

TPLA

ఆంధ్ర గ్రంథమాల - ౧౪

2-17

ఆత్మకథ

ద్వితీయ సంపుటము.

అనువాదకుడు:

శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రి

ప్రకాశకుడు:

కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు

౧౯౩౦

వెలరు. ౧-౧౦

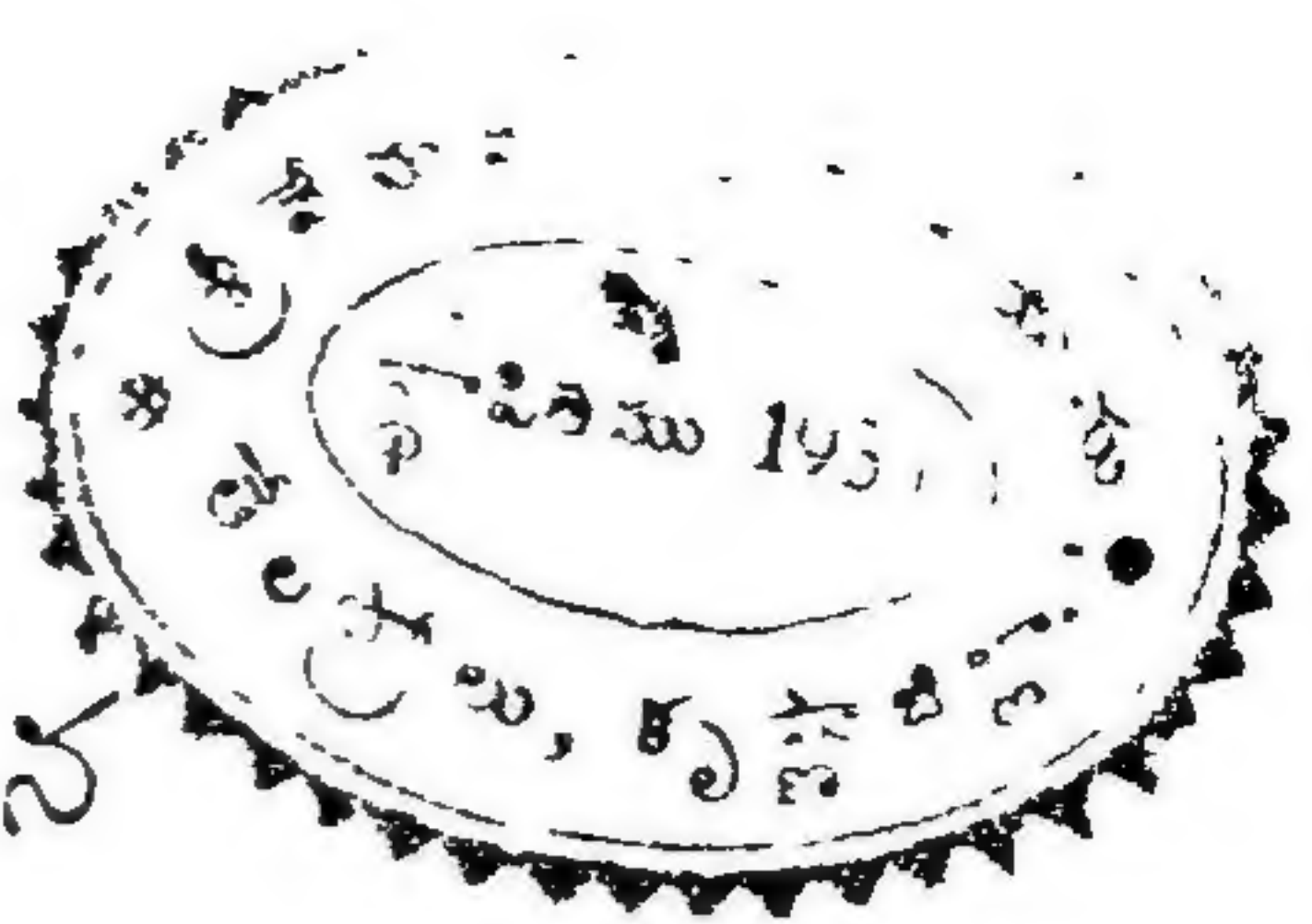
చెన్న పురి:

ఆంధ్రపత్రికా ముద్రాలయమునందా

ముద్రితము

2-17

సూచన

గాంధీమహాత్ముని ఆత్మకథకు ప్రపంచము సుస్వాగతంబు నొసంగినది. భిన్నార్థప్రతిపాదకములైన స్వకీయచరిత్రము, సత్యాన్వేషణము, ఆత్మకథ, మానవజీవయాత్రయందు సమానార్థమును ప్రతిపాదించుచున్న విధమును గాంధీమహాత్ముని ఆత్మకథ విశదము చేయుచున్నది. మొదటిభాగమునందు జననము, విద్యాభ్యాసము, వివాహము, న్యాయవాది జీవనము, దక్షిణాఫ్రికాప్రవాసము మొదలగు విషయములకు సంబంధించిన విశేషాంశములు గలవు.

రెండవభాగము దక్షిణాఫ్రికా సత్యాగ్రహప్రస్థానముతో నారంభమై రౌలటుశాసన సత్యాగ్రహప్రస్థానముతో నంతము నొందుచున్నది. రౌలటుసత్యాగ్రహము నిరంకుశాధికారులకు విస్మయమును భారతీయుల కాత్మవిశ్వాసమును గలుగజేసినది. ప్రపంచకల్యాణమునకు నవధర్మము సాధనముగాగల విధమును భారతీయేతిహాసములు విశదము చేసినవి.

భిన్నభిన్నధర్మప్రతిపాదకములైన దేహయాత్ర, సత్యాన్వేషణము, ఆత్మయాత్ర సమానధర్మప్రతిపాదకములైనవి. సత్యరాధనము మతవిషయములందువలెనే రాజకీయసాంఘికార్థికవిషయములందును పరమధర్మమని ఆత్మకథ ప్రత్యక్షముచేసినది. ఈపరమార్థమునే ఆత్మకథారూపమునను లోకమున కనుగ్రహించిన గాంధీమహాత్ముడు ధన్యుడు పూజ్యుడు కృతకృత్యుడు, లోకారాధ్యుడు. సత్యాగ్రహప్రభావమును భారతీయులు బాగుగ గ్రహించినవిధమును గతించిన పదేండ్లచరిత్రము విశదము చేయుచున్నది. స్వరాజ్యసంపాదనమునకు

భారతీయులవలంబించిన సత్యాగ్రహప్రస్థానము ప్రపంచేతిహాసములం దపూర్వమై ధర్మజ్ఞుల ప్రశంసలకు పాత్రమైనది. భారతీయులవలంబించిన మార్గమునే ఇతరజాతులును నవలంబించి కామితార్థములను బడయుటకు చేయుచున్న ప్రయత్నములు సత్యాగ్రహప్రభావమునకు నిరర్థకములు. ధర్మవిజయమునకు సత్యవ్రతము మూలాధారమని ఆత్మకథ అన్ని సందర్భములందును ప్రత్యక్షము చేయుచున్నది.

ఈ ఉత్తమగ్రంథముయొక్క రెండవభాగము గుజరాతీ హిందీ ఆంగ్లాదిభాషలయందు చిరకాలము క్రితమే ప్రచురింపబడినది. ఆంధ్రభాషయందును ప్రచురింపబడుటకు వలయుప్రయత్నములు చేయబడినను దేశావృతమైన అశాంతియును, నానిర్బంధమును ప్రతిబంధకములైనవి. నిరంతరము శ్రమచేసి, అచిరకాలములోనే ఆంధ్రానువాదము చేసి ఆంధ్రముద్రణము సాధ్యముచేసిన శ్రీ వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారి రాంధ్రుల కృతజ్ఞతకు పాత్రులు. ఆంధ్రలోక మీ యమూల్యమైన ఆత్మకథ నాదరించి పారాయణముచేసి ఆత్మోద్ధరణమును బడయును గాత !

ప్రమోదూత పుష్య }
శు ౧ శుక్రవారము.

కా. నాగేశ్వరరావు.

2147

విషయ సూచి

నాలవ భాగము

విషయము	పుట
ప్రేమచే జేసిన శ్రమ విత యాయెనా ౧	3-౬
ఆసియానుండి నిరంకుశాధికారము ౨	౭-౧౦
అనమానసహనము 3	... ౧౧-౧౪
త్యాగవృద్ధి ౪	... ౧౫-౧౭
ఆత్మపరిశోధనపరిణామము ౫	... ౧౮-౨౨
శాకాహారమునకు బలి ౬	... ౨3-౨౫
మట్టి, నీరు: వీనితో పరీక్ష ౭	... ౨౬-౨౯
ఒక హెచ్చరిక ౮	... 3౦-33
బలముతో లడాయి ౯	... 3౪-3౭
పుణ్యస్మరణము, ప్రాయశ్చిత్తము ౧౦	3౮-౪౨
ఆంగ్లేయులతో గాఢపరిచితి ౧౧	... ౪3-౪౬
ఆంగ్లేయులతో పరిచితి ౧౨	... ౪౭-౫౧
'ఇండియన్ ఒపినియన్' ౧3	... ౫౨-౫౫

విషయ సూచి

విషయము	పుట
కూలీలొకేషనా లేక మాలగూడెమా? ౧౪	౫౬-౬౦
మహామారి (౧) ౧౫	... ౬౧-౬౪
మహామారి (౨) ౧౬	... ౬౫-౬౯
లొకేషనును తగులఁబెట్టుట ౧౭	... ౭౦-౭౨
ఒక-గ్రంథప్రభావము ౧౮	... ౭౩-౭౬
ఫినిక్సు-స్థాపన ౧౯	... ౭౭-౮౦
తొలిరేయి ౨౦	... ౮౧-౮౪
పోలాకు గూడ దిగెను ౨౧	... ౮౫-౮౮
రాముఁడే రక్షకుఁడు ౨౨	... ౮౯-౯౩
ఇంటిదెస ౨౩	... ౯౪-౯౮
జూలూతిరుగుబాటు ౨౪	... ౯౯-౧౦౨
హృదయమథనము ౨౫	... ౧౦౩-౧౦౬
సత్యాగ్రహోత్పత్తి ౨౬	... ౧౦౭-౧౦౮
ఆహారపరిశోధనములు ౨౭	... ౧౦౯-౧౧౧
కస్తుర బాయిధైర్యము ౨౮	... ౧౧౨-౧౧౭
ఇంటిలో సత్యాగ్రహము ౨౯	... ౧౧౮-౧౨౧
సంయమము ౩౦	... ౧౨౨-౧౨౫

విషయసూచి

విషయము	పుట
ఉపవాసము 30	... ౧౨౬-౧౩౦
పంతులుగారు 3౨	... ౧౩౧-౧౩౪
అక్షరజ్ఞానము 3౩	... ౧౩౫-౧౩౮
ఆత్మశిక్ష 3౪	... ౧౩౯-౧౪౨
బియ్యములో వడ్లు 3౫	... ౧౪౩-౧౪౪
ప్రాయశ్చిత్తరూపమగు ఉపవాసము 3౬	... ౧౪౫-౧౪౮
గోఖలేగారిని కలియఁబోవుట 3౭	... ౧౪౯-౧౫౧
యుద్ధములో నాపాలు 3౮	... ౧౫౨-౧౫౫
ధర్మసందేహము 3౯	... ౧౫౬-౧౫౯
సత్యాగ్రహపు పిసరు ౪౦	... ౧౬౦-౧౬౫
గోఖలేగారి ఔదార్యము ౪౧	... ౧౬౬-౧౬౯
వాఁపులకు వైద్యము ౪౨	... ౧౭౦-౧౭౩
దేశమునకు ప్రయాణము ౪౩	... ౧౭౪-౧౭౬
స్త్రీడరీలో కొన్నిగుర్తులు ౪౪	... ౧౭౭-౧౮౦
చాతుర్యమా? ౪౫	... ౧౮౧-౧౮౩
క్లయంటు సహచరు లగుట ౪౬	... ౧౮౪-౧౮౬
క్లయంటుకు చెఱ తప్పట ౪౭	... ౧౮౭-౧౯౧

విషయసూచి

అయిదవ భాగము

విషయము	పుట
మొదటి అనుభవము ౧	... ౧౯౫-౧౯౭
పూనాలో గోఖలేగారితో ౨	... ౧౯౮-౨౦౧
బెదరింపా? ౩	... ౨౦౨-౨౦౬
శాంతిని కేతనము ౪	... ౨౦౭-౨౧౧
మూడవ తరగతి బాటసారుల కడగండ్లు ౫	౨౧౨-౨౧౫
నా ప్రయత్నములు ౬	... ౨౧౬-౨౧౮
కుంభోత్సవము ౭	... ౨౧౯-౨౨౪
లక్ష్మణ-ఝూలా (వంతెన) ౮	... ౨౨౫-౨౩౦
ఆశ్రమస్థాపనము ౯	... ౨౩౧-౨౩౩
పరీక్ష ౧౦	... ౨౩౪-౨౩౮
గిరిమిటుపద్ధతి నెత్తివేయుట ౧౧	... ౨౩౯-౨౪౫
నీలిమందుడాగు ౧౨	... ౨౪౬-౨౪౯
బిహారువారి మంచితనము ౧౩	... ౨౫౦-౨౫౪
అహింసా దేవి సాక్షాత్కారము ౧౪	౨౫౫-౨౫౯
కేసు తీసివేసికొనుట ౧౫	... ౨౬౦-౨౬౩
కార్యపద్ధతి ౧౬	... ౨౬౪-౨౬౭

విషయసూచి

విషయము	పుట
సహచరులు ౧౭	... ౨౬౮-౨౭౧
గ్రామప్రవేశము ౧౮	... ౨౭౨-౨౭౪
మంచిఅధికారివలని ప్రయోజనము ౧౯	౨౭౫-౨౭౭
కూలివారితో ౨౦	... ౨౭౮-౨౮౧
ఆశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట ౨౧	౨౮౨-౨౮౪
ఉపవాసము ౨౨	... ౨౮౫-౨౮౯
భేడా-సత్యాగ్రహము ౨౩	... ౨౯౦-౨౯౨
ఉల్లిదొంగ ౨౪	... ౨౯౩-౨౯౬
భేడాసత్యాగ్రహసమాప్తి ౨౫	... ౨౯౭-౨౯౯
ఐక్యమునకు ప్రయత్నము ౨౬	... ౩౦౦-౩౦౪
యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట ౨౭	౩౦౫-౩౧౧
మృత్యుపథము ౨౮	... ౩౧౨-౩౧౭
రౌలతుచట్టము-నాథర్మసందేహము ౨౯	౩౧౮-౩౨౨
అద్భుతమగు హఠాతాశము ౩౦	... ౩౨౩-౩౨౬
ఆరోజులు (౧) ౩౧	... ౩౨౭-౩౩౪
ఆరోజులు (౨) ౩౨	... ౩౩౫-౩౩౯
కొండొత్తతప్పు ౩౩	... ౩౪౦-౩౪౨

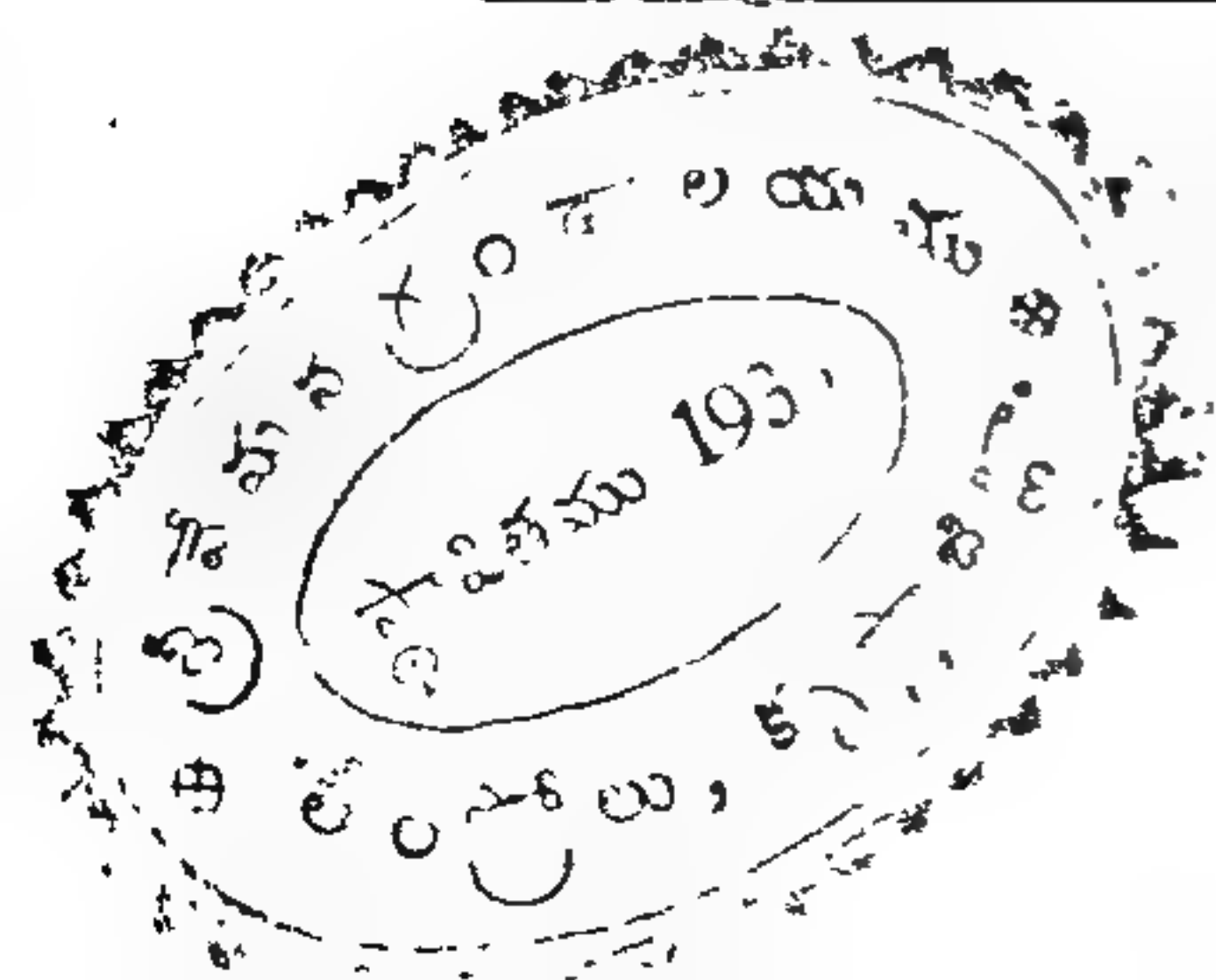
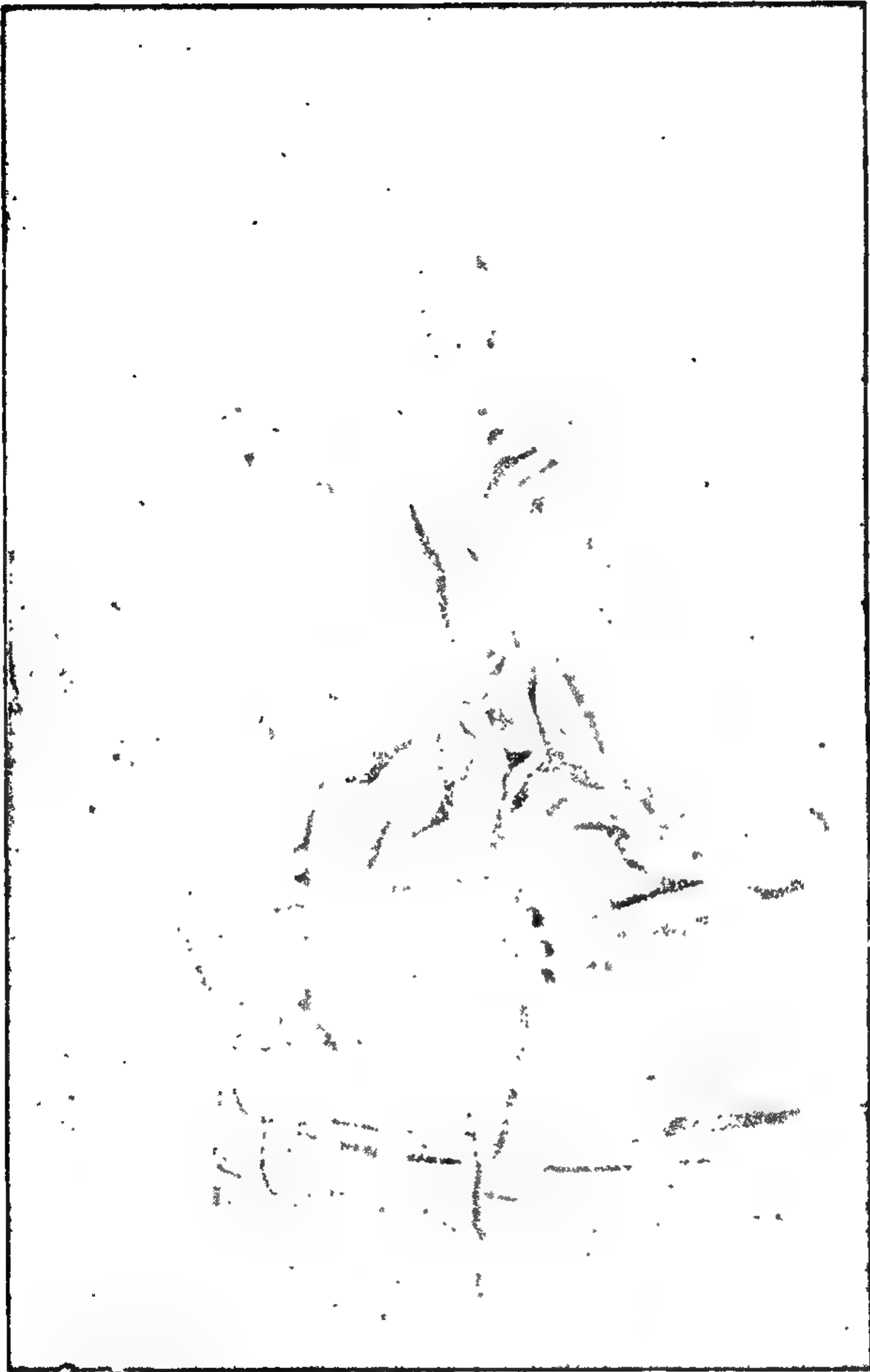
విషయ సూచి

విషయము	పుట
నవజీవన్ యంగిండియాలు 3౪	... 3౪3-3౪౬
పంజాబులో 3౫	... 3౪౭-3౫౦
బదులుకు బదులా? 3౬	... 3౫౧-3౫౬
అమృతసరపు కాంగ్రెసు 3౭	... 3౫౭-3౬౧
కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబంధము 3౮	3౬౨-3౬౫
ఖాదీపుట్టుక 3౯	... 3౬౬-3౬౯
దొరకెను ౪౦	... 3౭౦-3౭3
ఒకసంవాదము ౪౧	... 3౭౪-3౭౭
అసహకారము ౪౨	... 3౭౮-3౮౨
నాగపురమున ౪3	... 3౮౨-3౮౫
పూర్ణాహుతి	... 3౮౬-3౮౮

10

10

10

మహాత్మాగాంధీ

ఆత్మకథ

నా లవభాగము

ప్రేమచే జేసిన శ్రమ వితయాయెనా ?

మి. చేంబర్లెను దక్షిణ-ఆఫ్రికాదేశములో యేబదిలక్షల పానుల కానుకగాని తెల్లవారలయ, వీ లగు నేని బోయరులయు ఉల్లముల పల్లనింపజేయుటకు వచ్చియుండెను. ఇటులగుటజేసి యితఁడు ఇండియాప్రతినిధులకు శాంతిచిహ్నములను ఈరీతిగాఁ జెప్పెను:—

‘తమ్ముఁ దాము పరిపాలించుకొను వలసరాజ్యములపై సామ్రాజ్య ప్రభుత్వమున కుండు నధికారము నామమాత్రమని మీ రెఱిగిన జేకదా! మీరు చెప్పకొను కష్టములు సత్యమేయగును. వానిని తొలగించుటకు నాశక్తికొలఁదిని పాటుపడుదును. కాని తెల్లవారిలో నివసించునెంతురేని మీశక్తికొలఁది వారితో సంధికుదుర్చుకొన వలసియుండునని మీరుచు మఱచరాదు.’

ఈజవాబుతో ప్రతినిధులయొడలు చల్లఁడెను. నాకును ఆసలుడిగెను. ఈజవాబు మమ్ము జాగరూకుల నొనరించెను. మరల ఓన మాలకడనుండి సారంభింపవలయునని మాకు తెలిసినచ్చెను. నాతో పనిచేయువారలకు ఈసంగతి యంతయు లెస్సగా తెలిపితిని.

కాని మి. చేంబర్లెనుమాట జూటా యగునా? మాయమాటలు గాక యతఁడు నిక్కమాడెను. ‘బడితె యెచిదో బ్రకృత-వారిది’* అను నీసామెతను ఇతఁడు మెత్తగా చెప్పెను:

* ‘నోరుగలవానిదే రాజ్యము’ అని తెలుగువారి సామెత. ‘మారే లేనీ కలవార్’ అని గుజరాతువారి సామెత. ‘జిప్సీ లానీ ఉన్సీ బైంస్’ అని హిందీ సామెత. అను.

ఆత్మకథ

కాని మనకడ బడితె యేదీ? బడితెమాట యటుండె; బడితె
దెబ్బలు తినుటకుఁ దగినంత శరీరముగూడ మనకు లేదు.

మి. చేంబర్లను అచట కొలఁదికాలమే ఉండెను. దక్షిణ-ఆఫ్రి
కాదేశ మొక లొడితెఁడు కాదు; ఇంచుమించుగా అదియు నొక
భూభిండము. ఆఫ్రికాలో కొన్ని ఉపభిండము లున్నవి. కన్యా
కుమారినుండి శ్రీనగరమునకు గంగ మైళ్లు ఉండుచో, డరబనునుండి
కేప్టవునుకు గంగ మైళ్లకు తక్కువలేదు. ఇంత గొప్ప భూభిండ
మున నితఁడు వాయువేగమునఁ బరుగిడెను.

అతఁడు నేటాలునుండి ట్రాన్సువాలుకు నెల్లెను. విషయముల
నన్నిటిని సేకరించుకొని భారతీయుల కష్టనిష్ఠురములను నేను. వారి
యెదుటఁ బెట్టవలసియుంటిని. 'ఇందులకు ప్రిటోరియా చేరు టెటులు'
అను సమస్య అడ్డుదాఁకెను. తఱిలో నే నటకుఁ జేరుటకు అనుజ్ఞా
పత్రికను సంపాదించగల వీలు ప్రిటోరియాలో నున్న మనవారికి
లేకపోయెను.

బోయరుయుద్ధము జరిగిన తరువాత ట్రాంసువాలు బావురు
మనుచుండెను. అచట తినుటకు గింజలేదు; కట్ట గుడ్డలేదు; వీధులు
శూన్యములు; అంగళ్లు మూయఁబడి యుండెను. వస్తువులు రావలయు;
దుకాణముల తెఱవఁబడవలయు. అదియు నెంటునే జరుగునది కాదు.
ఇది జరుగనిదే నెడలిపోయినవారు మరల చేర్చుకొనఁబడరు. కావున
ట్రాన్సువాలులోని ప్రతివాఁడును ఒక అనుజ్ఞాపత్రిక తెచ్చికొవలసి
యుండెను. తెల్లవారి కిది హస్తామలకము; మఱి నల్లవారికో ఆకాశ
కుసుమము.

౧ ప్రేమచే జేసిన శ్రమ వితరూయనా?

యుద్ధదినములలో దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు హిందూదేశమునుండియు, లంకనుండియు పలువురు ఉద్యోగులును సిపాయీలును వచ్చియుండిరి. వీరిలో నెనరేని అచట కాపుర ముండఁ దలచుకొందురేని వారికి సదుపాయము చేయుట విధి యని బ్రిటిష్ అధికారులకు తోచెను. వీ రేపట్టుననేని క్రొత్త ఉద్యోగులను బనాయింపఁగలరు. దీనికి తగినటులు అనుభవము కలవారు కావలసినంతమంది తయారుగా నుండిరి.

ఈ యుద్యోగుల తీవ్రబుద్ధి ఒక క్రొత్త డిపార్టుమెంటును సృష్టించెను. ఇట్టి పనులలో వారు చాల సమర్థులు. నీగ్రోలకు వేతే ఒక డిపార్టుమెంటు కలదు. ఇంక ఆసియావారికి ఒకటి యేల యుండెదరాదు? ఈ వాదము న్యాయముగనే కానిపించెడిని. నేను బ్రాహ్మణువాలు చేరువటకే ఈ క్రొత్త డిపార్టుమెంటు ప్రారంభమై మెల్లగా నెల్లెడలను తనవలను పరఁగించుచుండెను.

అనుజ్ఞాపత్రకల నిచ్చు నధికారులు తిరిగివచ్చినవారి కందఱుకును అనుజ్ఞాపత్రకలను ఈయవచ్చును; కాని ఆసియావారి విషయమున నిది చెల్లునా? ఈ క్రొత్త డిపార్టుమెంటువారి యనుమతితో అనుజ్ఞాపత్రకల నిచ్చుచో ఈ యధికారుల పూచీయును, బరువును తగ్గిపోవును. కావున ఈ క్రొత్త డిపార్టుమెంటు ఆశ్చర్యకమని వారి వాదము. అసలుమాట యేమనఁగా ఈ క్రొత్త డిపార్టుమెంటువారికి ఏదో కొంతపని యుండవలయును; వారికి భనము కావలయును. పని యేమియు లేనిచో నృథాగద! పనిలేనిచో ఈ డిపార్టుమెంటు ఎత్తివేయఁబడును. కావున ఈపనిని తమకుఁదామ సృష్టించుకొనిరి.

హిందువు లీ డిపార్టుమెంటు వారికి అర్జీ పెట్టుకొనవలయును. కొన్నాళ్లకు జవాబువచ్చును. బ్రాహ్మణులకు తిరిగివచ్చువాడు పలువురు

ఆత్మకథ

కాగా దళారులును మందలు మందలుగా పోగైరి. వీరును, ఆఫీసరులును గలిసి నిలుపేదలగు హిందువులకడనుండి వేలకొలది రూపాయలను గుంజుకొనిరి. పలుకుబడి లేనిచో చీటి పుట్టదనియు విశేషించి కొందఱవిషయమున నూలుపానులేని వ్యయముచేయనిచో దొరకదనియు నాకు తెలియఁజెను. ఇట్టిస్థితిలో నటకపోవుటకు నాకేటి వీలు?

నాస్థాత చెలికాఁడు దరఖాస్తు పోలీసు సూపరింటెండెంటు కడకు వెళ్లి—చీటుల నిచ్చు ఆఫీసరుకు నన్నెఱిగించి నాకొక చీటి పుట్టునటులు మాడవలసిన దనియు, నేను ట్రాంసువాలు వాసి నని మీరెఱుఁగుదురుకదా యనియు అంటిని. ఆతఁడు నెంటనే తలకు టోపీ తగిలించుకొని నాతోవచ్చి చీటి యిప్పించెను. రైలుకు గంటకన్న అనకాశములేదు. సామాను సద్దుకొంటిని. అలెగ్జాండరుగారిని తలచి కొనుచు ప్రిటోరియాకు బయలుదేరితిని.

ముసళ్ల పండుగు ముందున్నదని నేనెఱుఁగుదును, ప్రిటోరియా చేరి దరఖాస్తును తయారుచేసితిని. దర్బనులో ముందుగా ప్రతినిధుల పేరు లడిగినటులు నాకు గుఱుతులేదు. కాని యిపు డిచట క్రొత్త డిసార్డుమెంటు పనిచేయుచుండుటచే ముందు ప్రతినిధులపేరులు చెప్పుడని యడిగిరి. ఆఫీసరులు ప్రతినిధులపట్టికనుండి నాపేరును తొలగించడలఁచిరని ప్రిటోరియాలో హిందువు లిదనఱకే యెఱిగియుండిరి.

దుఃఖజనకమయ్యను మనోరంజకమగు నీవిషయము ముందు ప్రకరణమున.

ఆసియానుండి నిరంకుశాధికారము

నేను ట్రాన్సువాలులో నెటులు కాలిడంగలిగితిరో అది ఈ క్రొత్త డిపార్టుమెంటువారికి తెలియరాలేదు. వారు తమకడకు వచ్చుచుఁ బోవుచుండు హిందూదేశమువారిని కనుఁగొనిరి గాని వీరికి మాత్ర మేమి తెలియును? నేను నా పురాతన పరిచయబలమున చీటి లేకుండఁగనే ప్రవేశించియుందునని వా రనుమానించిరి; అటులగుచో నన్ను చెఱఁబెట్టవచ్చును.

పెద్దయుద్ధ మొకటి ముగిసిన పిదప కొంతకాలమునకు ప్రభుత్వమువారు ఒక విశేషాధికారము వహింపట అలవాటు. నాటి దక్షిణ-ఆఫ్రికాస్థితి సరిగా అట్టిదే. శాంతిని నెలకొలుపుటకు వా రొక శాసనమును నిర్మించిరి. నెలవుచీటి లేక ట్రాన్సువాలు ప్రవేశించు వారు చెఱసాలలో నుంపఁబడుదు రని ఆ శాసనము. దీనిని బట్టి నన్ను చెఱఁబెట్ట నూహించిరి కాని ‘నెలవుచీటి యేది?’ అని నన్ను గుఱుకు వీరికి సాహసము చాలకపోయెను.

ఆఫీసరులు డరబనుకు తంతి యంపిరి. చీటితోనే నేను వచ్చి నటులు తెలిసికొని, పాపము వారు నిరాశు లయిరి. కాని వా రంత టితో ఆస లుడుగువారు కారు. నేను ట్రాన్సువాలులోఁ జొచ్చితో గాని వారు నన్ను మి. చేంబర్లెనును జూడకుండఁ జేయఁగలరు.

ఆత్మకథ

ఇందులకు ముందుగా వారు ప్రతినిధులపేరు లడిగిరి. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నెల్లెడలను రంగుతెగులు కానిపించుచునే యుండును; కాని, ఇండియాలో ఎట్టి మకిల, ఎట్టికుట్ర కలదో అట్టిది అచట లేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ప్రజలకొఱకు ఉన్న డిపార్టుమెంటులు ప్రజాక్షేమమునకే పాటుపడుచుండును. అవి ప్రజాభిప్రాయమును అనువర్తించుచుండును. కావున ఈ యుద్యోగులలో సరళతయు నమ్రతయు చూపట్టుచుండును. కావున దీని యుపయోగము అలఁతియో పలఁతియో మిగిలిన జాతులలోగూడఁ జూపట్టును. ఈ క్రొత్త ఆఫీసరులకు ఆసియానుండి వచ్చుటతోపాటు అచటి నిరంకుశాధికారమును వచ్చెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందు ఒకవిధమగు ప్రజాప్రభుత్వము కలదు. కాని ఇపుడు ఆసియానుండి వచ్చిన ఈ క్రొత్తదినసు పదునాఱణాలును నిరంకుశాధికార పరిపూర్ణమే; ఏలయనః ఆసియాలో ప్రజాప్రభుత్వము లేదు; ఉన్నది పరప్రభుత్వము. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో తెల్లవారు ఇండ్లుకట్టుకొని అట ఉండిపోయిరి. ఇటులు వారు దక్షిణ-ఆఫ్రికావాసు లయిరి కావున డిపార్టుమెంటులలోని ఆఫీసరుల పయి వారికి అంకుశము కలదు. ఇపుడు ఆసియానుండి వచ్చిన నిరంకుశాధికారులు రంగస్థలమునఁ బ్రవేశించిరి. దీనితో హిందువులపని అడకొత్తులోని పోకవలె నాయెను.

నేనును దీనిచవిని ప్రత్యక్షముగా ననుభవించితిని. ముమ్మోదట ఆడిపార్టుమెంటు పెద్ద ఉద్యోగిచే 'రమ్మ'ని నేను ఆజ్ఞాపింపఁబడితిని. అతఁడు లంకనుండి వచ్చినవాఁడు. 'ఆజ్ఞాపింపఁబడితిని' అను నీమాటలో కొంచెమేని అత్యుక్తి లేదనుటకు నాయాశయమును విప్పి చెప్పుదును. నాకు వారు చీటి వ్రాసి పంపలేదు. అచట భారతీయప్రముఖులు నిరంతర మాయుద్యోగులకడకు పోవలసియుండురు. స్వగ్రీయులగు నేఁ

౨ ఆసియానుండి నిరంకుశాధికారము

తైయబ్ హాజీ ఖాన్ మొహమ్మద్ గారును అట్టివారిలో నొకరు. వారిని ఆ యాఫీసరు ఇటు లడిగెను—‘గాంధీ ఎవరు? అతఁ డిచటి కేల వచ్చెను?’

తైయబ్ నేకు ఇటులు జవా బిచ్చెను—‘వారు మాకు సలహా దారు; మేము కోరఁగా వచ్చినవారు.’

‘అటు లనుచో మేము అందఱమును ఇచట నెందులకు? మీసం రక్షణమునకుఁగాదా మేముండుట? ఇచటి స్థితిగతులు గాంధీ కేమి తెలియును?’

తైయబ్ నేకు సరిగనే సమాధానము ఇటులు చెప్పెను—
‘నిక్కమే. మీరు కలరు. కాని గాంధీ మావాఁడుకాఁడా? అతనికి మాభాష తెలియును; మాభాషయు తెలియును. మీ రెట్టివా రయినను తుదకు ఆఫీసరులు!’

గాంధీని నాకడకుఁ గొనిరమ్మని ఆ యాఫీసరు హుకు మిచ్చెను.

నేను తైయబ్ నేక్ వగైరాలతో ఆఫీసరుగారికడ కరిగితిని. అచట మాకు కుర్చీ లెటులుండును? మే మందఱమును నిటారుగా నిలువఁబడి చెప్పుకొనవలయును.

నాకేసి కన్నులెత్తి ఆయాఫీసరు ‘నీవేల యిచ్చటికి వచ్చితివి?’ అని యడిగెను.

‘మావారందఱు నన్నుఁ గోరగాఁ సలహా యిచ్చుటకు వచ్చితి’నని నేనంటి.

‘ఇచటికి వచ్చుటకు నీకు హక్కు లేదని తెలియదా? పాఠపా టున నీకు చీటి పుట్టినది. నీవు ఈ దేశవాసివిగా పరిగణింపఁబడవు.

ఆత్మకథ

నీవు మరలిపోవలసియుందువు. నీకు చేంబల్లేనుగారి దర్శనము దొరకదు. భారతీయుల రక్షణముకొరకు ప్రత్యేకముగా ఏషియాటిక్ డిపార్టుమెంటు నెలకొల్పబడినది. మంచిది. నీవిక వెళ్లవచ్చును.'

ఇంత వక్కాణించి ఆఫీసరుగారు నాకు నెల వొసగిరి. జవాబిచ్చుటకు నా కవకాశ మియలేదు.

పిదప నాతోడివారిని ఆపి—'గాంధీని ట్రాంసువాలునుండి పంపివేయు' డని మెల్లమెల్లగా చివాట్లు పెట్టెను.

వారు మూతి ముఱకటించుకొని నెనుదిరిగిరి. మా యెదుట ఈ క్రొత్తసమస్య! అదియు ఆకస్మికము.

అవమానసహనము

శ్రీ యవమానము నామనస్సులో బాధ కలిగించెను. అయినను తొల్లి నేనిట్టివి పెక్కు సహించియుంటిని గాన అవి నాకు అలవాటయిపోయెను. కావున నే నీ క్రొత్తయవమానమును సహించి తటస్థుడనై కర్తవ్యమును నిర్వహింప నిశ్చయించితిని.

ఇటుపిమ్మట ఆయాభీనరుకడనుండి ఒకచీటి వచ్చెను. అందెటుల కలదు: 'గాంధీ డరబనులో మి. చేంబర్లేనును మాచియుండెనుగాన ఇప్పుడు ప్రతినిధుల పట్టికనుండి ఇతని పేరు తొలగించుట ఆచర్యకమాయెను.'

ఈయుత్తరము నాతోడివారలకు సహ్యము కాలేదు. ఇప్పుడు ప్రతినిధుల నసలే పంపవలదనుకొనిరి. అప్పుడు నే నచటి విషమస్థితిని సరిగా నిటులు తెలిపితిని. 'మీ రందఱును మి. చేంబర్లేనును కలిసికొని చూడనిచో మీ కేమియు కష్టనిష్ఠురములు లేనియే ఆర్థమగును. అది యటుండె. మనము వ్రాసికదా మనకష్టములఁ జెలుపుకొనవలెను. అర్జీని మనము వ్రాయనే వ్రాసికొంటిమి. దానిని నేఁ జదివిననేమి ఇంకొకరు చదివిన నేమి? మి. చేంబర్లేను ఈవిషయమును గుఱించి మనతో వాదించబోవఁడుకదా! మనకుఁ గలిగిన ఈ యవమానము సహించనొప్పును.'

నే నిటులు ముగింపకమునుపే తై యాభీనేను—'మీ కవమానము కలిగినచో అందఱకును కలిగినటులు కాదా? మీరు మా ప్రతినిధులను మాట మే మెటులు మఱసఁగలము?' అని బిట్టనెను.

‘నిక్కమే, కాని మనసంఘ మంతయు ఇట్టి యశమానముల దిగమింగవలయును. దానికంటె వేరే గతి యున్నదా? అని నే నంటి.

‘ఏ మయినను సరే, మనము మఱియొక క్రొత్తయశమానము నేల నెత్తిపై తెచ్చి పెట్టుకొనవలయు? ఇక దీని కన్న నెక్కుడు దుస్థితి రాదు మనకున్న అధికారము లేని పోయేనేని? అని తైయబ్ నేడు ప్రశ్న త్తరించెను.

తైయబ్ నేడుగారి యీ వీరత్వము నాకు ఆనందము కలిగించెను; కాని యీ పరాక్రమముచే ప్రయోజము లేదని నేనెఱుఁ గుదును. వీరి లోటుసాటు లన్నియు నేనెఱుఁగుదును. కావున వీరి నందఱును శాంతింపఁజేసితిని. ‘నాకు బదులుగా ఇండియన్ బారిష్ట రయిన జార్జి గాడ్ ఫ్రేగారిని (ఇపుడు స్వర్గీయులు) నియమించుకొనుఁ డని వీరికి సలహా ఇచ్చితిని.

ఈరీతిగా శ్రీ గాడ్ ఫ్రేగారి అధ్యక్షతతో వీరు మి. చేంబర్లెను గారిని జూడఁబోయిరి. నన్ను తొలగించిన విషయమునఁగూడ మి. చేంబర్లెను కొంచెము మాటలాడెను. ‘ఇనుమాలులు ఒక ప్రతినిధి తోడనే మాటలాడుటకన్న మఱొక క్రొత్తప్రతినిధితో మాటలాడుట మేలుతరము కాదా? అని చెప్పి అయినగాయముమీఁద పట్టి వేయఁజూచెను.

దీనితో నాయొక్కయు, సంఘముయొక్కయు పని ముగియు టకు బదులు హెచ్చెను. మేము మరల ఓనమాలకడకుఁ బోయితిమి. ‘మీమూలమునఁ గదా మనవారు యుద్ధములోనికి దిగిరి! దానికి ఫల మిదే’ అని కొందఱ తాడిపోసిరి. కాని దీనికి నేఁ జలింప లేదు. నే

నిటు లంటి—‘నాచేతకు నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. అటులు చేయుట మంచి వనియే నేటికిని నేఁ దలఁతును. అటులు చేయుట కర్తవ్యమును పరిపాలించుట. ఫలము వెంటనే కనబడకుండుఁగాక; సత్కార్యము సత్ఫలమునే యిచ్చునని నాకు గట్టి నమ్మకము. ఇక మనము గతించిన దానిని వర్జించి కర్తవ్యమును గుఱించి విచారించుట లాభకరము.’

ఇతర మిత్రులును నా యీ మాటలను సమర్థించిరి.

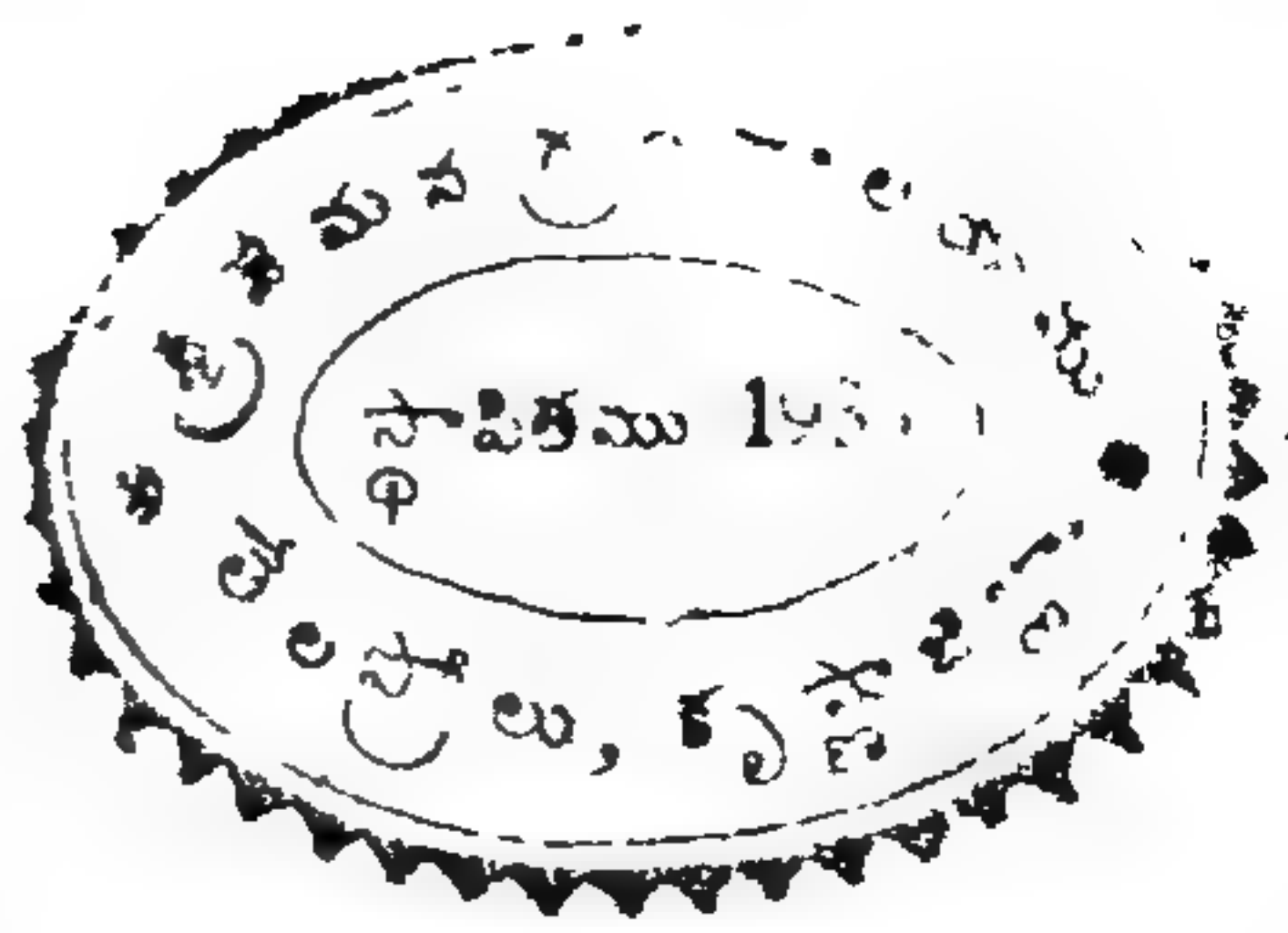
మరల నే నిటులంటి—‘నిక్కమాడచలయుచో నన్ను పిలిచిన పని ముగిసె ననఁదును. మీరెల్లరును ‘ఇంటికిఁ బొమ్మ’ని నాకు సెల వొసఁగినను ‘ట్రాన్సువాలునుండి కాలు కదపవలదు’ అని నా యంత రాత్మ నాకు తెలుపుచున్నది. నేటాలునకు పోవక ఇచటనేయుండి పనిచేయఁదలఁచితిని, నే నింకొక యేడాదిదాఁకి భారతదేశమునకు పోవు తలఁపును విడనాడుకొంటిని. ఇచట వకాలతు చేయఁదలఁచితిని. ఈక్రొత్త డిపార్టుమెంటువారితో మంచిమాట చేసికొనఁగలనని నాకు ధైర్యము కలదు. మన మీ వ్యవహారమును పరిష్కరించుకొననిచో మనవా రందఱు కొల్లగొట్టఁబడుదురు; ఈదేశమునుండి వెళ్లఁగొట్టఁ బడుదురు; క్రొత్తయవమానములు తలఁదాల్పఁ జేయఁబడుదురు. నా కీ విషయమున ఇసుమంతయు సందియము లేదు. మి. చేంబర్లను నన్ను జూడకుండుటయు, ఆ యాఫీసరు నన్ను తిరస్కరించి నాకు మన్నా చెప్పటయు ఇవి ఈప్రతినిధుల యవమానమునందు భారతీయసమాజము నవమానమునందు ఇసుమంతయుఁ గావు. మనము కుక్కలవలె కాలము గడపుట తగునా?

ఆత్మకథ

నే నీరీతిగా నా యభిప్రాయమును వారియెదుట నిడితిని. ప్రిటోరియా జోహాన్స్ బర్గులలో నున్న భారతీయమిత్రులతో నాలో చించి జోహాన్స్ బర్గులలో ఆఫీసు నడప నిశ్చయించితిని.

ట్రాంసువాలులో నాకు వకాలతు-సనదు పుట్టునా పుట్టదా? అని సందియమే. కాని లా సానెటీవారు నా దరఖాస్తునకు అడ్డము రాలేదు. కోర్టువారు మంజూరు చేసిరి.

అచట ఆఫీసు పెట్టికొనుటకు భారతీయునకు మంచితావు దొరకదు. లోగడ నాకు రిచ్ గారితో మంచి పరిచయము కలదు. అపుడు అతడు బేహారము చేయుచుండెను. అతఁ డెఱిగిన ఇండ్ల యేజెంటు ఒకఁడు కలఁడు. స్టీడరులు ఉండుచోటున అతఁడు మంచి గదులు కుదిర్చి పెట్టెను. నేను వకాలతుచేయ మొదలిడితిని.

౪

త్యాగవృద్ధి

ట్రాంసువాలులోని భారతీయుల హక్కుల కాపాడుటకు చేసిన ప్రయత్నమును గూర్చియు, ఏషియాటిక్ డిపార్టుమెంటువారితో జరిపిన వ్యవహారములగుర్చియు ఎక్కువగా వర్ణింపక ముందు అప్పటి నాస్థితిగతులనుగూర్చి కొంత ముచ్చటెందును.

ఇంతవఱకును కొలదియో గొప్పయో డబ్బు కూడఁజెట్టవలయునను నాశ నామనసులో ఉండియేయున్నది. పరమార్థముతోపాటు, ఈ స్వార్థమును కలిసియే యున్నది.

బొంబాయిలో నేను వకాలతు చేయుచుండునపుడు అమెరికా బీమా ఏజెంట్ లొకఁడు ననుజూడవచ్చును. అతనిరూపము రమణీయము, పలుకు మధురము. చిరకాలమిత్రమునలె అతఁడు నాకు భవిష్యత్కాలమున మేలుకలుగ నిటులు ప్రసంగించెను. 'అమెరికాలో మీవంటి స్థితిగతులు కలవారందఱును. తమతమ జీవితములను బీమాచేయించుకొందురు. మీరుగూడ వారినలె భవిష్యద్విషయమున చీకుచింతలులేకుండ ఉండఁగోరుచున్నాను. జీవితము శాశ్వతమా? మాఅమెరికావారు బీమాచేయించుకొనుట ధర్మముగా పరిగణింతురు. తా మొక చిన్నపాలిసీని తీసికొండని నేను బులిపింతును.'

ఇంతవఱకు ఇండియాలోను, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోను ఎందఱో ఏజెంట్లు నాకెదురైరి. కాని నేనెవరికిని మాట యీలేదు. ఏల? బీమా

ఆత్మకథ

చేయించుకొనుట అనగా భయము చెందుట, ఈశ్వరునియెడ విశ్వాసము గొనకపోవుట యని నేనెఱుఁగుదును ఇటులయినను నే నీతూరి బులిపింపఁబడితిని. అతఁడు తన వాదమునుచెప్పుకొనుచుఁబోవుచుండఁగా నాయెదుట నాయాలుబిడ్డల ప్రతిమలు గోచరించెను. ‘ఓయీ! నీవు నీ యాలినగలు ఇంచుమించుగ నన్నియు అమ్మనే యమ్మితివి. నీ శరీరము నకు ఏదేని సంభవించుచో నీయాలుబిడ్డల బరువు? తండ్రి తరువాత తండ్రియై పోషించుచున్న నీయన్నగారిపైఁ బడును. అతఁడేమో ధని కుఁడా? దరిద్రుఁడు. ఇటు లొనరించుట నీకేటిపాడి?’ ఇటులు నా మనసులో నిర్ధారించుకొని పదివేలరూకలకు ధీమా చేయించుకొంటిని.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా జీవితపు మాపు మాటుటచే నా భావములును మాటెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో వచ్చిన ఈ నూతనాపత్సమయమున నే నేదిచేసినను ఈశ్వరుని సాక్షిగా నిడికొని చేసితిని. నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఇంకను ఎంతకాలము ఉండఁదలయుదునో అది లేలలేదు. ఇండియా కిక్ తిరిగిపోఁజాలనని యనిపించెను. కావున నాయాలుబిడ్డల రావించుకొనవలె ననుకొంటిని. వీరిని ఇంకను దవ్వుల నుంచుట పాడిగాదు. వీరి భరణపోషణము లన్నియు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోనే జరుగవలె ననుకొంటిని. ఇట్టిచర్చలతో ధీమా ఏలచేసితిని యనుకొంటిని. వృథాగా ఆయెజెంటువలలో నేలపడితిని యని విచారించితిని. ‘మా యన్నగారు నా పితృస్థానమునందే యుండినచో విధవయగుచో తనతమ్ముని యిల్లాలిని పోషింపఁడా?’ అని అనుకొంటిని. కాని‘ముందు నీవే మరణింతువని అనుకొను టెట్లు? తుండకు అందఱును పరిపాలించువాఁ డొక ఈశ్వరుడే; నీవును గాదు నీ యన్నయుఁ గాదు. ధీమాచేసితివిపో నీ యాలుబిడ్డల పరాధీనులఁ జేసితివి.

వారేల స్వతంత్రముగా జీవింపజాలరు? లోకమున అసంఖ్యాకు లగు నిటు పేదలగతి యేమి? నీవు వారినో నొకడవు గావా?

ఈరీతిగా నామనస్సులో విచారధార ప్రవహించెను. కాని వాని ననుసరించి వెంటనే ఏమియుఁ జేయలేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోఁ గూడ కంపెనీకి ఒక కిస్తీ చెల్లించినటులు గుర్తు.

మజీయు బాహ్యవిషయములుగూడఁ గొన్ని నా యీ విచార ధారకు తోడయినవి. దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు నేను తొలిసారి వెళ్లి నపుడు ఏనుగుతమువారితో నూడినూడియుంటిని. దానికి ఫలముగా నాకు ధర్మమునెడ బాకరూకత అంటిపెట్టుకొని యుండెను. ఈతూరి థియాసఫీ పరివేషమునఁ బడితిని. మి. కీచ్ దివ్యజ్ఞానసామాజికుఁడు. ఇతఁడు నాకు జొహాన్స్ బర్గ్ లోని సమాజముతో నెయ్యి మలనడఁ జేసెను. దివ్యజ్ఞానసమాజమువారి యభిప్రాయములతో నాకు ఐక్యము లేదు. కావున నే నందు చేరలేదు. అయినను ఆసమాజమునవారలతో ప్రత్యేకముగా నాకు గాఢపరిచయము కలదు. దై నందినమును వీరితో ధర్మమునుగూర్చి చర్చించుచుంటిని. అందు పుస్తకపఠనము జరుగు చుండెడిది. అపు డపుడు నేనును ఉపన్యసించుచుండువాడను. భౌ తృత్వమును కలిగించుకొనుటయు పెంపొందించుకొనుటయు, దివ్యజ్ఞాన సమాజమున ముఖ్యవిషయములు. మా కీయెడ చాల చర్చ జరుగుచుండె డిని. ఈ యాదర్శముతో అందలి సభ్యులకు భేద మేర్పడినపుడు నేను పట్టి మాపుచుండువాడను. ఈవిమర్శప్రభావము నాకు సత్ఫల మొసఁ గకపోలేదు. అది నాయాత్మపరిశోధనకు కారణ మాయెను.

ఆత్మపరిశోధనపరిణామము

నాకు గూఢ సంవత్సరమున క్రైస్తవ-మిత్రులతో పరిచయము కలిగెను. నా కపుడు విద్యార్థిదశ. వారు బైబిలుసందేశమును నామది కెక్కించి నాచేత దానిని స్వీకరింపజేయఁ జూచిరి. నేను నమ్రతతో తటస్థుడ నయి వారిపలుకులను వినుచును, తెలిసికొనుచును ఉంటిని. ఇంతియ కాక హిందూధర్మమును నాశక్తికొలఁది పఠించితిని. మఱియు నితరమతములనుగూడ తెలిసికొన యత్నించితిని. పిదప గూఢ సంవత్సరమున నాస్థితి మాత్రమే. దివ్యజ్ఞానసమాజపు మిత్రులు నన్ను వారి సంస్థలోనికి లాగికొన నెంచిరి. దానికి హేతు వేమి? నేను హిందువుడను. నాకడనుండి ఏదియో కొంత పుచ్చుకొనవచ్చును. దివ్యజ్ఞానసమాజపు స్తకములలో హిందూధర్మముయొక్క ఛాయయు, దాని ప్రభావమును కొంతకొంత కలదు. కావున నేను వారికి కొంచెము సాయము చేయఁగలనని వారియూహ. 'నాకు సంస్కృతము రాదు. నేను ప్రాచీనసంస్కృతగ్రంథములలో హిందూధర్మమును జదువలేదు. అనువాదములలోఁ జదివికొనినదియు కడుఁ గొలఁది' అని వారికిఁ దెలిపితిని. వారు సంస్కారములను, పునర్జన్మములను విశ్వసించువారు గాన నావలన నేదియో కొంచె ముపకార ముండునని వారు నమ్మిరి. చెట్లు లేనిచోటున ఆముదపుఁజెట్టే మహావృక్షము కదా! కొందఱతో వివేకానందుని 'రాజయోగము'ను, మఱి కొందఱతో మణిలాల్ ననుభాయి ద్వివేది 'రాజయోగము'ను జదివితిని. ఒక

౫ ఆత్మపరిశోధనపరిణామము

మిత్రునితో పాతంజలయోగదర్శనము పఠించితిని. పలువురతోఁ గలిసి గీతలఁ జదువ నారంభించితిని. మే నుచట నొక చిన్న జిజ్ఞాసుసభను స్థాపించితిమి. అందు నియమపూర్వకముగా అధ్యయనమును ఆరంభ మాయెను. మొదటినుండియు గీత లనిన నాకు భక్తిశ్రద్ధలు కలవు. ఇపుడు దానిరహస్య మెఱుంగవలె ననిపించెను. నాకడఁబండు రెండు అనువాదములు కలవు. వానిసాయమున మూలమును దెలిసికొన ప్రయ తించితిని. మఱియు ప్రతిదినమును ఒకటి రెండు శ్లోకములు కంఠస్థ ములు చేయ నిశ్చయించితిని.

స్రాతఃకాలమున దంతధారనము చేయునపుడును, స్నానము చేయునపుడును గీత వల్లించుచుంటిని. దంతధారనమునకు ౧౫ నిమిష ములును, స్నానమునకు ౨౦ నిమిషములును పట్టెడివి. నేను తెల్లవారి వలె నిలుచఁబడి పలుదోమెడివాడను. గీతాశ్లోకములను చిన్న కాకితము పై వ్రాసి ఎదుటిగోడ కంటించి చూచుచు వల్లించుచుంటిని. ఈరీతిగా స్నానము చేయునరికి శ్లోకములు వచ్చెడివి. దినపాఠము వల్లంపను నెనుకటి వానిని గుర్తు చేసికొనను ఈకాలము సరిపోయెడిది. ఇటులు పదుమూడధ్యాయములవఱకును వల్లించినటులు గుర్తుపిదప జంజాటము బలిసెను. సత్యాగ్రహము జనించెను. ఈపసికాయను పెంచఁచలసిన భార మొకటి మీఁదఁ బడెను. దాని లాలనపాలనములతో నాసమయ ముత్పన్న మయ్యెడిది. నేటికిని అది యాచందముననే యున్న దన నగును.

గీతాపఠనములన ఎట్టి ఉపలబ్ధి కలిగెనో దానిని పఠించిన నాసహాధ్యాయులే చెప్పఁ దగుదురు; కాని నామాట, —నా కది శీల మును దిద్దికొన మార్గదర్శక మాయెను. నా కయ్యది ధర్మనిఘంటువు. తెలియని ఇంగ్లీషుమాటలకు డిక్షనరీని ఎటులు తెలితునో అటులే ప్రప

ర్తనకుసంబంధించిన చిక్కులలో గీత తెలుతును. ఇందలి అపరిగ్రహము, సమభావము, మొదలగు, పదములు నన్ను గిట్టినై చెను. 'సమభావము నెటులు సాధింతును? ఎటులు పాలింతును?' అని మల్లాడితిని. అధికారి యొకఁడు మనల నవమానించును; ఒకఁడు లంచగొండి; దారిని బోవు చుండఁగా నొకఁడు కయ్యమునకు కాలు సాఁపును. ఇట్టివారును గలరు. మనకు చాల నుపకారము చేసినవారును గలరు. వారికిని వీరికిని భేదము లేదా? ఇట్టియెడ సమత్వ మెటులు? మఱియు అపరిగ్రహము ఆచరణమునఁ జెట్టుకొనుట యెటులు? మనదేహముమాత్రము మనకు పరిగ్రహము కాదా? స్త్రీపుత్రాదులు పరిగ్రహము కాక మఱేమి? గ్రంథపూర్ణమైన ఈయలమారలలో నిప్పు పెట్టనా? నాయొంటిని జలాకరమగు త్రేతముగాఁ జేసినైవనా? లోపలనుండి వెంటనే ఇటులు జబాబు వచ్చెను, — ఇల్లు ముల్లెలు వీడనిచో పరమేశ్వరుని పడయఁ జాలవు. నాచదివిన ఇంగ్లీషు-లా నాకు తోడయినది. స్పెల్ రచించిన లాలోని సిద్ధాంతముల చర్చ గుర్తు దవలెను. గీతాధ్యయనాదృష్టమున బ్రస్తీ అను పదమున కర్థము లెస్సగా తెలిసెను. లామీఁద ఆడరము పెరిగెను. నాకు లాలోగూడ ధర్మతత్వము కానిపించెను. బ్రస్తీలు లక్షలాది ధనమును నిలువయుంతురు. కాని అందొక చిల్లిగన్వపయినేని వారి కధికారము లేదు. ముముక్షువుగూడ ఈ రీతిగనే ప్రసర్తింపవలయును—ఈపాతము నేను గీతలనుండి నేర్చికొంటిని. అపరిగ్రహమునకు, సమత్వమునకు హృదయపరివర్తనము కావలయు నను విషయము నాకు దివ్యులె కానిపింపఁదొడఁగెను. 'భీమాపట్టాను రద్దుచేయింపు' డనియు, 'తిరిగి యిచ్చినంత పుచ్చికొందును; లేనిచో లే' డనియు రేవాశంకరుగారికి వెంటనే వ్రాసితిని. భగవానుఁడు నన్ను సృజించినటులే నా యాలోక్షలను సృజించెను.

౫ ఆత్మపరిశోధనపరిణామము

నన్ను రక్షించినటులే వారినిని రక్షించును. నారు పోసినవాడై నీరు పోయును గదా యని నే నెఱిగెకొంటిని. నాటి నాయాశయము ఒక యుత్తరమునఁ గలదు. తండ్రితో సమానుడగు మాయన్నగారికి అందిటులు వ్రాసితిని—‘నేటిపాటికి నేను సంపాదించుచుచున్నది నీకు అర్పించుచు వచ్చితిని. ఇక నాయాశను విడనాడఁగోరుచున్నాను. ఇకమీఁద నా సంపాదింపబోవునది ఏ కొంచెమేని సార్వజనికములగు కార్యములకు వినియోగపడఁగలదు.’

దీని యకాచితి మాయన్నగారికి వడిగా విశదము కాలేదు. ఆయన పెద్దపెద్ద మాటలతో నావిధినిసూర్చి నాకు వ్రాసిరి—‘నీవు నాయనగారికన్న నధకుడవు కాదలఁపఁ బని లేదు. నాయనగారు కుటుంబపాలనపాషణముల మానుకొనిరా? నీవును వారివలె ఇట్లు వాకిలి జాగ్రత్త పెట్టుకొనవలయును....’ నేను దీనికి వినయవ్రార్థకముగా నిటులు జవాబిచ్చితిని—‘నాయనగారు ప్రచర్తించిన చందము గనే నేనును ప్రచర్తించుచున్నాను. కుటుంబ మను పదమునకు కొంచెము విశాలముగా వ్యాఖ్యానము చేయుచో నాచేసిన పనియొక్క బాగోగులు తమకు విశద మగును.’

మాయన్నగారు నాపై ఆసలుడిగిరి. నాకు ఉత్తరము వ్రాయుట మానుకొనిరి. దీని నాకు దుఃఖ మొదలెను. కాని దేనిని నేను విధియని తలఁచితినో దానిని విడనాడుకొంటినేని ఇంతకంటె నెక్కుడు దుఃఖ పడియుండును. కావుననే నే నీకొలది దుఃఖమును నైరించితిని. ఇటులయినను నాకు మాయన్నగారియెడల భక్తి తొంటివలెనే నిర్మలము గను, అధికముగను ఉండెను. మాయన్నకు నాపైఁ గల అధికవాత్సల్యమే దుఃఖమునకు కారణమని నాకుఁ దెలియును. వీరికి నారూపాయలమీఁద కంటె నా సౌజన్యముమీఁదనే ఎక్కు డపేక్ష.

తుదకు చరమదిశసములలో ఆయనకు నాపని నచ్చెను. మృత్యు శయ్యపై నున్నపుడు నాపని ఉచితమనియు, ధర్మ్యమనియు అతడు సూచించెను. ఆయన అపుడు వ్రాసిన కమ్మ కరుణజనకము. తండ్రి కొడుకును త్నమింపుమని కోరినటులు ఆయన నన్ను త్నమింపుమని కోరెను. నాపిల్లలను నీయిచ్చుచొప్పున లాలనపోషణశిక్షణముల జేయుమని వ్రాసెను. ఆయన నన్ను జూడ కన్నులు వాచుకొనెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చెదనని నాకు తంతి యిచ్చెను. తొందరగా రమ్మని నేనును తంతి నిచ్చితిని. కాని మాకలయికకు ఈశ్వరు డంగీకరింపలేదు.

తనపుత్రులవిషయమున అతడు డెట్టి యిచ్చు జూపెనో అదియు నెఱవేర్పబడలేదు. మాయన్న దేశమునందే మేను దొరఁగెను. ఆయన కుమారులు ప్రాచీనసంస్కారమునే పడసిరి. అందు పరిచర్తనము పడయఁగలుగలేదు. నేను వారిని ఆకర్షించుకొనలేక పోయితిని. దీన వారి దొసఁ గేడియు లేదు. స్వభావము నెవరు మార్పుచేసికొనఁగలరు? బలవత్తరములగు సంస్కారముల నెవఁ డాపఁగలఁడు? మన భావము ల్లాో నెట్టిపరిచర్తనము కలుగుచున్నదో, మఱియు మన కేటులు వికాసము కలుగుచున్నదో అటులే మనల నాశ్రయించుకొని యున్నవారి కిని, మన తోడివారలకును కలుగవలయునని మన మనుకొందుము; కాని అది మిశ్య.

తలిదండ్రులగువారి పూట* ఎంత భయంకరమో ఈవిషయము వలన కొంచెము తెలియఁగలదు.

* పూట = పూచీ లేక బాధ్యత, responsibility.

గోకులప్రభులయ్యలు.

౬

శాకాహారమునకు బలి

జ్యోవనమునందు త్యాగము, నిరాడంబరతయు, ధర్మభాగ్యతయు వృద్ధి పొందిన కొలదిని నాకు నిరామిషాహారమునందును, తత్ప్రచారమునందును ఆసక్తి హెచ్చెను. ప్రచారము చేయుటలో నాకుఁ దెలిసిన దొకటే పద్ధతి: ఆచరించుట, ఎఱుఁగఁగోరువారితో ఆలపించుట.

జోహాన్సుబర్గ్ నందు నిరామిషాహార-గృహము (vegetarian restaurant) కలదు. దాని నడుపువాఁ డొక జర్మనుదేశమువాఁడు. అతనికి కూనీ జలచికిత్సయందు నమ్మిక. నే నటుకు పోదొడఁగితిని; మఱియు ఎంతమంది ఇంగ్లీషుమిత్రులను తీసికొనిపోవఁగలనో అంత మందిని తీసికొనిపోవుచుంటిని. కాని ఆనిరామిషాహారగృహ మెంతో కాలము మనదని తెలిసెను; ఏలన ధనలోపము. తగునంత దానికి నే సాయపడితిని గాని తుడకు దానిని మూయక తప్పలేదు. దివ్యజ్ఞాన సమాజమువారిలో పలువురు మాంసము తినరు. కొంద అసలే తినరు, కొందఱు కొంచెము కొంచెము. ఆ సమాజమునం దొక సాహసవతి కలదు. ఆమె చాల పెద్దయెత్తున మాంసము లేని భోజనాలయ మొకటి పెట్టెను. ఆమె చాల కలారసిక. ధనవ్యయమునకు నెను దీయదు. జమాఖర్చులు చూచికొనదు. ఆమెకు మిత్రులును పలువురని చెప్పవచ్చును. మొదట నీమె కొద్ది యెత్తుమీఁదనే నడపెను. కాని పిదప పెద్దయెత్తున నడపఁదలచెను. దీనికి నా సాయము కోరెను.

ఆత్మకథ

అప్పుడు ఆమెకడ నెంత యున్నదో నే నెఱుఁగను గాని తగినంత ధన ముండకపోదని తలంచితిని. నాకడ డబ్బునకు వీలు కలదు. పలువురు క్లయంట్లు నాకడ ధనము నిలువయుంతురు. వీరిలో ఒకసజ్జనుని సమ్మతి గొని ఇంచుమించు వేయిపాను లీమెకు బహు లిచ్చితిని. ఆ క్లయంట్లు ఉదారుఁడును, విశ్వాసియు. అతఁడు మొట్టమొదటి గిరిమిటియా. అతఁడు ‘భాయీ! మీయిష్టప్రకారము డబ్బు ఇచ్చివేయుఁడు. నే నేమియు నెఱుఁగను. నేను మిమ్ములనే యెఱుఁగును’ అని యనెను. అతని పేరు బవరీ. ఇతఁడు సత్యాగ్రహమున చాల పని చేసెను. చెఱుఁ గూడఁ బోయెను. ఇతని యామాత్రము సమ్మతి చాలు ననుకొని యితనిపైకమును ఆమె కొనగెలితిని. రెండు మాఁడు నెలలు గడిచెను కాని పైకము తిరిగి వచ్చునటులు కానిపింపలేదు. అంత నష్టమును భరింపఁదగినశక్తి నాకు లేదు. ఆపైకము నాకడనే యుండుచో వేఱ యుపయోగించెడిది. తుదకు అప్పు మునిగిపోయెను. అటులని నన్ను నమ్మిన బవరీని నష్టపఱుప నగునా? అతఁడు నన్నుమాత్ర మెఱుఁ గును. ఆదండుగను నేనే పెట్టుకొంటిని.

ఈసంగతిని నేనొక క్లయంట్లతో ప్రస్తావించితిని. అతఁడు నన్నిటలు తియ్యగ ముదలకించి నాకు మెలకువ కలిగించెను.

‘భాయీ! దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నేను మహాత్ముఁడను కాలేదు; బాపును (తండ్రి) కాలేదు. మిత్రులను నాక్లయంట్లు నన్ను భాయీయని సంబోధించెడివారు] ఈపని మీది కాదు. మేము పలుపనులలో మిమ్ము నమ్మి చనుచుందుము. మీ కీడబ్బు తిరిగి రాదు. కాని మీరే సొమ్ము ఇచ్చికొందురు. బవరీని నష్టపఱుపరు. అది యటుండె. మీ రీరీతిగా మీ క్లయంట్ల ధనమును సంస్కరణముకొఱకు సాయము చేయుచో

వారు పాడగుదురు. కొలదిరోజులలో మీకును నిప్పచ్చరము. ఇటు లగుచో మీ సార్యజనికకార్యము లన్నియు ముగియును.'

సౌభాగ్యమున నాయీ మిశ్రుఁ డింకను నున్నాఁడు. దక్షిణ ఆఫ్రికాలో గాని, మఱియొకతావునఁ గాని ఇతనికన్న మంచి మనసు గలవాఁడు మఱియొకఁడు నాకుఁ గానరా లేదు. ఇతఁ డెవరినేని సందే హించెనేని పిదప నది పట్టిదని తెలిసికొనెనేని, వెంటనే అతనికడ కరిగి త్నమింపుమని వేడికొని మనస్సును శుద్ధము చేసికొనెడివాఁడు. నన్నితఁడు ముదలకించుట చాల మేలయిన దని అనుభవ మాయెను. బవరీ రూకలు బవరీక ఇచ్చినయిదితని. కాని మరల నిట్టి దెబ్బ తగులుచో దాని తాళగలశక్తి నాకు లేదే! అందులకు అప్పు చేయవలయును. ఇట్టిది నే పుట్టినతరువాత చేయలేదు. అప్పనిన నాకు రోత. సంస్కరణాభిలాష యెంత యున్నను తనశక్తికి మించి పోఁగూడదని దీనివలన నేర్చి కొంటిని. నే నీపనిలో గీతలలో ముఖ్యముగు నిష్కామకర్మమును అనాదరించితి ననియు తెలిసికొంటిని. ఈతప్పు నాకు ముందరికి దీపస్తంభ మాయెను.

నిరామిషాహారప్రచారమునకుఁగాను వేదిలో నింత బలిదానము వేయవలసియుండునని నే నెంచిలేదు. ఇది నేఁ గోరక చేసికొనిన పుణ్యము.

మట్టి, నీరు : వీనితో పరీక్ష

నా జీవనము నిరాడంబరమయిన కొలందిని వ్యాధులకు మందు పుచ్చుకొనుటలో మొదటినుండియు నాకుఁగల అరుచి ఇపుడు మఱికొంచెము పెరుగఁ దొడఁగెను. నేను డరబనులో వకాఁతు చేయు చుండఁగా డాక్టరు ప్రాణజీవనమెహతాగారు అచటికి ననుఁ జూడ నచ్చిరి. అపుడు నాకు దుర్బలత్వమును (debility), కీళ్లవాపును (rheumatic inflammation) కలుగుచుండెడివి. డాక్టరుగారు మందీనుఁగా నిమ్మళించెను. పివప ఇండియాకు మఱిలువఱకు చెప్పఁదగి. నంత వ్యాధి యేదియు నచ్చిన గుర్తు నాకు లేదు.

జోహాన్సుబగ్గులో నున్నపుడు మలబద్ధకము, తలనొప్పియు వచ్చుచుండెడివి. భేదులను పుచ్చుకొనియు, పథ్యము చేసియు సరిపుచ్చు కొనుచుంటిని గాని దాన రోగము క్షుడను గాలేదు. 'ఈ మందుల జంజాటమునుండి బయటఁ బడితివా బ్రతికిపోదు' వని నా మనస్సు చెప్పుచుండెను.

ఆరోజులలోనే కావచ్చును, మాంచెస్టరులో 'నో బ్రేక్ ఫాస్టు ఎస్సోసియేషన్' అనునది స్థాపింపఁబడెనని నే వింటిని. దాని యుద్దేశ మేమనఁగా, ఇంగ్లీషువారు పలుమాఱులు భుజింతురు. పలురకముల

● ప్రాథమికము మానవరెసెన్స్ పెట్టుకొన నరూఁజము.

2 మట్టి, నీరు : వీనితో పరీక్ష.

వంటకములు కుడుతురు. రేయి పండ్రెండుగంట లగువఱకును తినుచునే, యుందురు. దాన డాక్టరుల యిండ్లకు పరుగెత్తుచుందురు. ఈ యాపద తప్పించుకొనవలయుచో ప్రాతఃకౌశ్యజనము మానవలయును. ఈ యంశము లన్నియు నాయెడఁ బట్టుకున్నను కొన్ని కొన్ని తప్పక పట్టును. నేను ముమ్మాటు కడుపారఁ గుడుతును. రెండు జాములవేళ తేనీరు త్రావుదును. నే నెన్నఁడును కొలఁదిగా తిని యెఱుఁగను. నిరామిషాహారి నయ్యు, పొగపులు, మసాలాలు వదలినవాడ నయ్యు, వీలున్నంత వఱకు నాతినుదానిలో నేరుచులు మాచుట మానలేదు. ఆ ఊడగుంటలు కొట్టకముం దెన్నఁడును లేచి యెఱుఁగను. అపుడు ప్రాద్దుటితిండిమాని నచో తలనొప్పి పోవచ్చు ననుకొంటిని. ప్రయత్నము చేసితిని. కొన్నాళ్లు. కొంచెము కష్ట మనిపించెను. కాని తలనొప్పి పోజీపోయెను. కావలసిన దానికంటె నెక్కువ తినుచుంటినని దానితో తేలిపోయెను.

ఈపరినర్తనమువలన మలబద్ధకము మాత్రము పోలేదు. కూనీ. చెప్పిన కటిస్నానము చేసి చూచితిని. అది కొంచెము పనిచేసెను గాని అనుకొన్నంతగా చేయలేదు. ఈనడుమ నిరామిషాహారగృహము పెట్టిన జర్మనుమిత్రుడో, మఱి యింకొకమిత్రుడో కాని, జుష్టువ్రాసిన 'రిటరక్టు నేచర్' అను గ్రంథమును నాచేత నిడియెను. ఈగ్రంథమున మట్టి చేయు నుపయోగములు చదివితిని. ఇంతియ కాక సద్యఃఫలములును, పప్పుగల కాయలును మనుజుల స్వభావమునకు తగిన ఆహారమని ఆగ్రంథకర్త సమర్థించెను. నే నప్పటికి కేవలము పండ్లను తిని చూచి యుండలేదు; కాని మట్టివైద్యము చేయ మొదలిడి చూచితిని. అది చక్కగా పనిచేసెను. మట్టివైద్యము నిట విరచింతును. ఎర్రనిదిగాని, నల్లనిదిగాని, శుభ్రమయిన మట్టిని తగినంత దెచ్చి చలినీళ్లతో తడుపవలయును. పిండినలె నున్న ఆ మట్టిముద్దను పరిశుభ్రమగు వస్త్రముపై.

ఆత్మకథ

పూయవలయును. దానిని పొట్టుకుఁగట్టుకొనవలయును. ఈరీతిగా దీనిని పొట్టుకుఁగట్టుకొని పడుకొంటిని. మెలకువ వచ్చినపుడుగాని, ప్రాద్దునఁగాని, తీసివేయుచుంటిని. దాన మలబద్ధకము నిర్మూల మాయెను. నాటనుండియు నేను ఈవైద్యమును చేసికొనుటయగాక నా మిత్రుల చేతను జేయించితిని. దీనివలన లాభము కలుగలేదని చెప్పిన వారున్నటులు నాకు గుర్తు చాలదు.

నే నీదేశమునకు వచ్చినదిప ఈ యుపచారములమీఁద ఆత్మ విశ్వాసమును కోలుపోయితిని. ప్రయోగ మొనరించి మాఘటకు నా కవకాశము లేకపోయెను. ఏల యన ఎచటను నేను అంటి పట్టుకొనియుండ వీలయినది కాదు. అయినను ఈ మట్టివైద్యమునందును, జలచికిత్సయందును మొదలు నా కంత విశ్వాసము కలదో నేటికిని అంత విశ్వాసము కలదు. నేటికిని నేను కొంత మట్టివైద్యము చేసికొనుచునే యున్నాను. అక్కడ కలుగుచో నామిత్రులకుఁగూడ చేయుఁడని సలహా యిచ్చుచున్నాను. నాకు రెండు మాటులు మహావ్యాధులు వచ్చెను; కాని మందులతో మనుజులకు అంతగా పనిలేదని నాకు నమ్మిక. పశ్యము, నీరు, మట్టి ఈమొదలగు గృహవైద్యములతో వేయింటికి తొమ్మిదిఁడల తొంబదితొమ్మిది కుదుర్పవచ్చును.

చీటికి మాటికి వైద్యులకడకుఁ బరుగిడి రసవిషగంభకములచే శరీరము నింపుకొని మానవుఁ డాయువును తగ్గించుకొనుచున్నాఁడు. తనను తనయధీనమున నుంచుకొనఁ జాలఁడు. తాను తనశరీరమునకు ఏలిక యగుటకు బదులు బంపై తుడకు మానవత్వమునుగూడఁ గోలు పోవుచున్నాఁడు.

నే నీ యధ్యాయమును రోగశయ్యపైఁ బరుండి వ్రాయుచున్నాను; కావున నా యాయుర్దేశముల నెవ్వరును గేలిచేయకుండురు

౯ మట్టి, నీరు : వీనితో పరీక్ష

గాక! నా తెగుళ్లకు కారణము నే నెఱుఁగుదు; నేనే వానికి కారణ మనియు నెఱుఁగుదు; కావుననే నాకు ఓర్పు పోలేదు. ఈరోగము లను ఈశ్వరానుగ్రహముగా నమ్మి పలురకము లగు మందులబారినుండి తప్పుకొనఁ గలిగితిని. ఈ మొండివానిసలన డాక్టరుమిత్రులకు కష్టము కలుగుచున్నదని నే నెఱుఁగుదును కాని వారు ఉదారతతో నా మొండిపట్టును నెరించి నన్ను విడువకున్నారు.

ఇచట నా ప్రస్తుతస్థితిని అడ్డముగాన, నిలుపుగాను చెప్పుకొని విలయు నాశ్వకత లేదు. కావున నేను మరల ౧౯౦౪-౫ సంవత్సరములకు వత్తును.

ఈ విషయము ముందునకు సాగక ముందు పాఠకుల కొక హెచ్చరిక చేయఁజలసి యున్నది. ఇది పఠించువారు జుష్టవ్రాసిన ప్రతిమాటయు వేదవాక్యమని నమ్మరాదు. వ్రాయఁసకాండ్ర దృష్టి ప్రాయికముగా ఏకాంశమునందే లగ్నమయి యుండును. ప్రతివస్తువును తక్కువలోఁ దక్కువగా పదిమూలల నుండిమాడఁజలయునని నా కోరిక. మఱియు ఆవస్తు వేమూలనుండి మాచినను సత్యముగా నుండఁజలయును. కాని ఆవస్తువు ఏకకాలమున అన్నిస్థితులయందును సత్యముగా నుండఁ జాలదనియు మఱిచఁ దగదు. మఱియు చాల పుస్తకములు ధనమునకును, షేరునకును వ్రాయఁబడుచుండును. కావున ఇట్టిపుస్తకములు చదువఁ గోరు సజ్జనులు వివేకముతోఁ జమవుదురుగాక! అందలి విషయముల పరీక్షింపఁ గోరువారు అనుభవము గలవారి సలహాను పుచ్చుకొందురు గాక! ఓర్పు కొని చదివి తెలిసికొనినపిదప పరీక్షచేయ నారంభింపురు గాక!

ఒక హెచ్చరిక

ప్రవాహపతితమగు కథను జెప్పవలసి మూలకథను మఱొక
యధ్యాయముదాక ఆపవలసి వచ్చినది.

వెనుకటి అధ్యాయమున మట్టినిగుజించి కొంచెము వ్రాసితిని, ఆ చందముగ నే తినుబండములందుగూడ పరీక్ష యొనరించి చూచితిని. కావున వీనిని గుజించియు కొంచెము వ్రాయుట యుచితము. ఈ విషయమును ప్రసక్తానుప్రసక్తముగా ముందును వ్రాయఁగలను.

తినుబండములలో నాచేసిన పరీక్షల గుజించియు, విచారణ గుజించియు సనిస్తరముగా వ్రాయఁ బనిలేదు, ఏలన ఈవిషయములను నేను ఆగోగ్యద్విగ్ధులము అనుగ్రంథమున విస్తరించితిని. ఇండియన్ ఒఫీసియల్ అను పత్రికకుఁగాను నే నీగ్రంథమును రచించితిని. నాచిన్న చిన్న గ్రంథములలో నెల్ల ఈగ్రంథమే ఎక్కువగా పాఠ్యాత్మ్యులచేతను, ప్రాచ్యులచేతను పఠింపఁబడినది. దీనికి కారణ మేమో తెలియరాదు. ఈపుస్తకము ఇండియన్ ఒఫీసియల్ చదువుకొనువారలకు వ్రాయఁ బడెను. కాని దీనిని జదివి పలువురు స్త్రీపురుషులు తమ జీవితములను మార్చుకొనిరి. మఱియు నాకు ఉత్తరములను వ్రాసిరి, వ్రాయుచును ఉండిరి; కావున దీని గుజించి కొంచెము వ్రాయక తప్పదు.

దీనికి కారణ విది: అందు వ్రాసిన విషయములను మార్పవలసిన పని పట్టలేదు. అయినను నాయాచారములను కొంచెము మార్చికొంటిని.

ఆగ్రంథము చదివినవారికి ఈమార్పులు తెలియవు. కాన వీనిని వడిగా తెలిసికొందురని వ్రాయక తప్ప దంటిని.

ఇతరగ్రంథములవలెనే నే నీగ్రంథమును ధర్మబుద్ధిచే ప్రేరితుడనై వ్రాసితిని. ఈ ధర్మభావమే నాప్రతిపనియందును నేటికిని గలదు. నే నాగ్రంథములో నిర్ణయించిన కొన్ని విషయములను అలవాటులో పెట్టుకొనజాలక పోవుటచే దుఃఖమును, సిగ్గును కలుగుచున్నవి.

మనుజునకు శైశవమున తల్లిపాలు కావలయును. పిదప మఱి యేపాలును అక్కఱలేదని నాకు చాల నమ్మకము. వనమున పండిన పండ్లును, కాయలును దక్క వేటు మనుజున కక్కఱలేదు. బాదము పప్పు మొదలగు బీజములందును, ద్రాక్ష మొదలగు ఫలములందును శరీరమును, బుద్ధిని పెంపొందించు ద్రవ్యములు కలవు. ఇట్టి యాహారము దినువానికి బ్రహ్మచర్యము, సంయమము చురుకన. 'తిండి యెట్టిదో త్రేఁ పట్టిది,* భోజన మెట్టిదో జీవన మట్టిది' అను నీమాటలు చాల తథ్యము. ఇది నాకును, నామిత్రులకును మంచి యనుభవము. నా పుస్తకమునం దీవిషయములను విపులముగా చర్చించితిని.

కాని నాదురదృష్టమున ఇండియాలో నాప్రయోగములను సంపూర్ణముగా ననుష్ఠింపజాలకపోయితిని. ఖేడాజిల్లాలో యుద్ధమునకు కూటువమూకను పోగుచేయు చున్నతఱి ఒక పొరపాటుచే మృత్యు శయ్య నెక్కితిని. పాలను విడనాడి ప్రాణధారణ మొనరించుటకు నే నింతనట్టు నిష్ఫలప్రయత్నము లనేకము లొనరించితిని. పాలు లేకుండ ప్రాణధారణ మొనరించుటకుఁగాను నాయెఱిగిన పలువురు డాక్టరు

* ఆహర్ తేవో ఓహర్, మాణస జీర్ణం భాయ తేవో థాయ్.

లను, రసాయనశాస్త్రజ్ఞులను అడిగి చూచితిని. కొందఱు పాలకు బదులు
మినపకడుగును, కొందఱు మహుగా నూనెను, కొందఱు బాడము
పప్పు పాలను నూచించిరి. శరీరము కృశించునఱకు వీని నన్నిటిని వాడి
చూచితిని గాని రోగశయ్యను మాత్రము విడువలేదు.

రోగనివారణమునకు ఖాద్యాఖాద్యవిచారణము చేయరాదని
నైద్యులు చరకము మొదలగు గ్రంథములు ప్రమాణముగాఁ జూపిరి.
మఱియు పని పెట్టుచో మాంసాదులనుగూడ తినవచ్చు ననిరి. ఇట్టివారు
పాలను ఎటులు విడనాడు మనఁగలరు? బీఫ్ టేని, బ్రాందిని పుచ్చుకొను.
మనువారు పాలను విడువు మనఁగలరా? నే నొట్టు పెట్టుకొంటిఁ గాన.
ఆవుపాలను, గేదెపాలను త్రానను. క్షీరమాత్రమును త్యజించుటయే నా
ఒట్టునందుద్దేశము. కాని నే నాశపథము చేసికొనినపుడు నామనస్సులో
ఆవులు, గేదెలుమాత్రమే కలవు. కావునను, జీవితాశచేతను ఎటులో
ఒకటులు మనస్సును సరిపెట్టుకొంటిని. ఈరీతిగా శపథముయొక్క
ఉద్దేశమును పాలించి మేకపాలు త్రావ నిశ్చయించితిని. ఈ మేక
పాలు త్రావునపుడు అది శపథముయొక్క ఆత్మను చంపుటయే యని
నా మనస్సు చెప్పుచునే యుండెను.

కాలతుచెట్టమును ఎదురుకొనవలయు నను మోహము నన్ను విడ-
నాడలేదు. దీనిచే బ్రతుకునందును ఇచ్చు పుట్టెను. దానఁజేసి జీవితము
నందలి నా యీ మహాపరిశోధన ఆగిపోయెను.

హుటితోడను, నీళ్లతోడను ఆత్మ కించుకేనియు సంబంధము
లేదు. ఆత్మ తినదు, మఱి త్రానదు. 'పొట్టలోనికి పోవు వస్తువుచే
'లాభహాని లేదు గాని లోపలి నుండి వచ్చు మాటచే లాభహాని కలదు.
అను నీ వచనముల నే నెఱుఁగుదును. ఇవి నిక్కములే. కాని యీ

పాపములతో జగడము పెట్టుకొనుటకన్న నా నిశ్చయమును వ్రాయఁ దలఁతును—ఎవఁడు భగవంతునియెడల భయభక్తులతో సంచరింపఁ గోరునో, ఎవఁడు ఈశ్వరుని ప్రత్యక్షముగాఁ జూడఁ గోరునో, ఆ సాధకుఁడు మాటయందువలె తిండియందును త్యాగమునకుఁ గాని, గ్రహణమునకుఁ గాని ఆవశ్యకత సమానముని తెలియవలయు.

పిదప నేను పొరచడిన విషయములలో నా చూపిన దెసనే పొండని యితరులకు సలహా నీయను. ఇంతియ కాక మీ రీదారిని పోవల దనియు నిరోధింతును. కావున నాఆరోగ్యద్విగ్ధర్థమును జూచి దాని ప్రకారము ప్రయోగము లొనరించి మాచు స్త్రీపురుషులకు ఈ విషయము చెప్పఁగోరుచున్నాను. ఎటుఁ జూచినను పాలను విడనాడుట మేలని తోచినచో, లేక అనుభవము కల వైద్యుఁడు పాలను త్రావవలదని చెప్పినచో, అప్పుడు పాలను విడనాడవలయుఁ గాని నాపుస్తకమునుబట్టి యేసజ్జనుఁడేని పాలను విడనాడరాదు. ఎవని జరరాగ్ని మంచగించెనో, ఎవఁడు దీర్ఘవ్యాధిచే మంచి మెక్కెనో, అట్టివానికి పాలకంటె తేలికగా జీర్ణమగునదియు, పాలకంటె పుష్టి చేయునదియు నగు నింకొక పదార్థము లేదని హిందూదేశములో నా కనుభవము.

ఈపుస్తకమునందు పాలను గుఱించి వ్రాసిన విషయము ఆరూఢము కావలసి పాఠకులకడ నావినతి.

ఈప్రకరణము చదువు వైద్యులు గాని, డాక్టరులు గాని, హాకీములు గాని, మఱియు అనుభవముగల యేసజ్జనులేని పాలవంటి పోషకమును, పాచికమును అగు ననస్పతిని—అధ్యయనబలమునఁ గాక అనుభవబలమున—ఎఱిగియున్నచో తెలిపి నా కుపకారము చేయఁగోరుచున్నాను.

బలముతో లడాయి

బ్రాహ్మణ ఆసియా ఆఫ్రికా ద్వారా బలపునము. వీరి పెద్ద తాతా జోహాన్సు బర్గులో. ఈ తాతాలో హిందూస్తాను వారికి గాని, చీనా వారికి గాని, మఱి యితరులకు గాని రక్షణము లేదు సరిగదా, భక్షణమే. 'వచ్చుట కధికారము గల వారిని రానిచ్చుట లేదు, మఱి అధికారము లేనివారికడ నూలు పానులు పుచ్చుకొని రా నిచ్చుచున్నారు; దీనికి ప్రతికారము మీరు చేయనిచో మఱి యెవరు చేయుదురు?' అని నాకడ ప్రతిదినమును ఫిర్యాదు. నామనస్సుకూడ లోపల నటులే చెప్పుచున్నది. ఈకష్టము తొలగింపనిచో నేను ట్రాన్సు వాలునం దున్న ఫల మేమి?

దీనికి సాక్ష్యము సమూహం దలపెట్టితిని. తగినంత సాక్ష్యము సమూహినపిదప పోలీసు కమిషనరు కడ కరిగితిని. అతనియందు దయయు, న్యాయమును గలవని నాకు దోచెను. నామాట లొక్క పెట్టున ఉహ్వాని ఎగురగొట్టుటకు బదులతఁడు మనస్సునకు పట్టించుకొని వినెను. మఱియు సాక్ష్యము నంతయు దనకు జూపు మనెను. సాక్షులను స్వయము పరీక్షించెను. నామాటపయి నమ్మకము కలిగెను. 'దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో తెల్లజూరరులు తెల్ల అపరాధులను దండించుట దుష్కరమని నే ననుకొనినటులే అతఁడును అనుకొనెను. పిదప నతఁ డిటు లనెను—'అయినను మనము ప్రయత్నము చేసి చూతము. జూరరు లపరాధులను విడిచిపెట్టెను' అని మనము ప్రయత్నము చేసి చూతము. జూరరు లపరాధులను విడిచిపెట్టెను' అని మనము ప్రయత్నము చేసి చూతము.

మానరాదు. వీరిని తప్పక అకెష్టు చేయింతును. నేను నాశక్తికొలది పనిచేయుచునని నమ్ముడు.

నేను నమ్మనే నమ్మితిని. పలువురు ఆఫీసరులపై నా కనుమానము కలదు; కాని వారి అంధతయెడల నాకడ ప్రబలమైన ప్రమాణము లేదు. ఇరువురియెడల మాత్రము నా కావంతయు నందియుము లేదు. కావున వా రిరువురికిని వారంటులు జారీ ఆయెను.

నా చేతలకు సహస్య మునునది లేదు. నేను ప్రతిదినమును పోలీసుకమిషనరుకడ కరుచుచుంటినని పలువు రెఱుంగుదురు. ఈయాఫీసరులకడ పలురకాల వేగులవా రున్నారు. వారు నా ఆఫీసుకడకు రాకపోకలు చేయుచు నా అనుపానులను వారి కెఱిగించుచుండిరి. ఆ యాఫీసరులగుజించి యొకటి చెప్పవలయును. భయముచేత తగినంత మంది వేగులు వారికి దొరకలేదు. భారతీయులును, చీనావారును నాకు సాయపడనిచో ఆ యాఫీసరులను పట్టించుట దుస్తర మయ్యెడిది.

వీరిలో నొకఁడు పాజీపోయెను. పోలీసు కమిషనరు వారంటు పంపి, పట్టించి తెప్పించెను. విచారణ జరిగెను. సాక్షులు సంపూర్ణముగా విచారింపఁబడిరి. వీరిలో నొకరి సంగతి జ్యూరీకి ఎఱుక యగుటకుఁ గూడ ప్రమాణ ముండెను. అయినను వీ రిరువురును విడుదలచేయఁబడిరి.

నేను మిగుల నిరాశుడ నయితిని. కమిషనరుగూడ మిగుల నెత చెందెను. నకిలుపనిపై నాకు రోత పుట్టెను. నేరములు కప్పి పెట్టుటలో బుద్ధి ఉపయోగపడెనని బుద్ధిపైఁగూడ రోత వొడమెను.

వీ రిటులు విడుదల పొందినను సర్కారువారు వీరిని ఉచ్యోగ మునుండి తొలగించి తమస్థానమున ఉండనీయకపోవుటచే వీరి యపరాధము లేటతెల్లమే ఆయెను. వీరిరువురును తమపదవిని బాపుకొనిన

పిదప ఈరాజాలో కళంకము కొంచెము తగ్గెను. భారతీయులకు కొంచెము ధైర్యమును కలిగెను.

దీన నాప్రతిష్ఠ హెచ్చెను. నా వకాలతుగూడ హెచ్చెను. లోకులు నెచ్చించు ధనము అంతయుఁ గాకపోయినను, కొంతనట్టు తగ్గెను. లంచగొండు లింకను చేతులు కొట్టుచునే యుండిరి గాని ఆ పనితో యోగ్యులకు తను యోగ్యతను కాపాడుకొన కా లానిన దని చెప్పనగును.

ఈయాఫీసరు లభములు; అయినను వారియెడల నా కిసుమంత యు దుర్భాషము లేదు. ఇదియు వా రెఱుఁగుదురు. వారు చిక్కులో నుండఁగా సాయము చేయవలసిన అక్కఱ కలిగెను. చేసితిని. నే నెదిరింపనిచో జొహన్నుబర్గు మున్సిపాలిటీలో వీరికి ఉద్యోగము దొరకును. వారి మిశ్రుఁ డీవిషయమును నాతోఁ జెప్పెను. నేను వారికి ఉద్యోగ మిప్పింప పాటుపడితిని. వారి కది దొరకెను.

దీనివలన నన్నెఱిగిన తెల్లవారు నాయెడల నిశ్శంకముగా ప్రవర్తింపఁగలిగిరి. మఱియు ఈడిసార్డుమెంటువారితో నేను పలుమాఱులు తలపట్టుకొన్నను, ఎంత గట్టిగా మాటాడినను, వారు నాకు నెయ్యమును, తియ్యమును చూపుచునే యుండిరి. ఇట్టి ప్రచర్తనము నా స్వభావములోఁ గలదని నాటికి నే నెఱుఁగను. ఇట్టిప్రచర్తనము సత్యగ్రహమునకు మాఁకటివేరనియు, అహింసలో నొక అంగమనియు పిదప తెలిసికొంటిని.

మనుజుఁడు వేఱు, వాని పని వేఱు. మంచిపనియెడ ఆదరము, చెడుపనియెడ తిరస్కారమును కలిగి తీరును. మంచిపని చేసినను, చెడు పని చేసినను, మనుజునియెడల ఆదరము గాని, దయ గాని మాపవల

యును. ఈమాట తెలిసికొనుట సులువు. కాని ఆచరించుట మాత్రము బలువు. ఈజగత్తునం దింత ద్వేషము ప్రబలుట కిదియ కాఁజము.

సత్యమును శోధింప అహింసయే మూలము. అహింస యెంత వట్టు హస్తగతము కాదో సత్యముమాడ నంతవట్టు హస్తగతము కాదని ప్రతిక్షణమును నా కనుభవ ముచున్నది. ఒకపనిని, ఒక ప్రణాళికను విరోధింపదగును కాని ఆపనిని, ఆప్రణాళికను నడుపువానితో విరోధము పెట్టుకొనుట యనఁగా తనతో తాను విరోధము పెట్టుకొనుటయే. నీలయనఁగా,—మన మందఱమును ఒక కుంచెచేతనే చేయఁబడితిమి. మన మందఱమును ఒకబ్రహ్మపుత్రులమే. మనుజునిలో అనంత ములకు శక్తు లున్నవి; కావున మనము మనుజు ననాదరించుచోఁ గాని, తిరస్కరించుచోఁ గాని వాని శక్తులను, గుణములను తిరస్కరించినటులగును. మఱియు ఇటు లొనరించుట మనుజునకును, ప్రకారాంతరముగా సమస్తజగత్తునకును హాని కలిగించిన దగును.

పుణ్యస్థరణము, ప్రాయశ్చిత్తము

నా దీపితమున పలుమతముల వారితో, పలుజాతులవారితో పరిచయ మొదలఁజేయఁగల సంఘటనము లనేకములు జరుగుచు నచ్చెను. ఇట్టి యనుభవము లన్నింటిచే నాకు ఇంటికిని బయటికిని, దేశమునకును పరదేశమునకును, హిందువునకును ముసలమానునకును కిరస్తానికిని పారసీకునకును యూదునకును, భేదబుద్ధి యెన్నఁడును కలుగ లేదు. నాహృదయ మిట్టి భేదము నెఱుఁగఁజాల దనియే చెప్పఁగలను. ఇయ్యది నాకొకగుణమని యనుకొనను. ఏలన, అహింస, బ్రహ్మచర్యము, అపరిగ్రహము లోనగు యమములను, నియమములను అలవాటులోఁ బెట్టుకొంటిని. నేటికిని వానియెడ నాప్రయత్నము కలదు. కాని ఆరీతిగా అభేదబుద్ధిని పెంపొందించుకొనుటకు నేను ప్రయత్నముచేసిన గుఱుతు లేదు.

డరబనులో నేను నకాలతు చేయుచుండఁగా నా గుమాస్తాలును నాయంటనే నింపించెడివారు. వారిలో హిందువులును, కిరస్తానులును గలరు. దేశమునుబట్టి చెప్పవలసినచ్చుచో గుజ్జరులును* చెన్న పురివారును అని చెప్పవలసి వచ్చును. నేనెన్నఁడును వీరిని వేఱుగాఁ జూచిన యెఱుక లేదు. నాయాదరమునకు నాభార్య యెన్నఁడేని అడ్డువచ్చుచో నే నామెను ముదలకించుచుండెడువాఁడను. నాగుమాస్తాలలో నొకఁడు

* గుజరాతువారు. ఇది ఘోరశబ్దభవము. అను.

౧౦ పుణ్యస్మరణము, ప్రాయశ్చిత్తము

కైస్తవుడు: ఇతని తలదండ్రులు పంచములు. మా యిల్లు తెల్లవారి యిళ్ల పద్ధతిని కట్టబడినది. ఈకారణమున గదులలో తూములు లేవు— ఉండలయుననియు నాయుద్దేశము కాదు—ఇదినామతము. దీనిచలన గదులలో తూము లుండలయు తావుల మాత్రమునకు వేటుగా కుండ లు ఉండెడివి. వీనిని బాగుచేయుపని మా ఆలయగల యిరువురిదేకాని నొకరులది కాదు. ఇంటివారితో పాటు పోయిన గుమాస్తాలు మాత్రము తమంతఁ దామే శుద్ధిచేసికొనుచుండిరి. కాని యీకైస్తవుడు సరి క్రొత్త. ఇతనికుండను మేమే ఎత్తి బాగుపఱపఱయును. కస్తూరి బాయి కుండలనెత్తి బాగుచేసెడిదే కాని ఈ సోదరుని భాండమెత్తుట ఆమె కసహ్యమనిపించెను. దానితో మాయిరువురకును చెడెను. నేను ఎత్తివేయుటయు ఆమెకు మంచి దనిపింపలేదు. మఱియు తానెత్తుట కును కష్టమనిపించెను. అయినను, కన్నులనుండి ముత్యముల బిందువులు రాల ఒకచేత కుండనెత్తికొని కెంపుమాపుతో ముదలకించుచు మెట్లు దిగు కస్తూరిబాయి నేటికిని నాకనుల వ్రేలును.

నే నెంత ప్రేముడి గలవాడనో అంత ఘాతకుండ నగు పతిని. నే నామెకు శిక్షకుండ నని నాయూహ. కావున గ్రుడ్డిప్రేమకు వశుండనై ఆమె నిటులు రాచి అంపమునఁ బెట్టుచుంటిని.

ఈకారణమున ఆమెయే ఆకుండను దీసికొని నెళ్ళినను నాకు తుష్టి కలుగలేదు. నగుమోముతో దానిని దీసికొని పోవలయునని నా కోరిక. దీనిగుఱించి నే నామెపైకి ఉటుకులు పరుగులెత్తితిని. తుద కుత్తేజితుడనై 'ఇదిగో, ఈ యల్లరి నాయెంటు సాగదు' అని అంటిని.

ఈమాట బాణమువలె నాటెను.

ఆత్మకథ

‘మీయిల్లు మీరే యుంచుకొనుడు ఇదే నేనేగితిని’ అని యామెగట్టిగా ననెను.

నే నపు డీశ్వరుని మఱచితిని. నాయెచటో దయ యనునది ఎండిపోయెను. నే నామె చేయి పట్టుకొంటిని. మెట్లకెదురుగనే ద్వారము కలదు. దీనయు, నబలయు నగు నామె చేయిపట్టుకొని ద్వారముచుట్టు ఈడ్చుకొని పోయితిని. తలుపు సగము తెఱచితిని.

కన్నులనుండి గంగాయమునలను ప్రవహింపఁ జేయుచు కస్తూరి బాయి యిటు లనెను.

‘మీకు సిగ్గు లేకపోవుఁగాక! నాకుఁ గలదు. కొంచెము సిగ్గు తెచ్చికొనుడు! నన్ను బయటికిఁ ద్రోయుచో నే నెక్కడికిఁ బోవుదును? పుట్టింటికిఁ బోద మన్న నాతలివండ్రు లిచట లేరుగదా! మాది ఓర్పు గల స్త్రీజాతి. కావున మీరభస నైరింపనే నలయు. ఇంక నైనను కొంచెము సిగ్గుగొని తలుపు మూయుడు! ఎవరేని మనల నిరువురిని జూచినచో నవ్వుకొని పోదురు!’

నేను మొగ మింత చేసికొంటిని గాని లోలోన స్థిలితిని. తలుపు మూసివేసితిని. నన్ను నాభార్య విడువఁ జాలనిచో నేనుమాత్ర మామెను విడువఁగలనా? ఈరీతిగా మాలో మా కెన్నియో కయ్యములు వచ్చెను; కాని అన్నియు తుదకు మంగళముగనే పరిణమించెను. పత్నియే అద్భుతమగు తన యోర్పు బలమున ఎల్లప్పుడును విజయ మందెను.

నే నిపుడు తటస్థుడనై ఆవిషయములఁ జెప్పఁగలను; ఏలనో ఆఘటన లన్నియు నాపూర్వయుగమునకు సంబంధించినవి. నేడు నే

౧౦ పుణ్యస్మరణము, ప్రాయశ్చిత్తము

నా మోహంధుడ నగు భర్తను గాను; ఆమెకు శిక్షకుడను గాను; ఇచ్చి వచ్చుచో కస్తూరిబాయి న న్నిపుడు దండింపవచ్చును. మేము ఒండొండ భుక్త భోగులమగు మిశ్రులము. మే మొండొండ నిర్ణేపముగా నుండి జీవితము గడపుచున్నాము. కస్తూరిబాయి నా జబ్బులలో ప్రతి ఫల మపేక్షింపక నేవ చేయున దాయెను.

౧౮౯౮లో ఇది జరిగెను. అపుడు బ్రహ్మచర్యచాలన మన నిండుకయు తెలియదు. పత్ని కేవలము సహధర్మిణి యనియు, సుఖ దుఃఖసఖి యనియు నాటికి నే నెఱుంగను. పత్ని యన భోగభాజన మనియు, మగని యాజ్ఞలను తలఁ దాల్చుటకే పుట్టిన దనియు నాటి నా తలఁపు.

కాని ౧౯౦౧ నాటికి నాతలఁపులలో గంభీరమగు పరివర్తనము కలిగెను. ౧౯౦౬ నాటికి వాని పరిణామము పూర్ణమాయెను. కాని వానిమాట ముందు నేను నిర్వికారుడ నయినకొలదియు నాసంసారము శాంతమును, నిర్మలమును, సుఖయుతమును అగుచు వచ్చెను. నేటికిని అనుమండె నని చెప్పనొప్పును.

ఈపుణ్యస్మరణములన మేము ఆవర్క దంపతుల మనిగాని, లేక నా ధర్మపత్ని యందు ఎట్టి దోషమును లేదని గాని, లేక మా యావర్కము ఒకటియేయని గాని ఎవరును అనుకొనకుండు! కస్తూరిబాయికి వేఱుగా ఆవర్కము కలదా యనుచో, లేదు; పాప మాయెల్లా లేమియు నెఱుంగదు. నా యాచరణములలో చాలవట్టు ఆమెకు ఇంపుగావు. మే మెన్నఁడు నొండొండ వానిని గుజించి చర్చింపము. చర్చించినను సారము కానిపింపదు. తఱిలో తలివండ్రులుగాని, నేనుగాని ఆమెను చదివింప లేదు. కాని హిందూస్త్రి లందులలో కొలదిగనో గొప్పగనో

ఆత్మకథ

యుండు నొక మహానుజ మీమెయందు అతిమాత్రముగా నున్నది. తలఁచియో తలఁపకయో, ఎఱిఁగియో యెఱుఁగకయో నాపాదముల ననుసరించుటలో తన జీవితము సార్థకమని యామె నమ్మిక. మరియు జీవితమును నిర్మలముగాఁ జేసికొనఁ బూను నాపూనికల కామె యె న్నఁడును అట్లు రాలేదు. మాయీరువురి బుద్ధిశక్తులలో భేద మున్నను పయి కారణమువలన మాజీవనము సంతుష్టమనియు, సుఖినంత సుయిన దనియు, ఊర్ధ్వగామి యనియు నా యుద్దేశము.

అంగైయులతో గాథనరిచితి

సత్యశోధనమును నుజించిన యీకథ యేరీతిని వ్రాయఁబడుచున్నదో పాఠకులకు ఈప్రకరణముకడఁ జెప్పఁదగియున్నది. దీని నారంభించినపుడు 'ఈపద్ధతిని వ్రాయుదును' అని ఒకపద్ధతిని నిరూపించుకొనలేదు. పుస్తకములుగాని, డయరీలుగాని వేఱు కాగితములుగాని ఉంచుకొని వానినిజూచి వీనిని వ్రాయుట లేదు. వ్రాతకుఁ గూర్చున్న నాఁడు నాయంతరాత్మ నన్నుఁ జేరించినరీతి వ్రాయుచు వచ్చుచుంటిని. నాలోపల జరుగుచున్న క్రియాకలాప మంతయు నాయంతరాత్మచే ప్రేరితమని నిశ్చయముగా నొడుఁజాలను. కొలఁది ననిగాని, గొప్పననిగాని చెప్పఁదగినవియు, ఏఁటేట నా చేయునవియు నగు కార్యములను పరిశీలించినచో నని నాయంతరాత్మ ప్రేరించుటచే జరిగినవే యని చెప్పినచో అనుచిత మనుకొనను.

నే నంతరాత్మ నెఱుఁగను లేదు, మాడనులేదు. భగవానునిపై ప్రపంచకమునకు అంతకునుగల నమ్మకము నాయది యని యనుకొందును. ఆనమ్మిక ఏరీతి నయినను ఆపరాచిది. కావున దానిని నేను వట్టి నమ్మిక యనుకొనను; మఱి అనుభవ మనుకొందును. దీనిని అనుభవమని రూపించుట ఒకరీతిగా సత్యమును దండించుటయే. కాని దీని శుద్ధ స్వరూపమును దెలుపఁగల శబ్దము నాకడ లేదన్నచో ఇంచుమించు ఉచితతరమని అనుకొందును. అదృష్టమగు నీయంతరాత్మకు వశపర్తివై ఈకథను వ్రాయుచున్నానని నా నమ్మకము.

ఆ త్మిక థ

వెనుకటిప్రకరణము వ్రాయమొనరించి 'ఆంగ్లేయులతో పరిచితి' అని శీర్షిక మొదలువేసితిని. ఇటులు వ్రాయుచుండఁగా ఆనిషయమును వ్రాయుముందు 'పుణ్యస్థానము'ను గుఱించి వ్రాయుట ఆవశ్యకమని గ్రహించితిని. అపుడు 'పుణ్యస్థానము' అను ప్రకరణమును వ్రాసితిని. పిదప ముందటి శీర్షికను దీనికి మార్చితిని.

ఈప్రకరణము మొదలిడఁగానే మరల నొక ధర్మసంకట మెదు రాయె. ఆంగ్లేయుల పరిచితిని వ్రాయునపుడు వేనిని వేనిని వ్రాయను? వేనిని వేనిని నడలను? అనునది దొడ్డసందియము. వ్రాయవలసిన దానిని విడుచుచో సత్యమును కప్పిపుట్తునేమో యని యనుమానము. ఇంతియ కాక ఈకథవ్రాయుటయు ఆవశ్యకము కావనియు అనవచ్చును. ఇట్టి దశలో ఆవశ్యకము లేవో, అనావశ్యకము లేవో యేటిమాచుట కడుఁ గఠినము.

ఆత్మికథలు సంపూర్ణముగా ఇతిహాసములు కావనియు, మరియు పీనిని వ్రాయునపుడు చాలఁ జిక్కులు కలుగుననియు ఎపుడో చదివి యుంటినిగాని దానియర్థ మిపుడు చక్కగా బోధపడెను. సత్యశోధన ములకు సంబంధించిన నాయీయాత్మికథయందు నాకు గుఱుకున్న దంతయు ఎక్కించుటలేదని నాకుఁ దెలియును. సత్యమును తెలుపవల యునెడ ఎన్నిమాటలు వ్రాయవలయునో, మఱి యేమాటలు వ్రాయఁ దగదో యెవరుచెప్పఁగలరు? నాఒకతరపున మాత్రమే గల సాక్ష్యము నకు న్యాయమందిరమున ఎంతకిమ్మును ఉండఁగలము? తీరికగలవాఁడెవఁ డేని వెనుకవ్రాసిన ప్రకరణములలో క్రాసుపరీక్ష వేయఁదొడఁగినచో పీని కింకను మెఱుఁగు రావచ్చును. లేక మఱొక వ్యాఖ్యాత ఖిందన దృష్టితో దీనినంతయు ఛిన్నఛిన్న మొనరించి పొరపాటులను చూపి ఁ పొంగవచ్చును.

ఇ వన్నియు నాలోచించి మాడఁగా ఈగ్రంథము నిక కట్టి పెట్టినచో బాగుండదా? యని అనిపించుచున్నది. కాని 'పూనిన పనిని తప్పని తోచినదాక విడనాడరాదు' అను న్యాయము నాధారముగాఁ జేసికొని నాఅంతరాత్మ 'వలదు' అని చెప్పుచుటకు వ్రాసికొనుచుబోవ నిశ్చయించితిని.

వ్యాఖ్యాతల మెప్పునకు నేను దీని వ్రాయుటలేదు. సత్యశోధనలలో వ్రాయుటయు నొకశోధన యని వ్రాయుచున్నాను. ఇంతియ కాక నాతోడివారలకు దీనివలన కొంత యూటటు కలుగఁగలదనియు నొకయుద్దేశము. దీని యారంభము వారి సంతోషము కొఱకే. ఆనందస్వామియు, జయరామదాసును నన్ను వెంటాడనిచో నిది యారంభింపబడునది కాదేమో! ఈకారణమున దీనిని వ్రాయుటలో నేదేని దోషఁ గున్నచో వారును ఈదోషఁగులో భాగస్వాములు.

ఇక ప్రకృత మనుసరింజ్ఞము. హిందూస్తానీ గుమాస్తాలును తదితరులును మాయింటిలో ఇంటివారితోపాటుయిపోయి యున్నటులే. ఇంగ్లీషువారును ఉండిపోఁ దొడఁగిరి. నాకడ నున్నవారిలో కొండఱకిది యిష్టము కాదు. అయినను నేను వారిని పట్టుపట్టి ఉంచుకొంటిని. అందఱ యెడలను ఇట్టి పట్టు పట్టుట తెలివిగల పనియని తలఁపను. ఈబాంధవ్యముచే కొండఱ వలన చిక్కులు కలిగెను. ఈయెడ నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. చిక్కులు కలుగుచున్నను, చిక్కులు కలుగుచున్నటులు తెలియుచున్నను, ఇతరమిత్రులకు అసౌకర్యము సంభవించుచున్నను, ఈకష్టములు నైరింపబడుచునే యుండెను. నామతమును నేను మార్చుకొనలేదు, మరియు నామిత్రులు ఉదారతతో నైరించిరి. ఈనా క్రొత్తచుట్టటికములు నామిత్రులకు కష్ట మనిపించినపుడు నేను వారిని మందలింప మావలేను. ఏలయన ఆస్తికులు తమలో నున్న

ఈశ్వరుని అంశలలోపలను జూడఁ గోరుదురు. అటులగుటఁజేసి అంశల
యెడలను లేపము లేకుండఁ సంపరింపఁ గలశక్తిని సంపాదించుకొనవల
యును. అట్టిశక్తి సంపాదించ నుపాయ మే మన్నచో అప్రయత్న
ముగా అట్టి యవకాశము లొదవినపుడు వానిని దూరగింపక క్రొత్త
క్రొత్త గుట్టజీకములలో పడి రాగద్వేషములు లేకుండఁ జూచు
కొనుటయే.

ఈకారణమున బోయరుయుద్ధము ఆరంభమయిన తఱి మా
యిల్లంతయు కిటకిట లాడుచున్నను ఇరువు రాంగ్లేయులకు తా వొసఁ
గితిని. వా రిరువురును దివ్యజ్ఞానసమాజమునవారు. వారిలో నొక
రైన కిచనుగానిని గూర్చి ముం దెఱుఁగఁ గలరు. ఈమిత్రుల సహవాస
మున నాభార్యను ఏడిపింపవలసినచ్చెను. నావలన ఆమె పలుమాఱులు
దుఃఖింపవలసినచ్చెను. అడ్డుమాఁకలు లేక తెరచాటు లేక తెల్లవారు
మాలో కూడిమాడి యుండుట కిదియే తొలిసారి. నే నింగ్లాండునందు
తెల్లవారియిండ్ల నివసించితిని. నేను వారి యాచారప్రచారములు
నేర్చితిని. అయినను పూటపూళ్లయింట నున్నటులే అచట నుంటిని.
కాని యిపుడు మా యిల్లట్టిది కాదు. నామిత్రులు నాకుటుంబ
ములో నొకరు. వారును భారతీయాచారములు తెలిసికొనిరి. పోలికకు
మాయిల్లు తెల్లవారి యిల్లేకాని లోపల ఆచారవ్యవహారము లన్నియు
భారతీయులకు సంబంధించినవియే. వారి సుంచుకొనుట వలన మేము
చాల ఇబ్బందుల కిర వైతిమని గుఱుతు. కాని ఆసజ్జను లిరువురును తమ
యింట నున్నటులే యుండిరని చెప్పనగును. ఈ మాపరిచయములు
డరబనులో కన్న జోహాన్సుబగ్గులో ఎక్కువాయెను.

ఆంగ్లేయులతో పరిచితి

జ్యోహాన్సుబర్గ్ లో ఒకతూరి నాకడ నలుగురు హిందూస్తానీ గుమాస్తాలు ఉండిరి. వీరు నాకు గుమాస్తాలో, కుమారుణ్ చేప్పట కష్టము. ఈ నలువురితో నాపని తెమలదు. టైపింగు లేక పని కాదు. మాలోనాకే టైపింగు కొలదిగా తెలియును. నేను వారిలో నిరువురికి టైపింగు నేర్పితిని; కాని వారి కింగ్లీషులో శక్తి కొలదియగుటచే వారి టైపింగు ఎన్నటికిని శుద్ధము కాలేదు. కావున వీరిలో నొకనిని లెక్కలపనిలో పెట్టదలచితిని. నా కిష్టు డైన వాని నొకని నేటాలు నుండి పిలిపించుకొన వీలు లేదు; ఏలన నెలవు చీటి లేక భారతీయుఁ డెనఁడును అటనుండి రా వీలులేదు. మరియు నేను నాపనికిఁగాను ఆఫీసరులను కృపాభిక్ష అడుగుటకు సంసిద్ధుఁడనయి యుండలేదు.

ఈస్థితిలో నా కేమియు పాలు పోలేదు. ఎంత పని చేయు చున్నను ఇటు వకాలతు, అటు సార్వజనికకార్యములు; ఈ రెంటి బరువు తఱుగునటులు తోఁపలేదు.

ఆఁడుది యగుఁగాక, మగవాఁ డగుఁగాక తెల్లగుమాస్తా కుదు రుచో నాపని జరుగును. కాని నల్లవాని కడ తెల్లవాఁడు నొకరీ చేయునా? అని భయము కలిగెను. అయినను ప్రయత్నము చేయఁ దలచితిని. టైప్ రైటింగు ఏజెంటుతో నాకు పరిచయము కలదు. నే నతనిని కలిసికొని టైపు చేయఁగల తెల్లవాఁడు గాని, తెల్లదిగాని నల్ల వానికడ పనిచేయుటకు ఆతంకము లేనిచో అట్టి వానినిఁగాని, అట్టి

యామెనుగాని కుదిర్చి పెట్టుమని అడిగితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో షార్టు-హాండుకాని, టైపు కాని చేయగలవారిలో పలువురు ఆడువారిలోనే దొరకుదురు. 'అట్టి యామెను మీకు కుదిర్చి పెట్టుదు'నని ఆ యేజెంటు నెను. మిస్ డిక్ అనుకన్య యొకతె అతని చేజిక్కిను. ఆమెది స్కాట్లాండు. తెల్లవాడయిన సరియ, నల్లవాడయిన సరియ, ప్రామాణికుడగుచో నతనికడఁ బనిచేయుట కామె కేయాపత్తియు లేదు. పనిలోఁ బ్రవేశించుట కామెకు తొందరగాఁగూడ నుండెను. ఆ యేజెంటు యామెను నాకడ కనిచెను. ఆమెను చూడఁగనే నాకు తృప్తి ఆయెను.

‘మీకు నల్లవానికడ పనిచేయుట కాపత్తి యేమియు లేదా?’ అని నే నడిగితిని.

‘ఇసుమంతయు లేదు’ అని యామె దృఢముగా ననెను.

‘జీత మెంత కావలెను?’

‘పదియేడునర పానులు కావలె ననినచో అది మీ కెక్కున అని అనిపింపదు కదా?’

‘నాకోరిన పనిని నెఱవేర్చుచో ఈజీత మించుకేని ఎక్కు డని పింపదు. సరియ, పనిలో నెపుడు చేరుదురు?’

‘వలయుచో నిపుడే చేరుదును.’

‘నే నీమెను బడసి చాలఁ బ్రసన్నుడ నయితిని. మరియు అపుడే ఎదురుగా కూరుచుండఁబెట్టుకొని ఉత్తరములు వ్రాయింపఁ దొడఁగితిని.’

ఈమె కేవలము నాగుమాస్తా కాదు. నాకూతురో, సోదరియో అనిపించుకొనెను. ఈమెపనిలో నెచటను వేలు పెట్టి చూపరాదు. ఒక

తూరి యీ మె చేతిమీఁదుగా వేలకొలది పానులు ఇచ్చుటయు, పుచ్చు కొనుటయు జరిగెను. దాని లెక్కఁజొక్క లామెయే మాచుచుండెను. ఆమె నా సంపూర్ణవిశ్వాసమును సంపాదించుకొనెను. అది యటులుండె. ఆమెకు నేనుగూడ తన పరమరహస్యములను ఎఱిగింపఁ గలిగినంత విశ్వాసపాత్రుడ నయితి ననునది నా కొక గొప్పమాట. ఆమె తన జీవనసఖుని పరించుటలో నా సాయము కోరెను. కన్యాదానము చేయు సౌభాగ్యముగూడ నాకుఁ దక్కెను. మిస్ డిక్ మిసెస్ మేక్ డోనల్డు అయినపిదప న న్నెడఁబాయవలసి వచ్చెను. అయినను వివాహానంతర మునగూడ అక్కఱ కలిగినపుడు నాకు సాయపడుచుండెడిది.

పిదప ఆఫీసులో ఎల్లప్పుడు పనిచేయుటకు ఒక షార్టుహాండ్ రైటరు కావలసివచ్చెను. అందులకును ఒకతె కుదిరెను. ఆమె పేరు మిస్ శ్లేజ్. మి, కేలన్ బేక్ ఈమెను నాకడ కనిచిపుచ్చెను. మి. కేలన్ బేక్ సంగతి ముందు రాఁగలదు. ఆమె అపుడు ట్రాన్సువాలులోని ఒక హోస్కూలులో ఆచార్యగా నుండెను. నాకడకు వచ్చినపు డామెకు సుమారు పదియే డేం డ్లుండును. ఆమెకడ కొన్న విచిత్రచిర్య లుండె డిని. మొదట మొదట నేనును మి. కేలన్ బేకును వానిని సైరింపలేకుం టిమి. ఆమె ఉద్యోగము చేయరా లేదు. అనుభవము సంపాదింప వచ్చెను. ఆమె రంగుతెగు లనుమాటయే యెఱుఁగను. ఆమె కేవలమయ మున నయినను శ్రద్ధలేదు. ఆమె యెవరినేని అవమానించుటలోఁ గూడ నెనుదీయదు. తన మనసులో అనుకొనినంతయు పైకి చెప్పుటలో ఆమె కించుకయు సందియము లేదు. ఆమె ఇట్టి స్వభావము కల దగుటచే నాకు తఱుచు చిక్కులు కలుగుచువచ్చెను. కాని ఈమె హృదయము శుద్ధము. కావున ఈ చిక్కులును విడిపోవుచుండెడివి. నాకంటె ఆమెకు ఆంగ్లభాషాజ్ఞానము హెచ్చు; మరియు నామె

యెడ నాకు నమ్మకము పెచ్చు. ఈకారణములచే ఆమె టైపు చేసిన పత్రము లన్నిటిపయినిని మాడకయే చేవాలు చేయుచుండువాడను.

ఆమె త్యాగమునకు పారము లేదు. చాలఁ గాల మామె నాకడ నెలకాటు పోనులే పుచ్చికొనెను. తుదకు పది పోనులు. ఎక్కువ తీసికొను మని నేననఁగా 'నేను మీకడ జీతము తీసికొనుటకు రాలేదు. నాకు మీకడ పని చేయుట మంచి దని వచ్చితిని. నాకు మీ యాదర్శములు ప్రియమయినవి. దీనజేసి నేను మీకడ నుంటిని' అని యామె ముదలకించెను.

ఒకసారి అక్కఱ కలిగి ఆమె నాకడ నలుబది పోనులు పుచ్చికొనెను; అదియు అప్పుగా. నిరుడు ఋణవిముక్తి చేసికొనెను.

ఆమెకు త్యాగ మెంతయో ధైర్యమంత. సౌభాగ్యవశమున నాకు పరిచయముగల స్త్రీలలో స్ఫటికమువలె పవిత్రయు, ధైర్యమున తుత్రియునిగూడ స్థిరజేయఁగలదియు నగు నీ బాలికవంటి యామెను మఱొక తెను జూడను. ఇపు డామె ప్రాథకుమారి. ఇప్పటి యామె మనస్థితిని నే నెఱుఁగఁ గాని యెపుడేని ఈబాలిక గుఱుతు వపులు చో నది యొక పుణ్యస్మృతి యని అనుకొందు నను నీ విషయము చెప్పనిచో సత్యద్రోహి నగుదును.

ఆమెకు పనుల పట్టున రేయుంబవల్లు లేవు. నడిరేయి నేపని మీఁదనేని ఒంటరిగాఁ బోవుతఱి వెంట తోడుగొని పొమ్మంటి నేని ఆమె కను లెర్ర జేసెడిది. గడ్డములు మీసములు వచ్చిన పలువురు హిందూస్తానీయు లామె నాదరదృష్టితోఁ జూచుచుండిరి. మరియు ఆమెమాట మన్నించుచుండిరి. మే మందఱమును చెఱసాలలో నున్న పుడు ధైర్యముగలవా రెవరును బయట లేనపుడు ఆమె యొక్క తెయే

౧౨ ఆంగ్లేయులతో పరిచితి

సోరాటము సంతయు సంబాళించుకొనెను. లక్షలకొలదిగా డబ్బు లెక్క యంతయును, ఉత్తరప్రత్యుత్తరచ్యవహారమంతయును, ఇండి యన్ ఒపినియన్ పత్రికావ్యవహారమంతయును ఈమె ఒక్క చేతి మీదుగా నడవవలసిన స్థితి వచ్చెను. అయినను ఆమెకు అలపు సాలపు అనుమాట లేదు.

మిస్ శ్రేణినును గుజించి వ్రాయుటలో నాకు ఆగు టనుమాట లేదు. ఇక గోకలేగారి ప్రమాణపత్రమును జూపి యీ ప్రకరణమును ముగింతును. నాతో పనిచేసినవారి నందఱును గోకలేగా రెఱుగుదురు. వారిలో పలువురు ఆయనకు సంతోషపాత్రములు. అపుడెప్పుడు గోక లేగారు నాకడ పనిచేయువారిని గుజించి అభిప్రాయప్రదానము చేయుచుండెడివారు. నాకడ నున్న భారతీయులలోను, ఆంగ్లేయుల లోను మిస్ శ్రేణినుకు మొదటిచోటా సగిరి. 'ఇంత త్యాగము, ఇంత పవిత్రత, ఇంత నిర్భయత ఇంత కుశలత కడుఁ గొలది మందిలోఁ గాంచితినీ. నాయుద్దేశమున మీసహకారు లందఱులో మిస్ శ్రేణిన్ చోటు మొట్టమొదట' అని గోకలేగా రనిరి.

‘ఇండియన్ ఒపీనియన్’

ఇంకను తెల్లవారినా మఱికొండలతోడ నయిన గాఢపరిచయమును గూర్చి చెప్పవలసియున్నది. కాని రెండు మాఁడు ముఖ్య విషయములను ముందు తెలుపుట ఆవశ్యకము.

ఒక పరిచితి నిచటఁ దెలుపుచున్నాను. ఒక డిక్టేటర్ నాపని దక్కలేదు. మి. రిచ్చిని గూర్చి వెనుకఁ దెలిపియుంటిని. వారితో నాకు సాక్షాత్తు పరిచయము కలదు. ఆతఁడొక వాణిజ్యాలయమునకు సంచాలకుఁడు. ఆపనిని వదిలి నాతోఁ బనిచేయ నానిని రమ్మంటిని. ఆతఁ డియ్యకొని నా ఆఫీసున పని చేయఁదొడఁగెను. దీని నాబలువుతగ్గెను.

ఆ రోజులలో శ్రీ మదనజిత్తుగారు ‘ఇండియన్ ఒపీనియన్’ అను పత్రికను ప్రకటింపఁ దలఁచిరి. వారు నాసలహాను, సాయమును వేడిరి. ఇంతకు మున్నే వీరు ముద్రాయంత్రమును నడపుచుండిరి. కాన నేనును సమ్మతించితిని. ౧౯౦౪ సంవత్సరమున ‘ఇండియన్ ఒపీనియన్’ జన్మగ్రహణ మొనరించెను. మనసుఖిలాలనాజరుగారు ప్రథమమున సంపాదకుఁడు. సత్యమునకు—మూలభారమునాపైఁబడెను. నాయద్యుష్టమున, చాలఁదగు నాకు దవ్వననే యుండి పత్రసంచాలనము నడుచుచుండెను.

మనసుఖిలాలనాజరుగారు సంపాదనకార్యము నిర్వహింపఁ జాలనివారు కారు. వారు దేశమున చాల పత్రికలలో వ్రాయుచుండిరి. కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని కఠినవిషయములను నా కప్పగించెడువారు.

స్వతంత్రించి వ్రాయుచు ర్యము వారికి చాలను. నా వివేచకత్వము నందు వారికి చాల నమ్మకము. కావున ఆశ్చర్యకములగు విషయములను వ్రాయు బరువును నాపయి నిడుచుండెడివారు.

ఇండియన్ ఒపినియన్ వారపత్రిక. నేటికిని. తొలు దొలుత గుజరాతీ, హిందీ, అఱసము, ఇంగ్లీషు భాషలలో బయలుపెడలుచుండెడిది. అఱసము, హిందీ ఈరెండును నామమాత్రమునకని నాకుఁ దోచెను. వీనిచలన భారతీయులకు ఉపకారము కలుగదనియు నే నెఱిగికొంటిని. ఈనాలుగు విభాగములను ఉండుట జూటాగా కానిపించెను. కావున ఆరెంటిని ముగించి శాంతి నందితిని.

ఈపత్రికకొఱకు నేను ధనముగూడ వెచ్చింపవలసివచ్చునని అనుకొనలేదు. నేను దీనికి ధనము వెచ్చింపనిచో నిక నది నడవదని కొలదిరోజులలోనే తెలిసిపోయెను. నేను దీనికి సంపాదకుఁడను గానున్నను దీనివ్రాతలకు పూటకాపు నేనేయని నల్లవారికిని తెల్ల వారికిని తెలిసిపోయెను. మొదట పత్రికను ప్రచురింపకుండ నుండు టయే లెస్సపని; ప్రచురింప మొదలిడిన తరువాత కొన్నాళ్లకు మాని వేయుచో భారతీయసమాజమునకు సిగ్గుచేటు. మరియు దీని హానియు కలుగఁగల దని చాల భయ మాయెను.

కావున దీనికి వెచ్చింప మొదలిడితిని. తుదకు నాకడ నున్న డెల్లయు వెచ్చింపబడెను నెలనెలకు డెబ్బది యయిదు పానులు దీనికిఁ గాను వెచ్చించిన సమయమును కలదని గుఱుతు.

కాని ఇంతకాలము దాటినతరువాత ఇప్పుడు 'ఈ పత్రిక భారతీయసమాజమునకు గొప్పసేవ చేసె' నని తలచుచున్నాను. దీనిచలన సేకరింతమును నూహ కించిస్తును లేదు.

ఆత్మకథ,

ఇది నాచేతిలో నున్నంతవఱకు దీనిలో ఏ కొంచెము మార్పు కలిగినను అది నాజీవితములోని మార్పునకు సూచకము. నేడు యంగు ఇండియా, నవజీవన పత్రికలు నాజీవితాంశములలోని కొన్నింటి కేటాలు సారములో అటులే ఇండియన్ ఒపినియన్ మాడ సాహమయి యుండెను. నేను ప్రతివారము నాయాత్మను ధారపోసి సత్యాగ్రహమును గుఱించి తెలుపఁ బ్రయత్నముచేసితిని. చెయిలో నున్న రోజులు కాక పదియేండ్లవఱకు, అనగా ౧౯౧౪ వఱకు నావ్రాతలేని ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక ఒకటియేని లేదు. ఆపత్రికయందు ఆలోచింపక వ్రాసిన మాట గాని, తూఁకము లేని మాట గాని, పట్టి మెఱుమెచ్చుమాట గాని, అత్యుక్తి గాని ఉన్నదని గుఱుతు చాలదు. ఆపత్రిక నాసంయమమునకు తాలింఘానా. నాయుద్దేశము నెఱుంగఁగోరు మిత్రులకు సాధనము. విమర్శకుల కిందు హవిస్సు తక్కువగా దొరకఁగలదు. ఇంకలి వ్రాతలనలన విమర్శకులకు తమతమ కలములమీఁద అంకుశ ముంచు కొనవలసివచ్చెడి దని నే నెఱుఁగుదును. ఆపత్రిక లేనిచో సత్యాగ్రహ సమరము సాగెడిది కాదు. సత్యాగ్రహసంగ్రామముయొక్కయు, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని భారతీయులయొక్కయు సత్యచరిత్రము నెఱుఁగుటకు పాఠకు లీపత్రికకొఱకు కనిపట్టుకొని యుండెడివారు.

ఈపత్రికనలన నలుపు తెలుపు మొదలగు రంగులుకల మనుజుల స్వభావము నెఱుఁగఁ జాల వీలయినది. దీనినలన సంపాదకునకును పాఠకులకును నడుమ స్వచ్ఛమును సంబంధమును కలుపఁ గోరితిని గాన, లేకరులు తమతమ లోలోపలి విషయములను నాకడ నెల్లడించుచుండెడివాగు. ఈలేఖలలో వాఁడియయినవియు, కటువులయినవియు, మధురములయినవియునుండెడివి. వీనిని చదివి, చిచారించి, సారముపిండి ప్రత్యుత్తరించుట నా కొక పాఠ మాయెను. దీనినలన వారివారి ప్రసంగములను,

ఆలోచనలను చెవులతో వినుచున్నట్లు నా కనుభూత మయ్యెడిది. దీనివలన నాకు సంపాదకుని పూచీ తెలిసినది. మఱియు దీనిమూలమున భారతీయులలో నాకు మంచి పలుకుబడి కలుగ మొదలిడెను. దాన జరుగఁబోవు సంగ్రామము సుశకమును సుశోభితమును, ప్రబలమును ఆయెను.

ఈపత్రికను ప్రారంభించిన మొదటి నెలలోనే సమాచార పత్రికవలన ప్రజాసేవయే కర్తవ్యమని కనుగొంటిని. సమాచార పత్రిక ఒకమహాశక్తి. కాని అట్లు లేని జలప్రవాహము గ్రామములను ముంచివెయిచి పైరులను పాడుచేసినట్లు అట్లు లేని కలము గూడ సత్య నాశము చేసినయిచును. కాన కలమునకు అంశము కావలయును. ఆయంకుశముగూడ బాహిర మగుచో నిరంకుశతకన్న పాడు. కావున లాభము కోరుచో నాయంకుశ మాంతరము కావలయును.

ఈవిచారసరణిలో దోషమేమియు లేనిచో ప్రపంచమునం దెన్నిపత్రికలు చిరకాలము నిలువఁగలవు? మఱియు అక్కఱి మాలిన పత్రికలను ఎవరు ప్రకటింప మానఁగలరు? మఱియు ఎవరు ఇవి అక్కఱి మాలిన వని చెప్పఁగలరు? మంచి చెడుగులు రెండును ఈ ప్రపంచమున ఒండొండ కలిసియే నడుచుమండుట సత్యము. ఈరెంటి లో మంచిని ఏటికొనుటయే మనుజుని పని.

కూలీ లొకేషనా లేక మాలగూ డెమా?

హిందూదేశములో నందూ కంటె నెక్కువ సంఘసేవ చేయు మాలలు మొదలగువారిని అంటరాని వారినిగా పరిగణించి వారిని ఊరినెలుపల నుంచుచున్నాము. వా రుండు చోటును మాలగూడె మందుము. ఆపే రుచ్చరించుటకును ఈసు గొందుము. ఈరీతిగనే ఏసుమతమువారి యూరోపునందును ఒక కాలమున యూదు లనబడువారు అంటరానివారుగా పరిగణింపబడిరి. వారి నివాసములు ప్రత్యేకింపబడెను. వానికి ఘేటో లని పేరు. ఈ తెలుగుననే దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మన హిందువులు అంటరానివారుగా నెంచబడిరి. ఆంధ్రమాజుగారి త్యాగమును, శాస్త్రీగారి సమ్మోహనాస్త్రమును చేసిన పని మనల నంటరాని వారినిగా జేయింపక సభ్యులనుగాఁ జేయింపదా ? చూడవలయును.

యూదులు తామే ఈశ్వరులకు ఇష్టమనుకొని మిగిలినవారిని సృష్టిలో హేయులనుగా నెంచిరి. వారి యీ యపరాధమునకు దండన విచిత్రముగను, అనుచితముగను జరిగెను. ఇంచుమించు ఈరీతిగనే హిందువులును ‘మేము సంస్కృతులము లేక ఆర్యులము’ అని అనుకొనిరి. తమలోనే కొందఱును ‘మీరు ప్రాకృతులు, అనార్యులు, అస్పృశ్యులు పొందనిరి. ఈపాపఫలము దక్షిణ-ఆఫ్రికా మొదలగు తావులందు విచిత్రముగాను, అనుచితముగాను పొడతెంచి, వీరినే గాక వీరిచుట్టపక్కములైన ముసలమానులను, పొరసీకులను, నేయేల—వీరిరంగు

1 ౧౪ కూలీ లొకేషనా లేక మాలగూడెమా ?

వారిని, వీరిదేశమువారిని వీరితోపాటు దుఃఖ మనుభవింపజేయుచున్న దనుకొందును.

జోహాన్సు బగ్గులోని కూలీలొకేషనును గుఱించి ఈ ప్రకరణ మేల వ్రాయవలసియుండెనో సాక్షకు లిపు డెఱుంగ నోపుదురు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మన హిందూస్తానీయులకు 'కూలీలు' అని ప్రసిద్ధి. భారత దేశమున కూలీవాఁ డనఁగా వెలగొని పనిచేయువాఁడు. కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో 'కూలీ' అనుపదము మాలఁడు, మాదిగవాఁడు మొదలగు పదములవంటిదయి, ఆపదము లిచ్చు అర్థమునే బోధచేయున దయినది. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో కూలీలను విడిగా నుంచు గూడెము పేరు కూలీలొకే షన్. ఇట్టి లొకేషన్ నొకటి జోహాన్సుబగ్గులో కలదు. పెరితావు లందును ఇట్టి లొకేషనులు కలవు. అచట నుండువారికి ఆ లొకేష నులయెడ అధికారముగాని, స్వామ్యము గాని లేదు. ఇక జోహాన్సు బగ్గులో లొకేషనులు హిందూస్తానీయులు ౯౯ ఏండ్లకు కాలుతీసి కొనిరి. ఇచట హిందూస్తానీయులకు కడు నిఱుకు. జనాభా పెరుఁగు చున్నది కాని లొకేషనుమాత్రము గొట్టెతోక. మునిసిపాలిటీవారు మఱుఁగు దొడ్లను అఱగొటగా బాగుచేయించుట దక్క వేఱుపను లేవియు చేయింపలేదు. వీనిపనియే ఇటులుండఁగా నిక బాటలమాట, దీపముల మాట చెప్పవలయునా? మఱియు మఱుఁగు దొడ్లనే శుచిగా నుంచనపుడు మిగిలిన విషయముల శుచినిగుఱించి అవగ నక్కఱలేదు. మఱియు నచట నున్న హిందూస్తానీయులకు నగర సంస్కారము గాని, ఆరోగ్యనియమము గాని తెలియదు. ఇట్టివారిని తిన్నగాఁ జూచు జరూరు ఆ మునిసిపాలిటీకి లేదు. అచట నివసించు చున్న హిందూస్తానీయులు ఆషనిలో మేడ మొలిపింపఁగలరేని, ధూళి నుండి ధాన్యమును పిండఁగలరేని వారియితిహాసము వేఱుగా నుండెడిది.

ఆ త్మ క థ

ఇంత జనము తమదేశమును విడనాడి పరదేశమునందు తిరుగాడుచుండుట ప్రపంచమునం దెచటను కన్నదికాదు; విన్నది కాదు. సామాన్యముగా జనము ధనమునకుఁ గాని వర్తకమునకుఁ గాని పరదేశముల కేగుదురు. ఇండియానుండి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వెళ్లి నవారిలో ఎక్కువమంది చదువు రానివారు, నిలువేదలు, దీనులు నగు కూలివారు. వీరికి సక్రమముగ రక్షణ మానశ్యకముకదా! వీరికి పిదప వాణిజ్యము చేయువారును, స్వతంత్రముగా జీవనము చేయుగలవారునుగూడ వెళ్లిరి. కాని వీరు వానికంటె కడుఁ గొలఁది మంది.

మునిసిపాలిటీవారి క్షమింపరాని ఉపేక్షవలనను, భారతీయుల అజ్ఞానమువలనను ఈలాకేషను ఆసాఠోగ్యనిలయ మాయెను. మునిసిపాలిటీవారు సంస్కరణప్రయత్నములు సలుపక పైఁగా తమ లోపమును లొకేషనువారి నెత్తిపైఁ బెట్టి లొకేషనును ఎత్తివేయఁ దలపెట్టిరి. అందులకు శాసనసభవారి సమ్మతిని సంపాదించిరి. నేను జొహాన్సుబగ్దులో నెలకొనిన నాటి కున్నస్థితిగతు లివి.

అక్కడివారికి తమతమ నివేశనములపై హక్కు కలదు గాన వారి కేకొంచెమో ప్రతిఫలము ముట్టఁజేయవలసియుండును. ప్రతిఫలము లొసఁగుట కొక పంచాయతీని పెట్టిరి. మునిసిపాలిటీ యిచ్చు ప్రతిఫలము చాలదని నివేశనస్థులు కలవారు అర్జీపెట్టుకొనుచో దానిని ఈపంచాయతీవారు విచారించి తీర్పు చెప్పుదురు. దానికి అందఱును సమ్మతింపవలసియుండురు. పంచాయతీవారు అర్జీలు పెట్టుకొనిన వారికి ఎక్కువ డబ్బీయవలయునని తీర్మానము చేయుదురేని స్త్రీ డరు ఫీజు మునిసిపాలిటీ భరింపవలసియుండును.

చాల దావాలలో కాలుదారులు నన్ను వకేలుగా పెట్టుకొనిరి. వీనివలన నేను డబ్బుకూడఁ బెట్టఁ దలఁప లేదు. 'మీరు గెలుచుచో'

౧౪ కూలీ లొకేషనా లేక మాలగూడెమా?

మునిసిపాలిటీవా రిచ్చు ఫీజుతో తృప్తిపడుదును. మీరుమాత్రము పట్టాకు శదిపాను లిచ్చుచో చాలు' నని కౌలుదారులకు మొదటనే చెప్పితిని. ఈచచ్చిన డబ్బులో ఇంచుమించుగా సగము బీదల ఆసు పత్రికఁ గాని, లేక అందఱు కుపయోగించు మజ్జీయొక పనికిఁ గాని వినియోగింతునని చెప్పితిని. దీన వా రందఱును సహజముగానే సంతృప్తులయిరి.

సుమారు ౭౦ దావాలలో ఒకటి పోయెను. నాకు ఫీజు చాల ముట్టెను. ఆసమయమున ఇండియన్ ఒపినియన్ 'ఇమ్మో ఇమ్మోని నానెత్తిపెఁ గూగుచుండెను. దీనికిఁగాను ఇంచుమించు ౧౬౦౦ పానులు ఈయవలసివచ్చె నని గుఱుతు.

ఈదావాలలో ఇచ్చగించియే చాల శ్రమపడి పనిచేసితిని. క్లయంట్లు ఎప్పుడును మూఁగుచుండెడువారు. వీరిలో చాలమంది బౌత్త రాహులగు బిహారు, మొదలగు దేశములవారును, దాక్షిణాత్యులగు అటవ వారును, తెలుఁగువాగును. వారు మొదట గిరిమిటియాలుగా వచ్చిరి. ఇపుడు ముక్తిబడసి స్వతంత్రముగా నున్నారు.

వీరు తమ కష్టములను బాపుకొనుకొఱకు భారతీయచరిత్రం ఘమునకు వేటుగా తమ కొక సంఘమును నెలకొలుపుకొనిరి. వీరిలో చాలమందిసత్యసంధులు, ఉదారమతులు, సచ్చరిత్రులునగుభారతీయులు. దీనికి అధ్యక్షులు జేరామసింహులుగారు. అధ్యక్షులు గాకపోయినను అధ్యక్షులు తరువాత అధ్యక్షులంతవారు బవరీగారు. ఇపుడు వీ రిరువురును స్వర్గము చూఱగొనిరి. వీ రిరువురును నాకుఁ గడు సాయపడిరి. బవరీగారి పరిచితి నా కెక్కుడు. వీరు సత్యాగ్రహమునఁ జాలఁ బని చేసిరి. నేను వీరి మూలమునను ఇటువంటి వారి మూలమునను

జొత్తరేయులును, దాక్షిణాత్యులు నగు పలువురు భారతీయుల నెయ్యముఁ బడసితిని. నేను వీరికి కేవలము ఐకేలును గాను, మఱి సోదరుని వంటివాఁడ నయి యుంటిని; వీరి దుఃఖములలో పాలు గొంటిని. నేర్ అబ్దుల్లాగారు నన్ను గాంధీ యని పిలువ నిరాకరించినయిచిరి. మఱియు 'సాహెబు' అని నన్నని మన్నన గొన్నవాఁడెవఁడు? కావున ఆయన మంచి పేరు వెదకి వెదకి 'భాయి' అని సంబోధింపఁ దొడఁగెను. తుదముందు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా కీ పేరు పోలేదు. మఱియు గిరిమిటు-ముక్తులగు భారతీయులు నన్ను భాయి యని పిలిచినపుడు వీనులనిందుగా నుండెడిది.

మహామారి—౧

ఈ లోకేశ్వరుని మునిసిపాలిటీవారు స్వాధీనపరిచి కొనిరిగాని వెంటనే భారతీయుల నటనుండి వెడలగొట్టలేదు. ముంగుగా వారి కనుమలమగు వేటొకతావు మాపుట ఆచార్యకమాయెను. మునిసిపాలిటీ ఇంకను స్థలనిరూపణ మొనరింపలేదు. కావున భారతీయుల 'ముజీకికొట్టు'లోనే ఉండవలసివచ్చెను. నెనుకటికంటె నిపు డొక భేదము వచ్చెను. భారతీయులు నెనుక హక్కుదారులు; ఇపుడు కాలుదారులు. నెనుక లోకేశ్వరులో కంపు కొంచెము తక్కువ, ఇపుడు మిగుల నెక్కువ. ఇంతకుముందు భారతీయులు హక్కుదారు లనుకొనుచుండిరి. కావున ఇచ్చాపూర్వకముగా గాకున్నను భయముచే నయినను కొంచెము గాకపోయినఁ గొంచెముగా నయినను మునిసిపాలిటీవారు శుచిగా నుంచుచుండిరి. కాని యిపు డొక మునిసిపాలిటీకి భయమేడదీ? కాలుదారులసంఖ్య పెరిగెను. దానితోపాటు అశౌచము, అన్యచిత్తము పెచ్చుపెరిగెను.

ఈస్థితులలో భారతీయులు సంకటపడుచుండఁగా నల్లమారి రోగము డబ్బాటు వచ్చిపడెను. అది వచ్చినచో చావు తప్పదు. అది డిపిరితిత్తులను పట్టుకొనును. జొబ్బరోగముకంటె నది భయంకరము.

అదృష్టవశమున ఈమారి లోకేశ్వరులో పుట్టలేదు. ఒకబంగారుగనిలో పుట్టెను. జోహాన్సుబర్గు పరిసరములలో బంగారుగను లనే కములు కలవు. వానిలో పనిచేయువారిలో పలువురు స్త్రీగోలు. వారి

ఆ త్మ క థ

• పరిశుభ్రతకు కేవలము వారీయజమానులగు తెల్లవారే పూటకాపులు. ఈగనులందు పలువురు హిందూస్తానీయులును పనిచేయుచుండిరి. వీరిలో ఒకరు ఈమారికి డబ్బాటు గుఱియయిరి. వా రీభయంకరా వస్థను నెంటుఁ బెట్టుకొని లొకేషనులోని తమతమ యిండ్లలోనికి వచ్చి పడిరి.

ఆనాఁడు ఇండియన్ ఒసినియన్ పత్రికకు చందాదారులఁ జేర్చును, చందాలు పనులుచేయను మదనజిత్తుగారు అచట తిరుగుచుం డుట తటస్థించెను. ఆయనచాల దీరుఁడు. ఈరోగులఁ జూడఁగనే అతని చిత్తము ద్రవించెను. పెన్సిలుతో నా కొక చీటి వ్రాసెను. దానిభావ మిది : ఇచట నల్లమారి హఠాత్తుగా వచ్చిపడెను. మీరు వడిగావచ్చి కొంచెము సాయపడవలయును. రానిచో చాల ఆపద కలుగును. నెంటునే రావలయును.

మదనజిత్తుగారు భయపడక ఎవరును లేని ఒకయింటి తాళము పగులఁగొట్టి అం దీరోగులను ప్రవేశపెట్టిరి. నేనును సైకి లెక్కి లొకే షను చొచ్చితిని. ప్రకృత స్థితిగతులు తెలుపుచు ఈయింటితాళము తీయవలసినచ్చినదని టౌనుక్లర్కుకు వార్త నంపితిని.

డాక్టరు విలియమ్ గాడ్ ఫ్రేగారు జోహాన్సుబగ్గులో వైద్య ము చేయుచుండిరి. ఆయనకు కబురు వెళ్లఁగనే పరుగెత్తికొనివచ్చిరి. డాక్ట రొకఁడును, పరిచారకు లిద్దఱును కుదిరిరి. రోగు లిరువదిముగ్గురు. కాని మేమో? ముగ్గురమే. వీరితో పని నెగుట దుర్లభము.

మది మంచిదగుచో సంకటసమయమున సేవకులును, సాధనము లును తమంత వచ్చిపడినని నా కనుభవపూర్వమైన విశ్వాసము కలదు. నాఆఫీసులో కల్యాణదాసుగారు, మాణేకలాలుగారును, మఱి యిద్దఱు

హిందూస్తానీయులును గలరు. ఈయిరువురి పేరులయెడ నా కిప్పుడు గుఱుతు *తక్కువ. కల్యాణదాసుగారినివారి తండ్రియే తీసికొని వచ్చి నాకప్పగించెను. వీరిచంటి పరోపకారులను, వీరిచలె చెప్పినపనిని చెప్పినటులు చేయు సేవకులను అచట కడుఁ గొలఁదిమందిని జూచితిని. కల్యాణదాసుగా రప్పుడు బ్రహ్మచారు లయియుండుట సాభాగ్యము. కావున వీరి సేపనికైనను బంపుటకు జంకువాడనుగాను. రెండవ వారగు మాణిక్యాలూగారు నాకు జొహాన్సుబగ్దూర్ దొరకిరి. అతఁడును బ్రహ్మచారి యనియే గుఱుతు. వీరు నలువురును నాకు గుమాస్తా లనుఁడు, సహచారుఁ డనుఁడు, కుమారు లనుఁడు. వీరి నలుగురిని ఇందు హోమము చేయ నిశ్చయించు కొంటిని. కల్యాణదాసు నడుగఁ బనియే లేదు. ఇక మిగిలిన మూవురి నడుగుటయే తడవు, తయారయి యుండిరి. 'మేమును మీతోడివారమే' యని క్షప్తముగను, మధురముగను వారిచ్చిన జవాబు.

రిచ్ గారి సంసారము దొడ్డ. అతఁడును మాతోపా టుఱుకుటకు తయారే కాని నే వల డంటి. అతని నీ యాపదలో పెట్టుటకు నేను తయారు కాలేదు. ధైర్యమును చాలలేదు. కావున నతఁడు పై పనులు సంబాళించుకొనుచుండెను.

మేము సేవచేయు ఆరాత్రి చాల భయంకరము. నే నింతకు ముందు పలురోగుల కుపచారము చేసితిని గాని ఎన్నఁడును నల్లమారి రోగులకు ఉపచారము చేయుట పడలేదు. డాక్టరుగారి ధైర్యము మాభయమును బాపెను. ఉపచారము కడుఁ దక్కువ. మం దిచ్చుట,

* ఈ యిరువురిలో నొకరు గుణవంతనాయి దేశాయిగారు. చూ. ఇంగ్లీషు-ఆత్మకథ. ౨-వ సం. ౨౯-వ పుట. అనువాదమిది.

ఆత్మకథ

ఓదార్చుట, మంచినీ శ్లిచ్చుట, చుకెల తుడుచుట—ఇంతకు వినా ఎక్కుడు పని లేదు.

ఈనలుగురును ప్రాణము లొడ్డి సేవ చేసిరి. ఇట్టి వీరి సాహసమును, నిర్భయతను జూడఁగా నాయానందమునకు మేర లేకుండెను.

డాక్టరు గాడ్ ఫ్రేగారి ఔర్యమును, మదనజిత్తుగారి ఔర్యమును దొడ్డవేకాని ఆనలువురు కుట్టలయు ఔర్యము మాచినచో ఆశ్చర్యమగును. ఆరాత్రి యెటులో కడచెను. ఆరేయి ఒకరోగిసేని మేము పోఁగొట్టుకొనిన గుఱుకు లేదు.

ఈయుదంత మంతయు ఎంత కరుణాజనకమో అంత నునో రంజకము ; విశేషించి నాదృష్టిలో ధార్మికము. కావున ఇంకను ఈ విషయమును గుఱించి విడిగా రెండు ప్రకరణములు వ్రాయవలసి వచ్చును.

మహామారి — ౨

ఇటు లింటితాళము పగులఁ గొట్టి రోగుల నందు ప్రవేశపెట్టి వారి కుపచారము చేయుచున్నందులకు టౌన్ క్లర్కు మాకు కృతజ్ఞత తెలుపుచు, 'ఇప్పటిలో నెంటునే సాయము చేయఁ గల సాధనములు మాకడ లేవని దాచుక ఒప్పుకొనుచు, 'మీకు వలయు సాయమును తప్పక తెలుపుఁడు; టవున్-కొన్నిలు తనశక్తికొలఁది సాయపడును' అని చీటి వ్రాసెను. మునిసిపాలిటీవారు మేలుకొనిరి. పిదప తగిన ఉపాయములను జేయుటకు విలంబ మొనరింపలేదు.

ఆమఱునాఁడు ఖాళీగిడ్డంగులను మాకు స్వాధీనపఱిచి అందు రోగుల నందఱును ఉంచవచ్చునని తెలిపిరి. వారువానిని బాగుచేయుంచు పూచీని తమ నెత్తిపయి నిడుకొనలేదు. ప్రదేశ మంతయు చెత్తచెదారములతో నిండియుండెను. మేమే బాగుచేసికొంటిమి. ఉదారులగు భారతీయులు మంచములు మొదలగు వాని నిచ్చిరి. అది యంతయు నొక ఆసుపత్రి యయి పోయెను. మునిసిపాలిటీవా రొక నర్సును అనఁగా పరిచారికను పంపిరి. ఆమె బ్రాందిసీసాలను, మఱి కొన్ని వస్తువులను దీసికొని వచ్చెను. డాక్టరు గాడ్ ఫ్రేగారు తొంటివలెనే పనిచేయుచుండిరి.

మేము నర్సును రోగులను ముట్టుకొన నిచ్చుట లేదు. ఆమె వారిని తాళుటకు నెనుదీయునది కాదు. ఆమె, దొడ్డయిల్లాలు, ఆమెకు

ఆత్మకథ

కుగూడ నీవ్యాధి యెక్కడ అంటుకొనిపోవునో అని మేమే నివారించితిమి.

రోగులకు మాటిమాటికి బ్రాందినిమ్మని మా కాదేశము. 'మీరు గూడ బ్రాందిని కొంచెముకొంచెము పుచ్చుకొను చుండినచో' వ్యాధి అంటు' దని చెప్పుచు నర్సు తాను త్రాగుచుండెడిది. కాని మేము దానిని తాళ కుంటిమి. రోగుల కయినను బ్రాంది ఉపయోగించునని నాకు నమ్మిక లేదు. బ్రాంది పుచ్చుకొనక యుండుటకు మావు రంగీ కరించిరి. డాం గాడ్ ఫ్రేగారి అనుమతితో ఈమావురిపై నేను మట్టిని ప్రయోగించితిని. తలమీదను తొమ్ముమీదను నొప్పిగల చోటులను మట్టిపట్టీలు వేసితిని. వీరిలో నిరువురు బ్రతికీరి, మిగిలిన వారందఱును మేనులువిడిచిరి. ఇరువదిమంది ఆ గిడ్డంగులలోనే మృతిజెందిరి.

మునిసిపాలిటీవారి తరోపాయములు చేయదొడగిరి. జోహాన్ సు బగ్గుకు ఏడుమైళ్లదూరమున ఒక లేజ్ రేటో అనగా అంటురోగుల కాసుపత్రి కలదు. అచట డేరాలు వేసిరి. పొగా మిగిలిన మావురిని అచటకుఁ గొంపోయిరి. క్రొత్తరోగులను అచటికే కొనిపోవ నిశ్చయించిరి. మే మాపనినుండి విముక్తుల మయితిమి. సిదప ఆమేలి యుపచారికకుగూడ నల్లమారి తగిలెననియు, దేహము చాలించెననియు కొలఁది దినములకే వింటిమి. ఆరోగు లెటులు బ్రతికరో మా కా మారి యేల తగులలేదో యెవరు చెప్పగలరు? దీనినలన మృచ్ఛికిత్స యెడల నాకు నమ్మిక ప్రబలెను. మరియు బ్రాంది మందునకుగూడ గొఱ గాదు అని బ్రాందిపై అక్రద్ధ ప్రబలెను. కాని నా యీ శ్రద్ధాశ్రద్ధలు నిరాధారము లనవచ్చునని నాకుఁ దెలియను. కాని ఆరోజులలో ఈ రెండు విషయములను నామానసమున హత్తుకొనిపోయి నేటినఱకు ఆ రీతిగనే నిలిచియుండెను గాన నిది యుదాహర్తవ్యమాయెను.

ఈమహామారి బయలుపడటంనే మునిసిపాలిటీవారు లొకేషనును స్వాధీనముచేసికొనినపిదప దానియెడ జౌదాసీన్యము చేపించుటను గూర్చియు, వచ్చిన మహామారికి మునిసిపాలిటీవారే పూర్వకాపులనియు పత్రికలో కఠకుగా వ్రాసితిని. ఈవాతవలన మి. హెన్రీ పోలకు గారును నేడు స్వర్గీయులగు మి. జోసెఫ్ డోక్ గారును * మిశ్రు లయిపోయిరి.

నే నొకనిరామిషభోజనాలయమున భుజించుటకు వెళ్లుచుంటి నని నెనుకటి ప్రకరణమున చెప్పితిని. ఆచట నాకు మి. ఆల్ బర్టు వెస్టుగారితో కలయిక కలిగెను. మే మిరువురమును గలిసి భోజనాలయమున కరుగుచుంటిమి. భుజించిన పిదప నిరువురమును కలిసియే షికారు వెళ్లుచుంటిమి. మి. వెస్టు ఒకచిన్న అచ్చుహుటమున భాగస్వామి. మారినిగుజించి నా వ్రాసిన లేఖ నతడు చదివెను. నేనిప్పుడు భోజనాలయమున కానిపింపమిచే ఆదుర్దాపడెను.

నేనును, నాసహచరులును ప్లేగురోజులలో ఆహారమును తగ్గించితిమి. మరియు నీయంటుతెగులు ప్రకోపించియున్నంతచఱకు పొట్టను ఎంత తేలికగా నుంచుకొనిన అంత మేలని చాలకాలముచఱకు ఆ నియమముననుసరించితిమి. దీనివలన నేను రాత్రి తినుట మానితిని. మరియు నితరులకు నావలన భయము కలుగకుండుటకు ఎవ్వరును రాకముందే నామధాహ్నభోజనమును ముగించుకొని పోవుచుంటిని. ఆ భోజనాలయపు యజమానితో నాకు చాల పరిచయము. 'నే నీ ప్లేగురోజులలో రోగులకు పరిచర్యచేయుచుంటినిగాన ఇతరులకు నాస్పర్శ తగులకుండ మాచుకొందు'నని అతనికి చెప్పియుంచితిని.

*వీరి విషయమున Partly Responsble అని అంగీకరించితిని.

ఆత్మకథ

భోజనాలయమున నన్నుఁ గానక మి. వెస్టు రెండవనాటి ప్రొద్దుననో, మూడవనాటి ప్రొద్దుననో నాతలుపు తట్టెను. నేనును బయటికి వచ్చుటకు సంసిద్ధుడ నయియుంటిని. ఇంతలో నితఁడువచ్చి నాగదితలుపు కట్కట లాడించెను. తలుపు తీయఁగనే 'మీరు నాకు భోజనాలయమున కానిపింపమిచే మీకును స్నేహ సోఁకనేమో యని బేజారయితిని. ఈసమయమున వచ్చుచో తప్పక మీరు దొరుకుదు రని ఇప్పుడు వచ్చితిని. నావలన నేమియేని పని కావలయుచో తప్పక చెప్పుడు. నేను రోగులకు పరిచర్యచేయుటకుఁ గూడ సంసిద్ధుడను. నాపొట్ట నే నిండించుకొనుటదక్క ఇతరుల పొట్టలను నిండింపవలసిన పని నాకు లేదని మీరెఱుఁగనే యెఱుఁగుదు' రని అతఁ డనెను.

మి. వెస్టు ఇందులకు 'నాకు మాన్యుడు. ఒక నిమిషమేని ఆలోచించినటులు గుఱుతు చాలదు. ఇటు లంటిని:

'మిమ్ములను నేను నర్చుగా తీసికొనను. ఇక కొత్తలు లేనిచో మాపని ఒకటి రెండు రోజులలో తీరిపోవును. కాని మీవలన ఒకపని కావలసియున్నది. అది యేమి?'

'తాము డరబను దయచేసి ఇండియన్ ఒపినియనును చేతఁ దీసి కొనవలయును. మదనజిత్తుగారి కింకను ఇచ్చట పనిగలదు. మీరచటికి వెళ్లి నచో అచటి పనులయెడల నా చింత తీరిపోవును.

'నా యధీనమున నొక ముద్రాలయము కలదని మీ రెఱుఁగుదుర. పలువిధముల నే నచటికి వెళ్లఁగలనుగాని ఏసంగతియు ఆలోచించి మాపటివేళ చెప్పుదు నన్నచో నీలోపుగా చిక్కేమియు లేదు కద? మాపటి పికారువేళ దీనిగుఱించి మాటలాడుకొందము' అని మి. వెస్టు జవా బిచ్చెను.

నేనును నల్లె యంటిని. నాటి మాపటింతల మాటయు, మంతి
యు నాయెను. నెఱకు పదిపానుల జీతమును లాభమున కొంతపాలును
ఇచ్చునటులు మాటలాడితిని. జీతముకొఱకు నెట్టుగారచటకి పోవఁ
గూర్చుండలేదు. జీతముగొను నుద్దేశమే వారికిలేదు. వారికి రావలసిన
బాకీలు సాకీలు నా కప్పగించి ఆమటునాటి రాత్రి మెయిలులో
నెట్టుగారు డరబనును రవాణా అయిరి. నాటిమొదలు నేను దక్షిణ-
ఆఫ్రికాను విడనాడుచుఱకు అతఁడు నా సుఖదుఃఖములకు తోడాయెను.
నీమలో శాత్ అను నొక గ్రామమున మి. నెట్టు జన్మించెను.
అతఁడొక రైతు బిడ్డ. పాఠశాలలో సామాన్య విద్యను నేర్చెను. తన
సొంత పూనికచే అనుభవపాఠశాలలో చదివి విజ్ఞుఁడును, శుద్ధుఁడును,
సంయమియు, ఈశ్వరభీరువును, ధీరుఁడును పరోపకారియు ఆయెను.
ముందరి ప్రకరణములలో నితనిని, ఇతని కుటుంబమును గుఱించియు
వ్రాయుటకు బాకీ యున్నది.

లోకేశునును తగులఁబెట్టుట

శ్లోగోగుల యుపచారమునుండి నాకును నాతోడివారలకును
విముక్తి కలిగినను మాచెమ్మ పనులు కొన్ని మానెత్తిపయిఁ
బడెను.

లోకేశును విషయమున మునిసిపాలిటీవారికి కడు నశ్రద్ధయే
యయినను తెల్లవారల మనికిపట్ల యెడల ఇరుచది నాలుగు గంటలును
జాగరూకతయే యుండెను. వారి యారోగ్యమును కాపాడుటకు
రూపాయలు తక్కువ వెడఁజల్లబడలేదు. వారుండు తావులందు స్లేగు
చొటకుండుటకుఁగాను నీళ్ల వలె రూపాయలు ప్రవహింపఁజేయబడెను.
భారతీయుల యెడల మునిసిపాలిటీ కడు లోటుచేసెను. అయినను
తెల్లవారియెడల వారు చూపిన శ్రద్ధయెడల నే నాదరము చూపి
యుండఁజాలకపోతిని. వీరి యీ శుభప్రయత్నములకు నాచేత నయి
నంత సాయమును నేనును చేసితిని. నేను సాయ మొనరింపకయే
యుండినచో మునిసిపాలిటీకి ఇబ్బంది కలిగెడిది. ఇంతియకాక తుపా
కులు పేల్చి బలము నుపయోగింపవలసి వచ్చెడిది. తమయిష్టము నెఱవే
ఱుటకు నా రిట్టి పనులలో వెనుకాడెడివారు కారనుకొందును.

కాని అట్టిది తొలఁగెను. నాటి భారతీయుల ప్రచర్తనకు
మునిసిపాలిటీ అధికారి సంతుష్టుఁడాయెను. ఆ పిదప పనులు తేలిక
అయెను. మునిసిపాలిటీవారు చెప్పిన చొప్పున హిందూస్తానీయులను

నడిపించుటలో నాపలుకుబడి నంతయును ధారపోసితిని. ఇది భారతీయులకు చాల దుష్కర మయినను ఒకరై నను నామాట టలాయించి నటులు గుర్తు లేదు.

లొకేషనుకు నలుదెసలను పహగా పెట్టిరి. ఆజ్ఞ లేకుండ లోపలికి పోవుటకుఁ గాని, బయటికి వచ్చుటకుఁ గాని వీలు లేదు. నాకును, నా సహచరులకును మాత్రము సెలవుచీటి కలదు. జోహానాను బర్గుకు పదమూడుమైళ్ల దూరమున నున్న మైదానమున వేసిన డేరాలలో ఈ లొకేషనులోనివారి నందఱును ఉంచి ఆ లొకేషనును తగులఁబెట్టు వలయునని మునిసిపాలిటీవారు తలఁచిరి. డేరాలతో నొకకొత్త గ్రామము నిర్మించుటకును అచట తినుబండము లన్నియు సమకూర్చుటకును కొంత కాలము పట్టుట స్వాభావికము. అంతపట్టును ఇచట పారా పెట్టిరి.

వీరు చాల గాబరాపడిరి. నేను వారిపట్టున నుండుటచే ఊట గొనిరి. వారిలో పలువురు నిటుపేదలు తాము కూడఁబెట్టుకొనిన ధనమును ఇండ్లలో సాఁతిపెట్టుకొనిరి. దానిని పెల్లగించి ఒకచోటున దాచికొనవలయును. నాకికి బాంకు లేదు. వారు బాంకు అను మాటయు నెఱుఁగరు. నేనే వారికి బాంకు. నాయిల్లు రూకలతో నిండిపోయెను. అట్టితఱి నేను నా చేసిన దొడ్డపనికి వీరికడ ఏమయినను తీసికొనవచ్చునా? ఎటులో ఆయాపద గడఁపితిని. బాంకు మానేజరు కును నాకును గాఢ పరిచయము కలదు. ఈ డబ్బంతయు బాంకులో జమ కట్టింపఁ గోరితిని. రాగి నాణెములను వెండినాణెములను పుచ్చు కొనుటకు బాంకువా రిష్టపడరు. మరియు మారిమసగిన చోటులనుండి వచ్చిన నాణెములను గుమాస్తాలు ముట్టుకొన నొల్లక పోవచ్చును. కాని బాంకు మేనేజరు సమస్త సదుపాయములను జేసెను. పురుగుల జంపు ద్రావకములో ఈ నాణెములను కడిగించి పట్టుకొనిరండు అని

ఆ త్మ క థ

చెప్పెను. ఈ రీతిగా ౬౦౦౦౦ పౌనులు బాంకులో కట్టినటులు గుఱుతు. ఎక్కువ డబ్బు కలవారికి ఫిక్ సెడ్ డిపాజిట్లు చేయుడని సలహా ఇచ్చితిని. ఈ రీతిగను పెక్కుడిపాజిట్లు కట్టుకొనఁబడెను. దీనికి ఫలముగా చాలమందికి బాంకులలో ధనము దాచుకొన నభ్యాసము కలిగెను. ఈ లొకేషనులోనివారి నందఱను జొహన్నబర్గుకు సమీపమున నున్న క్లిప్ స్ప్రిట్ ఫారమునకు స్పెషల్ రయిలుమీద తీసికొనిపోయిరి. అచట మునిసిపాలిటీవారు తమ సాంతశ్చిర్యతో వారికి కావలసిన సదుపాయముల నన్నిటిని సమహస్పిరి. ఈ డేరాల బారు నేనాశిబిరమువలె నుండెను. వీరికి ఆకాశముక్రింద ఆడేరాలలో నుండు నలవాటు లేమి కొంచెము చిక్కుగనే యుండెను, కొంచెము కొత్త చేసెను, కాని వారి కచట నెట్టి యిబ్బందియు కలుగలేదు. నేను నిత్యమును సైకిలుమీద వెళ్లి వచ్చుచుంటిని. ముయ్యేడునాళ్ల వఱకు ఈరీతిగా మంచిగాలిలో నుండుటవలన వారి యారోగ్యము చక్కఁబడెను. మొదటి ఇరువదినాలుగుగంటలు గడఁచుసరికి కొత్తయు గిత్తయు ఎగిరిపోయెను. మరల నానందమున నోలలాడఁగడఁగిరి. నేనచటికి వెళ్లినపుడెల్ల వారి భజనకీర్తనలును ఆటపాటలను జూచుచునే యుంటిని.

లొకేషను ఖాళీ చేయించిననాఁడో, ఆమఱునాఁడో దానికి నిప్పంటించిరి. మునిసిపాలిటీవారం దొకనస్తువునేని తీసికొన లోభపడ లేదు. ఈ దినములలోనే, ఈ కారణముచేతనే మునిసిపాలిటీవారు మార్కెటులో నున్న కలప నంతయుఁ తగులఁబెట్టించి పదివేలపౌనుల నష్టమును భరించిరి. మార్కెటులో చచ్చిన యెలుకలు కానిపించుటచే మునిసిపాలిటీవారీసాహసమునకు దిగిరి. మిక్కిలి వ్యయమాయెను గాని దీనికి ఫలముగా మారి వ్యాపింప లేదు. నగరము నిర్భయ మాయెను.

ఒక-గ్రంథప్రభావము

౧ మాచీమూలమున దిక్కులేని భారతీయులయందు నా పలుకుబడియు, నా వకాలతును, నా పూచీయును చాల హెచ్చెను. మరియు తెల్లవారలతో నాకుఁగల పరిచయ మినుమడించెను. దానఁ జేసియు నా నైతిక మయిన జవాబుదారి హెచ్చఁదొడఁగెను.

భోజనాలయమున నెఱ్ఱగారు పరిచితు లయినటులే పోలకు గారును నాకు పరిచితు లయిరి. ఒకనాఁడు నా భుజించు మేజాబల్లకు దూరముగా నున్న మఱియొక మేజాబల్లకడ నొక క్రొత్త పిన్నవాఁడు భుజించుచుండెను. అతఁడు నాతో మాటలాడఁగోరి తన పేరు వ్రాసి నా కొకచీటి నంపెను. నేను నా బల్లకడకు రమ్మంటిని, అతఁడు వచ్చెను.

‘నేను క్రిటిక్ పత్రికకు ఉపసంపాదకుఁడను. మీరు క్లేగును గూర్చి వ్రాసిన వ్యాసము చూచితిని. మి మ్మెప్పుడు మాతునా అని అనుకొనుచుంటిని. ఇప్పుడు చూడఁగలిగితిని’ అని అతఁ డనెను.

పోలకుగారి నిష్కాపట్యము న న్నాకర్షించెను. ఆ రాత్రియే మా యిరువురికిని పరిచయము కలిగెను. జీవితమునకు సంబంధించిన మా పరస్పర భావములకును పోలిక యున్నటులు కానిపించెను. నిరాడంబర జీవితము అతని కిష్టము. ఏమాటయేని తనమదికి లెస్సయని తోచుచో దానిని వెంటనే అనుష్ఠానమునఁ బెట్టుకొను నతనిశక్తి

ఆత్మకథ

చాల ఆశ్చర్యకరము. అతఁడు తన జీవితమునందు పెక్కులు మార్పు లొక చిటికలోఁ జేసికొనెను.

ఇండియన్ ఓపీనియన్ పత్రికకు స్వయము చాలఁ బెరుఁగు చుండెను. నెట్లుగా రంపిన మొదటి రిపోర్టు మాడఁగా భయ మాయెను. 'ఈ పనిలో మీరు చెప్పినంత లాభము కానిపింపదు. పైఁగా నష్టము వచ్చు ననిపించుచున్నది. లెక్కలు-దొక్కలు సరిగా లేవు. బాకీలు బోలెఁడు; వానికిని తలయుఁ దోకయు లేవు. కడు సవరింపవలసి యున్నది. కాని ఈ రిపోర్టులన మీరు గాబరా పడకుఁడు. నా శక్తి కొలఁది సర్దుబాటు చేసెదను. లాభము రాదని ఈ పనిని విడనాడను' అని నెట్లుగారు వ్రాసిరి.

లాభము రాదని తెలియఁగనే నెట్లుగా రాపనిని మానుకొన వచ్చును. దాన నే నాతనిపై నిసుమంతయును నేరమును మోపలేక పోవుదును. పైఁగా నాతఁడే నాపై నేరము మోపవలసి యుండును. వీలన తిన్నగా విచారింపక లాభము రాఁగలదని చెప్పి నేనే దోష భాగి నయతిని. ఇటులయినను ఇతఁ డెన్నఁడును పెదవినెత్తలేదు. ఎవ రేమాట చెప్పినను ఆమాటన నమ్ము వెట్టివానిగా నన్ను నెట్లుగారు పరిగణింతు రనుకొంటిని. మదనజిత్తుగారి అంచనాను నమ్మి లాభము రాఁగలదని నెట్లుగారికి మాట యిచ్చితిని. ప్రజాసేవకుఁ డెవఁడేని స్వయముగా మాచుకొనక ఇతరులమాట నమ్మరాదు. సత్యారాధ కునకు చాల మెలకువ ఉండవలయును. తాను తిన్నగా తెలిసికొనక మఱి యొకని నమ్మించుట సత్యమునకు డాగు. ఇది యంతయు తెలిసియు వెంటనే నమ్మి పనిచేయు నా ప్రకృతిని తిన్నగా మార్చుకొన జాలక పోవుచున్నానని చెప్పుచు నగచుచున్నాను. శక్తికి మించిన

పనిని నెత్తిని బెట్టుకొనులోభము దీనికి కారణము. ఈ లోభమువలన నేనును నాకంటె నాతోడివారలును ఎక్కువ వగచిరి.

వెస్తుగారి ఉత్తరము రాగనే నేటాలుకు బయలుదేరితిని. పోలకుగారి కేసంగతి యంతయుఁ దెలిపితిని. అతఁడు నన్ను వీడ్కొల్పుటకు స్టేషనుకడకు వచ్చి రస్కిన్-రచిత మగు 'అన్ టు ది లాస్ట్' అను గ్రంథమును నాచేతఁ బెట్టి 'ఈ గ్రంథము ప్రయాణములో చదువుటకు బాగుండును, మీకుఁ జాల రుచించును' అని చెప్పెను.

పుస్తకము విప్పితిని, మాయఁజాలకపోతిని. అది నా మనస్సును ఆకర్షించెను. జోహాన్సుబర్గనుండి నేటాలుకు ౨౪ గంటల ప్రయాణము. రైలు రాత్రికి డరబను చేరెను. ఆరాత్రి నాకు నిదురపట్టలేదు. ఆ గ్రంథములోని పద్ధతుల ప్రకారము నాజీవితమును దిప్పికొను ఏర్పాటు చేసికొంటిని.

ఇంతకుముందు నేను రస్కిను వ్రాసిన పుస్తక మొక్కఁడేని చదువలేదు. విద్యార్థిదశలో బడిపుస్తకములు తక్కు వేటు పుస్తకముల నే నెఱుఁగను. కర్మభూమిలో కాలుపెట్టిన పిదప నాకు తీరికయే లేదు. కావున నేటివఱకు నాకుఁగల పుస్తకజ్ఞాన మత్యల్పము. అనాయాసముగాఁ గాని, బలపూర్వకముగాఁ గాని జరిగిన యీసంయమము వలన నా కెట్టి లోటును కలిగిన దనుకొనను. నా చదివిన కొలఁది పుస్తకములను నేను చక్కగా జీర్ణము చేసికొంటి ననఁగలను. నా చదివిన కొలఁది గ్రంథములలో నా జీవితమును క్రియాపూర్వకముగా మార్పు చేయించిన దీ గ్రంథమే. పిదప దీనిని నేను గుజరాతీలోనికి అనువదించి 'సర్వోదయ' మనుషేరున ప్రకటించితిని.

ఆ త్మ క థ

నా లోపల నేనస్తువు లుండెనో వాని ప్రతిబింబములు ఈ రస్మినుగ్రంథరత్నములోఁ గానఁబడుటచే నది నన్ను విశపటివికొని తనప్రకారము నన్ను నడిపించెనని నా నమ్మకము. మనలోపల నున్న భావనలను మేలుకొలుపఁ గల శక్తి కలవాడే కవి. కవు లందఱు స్రభావము అందఱుపైనిని ఒకరీతిగా నుండదు. ఏలయనఁగా అందఱు భావనలను ఒకరీతిగా నుండవు.

సర్వోదయసిద్ధాంతములు నాకు ఇటు లర్థమాయెను.

౧. అందఱుమేలులో తనమేలు.

౨. వకలుపనికిని, మంగలవానిపనికిని వెల సమానమే. ఏలనఁగా బ్రతుకుతెఱఁ గిరువురకు నొకటియే.

౩. కూలివాని జీవనమును, కర్షకుని జీవనమును సత్యజీవనములు.

మొదటి సిద్ధాంతము నే నెఱుఁగుదును. రెండవదానిని కొంచె ముగా నెఱుఁగుదును. మూడవది ఇంతవట్టునా కమంచితము. రెండవ మూడవ సిద్ధాంతములలోని విషయములు మొదటి సిద్ధాంతములో అంతర్గతములని సర్వోదయము వలననే లేటపడును. తెల్లవారుట తోడనే వీని ననుసరించి నా జీవితమును మలచుకొనఁ బ్రయత్నము చేసితిని.

ఫినిక్సు-స్థావర

తైలవాఱుటతోడనే ముమ్మొదట వెష్టుగారి కీసంగతి చెప్పితిని. సర్వోదయప్రభావము న న్నెటులు మార్చినదియు తెలిపితిని. ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రక నొక పొలమునకు మార్చి అచట మన సహచరుల మందఱమును నివసించి జీవికకు మాత్రము ధనము గొని సేవ్యము చేసికొనుచు తీరికలో ఇండియన్ ఒపినియన్ పనిచేయుదుమని నా యభిప్రాయ మెఱిగించితిని. వెష్టుగారి కిది బాగుండెను. ప్రతిమనుష్యునకును భోజనవ్యయమునకుఁగాను తక్కువలో తక్కువగా చూడుపాను లని నిర్ణయించితిమి. ఇందు నలుపు తెలుపు భేదము లేదు.

కాని అచ్చుపనివారు పది పదియేపురు కలరు. కాని అడవిలో నుండుట వీ రందఱకును సమ్మత మగునా యని ఒక సంశయము. భోజనవ్యయము మాత్రమే పుచ్చికొని నివసించురాయని మఱియొక సంశయము. కాని, ఎవ రి ట్లుండఁజాలరో వారు మామూలు జీతములనే గొనుచు నివసింపవచ్చు ననియు, వీరును పిదప పిదప నీయాదర్శమునకు వచ్చి ఆశ్రమమునందు ఉండిపోవలయు ననియు మే మిరువురమును ఆలోచించి తేల్చితిమి.

పనివాం డ్రందఱతో ఈ సంగతి ముచ్చటించితిని. మదనజిత్తు గా రిష్టపడ రైరి. 'ఇది వట్టి తెలివిమాలిన పని. సర్వస్వమును ధార పోసిన యీకార్యము మట్టిలో కలిసిపోవును. మరియు ఇండియన్

ఆ త్మ క థ

ఒపినియన్ పడిపోవును. ప్రెస్సుమాడ మూలబడును. పనివా రెండులు పాటిపోదురు, అని వారికి భయమెత్తెను.

మా యన్న కుమారుడు ఛగన్ లాల్ గాంధీ ఈ ప్రెస్సులో పని చేయుచుండెను. వెస్టుగారికిఁ జెప్పినపు డితనికిని జెప్పితిని. ఇతనికి సంసారభారము కలదు. చిన్న నాటనుండియు నితనికి నాకడఁ బనిచేయు మండుటయే ఇష్టము. నాపై నతనికి దొడ్డ విశ్వాసము. కావున నితఁడు మాటుమాట లేక పల్లె యని నాటనుండియు నా తోడనే యుండిపోయెను.

మాడనవాఁడు గోవిందస్వామి. ఇతఁడు ముద్రాయంత్రమును నడుపువాఁడు. ఇతఁడును ఇయ్యకొనెను. తక్కినవా రొప్పుకొనలేదు గాని ముద్రాయంత్రము తోపాటు నత్తు మనిరి.

ఇటులు పనివారలతో మాటలాడుటకు రెణ్ణాళ్లకంటె నెక్కుడు పట్టినటులు లేదు. 'డరబను సమీపమున స్టేషనుకు దగ్గఱగా నొక స్థలము కావలసి యున్నది' అను నొక ప్రకటనను వెంటనే పత్రికలో ప్రకటించితిని. ఫినిక్సులో స్థలము కలదని తెలియవచ్చెను. వెస్టుగారును నేనును చూడబోయి ఏడుగోజులలో ఇరువది యెకరములు కొంటిమి. అం దొక చిన్న నీటిబుగ్గ కలదు. కొన్ని మావులును, నారింజలును గలవు. దానికి అంటుకొని మఱియొక అరువది ఎకరముల భూభిండ మున్నది. అందు ఫల్యక్షము లెక్కుడు. ఒక ప్రాతయిల్లుమాడ నం దున్నది. కొంతకాల మయిన పిదప దానినిగూడఁ గొంటిమి. ఈ రెండు తునకలును గలిసి వేయి పానులు.

ఇట్టి సాహసకార్యములలో నేర్ పారనీ రుస్తుంజీగారు నాకు తోడు. నాయీపని యతనికి నచ్చెను. ఇతఁడు తనగిడ్డంగులమీఁది

టిక్ రేకులు మొదలగువానిని ఇచ్చెను. భోయగుయుద్ధమున నాతోఁ బనిచేసిన కొందఱు వద్రంగులును, తాపీపనివారును నాకు సహాయులై కారఖానా పెట్టిరి. ఒక కెలలో ముద్రాలయము తయారయెను. దానిపొడవు ౭౫ అడుగులు వెడలుపు ౫౦ అడుగులు. వెట్టు మొదలగు వారు తామును కట్టించి వద్రంగులతో పాటు ఉండిరి.

ఫినిక్సులో గడ్డిఎక్కువ, ఆబాతు తిన్న గాలేదు. ఇందు పాములు మొదలగువాని ఉపద్రవము కలదు; భయమును కలదు. మొదట పేము డేరాలువేసికొని ఉండదొడగెతిమి.

ముఖ్యకార్యాలయము పూర్తికాఁగనే ఒక యేడురోజులలో సామానులను గాడీలమీఁద వేసి ఫినిక్సుకు పోయితిమి. అది శరబనుకు ౧౩ మైళ్లు; స్టేషనుకు ౨౪ మైళ్లు. ఇటులు స్థలమును మార్చుటచలన ఇండియన్ ఒపీనియన్ పత్రిక ఒకతూరి మెరుగ్గీ ప్రెస్సులో ముద్రణ చేయింపవలసినచ్చెను.

ధనార్జనమునకు నాతోఁగూడ ఇండియానుండి వచ్చి యాయా యీవ్యాపారములలోనున్న నాబంధు మిత్రులను ఫినిక్సులో నొప్పించుటకు ప్రయత్నింప దొరకొంటిని. వా రందఱును ధనము నార్జింపఁ గోరి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చిరి. వీరికి నచ్చఁ జెప్పి తీసికొనివచ్చుట కడుఁ గష్టపుఁబని; కాని కొందఱకు నామాట ఇష్టమయెను. ఇట్టి వారిలో మగనలాల గాంధీ షేరు ఏటి తీసికొందును. ఏలనః మిగిలినవారు కొలఁదిమాత్రమే ఫినిక్సుననుండి మరల ద్రవ్యసంచయమునకు లేచి పోయిరి. మగనలాలగాంధీమాత్రము తన పనులు విడిచి నాకడకు వచ్చెను. నేటివఱకు నాకడనే యుండెను. మరియు తనబుద్ధిబలమున త్యాగశక్తివలన, అనన్యభక్తివలన నా ఆంతరికపరీక్షలలో

ఆ త్మ క థ

నాకు సహచరుడై యుండెను. నామూలసహచరులలో అందఱకన్న
నితని స్థానము మొదట. స్వయంశిక్షతులగు శిల్పులలోగూడ నా
యుద్దేశమున నితఁ డద్వితీయుఁడు.

ఈరీతిగా గొంక సంవత్సరమున ఫీనిక్సు నెలకొల్పఁబడెను.
మరియు విఘ్నములు కష్టములు వచ్చుచున్నను ఫీనిక్సు-సంస్థయు,
ఇండియన్ ఓపీనియన్ పత్రికయు నేటికిని నడచుచున్నవి. కాని
ఈసంస్థ నారంభించిననాటి కష్టములు, అప్పటి ఆశలు ఆశాభంగము
లును వినఁదగినవి. పయి ప్రకరణమున ఆవిషయమునుగూర్చి ముచ్చ
టెంతును.

తొలిరేయి

స్థినిక్సనందు ఇండియన్ ఒపినియన్ యొక్క మొదటి అంకమును ముద్రించి పంపుట సులభము కాలేదు. రెండు విషయములలో నేను జాగ్రత్త వహింపనిచో ప్రథమసంచిక ఒకవార మాఁపవలసివచ్చెడిదో లేక కొంచె మాలస్యమయ్యెడిదో. ఈసంస్థ యందు ఎంజినుతో నడుపఁదగు యంత్రములు మొదలగువాని నుంచుట నాకు అంతగా ఇష్టముకాదు. మనము హాళికులమై చేతిపనినే కోరు కొనినపుడు చేతితో నడపఁదగిన పనిముట్టులనే పెట్టుకొనవలయు నని నాయూహ. కాని అపు డది సాగునటులు తోఁపలేదు. కాఁగా ఆయిత్ ఎంజినును పెట్టితిమి. కాని ఎపుడేని ఈ నూనెమర ఆడకుండి నచో అపుడు పని జరుగుట కొకచేతిమరనఁగూడ పెట్టుట మేలని వెట్టుగారికి చెప్పితిని. వెట్టుగారు నామాట విని చేతితో త్రిప్పఁదగు చక్రము నొకటిగూడ నేర్పాటు చేసిరి. ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక యొక్క ఆకారము దైనికపత్రికవలె పొడవును వెడల్పును. పెద్దమర ఆగిపోవుచో ఇంత పెద్ద ఆకారముగల పత్రికను వెంటనే అచ్చొత్తింప వీలుండదు. కావున పత్రిక అపుడపు డాగిపోవచ్చును. ఈ చిక్కును తొలగించుటకు, చిన్నపన్నాతో చిన్నమరమీఁద నడపుటకు వీలుగా పత్రికఆకారమును తగ్గించితిమి.

ఆరంభకాలమునందు ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికను ప్రకటిం చునాటి ముందురాత్రి మాకందఱును జాగరణము చేయవలసి

ఆత్మకథ

వచ్చేడిది. పత్రికలు మడచుటకు చిన్నలనక, పెద్దలనక అందఱును పదిగంటలనక, పండ్లగుంట్లనక పనియగువఱకు కూర్చుండువారము; కాని తొలిరేయి మఱపురాదు. చట్టము మరపై బిగింపఁబడెను. కాని ఎంజిను బిగిసెను. నడవనని మోరాయించెను. ఎంజినును సరిచేసి సాగించుటకు ఎంజినీయరును పిలిపించితిమి. అతఁడును నెట్టుగారును పనిచేసిరి గాని వృథా. అందఱును చింతయుక్తులై కూరుచుండిరి. తుదకు నెట్టుగారు ఆసలుడిగి నాకడకు వచ్చి కనులు తుడుచుకొనుచు ‘నేడిక ఎంజిను నడచు నాసలేదు. ఈవారములో పత్రికను సకాలము నకుఁ బంపఁజాలము’ అని పలికెను.

‘సరియ. అందుకు మనము కనులు తడవ నక్కఱలేదు. ఇంకే మేని యుపాయ మున్నచోఁ జేసి చూతము. ఆఁ; ఆచేతిచక్ర మేమయినది?’ అనుచు నే నతని నూటడించితిని.

‘ఆచక్రము తిప్పుటకు మనకడ మనుష్యులేరీ? మన మందఱ మేకమయినను దానిని తిప్పలేము. దానిఁ దిప్పుటకు తడవకు నలుగురితో జరూరు. పోనీ మన వాండ్రో అనినచో వారందఱు నలసి యున్నారు.’ అని నెట్టుగా రనిరి.

ఇకను వడ్డంగ మంతయు కాలేదు. కాన వడ్డంగు లందఱు ముద్రాలయముననే నిద్రించుచుండిరి. నేను వారిదెసఁ జూపి—‘వీరుగో వడ్డంగులు! మనము వీరిసాయము గొనరాదా? మన మీరాత్రి యంతయు మేలుకని ముద్రాశోపాయము చూతము. ఈకర్తవ్య మింకను బాకీయున్న దనిపించుచున్నది.’

‘వడ్డంగులను లేపి వీరి సాయము వేడుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు. మరియు మనవారుకూడ నలసి యున్నారు; వారినిమాత్ర

మెట్టులు లేపను? అని నెస్టుగా రనిరి. 'అది నాపని' యని నే నంటి. 'అటులగుచో మనము ఒడ్డెక్కచచ్చును.' అని నెస్టుగా రనిరి.

నేను వడ్డంగులను లేపితిని. వారి సాయము వేడితిని. వారిని బతిమాలవలసిన పని లేకపోయెను. వారిటు లనిరి: 'మే మిట్టి చిక్కున నక్కఱకు రానిచో మనుష్యులమా? మీరు పడుకొనుడు. మేము గుర్రములవలె పనిచేసెదము. మా కది యొక లెక్కకాదు.'

మరియు అచటి యచ్చుపనివాండ్రుగూడ సిగ్గులయియేయుండిరి.

అపుడు నెస్టుగారికి సంతోష మాగలేదు. అతఁడు పని చేయుచు, జేయుచు భజనకీర్తన లారంభించెను. నేనును వడ్డంగులలో కలిసితిని. మిగిలినవారును ఒకొక్క వరుసగా తిప్పదొడగిరి. ప్రొద్దున వీడు కొట్టిరి. ఇంకను చాల పని మిగిలి యుండెను. 'ఇప్పు డింజనీయరును లేపుచో? ఈ పగటివెలుగున చూచిన బాగుండును. మీరెటు ఎంజిను నడచుచో మన పని సమయమునకు నెఱవేఱగలదు' అని నేను నెస్టుగారితో నంటిని.

నెస్టుగారు ఎంజినీయరును లేపిరి. అతఁడు లేచి నిలుచుబడి ఎంజినుగదిలోని కేఁగెను. కదపఁగనే ఎంజిను నడచదొడఁగెను. ప్రెస్సు హార్వ నాదముతో మాటువ్రోగెను. 'ఈ తెలివి రాత్రి ఎక్కడికి పోయెను? రాత్రి ఎంతమంది కొట్టుకొన్నను మొద్యవలె కడలలేదు. ఇప్పుడు చేయి వేయఁగనే ఏమియు ఎఱుఁగనటులు పరుగెత్తదొడఁగెను' అని అందఱునఁ దొడగిరి.

అపుడు నెస్టుగారో ఎంజినీయరో ఇటులు జవాబు చెప్పిరి: 'దీనికి ఉత్తరము చెప్పట కతినము. యంత్రములుగూడ మనవలె విశ్రాంతి గోరును. అపు డపుడు వీనిస్థితి యిటులు కనుపట్టును.'

ఆత్మకథ

ఎంకిను నడనక పోవుటమాయందలికును పరీక్షయనియు, మఱి సమయమున నది నడచుట పరిశుద్ధమగు మాపనికి శుభఫల మనియు నాకుఁ దోచెను.

పత్రిక నియతవేళకు స్టేషనుకు నెల్లెను; మే మందఱిము నిశ్చింతల మయితిమి.

మా పట్టుదలకు ఫలముగా పత్రికకు నియమ మేర్పడెను. ఫినిక్సునందు స్వయంసహాయతావాతావరణ మారంభమాయెను. తరువాత బుద్ధిపూర్వకముగా ఎంజీనును విడనాడి దృఢతాపూర్వకముగా శ్రీలి చక్రముతో పని నడపిన యుగ మొకటి ఈ సంస్థా జీవనములో ప్రవేశించెను. అది ఫినిక్సు జీవనమునందు కడు దొడ్డయగు నైతిక కాలముని నా యుద్దేశము.

చోలాకుగూడ దిగెను

ఫినిక్సులో ఆ సంస్థను స్థాపించిన పిదప కొలది కాలమే నేనం
దుండగలుగుట యొక విచారకారణము. దాని స్థాపించు సమ
యమున అచట నుండవలయు ననియు, అచటనే నా పొట్ట గడపుకొన
వలయు ననియు, నకాలతు విడనాడవలయు ననియు, అచటనే యుండి
నాచేతనయిన నేన చేయవలయు ననియు, నా నేనయంతయు ఫినిక్సు-
సాఫల్యమునందే పర్యవసంపవలయు ననియు నాకోరిక. కాని, ఈకోరి
కలు గొంతెమ్మకోరిక లాయెను. నే ననుకొనున దొకటి, జరుగున
దొకటి. ఇది మొదటినుండియు నాకనుభవము. తానొకటి తలచిన
దైవమొకటి తలచుఁగాక! సత్యసాధనముగాని, సత్యోపాసనముగాని
ఉద్దిష్టమున నెడల మనుజుని ప్రయత్నములు భగ్నము లయినను అవి
అకుశలముగా సరిణమింపవు. మరియు కొన్ని వేళల మనము తలపోయు
నంతకన్న నెక్కువ మే లొడఁగూర్చుటయు నా కనుభవము.
ఫినిక్సునందు తలఁపని తలంపుగా కలిగిన పరిణామములును, తలఁపని
తలంపుగా ఫినిక్సుకుఁ గలిగిన స్వరూపమును మే మనుకొనినంత మేలు
తరములు కావు కాని అకుశలములు మాత్రము కావని నిక్కముగాఁ
జెప్పఁగలను.

ఎవరికి వారు పనిపాటు లొనరించి పొట్ట జరుపుకొనవలయు
నని నాయుద్దేశము కావున అచ్చుపూటమునకు దాపుగా నున్న పొల
మొక్కొక్కనికి మూడేసి యెకరములవంతున పంచిపెట్టఁ బడెను. అం

ఆత్మకథ

దొక చీలిక నావంతునకు వచ్చెను. ఇష్టము లేకున్నను టెన్ రేకుల యిండ్లను వేసికొంటిమి. రైతులవలె పూరియిండ్లలోఁగాని, ఇటుక యిండ్లలోఁగాని ఉండుటయే మా కిష్టముగాని అది నెఱవేఱలేదు. దానికి దీనికన్న వ్యయము హెచ్చు, కట్టుటకు కాలమును హెచ్చు. 'ఎపు డిండ్లు తయారగునా? ఎపుడు పనిచాటలు చేసికొందమా?' అని అందఱును తొందరపడిరి.

మనసుఖిలాల్ నాజరుగారే నాటికిని ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికకు సంపాదకులుగా నున్నను వారు మాలో కలియలేదు. వీరికి డరబనులో నిల్లు కలదు. డరబనులో ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక కొక చిన్న శాఖ కలదు.

అచ్చుమాటమునందు జీతము గొని పనిచేయు కంపోజిటరులు ఉన్నను ఈ సంస్థలో నున్నవా రందఱును అక్షరములు కూర్చుట మొదలగున నన్నియు నేర్చుకొనవలసియుండు రని సంకల్పింపఁ బడెను. ఏలనఁగా ఈపని చాల తేలికయేగాని ఇది కాలమును చాల మ్రింగును. కావున లోఁగడ నీపని నెఱుఁగనివా రందఱు నిపుడు నేర్చిరి. నే నీపనిలో నందఱకన్న కనిష్ఠుడనేగాని మగనలాల్ గాంధీ మాత్ర మందఱకన్న జ్యేష్ఠుఁడు. తన శక్తి తనకుఁ దెలియదని మగన లాల్ గాంధీ విషయమున నా యుద్దేశము. ఇతఁ డిది నఱు కెన్నఁ డును అచ్చుపని యిసుమంతయు నెఱుఁగకున్నను చిటికలో నొక నొప్ప కంపోజిట రయిపోయెను; నడిలోఁగూడ దాటిపోయెను. ఇతఁ డింత కొలఁదికాలములో అచ్చుపను లన్నిటిలో ప్రావీణ్యము సంపా దించి నన్ను ఆశ్చర్యచకితుని జేసెను.

మే మింకను కాలు నిలఁద్రొక్క కొనలేదు. గృహనిర్మాణ మింకను పూర్తికాలేదు. ఇట్టి స్థితిలో నా కీ నూతన కుటుంబమును

విడిచి జోహాన్సు బర్గు నెళ్ల సలసించెను. అక్కడి పను లన్నియు పలు కాలము పాడునెట్టి యుంచుటకు నా కవకాశము లేకపోయెను.

జోహాన్సుబర్గుకు నచ్చి పోలాకుగారితో ఈ గొప్ప మార్పు నంతయుఁ జెప్పితిని. తా నొసఁగిన పుస్తకముచలనఁ గలిగిన యీ పరిణామము వినఁగా నతని యానందమున కొక యెల్ల లేకపోయెను. 'అందు ప్రవేశించుటకు నాకును వీలుండునా?' అని అతఁ డాసక్తితో నడిగెను.

‘లేకేమి? తప్పక వీలుండును’ అని నే నంటిని.

‘మీరు ఊఁ యనుచో నే నిపుడే తయారు’ అని పోలాకుగా రనిరి.

ఇతని దార్ధ్యము నన్ను ముగ్ధుని గావించెను. తనను తనపనిలో నుండి ఒక నెలలో విడుదల చేయుఁడని క్రిటిక్ పత్రికాసంపాదకునకు నోటీ సిచ్చి సెల వయినపిమ్మట నతఁడు ఫీనిక్సు చేరెను. తన కలుపు గోలు తనముచే నందఱకును మంచివాఁడై యతఁడు మాకుటుంబములో నొకఁ డయిపోయెను. నిరాడంబర జీవనము చాలఁ బ్రിയ మగుటచే ఫీనిక్సులో నుండుట ఇతనికి ఇసుమంతయుఁ గష్ట మనిపింపక స్వాభా వికమును, ఇష్టతరమును ఆయెను.

కాని నే నతని నెంతోకాల మచట నుండనీయలేదు. రిచ్ గారు నీమకు వెళ్లి లాను ముగించుకొని రాఁదలఁచెను. ఆఫీసుపని యంతయు నాయొక్కని సలస తేలగు. కావున ఆఫీసులో నుండుమనియు వకేలుగా తయారగుమనియు పోలాకుతోఁ జెప్పితిని. అతఁడు వకేలుగా తయారయిన పిదప శుచకు మే మిరువురమును ఫీనిక్సులో నుండిపో వచ్చునని నాయభిప్రాయము.

ఆత్మకథ

నాయభిప్రాయము లన్నియు తుదకు తలక్రిందు లయిపోవుట నిక్కము. తన నమ్మినవారితో నిసుమంతయు వాదింపక వారితో ననుమాలముగఁ బోవు మంచితనము పోలాకుగారిలోఁ గలదు. 'మీ కేజీవనము మేలి దని తోచునో నాకును దాననే సుఖము. నే నీ యాశ్రమమును వికసింపఁ జేయగల ననుకొందును. అయినను నే నచటికి వచ్చుచో మన యాదర్శములు త్వరగా ఫలించు నని మీ యభిప్రాయమగు నెడల నే నిదె వచ్చితిని' అని నాకు పోలాకుగారు వ్రాసిరి. నే నీయుత్తరమునకు సంతసించితిని. పోలాకుగారు ఫినిక్సును వీడి నాయాఫీసులో పని చూడఁ దొడఁగెను.

ఆసమయముననే స్కాచ్ థియాసఫి స్టాకెడు నాకడ లా పరీక్షకు తయారగుచుండెను. అతనినిగూడ పోలాకుగారి ననుకరింపు మంటిని. అతనిపేరు మేకిన్ టాయర్.

నే నిటులు ఫినిక్సు యొక్క ఆదర్శములను వడిగా సిద్ధింపఁ జేయు శుభచింతలో నుంటిని. కాని దీనికి భిన్నమగు జీవనమునందు తగులుకొని ఒకనాటి కంటే మఱియొకనాడు లోతు లోతులకుఁ బోవుచుంటిని. దైవసంకల్ప మింకొకవిధముగా నుండనిచో నిరాడంబర జీవన మను నీమోహ జాలములోనే చిక్కుపడి యుందును.

నేనును, నా యాదర్శములును కల్పన కందని రీతిగా నెటులు సంరక్షింపఁ బడెనో తెలుపుటకు కొన్ని ప్రకరణములు పట్టును.

రామండే రక్షకుడు

దేశమునకు. నడిగా వెళ్లగల నని కాని, వెళ్లి దేశమున స్థిరపడగల నని కాని ఆశ పెట్టుకొనలేదు. ఒకయేడాదిలో తిరిగి వస్తునని నాభార్యకు బాస యిచ్చితిని; ఏడాది గడచెను గాని మరలుమాట కాన గాలేదు. పిదప ఆలు బిడ్డలను రావించుకొన నిశ్చయించితిని.

బిడ్డలు వచ్చిరి. వారిలో రామదాసును ఉన్నాడు. ఓడలో నితనికి కెప్పెనుతో మిగుల చనవాయెను. ఇతఁడు కెప్పెనుతో నాడుకొనుచు చేయి విలుగఁగొట్టుకొనెను. కెప్పెను కడు జాగ్రత్తతో ఓడ వైద్యునిచే కట్టుగిట్టు కట్టించెను. జోహాన్సుబర్దనకు వచ్చువఱకు నితనిచేయి బద్దలతో కట్టబడి రుమాలులో పొట్లముగా వ్రేలాడుచుండెను. స్త్రీమరులోని డాక్టరు చాల మంచి వాడు. ఇంటికి వెళ్లగనే మంచివైద్యునిచే కట్టు కట్టించుమని అతఁడు చెప్పియుండెను.

అప్పుడు నాకు మృచ్చికిత్సపై చాల మురుపు. నా అనార్య వైద్యమునందు సమ్మకము గలవారిచే నేను మృజ్జలవైద్యమును చేయించుచునే యుంటిని. ఇకరామదాసునకు వేలువైద్యమెటులు? అతనికి ఇంచుమించు ఎనిమిదేండ్లు. 'నేను నీగాయమునకు కట్టు కట్టెదను; నీకు భయములేదు కదా' అని నేనతని నడిగితిని. అతఁడు నగుచు కట్టు మని నాకనుజ్ఞ యిడెను. అతనికి మంచిచెడుగు లేర్పఱించుకొను శక్తి లేదు కాని మారగాయల వైద్య మేదో మంచివైద్య మేదో తెలి

ఆ త్మ క థ

యును. ఇంతియకాక అతనికి మాయింటి నైద్యము తెలియును. నా యెడల వతనికి నమ్మకము కావున దీనివలన నితనికి కొంచెమేనియు బెదురుపుట్టలేదు.

నేను కట్టు విప్పితిని. అపుడు నాచేయి వడకుచుండెను. గుండెలు కొట్టుకొనుచుండెను. గాయము కడిగి మట్టి పట్టి పయిచి నెనుకటివలె కట్టుకట్టితిని. ఈరీతిగా నెల గడచునఱకు గాయము మానిపోయెను. డాక్టరు కట్టుకట్టినను నెలకుఁగాని మానుపట్టవని స్త్రీమరు-నైద్యుఁడు చెప్పెను.

దీనిచే గృహనైద్యమునెడల నా నమ్మకమును, దానిని చేసి చూడవలయుననెడు సాహసమును వృద్ధిపొందెను. ఈపిదప నానైద్య శోధనకు విషయము లెక్కుఁదాయెను. గాయములు, జ్వరములు, అజీర్ణము, కౌమిల యీ మొదలగు రోగములు కల స్త్రీపురుషులచే చేయించితిని. చాలవట్టు మేలు కలిగెను. కాని నాకు నేఁ డానాఁటి నమ్మకములేదు. ఇంతియకాక ఈప్రయోగములలో ఆపదగలదని అనుభవ మయినది.

ఈప్రయోగముల నిచటఁ దెలుపుట అవి తప్పక పనిచేయు ననుటకుఁ గాదు. ఇట్టి దేదియు తప్పక పని చేయునని నామతము కాదు. డాక్టరులును తమప్రయోగములగుఱించి అటులు తెలుపఁజాలరు. కావున వీనిని గూర్చి చెప్పు నాయుద్దేశ మిది: ఎవరీ క్రొత్త ప్రయోగములను చేయఁగోరుదురో వానిని తమమీఁదనే ప్రయోగించుకొని చూడవలయును. ఇటు లొనరించినయెడలనే సత్యము వడిగా ప్రకాశ మొందును. మరియు ఇట్టి ప్రయోగములను చేయువారికి ఈశ్వరుఁడే నైద్యుఁడై కాపాడును.

మృచ్ఛికీత్సలో నెట్టి చిక్కులు కలవో తెల్లవారి సాంగత్యము లోను అట్టిచిక్కులు కలవు. ఈరెంటును ఒకటియే భేదము. ఈతుది చిక్కులను నేను లెక్కగొన లేదు.

పోలాకుగారిని నాకడకు రమ్మంటిని. అతడు వచ్చి నాయనుఁ నుఁ దమ్మునినలె నుండఁజొచ్చెను. పోలాకుగారికి చాల దినములక్రిందనే ప్రధానము జరిగెను గాని వివాహ మింకను గాలేదు. ఉచితసమయమున వివాహము చేసికొందమని వారిరువు రనుకొనిరి. కాని డబ్బు కూడఁ బెట్టుకొనినపిదప పోలాకుగారు పెండ్లి చేసికొన నెంచిరని నే ననుకొంటిని. నాకంటె వీరికి రస్కినుగ్రంథపతనమననము లెక్కువ. కాని పాశ్చాత్యవాతావరణమునందు రస్కిను చెప్పిన చొప్పున జీవనమును సరిగా మార్చుకొనుట మిగుల కష్టపడినఁ గాని సమహారదు. ఒక నాఁడు పోలాకుగారితో నే నిటు లంటిని: ‘హృదయమున క్రేమ నాటుకొనిన పిదప కేవలము ద్రవ్యాభాసముచే వియోగమును సహించు టుచితము కాదు. ఇటులగుచో నిటుపేద లెన్నఁటికిని పెండ్లాడఁ జాలరు. మరియు ఇప్పుడు మీరు నాకడనే యుంటిరికదా! కావున ఇంటిరొక్కమునకు నెతుకుకొన నక్కఱలేదు. మీ కుచితమని తోఁచుచో పెండ్లాడుఁడు.

పోలాకుగారి కెన్నఁడును ఒకమాటను రెండుమాటులు చెప్పఁబని కలుగలేదు. వడిగా నామాట వీరికెక్కిను. పోలాకుగారికి కాబోవు నిల్లాలు నీమలో నుండెను. ఆమెకు ఉత్తరము పోయెను. ఆమె యియ్యకొనెను. ఒక నెలలోఁగా పెండ్లిచేసికొన జొహన్నుబర్గు వచ్చెను.

పెండ్లికిఁ గొంచెమైనను నిర్బులేదు. మామూలు వస్త్రములే గాన వస్త్రములకును వ్యయము లేదు. మంత్రతంత్రములకును ఆవశ్య

ఆత్మకథ

కత లేదు. పోలాకుగారి యిల్లాలు క్రైస్తవి. పోలాకుగారు యూదులు. నా రిరువురికిని సామాన్యమయినది నీతిధర్మము.

ఈ వివాహసమయమున మనోరంజకమగు నొక ప్రసంగము జరిగెను. ట్రాన్సువాలులోని పెండ్లిండ్ల రిజిస్ట్రారు నల్లవారల పెండ్లిండ్లను రిజిస్టరు చేయఁడు. నేను పెండ్లిపెద్దను. మేము కోరుచో పెండ్లి పెత్తనమున కొక తెల్లవాఁడు దొరకకపోఁడు గాని పోలాకుగారి కిష్టము లేదు. కావున మేము మాపురమే రిజిస్ట్రారు కడకు వెళ్లితిమి. ఈ పెండ్లికి మధ్యస్థుఁ డొకనల్లవాఁడట! పెండ్లి చేసికొనువారు తెల్ల వారట! వారు తెల్లవారే యని రిజిస్ట్రారు ఎటులు నమ్మును? కావున 'నేను విచారించిన పిదపఁగాని రిజిస్టరుచేయ'నని అతఁ డనె ను. మఱునాఁ డాదివారమునాఁడు కిసిమిసి పండుగ. పెండ్లి పను లన్నియు ఆయెను. పెండ్లి రిజిస్టరు చేయుట కీరీతిగా వాయిదా పడుట సహింప నశక్య మాయెను. నేను పెద్ద మేజిస్ట్రేటు నెఱుఁగు దును. అతఁ డీరిజిస్ట్రేషను డిపార్టుమెంటున కధికారి. నే నీ దంపతు లను వెంట నిడికొని అతనిముందర హాజరయితిని. ఆతఁడు నవ్వి చీటి వ్రాసి యిచ్చెను. పెండ్లి రిజిస్టరులో పడెను.

నేఁటివఱకు మాయింట నున్నవా రెల్లరును తెల్ల మగవారే. ఇపు డొక యపరిచితయగు నొక తెల్లయామె మాయింట విడిసెను. నాకును వీరికిని విఱుపులు కలిగిన గుఱుతులేదు. పలుజాతులవారును, పలుప్రకృతులు గలవారును వచ్చిపోవుచుండు నట్టిది మా యిల్లు. నా భార్య కింకను ఇట్టియెడ ననుభవము తక్కువ. అట్టియెడ వీరి కించుక 'కలియకపోవుచో' నది యంత ఆశ్చర్యము కాదు. సజాతీయులచేతను, విజాతీయులచేతను కలగూరగంప యగు మాయింట నేదేనిమాట పుట్టుచో నది సజాతీయకుటుంబములో పుట్టుదానికన్న నెక్కుడయి

నది కాచని చెప్పనచ్చును. అదియు అతి సాధారణము. ఈ సజాతీయ విజాతీయ భేదము మన మనోభ్రాంతి. వాస్తవమునకు మే మందఱము ఏకగుటుంబములోని వాగము.

ఇక నెస్టుగారి వివాహముమాత్ర మిచట నేల చెప్పరాదు? ఈ సమయమున బ్రహ్మచర్యమును గుఱించి నా మనస్సు పరిపక్వము కాలేదు. కావున బ్రహ్మచారులగు మిత్రులకందఱకును పెండ్లిండ్లు చేయించుట నాపని. నెస్టుగారు తలదండ్రులఁ జూడఁబోవ సమకట్టిరి. 'పెండ్లి చేసికొని మఱి రం' డని వీరికి నే సలహా ఇచ్చితిని. ఏలనఁగా ఫినిక్సున మే మందఱ మిండ్లు కట్టుకొంటిమి. మరియు మే మందఱ మును కర్నకుల మయితిమి. కావున పెండ్లి యనినఁ గాని వంశవృద్ధి యనినఁ గాని మాకు భయంకరము కాదు.

నెస్టుగారు లెస్టరులో నొక సుందరిని బెండ్లాడి వెంటఁ దీసికొని వచ్చెను. ఈమె తలదండ్రులు మొదలగువారు లెస్టరులో చెప్పులు కుట్టు నొక పెద్ద ఫాక్టరీలో పనివారు. ఆమెకును అందు కొంత అనుభవము కలదు. ఈమెను నేను సుందరి యంటిని. ఏలయన నేను గుణారాధకుడను. మనుజులకు సత్యమయిన సౌందర్య మేది? గుణము. నెస్టుగారు తన యత్తగారిని గూడఁ దీసికొనివచ్చిరి. ఈ వృద్ధు నేటికిని జీవించియున్నది. ఈమె తన పూనికచేతను, ఎప్పుడును నవ్వుచుండు స్వభావము చేతను మాకు సిగ్గు కలిగించెడిది.

ఇటు తెల్ల మిత్రుల పెండ్లిండ్లు చేయించుచు, అటు నల్ల మిత్రులను మీమీయాలుబిడ్డలను దీసికొని రండని ప్రోత్సహించుచుంటిని. అచట నయిదాటు, హిందూస్తాని కుటుంబములు. కావున ముండి పెం పొందఁ దొడఁగెను.

ఇం టి దె న

ద్రురబనులో నున్న యింటిలో కొంత మార్పు చేయఁచలసియున్నది.

కాని అచట ఖర్చు ఎక్కువ. ఇపు డిపుడే మితవ్యయము మొదలాయెను. ఇక జోహాన్సు బగ్గులో సర్వోదయ గ్రంథము ననుసరించి పరివర్తనము చేయఁచలసినది బోలెడు.

ఒక బానిసరు ఇంటిలో ఎంత ఖర్చు తగ్గింపఁచుచునో అంత ఖర్చును తగ్గించితిని. అయినను కుర్చీలు బెంచీలు మొదలగు కొంత సామగ్రి లేనిచో పనులు సాగవు. సత్య మగు నిరాడంబరజీవనము మనసునందు పెరిగెను. కొన్ని పనులు స్వయముగా చేసికొన సట్టుదల కలిగెను. పిల్లలనుగూడ ఆ రీతిగానే తయారు చేయ దొరకొంటిని.

బజారు గొట్టెను కొనుట మానితిని. కూనీ చెప్పిన రీతిగా పులియఁ బెట్టని గోదుమ పిండితో చేతి గొట్టెలు చేసికొనఁ దొడఁగితిమి. ఈగొట్టెలకు మిల్లులలో పిండి పనికి రాదు. చేతితో విసరిన పిండి ఆరోగ్యకరము. వెలయు తక్కువ. కావున ఏడు షాను లిచ్చి ఒక చేతిమరను కొంటిని. దీనిచక్రము కడు బలువు. త్రిప్పుట కొక నికి బలువు; ఇరువురికి సులువు. నేనును, పోలాకుగారును, బాలురును ముఖ్యముగా ఈ చక్రమును త్రిప్పుచుందుము. అపు డెపుడు కస్తూరి బాయియు. తఱుచుగా ఆమెకు ఈసమయము వంటవేళ. మిసెస్ పోలాకుగారు ఇపుడు చక్రము త్రిప్పుటకు ఎచ్చుచుండిరి. ఈకసరకు పిల్లలకుఁ జాల మేలు. ఈపనినిగాని మఱియొక పనిని గాని నే నెఱుఁగను

పిల్లల నెత్తిపై బెట్టెను. కాని వారది యొక ఆటగా నిక్రమమును ద్రిప్ప వచ్చుచుండిరి. అలసట కలుగఁగనే వారికి నెలవు. పిల్లలును ముందు చెప్పబోవు చింకకొండలును సాతోపాటు పని చేయకుండ లేదు. నాకడ మొద్దబ్బాయలు లేకపోలేదుగాని, వారిలో పలువురు కడు నుల్లాసముతో పని చేసిరి. 'ఆబో, అలసట అయినది' అని చెప్పు వారు కొలదిమంది అని గుర్తు.

ఇంటి బాగుచేత కొకసాకరు కలఁడు. అతఁడును మాకుటుంబములో నొకఁడుగా నుండెను. పిల్ల లెల్లరు నతనికి సాయము చేయుచుందురు. పాకీవాఁడు వచ్చి మలమును ఎత్తుకొనిపోవుచుండును. మఱుగు దొడ్డి కడుగుట, మంగిలి మొదలగు వానిని కడుగుట ఈపనులను నాకరు నెత్తిపై నిడక, అతఁడు చేయునని ఆశపెట్టుకొనక మేమే చేయుదుము. ఇట్టిపనులు మేమే చేసికొనుటవలన పిల్లలకు అలవాటును, పరిశ్రమయు కలిగెను. దీనికి ఫలముగా నాపిల్లలకు మలము నెత్తుటలో రోత పోయెను. మరియు ఆరోగ్యమును గుఱించిన సామాన్య నియమములను సులభముగ గ్రహింపఁగలిగిరి. జోహాన్సు బర్గ్లో సామాన్యముగా జబ్బనుమాటలేదు. ఎపుడేని వచ్చుచోపిల్లలు సేవ చేయుచుండువారు. వారి కీపనియన్న నుత్సాహముగూడ మెండు.

వీరికి నే నక్షరజ్ఞానము కలిగింపఁ బ్రయత్నము చేయలేదనఁ జాలను గాని దానిని త్యాగము చేయించుటలో సంకోచింప లేదు. కావున నా కొమరులు నాపై నేరము పోపిరి; కొన్నిమాటులు తమ అసంతృప్తినిగూడ కనబఱచిరి. ఈ యెడ కొలదిగా నా దోష మొప్పుకొందును. వీరి కక్షరజ్ఞానము కలిగింపవలయు నని నాకు చాల కోరికయుండెను. ప్రయత్నముగూడఁ జేసితిని. కాని యిందుల కెప్పుడు నేదో యొకవిఘ్నము తగులుచునే వచ్చెను. ఇంతియకాక,

ఆత్మకథ

యింటికడ వీరి కవరిచేత నేని చదువు చెప్పిందు ప్రయత్నము జరుగు లేదు. వీరిని నాతో నడిపించి ఆఫీసుకు తీసికొని పోవుచుంటిని. ఆఫీసు ౫౫ మైళ్లదూరము. ఇది వారికిని నాకును ఖురశీకేళి *యయ్యో డిది. నడచుచు నడచుచు వీరికి చెప్పుచుంటిని. అదియును నాతోఁ గూడ మఱియొక మిత్రుఁడు నడచి రాకున్నపుడే. వారు ఆఫీసులో క్లయింట్లతోడను గుమాస్తాలతోడను చనవుగా నుండిడివారు. నేను ఏదేని చెప్పుచో చదువుకొనెడివారు, ఇటు అటు తిరుగాడువారు. బజారునుండి యేదేని కావలయుచోఁ దెచ్చి పెట్టుచుండెడువారు. సర్వ జ్యేష్ఠుఁడగు హరిలాలుగాక మిగిలినవా రెల్లరును ఈరీతిగనే పెంచఁ బడిరి. హరిలాలు దేశమునందే యుండెను. నేను ప్రతిదినమును నియ మముగా నొక గంటనొప్పున వీరికిఁ జదువు చెప్పుచు వచ్చినచో రావ లసిన విద్య వీరికి వచ్చెడిది. నేనిటులు చేయఁజాలక పోయినందులకు నాకును నాకుమారులకుఁగూడ నీవిషయమయిన చింత ఉండనే యుం డెను. హరిలాలు తన యసంతుష్టిని పలుమాటులు నాకడనే చెప్పెను. పలువుర యెదుటఁగూడఁ బ్రకటించెను. మిగిలినవారు ఉదారతతోఁ జేకొని ఈనోష మనివార్య మని తలపోసి దీనిని సైరించిరి. దీనికిఁగాను నాహృదయమున పశ్చాత్తాపము లేదు; కాని యేమేని యున్నచో నది నే నాదర్శమగు తండ్రిని కాననియే. కాని లోకనేవకొఱకు వీరి యక్షురజ్ఞానము నాహుతి చేసెతినని నాయభిప్రాయము. దీనికి మూలము అజ్ఞానమైన నగుఁగాక, అది సద్భావపూర్ణమయినదని నే ననఁగలను. నేను వారి చరిత్రమును తిన్నగాఁ జూచుటలో సోమరిని కాలేదు. ఇది తలిదండ్రులకు అవశ్యక ర్తవ్యమని నాతలఁపు. నే నింత ప్రయత్న మొనరించియున్నను నాకుమారుల జీవనమునం దేదేని దొసఁగు కలదేని

* కసరతు.

అది నాప్రయత్నలోపమువలన జరిగినది కాక మాదంపతుల దోషములకు ప్రతిబింబ మని నాయుద్దేశము.

బాలకులు తలదండ్రుల రూపములకు మాత్రము కాక వారి గుణ దోషములకుఁగూడ వారసు లగుదురు. చుట్టుప్రక్కల వాతావరణము వలన ననేకప్రకారములగు మంచి గుణములుగాని, చెడుగుణములుగాని వారి కలుగుదుట నిక్క మే కాని స్రధానగుణముమాత్రము తండ్రితాతల నుండి సంక్రమించును. ఇట్టి సంక్రామకదోషమునుండి తప్పకొనఁ గలిగిన బాలకుల నే నెఱుఁగుదును. ఇది ఆత్మయొక్క మూలస్వభావము. అది యీదోషముల బలి గొనును.

నాకుమారుల కింగ్లీషు చెప్పించు విషయమున నాకును పోలాకు గారికిని పలుమాటులు తీవ్రముగా సంవాదము జరుగుచు వచ్చెను. భారతీయులగు తలదండ్రులు తమబాలురకు బాల్యమునుండియు ఇంగ్లీషు చెప్పించి ఇంగ్లీషు మాటలాడుట యలవటుతురేని వారు దేశమునకును, తమబిడ్డలకును ద్రోహము చేయువా రని మొదటినుండియు నాయభిప్రాయము. ఇట్టి బాలురు తమ జాతియొక్క ఆధ్యాత్మికసాంఘిక జ్ఞానమునకు వారసులు కాలేకపోవుటయేకాక తమ దేశమునకును, జగత్తునకుఁగూడ నేన చేయుటకు సరియగు నర్హతను కోలుపోవుచున్నారనియు నా యభిప్రాయము. కావున ఎఱిగియెఱిగియే నేను నాకుమారులతో మారుజరాతియే మాటలాడుచుంటిని. పోలాకుగారి కిది యిష్టము కాదు. 'మీరు వారి భవిష్యమును పాడుచేయుచున్నారు. బాలురను పిన్న నాటనుండియు ఇంగ్లీషువంటి వ్యాప్తి చెందినభాషలో తరిగివేసి చేసినచో ఇప్పటి జీవనసంఘర్షమునందు మిగిలినవారికంటె సక్రేసరులు కాఁగలరు' అని పట్టుదలతోను, ప్రేమతోడను పోలాకు గారు వాదించిరి. నా కీవాదము గొంతుక దిగలేదు. తుదకు, నావాదమే

ఆ త్మ క థ

వారికి నచ్చెనో, లేక నాబండపట్టును జూచి వారే వాదింప మానిరో నాకిప్పుడు గుర్తుచాలదు. ఇది ౨౦ ఏండ్లక్రింది ముచ్చట. అప్పటి నాయుదేశము లనుభవముతోపాటు వృద్ధి జెందెను. నాబాలుర కక్షర జ్ఞానము సంపూర్ణముగా లేకున్నను మాతృభాషలో సామాన్యజ్ఞానము సహజముగానే సంప్రాప్త మాయెను. దీనివలన వీరికిని లాభము కలిగెను, దేశమునకును గలిగెను. వారిప్పుడు పరదేశులవలె నుండరు. వారికి సహజముగా రెండు భాషలు వచ్చెను. ఎక్కువమంది ఇంగ్లీషు మిశ్రులతో సహవాసము ఉండుటచేతను, ఇంగ్లీషు ప్రధానభాషగా నున్న దేశమున నుండుటచేతను వారు సులభముగా ఇంగ్లీషు చదువను వ్రాయను నేర్చికొనిరి.

జులూ'తిరుగుబాటు'

ఇల్లు కట్టుకొనిన పిడిపగూడ స్థిరముగా నొకచోటున నుండఁగలుగుట నాయదృష్టములో వ్రాయఁబడియుండలేదు. జోహాన్సు బగ్గులో మే మందఱము ప్రోగయి నివసించ మొదలిడితిమి. ఇంతలో తెలచని తలంపుగా నొక ఘటన జరిగెను. నేటాలులో జులూలు తిరుగు బాటు చేసిరని సమాచారము వచ్చెను. జులూలయెడల నాకు ద్వేషము లేదు. వా రేభారతీయునకేని అపకారము చేసియుండలేదు. తిరుగుబాటునెడఁగూడ నాకు సందియమే. కాని ఆసమయమున ఇంగ్లీషు పరిపాలనము లోక కల్యాణమున కని నేను భావించుచుంటిని. నాకు దానియెడ దొడ్డభక్తి. దాని క్షయము నా కిష్టము కాదు. కావున బలమును ఉపయోగించుటలో నీతి యనియు, అనీతి యనియు విచారించుటలు న న్నడ్డగింపలేదు. నేటాలుకు ఏదేని ఆపద వచ్చినచో తన్ను రక్షించుకొనుటకు స్వయంసేవకసేన కలదు. ఆపత్సమయముల యందు ఇందు భారతీయులనుగూడఁ జేర్చికొందురు.

నాకు నేటాలుతో చాల సంబంధ ముండుటచే నేనును నొక నేటాలువాసి నని యనుకొనుచుంటిని. కావున 'అక్కడ పట్టుచో గాయపడినవారికి పరిచర్య చేయుట కొక హిందూస్తానీ సేవకసేనను తీసికొనివచ్చుటకు తయారుగా నున్నా' నని గవర్నరుకు ఉత్తరము వ్రాసితిని. గవర్నరు వెంటనే యంగీకరించెను. ఇంత యనుమలముగా, మరియు నింతవడిగా నుత్తరము వచ్చునని నే ననుకొనలేదు. నే నత

ఆత్మకథ

నికి ఉత్తరము వ్రాయక ముందే నా పనిని నేను చేసికొనియే యుంటిని. గవర్నరు నా ప్రస్తావమును అంగీకరించినచో జొహాన్సుబద్దాలోని సంసార మెత్తివేయఁ దలఁచితిని. పోలాకుగారు వేతే యొకచిన్న యింటిని మాటాడుకొని యందుందురు. కస్తురబాయి ఫినిక్సులో నుండును. కస్తురబాయియు నిందులకు సంపూర్ణముగా నంగీకరించెను. ఇట్టిపనులలో నామె నామాట కెన్నఁడు నెదురాడియున్న నుర్దు లేదు. గవర్నరుకడనుండి జాబు రాఁగనే ఇంటివాని కొకనెల నోటి సిచ్చితిని. కొంతసామాను ఫినిక్సు నెల్లెను. కొంత పోలాకుగారికడ నుండెను.

డర్బను వెళ్లి నేను మచుష్యులను పోగుచేయ మొదలిడితిని. అందులకు పలువురతో పని లేదు. మే మిరువది నలుగురము తయారయితిమి. అందు నేను గాక నలుగురు ఘూర్జరులు. మిగిలినవారు గిరిమిన్-ముక్తులగు దాక్షిణాత్యులు. ఒకఁడు పఠాను.

ఫీఫ్ మెడికల్ ఆఫీసరు నన్ను టెంపొరరీ సార్జంటు మేజరును జేసెను. నాయిచ్చగించిన మఱి మువ్వరను సార్జంటులఁ జేసెను. మఱియొకనిని కార్పొరల్ చేసెను. సరకారువారే మాకు దుస్తు లిచ్చిరి. పనిచేయువారి గౌరవము రక్షింపఁబడు టొకటి, పనులు తేలికగా జరుగుట రెండు, ఇట్టి పవపు లొసంగుట రివాజగుట మూడు, దీనికి ప్రయోజనములు.

ఈ దళము ఆటువారముల దాక సంతతము పనిచేసెను. 'తిరుగుబాటు' చేసిన తావున కే వరిగి మాచితిని. అచట తిరుగుబాటు మాటయే కాన రాదు. ఎదురుగా నచ్చు వాఁడే లేడు. దీనిని తిరుగుబాటుటకుఁగల కారణ మిది: క్రొత్తగా తమ్మపై విధింపఁబడిన

పన్ను ఈయవలదని ఒక జులూసరదారు జులూలకుఁ జెప్పెను. ఆ పన్ను నసూలుచేయుట కొకసార్ జం టచటికి నెల్లెను. వానిని పట్టు కొని కొట్టిరి. ఇది జులూ తిరుగుబాటు. అయిన దాయెను; నా హృదయము జులూల దెస నుండెను. మేము ప్రధానకార్యాలయముకడ కరిగి తిమి. జులూవారిని నేవింప మమ్ము నియమించిరి. దీన నాకు మఱికొంచె మానందము కలిగెను. 'గాయపడిన ఈ జులూలకు తెల్ల వారు నేనచేయుట కిష్టపడుట లేదు. నే నేకాకి నేమి చేయఁగలను? వీరి గాయములు క్రుల్లి నవి. మీరు వచ్చితిరి, మేలాయె. నిరపరాధులగు వీరి యెడల నీశ్వరు నకుఁ గృపగలిగఁ గావలయు' నని నై ద్యాధికారి మాకు స్వాగత మొసఁ గెను. ఇటుపై నతఁడు మాకు పట్టేలును, పురుగులను జంపు నీరును ఇచ్చి గాయపడినవారికడకు మమ్ముఁ గొంపోయెను. మమ్ముఁ జూడఁగనే వారికి ప్రాణములు లేచినచ్చెను. తెల్ల స్వాల్జరులు వారికిని మాకును నడుమ నున్న కటకటాలనుండి తొంగిచూచుచు, కట్టు కట్టవలదని మమ్ము నిషేధించుచు జులూలను బూతులు తిట్టెడివారు. ఆ తిట్లకు మేము చెవులలో వేళ్లు దోపుకొనెడివారము.

క్రమక్రమముగా నా కీ తెల్ల సిపాయులతో పరిచయ నూయెను. పిదప వారు మమ్ము నివారింప మానుకొనిరి. ఆ నేనలో ౧౮౯౬ సంవత్సరమున నాతో ఘోరముగా విరోధించిన కర్నల్ స్పార్క్స్ అను వారును, కర్నల్ వాయలీగారును గలరు. నే నీపనిలో నుండుటఁ జూచి వారు చకితు లయిరి. వారు నన్ను ప్రత్యేకముగా పిలిచి ధన్యవాదములు సలిపి జనరల్ మెకెంజీగారికడకుఁ గొంపోయి వారితో నాకుఁ బరిచయము కలిగించిరి.

వీ రందఱును అసలు సైనికు లని పాఠకులు తలఁపకుందురు గాక! కర్నల్ వాయలీగారు ప్లే డరు. కర్నల్ స్పార్క్స్ గారు ఒక

ఆ త్మ క థ

కసాయిమకామున కథపతి. జనరత్ మెకెంజీ గారు నేటాలునం దొక ప్రసిద్ధభూస్వామి, కర్షకుడును. వీ రెల్లరును స్వయంసేవకులే. స్వయంసేవకు లగుటకుఁ గాను సైనికశిక్షను, అనుభవమును వీరు సంపాదించిరి.

మే ముపచరించు రోగులు యుద్ధమున గాయపడినవారు కారు. అనుమానముచే వీరిలో నొక జట్టు చెఱసాలలోఁ బెట్టబడెను. జనరలుగారి యాజ్ఞావలన వీరు కొరడాలచేఁ గొట్టబడిరి. ఆ దెబ్బలవలన వీరికి గాయము లాయెను. మాచువారు లేక పోవుటచే నవి కుళ్లి నీరు గాఁగొండఁగెను. ఇక రెండవ జట్టు. వీరు జులూ లయినను తెల్ల వారికి మిత్రులు. మిత్రులని తెలియుటకు వీరికి చిహ్నము లున్నవి. ఉన్నను పొరపాటుచే తెల్ల సిపాయులు వీరిని కాల్చిరి.

ఇంతియ కాక తెల్ల సిపాయులకు నుందు తెచ్చుటయు, ఇచ్చుటయు నాపని. డాక్టరు బూత్ గారి చిన్న ఆసుపత్రిలో నొక సంవత్సరము నేను పని చేసియుండుట పాఠకులకు గుర్తుండియుండును కావున నా కీ పని తేలిక యయ్యెను. దీన నాకు పలువురు తెల్ల వారితో పరిచయ మాయెను.

కాని యుద్ధస్థలమున కరిగిన నేన యొకచో నిలువదు. అక్కఱిగల చోటుల కెల్ల నది పరుగిడుచుండును. వీరిలో పలువురు ఆశ్వికులు.

మా పౌజుగూడ వారి వెనుక డోలీలతో బయలుదేఱెను. ఒక నాఁడు రెండు మూఁడు మాటులు నలుబదిమైళ్లచుట్టు పోవలసివచ్చెను. మే మెచటి కేఁగినను భగవత్కార్యము. జులూమిత్రులు పొరపాటునఁ గాల్చబడిరి. వారిని డోలీలలో నెక్కించుకొని మోసికొని పోయి ఉపచారము చేయవలసియుండెను.

హృదయమథనము

జులూ తిరుగుబాటునలన నాకుఁ జాల ననుభవములు కలిగెను. ఆలోచించుటకును జాల సామగ్రి దొరకెను. బోయరు యుద్ధమును జూచినపుడును నా కింతచేటు భయ మనిపింపలేదు. ఇది యుద్ధము కాదు. మనుష్యులజేటు. ఇది కేవలము నాయూహయే కాదు. పలు పురు తెల్లవారలయూహయు నిదియే. ప్రాద్దుటినుండియు గుండ్ల మ్రోత టపాకాయల మ్రోతనలె వినఁ దెంచును. సైనికులు ఊళ్ల మీదికిఁ బోయి గుండ్లు విడుతురు. ఈ శబ్దములు వినుచు నచట నుండుట నాకుఁ జాలఁ గష్ట మనిపించెను. ఈశ్వరకృపచే మా కీపని దొరకెను. విశేషించి జులూల పరిచర్య. కావున మేమి విషము నెటులో మ్రింగితిమి. మేమి పనికిఁ బూనుకొననిచో మఱియెచ్చరును నీపని చేయ రని నాకు నమ్మకమే. కావున నాయంతరాత్మను శాంతపఱచి కొంటిని.

ఆదేశమున ఆబాదు కడుఁ దక్కువ. కొండలందును, లోయలందును అచటనచట మంచివారును, అమాయికులును అగు అనార్యులని చెప్పఁబడు నీ జులూల గుడిసెలు తక్కు నచట మఱి యేమియు లేవు. అది యంతయుఁ జూడ నింపయిన ప్రదేశము. ఇట్టి శూన్య ప్రదేశమున గాయపడినవారి నెక్కించుకొనిన డోలీతోఁ గాని, వట్టి డోలీతోఁ గాని పలుమైళ్లు పయనించునపుడు నామనస్సు అనేకవిధములగు దీర్ఘాలోచనలలో మునిగిపోవుచుండెడిది.

ఆత్మకథ

అచట బ్రహ్మచర్యమును గుఱించిన నాయాలోచన పరిపక్వమాయెను. నాసహచరులతో దీనిగుఱించి చర్చించితిని. కాని యీశ్వరదర్శనమునకు బ్రహ్మచర్య మనివార్యమని నా కప్పటికి తోచినటులు స్పష్టముగా గుఱుతు లేదు. లోకసేవ కిది యనివార్యమే యని యెఱిగికొనినటులు నాకు విస్పష్టముగా గుర్రే. ఇట్టిసేవ దినదినమును ఇతోధికముగాఁ జేయవలసివచ్చు ననియు, నేను భోగవిలాసములందు, బిడ్డల గనుటయందు, కన్నవారిని పెంచుటయందు తగులుకొని యుందునేని సంపూర్ణముగా నేవ చేయఁజాల ననియు నాకుఁ దెలియును. నేను రెండు గుర్రములమీఁద దౌడు తీయలేను. ఈసమయమున నాభార్య చూలాలయి యున్నయెడల నేను ఇంత నిశ్చింతముగ మనస్సుతో నీ సేవాకార్యములోని కుటకీయుండను. బ్రహ్మచర్యము లేక కుటుంబ వృద్ధి కోరుచు సమాజసేవ చేయు టనునది పొసఁగనిమాట; పెండ్లిచేసి కొనియు బ్రహ్మచర్య మనులించినచో కుటుంబసేవకును, సమాజసేవ కును విరోధముకాఁజాలదు. నే నీవిచారమున మునిగి తేలి తుదకు బ్రహ్మచర్యవ్రతముఁ బూనుటకు తొందరపడితిని. ఈయాలోచనలచే నా కొకయానందము కలిగెను. ఉత్సాహమును అమితమాయెను. ఈసమయమునందు భావన సేవాక్షేత్రమును చాల విశాల మొనరించెను.

ఈయాలోచన యింకను నామనస్సునందు వృద్ధి చెందుచుండెను. శరీరమునకు పనియు నుండెను. ఇంతలో 'తిరుగుబాటు అడఁగి పోయెను' అని వార్త వచ్చెను. ఇంక మాకు సెలవు. ఆమఱునాఁడే 'మీ రిండ్లకు పోవచ్చు' నని హుకుము వచ్చెను. కొలఁది రోజులలోనే మే మందఱుమును మామా యిండ్లకు అరిగితిమి. తరువాతఁ గొలఁది నాళ్లలోనే మాసేవకు ధన్యవాదము లర్పించుచు గవర్నరుగా రొక యుత్తర మంపిరి.

౨౫ హృదయ మధనము

ఫినిక్సు నెచ్చిన తరువాత బ్రహ్మచర్యమునుగూర్చిన నాయా
లోచనమును చగనలాలు, మగనలాలు, నెట్టు మొదలగువారికీ జాల
నుత్సాహముతోఁ జెప్పితిని. అది యందఱకును నచ్చెను. అందఱకును
బ్రహ్మచర్యముయొక్క ఆవశ్యకత తెలిసెను. కాని దీని ననుష్ఠించుట
అందఱకును కష్టమని తోచెను. కొందఱు ప్రయత్నము చేయ సాహ
సించిరి. ఇందు కొందఱు సఫలతఁ జెంది రనిమాడ నే నెఱుఁగుదును.

నని నేనును శిష్టున జీవనపర్యంతమును బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింతు
అనాఁడు నాకు చక్కగా గొప్ప తేదు. దాని కారిత్యమును నేను
నేటికిని అనుభవించుచునే యుంటిని. ఇంతోసాటు దాని మహత్త్వ
మును ప్రతిదినమును ఒకనాటికంటె నొక ఁడెక్కుచగా గోచరిం
చుచునే యుండెను. బ్రహ్మచర్యము లేని జీవనము శుష్కము, మజ్జి
పశుజీవనము. పశువు సహజముగా నిరంకుశము. తనయొక్క తన
మీఁద నంకుశ ముంచుకొనుటయందే మనుష్యుని మనుష్యత్వ మున్నది.
ధర్మగ్రంథములలో బ్రహ్మచర్యస్తుతిని జూచి నే నత్యుక్తి యను
కొంటిని. కాని అది యుచిత మనియు, ననుభవసిద్ధ మనియు నేఁడు
ప్రతిదినమును స్పష్టముగా తెలియఁచుచున్నది.

ఇంత మహాఫలము గల బ్రహ్మచర్యము సులభసాధ్యము గాదు;
కేవలము శారీరకమును గాదు. శారీరక నిగ్రహముతోడనే బ్రహ్మచర్య
మారంభ మగుచున్నది. శుద్ధబ్రహ్మచర్యమునందు తలఁపునూడ తప్పు.
పూర్ణబ్రహ్మచారి కలలో నేని తలఁపఁడు. ఎంతవఱకు కలు
నెచ్చుచుండునో, కలలయందును వికారము ప్రబలుచుండునో అంత
వఱకును బ్రహ్మచర్యము కొఱతయే యని తెలియవలయును.

ఆత్మకథ

బాహ్యేంద్రియ నిగ్రహముగూడ చాల గష్టమే యని నా యభిప్రాయము. బ్రహ్మచర్య విషయమున నిర్భయుడ నని నేడు నేను చెప్పుకొనవచ్చును. కాని తలఁపునెడ నింకను చాల జయము కలుగవలసి యున్నది. నా ప్రయత్నములలో లోపము లేదు. కాని యెచటినుండి యూరుచుండునో నాయెఱుక లేకయే ఆతలఁపులు నా మీఁద సవారు చేయుచుండును. తలఁపులనుగూడ మూసినైచు తాళపుఁజేవి మనుజునికడ నున్నదని నే నెఱుఁగుదును. కాని ఆతాళపుఁ జేవిని ఎవరికి వారే వెతుకుకొన నిలయును, తమ యనుబంధములను తమ వెనుకవారి కిచ్చిపోయిన మహాపురుషుల్లే మేశ్వరునిది. కావున వారు పరిపూర్ణులు కారు. పరిపూర్ణ భక్తులు తను తపశ్చర్యచే పత్ర మొనరించి రామనామాది మంత్రములను మన కిచ్చిపోయిరి. మనము మనలను సంపూర్ణముగా ఈశ్వరున కర్పించు నవిచో ఎన్నటికిని తలఁపుల దాటఁ జాలమని నాకు నమ్మకము. సమస్త ధర్మగ్రంథములందును నే నిట్టి పంచనములను చదివి యుంటిని. బ్రహ్మచర్యమును మిగుల జాగ్రత్తతో కాపాడుకొను సంవర్షములందు దీనిసత్యమును చవి చూచితిని.

రాజోవు ప్రకరణములలో బ్రహ్మచర్యమునకు నా పడ్డ పాట్లు కొన్ని తెలిపెదను. కావున ఈ ప్రకరణాంతమున 'ఆ మొదటి బులుపాటములో ఈ వ్రత పాలనము సులభముగాఁ గానిపించె' నని యింతమాత్రమే తెలుపుదును. వ్రతము తీసికొనఁగనే భార్యతో ఏక శయ్యయు, ఏకాంత సేవయు వదలిపెట్టితిని. ఇదియే నా చేసిన మార్పు. ఈ విధముగా ౧౯౧౧ సంవత్సరమునుండియు ఇచ్చతోడను, అనిచ్చతోడను నడచుచుండిన ఈ బ్రహ్మచర్యము ౧౯౧౬ సంవత్సరము మధ్యమున వ్రత మాయెను.

సత్యాగ్రహోత్పత్తి

ఈ నాయాత్తశుద్ధి సత్యాగ్రహమునకు నిమిత్త మగునటులు కొన్ని కొన్ని విషయములు జోహాన్సు బర్గునందు సంభవించుచుండెను. నేను బ్రహ్మచర్యవ్రతమును గైకొనుచును నాజీవితము నందలి ముఖ్యఘటన లన్నియు మెల్లమెల్లగా సత్యాగ్రహమునే స్ఫూరించినటులు నే నిపుడు గ్రహింపఁ గలుగుచున్నాను. సత్యాగ్రహమును శబ్దము పుట్టుటకు ముందు సత్యాగ్రహ మను పదమున కర్థమును వస్తువు పుట్టియుండెను. అది పుట్టినపుడు 'ఈ వస్తు విట్టిది' అని నేను నెఱుఁగను. దీనిని జెప్పఁచలసినపుడు నుజరాతీలో 'షేసిప్ రిజ్జస్టన్స్' అను ఇంగ్లీషుపదమునే వాడుచుంటేమి. ఒక తెల్లవారి సభలో ఈ 'షేసిప్ రిజ్జస్టన్స్' అనునది సంకుచితార్థ బోధకముగా వాడఁబడుచున్న దనియు, ఈవస్తువు బలము లేనివారి కేడుగడ యనియు, ఇందు ద్వేషమునకుఁగూడ తా వున్నటులు కానిపించు ననియు, తుద కిది హింసలో పరిణమించు ననియు తెలిసికొని ఈశబ్దము భారతీయుల సంగ్రామముయొక్క సత్యరూపమును గోచరింపఁ జేయలేదని చెప్ప నలసినచేసెను. కావున నొక క్రొత్తశబ్దమును మార్పవలసినచేసెను.

నా కొక స్వతంత్రశబ్దము తట్ట లేదు. ఈ యర్థమును దెలుపు శబ్దమును వ్రాయఁగలవారికి బహుమతి యియ్యఁబడునని. ఇండియన్ ఒపినియనులో ప్రకటించితిని. మగ్నెలాల్ గాంధీ * 'సత్ + ఆగ్రహ' అను నీ రెండు పదములను మేళవించి 'సదాగ్రహము' అను నీ సమస్త

* సత్ = సత్యమునందు, ఆగ్రహము = పట్టుదల.

ఆత్మకథ

పదమును బనాయించి బహుమతి పొందెను. తరువాత ఈసదాగ్రహ శబ్దమును మిగుల స్పష్టము చేయనెంచి 'య' అను నక్షరమును జోడించి నేను దీనిని 'సత్యాగ్రహము' అని మార్చితిని. నాటినుండియు గుజరాతుభాషలో నీపదము నేటిపోరాట మందు రూఢ మాయెను.

ఈపోరాటముయొక్క ఇతిహాసమే దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని నా జీవితముయొక్కయు, విశేషించి సత్యశోధనము యొక్కయు ఇతిహాసము. ఈయితిహాసములో చాలభాగము యేరండ చెలియందు వ్రాసితిని. మిగిలినది విముక్తుడ నయినపిదప వ్రాసితిని. అదియంతయు ననజీవన పత్రికయందు క్రమక్రమముగా ప్రకటింపఁ బడి యున్నది. దక్షిణ-ఆఫ్రికా సత్యాగ్రహేతిహాస మను పేరున పుస్తకముగా ప్రకటింపబడెను. దీనిని కరంట్ థాట్ పత్రికకు శ్రీ వాలజీ గోవిందజీ దేసాఈగారు ఇంగ్లీషులో తర్జిమా చేయుచున్నారు. ఇదిగూడఁ గొన్నాళ్లలో పుస్తకముగా ప్రకటింప నేర్పాటు జరిగెడిది. * దానిఁ జదివినచో దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని నాసత్యశోధనలు తెలియును. అచటి నా సత్యాగ్రహ మెఱుంగని ఘోషరు లాగ్రంథమును తిలకింతురుగాక! దాన వ్రాయఁబడిన యంశములను నడలి దానఁ జేరని కొన్ని క్రొత్త సంగతులను ముందరి ప్రకరణములలో పూర్తిచేసి పిదప భారతదేశము నందలి నాశోధనలను పాఠకులకు పరిచయము గావింప నిచ్చగించుచున్నాను.

ఈపరిశోధనల నరుస తెగకుండఁ జదువఁ దలచుకొనువారు దక్షిణ-ఆఫ్రికా-ఇతిహాసమునుగూడ తమ ముందు ఉంచుకొందురుగాక!

* దీని అంగ్లానువాదము యన్ గణేశకంఠ్ వారిచే (ట్రెప్లిక్స్, మదరాసు) పుస్తకముగా ప్రకటింపబడెను.

ఆహార పరిశోధనములు

మనో వాక్కాయములచే బ్రహ్మచర్యపాలనమును గుఱించిన యాలోచనయు, ఆత్మశుద్ధిచే సత్యాగ్రహసమరమునకు ఎక్కువ కాలమును వినియోగించుటను గుఱించిన యాలోచనయు, ఈరెండే నా పనులు. ఈరెండాలాలోచనలును నాభోజనమున మిగుల సంయమమును, మిగుల మార్పును ప్రేరించెను. నెనుకటిమార్పు ఆరోగ్యమునకు, ఇప్పటి మార్పు ధర్మమునకు.

ఇందు ఉపవాసమును, అల్పాహారమును ఎక్కువ తావు నాక్రమించెను. లోపల విషయవాసన లున్న వారికి జిహ్వాచాపల్య మెక్కుడు. నాకును జిహ్వాచాపల్యము కలదు. జనసేంద్రియమును, స్వాదేంద్రియమును నిగ్రహించుటకుఁ జాలఁ బ్రయాసపడితిని గాని వానిని పరిపూర్ణముగా నిగ్రహింపఁగలిగితి నని నేటికిని చెప్పుకొనఁజాలను. నేను తిండి పోత ననియే తలఁతును. నామిత్రులు నాతిండిని జూచి సంయత మనుకొనెడివారు గాని అది యటులు కాదు. నేను చేయఁగలిగినంత నిగ్రహమును చేయకున్నచో నేను పశువుకన్న పాడై యీవటకే నాశము నొందియుందును. నాలోపములు నాకుఁ జక్కగాఁ దెలియును. వానిని పోఁకొట్టుకొనుటకు మిగులఁ బ్రయత్నించితి ననియుఁ జెప్పఁగలను. ఈ కారణముననే నేను నేటిదాక ఈశరీరము నీళ్ళుకొనిచచ్చుచు నా చేతనయినపనిని చేయఁగలుగుచున్నాను.

నాలోపములు నాకుఁ దెలియుటచలనను, అనాయాసముగా అనుమలను సాంగత్యము దొరకుటచలనను ఏకాదశిని ఉపవాసము

ఆ త్మ క థ

గాని, ఫలాహారమును గాని చేయమొదలిడితిని. జన్మాష్టమి మొదలప నితర తిథులందును వీనిని జేయఁబూనితిని. సంయమవృష్టిలో ఫలాహారమున కును. అన్నాహారమునకును ఆత్మ భేదము లేదు. ధాన్యము లనుపేరఁ బరఁగు ద్రవ్యము లన్నిటియఁ దేరుచి కలదో ఫలాహారమునందును ఆ రుచి కలదు. అలవాటు పడినతరువాత ధాన్యములరుచికన్న పండ్లరుచి యే యొక్కఁడనిపించును. కావున పర్వములందు ఉపవాసము గాని, ఏక భోజనము గాని మంచి దనుకొంటిని. మరియు ప్రాయశ్చిత్తాదుల కేవేని నిమిత్తములు సంఘటించుచో ఆనాఁ డేకభోజనము పెట్టుకొంటిని. దీన శరీరము స్వచ్ఛ మగుటచే రసజ్ఞానమును అధికమాయెను. ఆకలియుఁ బెరిఁగెను. ఇది నా కనుభూత మాయెను. ఇటు లుప వాసాదు లొకవంక సంయమమునకును, ఇంకొకవంక భోగమునకును సాధనము లని కనుకొంటిని. ఇట్లేనలి నా యనుభవములు కొన్నియు, ఇతరుల యనుభవములు కొన్నియు పై విషయమును సమర్థించెను. నా శరీరము పెరిగి బలిష్ఠముగా నుండవలయు నని నాకు కోరిక గలదు కాని నా ముఖ్యోద్దేశము సంయమము—నాలుకను కట్టివేయుట. కావున భోజ్యవస్తువుల మార్పఁగఁడఁగితిని. ముద్ద తగ్గింపఁ దొడఁగితిని. కాని రుచి—చాపల్యము—నాతోఁక పట్టుకొనియే వచ్చుచుండెను. ఒకవస్తువును విడిచి మఱియొక వస్తువును తినుచుంటిని. అక్రొత్తవస్తువు గూడ ప్రాతవస్తువుకంటె రుచిగా నున్నట్లు కనఁబడఁ దొడఁగెను.

ఈ పరిశోధనలో నాకుఁ గొందఱు బాసట గలరు. వీరిలో సారమాన్ కేలన్ బేక్ గారు ముఖ్యులు. వీరినిగూర్చి బక్షిణి-ఆఫ్రికా-సత్యాగ్రహ చరిత్రమున సంపూర్ణముగా వ్రాసియుంటిని గాన మరల నిచట వ్రాయ దొరఁకొనను. ఉపవాసములందును, ఏకాహారము లందును, పెరమాణువులందును వీరు నాకు సబహ్మచారులు. సత్యా

గ్రహసమరము ముక్కుపట్టులో నున్న పుడు నేను వీరియింట నుంటిని. మే మిరువురమును మార్పులను చర్చించుచు క్రొత్తమార్పులలో నెక్కువ చవి ననుభవించుచుంటిమి. నాడు వానిని గూర్చిన మా మాటలుగూడ చవిగా నుండెడివి. వానిలో ఏమాటయుఁ జేఁ దనిపించె డిది కాదు. కాని రుచులలోఁ బడి యిటులు మునిగిపోవుట తగనిపని యని యింతవల ననుభవమునకు వచ్చెను. ఏలన మనుషుఁడు తినుట రుచి కొఱకుఁ గాదు, శరీరమును నిలుపుకొనుటకొఱకు. అన్ని యింద్రియములును శరీరమును, శరీరద్వారమున ఆత్మను నేవింపఁ దలచి పని పాటలు చేయుచో అపుడు వానివానిపయి చవులు చెప్పబడును. అప్పటినుండియు అవి తమ స్వాభావికమగు రూపమును జొంది తమ తమ పనులను నిర్వహించు నని వాక్రువ్య నగును.

ఇట్టి స్వాభావికతను మేళవించుట కెన్ని లక్షల పరిశోధనలను చేసినను ఎక్కువ అనిపించుకొనవు. మరియు నిందులకు పెక్కు శరీరము లాహుతి యొనర్పవలసియున్నను అందులకు లెక్కచేయరాదు. కాని దీనికి ప్రవాహ మెదురునడచుచున్నది. నశ్వరమగు నీ శరీరమును సుశోభిత మొనరింపను, ఆయువును వృద్ధిఁజొందింపను మన మనేకప్రాణులను బలిగొరుచున్నాము. కాని మన మిటు లొనరించి శరీరాత్మలను రెంటిని చంపుకొనుచున్నాము. మన మొక రోగము నిమ్మళింపఁజేసికొనఁబోవుమ క్రొత్తక్రొత్త రోగములఁ దెచ్చుకొనుచున్నాము. ఇంద్రియభోగముల భుజించుట కుద్యమించుచు భుజించు శక్తినే కోలు పోవుచున్నాము. ఇది యంతయు మన కనులయెదుటనే జరుగుచున్నను మనము దానిని చూచుట లేదు. దీనికన్న నాశ్చర్యమే మున్నది?

ఈ భోజన పరిశోధనలను గుఱించి యింకను వ్రాయఁ దలఁతును. కావున వాని యుద్దేశమును, వాని గుఱించి నా విచారసరణిని పాఠకుల యెదుటికిఁ దెచ్చు టావశ్యక మాయెను.

కస్తురబాయి ధైర్యము

కస్తురబాయికి ముమ్మాలులు ప్రాణముమీఁదికి వచ్చెను. ముమ్మాలులును గృహవైద్యముచేతనే బ్రతికి బయటబడెను. మొదటి మాటు ప్రాణముమీఁదికి నచ్చినపుడు సత్యగ్రహము జరుగుచుండెను. ఆమెకు మాటిమాటికి రక్తస్రావము కలుగుచుండెను. డాక్టరు మిశ్రుఁడొకఁ డాపరేషను చేయింపుమని సలహా యిచ్చెను. కొంత గ్రంథము జరిగిన పిదప ఆమె ఆపరేషనుకు సమ్మతించెను. ఆమె శరీరము మిగుల క్షీణించి యుండెను. కావున డాక్టరు మత్తుమం దీయక యాపరేషను గావించెను. దాన నామె కపుడు కడుబాధ కలిగెను గాని యామె పలుధైర్యముతో నోర్చుకొనెను. ఆమోరిమి మాడఁగా నాకాశ్చర్యము కలిగెను. ఆపరేషను నిర్విఘ్నముగా నెఱవేఱెను. డాక్టరును, వారి ధర్మపత్నియు కస్తురబాయికి మిగుల నుపచారము చేసిరి.

ఇది డరబనులో, రెండు మాఁడు దినములు గడచిన పిదప డాక్టరు ‘ఇక భయము లేదు మీరు తొహాస్సుబద్గు వెళ్లవచ్చును, అని మాకు సెల వొసఁగెను. మేము వెళ్లితిమి. కాని కొలఁదినాళ్ల కే ‘కస్తురబాయి యారోగ్యము సరిగా లేదు, మంచముమీఁదనుండి లేవ లేదు, ఒకతూరి సోకుగూడ లేదు’ అని వార్త వచ్చెను. నా యనుజ్ఞ లేక ఆమెకు సారా గాని, మాంసము గాని మందులోఁ గాని, ఆహారములోఁ గాని కలిపి యియఁగూడదని డాక్టర్లు రెఱుఁగు. అతఁడు నా కిటులు తెలిఫో నిచ్చెను—‘తమభార్యకు మాంసరసము గాని,

మద్యము గాని యిచ్చితీరవలయును. నా కనుజ్ఞ యీవలయును. ' నే నిటులు సమాధాన మిచ్చితిని—'నే ననుజ్ఞ యీజాలను. కస్తురబాయి స్వతంత్ర. ఆమె యిపు డెదుగఁదిగిన స్థితిలో నున్నచో నడిగి ఆమె తీసికొనఁగోరుచో ఇచ్చునది. '

'రోగుల నే నిట్టిమాట లడుగను. మీరు స్వయముగా రండు ! నా చెప్పిన వస్తువుల నామె కిచ్చటకు మీ రంగీకరింపనియెడల మీ భార్యస్థానములకు నేను పుచ్చిపడను, అని మరల డాక్టరు తెలిపెను.

ఇది విని నేను వెంటనే డిరబను చేరితిని. డాక్టరును కలిసి కొనఁగా నతఁ డిటు లనెను—'నేను మాంసరస మిచ్చియే మీకు తెలిపాను చేసితిని.'

'అయ్యా ! మీరు దగాకోరులు !' అని నే నంటిని.

'నైద్యమునందు దగాలు గిగాలు లేవు. ఇట్టి సమయములలో రోగులను, వారి బంధువులనుగూడ దగాచేయుట పుణ్యమని మే మనుకొందుము. ఎటులయినను రోగుల భ్రతికించుటయే మా ధర్మము.' అని డాక్టరు నిట్టముగా బదులాడెను.

దీనఁ గడు వగచితిని. కాని శాంతుడ నయియే యుంటిని. డాక్టరు నాకు నెచ్చెలి, సజ్జనుడు. ఇతఁడును, ఇతని భార్యయు మాకుఁ గడు నుపకరించిరి. ఇతని వర్తన సైరింప నేంచనయితిని.

'అయ్యా ! ఇంక దాచెవలదు. ఇపు డేమి చేయవలయును ? ఆమె యిచ్చి లేక ఆమెకు మాంస మీయ నొల్లను. మాంసము గొన కున్నఁ జచ్చిపోయిననా మా కిష్టమే. '

‘మీ వేదాంతము మాయంట సాగదు. మీ భార్య మాయంట నున్నంతవెట్టు మాంసము గాని, మఱి యేది గాని యీవలసియున్న యెడల తప్పక యిత్తును. ఇటులు మీ కిష్టము గానిచో మీ భార్యను మీరు తీసికొని పోవచ్చును. నాయంట నామె యారీతిగా చచ్చుచుండఁగా నేఁ జూడఁజాలను.’

‘నా భార్య నిపుడు తీసికొనిపోవలయునని మీ యాజ్ఞ యా?’

‘తీసికొని లేచిపొం డని నే నెన్నఁటికి ననఁజాలను. నాకు షర తొకటి అడ్డముపెట్టకుఁడు! మా దంపతుల మిరువురము మా శక్తి కొలఁది పరిచర్య చేయుదుము. మీరు వెనుక చింత యేమియు లేక నెళ్లనచ్చును. ఈ చిన్న విషయమే మీ మతి కెక్కనిచో మీరు మీ భార్యను మాయంటనుండి తీసికొని నెళ్లుఁడని చెప్పక తప్పని సరి యగుచున్నది.’

అపుడు నాకుమారుఁడుగూడ నున్నాఁ డనుకొందును. ఆతఁ డును ఇందులకు సమ్మతింప లేడు.

సిదప నేను కస్తూరబాయికడ కరిగితిని. ఆమె కపు డించుకయు శక్తి లేదు. అపు డామె నేవిషయమునకుఁ గాని కదలించుటయు దుఃఖిదాయకమే. అయినను ఆ విషయము చెప్పుట ధర్మమని తలఁచి చెప్పితిని. అమె దిట్టతనముతో నిటు లనెను—‘నేను మాంసరసము పుచ్చికొనను. మానవజన్మము దుర్లభము. మీ చేతులలో ప్రాణములు విడుతునేని పరవా లేదు; కాని ఈ శరీరమును అపవిత్రము చేసి కొనను.’

నేను బోధింపవలసిన దంతయు బోధించితిని. మరియు, ‘నీవు నా మతము ననుసరించి యుండవలసిన అక్కఱ లేదు. మన మెఱిగి

యున్న పలువురు హిందువులు మధ్య మాంసములు మందుగాఁ
గైకొందురు.' అని చెప్పితిని కాని ఆమె నా మాటలకు లోఁగక,—
“నన్ను చటికిఁ గొనిపోండు' అని పలికెను.

నేను నల్లె యంటిని. తీసికొని వెళ్లుట యరగనే మనస్సు
కలుక్కు మనెను. అయినను పోవుటకే నిశ్చయించుకొంటిని. ఠాక్టరు
గారికిని, వారి భార్యకును తీసికొని వెళ్లును నని చెప్పించితిని.

ఠాక్టరు అగ్గిరాముడై ఇటు లనెను :

‘ఎంత ఘాతకుండ నయ్యా? ఇట్టి దుస్థితిలో ఏమియు నెఱుఁ
గని యామెతో ఇట్టిమాటలు చెప్పటకు నీకు సిగ్గు వేయలేదటయ్యా?
నీ భార్య యిప్పుడు తీసికొనిపోవఁ దగిన స్థితిలో లేదు. ఆమె శరీర
మేమాత్ర మొత్తిడిని సైరింపలేదు. రస్తాలో ఆమె ప్రాణములు
పోయినను పోవచ్చును అదియు వింతకాదు మొండిపట్టులన నామ్మా
విననిచో మీకే తెలిసించుచును. మధ్య మీయ నొల్లనిచో ఒక రాత్రి
యేని మాయంట నుంచుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు.’

చిటపట చిటపట వాన పడుచుండెను. స్త్రీషును దవ్వు.
డరబను నుండి ఫీనిక్సునడుకు రైలురస్తా. పిమ్మట ౨౪ మైళ్లు కాలి
నడక. వెళ్లఁగల మని ధైర్యము కావలసినంత యుండెను. ఈశ్వరుఁ
డన్ని విధముల కాసాడునని నేను తలచితిని. ముం దొకనిని ఫీనిక్సు
పంపితిని. ఫీనిక్సులో నా కొక హేమక్ కలదు. హేమక్ ఆనఁగా
గట్టిదారములతోఁ జేసిన డోలీ. దీనిని వెదురువాసములకుఁ గట్టి
రోగు నందు కూరుచుండఁజెట్టి సుఖముగా మోసికొని పోవచ్చును.
ఇట్టి హేమక్ ఒకటి వేడిపాలసీసా ఒకటి, వేడినీళ్ల సీసా యొకటి,
మనుష్యు లాఱుగురు.—వీరిని దీసికొని ఫీనిక్సుస్త్రీషునకు రమ్మని
వెఱ్ఱుగారికి కలు రంపితిని.

ఆ త్మ క థ

రైలు వేళ యాయెను. రిక్నాను మాటాడితిని. అట్టి భయంకరస్థితి లో నం దామె నెక్కించి బయలుదేఱఁ దీసితిని.

నా కామెకు ధైర్యము కలిగింపఁ బని లేకపోగా ఆమెయే నాకు ధైర్యము కలిగించి, 'నా కేమియు భయము లేదు. మీ రూరక తొందరపడకు' డనెను.

ఎముకలు, చర్మము తక్కు మఱియేమియు లేదు. ఒక మెకు కేని లోపలికి పోదు. స్త్రేవను-స్లాటుఫారము కడు పొడవు. బండి యెక్కుటకు కడు ద వ్యరుగఁజలయు. రిక్నా అంతవట్టు పోవదు. నేను బండిదనుక చేతులపై మోసికొనిపోతిని. ఫినిక్సుస్త్రేవనుకు ఆడోలీ వచ్చెను. దానిలో ఆమెను సుఖముగా ఇంటివఱకు గొంపోయితిమి. అచట కేవలము జలచికిత్సచే నీ మెకు మెల్ల మెల్లగా జీవ కలుగ నారంభించెను.

ఫినిక్సు వెళ్లిన రెండుమూఁడు దినముల తరువాత ఒక స్వాముల వారు విజయంచేసిరి. నాబండపట్టు విని నాపయి దయ పుట్టి మాకుఁ గొంచెము బోధచేయవచ్చిరి అపుడు మణిలాలును, రామదాసును ఉన్న యటాలు గుఱుతు. స్వాములవారు మాంసాహారము నిర్దోషమని బోధింపఁగఁడఁగిరి. మనుస్మృతిలోని శ్లోకములఁ జదివిరి. నాభార్య యెదుట ఈసంవాదము నడచుట నా కిష్టము లేదు. కాని వినయబలమునఁ జెప్పనిచ్చితిని. మాంసాహారము చేయవచ్చు నని చెప్పుటకు నాకు మనుస్మృతితో ఆనశ్యకత లేదు. నాకును ఆశ్లోకములు తెలియును. అవి ప్రక్షిప్తములనెదు పక్షముగూడకలదని నే నెఱుఁగుదును. అవి ప్రక్షిప్తములు కాకున్నను ఆహారమునకు సంబంధించిన నామతము స్వతంత్రము. కస్తురబాయి విశ్వాస మచలము. ఆయమాయికురా లీశాస్త్రప్రమాణము.

౨౦ కస్తుర బాయి ధైర్యము

లేమెఱుఁగును? ఆమెకు తండ్రితాతలకడనుండి వచ్చు నాచారమే ధర్మము. ఇక కుర్రలకు తమతండ్రి విశ్వాసమే ధర్మము. కావున వా రాస్వాములవారితో వినోదించుచుఁ గూరుచుండిరి. తుదకు కస్తుర బాయి యీమాటలు పలికి యీసంవాదమును ముగింపఁ జేసెను:

‘స్వామీ! మీరు వేయి చెప్పఁడు, నేను మద్యమాంసములతో ఆరోగ్యవతిని కా నొల్లను. ఇక నాకు తలనొప్పి వచ్చునటు లొనరింప కుఁడు. ఇం కేమేని కొఱత యున్నచో నేను నీ బిడ్డలను, తండ్రిని వెంట వేసికొని వెళ్లి వాదింపుఁడు! నేను నా నిశ్చయమును మీ కెఱిఁ గించియే యుంటినిగదా!’

ఇంటిలో సత్యాగ్రహము

మొదటి జైలు—అనుభవము నాకు ౧౯౦౮ లో. అచట జై దీలు పాలింపవలసిన నియమములు చూచితీని. అవి సంయమము కలవాడు లేక బ్రహ్మచారి స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా పాలింపవలసిన నియమముల వంటివి తెలిసికొంటిని. సూర్యుడ స్తమింపక ముందు అయిదుగంటలు కొట్టుసరికి జై దీలు భుజింపవలయును. జై దీలలో— భారతీయులకుఁ గాని నీగ్రోలకుఁ గాని—కాఫీ లేనీరు లాసఁగఁబడవు. కూరలు మొదలగువానిలో ఉప్పు కలిపి నండరు. పలయుచో విడిగా నిత్తురు. రుచి గల వస్తువు నీయరు. ‘జై దీలకు కూరలలో వేసికొను సంభారు కార మిప్పింపు’ డనియు ‘వండుచుండఁగ నే ఉప్పు వేయింపు’ డనియు నేను జైలు నైద్యుని వేడుకొనఁగా నతఁడు ‘ఇప్టము వచ్చిన పదార్థముల నారగించుటకు మీ రిచటికి దయచేయలేదు. కూరలో సంభారు కారము లేనిచో ఆరోగ్యము చెడదు. మరియు ఉప్పు వంటక మగుచుండఁగా వేసినను, వంటక మయిన పిదప కలుపు కొనినను, ఆరోగ్యమున తేడా లేదు’ అని సమాధానము చెప్పెను.

తుద కెంతో కొట్టుకొనిన పిదప భోజనమున కొంత మార్పు చేయించుకొనఁ గలిగితిమి. కేవలము సంయమవృష్టితోఁ జూచునెడల నీ నిషేధములు డెండును మంచివి. ఒకరియాజ్ఞచే నియమమును పాలింపవలసి వచ్చునేని దాన ఫలము కలుగదు. కాని స్వేచ్ఛచే నియ-

గ్రామీణ ఇంటిలో సత్యాగ్రహము

మమము పాలించుచో దానఁ జాల మేలు కలుగును. కావుననే నేను జైలునుండి రాగానే ఈ రెండు నియమములను పెట్టుకొంటిని. చాల వట్టు లేసీరు ద్రావ మానితిని. ప్రాద్దు గ్రుంకకముందే భుజింప మొదలిడితిని. ఈరెండును నేను స్వాభావికము లయిపోయెను.

ఉప్పునుగూడ పరిత్యజింపఁగలసిన ప్రసక్తి యొకటి సంభవించెను. ఈనియను మించుమించు పదియేండ్లపాటుండెను. 'మనుజునకు లపణ మానశ్యకము కాదు. మరియు ఆరోగ్యమును గుఱించియు ఉప్పు తినకుండుట మేలు' అని నేనుకొన్ని ఆహార గ్రంథములలోఁ జదివెయుంటిని. దీనివలన బ్రహ్మచారికిఁ గూడ మేలు కలుగునని నా కల్పన పరుగులెత్తెను. బలము లేనివాఁడు పప్పు తినరా దని చదివితిని. అనుభవము వలనఁ దెలిసికొంటిని. కాని అప్పుడు ఈ రెంటిని విడువలేకపోయితిని. ఏల యందురా, ఆ రెండును నా కిష్ట దేశతలు.

ఆపరేషను జరిగిన పిదప కస్తురబాయికి రక్తస్రావము కొంచె మాఁగినను, కొన్నాళ్లకు మరల కాఁ దొడఁగెను. ఏమి చేసినను ఆఁగ లేదు. జలచికిత్స వ్యర్థ మాయెను. నా యీనైడ్యమునం దామెకు నమ్మిక లేదు గాని దానితోపాటు తిరస్కారము మాత్రము లేదు. పోనీ, ఇంకొక మందు పుచ్చుకొమ్మందునా, మందు పుచ్చుకొన వలయు నను పట్టుదల లేదు. నాచేయఁ గల నైడ్యములవలన ప్రయోజనము కలుగని పిదప ఉప్పుఁబప్పుల మానివేయు మని చెప్పితిని. నే నెంత చెప్పినను, ఎన్నిప్రమాణములు చూపినను ఆమె యియ్యకొనలేదు. తుద కొకనాఁడు 'ఉప్పుఁ బప్పుల మాను మని మీ కెవరేని చెప్పుచో మీరును మానలేరు' అని యామె నాతో పంతమాడెను. ఈపలుకువలన కష్టము కలిగెను గాని నెంటునే

ఆత్మకథ

హర్షమును గలిగెను. హర్ష మేల యందురా? నాప్రేమ నామెకుఁ జూపించుట కది పట్టు. ఈహర్షముతో నే నామె కిటు లంటి—
‘నీ వోడెదవు! నాకు జన్మి వచ్చి, నైద్యుఁడు ఉప్పుబప్పుల మాను మని చెప్పినేని నెంటునే మానఁగలను. కాని నైద్యుఁడు చెప్పినేల? నీమాట చొప్పున ఉప్పుబప్పుల నేఁటినుండి ఒకయేడాది వనుక విడిచివయిచి తిని, నీవు విడువుము! లేక విడువకుము! నేనిదె విడిచి వయిచితిని.’

ఆమెకు పశ్చాత్తాపము కలిగెను. ఆమె యిటులు గోల పెట్టెను—‘నన్ను క్షమింపుఁడు! మీ స్వభావము నెఱిగియుండియు మాట జాఱితిని. నే నిక నుప్పుబప్పుల మానెదను. మీయొట్టు తీసి వైచికొనుఁడు! నాపై నింత కచ్చె వలదు.’

నే నిటు లంటి—‘నీ వీ యుప్పుబప్పుల మానితివేని చాల మేలు కలుగుటకు సందియము లేదు. నే నొకతూరి ఒట్టుపెట్టుకొంటినా మఱి మానుట లేదుకదా! నాకును దీన మే లొదవఁగలదు. మనుజుఁ డేకారణముననేని సంయమ మొనరించినచో దాన మేలే కలుగును. కావున నామాట కిక పట్టు పట్టకుము. ఏలన నాకిది పరీక్షగ నుండు ను. నీనిశ్చయమునకును తోడుగ నుండును.’ నే నింత చెప్పినయంత న న్నిక మాటాడించు నంత పని లేకపోయెను. ‘మీరు పెంకెలలో పెంకెలు. ఒకరి మాట వినుట మీచదువులో లేదు’ అని అంగ లార్చి యూరకుండెను..

ఈవిషయమును నేను సత్యాగ్రహమున నొక యంశముగా పరి గణింతును. మరియు నాజీవితమున జరిగిన చక్కనిఘటనలలో నిదియు నొకటిగా దీనిని గుఱుతు దెచ్చికొందును.

పిదప కస్తురబాయికి ఆరోగ్యము కలుగఁ దొడఁగెను. ఉప్పు బప్పుల మానుటవలననో, దీన భోజనములలో గలిగిన కొలఁది గొప్ప

౨౯ ఇంటిలో సత్యాగ్రహము

మార్పులననో, ఇతర నియములఁ బరిపాలింపఁ జేయుటకు నా తీసికొనిన జాగ్రత్తలననో, ఈశపక్షముచేఁ గలిగిన మానసోల్లాసము వలననో ఆరోగ్యము కలిగెను,—గాని వీనిలో నేది కారణమో, ఎంతవట్టు కారణమో నేఁ జెప్పఁజాలను. వెల్లమెల్లగా కస్తురబాయి ఒడలు చేయఁ దొడఁగెను. రక్త స్నాన మాఁగిపోయెను. నాకు 'వైద్యరాజు' అను బిరుదు వచ్చెను.

ఈరెంటిని నిగ్రహించుటచలన నాకుఁగూడ మేలు కలిగెను. విడిచినపిదప నుస్ఫులబప్పుల కోరికయు నాకడకు రాలేదు. ఒక సంవత్సరము పరుగెత్తుకొనిపోయెను. దీన నింద్రియముల కెక్కుడు శాంతి కలిగినటులు గోచరించెను. మరియు సంయమము దెస మనసు మరులుకొనెను. ఏడాది దాటు పిదప దేశమునకు తిరిగివచ్చిన చాలనాళ్ల నఱకును ఈనియమ మాచందముననే యుండెను. ౧౯౧౪ సంవత్సరము నేను సీమలో నొకతూరియే ఉప్పు బప్పులఁ దింటిని. దీనికిని, పిమ్మట దేశమునకు వచ్చినపిదప నీరెండు ద్రవ్యములను తినుట మొదలీడుటకును గల కారణములను ముందు తెలిపెదను.

నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నామిత్రులు కొందఱచే నీ యుప్పు బప్పులఁ దినుట మానిపించి చూచితిని. దానఁ జాలఁ మేలు చేసారెను. ఈద్రవ్యములయొడ వైద్యమున రెండుమతములు కలవు. కాని సంయమమునకు ఈరెంటిని విడనాడినచో చాల మేలు కలుగునని చెప్పుటలో సందియ మేమియు లేదు. భోగికిని, సంయమికిని తినుబండము వేరు, వారి త్రోవలు వేరు. బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింపఁ దలచుకొను వారు భోగుల జీవనము నలవాటు చేసికొనినచో కడుఁజిక్కుల పాలగుదురు. ఇంతియ కాక బ్రహ్మచర్య మశక్యమనియు ననిపించును.

సంయమము

జనమునందలి కొన్ని మార్పులకు కష్టరభాయి జబ్బే కారణమని క్రిందటి ప్రకరణమునఁ జెప్పఁబడెను. కాని యిప్పుడు ప్రతిదినమును మార్పులకుఁ గారణము బ్రహ్మచర్యము.

మొదటి మార్పు పాలను మానినై చుట. పాలు ఇంద్రియ వికారముల నెక్కువచేయునని తొలుదొలుత నేను రాయచందుభాయిగారి వలన వింటిని. ఆహారమునకు సంబంధించిన కొన్ని ఇంగ్లీషు గ్రంథములు చదువుటవలన నీయభిప్రాయము రూఢమాయెను. కాని బ్రహ్మచర్యవ్రత మవలంబింపనంతవఱకు పాలను పరిత్యజించు నిశ్చయమునకు రాజాల నయితిని. శరీరరక్షణకు పాలుండి తీర నక్కఱలేదని నేను లోఁగడనే యెఱిగికొనియుంటిని గాని పాలు నడిగా విడనాడవీలయిన వస్తువా? ఇంద్రియదమనమునకు పాలు విడనాడుట మేలను సంగతి ఒకనాటికంటె మఱియొకనాఁడు నాకు తెలిసినచ్చుచుండఁగా, ఆవులు కలవారును, గేదెలు కలవారును అవులకును, గేదెలకును జేయు హింసను చలుపు కొన్ని గ్రంథములు కలకత్తానుండి దిగెను. ఆగ్రంథములు చేసిన పని కడుఁ జమత్కారము. నే నా విషయమును కేలన్ బేక్ గారితోఁ జర్చించితిని.

సత్యాగ్రహేతిహాసమున కేలన్ బేక్ గారిని గూర్చి వ్రాసియుంటిని. నెనుక నొకప్రకరణమున వీరిని దడవియు నుంటిని.

అయినను వీరినిగుఱించి మఱి రెండు మాటలు చెప్పవలయును. నాకు వీరిచెలిమి అనాయాసముగ లభించెను. వీగు ఖానుగారికి మిశ్రులు. వీరి లోలోపల నైర్యాము కలదని ఖానుగారు పసిపట్టిరి. కావుననే వీరికిని, నాకును ఖానుగారు పరిచయము కలుగఁజేసియుందురు. నాకు వీరితో పరిచితి యొదవిన రోజులలో వీరిచేయు రాజ న్యాయమును జూచి నేను కను లెగురవేయుచుండు వాడను. అయినను మామొదటి సమావేశమున వీరు నన్ను భర్తృమును (తత్త్వమును) గుఱించి ప్రశ్నించిరి. ఆసంభాషణలో బుద్ధభగవానుని త్యాగమునుగూర్చి రాఁదగిన ప్రశ్న నచ్చెను. నాఁటినుండి మాచెలిమి చిలవలు పలకలు పెట్టెను. మదిలో నిక్కము చేసికొని నే నేపని చేయఁ దొడఁగుదునో ఆపనిని తానుగూడ జేయునంతసఱకు అతఁడు నాలో నేకీభవించెను. అతఁ డపు డేకాకి. ఇంటియద్దె యటుండ నెలకు ౧,౨౦౦ రూపాయలు అతనికి నిర్వగు చుండెను. తుదకు తుదకు ౧౨౦ రూకలతో సరిపెట్టుకొని పొదుపు నేర్చికొనెను. సంసారమును ఎత్తినైచి జైలులోఁ బడి నేను తిరిగి వచ్చిన తరువాత మే మిరువురమును కలిసి ఒకయింట నుంటిమి. మే మపుడు కావలసినదానికంటె కడు తక్కువ ధర్మతో జీవనము నెల్లఁదీసితిమి.

ఆరోజులలోనే పాలనుగూర్చి మాకు చిర్చ జరిగెను. మి. కేంక్ బేక్: 'మనము పాలు ఇంత పొడైన చనుకొనుచు ఏల వదలివేయరాదు? పాలు లేకున్న ఏమి మునిగిపోవును?' అని యనెను. వీరి యభిప్రాయమునకు నా కానందాశ్చర్యములు కలిగెను. నే నీమాటకు స్వాగత మొసఁగితిని. మే మిరువురమును టాల్ స్టామ్-ఫారమునం దాక్షణము ననే క్షీరత్యాగము కావించితిమి. ఇది ౧౯౧౨వ సంవత్సరము.

ఆత్మకథ

కాని నే నీత్యాగముతో శాంతింప నయితిని. పాలు వదలిన కొన్నాళ్లకే కేసలము పండ్లు దిని యుండ నిశ్చయించుకొంటిని. అవి యు చవుకపాటువి. నిఱుపేదలలో నిఱుపేదలమై వారితోపాటు జీవనము చేయుట మాకోరిక.

ఫలాహారము చాల సులువని తెలిసెను. పొయి వేయఁ బని లేదు. పచ్చి వేఱు సెనగలు, అరఁటులు, ఖిర్జూరము, ఆలివునూనె-ఇవి మాకు మామూలు ఆహారద్రవ్యములు.

బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింపఁ దలఁచుకొనువారి కొకటి చెప్పవలయును. ఆహారోపవాసములతో బ్రహ్మచర్యమునకు దగ్గఱ చుట్టటిక మున్నదని చెప్పుచు వచ్చుచున్నాను. అయినను దీనికి ముఖ్యాధారముమనస్సు అని యరయునది. మలినమగు మనస్సు ఉపవాసముచే శుద్ధినొందఁజాలదు. దీనిశుద్ధికి ఆహారమును ఉపకరింపదు. మనోమాలిన్యము విచారముచేత, ఈశ్వరధ్యానముచేత, తుద కీశ్వరానుగ్రహముచేతనే త్కాలిత మగును. మనస్సునకును, శరీరమునకును కడుఁ జుట్టటికము కలదు. మకిల యగు మనస్సు మకిలతిండ్లకే మరులుకొనును. మకిలమనస్సు పలుతెగల చవులకును, భోగములకును మారాముచేయును. తిరిగి యీతినుబండములయు, భోగములయు గుణము మనసుపయిం బని చేయును. కావున ఆహార నియమమునకును, ఉపవాసమునకును ఆవశ్యకత కానిపించుచున్నది. వికారయుక్తమగు మనస్సు శరీరమును, ఇంద్రియములను తనచశమున నుంచుకొనుటకు బదులు శరీరేంద్రియములకు వశమై నడచుచుండును. ఈకారణముచేఁ గూడ శరీరమున కొక యాహారమర్యాద యుండవలయును. ఆయాహారము శుద్ధముగ నుండవలయును. ఇంచుకయు వికా

రము * కలిగించునదిగా నుండరాదు. మరియు పైఁ జెప్పిన యుపవాస ముగూడ నానశ్యకము. సంయమికి ఆహారనియమములతోఁగాని ఉపవాసములతోఁ గాని ఇసుమంతయు ప్రయోజనము లేదను వారు, ఆహారనియమములతోడనే, ఉపవాసములతోడనే ప్రయోజనము కల దని పాదించువారితోపాటు తప్పుతోని నడిచువారే యగుచున్నారు. సంయమికి ఈ రెండును చాల సాయము చేయఁగలనని నా కనుభవము. వీని సాయము లేక మనసులోని వికారము లడఁగుట అసంభవము.

* వికారము కలిగించునది—రజస్సును, తమస్సును ప్రకోపింపఁజేయఁది; Non-Stimulating.—అను.

ఉపవాసము

పాలు, ధాన్యములు విడనాడి ఫలాహారము చేసి మాచు రోజులలో సంయమముకొఱకు ఉపవాసమునుగూడ నారంభించితిని. దీని కేలకజేకుగారు నాకుఁ దోడు. తొలుత నాయుపవాసము ఆరోగ్యముకొఱకు. దేహదమనమున కుపవాస మావశ్యక మనునది యొక మిత్రునివలనఁ దెలిసికొంటిని. వైష్ణవ కుటుంబమున జన్మమెత్తినందుచలనను, 'మాయమ్మ కఠినవ్రతముల నొనరించున దగుటచలనను ఏకాదశీవ్రతము మొదలగువానిని నేను ఇండియాలో ననుష్ఠించియుంటిని గాని యవి మాయమ్మను జూచి నేర్చికొనినవో లేక మాతలిదండ్రుల సంతుష్టికొఱకు ఆనుష్ఠింపఁబడినవో. ఇట్టి వ్రతానుష్ఠానముల వలన లాభ ముండునని నే ననుకొనను లేదు, విశ్వసింపను లేదు. కాని నే నామిత్రుని జూచి బ్రహ్మచర్యవ్రతమున కుపయోగముగా నతని ననుకరింపఁ దొడఁగి ఏకాదశుల నుపవసంప నిశ్చయించుకొంటిని. ఏకాదశి నాఁడు పాలు పండ్లు తిని వ్రతము పాలించితి మనుకొనుట సామాన్య రీతి. నే నిట్టివ్రతమును ప్రతిదినమును పరిపాలించుచునే యుంటిని. కావున నీరు త్రావు హక్కు మిగిల్చికొని పూర్ణోపవాస మొనరింప నారంభించితిని.

ఆ యారంభమునందే శ్రావణమాస మారంభించెను. ఆసంవత్సరమున రంజానుపండువును, శ్రావణమాసమును కలిసెను. గాంధీకుటుంబ మిటు వైష్ణవవ్రతములను, అటు శైవవ్రతములను గూడఁ జేయుచుం

దును. ఇటు విష్ణులయములకు వెళ్లుచుండును, అటు శివాలయములకును వెళ్లుచుండును. శ్రావణమాసమున కుటుంబములో నెచో యొకరు ప్రదోష ముండునునే* యుండుడు. అటులే నేనును ఈశ్రావణమున ప్రదోషవ్రతము చేయ నిచ్చుగించితిని.

ఈగొప్ప ప్రయోగముల యారంభము లాల్పస్థాయి-ఆశ్రమములో. సత్యగ్రహణ గయ్యము పొడిచి చెవిసాలలోఁ బడినవారి కుటుంబములతో నేనును, కేలకజేకుగారును అచట నుంటిమి. అచట బాలకులును, నవయువకులును గలరు. వారలకుఁ గాను బడి యొకటి పెట్టితిమి. ఈ నవయువకులలో నలుగు రైదుగురు ముసల మానులు గలరు. ఇస్లాము ధర్మపరిపాలనమున తోడుపడుచు నేను వీరి కుట్టేజనము కలిగించుచుంటిని. నమాజు వైరాళి సరిగా చేయించుచుంటిని. ఆశ్రమమున పాఠసీకులును, కైస్తవులుఁ గూడఁ గలరు. 'ఎవరి ధర్మమును వా రనుష్ఠింపనలెను. ఇతరు లది జరుగునటులు మాడ వలెను' అని యందుకును నియమ ముండెను. కావున రోజూ జరుపుఁ దిని ముసలమానులకు ఉట్టేజనము కలిగించితిని. నేను ప్రదోష ముండుచునే యుంటిని. మరియు ముసలమానులకు సాయముచేయుచునదని హిందువులకును, పాఠసీకులకును, కైస్తవులకును సలహా యిచ్చితిని. సంయమ పాలనమునం దందఱకును సాయముచేయుట మంచి పని యని తెలిపితిని. ఆశ్రమవాసులలో పలువురు నామాట నియ్యకొనిరి. హిందువులును, పాఠసీకులును ముసలమానులను సంపూర్ణముగా ననుకరింపలేదు. అట్టి యాచార్యకతయు లేదు. ముసలమానులు సూర్యస్తమయముదాకఁదిండికి కనిపట్టుకొని యుండవలసివచ్చెడిది. మధ్యాహ్నముననే భోజనమును

* నక్షత్రములని యిచటి వాడుక. — అను.

ఆ త్మ క థ

ముగించుకొనిన వారు ముసలమానులకు పంటక మొనరించి యాయఁ గలిగిరి. ఇంతియ కాక ముసలమానులు సరగహీ చేయుదురు. అనఁగా స్రతదినములలో నూర్జ్యఁ దుదయింపక ముందు చీకటితో భుజింతురు. ఇతరు లీవిషయమున వీరికి తోడుపడరు. మరియు ముసలమానులు పగటఁగూడ నీరు గ్రోలరు. దప్పి యనుచో నితరులు గ్రోలుదురు.

ఈ యనుష్ఠానములన ఉపవాసమహత్త్వమును, ఏకభోజన మహత్త్వమును అంగీకరింపకును దెలియ నాయెను. ఒకరిపై నొకరికి జేదా ర్యమును, ప్రేమయు పర్థిలెను. ఆశ్రమమునం దాహారనియమము కలదు. కావున నాయాజ్ఞను శిరసానహించి నా మిత్రు లందఱును మాంసము వర్జించినందులకు నేను కృతజ్ఞుఁడను. రోజాదినములందు ముసలమాను లకు మాంసత్యాగము కష్టమయినను దానిని లెక్కనొనక కష్ట మును మాటగూడ నాచెనిఁ బడకుండుఁ జేసిరి. ఆశ్రమజీవనమునకు ప్రాతి కూల్యము లేకుండు హిందూబాలకులు వీరికి రకరకముల పంటకములు చేసి పెట్టిరి.

నాయుపవాసమును గూర్చి వ్రాయుచు ఇచ్ఛాపూర్వకముగా విషయాంతరములోనికి దిగితిని. ఏలన ఈచక్కని ప్రసంగమును మఱి యొకచోట నుదాహరింపఁ జాలను. మరియు ఈవిషయాంతర ద్వార మున నా స్వభావ మొకటి గూడఁ జూపించితిని. మంచివని తోచు ప్రతి పనులయందును నాకుఁ గొండఱి సహచరుల నుంచుకొనుచుందును. ఈ యేకభోజనము, ఈయుపవాసమును వారికిఁ గ్రొత్త. కావున ప్రదోషమనియు, రంజాన్ అనియు వారిని లాగుకొని వచ్చితిని.

ఈరీతిగా సంయమవాతావరణ మనాయాసముగా నాశ్రమము నందు నెలకొనెను. మాతోపాటు ఆశ్రమవాసులును ఉపవాసములు, ఏక

భోజనములును చేయజొచ్చిరి. దాన మేలు కలుగు ననియే నామతము. ఈసంయమము వారిహృదయముల నెంత పని చేసెనో, ఉపవాసాదులు విషయముల నరగోధించుట కెంతపని చేసెనో నేను నిశ్చయముగాఁ జెప్పజాలను. నాకుమాత్రము వానివలన ఆరోగ్యమును ఇంద్రియదమనమునుకలిగెను. 'ఉపవాసాదులవలన నందఱకును ప్రయోజనము కలిగి తీరును' అని నా యుద్దేశము కాదు. ఇంద్రియదమనము నుద్దేశించి యుపసించుచో విషయములు వినినర్తించును. మరియు, ఉపవాసాంతమునందు విషయేచ్ఛయు, స్వాదేచ్ఛయు తీవ్రమయి నట్లు నామిత్రుల పలువుర యనుభవము. అనఁగా దీని కర్థ మిది: ఉపవాస దినములలో విషయములను ఆరికట్టుటకును, స్వాదమును జయించుటకును సంతతోద్దేశము లేకున్నచో శుభఫల మొసఁగూడదు. ఇట్టి యుద్దేశము లేక, మనస్సును లగింపక, చట్టిశారీర కోప వాసమువలన విషయవేగ మాఁగు ననుకొనుట కల్గ. గీతలలోని రెండవ యధ్యాయము నందలి యీ శ్లోక మిప్పట్టున మిగుల విచారణయోగ్యము:

విషయా వినివర్తంతే నిరాహారస్య దేహినః*,
రసవర్జం రసోఽప్యస్య పరం దృష్ట్వా నివర్తతే.

* 'యద్యపి విషయా విషమోచితాఽపి విషయశబ్దాచ్యవి ఇంద్రియాణి [అథవా విషయా ఏవ-సాతా.] నిరాహారస్య అనాహియమాణవిషయస్య, కావ్యతపసి స్థితస్య [కష్టతపసి స్థితస్య-పారా.] మూర్ఖస్యాపి విషవర్తంతే దేహినో దేహవతః.-భాష్య.

'విషయవిగ్రహము లేక [తొబేటివలె అవయవములను ముడుచుకొని] తపస్సులో కట్టెవలె నుండు మూర్ఖునకు ఇంద్రియములు [లేక విషయములు] ఉడుగును' అని శంకరుల వారి యభిప్రాయము.

నిరాహారస్య అనఁగా అన్నము లినుట మానుకొనిన వానికి అని వారి అభిప్రాయము కాదు. ఉపవసించినచు, కన్ను, మేను మొదలగు నింద్రియములకు రూపు, సౌఖ్య మొదలగువిషయ

ఆత్మకథ

అనగా ఉపనిసించువానికి విషయములు (ఉపవాసమునడుమ) శమించును; కాని రసము పోదు. రసము ఈశ్వర దర్శనమున— ఈశ్వరప్రసాదమున—శమించును.

సంయమికి ఉపవాసాదులు మార్గమునందు సాధనరూపముగా నావశ్యకములు. ఇంతియ కాదు. ఈశ్వరకోపవాసమునకు మానసి కోపవాసముగూడఁ దోడుపడనిచో నది దంభముగా పరిణమించి హాని చేయు నని చెప్పనలసినచును.

మల తాఁడు సంపదించవచ్చును గాన 'నిరాహారస్య' అనగా లంఘనములు చేయువాని కని అర్థము చెప్పరాదు అని బెల్లకొండరామరాయలు—'న చాత్ర నిరాహారస్య త్యక్త భోజనస్య కృతలబ్ధి నస్యేతి యావ దిత్యర్థ ఇతి శబ్దాత్, ఆహారభావేఽపి చక్షుస్తప్త దిభీ రూకస్య రాది విషయగ్రహణ సంభవా న్న సర్వేంద్రియ ప్రతిబింబత్తిః.'—భాష్యరక్తప్రకాశః.

వెనుక పుటలోని 'విషయా వినివర్తంతే' అను శ్లోకమునకు పైనున్న పంక్తులకును ఈ శాంకరాధిప్రాయమునకును చెలిమి యున్నది అయినను నిరాహారవదునకు అర్థవిశేష ముండుట చేతనే యీ భాష్యదు లుదాహరింపఁబడినవి. —అనువాదకుఁడు.

పంతులుగారు

సత్యాగ్రహేతిహాసమునందు వ్రాయ వీలొదవనివియు,
కొలదిగనే వ్రాయబడినవియు నగు విషయముల నీప్రకర
ణములలో వ్రాయుచున్నాను. పాఠకుల కీమాట గుఱు శున్న-నో
పూర్వోపరసంబంధము బోధపడఁగలదు.

టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమునందు బాలురకును, బాలికలకును విద్యా
విషయమైన ఏర్పాటు చేయఁబడినది చెప్పెను. అందు హిందూ ముస్లి
మాన క్రైస్తవ పారసీక బాలకులును, కొలదిచుంది హిందూబాలికలును
ఉండిరి. వీరికి ప్రత్యేకంచి ఒకపంతులుగారిని పెట్టుట అసంభవము.
నా కది యనాచర్యక మనియు తోచెను. అసంభవ మేలనిన,
తగిన హిందూస్తానీ-పంతులుగా రచట దొరకను. ఒక వీధి దొరకినను
ఈ కొలది జీతమునకు డరబనునుండి 20 మైళ్లదూర మెందు రా
గలఁడు? మఱి మేము ధనములో మునిగి తేలుచుండుట లేదు. మరి
యు బయట నుండి ఆశ్రమములోనికి పంతులుగారిని రప్పించుట యనా
చర్యక మనిపించెను. ఏలన నేటి చదువులకీతి [విద్యాప్రణాళి] నాకు
బాగుండలేదు. కాని వాస్తవమును. కీతి నా కనుభవమున లేదు. తల్లి
దండ్రు లగ్గు లగుదురేని వారి యగుపాజ్జలచలననే సరియగు చదువు
నెచ్చును. ఇది యాచర్యము. ఇట్టి యాచర్యస్థితిలో వెలుపటిసాయము
తెక్కునలోఁ దక్కునగా నుండఁదగును. టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమ మొక
కుటుంబము. అందు నాచి జనకస్థానము. కావున ఇందలి బాలకులకు

ఆత్మకథ

నుంచిజీవనమును నిర్మింపవలసిన భారమును యథాశక్తి శరసాచహింప వలయు ననుకొంటిని.

ఈనాభాసనలో చాలదోషములు కలవు. ఈబాల్లరందలును పుట్టిననాటనుండి నాకడ లేరు. అందలును వేటువేటు వాతావరణమునఁ బెరిగినవారు. పైఁగా వారి వారి మతము లొక్కటి కావు. ఈబాల్లరయు, బాలికలయు స్థితిగతు లిట్టివి. నే నీ వీరికి పితృస్థానమున నుండి యెటులు న్యాయ మొనరింపఁగలను?

చదువులో మనశ్శిక్షకు అనఁగా చరిత్రవికాసమునకు నే నగ్రస్థాన మిత్తును. అట్టిచదువు ఎట్టిప్రాయమువారికిఁ గాని, యెట్టి వాతావరణమునఁ బెరిగినవారికిఁ గాని చెప్పవచ్చును. కావున రేయుంబవల్లు నే నీబాల్లరలో బాలికలలో తండ్రివలె మెలఁగఁ జొచ్చితిని. అట్టి చదువునకు సచ్చరిత్రము పునాది. పునాది గట్టి దగుచో మిగులువిషయములు యథాసమయమునఁ దమంత తమకే తెలియును. లేదా, పరుల సాయమునఁ దెలియఁగలవు.

మరియు భాషాజ్ఞానముగూడ కొలదియో గొప్పయో ఆచార్యక మగుటచే కేలన్ బేక్, ప్రాగజీ దేశాయాగారల సాయమున వీరిని చదువవేసితిని.

నాకు శరీరశిక్ష ఆచార్యకమని తెలియును గాని, అది వీరి కనాయాసముగ నే లభించుచుండెను.

ఆశ్రమమున నొకరులు లేరు. పాకీపని మొదలుకొని నంటవంటకును గల పనులన్నియు ఆశ్రమపానులే చేసికొనుచుండిరి. ఆశ్రమమున ఫలవృక్షము లెక్కుడు. త్రవ్వటము పెట్టవలసియుండెను. ఆశ్రమమున కేలన్ బేకుగారికి త్రవ్వట మునిన కులాసా. పారు స్వయముగా

సరకారువారి ఆదర్శక్షేత్రములలో కొంతకాల ముండి క్షేత్రపాలన మంతయు నేర్చికొనియుండిరి. ఎంటపని లేని వారెల్లరును పిన్నలనక పెద్దలనక తోటపని మాచి తీరవలెను. వీరిలో పిల్లల పాలెక్కున. గోవులుత్రవ్వట, చెట్లునాకుట, నాకిన చెట్ల నీడ్చుట యీ మొదలగు పనులచే వీరి శరీరము గట్టిపడి బిగియుచు వచ్చెను. వీరి కీపని యన్న నమితా నందము. వీరి కీపనివలన వేటుగా కసరతుతోఁగాని, ఆటలతోఁగాని ఆనశ్యకత లేకపోయెడిది. వీరిలో కొందఱు విద్యార్థులు, ఒకొక్క పుడు అందఱునుగూడ, నీపనికి రాక తప్పించుకొనిపోవుచుండెడివారు. ఒకొక్క పుడు ఆలస్యముగా వచ్చుచుండెడివారు. నేను వీరి కొంటె తనములకు పలుమాఱులు 'ఉ షేక్షించితిని. పలుమాఱులు నేను వీరిమెడలమీఁద హర్షుండియే పని చేయించితిని. నాయీ కారిత్యము నకు వీరియ్యకొని రనుకొననుగాని వీరు నా కెన్నఁడు నెదురాడి యున్నటులు గుర్తులేదు. పని యుండఁగా ఆటపాటలకు జిరుగాడుట మేలు కాదని నే నపుడు వారికి తెలియఁజెప్పుచుంటిని. అపు డది వారి మది కెక్కడిదిగాని మఱుక్షణముననే మఱపు తగిలెడిది. ఈరీతిగా పనిమాత్రము జరిగిపోవుచుండెడిది. దాన వారి శరీరమును బాగుపడెను.

ఆశ్రమమున జ బ్బనుమాట లేదు. దీనికి అచటి మంచిగాలియు, మంచినీరును, ఆహారనియతియుఁ గూడ కారణము లన నగును.

వీరికి ఈపాటుతోపాటు చేతిపనుల పాటుగూడ కలుప నెంచి తిని. వీ రందఱును ఏదో యొక చేతిపని వచ్చియుండ నలయు నని నాయభీష్టము. దీనికి కేలన్ బేకుగారు శ్రేష్ఠిష్టు మొనాష్టరీకిఁ బోయి చెప్పులు కుట్టుపని నేర్చి వచ్చిరి. వారికడ నేను నేర్పితిని. నేర్చుకొనఁ గోరిన బాలకులకు నేను నేర్పితిని. కేలన్ బేకుగారికి నద్రము కొంచెము తెలియును. ఆశ్రమమున నద్రంగ మెఱిగిన సహచరుఁ డొకఁడు

ఆత్మకథ

గలడు. దాన వడ్రాము నేర్పుటయు జరిగెను. మరియు నించుమించుగా బాలకు లందఱును ఐంటచేయ నేర్చుకొనిరి.

ఈపను లన్నియు నీబాలకులకు సరిక్రొత్తలు. ఇవి నేర్చుకొన వలసినవిని ఓరు కలలోనయిన ననుకొనలేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో హిందూస్తానీ బాలకులకు కేవలము అక్షరములు నెద్దుట దక్క వేఱు చదువు దొరకదు. ఉపాధ్యాయులు చేయక యేపనినేని బాలురచే జేయింపరా దనియు, బాలురతోపాటు ఉపాధ్యాయుఁడు గూడఁ బని చేయుచుండఁవలయు ననియు టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమున నొక నియమము కలదు. దీని బాలురు సంతోషముతో నేర్చుకొనుట పొసఁగెను.

చరిత్రమును, భాషాజ్ఞానమును నుజ్జించి ముందు ప్రకరణమున.

అక్షరజ్ఞానము

గత ప్రకరణమున టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమునందు శారీరక శిక్షయు, దాని కంగములుగా కొన్ని చేతిపనులను నేర్ప మొదలిడుటయు మాచియున్నాము. దీని నాకు సంపూర్ణముగా సంతృప్తి కలుగకున్నను కొలదియొక పొప్పయొక సాఫల్యము కలిగె నననగును. భాషాజ్ఞానము కలిగించుట కష్ట మనిపించెను. దానికిఁ దగిన సామగ్రి నాకడ లేదు. కోరిక యెంత కలవో తీరిక యంత లేదు. అంతటి భాషాజ్ఞానమును నాకు లేదు. దీని మంతయు పని చేసి చేసి యలయుచుంటిని. కొంచెము దగ దీర్చుకొందు ననుకొనువేళ నీచదువు వచ్చి పడుచుండెడిది. బోధించుటకు నేను కలకలలాడుచు నుండుటకు బదులు బలాత్కారముగా నిదుర నాపుకొనవలసి వచ్చెడిది. తోటపనుల తోడను, గృహకృత్యముల తోడను స్రాతఃకాలము తీరిపోవఁగా పండ్రెండు గంటల భోజన మయిన తరువాత పాతశాలారంభము. దీని కంటె ననుకూలమగు వేళ లేదు. సాహిత్యపాఠములకు మూడు గంటలుపయోగించుకొనుచో నక్కడి కెక్కువలో నెక్కువ. హిందీ, అఱసము, గుజరాతీ, ఉర్దూ : ఈభాషలలో పాఠములు. బాలకులకు మాతృభాషలోనే పాఠములు చెప్పవలయు నని నియమము పెట్టుకొంటిమి. అందఱకును ఇంగ్లీషు సామాన్య భాషగా నియమ మొనరించితిమి. గుజరాతీవారికిని, హిందీవారికిని సంస్కృతము పెచ్చు. అందఱకును హిందీ ఆచార్యకము. వీనిలో ఇతిహాసము,

ఆ త్మ క థ

భూగోళము, గణితము అంధతును నేర్పఁబడుచుండెను. అటును ఉర్దూలు నేర్పుట నావంతు.

నాకు వచ్చిన అఱవము ఓడలోను, జైల్లోను, 'పోపు' వ్రాసిన తమిళ-వాచకమును మించి నా కెక్కుడు జ్ఞానము లేదు. నా ఉర్దూలిపిజ్ఞానము ఓడలో నేర్చికొనినది. మరియు నాకుఁగల అరబ్బీ ఫారసీ పదజ్ఞానము ముసలమానుమిత్రులపరిచితింపన నుపలబ్ధమయినది. నాకుఁగల సంస్కృత జ్ఞానము, సుజరాతీజ్ఞానమును హైస్కూలులో కలిగినవే.

నేను నిర్వహింపఁజలసిన పనికి నాశక్తి సామర్థ్యము లిట్టివి. ఇంక నాతోడివారుగూడ నాకు తమ్ములే. దేశభాషలయెడల నాకుఁగల ప్రేమ, నాశిక్షాశక్తియెడ నాకుఁగల విశ్వాసము, విద్యార్థుల తెలివితక్కువతనము, దీనికన్న నెక్కు డయిన వీరి యాధార్యము ఇవన్నియుఁ గలిసి నాపనికి సాయము చేసెను.

ఈ యఱవ విద్యార్థులు దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందే జన్మించినవారు. వారికి వచ్చిన అఱవము కడుఁ గొలఁది. లిపి యసలే రాదు. వారికి అక్షరములు దిద్దఁజెట్టుటయు, వ్యాకరణమున సామాన్యజ్ఞానము కలిగించుటయుఁ జేయఁజలసి యుండెను. ఇది కడుఁ దేలిక. అఱవము మాటలాడుటలో వారు నన్ను నాయాసముగా జయింపఁగలరు. అది వారికిఁ దెలియును. ఇంగ్లీషు రాని అఱవవా కెవరేని నాతో మాటలాడ వచ్చినపుడు నాయీ శిష్యులు మాకు దుబాసు లగుచుండిరి. నే నిటులు సంతోషముగా నిర్వహింపఁ గలుగుచుంటిని; ఏలనఁగా నేను విద్యార్థులముందు నాయజ్ఞానము నెన్నఁడును - దాచుటకుఁ బ్రయత్నింపలేదు. నా కెంత తెలియునో నే నంతలోనే యుంటిని.

కావున నాకు ఓ యనిన థం రాకున్నను వారి ప్రేమకును, ఆదరమునకును పాత్రము గాకుండలేదు.

ఇక ముసలమానులకు ఉద్దూ చెప్పట ఇంతకన్న తేలిక యాయెను; ఏలయనగా వారికి లిపి తెలియును. కావున వారికి చదువునం దాదరము కలిగించుటయు, దస్తూరి చక్కజేయుటయు నీ రెండే నా పనులు.

వీరందఱును లోగడ నిరక్షరులు. ఏ బడియందును జదివి మిడికినవారు గారు. వీరికి జెప్పవలసినది కడుఁ దక్కుచు యని కొలది కాలములోనే నేఁ గనుగొంటిని. సోమరితనమును పోగొట్టుటయు, తమంతిఁ దాము చదివికొనునటులు మాచుటయు, అభ్యాసమును పైనుండి కనిపట్టుచుండుటయు నను నీపనులు దొడ్డవి. ఇటులు నే నింతటితో సంతృప్తి జెందుటచే వేఱువేఱు ఈడ్చు గల యీబాలురలో, వేఱు వేఱు పాఠములు చదువు నీబాలురలో నొక గదిలోఁ గూరుచుండి చదివించుకొనుచు చచ్చితిని.

పాఠ్యగ్రంథములనుగుఱించిన హడావుడి నలుదెసలను వినఁబడుచుండును. నాకు వాని గరజు కనిపింపలేదు. అప్పటి కున్న పుస్తకములతోనేని మా కంతగా పని పట్టినట్లులేదు. బాలురమీఁద పెక్కు పుస్తకములు కుక్కుట యావశ్యకము గాదు. విద్యార్థులకు పాఠ్యగ్రంథ మేదని నన్నడిగినచో నుపాధ్యాయుఁడే యని యందును. నాగురువులు పుస్తకములలో నా చేత జదివించిన విషయములు కడుఁ కొలదియే నాకు గుఱుతున్నవి కాని వారు పుస్తకములలోఁ గాక విడిగాఁ జెప్పిన చదు వున్నదే అది నేటికిని గుఱుతున్నది. బాలురు కనులతో కన్న చెవులతో నెక్కువ గ్రహింతురు; అదియు అనాయాసముగా.

ఆత్మకథ

నేను నాశిష్యులచే నేపుస్తకమేని తుట్టతుదిదాకఁ జదివించిన చందము లేదు. పలుతెఱఁగుల గ్రంథములఁ గొలఁదిగాఁ జదివి నేను జీర్ణము చేసికొనిన విషయములను నాభాషలో వారికిఁ జెప్పుచు వచ్చితిని. అది నేటికిని వారి మెదడులకు పట్టియున్నది. పుస్తకములలోఁ జదివినది గుఱు తుంచుకొనుట వారికిఁ గష్ట మయ్యెడిది, మరియు నేను ప్రత్యేకముగా వినిపించినది గుర్తుంచుకొని, విన్నది విన్నచందమున మరల నాకు వినిపించెడివారు. పుస్తకమునందు వీరి మనస్సు లగ్న మయ్యెడిది కాదు. అలయుకచేఁ గాని, కొండొక కారణమునఁ గాని నేను కనులు నులుముకొనకుండ నుంటినేని, నా చెప్పునది నీరసముగా నుండకుండునేని, నా చెప్పిన లేక వినిపించిన మాటలు వారు చెవులు దోరపెట్టుకొని వినెడువారు. మరియు రసమును గ్రహించెడివారు. అపుడు వారు చేయు శంకలఁజన వారి గ్రహణశక్తి యించుమించుగా నాకుఁ దెలియవచ్చెడిది.

ఆత్మశిక్ష

విద్యార్థుల శరీరమునకును, మనస్సునకును సాము నేర్పుటకంటె ఆత్మకు సంస్కారము కలిగించుటలో నేను మిగుల శ్రమ పడి వలసివచ్చెను. నే నిందుల కెక్కువ తత్త్వగ్రంథముల సాయము తీసికొనలేదు. విద్యార్థులకు తమతమ మతముల మూలతత్త్వములును, తమ తమ మతముల సాధారణజ్ఞానమును ఉండితీరవలయునని నాయుద్దేశముగాన ఇట్టి జ్ఞానము కలుగజేయుటకు నాశక్తికొలది పాటు పడితిని. కాని యిదియును మనశ్శిక్షకు నొక యంగమని నాతలఁపు. ఇక ఆత్మశిక్షణ మొక ప్రత్యేక విషయము. టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమున బాలురకుఁ జనువు చెప్పమొదలిడక పూర్వమే నే నీసంగతిని గ్రహించితిని. ఆత్మకు వికాసము కలిగించుట యనఁగా చరిత్రనిర్మాణము కలిగించుట, ఈశ్వరజ్ఞానము కలిగించుట, ఆత్మజ్ఞాన మొదలఁ గలిగించుట. ఈ జ్ఞానము కలిగించుటకు బాలురకు కడు సాయము చేయవలసియుండదును. ఇట్టిజ్ఞానము గాక మిగిలిన జ్ఞానము లన్నియు వ్యర్థములు; ఇంతియ కాక హానికరములు—అని నామతము.

మనుష్యున కాత్మజ్ఞానము నాలవ యాశ్రమముననే కలుగు నని వాడుక. ఎవ రీ నాలవ యాశ్రమము నొనకును ఈ యమూల్యచస్తువును కడఁ బెట్టుదురో వా రీయాత్మజ్ఞానమున పొందకపోఁగా, ముదిమిని, మరియు దీనికంటెను దయనీయమగు రెండవ బాల్యమును బొంది భూమికి భార మై పోవుచున్నారు. ఇది యెల్లెడల ననుభూతచరము.

ఆత్మకథ

౧౯౧౧-౧౨ సంవత్సరములలో ఈనాయుద్దేశములను ఈభాషలోఁ దెలుపఁ జూసఁగ లేదు కాని నాటి కీయుద్దేశములు కలనని చాల గుఱుతు.

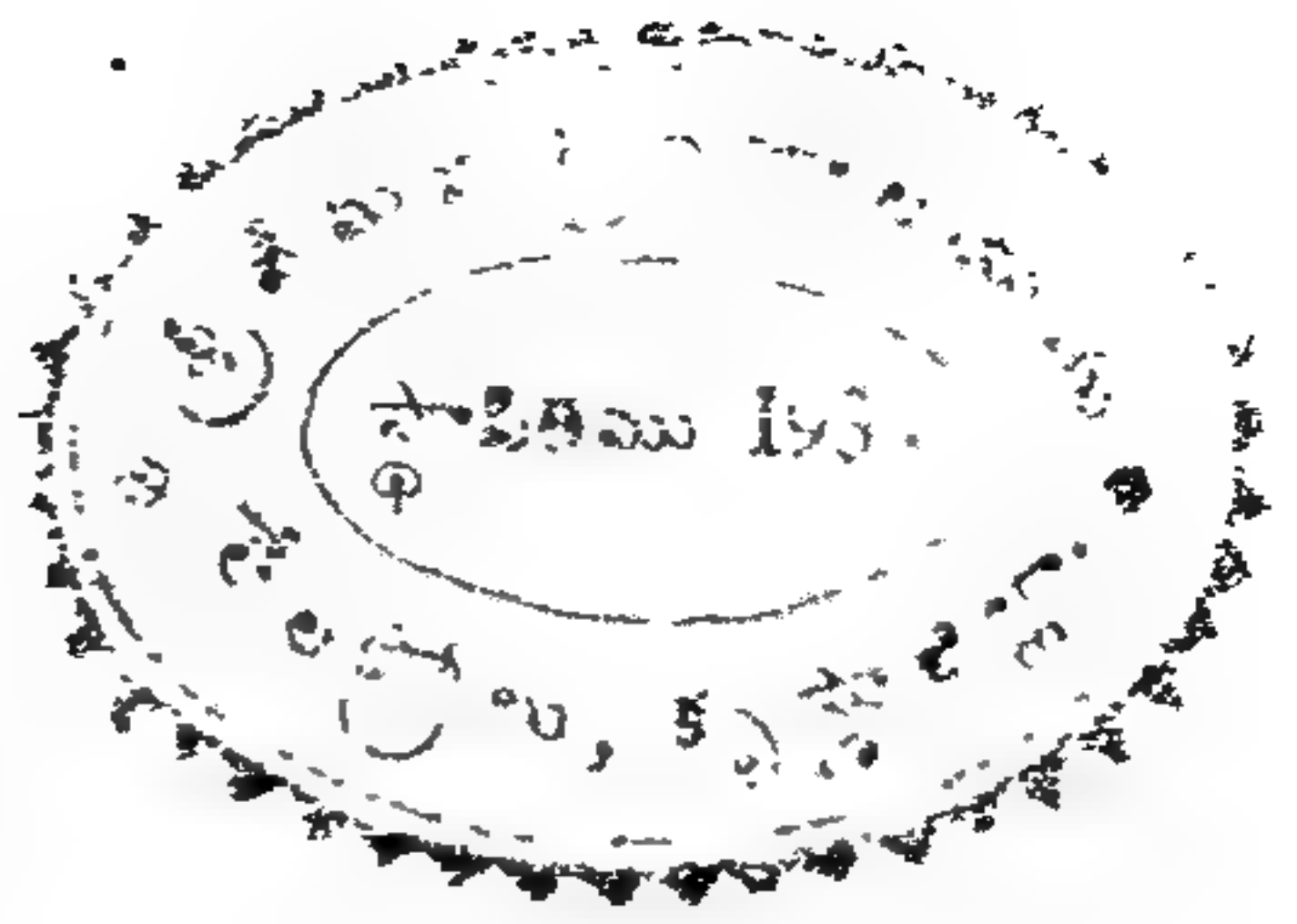
ఆత్మకు సాము గఱపు టెటులు? బాలురచే భజన చేయించితిని. వీరికి నీతి పుస్తకములను వినిపించితిని కాని దీన సంతృప్తి కలుగ లేదు. బాలురతో నాకు సంబంధ మెక్కు డయినకొలదిని పుస్తకముల నలన వీరికి ఈజ్ఞానము కలిగింప వీలు లేదని తెలిసికొంటిని. సాము చేసి మాపియే సాము నేర్ప వీలగును. తనమనస్సును సాము చేయించి యే ఇతరుల మనస్సుచే సాము చేయింప వీలగును. ఆరీతిగానే తన యాత్మను సాము చేయించియే ఇతరుల ఆత్మచే సాము చేయింప వీలగును. గురువు ప్రవర్తనలననే బాలకు లాత్మశిక్షణము నేర్చికొందురు. కావుననే యుపాధ్యాయుఁ డెల్లపుడును—విద్యార్థులు తన కడ నుందురుగాక, లేకుందురుగాక— తాను జాగరూకుఁడయి యుండ నలయును. ఉపాధ్యాయుఁడు లంకలో నుండుఁ గాక, తనప్రచర్తనము వలన తనశిష్యుల యాత్మలను మేలుకొలుపఁ గలఁడు. నేను కల్లరినై నా శిష్యులను సత్యసంధులఁ జేయఁగలుగుట నెట్టి బూటకము. పిఱికి పంప యగు గురువు తన శిష్యులకు పరాక్రమము నేర్పఁ జాలఁడు. తప్పి చరించు గురువు శిష్యులకు సంయమ మెటులు నేర్పఁగలఁడు? కావున నాకడ నుండు యువకులయు, యువతులయు ముందు నేనే యొక పదార్థపాత మయిపోవలయు నని తెలిసికొంటిని. దీన నా శిష్యులే నాకు గురువు లయిరి. నేను నాకొఱకుఁ గాకున్నను నాకడ నుండు వీరికొఱకయినను మంచివాడనయి మంచితనమును కాసాడు కొనుచు నుండవలయునని తెలిసికొంటిని. టాల్ స్టాయి—ఆశ్రమము నందలి పలువిధములగు నాసంయమములు ఈ యువకును, ఈయువ తులకును కృతజ్ఞములు.

ఆశ్రమమునం దొక కుర్రఁడు కలఁడు. అతఁడు కడు నల్లరి వాఁడు. కల్లలమారి. ఎవరిని లెక్కకొనఁడు. మిగిలిన కుర్రలతో కయ్యములకుఁ గాలు సాఁపును. ఒకనాఁ డతఁడు పట్టరానియాగడము చేసెను. నా కేమియు తోచలేదు. ఏలయనిన నేను విద్యార్థులను దండించి యెఱుఁగను. కాని యపుడు నా కొడలు మండిపోయెను. నే నతనికడ కరిగితిని. చెప్పితిని. అతఁడు వినలేదు. మరియు నన్నే తన వలలో నైచికొనఁజూచెను. నాముందు యాలుకర్ర యొకటి పడి యుండెను. దాని నెత్తి యతని చేతిపైఁ గొట్టితిని. కొట్టుచుండఁగనే నాకు కంపమెత్తుకొనుచువచ్చెను. అతఁడును నాకంపమును దప్పక చూచియుండును. విద్యార్థుల కండఱుకును ఇది యంతయు నిదినఱు కెన్నఁడు నెఱుఁగని క్రొత్తవింత. ఆవిద్యార్థి యేడ్చెను. తుమింపుమని నేఁడుకొనెను. అతఁడు తనకు దెబ్బలు తగిలినందుల కేడ్వలేదు;— ఇతఁ డిండు మిండు పదునేడేండ్ల ప్రాయము వాఁడు, చియ్యపట్టిన మేచినాఁడు; తలఁచుకొనినచో నతఁడు బదులు తీర్చికొనఁ గలఁడు—కాని కొట్టుచుండఁగా నాకుఁ గలిగిన దుఃఖము నితఁడు తెలిసికొనెను. ఇటు పిమ్మట నతఁ డెన్నఁడును నా కవిధేయుఁడు కాలేదు. కాని నే నటులు యాలుకర్రతోఁ గొట్టినందులకు నేఁటి వఱకు నేను పశ్చాత్తప్తుడ నగుచున్నాను. అతనిని కొట్టి నేను నా యాత్మను ప్రకటింప లేదు. మఱి? పశుత్వమును.

బాలకులను పట్టుకొని కొట్టి చగువు చెప్పుట యనిన నాకుఁ గిట్టదు. నాజీవిత మంతటిలో ఒకతూరి మాత్రమే నాకుమారు నొకని కొట్టినటులు గుర్తు. నేను యాశ్లకర్రతోఁ గొట్టుట యోగ్య మయినదని యింతవఱకును నిశ్చయించుకొనఁ గలిగియుండలేదు. ఇది యుచితమని చెప్పుటకు నా కింతవట్టును సందియమే. ఏలవఁగా దీనికి

ఆ త్మ క థ

మూలము క్రోధము. మురియు దండన మే ఉద్దేశము. ఇందు తెలుప
వలసినది కేవలము నాసంతాపము. ఆసంతాపమునే నేను వెలిఁ బుచ్చి
యుంటి నేని. ఈదండ ముచిత మనుకొందును. కాని ఇందు రెండును
గలిసియున్నవి. ఈ పని జరిగిన తరువాత విద్యార్థులకు మంచి
సంస్కారము కలుగఁజేయుటకు నా కొక యుపాయము దొరకెను.
ఆ యుపాయము నపు డుపయోగించినచో నెట్టిఫల మొడఁగూడెడిదో
యిపుడు చెప్పఁజాలను. ఆకుర్రఁ డపుడే యావిషయమును మాచి
పోయెను. అతఁ డంతగా బాగుపడినటులును నేఁ జెప్పఁజాలను. కాని
మూప్రసంగమువలన విద్యార్థులయెడల నుపాధ్యాయుని ధర్మమును
గుఱించి విచారింపఁ జాల సామగ్రి దొరకెను. ఇది జరిగిన పిదపఁగూడ
బాలురలో నిట్టి దోషములు కానిపించెను గాని నే నెపుడును దండ
నీతిని ప్రయోగించి మాడలేదు. నే నిటు లాత్మజ్ఞానము కలుగఁజేయఁ
బ్రయత్నము చేయుచు నేనే యాత్మగుణముల నధికముగాఁ దెలిసి
కొనఁ గలిగితిని.

3X

బియ్యములో వడ్డు

నా కన్నెడును తట్టని విషయ మొకటి కేలన్ బేకుగారు టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమున నామనోవీధి కెక్కించిరి. ఆశ్రమము నందలి బాలురలోఁ గొంప తాకతాయలు, దుండగీంద్రును, తిరుగుబోతులును గలరు. నామూపురుకుమారులును వీరితో హడిమాడియుందురు. మరియు నాకుగ్రలతోసాటు మఱికొండఱుకుర్రులునువారితోఁ గలిసి తిరుగుచుండిరి. ఇటులు తిరుగుబోతులస ఆకుర్రలతో నాకుర్రలు కలిసి మెలసి యుండుట కేలన్ బేకుగారికి కష్టమనిపించి యొకనాఁడు 'మీ కుర్రలను వారితోఁ గలియనిచ్చుట అంత మంచిదని నాకు తోచదు. ఆకుర్రలతో మీ కుర్రలను గలిపినందుల నేమి ఫలము? ఆతిరుగుబోతులసావాసమునలన వీరికిమాత్రముదుశ్చరిత్రము కాక వేరేమి?' అనిరి.

ఈవిషయము విని నేను తిరుగుడు పడితినిో లేదో గుర్తు చాలదు కాని అపుడు నా చెప్పిన ఉత్తరము గుర్తున్నది. నాప్రత్యుత్తరమిది: 'నాకుమారులకును ఆ తిరుగుబోతులకును నాకు భేద మెటులు చేయఁ జెల్లును? వారికిని వీరికిని నేనే పూటకాపను. నేను రమ్మంటిని. ఆకుర్రలు సచ్చియుండిరి. నేను కొన్ని రూక లిచ్చుచో వారిపుడే జొహన్నుబర్గుకు పోయి వెనుకటివలెనే సంచరించుచుందురు. ఈబాలు రిచటికి సచ్చి యుండుట నాకు మెహరబానీయని వారితలిదండ్రు లెంచినచో నే నాశ్చర్యము పొందను. వారిచటికి వచ్చి కష్టములు పడుచున్నారు. ఈవిషయమును మన

౧౪౩

ఆ త్మ క థ

మిరుపురమును ఎఱుగుదుము. ఈయెడ నాచేయవలసిన పని నాకు చక్కగాఁ గాననచ్చునున్నది. వీరి నిచటనే యుంపవలయును. నాకుర్రులును వీరితో కలిసియే యుండవలయును. మరియు “మీ రాకుర్రలకంటె దొడ్డవారురా!” యని ఇప్పటినుండియే నాకుర్రులకు భేదబుద్ధిని గఱపుమని మీ రందురా? ఇది వారి బుర్ర కెక్కుచో తప్పుదారిని బడఁగలరు. ఈస్థితిలో నున్నచో వారికి మంచి శిక్షయు, మంచిచెడుగులతెలివియు అనాయాసముగాఁ గలుగును. మరియు “వీరిలో నిజముగా నేదేని గుణమున్నచో దాని ప్రభావము వారిపై ప్రసరింపఁగల”దని మన మేల యనుకొనరాదు? ఇంక నేమయిన నగుఁగాక! నారి నిటనుండి పంపినై నజాలను. దాన నేదేనిచెటుపు గలుగుచో ననుభవింప సంసిద్ధుడను.

కేలన్ బేకుగారు తల యూఁపిరి.

ఈప్రయోగముచలన చెడ్డఘటము కలిగె ననఁ జెల్లదు. దీని నాకుర్రుల కెట్టి లోటును కలిగెనని నే ననుకొనను. మరియు మేలే పొంది రని నే నెఱిఁగితిని. ‘మేము గొప్పవారము’ అని యేమేని గర్వమున్నచో నది వీరిని నడలిపెట్టెను. వీ రందఱతోడను గలసియుండుట నేర్చిరి. వీ రిందు పరీక్ష నిచ్చిరి.

తలిదండ్రులు పైనుండి కడు మెలకువతో కనిపట్టి సాఁకుచుందు రేని మంచి పిల్లలును, చెడ్డపిల్లలును ఒకచోటనే యుండుటవలనను, చదువుకొనుటవలనను మంచి పిల్లల కేమియు హాని కలుగదని దీనివలనను, ఇటువంటి మఱికొన్ని యనుభవములవలనను తెలిసికొంటిని. మనము పిల్లలను పెట్టెలోఁ బెట్టి తాళము వేసినచో మంచివారగుదు రనియు, బయటికిఁ దీసినంతనే పాడయిపోవుదు రనియు నిట్టి నియమ మెచటను లేదు. పలుతెఱుగుల బాలికలను, బాలురను ఒకచో నుంచి చదివించుట తలిదండ్రులయు, ఉపాధ్యాయులయు జాగ్రత్తకు నికషోపలము. వారు కంట నత్తి నిడికొని యుండవలయును.

ప్రాచుత్పతరూపమగు ఉపవాసము

బాలురను, బాలికలను మంచి త్రోవలో నుంచి వారికి విద్య గొలుపుట యెంత కష్టమయిన విషయమో దీని యనుభవము దైనంది నము స్పష్టమై పొందెను. నేను వారి కుపాధ్యాయుడను, పాలకుడను అగుచునేని వారి మనస్సులోఁ బ్రవేశింపవలయును. వారి సుఖదుఃఖ ములలో పాలుగొనవలయును. వారి జీవనరహస్యములను విడఁబఱచి చెప్పవలయును. ఉబుకుచున్న వారి జీవన తరంగములను సరిగా పాఠింపవలెను.

చైతన్యమునుండి కొందఱు సత్యాగ్రహము విడుచఁజేసినతరువాత టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమున కొలఁది జనులే యుండిరి. వారును ముఖ్యముగా ఫినిక్సువారే కావున నేను వారి నచటికిఁ బనిచితిని. నా కచట అగ్నిపరీక్ష జరిగెను. టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమునుండి వారిని ఫినిక్సులో దిగఁబెట్టి నేను మరల జొహాన్నబర్గునకు వెళ్ళితిని. జొహాన్నబర్గునందు కొలఁది రోజులుంటిని. అపుడు ఆశ్రమమునం దిరువురికి భయం కరమగు పతనము కలిగె నని వింటిని. సత్యాగ్రహముచంటి మహాసం గ్రామ మెటనేని సఫలము కాలే దని వినినచో నా కంత యాఘాతము కలిగెడిది కాదు గాని యీవార్త నాకు విజప్రహార మాయెను. నాగుం డియ లదిరెను. నాఁడే ఫినిక్సు రై లెక్కితిని. నేనును వత్తునని కేలన్ బేకుగారు పట్టుపట్టిరి. దయనీయమగు వాస్థితి యతనికి గోచరించెను.

ఆత్మకథ

నే నొంటిగా వెళ్లుట కతఁ డించుకయు నొప్పుకొనలేదు. ఈపతన వార్త యఁజెడు తెచ్చినదే.

దారిలో నాధర్మమును నే నెఱిగి కొంటిని. పోనిండు, ఎఱిగి కొంటినని యనుకొంటి ననుకొందు! తన రక్షణమున నున్నవారి పతనమునఁ గొలఁదియో గొప్పయో యంశమునకు రక్షకుఁడు గాని, శిక్షకుఁడు గాని పూటకాఁపు లని నే ననుకొంటిని. ఈసుటనలో నాజవాబు దారి స్పష్టముగా అర్థమాయెను. నాభార్యయు మొదటనే నను మందలించెను. కాని విశ్వసించుట నాస్వభావము. కావున నే నీమందలింపునంతగా పాటింపలేదు. నే నాపతనమునకు సంపూర్ణముగ ప్రాయశ్చిత్తము చేయుదునేని ఆపతితులు నావ్యసన గ్రహింపఁ గలుగుదురనియు, తమదోషమును తా మెఱుఁగఁగలుగుదురనియు, దీనిలోఁతుకొంచెము తెలియఁ గలదనియు నాకు తోచెను. కావున ఏడునాళ్లు ఉపవాసమును, నాలుగునెలల పదియేనునాళ్లపాటు ఏకభోజనమును చేయుదు నని వ్రతము గొంటిని. కేలన్ బేకుగారు నన్ను వారింపఁ బూనిరి గాని యది నిష్ఫల మాయెను. తుద కతఁ డీప్రాయశ్చిత్తము తగినదే యని యొప్పుకొని తానుగూడ నుపవసించు నని పట్టుపట్టెను. అతని నిర్మలముగ ప్రేమను నేను నిరసింపఁ జాలకపోయితిని. ఇటులు నిశ్చయించినతరువాత నాగుండెలబరువు తగ్గెను. శాంతి కలిగెను. దోషులపైఁ గ్రోధము పోయి దయ నిలిచెను.

ఇటులు రైలులో బరువు తగ్గించుకొని ఫినిక్సు చేరితిని. భోగట్టా చేసి తెలిసికొనవలసిన సంగతులను దెలిసికొంటిని. నాయుపవాసము వలన నందఱును కష్టము కలిగెను గాని దాన వాతావరణము శుద్ధ మాయెను. పాపము చేయు టెంత భయంకరమో అది యెల్లరకును

3౬ ప్రాయశ్చిత్తరూపమగు ఉపవాసము

దెలిసెను. విద్యార్థులయు, విద్యార్థినులయుఁగోడ నాకుఁ గలవెయ్యము మఱింత దృఢముమి, సరళమును ఆయెను.

ఈసూత్ర జరిగిన కొలది కాలమునకు దీనికి సంబంధించియే మరలఁ బనునాలుగునా శ్లోకచరిత్రలైన ప్రసంగము తటస్థించెను. దాని పరిణామము నే ననుకొన్న దానికన్న మిన్నగా జరిగెను.

శిష్యుల దోషము లన్నింటికిని గురువుగా రెల్లపుడును ఉపవాసాదులు చేయుచుఁ గూరుచుండఁచినదని నాయభిప్రాయము గాదు. కాని యిటువంటి కొన్ని విషయములలో ప్రాయశ్చిత్త రూప మయిన ఉపవాసములకు తప్పక స్థానము కలదని నా నమ్మిక. దీనికి సరియయిన వివేకమును, అధికారమును నలయు. గురుశిష్యులకు శుద్ధమగు శ్రేయ బంధనము లేనిచో, శిష్యునిదోషము గురువునకు సరియగు నాఘాతము కలిగింపనిచో, గురువుపై శిష్యున కాపరము లేనిచో, నట్టియెడఁ జేయు నుపవాసము నిర్దోషము. మరియు నొకానొకపుడు హానికిఁగూడఁ బట్టు. ఈ యుపవాసములయెడలను, ఏకభోజనములయెడలను శంక లుండుఁగాక! శిష్యునిదోషములలో కొంత యంశమునకు గురువు జవాబుదారీ కల దనుటలో లేశమును శంకలేదు.

ఈయేడాళ్ల ఉపవాసమును, ఈ యేకభోజనమును మాకుఁ గష్టమనిపింపలేదు. నే నాదినములలో నేపనిని మానలేదు. చందముగను జేయలేదు. నే నీకాలమున కేవలము ఘోషారము గొనియుంటిని. పదునాలుగునాళ్ల యుపవాసమున శుది భాగములో కఠిన మనిపించెను. ఆనాళ్లలో రామానామమునకుఁ గల చమత్కారము నే నెఱుఁగను. కష్టము సహించు సామర్థ్యమును నాకుఁ దక్కుచు. ఉపవసించు దినములలో నే చందమున నేని నీకు కడుపారఁ గ్రోలవలయును. ఈ

ఆత్మకథ

బాహ్యకళ నే నెఱుంగను. ఈకారణమువలనను ఉపవాసము నాకుఁ గష్టమాయెను. మరియు మొదటి యుపవాసమును సుఖముగా శాంతముగాఁ జేసితిని గాన నీ పదునాలుగునాళ్ల యుపవాసమున మైముఱచి యుంటిని. మొదటి యుపవాసమున నెల్లపుడును మానీగారి కటిస్నానము లొనరించితిని. పద్నాలునాళ్ల యుపవాసమున మూడు నాలుగు నాళ్లు మాత్రము చేసి మానివయిచితిని. నీటిరుచి అసహ్యమాయెను. నీరు త్రానఁగనే ఓకర కలుగునటు లుండెను. దాననీరు కడుఁగొలఁ దిగా త్రావితిని. దీన గొం తెండెను. శరీరము క్షీణించెను. చివర చివరకు మెలమెల్లగనే మాటలాడఁ గలిగితిని. ఇటులయ్యువ్రాఁ తకు అక్కఱ కలిగినపుడు తుదినాటిచఱకును వ్రాయింపఁ గలుగు చునే యుంటిని. రామాయణాదులను తుది నఱకును వినుచునే యుంటిని. కొన్ని ప్రశ్నలకు సమాధానము చెప్పుటకును ఆచార్యకము లగు కొన్ని పనులు చేయుటకును సమర్థుడ నయియే యుంటిని.

గోఖలేగారిని కలియబోవుట

దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు సంబంధించిన చాల విషయముల నినట దిగఁ బెట్టవలసి నచ్చుచున్నది. గంగ సాలున సత్యాగ్రహసంగ్రామము ఆగిపోయెను. అపుడు గోఖలేగారు లండనుమీఁదుగా ఇండియాకు రమ్మని నార్తనంపిరి. జూలై నెలలో కస్తురబాయియు, కేలన్ జేకుగారును, నేనును సీమకు పయనమయితిమి. సత్యాగ్రహసంగ్రామ దినములలో నేను మూడవతరగతి బండ్లలోనే హార్బుండి పయనము నేయ నారంభించితిని. కావున ఓడలో మూడవతరగతి టిక్కెట్టే కొంటిని. అచటి మూడవతరగతికిని మన మూడవతరగతికిని చాల భేదము కలదు. మన మూడవతరగతి పెట్టెలలో హార్బుండుటకును, పరుండుటకును తగిన సౌకర్యముండ దనిన నిక పరిశుభ్రత మాట వేణ చెప్పవలయునా? కాని మాయోడలో దీనికి విపరీతము. చలనంత చోటు, చలనంత స్వచ్ఛత. ఓడవారు మాకుఁ జాల సౌకర్యములు కలుగఁజేసిరి. ఇతరుల సంపర్కము లేకుండ మా కొక మటుఁగువొడ్డినిప్రత్యేకించి తాళమువేసి తాళపుఁజెవులు మా కిచ్చిరి. మేము ఫలాహారుల మగుటచే మాకువలసిన పండ్ల నిమ్మని ఫిజాంజీకి ఉత్తరునిచ్చిరి. మూడవతరగతి పొటసారులకు పండ్లు తక్కువగా నిత్తురు. ఆటుబండ్లు * అసలే యాయరు. ఇది మామూలు. దీనికి విపరీతముగా మంచి సౌకర్యములతో సముద్రముపై మిగుల శాంతముగా గొ దినములు గడపితిమి.

• సూక్తి ఆజీవబండ్లు: ఆంహరము మొ; Nuts.—అను

ఈయాత్రలోని కొన్ని విషయములు లుదాహరణములు. కేలన్ బేకుగారికి దుర్బిణులమీఁద చాల పోకు. వారు నెలకల జో డొకటి తమ కడ నుంచుకొనిరి. దాని విషయమున మా కీరువురికిని కయ్యాటము జరుగుచుండెను. ‘మన ఆదర్శమా ప్రమిత జీవితము; మన వస్తువులూ మిగుల నెల గలవి: ఈరెంటిని పొందిక యేడని?’ అని నే ననుచుంటిని. క్రమక్రమముగా నొకనాఁ డిది రగడలోనికి దిగెను. మే మిరువురమును కేబిను కిటికీకడ నిలుచుంటిమి.

‘ఈజగడకొండిదానిని సముద్రములో పాటించుచిన నేమి?’ అని నే నంటి.

‘తప్పక యీ జగదాలమారిని పాటవేయుఁడు!’ అని నెంటునే కేలన్ బేకుగా రనిరి.

‘మాడుఁ డిగోఁ బాటవైచితిని’ అని నే నంటిని.

‘ఁడీ; నాకును సమ్మత మే’ అని వడివడిగా కేలన్ బేకుగా రనిరి.

సరి, నేను దుర్బిణులను. విసరి వయిచితిని. దానినెల ఏ యేడు పొనులో. కేలన్ బేకుగారికి దానఁ గల మోహముకంటె దాని విలువ లొచ్చు. దీనికి కేలన్ బేకుగా రెన్నఁడును విచారింపలేదు. కేలన్ బేకుగారికిని, నాకును సమము పెక్కు అనుభవములు కలవు. వానిలో నమోనా కిది యొకటి.

మా కొండొండఁ గల సంబంధములవలన ప్రతినాఁడును క్రొత్త విషయములు నేర్చికొనుచుంటిమి. ఏలన మే మిరువురమును సత్యము ననుసరించి సంచరింపఁ బ్రయత్నము లొనరించుచు నుచ్చుచుంటిమి. సత్యము ననుసరించుటవలనఁ గ్రోధము, స్వార్థము, ద్వేషము మొదలగు నవి సహజముగ తొలగి చునును; తొలగి పోవనిచో సత్యప్రాప్తి

కలుగదు. రాగద్వేషాదులచే నిండిన మానవుడు సరళుడు కావచ్చును. వాక్సత్యమును పరిపాలింపవచ్చును. కాని వానికి శుద్ధసత్యప్రాప్తి కలుగదు. శుద్ధసత్యమును శోధింప దొరకొనువాడు రాగము, ద్వేషము మొదలగు ద్వంద్వములనుండి ముక్తిఁ బడయవలయును.

ఉపవాస మయిన కొలదిదినములకే ఈపయనము చేసితిని. నాకు మరల నెనుకటి బలము రాలేదు. డెక్కుమీద అటు ఇటు నడచి తిన్నదాని నజీగించుకొనఁ గడఁగుచుంటిని. నడచినకొలదిని పిక్కలలో నొప్పు లెక్కుడాయెను. నీమఁ జేరుచును నొప్పి తగ్గక పోగా మఱి కొంచె మెక్కు డాయెను. అచట డాక్టరు జీవరాజ మెహతాగారికడ కరిగితిని. ఉపవాసములను, ఈ నొప్పులను విని, 'కొన్నాళ్లు విశ్రాంతి లేనిచో మీ కాళ్లు పడు ననుభయము కలదు, అనియతఁ డనెను. దీర్ఘోపవాసములు చేసినవారు నడిగా బలము పొందఁ గలుగుటకు ఎక్కువగా తినెడి లోభమును మానుకొనవలయు నని యెఱిఁ గితిని. ఉపవాసము లొనరించునాటికంటె మానుకొనునాడు ఎక్కువ మెలఁకువ గొనవలయును. మరియు నొకానొకపు డెక్కువ నిగ్రహ మును వలయును.

మదీరాకు వచ్చుసరికి 'మహాయుద్ధము నేఁడో శేషా మొగియు' నని తెలియవచ్చెను. ఇంగ్లీషు చానలులో ప్రవేశించుచుఁ బ్రవేశించుచు నుండుగా యుద్ధము మొగియనే మొగిసెనని వింటిమి. మా కచట నాగిపోవలసినచ్చెను. నీటిలో ప్రతివోటను రహస్యమార్గము లేర్పాటు చేయఁబడెను. దాన మేము సౌతాంస్టన్ చేరుసరికి ఒకటి రెణ్ణా శ్లాంశ్య మాయెను. ౪వ ఆగష్టున యుద్ధారంభము. ౬వ ఆగష్టున మేము నీమలో దిగితిమి.

యుద్ధములో నాపాలు

సీమకు పోవఁగ నే గోళిలేగారు పారిసులో దిగఁబడిపోయిననియు,
పారిసునకు రాకపోకలు నిలుపుచేయఁబడినచనియు, వా రెపుడు
నచ్చునదియుఁ జెప్ప వీలు లేదనియు తెలిసెను. గోళిలేగారు ఆరో
గ్యముకొఱకు ఫ్రాన్సు వెళ్లియుండిరి. పోరు మొగ్గియఁగనే వారి
రాక కడ్డము కలిగెను. వా రెపుడు రాఁగలరో యదియు నేర్పిన
జెప్పఁ దరము కాదు.

ఈలోపుగా నా చేయవలసిన పని యేమి? ఈ యుద్ధమునెడ
నాధర్మ మేమి? చెఱసాలలో నాకు సహచరుఁడును, సత్యాగ్రహియు
నగు సోరాబజీ అడాజియాగారు సీమలో బారిస్టరీ చదువుచుండిరి.
సత్యాగ్రహులలో నతఁ డందెవైచిన చేయి. కావున దక్షిణ-ఆఫ్రికా
లో నాస్థాన మాక్రమించుటకుఁగాను ముందు ఇంగ్లండులో బారిస్టరు
పరీక్ష యిచ్చుట కితఁడు పంపఁబడెను. డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతా
గా రితనిని భరించుచుండిరి. నేను వీరితోడను, వీరినిబట్టి డాక్టరు
ప్రాణజీవన మెహతాగారితోడను, మరియు నచటఁ జమవుచున్న
వారితోడను ఆలోచించితిని. అపుడు సీమలో నున్న భారతీయుఁ నంద
ఱును సమావేశపఱచి నాయుద్దేశములను వారికిఁ దెలిపితిని. సీమలో
నున్న భారతీయు లీసంగ్రామమున తమచేత నయిన సాయము తాము
చేయవలయు నని నా యభిప్రాయము. ఆంగ్లేయవిద్యార్థులు తాము
యుద్ధములోఁ బని చేయుదు మని ప్రకటించిరి. భారతీయులును వీరికిఁ

దీసిపోగూడదని నాకోరిక. నా యాయభిప్రాయములకు విరుద్ధముగా పలువు రీ సభలో వాదించిరి. 'ఆంగ్లేయులకును, మనకును ఏనుగు నకును గుర్రమునకును గలంత యంతరము. ఒకఁడు దొర, ఒకఁడు బంటు. అట్టిచో దొరకు ఆపదవచ్చినపుడు బంటు స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా దొర కెటులు సాయము చేయ నలనుపడును? మరియు ఆబంటు తన బంటుతనమునుండి తప్పించుకొనఁ దలంచునేని తన దొర యాపదను తనమేలుగాఁ జేకొని తప్పించుకొనిపోవుటకు ప్రయత్నించుట సాది గాదా?' అపు డీవాదము నాకు గుటకపడునా? తెల్లవారికిని నల్లవారికిని పెల్లంతరము కలదని నాకుఁ దెలియును గాని మన గతి యింత యధోగతిగా నున్నదని నమ్మిక లేదు. అపుడు నా నమ్మిక యేమనియూ, — తెల్లవారి యేలుబడి కొంచెము మంచిదే కాని కొంచె యధికారుల దోష మిం దెక్కుడనియు, ఈదోషమునుగూడఁ బ్రేమచే మనము పోకార్పఁగలమనియును. మరియు తెల్లవారి సాయమున మనము మనస్థితిని బాగుపఱచుకొనఁ గోరుదుమేని పారి యాపద గడనఁబెట్టి మన స్థితిని చక్కఁబెట్టుకొనునది యని నామతము. రాజ్య పద్ధతి దోషభూయిష్ట మని అపుడు నే ననుకొనినను ఇపు డనుకొను నంత గాదు. నేఁడు నాకు రాజ్యపద్ధతిపై నమ్మక మెగిరిపోయెను. తెల్లదొరతనమునకు నేను సాయము చేయఁజాలను. ఈరీతిగా వారికి రాజ్యపద్ధతిపై నమ్మక మానాటికే పోయెను. ఇంతియ కాక తెల్ల యధికారులయెడలను నమ్మకము పోయెను. ఇట్టి స్థితియందు వారెటులు సాయము చేయఁగలరు?

ప్రజల హక్కులను నిర్భయముగాఁ బ్రకటించి పరిపాలనము నందు సంస్కరణములను బడయుటకు అదియే అడ నని వారి యభిప్రాయము. ఇంగ్లీషువారికి వచ్చిన యీకష్టకాలమునందు మనహక్కు

ఆ త్మ క థ

లను బ్రకటించుట ఉచితమని నాకు తోచలేదు. మరియు యుద్ధము జరుగుచున్నంతవఱకును మన హక్కులను బ్రకటించుట నాపియుంచు కొను సంయమమునందే మన సభ్యతయు, దీర్ఘ వృత్తియుఁ గలవని నేను నమ్మితిని. కావున నేను నామాటమీఁదనే నిలుచఁబడి స్వయం సేవ కులుగా వేరులు వ్రాసి యిచ్చువారు వ్రాసి యిండుని అడిగితిని. చాల వేరులు వచ్చెను. వీనిలోఁ జాలవట్టు అన్నిప్రాంతములయు, మతము లయు వారి పేరు లుండెను.

ఈవిషయము నంతయు లార్డ్ శ్రూకుఁ దెలిపితిని—‘భారతీ యులమగు మేము గాయములు తిను సిసాయులకు సేవ యొనరింప నేడేని సాము నేర్చికొనకలసియున్నచో దానికి సంసిద్ధుల మయి యుంటిమి.’ కొంచె మాలోచించిన పిదప లార్డ్ శ్రూ మా విన్నప మవధరించి సామ్రాజ్యమునకు వచ్చిన యీ యాపత్సమయమున తోడ్పడ వచ్చినందులకు మమ్మభినందించి మా సేవ నంగీకరించెను.

ప్రసిద్ధ వైద్యులగు కేంటలీగారికడ వేర్లిచ్చినవా రందఱును ప్రశమాభ్యాస మారంభించిరి. నేర్పిన దాటు వారములు. అయినను ప్రశమచికిత్స యంతయు ముగిసెను. ఇందు మే మందఱుమును ఎనుబది మందిమి. ఆటువారముల పిదప జరిగిన పరీక్షలో ఒకరు తక్కు మే మందఱుమును ప్యాసయితిమి. ప్యాసయిన వా రందఱుకును సరకారు నారు కవాతు నేర్పించిరి. దీనిని నేర్పుభారము కర్నల్ జేకరుగారిది. వారే యీ సేనకు సరదా రయిరి.

ఆగోజులలో నీమను మాచి తీరవలయును. యుద్ధమనిన నెవరి కిని భయము లేదు. ఇంతియ కాక అందఱును యథాశక్తి సాయము చేయుటకు ముఁగుచుండిరి. శక్తిగలవారు యుద్ధపుసాము నేర్చుకొనఁ

3౮ యుద్ధములో నాపాలు.

దొడగిరి. మఱి అశక్తులగు వృద్ధులు, స్త్రీలు? చేయుచో వీరికిని చలసినంత పని కలదు. గాయములు తగిలిన వారికి గుడ్డలు కుట్టుట, కత్తిరించుట మొదలగు పనులకు వారు దొరఁగొనిరి.

అచట ఆఁడువారికి లా ఇసియమ్ అను క్లబ్బు కలదు. అందలి వారందఱును సైనికులనుఁ గావలసిన దుస్తులను తమశక్తికొలఁది తయారు చేయు భారమును బూనిరి. శ్రీమతి సహోదనీదేవియు నిం దొక సభ్యురాలు. ఇం దామెది నిండుసాలు. అదియే మాకుఁ బ్రథమపరిచయము. కత్తిరించిన గుడ్డల మో పొకటి నాముందు పడనైచి ‘కుట్టింపఁగలన్ని కుట్టించి నా కప్పగింపు’ మని యామె యనెను. ‘నే నామె కోరికకు స్వాగత మొనరించి మేము సాము నేర్చుకొను దినములలో మాచేత నయినన్ని చస్త్రముల తయారుచేసి యామె కిచ్చితిమి.

ధర్మసందేహము

యుద్ధములో పని చేయుటకు మే మొక సభ చేసికొని మా పేరులు సరకారువారికి పంపినట్లు దక్షిణ-ఆఫ్రికాకుఁ దెలియఁగ నే నాకు రెండు టెలిగ్రాములు వచ్చెను. అం దొకటి పోలాకు గారి కడనుండి—‘మీ పని అహింసా సిద్ధాంతమునకు విరుద్ధము కాదా?’

నే నిటు లాశంకించుచునే యుంటిని. ఏలన ‘హింస్ స్వరాజ్య’లో నే నీవిషయమును జర్పించియుంటిని. మాటియు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నామిత్రులతోడ నిరంతరమును దీనిని గూర్చి చర్చించుచునే యుంటిని. ‘యుద్ధము చేయుట నీతి కాదు’ అని మే మందఱు మంగీకరించి యుంటిమి. ‘నాపైఁ బడి కొట్టినవానిపై అమలు జరుపఁగూడ’ దనుకొను నేను రెండు రాజ్యములవారు కయ్యమునకు దిగఁగా అందు సత్పక్ష మెవరినో, అసత్పక్ష మెవరినో నాకుఁ దెలియనపుడు, సాయము చేయఁచచ్చునా?’ అని ప్రశ్న. బోయరు-యుద్ధమున నేను పాలుగొంటి నని నా మిత్రు లెఱుఁగుదురు. పిదప నాయుద్దేశములు మాటియుండు నని వారి తలఁపు.

నే నేవాదసరణికి వశుఁడనై బోయరు-యుద్ధమునఁ బడితి నో ఆవాదసరణియే న న్నిందుఁ బడఁచయిచెను. ‘పోరితమున పాలు గొనుట అహింసాసిద్ధాంతమున కనుకూలము కా’దని నాకు లెస్సగాఁ దెలియును. కాని మానవున కెల్లపుడును తనకర్తవ్యము దివ్యవలె భానము

కాదు. సత్యారాధకుఁడు పలుమాటులు ఈరీతిగా గోతఁ గూల చలసి నచ్చుచుండును.

అహింస యొక వ్యాపకమగు వస్తువు. మనము హింసా దహా నలమునఁ జిక్కుచడిన సామరులము. జీవుఁడు జీవుని దిని బ్రదుకు నను మాట * కల్ల గాదు. బాహ్య హింస చేయక జీవుఁ డొక క్షణమేని బ్రతుకఁజాలఁడు. తినుట, త్రాగుట మార్చుండుట, లేచుట మొదలగు సకల క్రియలయందును ఇచ్చచే గాని, అనిచ్చచే గాని మనుజుఁ డేకొం చెము హింసనో చేయుచునే యున్నాఁడు. ఎవఁ డీ హింస చేయు కుండుటకు చాలఁ బ్రయాసపడునో, ఎవఁ డిట్టి యూహచే జాలి గొను నో, ఎవఁడు చీమకేని కీడు దలఁపఁడో, మరియు దానిని బ్రతికించుటకు శక్తికొలది సాటుపడునో వాఁ డహింసారాధకుఁడు. అట్టివాని ప్రవృ త్తిలో నిరంతరమును నిగ్రహము పెంపొందుచుండును. ఇతనిలో నిరం తరమును కరుణ వృద్ధి బొందుచు వచ్చును. కాని దేహధారి యెవఁడును బాహ్యహింసనుండి తప్పుకొనఁ జాలఁడు.

మరియు అహింసలో అద్వైతభావన గర్భితమయి యున్నది. ప్రాణులన్నియు నొకటియే యగుచో నొకదాని పాపప్రభావము మిగి లిన వాని పైనిని బ్రసరించును గావునను మానవునకు హింసాస్పర్శ తప్పదు. సంఘమునందుండు మానవుఁడు తన కిచ్చ లేకున్నను సంఘపు హింసలో భాగస్వామి యగుచున్నాఁడు. ఇట్టియెడ రెండురాష్ట్ర ములు యుద్ధమునకు దిగినపుడు అహింసావలంబి యగు వాని ధర్మ మేమి? యుద్ధము నాఁపుటయే ధర్మము. ఎవఁ డీ ధర్మమును పరిపాలింపఁ జాలఁడో, ఎవఁడు నిరోధింపజాలఁడో, ఎవఁడు నిరోధింపఁగల

* జీవో జీవస్య జీవనమ్.

ఆ త్మ క థ

అధికారముఁ బడయనేరఁడో అట్టివాఁడు నీమి చేయఁజలయును ? యుద్ధములో దిగఁజెల్లును. దిగి తనను, తనదేశమును, ప్రపంచమును ఉద్ధరించుటకు సంపూర్ణమును ప్రయత్నమును చేయఁజెల్లును.

తెల్లవారి యేలుబడి వలన నాస్థితిని, అనఁగా బాప్రజలస్థితిని, చక్కఁబఱుప వలయునని నాకోరిక. నే నిపు డింగ్లండులో నుంటిని. మరియు ఇంగ్లండు నౌకాబలమున కాపాడఁబడుచుంటిని. ఈ రీతిగా నీ బలము నుపయోగించుకొనుచు దీని హింసలో నేనును భాగస్వామి నయితిని. కావున నే నీ రాజ్యముతోడ నెట్టి సంబంధమునేని పెట్టుకొనవలయుచో, ఈ రాజ్యపు బావుటాక్రింద నిలుచఁబడ వలయుచో, 'యుద్ధము మాడదు' అని వావిడిచి చెప్పి ఈ రాజ్యపు యుద్ధనీతి మాటనంతవఱకును సత్యాగ్రహశాస్త్రము ననుసరించి బహిష్కరింపవలయును, లేక భంగింపఁదగిన శాసనములను భంగించి చెఱసాల లెక్కడ నున్నవా యని వెదకుకొనుచుఁ బోవలయును, లేక యుద్ధములో పాలుగొని దాని నడఁపఁగల సామర్థ్యమును సంపాదింపవలయును. 'నిరోధించుశక్తి మనకు లేదు, మన కొకటే వారి, అది యుద్ధములో పాలుగొనుట'యని నేను నిశ్చయించుకొంటిని

తుపాకి పేల్చువానియెడలను, వానికి సాయము చేయువానియెడలను అహింసకు దృష్టి భేదము లేదు. బందిపోటుగాండ్రలో నుండి వారి మూటలు మోసి, వారికి పైకాఁ పుండివారికి గాయములు తగిలినపుడు కట్టు కట్టి నేవించువాండ్రును బందిపోటువాండ్రతోపాటే. ఈ రీతిగానే యుద్ధమున గాయములు తినినవారికి నేనచేయువారుగూడ యుద్ధదోషమునుండి తప్పుకొనఁజాలరు.

పోలాకుగారికడనుండి తంతి రాక మునుపే నే నిటులు విచారించుకొనుచుంటిని. వీరి తంతి వచ్చిన పిదప వెంటనే మరల కొందఱు

మిశ్రులతో చర్చించితిని. యుద్ధమున పాలుగొనుట నా ధర్మ మని అనుకొంటిని. నేటికిగూడ నీ విచారసరణి దోషగ్రస్తము కావని నా నమ్మిక. ఆ సమయమున బ్రిటిషుసామ్రాజ్య సంబంధమునఁ గల నా యుద్దేశముల ననుసరించియే నేను యుద్ధమున పాలుగొంటిని గావున దానియెడ నా కించుకయు పశ్చాత్తాపము లేదు.

నా మాట బాగుగా నున్నదని ఆ నాఁడును మిశ్రు లంహిత చేతను ఒప్పింపఁజేయుట శక్యము కాదు అని నాకుఁ దెలియును. ఇది కడు సూక్ష్మ మగు విషయము. ఇందు మతభేదముల కచకాశము కలదు. కావున అహింసాధర్మమును విశ్వసించి దానిని జాగ్రూక తతో పరిపాలించువారికడ లేటతెల్లముగా నాయభిప్రాయమును విన్నవించుకొంటిని. సత్యాగ్రహ మొనరించునాఁడు రూఢిబలమున, అనఁగా పరంపరాగతమగు ఆచారబలమున, నే పనియుఁ జేయ నక్కఱలేదు. అతఁడు తన యభిప్రాయములందే ఆరూఢుఁడయి యుండవలయును. దాన దోష ముండునేమో యని కనుగలిగి యుండ వలయును. తప్పు కలదని తెలిసినపిమ్మట దాని నెత్తిని దాల్చి ప్రాయశ్చిత్తమునుగూడఁ జేసికొనవలసి యుండును.

సత్యాగ్రహపు పీఠము

నే నిటులు నాధర్మ మెఱిగి యుద్ధమునందు ప్రవేశించినను సాక్షాత్ ప్రవేశము నాయవృష్టమున వ్రాసి పెట్టబడియుండక పోవుటయే గాక అట్టి యాపత్సమయమునందుఁ గూడ కొంచెము సత్యాగ్రహము నడిపింప నలసిన స్థితి నాకుఁ గలిగెను.

మా పేరులు మంజూరు చేయబడి నమోదుచేసికొనఁ బడినవెంటనే మాకు కవాతు నేర్పుట కొక యధికారి నియమింపఁబడెనని వ్రాసియుంటిని. ఈయధికారి యుద్ధపు కవాతు నేర్పుటలోనే మాకు నాయకుడనియు, మిగిలిన అన్ని పిషయములందును మాకు డీకి నేను నేను నాయకుడ ననియు మాయంబు యభిప్రాయము. నాసహచరుల జవాబు దారీనాది, అతనికి నేను జవాబుదారీ, అనఁగా ఈయధికారి అన్ని పనులను నాద్వారమున నడుపఁవలయు నని మాయందఱి యుద్దేశము. కాని ఆయధికారి కన్నులు వేటు రీతినా ఉన్నచని మాకు మొదటి నాఁడే తెలిసెను. సోరాబజీ కడు జాగ్రూకుఁడు. అతఁడు నన్నిటులు మందలించెను. 'ఏమండోయ్! ఈయన తాను చక్రవర్తి అనుకొని తన అధికారమునంతయు మనమీద చలాయించు నటులున్నాఁడు. మనకు ఈయన హుకుముతో జరూరులేదు. ఇతఁడు మనకొక పంతులు. ఈయన పంపిన ఆక్రొత్త కుర్రలు గూడ మన మీద హుకుములు నడపఁదలఁచుచున్నారు.' ఈక్రొత్త కుర్రవాండ్రు ఆక్సుఫర్డులోని విద్యార్థులు. వీరు మాకు నేర్పఁచిరి. పెద్ద ఆఫీసరు

౪౦ సత్యాగ్రహపు పినరు

గారు వీరిని మాలో కొన్ని భాగములకు నాయకులనుగా నియమించిరి. సోరాబజీగారు చెప్పిన విషయము నేను సోరాబజీకి చల్లమాటలు చెప్పి 'ఈవిషయమున అంతగా వగచవలదాంటిని. కాని సోరాబజీ వెంటనే 'సరే' అనునట్టివాఁడు కాఁడు.

'మీరు నట్టి బోళావారు. వీరు తియ్యతియ్య మాటలు చెప్పి మీకు గొయ్యి మాసింతురు. మీరు కనులు తెరిచికొని పాఠశాల జూచి అప్పుడు 'లెం డిక సత్యాగ్రహము చేయుం' డని అందురు. అపైని మీకును మాకును దుఃఖింపకతప్పదు' అని సోరాబజీ నవ్వుచు పలికెను.

'నాసావాసమువలన దుఃఖము గాక మఱి యేది మీకుఁ జేకూరు ననుకొందురు? సత్యాగ్రహి మోసగింపబడుటకే జన్మ మెత్తెను. కావున నతఁడు నన్ను మోసగింపనీ! మోసగించువాడే తుదికు మోస గింపఁబడు నని జేయిమాటులయినను మీకుఁ జెప్పియుందునే' అని నే నంటిని.

సోరాబజీ పకపక నవ్వి 'మంచిది, ఇంక మోసములోఁ జూరుఁడు! మీ రెపుడో యొకనాఁడు సత్యాగ్రహములోఁ జత్తురు; మమ్ములఁగూడ మీవెనుకఁ దీసికొని పోయి చంపుదురు.'

ఈ మాటలను వ్రాయుచుండఁగా మిస్ హోబ్ హాన్ గారి మాటలు నుర్తు వచ్చుచున్నవి. నాన్ కో ఆపరేషన్ రోజులలో ఈమె నా కీటులు వ్రాసెను—'సత్యమునకుఁగాను ఎపుడో ఒకపుడు మీకు ఊరి శిక్ష పడు టొక వింత కాదు, ఈశ్వరుఁడు మీకు సత్యశ్రమమును జూపుఁగాక! ఈశ్వరుఁడు మిమ్ము రక్షించుఁగాక!'

ఆ యధికారి యధికార మారంభించిన మొదటిదినములందే సోరాబజీకిని నాకును పయి సంభాషణ జరిగెను. కాని ఆ ఆ రంభ మునకును అంతమునకును నడుమ నెన్నో దినములు పట్టలేదు. ఇంతలో

ఆత్మకథ

నా యూనివర్సిటీలో వాళ్ళు ఎక్కువ వాయెను. పదునాల్గునాళ్ల ఉపవాసమయిన పిదప నింతనాకును నా శరీరము బాగుపడ లేదు, ఐనను నేను కవాతు మాన లేదు. కవాతు మైదానము మాకు రెండు మైళ్లదవ్వు. అక్కడికి తఱచు నడచియే పోవుచుంటిని. ఇందులకుఁ గాను మంచము నెక్కనలసి వచ్చెను.

నాకు అట్టి స్థితిలో కాంపుకు పోనలసి వచ్చేడిది. అందఱును కాంపులోనే ఉండుచుండిరి. నేనుమాత్రము రాత్రికి ఇంటికి వచ్చుచుంటిని. అప్పుడు సత్యాగ్రహమున కక్కఱ కలిగెను.

ఆ యాఫీసరు ఇష్టము వచ్చినటులు హుకుములు జారీచేయఁ దోడఁగెను. అన్ని విషయములయందును ‘చేనే మీకు అధికారి’ నని అతఁడు తేటతెల్లముగా చెప్పెను. చెప్పుటయే కాక దాని రుచిగూడఁ గొంచెము చూపెను. సోరాబజీ నాకడకు పరుగెత్తుకొని వచ్చెను. అతఁడా యధికారమును సహింపఁబూనుకొనలేదు. అతఁడిటులనెను. ‘ఏ హుకుము వచ్చినను అది మీ ద్వారమున రావలయును. నేటికిని మనము కవాతు నేర్చుకొను కాంపులలోనే యున్నాము; అప్పుడే మనపై పాడు హుకుములు! ఆక్రొత్తకుర్రవారలకును మాకును చాలా తేడా చూపఁబడుచున్నది. అది దుస్సహము. అది నెంటునే తొలగ వలయును. కానిచో మన పని యంతయు భగ్నమగును. మనవిద్యార్థులలోఁ గాని, మనతోపాటు దీనిలోనికి దిగిన మనషారలలోఁగాని యెవఁడును పాడు హుకుమును సహింపరాదు. ఆత్మగౌరవమునకుఁ గాను ఇందు దిగి దీనిలో అవమానమును నహించుట కాని పని.’

నే న్నాయాఫీసరు కడకు వెళ్లి నాకడకు వచ్చిన ప్రియాదుల నన్నిటిని వినిపించితిని. అతఁ డిటులు వాకు వ్రాసెను—‘మీ

౪౦ సత్యాగ్రహపు పిసరు

ప్రియాదు లన్నియు వ్రాసి నాకుఁ బంపుడు.' దీనితోఁ దన యధికారమునుగూడ జతపఱచి—'ప్రియాదులు మీద్వారమున రాఁగూడదు. ఆ యా భాగములకు నాయకు లయినవారి ద్వారముననే రావలయును.' దీనికి నే నిటులు ప్రశ్నోత్తరించితిని—“నా కధికారముతోఁ బని లేదు, యుద్ధన్యాయమును బట్టి చూచినచో నే నొక మామూలు సిపాయిని. నేను మాతుకిడీకి ముఖ్యుడను. నన్ను ఈ తుకిడీకి ప్రతినిధినిగా మంజూరు చేయుడు.' అని మరియు నాకడ నున్న ప్రియాదుల నిటులు తెలిపితిని: 'మాతో సంప్రదింపకుండ కుర్ర ఆఫీసరులను మా మీదఁ బెట్టినందులన మాకుఁ జాల నసంతుష్టి కలిగినది, కావున ఓరిని దీసివేయునది. అట్టి నాయకుల నేర్పాటు చేసికొను వీలు తుకిడీకే కలిగింపఁపఱచినది.'

ఈమాట లాయనకు నుటక పడలేదు. 'తుకిడీయే ఆఫీసరుల నెన్నుకొనుట యుద్ధన్యాయమునకు విరుద్ధము. ఇక ఆఫీసరులను తీసి వేయుచో తుకిడీకి అదుపాజ్ఞలు అక్కఱ లేదన్న మాట' అని ఆయన సాతో ననెను.

పిదప మే మొక సభ చేసికొంటిమి. సత్యాగ్రహములనఁ గలుగు గంభీరమును పరిణామమును వారి కెఱుకపఱచితిని. ఇంచుమించుగా అందఱును సత్యాగ్రహ శపథముఁ బూనిరి. లోఁగడ నియమించిన క్రొత్తకుర్ర ఆఫీసరులను తానే యెన్నుకొను నధికారము తుకిడీ కీయనిచో తుకిడీలోనివారందఱును ఇకమీద కవాతుకుఁ గాని, కాంపుకుఁ గాని వెళ్లఁగూడదు అను తీర్మానము పలువురచే నంగీకరింపఁబడెను.

పిదప నే నా యాఫీసరు కొక యుత్తరము వ్రాసితిని. అందు మా అసంతుష్టిని ప్రకటించితిని. నా కధికారకాంక్ష లేదనియు,

ఆత్మకథ

మాపని నేవామాత్రమే యనియు, సాంగోపాంగముగా మే మాపనిని చేయఁగోరుమన్నా మనియు వ్రాసితిని. మరియు బోయరు యుద్ధమునఁ గూడ నే నేయధికారమును బడయలేదనియు, కర్నల్ గేలవేకును మాకును అపు డెట్టి వివాదమును తటస్థింపలే దనియు, అతఁడు నా ద్వారమున మా తుకిడీయొక్క ఉద్దేశములను గనుఁగొని అన్ని పనులును జేసెడివాఁ డనియు వ్రాసితిని. ఈయుత్తరముతో మాతీర్మానపు నకలొకటి పంపితిని.

ఈ యుత్తర మాయనను ఇసుమంతయు కదిలింపఁ జాలక పోయెను. మే మిటులు సభ చేసి యీతీర్మానము గావించుటయుఁ గూడ యుద్ధనియమోల్లంఘన మని యతఁడు తలఁచెను.

ఇటు పిమ్మట ఈవిషయము లన్నియుఁ గ్రుచ్చి యెత్తుచు భారతమంత్రి కొక యుత్తరము వ్రాసితిని. దానితో మాతీర్మానమును గూడఁ బంపితిని.

భారతమంత్రి యిటులు ప్రత్యుత్తర మొసఁగెను: ‘దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో స్థితి వేటు; ఇక్కడిస్థితి వేటు. ఇచట పెద్ద ఆఫీసరుకు చిన్న ఆఫీసరులను నియమించు హోదా కలదు. అయినను ఇకముందు ఆ యాఫీసరు మీమాటల నాలకింపఁగలఁడు.’

పిమ్మట మా యిరువురినడుమను ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు చాల జరిగెను. కాని ఆ గోడు సంతయు నిచటఁ జెప్పుకొని యీ ప్రకరణమును బెంచఁగోరను.

కాని ఆ గో డెట్టి దనఁగా, మనము ప్రతిదినమును హిందూదేశములో ననుభవించు గోడుచంటిదే యను మాట మాత్రము చెప్పక తప్పదు. ఆ యాఫీసరు నయాన, భయాన మాలోఁ గొందఱు చీలఁ

౪౦ సత్యాగ్రహపు పిసరు

దీసెను. శపథము తీసికొనినను మాలోఁ గొందఱు ఛలమునకును, బలమునకును బలి యైరి. ఇంతలో గాయములు తినిన సోల్జరులు అనుకొన నంతమంది నెటలీ ఆసుపత్రిలో వచ్చిపడిరి. వీరికి శుశ్రూష చేయుటకు మా తుకిడీ తుకిడీతో అక్కఱి యొదనెను. ఎవరిని ఈ యాఫీసరు తన నైపునకుఁ ద్రిప్పకొనెనో వారు నెటలీకి నెల్లియుండిరి కాని యితరులు పోలేదు. ఇది ఇండియా ఆఫీసుకు బాగుండలేదు. నేను మంచము పట్టితిని గాని మాతుకిడీవారితో సంబంధ ముంచుకొనియే యుంటిని. మి. రాబర్ట్సుతో నాకు గాఢపరిచయము కలిగెను. అతఁడు నన్నుఁ గలిసికొని మిగిలిన వారి నందఱునుగూడఁ బంపుమని వేధించెను. 'ఈ మిగిలినవా రందఱును వేతే ఒకతుకిడీగా ఏర్పాటయి నెటలీ ఆసుపత్రికి నెల్లఁలసిన దనియు, వారి కచటి పెద్ద ఆఫీసరుతోనే గాని చిన్న ఆఫీసరులతో సంబంధ ముండ దనియు దాన ఆత్మగౌరవమునకు హాని కలుగ దనియు, ఇటులు చేయుచో సరకారువారు సంతసింతురనియు, ఇప్పుడు గాయపడినవారు పలువురు వచ్చి పడిరి గాన వారికి ఉపచార మొదవఁగల దనియు అతఁడు చెప్పెను. ఈ మాట మాయందఱుకును నచ్చెను. ఉండిపోయిన విద్యార్థు లందఱును నెటలీకి నెల్లిరి. నే నొక్కఁడనే పండ్లు కొలుకుకొనుచు మంచమునఁ బడి మూలుగుచుంటిని.

గోఖలేగారి బౌద్ధాభ్యుదయము

స్త్రీమూలము నాకుఁ గలిగిన ఊపిరితిత్తుల నాఁపునుగూర్చి వ్రాసియుంటిని. నే నిటులు జబ్బుపడి యుండఁగానే గోఖలేగారు నీమకు వచ్చిరి. నేనును, కేలన్ బేకుగారును ప్రతిదినమును వారికడ కరుగుచుంటిమి. మా ప్రసంగములలో నెక్కువపాలు యుద్ధమును గుఱించి. కేలన్ బేకుగారికి జర్మనీభూగోళ మెల్లను జిహ్వగ్రమున తాండవించుచుండును. మరియు కేలన్ బేకుగారు యూరోపునందు యాత్ర లొనరించి వచ్చిరి. కావున వారు యుద్ధమునకు సంబంధించిన ప్రదేశముల నన్నిటిని గోఖలేగారికిఁ జూపుచుండిరి.

మా ప్రసంగములలో నా జబ్బుగూడ నొకటి. నాఁటికిని నేను తినుబండములను పరీక్షించుచునే యుంటివి. వేఱు సెనగలు, పచ్చియరఁటులు, పండినయరఁటులు; నిమ్మలు; ఆలివునూనె, కప్పురవంగలు, ద్రాక్షలు మొదలగునవి నా తినుబండము. పాలు పప్పులు ధాన్యములను వూదూచుటలేదు. జీవరాజు మెహతాగారు నన్ను జూచి పోవుచుండిరి. పాలు ధాన్యములు తీసికొను మని ఓరు నాకు నొక్కి చెప్పిరి. ఈమాట గోఖలేగారి చెవులకుఁగూడఁ బ్రాకెను. ఖలాహారమునకు సంబంధించిన నా యభిప్రాయములు వారికి చాలవట్టు రుచింపవు. ఆరోగ్యరక్షణమునకు డాక్టరుగారి మాటలు వినవలయునని వారి యుద్దేశము.

౪౧ గోఖలేగారి జైదార్యము

గోఖలేగారి మాట వినకుండుట నాకు చేతఁగాని పని. వారు పట్టు పట్టిరి. ఆలోచించుకొనుటకు ఇరుచదినాలుగు గంటలు నా కవ కాశ మొసఁగుటని వారినిఁ గోరితిని. కేలన్ జేకుగారును, నేనును ఇంటికి వచ్చితిమి. 'ఇప్పుడు నా చేయవలసిన దేమి?' అని నేను కేలన్ జేకు గారితో నాలోచించితిని. ఈ ప్రయోగమున వీరు నాకు సహచరులు. ఈ ప్రయోగము వీరికి రుచ్యముగా నుండెను. కాని ఆరోగ్యమును గుఱించి యీ ప్రయోగము విడనాడుటయే వారి కెష్టము. ఇంక మిగిలి నది నే నొక్కడనే. నేను నాయంతర్వాణి నాలకింపవలయును.

రాత్రి యంతయు ఆలోచనలో మునిగితిని. నే నిపు డీ ప్రయోగములను విడనాడుదునేని నాయుద్దేశము లన్నియు మట్టిఁ గలియును. పోనీ, నా యాలోచనలలో పొరపాటు కలదని యందమా, అదియుఁ గానిపింపదు. కావున నిపుడు చేయవలసిన దేమి? గోఖలేగారి ప్రేమను ఎంతవట్టు పాటించుట ధర్మము? ఆ శరీరరక్షణమునకుఁ గాను ఈ ప్రయోగము నెంతవట్టు తగ్గించుట యుక్తము? అని యాలోచించి, ఈ ప్రయోగమున 'ధర్మమునకుఁ జేటు గాకుండునంతవట్టు కాపాడుకొనవలయునవి నాయధీనమున నుంచుకొనవలయు ననియు, మిగిలినవిషయము లన్నియు డాక్టరుకు నశపఱుపవలయు ననియు నిశ్చయించితిని. నా క్షీరత్యాగమునకు బీజము ధర్మము. పా లొక చుక్కయేని లేకుండ పిండుటకుఁగాను కలకత్తాలో ఆవులకును, గేదెలకును కలిగించు హింసలు నాకనులకుఁ గట్టినటు లుండెను. మరియు మాంసముచలెనే పాలును మనుష్యున కాహారము కా దను విషయము గూడ నా బుర్రలో నుండెను. కావున క్షీరత్యాగము నిశ్చయించుకొని, తలబరువు తగ్గించుకొని చీకటితో లేచితిని. కాని గోఖలేగారి

ఆ త్మ క థ

భయము పోలేదు. కాని నా నిశ్చయమును అనుమతించు రని నమ్మకమును లేకపోలేదు.

సాయంకాలమున మే మిరువురమును గోఖలేగారి దర్శనమునకు నేపనల్ లిబరల్ క్లబ్బులోనికిఁ బోయితిమి. వారు మమ్ముఁ జూచుచునే—‘డాక్టరుగారి మాట విన నిశ్చయించితిరా?’ అని యడిగిరి.

నేను చల్లగా నిటు లంటిని—‘నే నన్నిమాటలు విందునుగాని మీ రొకదానికొకకు మాత్రము పట్టు పట్టుకుఁడు! పాలు, పాలతోఁ జేసిన వస్తువులు, మాంసము వీనిని నేఁ గొనను. వీనిని గొనకున్నచో మృత్యువు వచ్చు నందురా, రానిండు! దానిని కాగిలించుకొనుటయే ధర్మమునుకొందును.’

‘ఇది మీ చివరమాటయా?’ అని గోఖలేగారనిరి.

‘చివరమాట మఱి యొకటి యుండు నని అనుకొనను. దీన మీకు కష్టము కలుగు ననుకొందును గాని నన్ను తీమింపుడు.’ అని నే నంటిని.

గోఖలేగారు కష్టపడినను మిగుల ప్రేమతో నిటు లనిరి: ‘మీ మాట నాకు రుచింప లేదు. ఇందు ధర్మ మను మాటయే నాకుఁ గానరాదు. కాని ఇఁక మి మ్మొప్పింపఁ బ్రయత్నింపను.’ అని యిటులు పలుకును జీనరాజ మెహతాగారివైపు దిరిగి, ‘ఇఁక గాంధీని రొప్పు పెట్ట వద్దు. అతఁడు పెట్టుకొనిన హద్దులో పుచ్చుకొనఁదగిన వస్తువులనే పుచ్చుకొను మనుఁడు’ అనిరి.

డాక్టరుగారి కనిష్టముగనే యుండెను గాని, పాపము, వా రేమి చేయఁగలరు? ‘ఇంగువ పొగించిన మినుప కట్టు పుచ్చుకొమ్మనిరి.

రంగ గోఖలేగారి జౌదార్యము

‘చిత్త’ మంటిని. రెండు మూణ్ణాళ్లు త్రాగియుఁ జూచితిని. అది ఉప
యోగింపకపోగా వాఁ పెక్కుడాయెను. అది నాకు పడ లేదు.
మరల పండ్లలో పడితిని. డాక్టరుగారు పై యుపచారములు చేయు
చునే యుండిరి. దానఁ గొంచెము శాంతి చిక్కెను. కాని నా నియ
మములు వారికి ముకుద్రాదులు. ఈనడుమ గోఖలేగారు అక్టోబరు
నవంబరు నెలలలో లండనులో పట్టు మూడమంచులకు ఆంగలేక దేశ
మునకు పయనించిరి.

వాఁపులకు వైద్యము

ద్రోహి తిత్తులవాఁపు నిమ్మళింపలేదు. దానఁ గొంచెము భయ పడితిని. మంచు దీనికిఁ గొఱగావనియు, ఆహారపరివర్తనము చేతను, బాహ్యోపచారములచేతను జబ్బు తప్పక ఝాడా యగుననియు నాకుఁ దెలియును.

ఆన గూఁ సంవత్సరమున నేను డాక్టరు ఏలిన్సన్ గారి నెఱుఁగుదును. ఆయన తినుబండములు మార్చి వ్యాధులు కుదుర్చును. నేను వారి నాహ్వానించితిని. నాశరీరము మాపించితిని. నాకును, పాలకును విరోధమని వారికిఁ జెప్పితిని. వెంటనే యతఁడు హెచ్చరి కతో—‘పాలతో ఎంతమాత్రమును పని లేదు. ఇప్పుడు కొన్నాళ్లు మీకు క్రొవ్వు కలిగింను పదార్థములు లేకుండఁ జూతును’ అని రొట్టె,* పచ్చిపూరలు, పండ్లు మాత్రమే తిను మని చెప్పెను. పచ్చిపూరలలో ముల్లంగి, ఉల్లి వంటివి. పండ్లలో ముఖ్యముగా నారింజలు. పచ్చి పూరలను కసకస నమలి తినవలయును. ఇటులు రెండు మాఁడు నాళ్లు తిని మాచితిని. పచ్చిపూర లటుగ లేదు. అపు డాప్రయోగమును విధి ప్రకారము చేసి మాడఁగల శక్తి నాకు లేదు. మరియు నమ్మకమును లేదు. డాక్టరుగారు కిటికీతలుపు లిరుగది నాలుగుగంటలును తెఱచి యుంచ నలసినదనియు, నులివెచ్చ నీరు పోసికొమ్మనియు, వాఁపు

*Brown bread.

౪౨ వాఁపులకు వైద్యము

మీఁద నూనె రాయుమనియు, పొవుగంటయో అరగంటయో గాలిలో నడుపు మనియును జెప్పిరి. నా కీ యుపచారములు బాగుండెను. అక్కడిని శ్రేంచి కిటికీలు. వీని నిండారఁ దెలిచి యుంచినచో వగ్గోదకము లోనికి నచ్చును. పైనున్న నెలుగు కంఠలు తెఱవఁ దగినవి కావు. కావున అద్దము బద్దలు గొట్టి ఇరువది నాలుగు గంటలును గాలి నచ్చుటకు దారి యేర్పఱచితిని. వాన రానిచో పరాసు కిటికీలను తెఱచి యుంచుచు వచ్చితిని.

ఇంత చేసినతరువాత కొంతశాంతి కలిగెను గాని సంప్రార్థారోగ్యము కలుగలేదు. సిసిలియా రాబర్ట్సు దొరసాని వచ్చి నన్ను పుడవుడు దూచి పోవుచుండెను. మాకు మైత్రి కలిగెను. నాచేత పాలు త్రావింపవలయు నని యామెకు గంపెఁ దాశ. కాని నేను త్రాగను. కాబట్టి పాలవలె పనిచేయు పదార్థములను ఆమె యాలోచింప సాగెను. ఎవరో మిత్రుఁ డొకఁ డామెకు మాల్ టెడ్ మిల్కును సూచించెను. అతఁ డందొక పాలచుక్కయేని లేదని చెప్పెను. పాప, మతఁ డెఱుంగఁడు. మరియు పాలలోఁ గల గుణము లన్నియును అందుఁ గలవనియు, అది రసాయన శాస్త్రప్రకారము చేయఁబడిన ఒక ద్రవ్యమనియు నతఁ డామెకుఁ జెప్పెను. సిసిలియా రాబర్ట్సు దొరసానికి నాధర్మవృష్టియొడఁ గడు నాదరము కల దని నే నెఱుఁగుదును. కావున నే నా మాల్ టెడ్ మిల్కును కొంత తీసి నీళ్లలోఁ గలిపి పుచ్చి కొంటిని. సరిగా పాల రుచి. నీరు తాగి 'ఇ ల్లేవరిది?' అనీ అడిగి నటులు త్రాగినపిదప సీసామీఁది చీటి చూచితిని. అది పాలతోఁ జేయఁబడిన ద్రవ్యమని తెలిసెను. అంతటితో దానిఁ బాటవయిచితిని. ఈసంగతిని దెలుపుచు 'ఇందులకు మీ రిసుమంతయు విచారింపవల'దని సిసిలియా రాబర్ట్సు దొరసానికి వ్రాసితిని. చూచుచునే ఆమె మా

ఆ త్మ క థ

యింటికి ఒక్కపరుగున వచ్చి తన పొరపాటునకు కడు వగచెను. ఈమె మిత్రుఁడు పాప మా చీటి చూడలేదు. నే నామె నూటడించితిని. 'మీ రింతగా కష్టపడి నాకు సమహర్చిన యీ ద్రవ్యములు పుచ్చుకొనఁ జాలనందులకు నన్ను తుమింపు' డని కోరితిని. తెలియక పుచ్చుకొన్నందులకు, పశ్చాత్తాపముతోఁ గాని, ప్రాయశ్చిత్తముతోఁగాని యిసు మంతయుఁ బని లేదంటిని.

ఈమెనుగుఱించి చాల విషయములు నాకు గుఱు తున్నవి గాని వానిని వర్జింతును. పలువిపత్తులలో, పలు విరోధములలో ఆశ్రయ మొసఁగిన మిత్రులు నాకు పలువురు గలరని గుర్తు తెచ్చుకొందును. ఈశ్వరుఁడు దుఃఖములు అను చేఁడు మందులతోపాటు మైత్రి యను తియ్యని అనుపానమునుగూడఁ బెట్టు నని శ్రద్ధాకు వసనాఁ డాగుర్తు లలోఁ గాంచఁగలఁడు.

డాక్టరు సీలిన్ సనుగారు రెండవతూరి చూడవచ్చి మఱి కొన్ని వస్తువులకు సెల వొసఁగిరి. శరీరమున క్రొవ్వు పట్టుటకు వేటుసెనగ, చెన్న లేక ఆలివ్ నూనె పుచ్చుకొను మనిరి. పచ్చిమారలు పడనిచో వండి అన్నములోఁ దినుమనెను. ఈపదార్థములు నా కనుమాలములు.

కాని రోగము నిర్మూలము కాలేదు. చాల జాగ్రత్తగా ఉండ వలసియే యున్నది. నే నింకను మంచమునుండి లేచుట లేదు. డాక్టరు మోహతాగారు నడుమనడుమ వచ్చి చూచి పోవుచుండిరి.—'నామాట ప్రకారము నడచుకొనినచో మీకు నిమ్మళింపఁ జేయుదు'నని వచ్చినపు డెల్ల అనిపోవుచుండిరి.

సంగతు లీరీతిగా జరిగిపోవుచుండఁగా నొకనాఁడు రాబర్నస్ గారు మాయింటికి ననుఁ జూడ వచ్చి, 'మీ రింక దేశమునకు వెళ్లి

౪-౨ వాఁపులకు వైద్యము.

పాండు ! మీ రీస్థితిలో నెటలీకి పోఁ జాలరు, ముందున్నది ముసళ్ల పండుగ ! మంచు ! మీకు దేశముననే గాని యిచట నిమ్మళింపదు. కావున మీరు తప్పక దేశమునకు వెళ్లుఁడు ! అంతవఱకును యుద్ధము జరుగుచునే. ముందునేని మీకు ఆరోగ్యము కలుగుచో అచటనే యుండి సాయము చేయుటకు వలసినంత యవకాశము కలదు. ఇప్పటికే మీరు చేసినసాయ మేమాత్రమును తక్కువైనది కాదు' అని పలికిరి.

వీ రిచ్చిన సలహా బాగున్న దనిపించెను. నేను దేశమున కేఁగుటకుఁ బ్రయత్నము చేయఁదొడఁగితిని.

దేశమునకు ప్రయాణము

కేలన్ బేకు గారు ఇండియాకు రా వెంచి నాతోఁగూడ సీమకు వచ్చిరి. మే మిరువురమును ఒక చోటుననే యుండెడివారము. యుద్ధ మారంభము కాఁగనే సర్కారువారు జర్మనుదేశమువారిని వేయి కనులతోఁ గనిపట్టుచుండిరి గాన కేలన్ బేకుగారిని మాతో తీసికొని పోఁగలమా? లేమా? అని మాకు సందేహము కలిగెను. వారికి రహ దారిచీటి సంపాదించుటకు విశ్వప్రయత్నములు చేసితిమి. రాబర్టు గారికి చీటి యిప్పింపవలయు నని యుండెను. అతఁడు దీనికిఁగాను వైస్రాయికి తంతి యిచ్చెను. సూటిగా లార్డ్ హార్డింగుగారికడ నుండి వెంటనే యిటులు జవాబు వచ్చెను: 'మేము వగచుచున్నాము, మే మీ సమయమున ఎట్టి చిక్కును నెత్తిపయిఁ బెట్టుకొనఁజాలము'. దీనియొగ్గత మా కందఱుకును బోధపడెను. కేలన్ బేకుగారిని విడిచి పెట్టుట నాకు దుఃఖజనక మాయెను గాని నన్ను విడిచిపెట్టుట నా కంటె ఆయనకు ఎక్కువ దుఃఖజనక మాయెను. ఆయన ఇండియాకు వచ్చియుండిన యెడల నీపాటికి భూమి దున్నుకొనుచు, బట్టలు నేసి కొనుచు నుండెడివాఁడు. వారిపుడు వెనుకటివలెనే జీవితము గడపుచు వడ్రంగమునం దెడతెఱపి లేక దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నివసించుచున్నారు.

నేను మూడవ తరగతి టికెట్టుకు ప్రయత్నించితిని. కాని పి. అండ్ ఓ. ఓడలలో ఆటికెట్లు లేకపోవుటచే రెండవ తరగతి టికెట్టు పుచ్చుకొనవలసి వచ్చెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి తెచ్చికొనిన

ఆజీనపండ్లను నాకడ నుంచికొంటిని. ఈయోడలలో ఆజీన పండ్ల దొరకవు. ముగ్గి నపండ్లు వగైరాలు దొరకును.

డాక్టరు మెహతాగారు 'మిడ్ న్ ప్లాస్టరు'తో నాపార్శ్వములను బిగించిరి. ఆకట్టు నటులే యుంచుకొను * మనిరి. శస్త్రాశ్లకంపై నేను దాని నుంచుకొనజాలకపోతిని. తుద కెటులో దానిని తీసివేసి కొనఁ గలిగితిని. పిదప ఒడలు తోముకొని స్నానము చేయఁగల సౌభాగ్యము నాకు చేరారను. ఆజీనపండ్లను, పచ్చని పండ్లను, ముగ్గిన పండ్లను మాత్రమే నా కాహారము. వీనితో నొకనాటికంటె నొకనాడు ఆరోగ్యము కలుగజొచ్చెను. సూయెజ్ కనాల్ చేరువఱకు చాల తేలిక యిచ్చెను. నాశరీరము దుర్బలముగా నున్నను వ్యాధి భయము సంపూర్ణముగా పోయెను. ప్రతిదినమును కొంచె కొంచెము సాము చేయుచుంటిని. ఈయారోగ్యమునకుఁ గారణము సమశీతోష్ణ ప్రదేశమునందలి గాలి యని నా యుద్దేశము.

తొల్లి టి యనుభవములవలననో, మఱి యేకారణములవలననో గాని, ఈయోడలో తెల్ల బాటసారులకును, నల్ల బాటసారులకును నడుమ నొక భేదము కానిపించెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయోడలలో నట్టి భేదము నాకుఁ గానబడలేదు. వానిలోను లోలోపల లేకపో లేదు గాని యిది వేఱు, అది వేఱు. చాలమంది తెల్లవారితో మాటలాడితిని గాని, 'సాయబయ్యా సలామయ్యా!' అను మాటలకంటె నెక్కువమాటలు కావు. అవి హృదయములు కలిసిన మాటలు కావు. కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికా యోడలలోను, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోఁగూడ హృదయ మేళనము కలదు. కాని యీ యోడలలో నిటు లుండుటకు కారణము నా కిటులు తోచుచున్నది: మేము రాచవార మనునదేశము తెల్లవారలకును, మేము బానిసల మను నదేశము నల్లవారలకును వెనుక వెనుక నున్నది.

* రక్షణీ చేరునంతవఱకు విప్లవల దిని-అని అంగపాఠము. — అనుభవము.

ఆత్మకథ

ఈ గాలి సోకకుండా దేశమున బడుటకు తొందర యెత్తెను. ఏడెనుకు చేరువఱకు ఇలు చేరి నటులే యుండెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికా లో నాకు ఏడెవారితో పరిచితి గలదు. భాయి కేకోబాన్ కావసజీ దిష్టాగారు డరబను వచ్చియుండిరి. నాకు వారితోడను, వారి భార్య తోడను ఎక్కువ నేస్తము కలిసెను. కొలది నాళ్లలో బొంబాయి చేరుకొంటిమి. దేశమునకు ౧౯౦౫ సంవత్సరములో రాగల నని యాశ యుండెడిది. కాని పదియేండ్లు దాటిన తరువాత నచ్చుటచే చాల నానంద మాయెను. గోఖలేగారు బొంబాయిలో నాకు స్వాగత మొసఁగుటకు సకలసన్నాహములును జేసిరి. వారి కారోగ్యము లేదు. లేకున్నను బొంబాయి నచ్చిరి. వారిదర్శనము చేసికొని వారి లోఁ గలిసిపోయి తలబరువు తగ్గించుకొన నలయు నను నాశతో బొంబాయి నచ్చితిని. కాని బ్రహ్మగారు దానికి మాటు వ్రాత వ్రాసి యుంచుకొనిరి.

ప్రేక్షారీలో కొన్ని గుర్తులు

ఇండియాకు వచ్చినపిదప నాజీవన మెటులు నడచెనో దానిని

గూర్చి చెప్పకముందు, ఇచ్చాపూర్వకముగా విడనాడిన కొన్ని విషయముల నుల్లేఖించుట తప్పనిసరి యని తోచుచున్నది. నకాలతు విషయములు కొన్ని వ్రాయు మని నామిత్రులు కోరుచున్నారు. వాని నన్నిటిని వ్రాయునో నది యొక్క గంభ మగును. మరియు నవి యన్నియు నీగ్రంథపు తెల్ల కావలివి. కాని కొన్ని సత్యమునకు సంబంధించినవి కలవు. వాని నుదాహరించుట యనుచిత మనిపించుకొనబడదు.

నాకు గుర్తు గలంతవఱకు నావృత్తిలో నే నెన్నఁడును అసత్యమునకుఁ బూనుకొని యుండలేదని లోగడనే చెప్పియుంటిని. మరియు నావృత్తిని కేవలము లోకసేవ కర్పణ మొనర్చితిని. కడుపు మాటికే ఫీజు గొంటిని. ఒక్కొక్కప్పు డదియు లేదు. ఈ మాటలతో నా సకాలతు పనిని గుఱించి యంతయుఁ జెప్పినట్లే. కాని నామిత్రులింకను జెప్పు మనుచున్నారు. నే నీ విషయమును కొలఁదిగనో, గొప్ప గనో వాక్రచ్చినచో, దాన సత్యమును నే నెటులు పాలింపఁగలిగితినో తెలియ నగు ననియు, దాన వకీళ్లు తెలిసికొనుఁ గల విశేషములుండఁగల వనియు వారి యభిప్రాయము.

ప్రేక్షరులకు కల్లలాడక తెల్లవాణిదని నా విద్యార్థిదశనుండియు నేను వినుచునే యుంటిని. నాకు పే రక్కఱలేదు. ముల్లె యక్కఱలేదు; ఇక కల్లతో నేమిపని?

ఆత్మకథ

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఈ నా నియమమునకు పలుమాటు లొఱపిడి కలుగుచు వచ్చెను. మా ప్రతివాదులు తమ సాక్షులకు బడిపెట్టి, వ్రాయించి, చదివించి, ఆర్చితేర్తురని విందును గావున నేనును నా క్లయంటును గాని, సాక్షులను గాని కల్లలాడుట 'కిస్కూ గొల్పు' వో మా కేసు గెలుచునని నాకుఁ దెలియును. కాని నే నెప్పుడును అట్టి ప్రలోభనమునకు లొంగలేదు. ఒక కేసు గెలిచిన తరువాత నా క్లయంటు నన్ను మోసగించినటులు కనుగొనిన విషయ మొకటి మాత్రము గుర్తు కలను. నా క్లయంటు చెప్పునది సత్యమైనయెడలనే గెలుచుఁగాక! అసత్యమైనచో ఓడిపోవుఁగాక!, అను నుద్దేశ మొకటియే నా హృదయమున నెల్లపుడు నుండెడిది. ఓటమినిబట్టి, గెలుపును బట్టి ఫీసు నిర్ణయించుకొనిన గుఱుతు నా కెన్నఁడును లేదు. కేసు గెలుచుఁ గాక! ఓడుఁగాక! నాపనికి ఫీ జెంతయో అంతయే. గెలిచెనని యెక్కువ లేదు; ఓడెనని తక్కువ లేదు. 'మీ కేసు కల్ల యగుచో నాకడుగు రావలదు. సాక్ష్యము బనాయింపఁ దలచికొనుచో నాయాశ పెట్టుకొన వలదని మొదటనే నేను క్లయంట్లకు చెప్పుచుంటిని. దీనితో జూటాకే సాకటియు నాకడుగు వచ్చెడిది కాదు. కల్లయు, కపటమును లేని కేసులనే నా కిచ్చి కల్ల యొక పిస రున్నను అట్టి కేసులను మఱొక నకీలుకడుగుఁ దీసికొని, పోవు క్లయంట్లను నే నెఱుఁగుదును.

నన్ను కఠినముగా పరీక్షింపవచ్చిన కే సాకటి కలదు. అది నా క్లయంట్లందఱులో దొడ్డ క్లయంటుది. అది యంతయు జమా ఖర్చు లెక్కల చిక్కుముడి. అది యెన్నాళ్లనుండియో విచారింపఁ బడుచు వచ్చుచున్నది. అం దనేకభాగము లనేకన్యాయస్థానములలో కొంత కొంత విచారింపఁబడెను. అందలి లెక్కలచిక్కు లెక్కలు బాగుగా వచ్చిన పంచాయతీకి అప్పగింపఁబడెను. పంచాయతీతీర్పు పరిపూర్ణ

చాతుర్యమా ?

నే నొసగెన శలహా మంచి ఏనుటలో శంకయే లేదు కాని ఈ కేసునకు పరిష్కారమైన న్యాయము కలిగింపఁగలనా లేనా యని నాయోడల నాకే కాలసింపఁగల శంక. ఇంత ఒడుదొడుగుగా నున్న యీ కేసులో, అందును సుప్రేముకోర్టులో వాదించబోవుట చెడ్డ సాహస మనిపించెను. గుండెదడతో నేను జడ్జిలయోడల నిలుచుబడితిని. నే నీపారపాటును బయటఁబెట్టఁగనే జడ్జి యిటు లనెను : ‘ఇది చాతుర్య మనిపించుకొనదా ?’ నా మొగ్గుము జేసుకున్నట్లు యాయెను. ఇందు మోస మేమాత్రము లేకపోవుటచలన ఆయారోపము నాకు దుస్సహ మాయెను. ‘జడ్జిగారు మొదటనే అసూయాగ్రస్తుఁడాయెను. కఠినమగు నీ కే సెటులు గెలుచునా ?’ యని నేను గుంజాటిన పడితిని.

నారోపము నాఁపుకొంటిని. శాంకుండ నయితిని. ఇటు లంటిని : ‘అయ్యా, మీ రిటు లనుట నా కాశ్చర్యముగా నున్నది. నామాటలు తుదకంట వివకుండ మొదటనే ‘చాతుర్య’మని నింద నారోపింపఁ దొడఁగితిరి.

‘నేను నింద నారోపింపలేదు, కేవలము నా శంకను ప్రకటించితిని’ అని జడ్జిగా రనిరి.

‘తమ శంకయే నిందయంతగా నున్నది. నావాదము వంతయు నాలకించి శంకకు తా వున్నచో తమరు తప్పక శంకింపవచ్చును’ అని నే నంటిని.

ఆ త్మ క థ

‘మీకు నే నడ్డు దగిలినందులకు నగమచున్నాను. మఱి మీరు చెప్పవలసిన దంతయుఁ జెప్పుఁడు.’ అని జడ్జిగారు శాంతులయి పలికిరి.

నావిషయమును నేను స్పష్టముగాఁ దెలుపుటకు నాకు కాలసి నంత ఆదరు వున్నది. జడ్జిపుణ్యమా యని మొదటనే శంక నెత్తి నందులఁజేసి నావాదము జడ్జిగారి మనస్సునకు చక్కగా పట్టునట్లులు చేయఁగలిగితిని. దీనితో నాకు ధైర్యము కలిగెను. నాచెప్పవలయు మాటల నన్నిటిని విచరించితిని. కోర్టువారు నామాటల శాంతముగా నాలకించి ఆపారపాటు కేవలము కన్నుచెదరుటవలనఁ గలిగెనని తెలిసి కొనిరి. మరియు చాల పరిశ్రమించి తయారుచేసిన లెక్కను రద్దుపఱచుట వారికి రుచింపలేదు.

మేము తప్పు నొప్పు కొనుటవలన తమ కిఁక సంతగా వాదింప వలసిన పని పట్ట దని ఎదిరి నకీలుగా రనుకొనిరి. కాని ఈత పెట్టివో తెలిసిపోవుటవలనను దిద్దుబాటు చేయుటకు వీ లయిన దగుటవలనను, పంచాయతీవారు చేసిన తీర్పును రద్దుపఱచుట కోర్టువారి కిష్టములేక పోయెను. ఎదిరి నకీలు తలబాదుకొనెనుగాని మొదట నాపై నను మానము చెందిన జడ్జి ఇపుడు సంపూర్ణముగా నావైపునకు మ్రొగెను.

‘గాంధీగా రాతప్పు నొప్పు కొననిచో మీ కేమి చేయుదురు?’ అని జడ్జి ప్రశ్నించెను.

‘మేము తీసికొని నచ్చిన లెక్కగాఁడు చిత్రగుప్తునంతటివాఁడు. అతనికన్న తెలివిగలవాఁడును ప్రామాణికుఁడును మఱియొకఁడు దొరకఁ గలఁడా?’

‘మీ కేసు మీకు బాగుగా తెలియునని కోర్టువారి యుద్దేశము. ఇటువంటి తప్పు ఎంతటి చిత్రగుప్తునకైనను నచ్చును. ఈ తప్పును

ముగా మా కనుసూలము. కాని వీరిలెక్కలో ఒక చిన్న త ప్పండెను. అటు కది చిన్న దే కాని సాడుచేయుటకు పెద్దది. సంచాయతీవారి పొరసాటుచే తీర్పులో పడవలసిన పద్ధ జమలో పడ్డది. ప్రతివాడు లీ సంచాయతీవారి తీర్మానమును రద్దుపఱుపవలసిన దని యరఖాస్తు* పెట్టిరి. నేను మాక్లయంటుకు చిన్న చకీలును. పెద్దచకీలుగారి వీపార పాటు తెలియును గాని సంచాయతీవారు చేసిన పొరసాటును క్లయం టు ఒప్పుకొనవలసిన పని లేదని వారి యభిప్రాయము. వానికి నష్టము కలిగించు ప్రతివాదిమాట యే చకీలును ఒప్పుకొనఁగూడదని స్పష్టముగా ఆయన చెప్పినై చెను. కాని నే నిటు లంటిని : 'ఈ కేసులో నున్న పొరసాటును మన మంగీకరింపవలయును.'

పెద్దచకీలుగా రిటు లనిరి : 'మన మంగీకరించుచో కోర్టుచా రీ తీర్పు సంతయును రద్దుపఱుతురని భయపడుచున్నాను. తెలివితల చక్ర లెచఁగను తన క్లయంటు నిట్టి యాపదకు సాలుచేయఁడు. ఈ యాప దను నెత్తిని బెట్టుకొను సాహస మిసుమంతయు నాకు లేదు. ఈ కేసు పునర్విచారణకు నచ్చుచో మన క్లయం టెంత య్యయము భరింపవలసి యుండునో, తుది కీ కేసు ఎటులు పరిణమించునో యెవరు చెప్పఁ గలరు ?'

మా కీసంచాదము జరుగు నపుడు క్లయంటుగూడ నెటు నుండెను.

'మన క్లయంటును, మనముగూడ నీ సాహసమునకు దిగవల యును. మన మొప్పుకొనక పోయినప్పటికిని కోర్టుచా రాతప్పు తీర్పు

* ప్రతిదక్షిణ పీఠిస్తుకు వేణుకారణముచే నదిరిండిరి—అని అంగ్లానువాదము. అను,

నంగీకరింతు రని నమ్మక మేమిటి? ఈతప్పును దిద్దుబాటొనర్చినందు
వలన క్లయంతు కేమేని నష్టము అనుభవింపనలసి నచ్చుచో అడ్డమేమి?

‘మన మన లొప్పుకొనక పోయిన నేమి?’ అని పెద్దనకీలుగా
రసిరి.

‘మనము ఒకటై బెట్టనిచో కోర్టువారికిఁ గాని, ప్రతివాదులకుఁ
గాని ఇది పట్టుపడవని నిశ్చయ మెక్కడ?’ అని నే నంటిని.

‘అటు లనునేని ఈకేసులో మీ రింక వాదించెదరా? తప్పు
నొప్పుకొను పరతు పెట్టుకొని నే నీ కేసులో వాదింపజాలను’ అని
పెద్దనకీలుగారు దృఢముగాఁ బలికిరి.

నేను వినయముతో నిటు లంటిని : ‘మీరు రానిచో క్లయం
టంగీకరించునేని నేను వాదించుటకు సంసిద్ధుఁడను. తప్పు నొప్పుకొనక
నే నీకేసులో పని చేయుట అసంభవము.’

నే నిటు లని క్లయంతుమోము మాచితిని. అతఁడు కొంచెము
వికలుఁ డాయెను. నే నీకేసులో మొదటినుండియు : పని చేయుచుం
టిని. నాపై నితనికిఁ జాల నమ్మకము. నా స్వభావముగూడ సంపూ
ర్ణముగా నతనికి వాకపే. కావున నతఁ డిటులనెను : ‘మంచి మాట,
తమరే వాదింపుఁడు. త పొప్పుకొనుఁడు. ఓటమి వ్రాసియున్నచో
ఓడుదుము గాక! సత్యమును కాపాడు నీశ్వరుఁడు లేఁడా?’

నే నానందించితిని. అతఁడు వేటుగా పలుకు నని నే ననుకొన
లేదు. పెద్దనకీలు నన్ను ముదలకించెను. నాహతమునకు జాలిపడెను.
దానితోపాటు నాకు ధన్యవాదములను సమర్పించెను.

కోర్టులో ముచ్చట ముందు.

తేలికగా దిద్దెచ్చును. ఈ తప్పుకంటే క్రొత్త దేమియు మీరు చెప్పుకొనఁగలది లేకపోయినయెడల నిక పునర్విచారణ మెందులకు ? ఇందుల కుభయపక్షములవారికిని ఖర్చులెందులకు ? ఇట్టి పని కోర్టు తలపెట్టదు. అని జడ్జియనెను. దీనిచేతను, మఱికొన్ని ఇట్టి వాదములచే తను నకీలును శాంతపఱచి కోర్టువారే ఆ తప్పును దిద్దిరో, లేక దిద్దు బాటును పంచాయతీకి నదలిరోగాని, దిద్దిన తీర్పును ఖాయపఱచిరి.

ఇక నా సంతోషమునకు మితి లేదు. నాక్లయంటును, పెద్ద నకీలును సంతసించిరి. స్టేడరీలోఁగూడ సత్యమును దప్పకుండ నుండ నగు నను నా యుద్దేశము మఱికొంచెము బలపడెను.

దుకాణముగా పెట్టుకొనిన నకీలువృత్తియొక్క పునాదిలో దోషము కలదు. దానిని దీనిచేత మాయఁజేయుట కష్టమని గుఱు తుంచు కొనవలయును.

క్లయంట్లు సహచరలగుట

నేటాలు ట్రాన్సువాలులలో ఏకాలతునుగుజ్జించి భేదము గలదు. నేటాలులో ఆడ్వోకేటునియు, ఎటర్నీయనియు రెండు భేదములు కలవు. ఆడ్వోకేటుగాఁ జేర్చుకొనఁబడిన బారిష్టరు ఎటర్నీగాఁ గూడ అన్ని కోర్టులలోను పనిచేయవచ్చును. ట్రాన్సువాలులో బొంబాయిలో వలె భేదము కలదు. ఆడ్వోకేటు తన క్లయంట్ల పనుల నన్నిటిని ఎటర్నీలచేత చేయించుకొనవలయును. బారిష్టరయిన వానికి ఆడ్వోకేటు ఎటర్నీలలో ఏదో ఒక పనిచేయుటకు మాత్రమే సన దుండును. నేను నేటాలులో ఆడ్వోకేటుసనదును, ట్రాన్సువాలులో ఎటర్నీసనదును పుచ్చుకొంటిని. అచట ఆడ్వోకేటు సనదును పుచ్చుకొంటినేని నాకు భారతీయులతోడ సాక్షాత్సంబంధము కలుగదు. మరియు తెల్ల ఎటర్నీలు నాకు కేసుల నిప్పింపఁగల మంచితనముగూడ దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో లేదు.

ట్రాన్సువాలు మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో నాకుఁ జాల పని యుండెడిది. నే నొక కేసులో వాదించుచుండఁగా నా క్లయంట్లు నన్ను మోసగించె నని తెలిసికొంటిని. అతని దావా వట్టి కల్ల. బోనులో నిలువఁ బడియుండినవాఁడు నిలువున మాలిపోవునటు లాయెను. మా క్లయంట్లుకు వ్యతిరేకముగ తీర్పుజెప్పుడని నేను మార్చుంటిని. నాయెదుటి వకీ లాశ్చర్యపడెను. మేజిస్ట్రేటు సంతసించెను. నేను నా క్లయంట్లును చీకొట్టితిని. నేను దొంగకేసు పట్ట నని నా క్లయం

తెలుగు. నేను తప్పొప్పుకొనినందులకును, న్యతిరేకముగా తీర్పు జెప్పుడచినందులకును అతనికి కోపము కలుగలేదనుకొందును. అయిన దాయోగిగాని నాయీప్రవర్తనచలన నా కించుకయు చెడుపేరు రాలేదు. ఇంతియకాక కోర్టులలో నా పని సరళ మాయెను. మరియు సత్యపూజలన పక్షిలుమిత్రులలో నా ప్రతిష్ఠ సర్దిల్లెను. నేను నల్లవాడయినను కొన్ని కేసులలో తెల్లవారి ప్రేమను చూరగొన గలవాడనయితని.

నాకు తెలియని సంగతిని నా క్లయంట్లకడఁగాని, ఎదుటి వక్త కడఁగాని దాచుట యచునది నా స్వభావము కాదు. నాకు తెలియని విషయములలో నా క్లయంట్లు మఱియొక వక్తకుడగు నొమ్మను చాడెను, నన్నే పట్టుకొని సాక్షులొడిసినచో అనుభవము కల వక్తలు సలహాను తీసికొని పనిచేయించుకొను మనుషాడెను. ఈ నిష్కపట్యము నా క్లయంట్లనుండి అగాధప్రేమవిశ్వాసములను నాకు సంపాదించి పెట్టెను. నా క్లయంట్లు పెద్దవక్తలు-ఫీజుగూడ సంతోషముతో నిచ్చు కొనుచుండిరి.

ఈ ప్రేమవిశ్వాసములు నా ధర్మకార్యములకు సంపూర్ణముగా నుపయోగించెను.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నేను వకాలకు చేయుటకు గల కారణము కేసులము లోక సేవ కని పూర్వప్రకరణమునఁ జెప్పియుంటిని. ఆధర్మ కార్యములకొఱకేని ప్రజల ప్రేమవిశ్వాసములు నాకు సంపాదింపవలసి యుండెను. అచట ఉదారహృదయులగు భారతీయులు ధనము పుచ్చి కొని నాచేసిన పనిని ప్రజాసేవ యని గౌరవించిరి. తమ హక్కులకుఁగాను చెఱసాలలకుఁ బోయి కష్టపడవలసినదని నేను సలహా యిచ్చి

ఆ త్మ క థ

నపు డెల్ల చెఱసాలలకు వెళ్లిరి. అందలి యోగ్యతను తెలిసికొని చెఱ
సాలలకు వెళ్లిరా, లేక నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచే వెళ్లిరా?
యనినచో నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచేతనే వెళ్లిరనవలయును.

ఇది నేను వ్రాయుచుండఁగా ఏకాలతునాఁటి చాల సంగతు
లతో నాకల మంతయు నిండిపోవుచున్నది. ఎండలకొలది క్లయంట్లు
ప్రాణమిత్తులై, ధర్మకార్యములందు సహచరులై కఠినమగు నా జీవన
మును రసమయముగఁ జేసివైచిరి.

క్లయంటుకు చెఱు తస్వట

పొరసీ రుస్తుంజీగారిపేరు పాకులకు నలినదే. అతఁడు

నాకడకు నచ్చుమనే క్లయంటును, సహచరుఁడు నాయెను. ముందర సహచరుఁడై పిదప క్లయంటాయె ననుటయే యుక్తమని తోచుచున్నది. నాయెడల నాతనికి దొడ్డనమ్మకము. అతఁడు గృహ కృత్యములలోఁగూడ నాసలహాను పుచ్చుకొని దానిప్రకార మాచరించెడి వాఁడు. మాకు మతభేద మించుకయున్నను అతనికి జబ్బుచేసినచో నా కూరఁగాయనై ద్యముతోడనే పని పట్టెడిది.

ఈనాసహచరున కొకతూరి గొప్ప ఆపద తటస్థించెను. ఇతఁడు తనవ్యాపారమునకు సంబంధించిన మాటలన్నియు నాకు జెప్పెనుగాని ఒకమాటమాత్రము దాచెను. పొరసీ రుస్తుంజీ దొంగసరకులు తెప్పించు చుండెను. అతఁడు బొంబాయి కలకత్తాలనుండి సరకుదిగుమతిచేయించు కొనుచుండెడివాఁడు. దానిచాటున దొంగసరకుగూడ వచ్చెడిది. ఆఫీసరులకును, రుస్తుంజీకిని మంచి దోస్తీకలదు. కావున నతనియెడ నెవరికిని నిసుమంతయు శంకలేదు. వారతనియెడఁ గల నమ్మకముచే పట్టిప్రకారము సుంకము నసూలుచేసికొని పోవుచుండెడివారు. తమకు తెలిసినను కనులుమూసికొనిపోవువారును కొందఱుండవచ్చును.

కాని ఆఖోకవి పలుకెన్నడేని అసత్యమగునా?—

క. అద్దములె మఱి యన్నపు

ముద్దలెం బాదరసపు ముద్దలెన్ మేల్

ఆత్మకథ

సుద్దనలె దొంగసొత్తది

వద్దన్నను వచ్చి కానబడుచునె యుండున్.*

పొరసీ రుస్తుంజీగారి దొంగతన మొకతూరిపట్టుబడెను. ఆయన నాకడకుఁ బరుగులెత్తుకొనుచు వచ్చెను. ఆయన కనులనెంట నీరు సంతత ధారగాఁ బ్రవహించుచుండెను. అతఁ డిటులనెను—‘భాయీ! నేను నిన్ను మోసమున ముంచితిని. నాపాపము నేఁడు పండి బ్రద్దలయినది. నేను దొంగసరకులను తెప్పించితిని. నానెత్తిమీఁద జైలుకు పోవలయు నని వ్రాసిపెట్టియున్నది. నేనిక చచ్చినట్లే. ఈయాపదలో నీవొక్కఁ డవే నేన్ను బ్రతికింపఁగలవు. నేను నీకేమియు దాచలేదు. కాని యిది వర్తకపుజుత్తు. దీనిని నీకెటులు చెప్పఁగలను? కాన దాచితిని. ఇందు లకు పశ్చాత్తాపపడుచున్నాను.’

‘నే నతని నోదార్చి యిటులంటిని: ‘నారీతి నీకుఁ దెలియును. రక్షింపుటయు, రక్షింపకుండుటయు పరమేశ్వరాధీనము. కాని మీ పాపమును మీరొప్పుకొందురేని నేనీయాపదనుండి తప్పింపఁగలను.’

ఆపొరసీకుని తల పడిపోయినటు లాయెను.

‘నేను మీముందు ఒప్పుకొంటిని. ఇది చాలదా?’ అని రుస్తుంజీ నే కనెను.

‘సర్కారుకు తప్పుచేయుటా? నాకడ తప్పుప్పుకొనుటా?’ అని మెల్ల మెల్లగా జవాబు చెప్పితిని.

* కాకో పారో ఖానో అన్న

శ్రేష్ఠం ఛే చోరీ నుం ధన. ఆఖో

‘నువ్వు మీరు చెప్పినట్లు లే చేయుదునుగాని నా ప్రాతవకీలు—
తో సలహాచేయరాదా? అతడు నాకు వకీలేగాక మిత్రుడు’ అని
పారసీరుస్తుండీ యనెను.

భోగట్టాచేయఁగా ఈదొంగవర్తకము చాలకాలమునుండి జరు-
గుచు వచ్చుచున్నట్లులు తెలిసెను. ఇప్పుడు పట్టుబడిన దొంగతనము
కడుఁగొలది. మేము ప్రాతవకీలుకడ కేగితిమి. అతడు కేసంతయు
అలోచించెను. ‘ఈకేసు జూరీకడకు వెళ్లును. అచటి జూరరులు భార-
తీయులను విడిచిపెట్టుదురా? అయినను నాకాశ యున్నది’ అని వకీ-
లనెను.

నా కీవకీలుతో గాఢపరిచయము లేదు. పారసీ రుస్తుంజీయే
యిటులు జవాబు చెప్పెను:

‘తమ కిందులకు కృతజ్ఞుఁడను. కాని నేనీకేసులో గాంధీగారు.
చెప్పినచొప్పుననే నడచుకొందును. వారికి వాసంగతి లెస్సతెలియును.
వలయుచో మీరాతనికి సలహా నీయఁగోరెదను.’

ఇటు లచట వెంటనే ముగించుకొని రుస్తుంజీగారి దుకాణమున
కరిగితిమి.

నే నిటు లంటిని: ‘బహుశా ఈకేసు కోర్టునకు పోదు. కేసు
పెట్టుటయు మానుటయు సుంకముల యధికారి* చేతిలోనున్నది. సర.
కారువారికి సలహాయిచ్చు పెద్దవకీలు ఎటర్నీ జనరలుచెప్పిన చందమున
ఈసుంకముల యధికారి నడచుకొనవలసి యుండును. నేను వా రిరువు-
రిని తప్పక కలిసికొందును. కాని వారి కీసంగతి యింతచటకును తెలి-

* సుంకములు వసూలుచేయువానికి సుంకరి మంకీఁడు మంకరీఁడు ఈ మొదలగునది
తెలుఁగువేరులు. ఇంగ్లీషువేరు Customs Officer—అను.

ఆత్మకథ

యనియెడల నిపుడు చెప్పవలసినప్పుడు. వారువేసిన జరిమానాను చెల్లింప వలయును. తొంబదితొమ్మిదిపాళ్లు వా రంగీకరింతురు. వా రొకవేళ అంగీకరింపరేని మీరు జై లెక్కవలయును. జైలుకు పోవుటలో లజ్జ లేదు; కాని దొంగతనము చేయుట సిగ్గుచేటుని నా యభిప్రాయము. అది జరుగనే జరిగెను. జైలులో పడవలసినచో దానిని ప్రాయశ్చిత్తముగా తలపోయుడు. 'ఇంక ముం దెన్నడును ఇట్టి దొంగ పని చేయను' అని శపథము చేయుటయే నిక్కమయినప్రాయశ్చిత్తము.

పారసీ రుస్తుంజీ గారీమాటలను సరిగా గ్రహించిరో లేదో నేను చెప్పజాలను. అతడు కడు ధీరుడు, కాని యీ సమయమున ధైర్యమును కోలుపోయెను. అతని ప్రతిష్ఠ పోవు సమయము తటస్థించెను. ఇంత కష్టపడి కట్టుకొనిన యీ కోటను హుచ్చుకొనుట కష్టము కాదా?

అతఁ డిటు లనెను: 'నా ప్రాణములు మీచేతిలో నున్నవి. మీసెలవు ప్రకారము చేసెదను.'

ఈ కేసులో నా వినయశక్తి నంతయు ధారపోసితిని. నేను సుంకరిని గలిసికొంటిని; దొంగటికము నంతయు నిర్భయముగాఁ జెప్పి వైచితిని. వలయుచో తమకు లెక్క నన్నిటిని జూపుదు నంటిని. మరియు పారసీ రుస్తుంజీగారికి ఇందులకు మిగుల పశ్చాత్తాపము కలిగె నని చెప్పితిని.

ఆ సుంకరి ఇటు లనెను: 'పాప మా పారసీవృద్ధుమంచివాడు. చాలమూర్ఖుడై చేసినాడు. కాని నా విధి మీ రెటుఁగుదురు. పెద్ద ఖకీలుగారి యిష్టప్రకారము నేను నడచుకొనవలసి యుండును. మీరు వారితో మాటలాడినచో ప్రయోజన ముండును.'

‘మీరు పారసీరుస్తుంజీని కోర్టు కీడ్వకుండినచోఁజాలు. నాకు సంతోషము.’ అని యంటిని.

ఈ సుంకరీనికడ నభయదానమును బొంది సరకారు ఏకీలు గారితో ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు నెఱపితిని. వారిని దర్శించితిని. నా సత్యప్రియత్వ మాయనకుఁ దెలిసెను. నే నేమియు దాఁచలేదని యాయన కంగతమాయెను.

ఈ కేసులోనో, మఱియొక కేసులోనో గాని వారు నాకిటులు ప్రమాణపత్రక నిచ్చిరి: ‘మీ కిక నాకడ నుండి ‘లేదు’ అని జవాబు రాదు.’

రుస్తుంజీగారిపయిని కేసు పెట్టలేదు. దొంగసొమ్మునకు రెట్టింపునెల పుచ్చుకొని నదిలివేయఁజలసినదిగా హుకు మాయెను.

రుస్తుంజీగారు తన దొంగతనపు కథనంతయు వ్రాయించి దాని నద్దపుఁ జట్టములో బిగింపించి తన వారసులకును తోడినర్తకులకును ‘ఫిబర్ దార్’ అని చెప్పినటులు తమ ఆఫీసులోఁ గట్టించిరి.

రుస్తుంజీగారికి మిశ్రులయిన నర్తకులు ‘ఇది సత్యవై రాగ్యము కాదు, శ్మశానవై రాగ్యము’ అని నాకుఁ దెలిపిరి.

కాని యీమాట యెంతవఱకు నిక్కమో నేను చెప్పఁజాలను.

నే నీమాటను రుస్తుంజీగారి చెవిని బడవయిచితిని. అతఁడు విని ‘మిమ్ము మోసగించి నే నెక్కడికి వెళ్లఁగలను?’ అని యనెను.

నాలుగవభాగము - సమాప్తము

౧

మొదటి అనుభవము

ఫినిక్సునుండి బయలుదేరినవారు నేను రాకముందే దేశమునకు వచ్చియుండిరి. నేను ముందు వెళ్లియుండవలయు నని మేము మొదట ననుకొంటిమి. యుద్ధమువలన నేను లండనులోఁ జిక్కుపడితిని. కావున వీరి సందఱును దేశములో నెక్కడ నుంతునా యని యాలోచించితిని. అందఱును ఒకతావుననే యుండి ఫినిక్సునందువలెనే జీవితము నేర్పాటుచేసికొనవలయు నని నా యభిప్రాయము. దేశమున నీ యాశ్రమము నడపువారి పరిచితియు నాకు లేదు. కావున 'ఆండ్రూసుగారి దర్శనము చేసికొని వారి సలహాను పాలింపు' డని వ్రాసితిని.

వారు మొదట కాంగరీ గురుకులమున కరిగిరి. అచట స్వ. శ్రద్ధానందులు వారిని తమపుత్రులవలె నాదరించిరి. తరువాత వారు శాంతినికేతనమునకుఁ జనిరి. అచట మహాకవియు, వారి యనుయా యులును వీరిమీఁద ప్రేమపృష్టి కురిపించిరి. ఈరెండుతావులందును వారికిఁ గలిగిన యనుభవములు వారికిని, నాకును చాల నుపయోగించెను.

రవీంద్రులు, శ్రద్ధానందులు, సుశీల రుద్రులు—ఈ మూవురును ఆండ్రూసుగారికి ముమ్మార్తులు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో వీరినిగూర్చి ఆండ్రూసుగారు విసుగు విరామము లేకుండ జెప్పుచుండెడువారు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందు మా మిత్రగోష్ఠిలో ఆండ్రూసుగారి హృదయముమీఁదను, నాలుకమీఁదను ఈ మూవుర షేరులు నిరంతరము

ఆ త్మ క థ

తాండవించుచుండెడివి. కావున ఆంధ్రనాసుగారు మా వారిని సుశీల
రుద్రగారికడకుఁ గొంపోయిరి. రుద్రుల కాశ్రమము లేదు గాని
ఉన్నది యిట్లే. ఆయింటిని వీరికి విడిచివేసిరి. వారి బాలురును వీరును
ఒకనాటిలోఁ గలిసి పోయిరి. వీరు ఫినిక్సు మఱచిపోయిరి.

బొంబాయిరేవులో దిగిన తరువాత వీ రందఱును శాంతినికేత
నమున నున్నటులు నాకుఁ దెలియవచ్చెను, కాన గోఖలేగారిని
జూచినవెంటనే వారిని గలిసికొనుటకు తొందరపడితిని.

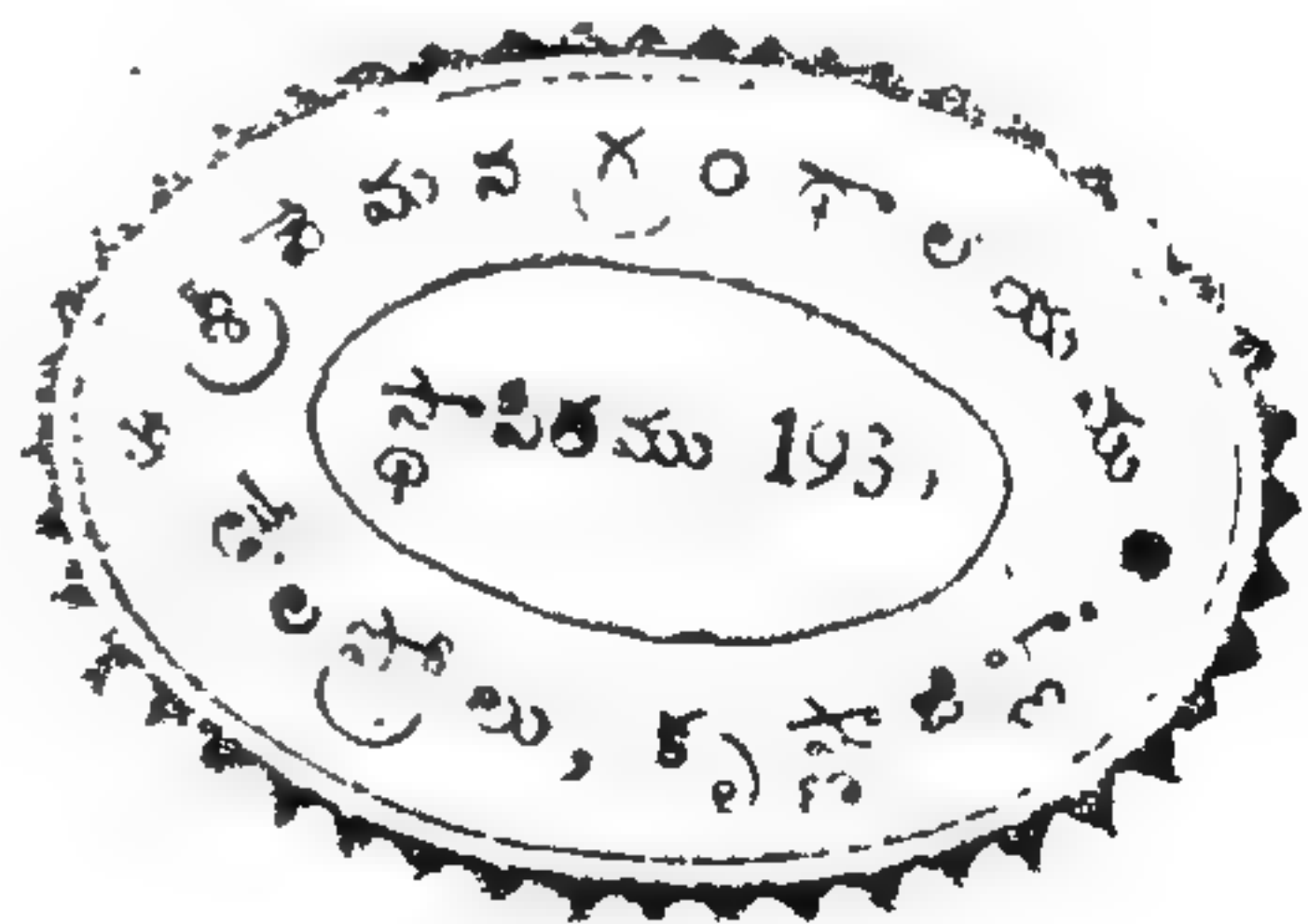
బొంబాయిలో నాకు స్వాగతసత్కారము లొసఁగువేళ చిన్న
సత్యాగ్రహ మొకటి చేయవలసివచ్చెను.

పిటిగారి భవనమున స్వాగతసభ జరిగెను. వారి స్వాగతము
నకు గుజరాతిభాషలో ప్రత్యుత్తర మొసఁగుటకు నాకు ధైర్యము
చాల లేదు. కనులకు మిఱుమిటులు గొలుపు నాభవనపు మిసమిసలో
గిరిమిటు కూలివారికి సహచరుడ నగు నేను గజిబిజి పడసాగితిని. నేటి
నావేసముకన్న నాటివేసమునే నాగరక మనవచ్చును. ఏలన నాఁడు
అంగరకా, పాగ మొదలగునవి ఉండెడివి. కాని అలంకృతమును ఆసమా
జములో నేను వేలుపెట్టి మాసించుకొనఁబడినచందముగనే యుంటిని.
కాని ఫిరోజుషాగారి చాటున నెటులో యొకటులు నాపని నెఱవేర్చి
కొంటిని.

పిదప గుజరాతువారి యోగము. స్వ. ఉత్తమలాల్ త్రివే
దులు దాని సమకూర్చిరి. దీని ముచ్చట ముందే కొంత నాకుఁ దెలి
సెను. జిన్నాగారును గుజరాతువా రగుటచే సభకు వచ్చిరి. వారు
సభాపతులో, లేక ప్రధానవక్తలో యిపుడు గుర్తు లేదు. వీరు క్షప్త
ముగ, మధురముగ నాంగ్లమున నుపన్యసించిరి. మిగిలిన ఉపన్యాస

ములుగూడ నాండ్లముననే జరిగినటులు కొండపర్తు. పిదప నానంతు
వచ్చెను. నేను సుజరాతీలోనే మాటలాడితిని. సుజరాతీ హిందుస్తానీ
భాషలయెడ నాకుఁ గల పక్షపాతమును కొలది మాటలలోఁ జెప్పి
తిని. సుజరాతువారిసభలో ఆంధ్రభాష నుపయోగించుట మాడ దని
వినయముక్తముగ నా యసమ్మతిని ప్రకటించితిని. నే నిటులు చెప్పు
నపుడు లోపిటికిగనే యుంటిని. నేను చాలకాలము దేశములో నైరు
హాజరు. ఇప్పుడు స్వదేశమునకు క్రొత్తనాడెను. అనుభవము లేని
వాడెను. ఇప్పు డేటి కెదు రీదుచున్నాను. 'ఇది యనివేకము కాదు
గదా?' అని అనుకొంటిని. కాని సుజరాతీలో మాటలాడు నా సాహ
సమున కెవరును అపార్థము చెప్పలేదు. నా యసమ్మతితో నందఱును
నేరభించిరి. నా కానందము కలిగెను. మరియు నాక్రొత్త యుద్దే
ములు ప్రజలో ప్రచారము చేయుటయు అంత కష్టము కాదని తెలిసి
కొంటిని.

నే నీరీతిగా బొంబాయిలో రెండుమాణ్డాళ్లుండి దేశమును
క్రొత్తగా అనుభవములోనికిఁ దెచ్చికొనుచు గోఖలేగారి యజ్ఞ
చొప్పున పూనా చేరితిని.

పూనాలో గోఖలేగారితో

గవర్నరుగారు మిమ్ముఁ జూడఁ గోరుచున్నారు గాన మీరు పూనా రాకముందు వారిని గలిసికొనుట మంచిదని నేను బొంబాయి చేరే చేరఁగనే గోఖలేగారు నాకు కబురుపెట్టిరి. నేను గవర్నరుగారి దర్శనమున కరిగితిని. మామూలు మాట లయినపిడిప గవర్నరుగారు ఇటు లనిరి:

‘మీరు నా కొక మాట యీయవలయును. సర్కారుకు సంబంధించి మీ రేమయినను ఆందోళనము చేయఁదలఁచితిరేని ముందు నాతో మాటలాడి మఱి చేయుఁడు.’

నే నిటులు జవా బిచ్చితిని:

‘నే నీమాట కడుసులభముగా నీయఁగలను. ఏ లందురా? నేను సత్యాగ్రహిని. కావున నే నెవరితో సంబంధము పెట్టుకొందునో వారి యుద్దేశ మంతయు మునిముందు గనుఁగొందును. పిడిప వీలయినంత వఱకు వారి కనుకూలముగ నుండుటకు ప్రయత్నింతును. నేను ఏక్షిక-ఆఫీకాలో ఎప్పుడును ఈనియమమునే పాలించియుంటిని. ఇచటఁ గూడ నటులే చేయఁగలను.’

పిడిప లార్డ్ విలింగ్డను నాకు ధన్యవాదములు చెప్పి మరియు నిటు లనిరి:

‘అక్కట కలిగినపు డెల్ల మీరు నన్ను గలిసికొనవచ్చును. సరకారువారు ఇచ్చాపూర్వకముగా ఏపొరపాటును చేయరని మీకు తెలిసినప్పుడు’

నే నిటు లంటిని:

‘నే నట్టి విశ్వాసముతోడనే యున్నాను.’

పిమ్మట నేను పూనా కరిగితిని. అచటి విషయము లన్నియు వ్రాయుటకు నే నసమర్థుడను. గోఖలేగారును, వారి సోసయిటీ సభ్యులును నామీఁద ప్రేమ కురిపించిరి. గోఖలేగారు సోసయిటీ సభ్యుల నందఱును పిలిపించినట్లు నుర్తు. మే మందఱమును హృదయములు విప్పి మాటలాడుకొంటిమి. నన్నుఁగూడ వారి సోసయిటీలో నొకసభ్యునిగాఁ జేయవలయు నని గోఖలేగారి తలఁపు. నాకును అట్టి తలఁపే కలఁదు. కాని సోసయిటీలోని మిగిలిన సభ్యుల తలఁపు వేఱు. సోసయిటీ-ఆదర్శములు, దాని కార్యప్రణాళియు వేఱు; నా ఆదర్శములు నాకార్యప్రణాళియు వేఱు. కావున నాసభ్యుల సాధువుకాదు. నాకు నాయాదర్శములను గాపాడుకొనుటయే నెంత పూనిక గలదో యితరుల యాదర్శములను గాపాడుటకుఁగూడ నెంత పూనిక కలదని గోఖలేగారికి తెలియును. గోఖలేగా రిటు లనిరి: మీరాజీ-స్వభావము మావారి కింకను తెలియలేదు. వారికి వారి యాదర్శములయెడఁ గడు పట్టుదల. మరియు వారు కడు స్వతంత్రులు. వారు మిమ్ము సభ్యులనుగాఁ జేర్చికొందురుగాక యని యాశించుచున్నాను. ఒకవేళ వారు చేర్చికొనలేని వారికిఁ దిమయెడల ప్రేమగాని, యాదరముగాని యిసుమంతయు లేకుంకాదని నే ననఁగలను. మీయందలి ప్రేమ యఖండితముగ నుండగలందులకే వా రిట్టి సాహసమునకు నెనుకాదు

ఆత్మకథ

చున్నారు. మీ రిందు సాక్షాత్తు సభ్యులయినను, గాకున్నను నేను సభ్యులని పరిగణించుకొందును.

నేను నా సంకల్పముల నన్నిటిని గోఖలేగారికిఁ దెలియఁజెప్పితిని. సాసయిటిలో నేను సభ్యుఁడనయినను . గాకున్నను ఆశ్రమము నొకటి యేర్పఱచి ఫీనిక్సు-సహచరుల నందుంపఁగోరుచున్నాను. నేను గుజరాతువాడ నగుటచలన గుజరాతునం దుండియే దేశసేవ చేయుట మిగుల నుచితము. కావున గుజరాతునం దునికి యేర్పఱచుకొనుటయే నిశ్చయించితిని.

గోఖలేగారికి నా యీ యుద్దేశము రుచించెను. వారిటు లనిరి:

‘తాము తప్ప కటులు చేయుఁడు. సభ్యులతోడఁనైన మీ సంభాషణఫల మెటులయినను మీ యాశ్రమమునకు ధనము నాకడఁ గొనుఁడు ! దాన నాయాశ్రమమే యనుకొందును.’

నాహృదయ ముప్పొంగెను. చందాలు పోగు చేయవలసిన జంజాటము తప్పిపోయెఁగదా యని కడుసంతసించితిని. మరియు భారము నాయొక్కని మీఁదనుండియు తప్పుచున్నది. ‘కష్టకాలము నందు నా కొక మార్గదర్శకుఁడు దొరకె’ నను విశ్వాసముచే నా శిరో భారము దిగిపోయినటు లాయెను.

గోఖలేగారు స్వ. డాక్టరు దేవుగారిని పిలిచి ‘సాసయిటి కాతాలో గాంధీగారి సేవొకటి పెట్టుఁడు ! వారి యాశ్రమమునకుఁ గాని, వారి ప్రజాసేవకుఁగాని కావలసిన ఖర్చు లన్నియు నొసఁగుఁడు.’ అని యాజ్ఞాపించిరి.

పిదప నేను పూనానుండి శాంతినికేతనమున కేఁగ నుద్ద్యోగించితిని. నేను వెళ్లుటకు ముందు గోఖలేగారు నాకు రుచికరమగు విం

౨ పూనాలో గోఖలేగారితో

దొకటి యేర్పాటు గావించిరి. అందు నేను తిను పచ్చిపండ్లు, ఆజీన పండ్లు మొదలగువానిని దెచ్చిరి. విందునోటు గోఖలేగారున్న గదికి కొంత దవ్వు. వారి కాగోగ్యము సరిలేదు. అంతమాత్రముమారము గూడ వారు నడచు స్థితితో లేరు. కాని వాత్సల్యము వారి నాపునా? నేనును ఇచ్చితీరచలే ననిరి. పదియడుగులు వైచిరి, పడిపోయిరి; వారిని వెనుకకుఁ దీసికొని పోవలసివచ్చెను. గోఖలేగారి కిట్టి మార్పులు తఱుచు ఇచ్చుటజేసి యెవరును . గడబిడపడలేదు. పిదప మేము ఆశ్రమములోని అతిథిశాలముండటి మైదానమున పడిచిన తివాచీలమీఁదఁ గూర్చుండి వేలుసెనగలు, కజ్జము మొదలగువానిని దినుచు శ్రేష్ఠాంశములు చేసికొనుచు నొకళ్లపూదయ మింకొకళ్ల మెక్కుచుగాఁ దెలిసికొంటమి.

నా జీవితములో నారి మార్చమాత్ర మొక సామాన్యవిషయము కాదు.

బెదరింపా ?

మాయన్నగారు గతించిరి. మా నదినగారిని తక్కుంగల బంధు
నులకు జూడవలసియున్నది. కావున బొంబాయినుండి
నేను రాజకోటకును, పోరుబండరుకును, ప్రయాణ మయితిని. దక్షిణ-
ఆఫ్రికాలో సత్యాగ్రహసంగరమున కొక యంగముగా నా వేషమును
మార్చికొంటిని. అది గిరిమిటియాల వేషము. నీమలో నింటియం దా
దుస్తులనే తాల్చుచుంటిని. దేశములోనికి దిగినతరువాత కారితూ
వాడు దుస్తులఁ దాల్చఁగోరితిని. వానిని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకడ
నుంచుకొంటిని. బొంబాయిలో వానిని బైకిఁ దీసితిని—అంగరకా ధోతి
తెల్లని తలపాగ ఇవి యన్నియు ఇండియామిల్లునందు తయారయినవే.
బొంబాయినుండి కారితూవాడునకు మూడవ తరగతి బండిలోనెళ్ల
నిశ్చయించితిని. పాగయు, అంగరకాయు అక్కఱమాలిన బరు నని
పించెను. కావున కుడితినీ, ధోతీ, ఎనిమిదిపదణాలు చేయు కాశ్మీరపు
టోపీ, వీనినిమాత్ర ముంచుకొంటిని. ఇట్టి వస్త్రములు తాల్చినవాఁడు
పేదలలో జమ కట్టఁబడును. ఆనాళ్లలో స్త్రీలు ఉండుటచలన వీరమ
గాములోనో, నథవాణులోనో మూడవతరగతి బాటసారులను దింపి
పరీక్షించుచుండిరి. నాకు కొంచెము జ్వరము తగిలెను. ఇన్స్పెక్టరు
నా చేయంటుకొనెను. వెచ్చగా తగిలెను. ‘రాజకోటలో డాక్టరుకు
కనఁబడుము!’ అని హుకు మిచ్చెను. నావేరు వ్రాసికొనెను.

ఎథవాణులో దర్జీ మోతీలా లనువాఁడు ప్రసిద్ధుఁడగు ప్రజా
సేనకుఁడు. బొంబాయినుండి అతనికి వార్త వెళ్లెనుగాబోలు! నథ

వాణుస్తేషనులో నన్ను గలిసికొనెను. అతడు వీరమగామునందలి శాయరీని గుఱించియు, దాన బాటసారులకు గల బాధలగుఱించియుఁ జెప్పెను. నాకు కాక తగిలియుండుటచే అట్టే మాఱాడుట కిష్టము గా లేదు. టూకీగా తేల్చినచి యిటు లంటిని:

‘మీరు జైలుకుఁ బోవ తయారుగానున్నారా?’

— ముందు నెనుక లాలోచింపకుండ మాట అనివేయు దుడుకు వారిలో నితఁడును నొక్కడై యుండునని నే ననుకొంటిని. కాని మోతీ లాలు దిట్టముగా:

‘మేము జైలుకు తప్పక వెళ్లుము. కాని మీరు మమ్ము నడిపింపవలయును. కారీయావాదువార లగుటచే మీయెడల మాకు ముం దుగా స్వాతంత్ర్య మున్నది. ఇపుడు మి మ్మాపము. కాని తిరిగి వచ్చు నపుడు మీ రిచట దిగవలయును. ఇచట పిన్నలు చేయుపనిని, వారి యుత్సాహమును జూచి తాము సంతసింపఁగలరు. తా మెపుడు రమ్మని నెలవిచ్చిన నే నపుడు నా నేనతో వచ్చెదను’ అనెను.

మోతీలాలు న న్నాకర్షించెను. అతనితో నున్న సహచరు లతని నిటులు నుతించిరి :

‘అగుటకు మావాఁడు సర్జీవాఁడే కాని తనపనిలో నేర్పరి’ రోజుకొక గంట పనిచేసి ౧౫ రూకలు సంపాదించును. వానితో పొట్ట గడచును. మిగిలిన సమయ మంతయు ప్రజాసేనకు వినియో గించును. అతని ముందు మాచదు సంతయు సిగ్గుచేటు!’

పిదప నాకు మోతీలాలుసంగతి లెస్సగా తెలిసెను. ఈ పై స్తుతి అతనియెడ నతిశయోక్తి కాదు. సత్యగ్రహశ్రమమును స్థాపిం చిన పిదప నతఁడు నెలలో కొన్నిదినము లచట నుండెడివాఁడు. పిల్ల

ఆత్మకథ

లకు కుట్టుపని నేర్పెడివాడు. ఆశ్రమములో కుట్టుపనినిగూడఁ జేసెడి వాడు. వీరమగాము ముచ్చటలు ప్రతిదినమును చెప్పుచుండెడివాడు. అచట బాటసారులకుఁ గలుగుచుండు కష్టము లితనికి దుస్సహములుగా నుండెను. నిండు ప్రాయమున నితని రోగ మెత్తుకొనిపోయెను. అతఁడు నిపోవుటచే నడవాణు అగమ్యమాయెను.

నేను రాజకూటుఁ జేరిన మఱుసటినాటి ప్రాద్దున హుళుము ప్రకారము ఆసుపత్రికి వెళ్లితిని. నన్నచట నెఱుంగనివారు లేరు. డాక్టరు నన్నుఁ గని సిగ్గులెను. ఆఫీసరుపైఁ గినిసెను. ఇం చనలు కోపకారము లేదు. ఆఫీసరు తన ధర్మమును తాను చేసికొనెను. అతఁడు న న్నెఱుంగ డనుకొందును. ఎఱిగినను తన ధర్మమును తాను జేసికొనక తప్పదు. డాక్టరు నన్ను మరలఁ దనచిద్దకు రాఁ గోరక నాకడకు ఇన్ స్పెక్టరును బంపదొడఁగెను.

అట్టి సమయములందు మాడవతరగతి బాటసారులను బరీక్షించు టావశ్యకము. గొప్పచార మనుకొనువారు మాడవతరగతి బండ్లలో పయనము చేయఁదలఁచుకొనినచో పేదలు పాటింపవలసిన నియమములకు నశనర్తులు కావలయును. అధికారులును పక్షపాతము మాపఁగూడదు. అధికారులు మాడవతరగతి బాటసారులను జంతువుల వలెఁ జూచుట నేఁ జూచితిని. 'నీవు నీచనుట తక్కు మఱుమాటలేదు. మాడవతరగతివారికి ప్రత్యుత్తరము దొరకదు. విన్నపము వినువాడు లేడు. అధికారులు వీరిని తమనవుకరు లనుకొందురు. రైలునవు కరులు వీరిని తన్ని డబ్బు కాఁ జేయుదురు రైలు తప్పింతురు టికెట్లెగఁ బెట్టుదురు. ఇది యంతయు నే ననుభవించితిని. ఉన్న దున్నటులు చెప్పితిని. దీనినంతయు మార్పింపవలయును. ధనచంతులగు

నారు బీజల యుపకారముకొఱకు కష్టములు నెత్తిని వైచుకొని
మూడవతరగతిలో ప్రయాణము చేయవలయును. వారికి వేని సౌకర్య
ములను తెమకును నలచని చెప్పవలెను. వారి అసౌకర్యము, అనివేశము,
అన్యాయము, భీభత్స వీనిని పోగొట్టవలయును.

కాఠియావాడులో నాతిగిన యెల్లెడల వీరమగాము శాయరీని
గూర్చియు, దానికిగాను బాటసారుల నాపివేయుటను గూర్చియు
ఫిర్యాదులను వినుచునే యుంటిని.

లార్డు విలింగ్డనుగారు నాకొసగిన వాగ్దానమును నెంబనే ఉప
యోగించుకొనఁ దలచితిని. శాయరీకి సంబంధించిన కాకితముల
నన్నింటిని జదివితిని. ఫిర్యాదు లన్నియు తత్యములని గ్రహించితిని.
జొంబాయి సరకారువారితో పత్రికా వ్యవహారము సాగించితిని.
సెక్రటరీని గలిసితిని. లార్డ్ విలింగ్ డనుగారినిగూడఁ గలిసికొంటిని.
వారు సాహార్యము కనబ్రచిరి కాని తప్పును డిల్లీమీదఁ త్రోసిరి.

‘ఇది నాచేతులలో నున్నచో ఈశాయ రివినొకే యాగి
పోయెడిది. మీరు ఇండియాసర్కారుకు విన్నవించుకొనుఁడు!’ అని
సెక్రటరీగారనిరి.

నే నిండియాసర్కారుతో మొరమొదలిడితిని. ననీకు తక్కు
ప్రత్యుత్తర మేమియు రాలేదు. ఇటులు ఇంచు మించు రెండేండ్లు
పత్రవ్యవహారము జరిగిన పిదప నేదో సందర్భమున నేను చెయ్యునగు
గారిని కలిసికొనినపు డీముచ్చట తేగా వా రాశ్చర్యపడిరి. వారి
కి వీరమగాము విషయ మేమియు తెలియనే తెలియదు. నా మాట
లను చక్కగా వినిరి. అపుడే వీరమగాముతాలూకు కాకితములను
పంపుడని తెలిపానిచ్చిరి. అధికారు లీవిషయమున చెప్పఁదగిన జేదీయు

ఆత్మకథ

తేనినో శాయకు రద్దు పాటు నమూనాను గొంటిని. కొలదినాళ్ల కీ వీరమగాము శాయకీ తీసివేయబడినది పత్రికలలోఁ జూచితిని.

నే నీ విజయమును సత్యాగ్రహమునకు పునాదిగా నెన్నుదును. వీలన వీరమగామునుఁజూచి బొంబాయి సర్కారుతో నేను మాటలాడునపుడు సెక్రటరీగారు—‘బగన్ రాలో మీ రొసగిన యుపన్యాసపు నకలు నాకడ నున్నది. మీరు దీనిని సత్యాగ్రహ మంటిరి. అది సరికాదు.’ అనిరి. మరియు

‘ఇది బెవరించుట కాదా? ఇంత శక్తి గల ప్రభుత్వము బెవరింపులకు లోబడునా?’ అనిరి.

నే నిటు లంటిని:

‘ఇది బెవరింపు కాదు. ఇది ప్రజకు ప్రబోధము కలిగించు నుపాయము. లోకుల దుఃఖములు దూరముచేయుటకు తగిన ఉపాయముల నన్నిటిని జెప్పుట నాధర్మము. స్వాతంత్ర్యము గోరువారు తమతమ యుపాయముల నన్నిటిని ఎఱిగియుండవలెను. సామాన్యముగా ఉపాయము లన్నియు హింసాత్మకములు. సత్యాగ్రహమే అహింసాత్మకమగు శస్త్రము. దాని యుపయోగము, దానిమేరలను జెప్పుట అనఁగా దాని ప్రయోగోపసంహారములు చెప్పుట నాధర్మము. ఇంగ్లీషు సర్కారువారు మహాశక్తి కలవా రనుటలో సందియ మేమియు లేదు. కాని సత్యాగ్రహముమాడ అస్త్రము లన్నిటిలో దొడ్డ దగు బ్రహ్మాస్త్ర మనుటలో సందియమేమియు లేదు.’

తెలివిగల ఆ సెక్రటరీ తల సూపుచు నిటు లనెను:

‘మాతముగాక!’

శాంతి నికేతనము

రాజకోటనుండి నేను శాంతినికేతన ముగిరితిని. అచట నధ్యాపకులును, విద్యార్థులును నాపై బ్రేమ కురిపించిరి. నిరాడంబరతను, శిల్పమును, శ్రేమను మేళవించి నాకు స్వాగత మొసంగిరి కాకాసాహేబ్ కాలేత్ కరుగారితో నాకచట ప్రథమపరిచయము.

కాలేత్ కరుగారికి కాకాసాహేబును పేరేల వచ్చెనో నాకపుడు తెలియదు. తరువాత దాని సంగతి తెలిసెను. కేశవరావు దేశపాండేగారు సీమలో నాకు సమకాలికులు. నాకును, వారికిని చాల మైత్రి యేర్పడెను. నారు బహోదారాజ్యమున గంగానాథ విద్యాలయమును నడపిరి. విద్యాలయము నెడ కుటుంబభావన కలిగింపవలెనని వారి తలఁపు. కావున నుపాధ్యాయులకు వావిండున లేర్పాటుచేయఁబడెను. కాలేత్ కరుగారికి కాకా (కక్క) యను పేరొసఁగఁబడెను. ఖడకేగారు మామ అయిరి. హరిహర శర్మగా రన్నగా రయిరి. ఇతరులును తగిన పేరుల బడిసిరి. కొంతకాలము జరిగినతరువాత కక్కకు మిత్రుఁ డను నర్థముగల స్వామియను పేర ఆనందానందులును, మామకు మిత్రుఁ డను నర్థము కల అప్పయను పేర సత్వర్ధనులును ఈకుటుంబమునందు చేరిరి. ఈకుటుంబమునందలి యీ యయిదుగురును ఒకరితరువాత నొకరుగా నాకు మిత్రు లయిరి. దేశపాండేగారికి సాహేబ్ అను పేరు విశ్రుతము. విద్యాలయము మూసివేయఁబడినపిదప నీ కుటుంబము చిటిలి పోయెను. కాని యీకుటుంబము తన యాధ్యాత్మిక సంబంధమును

ఆ త్మ క థ

విడనాడలేదు. కాకాసామోబు భీష్మ భీష్మస్థలములలో భీష్మ భీష్మాను
భవములు సంపాదించఁ బోయెను. నేను శాంతినికేతనమున కరిగిసతటి
వారచట నుండిరి. ఈకుటుంబములోని వారే యగు చింతామణిశాస్త్రు
గారును అపు డచట నుండిరి. వీ రిరువురు నచట సంస్కృతము చెప్పు
చుండిరి.

ఫినిక్సు-కుటుంబమునకు శాంతినికేతనమున విడిగా బస యేర్పా
టుచేయఁబడెను. మగనలాల గాంధీ కుటుంబ-పెద్ద. ఆశ్రమ నియమము
లన్నియు సరిగా జరుగునటు లతఁడు మాచుచుండెను. అతఁడు తన
ప్రేమచే, జ్ఞానముచే, పూనికచే శాంతినికేతనమునం దెల్లెడఁ దనతావిని
విరజిమ్మెను. అపు డచట ఆంగ్రేజులు పియర్ ననుగారు లుండిరి. జగ
దానందబాబు, నేపాలబాబు, సంకోష బాబు, భితిమోహనబాబు నగీన
బాబు, శరదబాబు, కాళీబాబు వీ రందఱతో నాకు లెస్స పరిచయ
మాయెను.

నేను నాస్వభావము చొప్పున విద్యార్థులలోను, ఉపాధ్యాయు
లలోను కలిసిపోయితిని. వారితో శరీర సరిశ్రమమును గుఱించియు,
తనపని తాను చేసికొనుట గుఱించియు చర్చింపఁ దొడఁగితిని. శీతము
లిచ్చి నంటవారి నేర్పఱచుటకంటె మహాధ్యాయులును, విద్యార్థులును
తమపాకము తాము చేసికొనుట మంచి దనియు, ఉపాధ్యాయులు
నంటయింటిని పరిశీలించుచుందురేని విద్యార్థుల యాలోగ్యము, నీతియు
చక్కగా నుండుననియు, విద్యార్థులు తమవంట తాము చేసికొనుచో
తమపని కొరులమీఁదఁ బడకుండ నొక పదార్థపాకము చదివికొని
నటు లగు ననియు సూచించితిని. ఒక రిరువురు పాధ్యాయులు పెద్దవులు
వెంటిచిరి గాని పలువురు తల లూపిరి. బాలకులకు—వారి స్వభావము

నూతనప్రియము కావున-ఇది రుచించెను. ఇంక నడేమి? క్రొత్త పని ఆరంభమాయెను. నే నీమాట మహాకవి చెవిని బడచయిచితిని. 'ఉసాధ్యాయుల కిది యనుమాలమగుచో నాకును అనుమాలమే' యని నా రనిరి. ఇంక విద్యార్థుల విషయమున నిది స్వరాజ్యమునకు తాళపురజెని యని నా రభిప్రాయపడిరి.

ఈ క్రొత్తపని నెఱవేర్చుటకు పియర్సనుగారు చెమట ఓప్పిరి. ఇది వారికిఁ గడు నింపుగా నుండెను. ఒకదెసఁ గొందఱు కూరలు తఱుగుటకుఁ గూర్చుండిరి. మఱియొక దెస బియ్యము బాగుచేయుటకుఁ గొందఱు కూర్చుండిరి. నంటయింటిని చక్కగా శుద్ధిచేయుటకు నగిన బాటు వ్పైరాలు పూనుకొనిరి. ఇటులు వారందఱు నడుము కట్టుకొని పనిచేయుట మాడఁగా నాకు కనులపండువాయెను.

కాని నూటపాతికమంది విద్యార్థులకును, వారిగురువులకును ఒక్క తూరి ఇది సహింపఁదగినదిగా లేదు. కాన ప్రతిదినమును చర్చ జరుగుచుండెడిది. ఇందు కొందఱు అలసిపోవుచుండిరి. కాని పియర్సనుగారు రలయు వారా? వారు చిటునగవుతో నేనో యొక పని చూచుచుండువారు. పెద్ద పెద్దగుండిగలు మొదలగు పాత్రలు తొలుచుట వీరినెఱుఁగు. శ్రమ మఱపించుటకుఁగాను. పాత్రలు తొలుచువారి ముందు కూర్చుండి కొందఱు సితారు వాయిించుచుండిరి. మఱి కొందఱు విద్యార్థులు మఱి కొన్ని పను లత్యుత్సాహముతోఁ జేయఁదొడఁగిరి. ఈ రీతిగా శాంతినికేతన మంతయు తేనెపెరులె జుమ్మనుచుండెను.

ఒకతూరి మొదలు పెట్టఁబడిన క్రొత్తపద్ధతు లింక నాఁగవు. ఫీనిక్సు నంటయిల్లు స్వాశ్రయమే కాక యందలి పాకముగూడ కడు ఋజువు. దాన పోపులేను. బియ్యము, పప్పు, కూరలు, గోదుమపిండి

ఆ త్మ క థ

ఇవియన్నియు నొకతూరియే మరపాయిలో తయా రయ్యెడివి. దీనిని జూచి బంగాళీవారి సాకశాలగూడ మార్పు చెందెను. ఒక రిరువు రుపా ధ్యాయులు కొందఱు విద్యార్థులును దీనిని నిర్వహించిరి. దీనికి ఫలితముగా భోజనకాల యంతయు స్వాశ్రయముగా నుంప వీలాయెను.

కాని యేవో కొన్ని కారణములచే నీపద్ధతి యాగిపోయెను. జగద్విఖ్యాత మగు నీ సంస్థ కొలదికాల మయినను ఈ ప్రయోగము నడపినందువలన దీనికి లోటేమియు రాలేదనియు, దీనివలనఁ జేకూరిన కొలది యనుభవములవలన దీనికి మేలే కలిగెననియు నా యభిప్రాయము.

కొంతకాలము నేను శాంతినికేతనమునం దుండఁదలచితిని గాని విధి నన్ను బలాత్కారముగా గొట్టివైచెను. నే నచట నేజ్జాల్లుంటినో లేదో గోఖలేగారు దేహము చాలించిరని తంతివచ్చెను. శాంతి నికేతన మంతయు శోకమున మునిగిపోయెను. అందఱును న న్నూఁగిడింపఁచిరి. అచటి దేవాలయమున సభగూడెను. అది గంభీరమగు దృశ్యము. నే నానాఁడే నాభార్యతోడను, మగన్లొలుతోడను పూనాకు బయలుదేరితిని. మిగిలిన వారెల్లరును శాంతినికేతనమందే యుండిరి.

ఆంధ్రూజుగారు బర్దవానుచఱకు నాతో వచ్చిరి. ‘ఇండియాలో సత్యాగ్రహము సాగింప నెపుడేని సమయము వచ్చునా? అగునో నెపుడు? దీనిగుఱించి మీ రాలోచించితిరా?’ అని వీ రడిగిరి.

నే నిటులు సమాధానము చెప్పితిని: ‘దీనికి జవాబు చెప్పట దుష్కరము. ఒక సంవత్సరమువఱకు నే నేమియు చేయనఁచెను. ‘నీవొక సంవత్సరము దేశమంతయు తిరుగుము, గడువు దాటినంత వఱకు దేశమునకు సంబంధించిన ఏ ప్రశ్నకును నీ యభిప్రాయమును

తెలుపకుము' అని గోఖలేగారు నాకు ఆదేశించిరి. నే నటులు వారికి మాటయిచ్చితిని. నే నిందు ప్రతి-అక్షరమును పరిపాలింపఁజలయును. గడవుదాటిన పిదపఁగూడ నానశ్యకతలేనినో నే నేప్రశ్నకును సమాధానము చెప్పఁజలఁపను. కావున మఱి యయిదేండ్లదాక సత్యాగ్రహముతో పని పట్టునని తోఁపదు.'

ఇక్కడ ఈమాట చెప్పుటమంచిది - హింద్ స్వరాజ్ లోని నా యుద్దేశములను జూచి, 'ఒకసంవత్సరము నీవు హిందూదేశములో నుండును' నీ యుద్దేశము లన్నియు తమకుఁ దామే సరిపూర్చుకొనును అని గోఖలేగారు నవ్వునుండెడినారు.

మూడవతరగతి బాటసారుల కడగండ్లు

బుద్ధవానులో మూడవతరగతి టికెట్టు తీసికొనుటకు మాకుఁ గడుఁ గవ్వమయిపోయెను. మూడవతరగతి బాటసారులకు ముందుగా టికెట్టు ఈయరని తెలిసెను. నే నపుడు స్టేషను-మాస్టరు కడకు వెళ్లితిని. ఆయనకడకు వెళ్ల గలుగుట మాత్రము సామాన్యమా? 'స్టేషను-మాస్టరుగారు ఫలానాచోట నున్నారని యెవరో మామీద దయఁ దలచి చెప్పిరి. తుదకు వారికడకు వెళ్లగా వారును మూడవ తరగతివారికి ముందుగా టికెట్లీయఁబడవని చెప్పిరి. కిటికీతలుపు తీయఁగనే టికెట్టు కొనుటకు వెళ్లితిని. కాని టికెట్టు సులువుగా దొరకు వీలు కానిపింపలేదు. బలముకలవా రొకరినెనుక నొకరు త్రోసికొనుచు చనుచుండిరి. నే నాత్రోపులలో నలిసిపోతిని. తుడ కెట్టే టులో టికెట్టు దొరకెను.

రైలు వచ్చెను. ఇచటఁగూడ బలము గలవారే త్రోసికొని పోయిరి. ఎక్కినవారును, ఎక్కబోవువారును పరస్పరము దూషించు కొనుచుండిరి. వారి తలలును వీరితలలును డీడిక్కులు కొట్టుకొనుచుండెను. దీనిలో నేను పాలుగొనలేకపోతిని. కావున మే మిచటనుండి అచటికిని, అచటినుండి యిచటికిని నరుగెత్తితిమి. ఎచటికి వెళ్లినను ఒకటియే మాట—'ఇచట చోటు లేదు. ఇచట చోటులేదు.' నేను గార్డు వద్దకు వెళ్లితిని. 'చోటున్నచో మార్పుండుము! లేనిచో మఱియొక రైలులో వెళ్లుము!' అని యతఁ డనెను.

౧ మూడవతరగతి బాటసారుల కడగండ్లు

‘నాకు చాల తొందరపని యున్నది’ అని నేను వినయముతో పలికితిని. ఈమాట వినుటకు గార్డు కనకాశము లేదు. ఇంతటితో నా పని యయినది. ‘ఎచటనో యొకచోట ఇటుకుమ’ని మగనలాలుకుఁ జెప్పితిని. నేను నాభార్యతో ఇంటర్ క్లాసుబండి యెక్కితిని. ఆ బండిలో నెక్కుచుండఁగా నన్ను గార్డు మాచెను.

ఆసనసోల్ స్టేషనులో ఇంటర్ క్లాసు చార్జి ఎనూలు చేయుటకు గార్డు నాకడకు వచ్చెను. నే నిటులంటిని—‘మాకు చోటు మాసరల సిన ధర్మము మీది. చోటు లేకపోవుటచే నే నిచటఁ గూరుచుంటిని. మూడవతరగతి బండిలో చోటు మాపుదురేని నే నచటికి వచ్చుటకు సంసిద్ధుఁడను.’

గార్డుగా రిటు లనిరి. ‘నాతో వాదము చేయకుడ. చోటు లేదు. బండి బాడుగ యాయనిచో దిగిపోవలసియుండును.’

నాకు పూనాలో తొందరపని. గార్డుతో దెబ్బలాడుటకు నాకు ఉత్సాహములేదు. గార్డు పూనావెలుగును కట్టి నాకడ సొమ్ము ఎనూలుచేసెను. నా కిది అన్యాయ్య మనిపించెను.

ప్రాద్దుటికి ముగల్ సరాయి చేరితిమి. మగనలాలునకు మూడవ తరగతి బండిలో చోటు చిక్కెను. ముగల్ సరాయిలో నేనును అచటికి మాట్టితిని. నేను టికెట్ కలెక్టరుకు జరిగిన సంగతి యంతయుఁ దెలిపితిని. ముగల్ సరాయిలో నేను మూడవ తరగతి బండి లోనికి మాట్నటులు సొమ్ముముగా నొక చీట్ వ్రాసి యిమ్మంటిని. అతఁ డీయ ననెను. పదప నేను ‘ఎనూలు చేసిన సొమ్మును ముదరా యిమ్మ’ని కై లేవ్ అధికారికి వ్రాసితిని.

‘సాక్ష్యపుఁ జీటి లేక డబ్బు వాపసు చేయుట మాకు రివాజుకాదు గాని మీవిషయముమాత్రము వేఱుగా భావించి పెంపసు చేయుచున్నాము. మరియు బర్దవానునుండి ముగల్ సరాయిచెలికు వాపసుచేయఁబడదు’ అని జవాబు చెప్పెను.

నాటినుండియు మాడవతరగతిలో నే ననుభవించుచు వచ్చు చున్న యిక్కట్లు లన్నియు వ్రాసినచో నొక మహాగ్రంథ మగును. కాన ప్రసక్తి కలిగినపుడు ముందరి ప్రకరణములో నచట నచట కొంచెము కొంచెము తెలుపుదును. శరీరము తాళఁజాలకుండుటవలన మాడవ తరగతిబండ్లలో ప్రయాణమును నే నాపివేయవలసినచెప్పెను. ఇందులకు నేను కడు సగచితిని, సగతును. మాడవతరగతి బాటసారుల కడగండ్లకు రైల్వే అధికారుల ఔద్ధత్యమే పరమకారణము. మరియు ఆబాటసారుల మోటుదనము, మడ్డితనము, స్వార్థపరత్వము అజ్ఞానము: ఇవియు వారి కడగండ్లకు కారణములు కాకపోవు. ఇంతియకాక ఈ బాటసారులు తమ యౌద్ధత్యమును తా మెఱుంగకుండుట, తమ మడ్డితనము తా మెఱుంగకుండుట, తమస్వార్థపరత్వము తా మెఱుంగ కుండుట—ఇదియంతయుఁ జాల విచారకరము. వారు చేయున దంతయు వారికి స్వాభావికముగా నుండును. వారు తమ లోపము లను దిద్దుకొనఁ దలపెట్టరు.

చచ్చి చెడి కల్యాణ-జంక్షనుకు చేరితిమి. మగనలాలును, నేనును స్టేషనులోని పంపుకడ నీరుగొని స్నానముచేసితిమి. నాభార్య స్నానము చేయుటకు నేను సన్నాహముచేయుమండఁగా సర్వెంట్స్ ఆఫ్ ఇండియా సొసైటీకి సంబంధించిన ‘కాలు’గారు మమ్ము గుర్తించి మాకడకువచ్చిరి. వారును పూనాకు వెళ్లుచుండిరి. స్నానము చేయుటకు నాభార్యను రెండవక్లాసు స్నానశాలాలోనికి తీసికొని

గి మూడవతరగతి బాటసారుల కడగండ్లు

వెళ్లుదువని నా రనిరి. వారి సౌజన్యము నుపయోగించుకొనుటకు మనసులో సంకోచించితిని. రెండవక్లాసు అవుతుఖానాను ఉపయోగించుకొను సభకార మామెకు లేదని నే నెఱుఁగుదును. కాని అప్పు డిట్టి అయోగ్యతను పొటింపనైతిని. సత్యపాలకున కిది తగదు. మరియు రెండవక్లాసు అవుతుఖానాలోనే స్నానము చేయాలయు నను పట్టుదల నాభార్యకు లేదు. కాని భర్తమోహము సత్యమును మానెను—‘హిరణ్మయస్య సాత్రేణ సత్యస్యాపి హితం ముఖమ్.’

నా ప్రయత్నములు

హానా చేరితిని. ఉత్తరక్రియలు జరిగెను. పిదప సాసయిని చేయవలసిన పనులను గుఱించియు, నే నందు సభ్యత్వమును వహించుట గుఱించియు మే మందఱమును విచారించితిమి. ఇది నాకు చాల బరువాయెను. గోఖలేగా రుండఁగా సాసయినిలో చేరవలసిన యక్కఱ నాకు లేదు. గోఖలేగారి యాజ్ఞను వినుటయే, వారి యిచ్చ ననుసర్తించుటయే నా పని. ఆ స్థితియే నా కోరుకొనునది. హిందూ దేశము తుపానులో నున్నపు డొక కర్ణధారుఁడు కాలియును. అట్టి కర్ణధారుఁడు గోఖలే. 'ఆయన కాపాడుచుండఁగా నా కేమి భయము?' అని నే ననుకొంటిని.

ఇప్పుడు వారు గతించిరి. కాన సభ్యత్వమునకు నేను తప్పక ప్రయత్నము చేయవలయును. మరియు గోఖలేగారి యాత్మకును ఇది యిష్టము అని తలచి యిసుమంతయు సందియములేకుండ పట్టు దలతో ప్రయత్నము చేయఁదొడఁగితిని. అపు డచట చాలమంది సభ్యు లుండిరి. నాయెడల వారికిఁ బాల భయ ముండెను. దాని బాహు ద్రోలఁగడుఁ బ్రయత్నించితిని. దీనఁజేసి వారిలో మత భేదము కలిగెను. కొందఱకు నన్నుఁ జేర్చుకొనుట యిష్టము; మఱి కొందఱకుఁ బాల ననిష్టము. ఇరువాగులవారికిని నే ననిన ప్రేమయే కాని నామీఁది ప్రేమకంటె వారికి సాసయిని జవాబుదారీ యెక్కువకాదా? ఒక వేళ ఎక్కువ కాకున్నను నామీఁది ప్రేమకన్న తక్కువమాత్రము కాదు.

౬ నా ప్రయత్నములు

కావున మా వాచములు కటువులు గాక మధురములుగా నుండెను. మరియు సిద్ధాంతములనే అనుసరించి యుండెను. తమ యభిప్రాయములకును నా యభిప్రాయములకును, ఉత్తరమునకును, దక్షిణమునకును ఉన్నంత తేడా యున్నదనియును, ఏ ముఖ్యవిషయములమీఁద ఈ సాసయిప్సేని గోఖలేగారు నిలుచుబెట్టిరో వానికే కొలఁదికాలములో హాని కలుగఁగలదనియు ప్రతిపక్షాల వాచము. ఇది సహజమే.

చాల చర్చించి చర్చించి ఇండ్లకు మరలితిమి. నిర్ధారణ మొనరించుటకు వాయిదా వేయఁబడెను.

నాకు సుడిసుండమునఁబడి కొట్టుకొని నటు లుండెను. అధికులగు మిత్రుల బలముచే సాసయిప్సేలోదూరు టుచితమా? నాపని గోఖలేగారి జవాబుదారీని వహించునా? నేనుండుట పలువుర కనిష్ట మగుచో సాసయిప్సే-విషమస్థితికి నేను కారణము కానా? నన్ను జేర్చి కొనుటలో సభ్యులకు మతభేద ముండునంతవఱకు నే నందు ఇటుక నుంకించుట పాడి గాదనియు, విరోధికోటిలోనివారి నిట్టి సంకటము నుండి తప్పించుట మే లనియు నాకుఁ దోచెను. ఇటులు చేసినయెడలనే సాసయిప్సేకిని, గోఖలేగారికిని నాజవాబుదారీ యుండునని గ్రహించితిని. నాయంతరాత్మలో ఇట్టి నిర్ణయము కలిగినంతనే—నన్ను సభ్యునిగాఁ జేర్చికొనుటకు సభ్యులను మాడఁబెట్టి సభ జరుపవలదు' అని శ్రీ శ్రీనివాసశాస్త్రిగారికి ఉత్తరము వ్రాసితిని. నా విరోధికోటిలోనివారికి నా నిర్ణయము బాగుగ నుండెను. వారికి ధర్మసందేహము తొలఁగెను. పైఁగా మాకు చెలిమి బలిసెను. సాసయిప్సేనుండి నాచిరఖాస్తు వాపసుకాఁగనే నేనందు నిక్కమగు సభ్యుడ నయిపోతిని.

ఆ త్మ క థ

నే నందు సభ్యుఁ డనుగాఁ జేరకుండుట మంచి దాయె ననియు,
నన్ను జేర్చుకొనుట కిష్టపడనివారి నాదము నరి యయిన ననియు నా
కిపు డనుభూత మాయెను. వారి సిద్ధాంతములును, నా సిద్ధాంతములును
చాల భిన్నము లనియు నా కిపు డనుభవ మాయెను. మాకు మతభేద
మున్నటులు తెలిసినపిదపఁగూడ మాయాత్మలలో ఎడములేదు. మా
మనస్సులలో భేదములేదు. మాకు మతభేద మున్నను మేము బందుగు
లమే, మిత్రులమే. పూనాలోని సాసయిస్థలము నాకొక క్షేత్రము.
తాకికదృష్టిలో నేను సభ్యుఁడను గానున్నను ఆధ్యాత్మిక దృష్టిలో
సభ్యుఁడనే. తాకిక సంబంధముకంటె నాధ్యాత్మిక సంబంధ మనర్హము.
ఆధ్యాత్మిక సంబంధము లేని తాకిక సంబంధము ప్రాణము లేని దేహ
ముతో సమానము కదా!

కుంభోత్సవము

దొడ్డు ప్రాంతజీవనదాస్ మెహతాగారితో మాటలాడుటకు రంగూను పోదలచితిని. దారిలో కలకత్తా కలదు. అచట భూషేంద్రనాథనసుగారు నన్ను రమ్మని కోరిరి. వెంగీయు లతిథుల నెంత పూజింతురో అంత పూజయు సమగ్రముగా నచటఁ గానవచ్చెను. నే నాదినములలో పండులనే భుజించుచుంటిని. నాకుమారుఁడు రామదాసు అపుడు నానెంటు నుండెను. కలకత్తాలోఁ గల పండ్లన్నియు నాకొఱకు తీసికొనిరాబడెను. స్త్రీలు రాత్రియంతయు మేలు కని బాచము, పిస్తా మొదలగు పండ్ల బరతు లొలుచుచుఁ గూరుచుండిరి. రకరకముల పండ్లు చక్కగను, నేర్పుగను సిద్ధము చేయబడెను. నాతో నచ్చిన వారికి రకరకముల పక్వాన్నము లొసర్పబడెను. దీనఁ గల ప్రేమమును, వివేకమును నే నెఱుఁగుదునుగాని యొక రిరువు రతిథులకు ఇంటిల్లిపాది రే యెల్లయు మేలుకని యుపచరించుట దుస్సహము. కాని యీగండము దాటుటకు నా కుపాయ మేమియు లేకపోయెను.

రంగూను పోవు స్త్రీమరులో నేను డెక్కుమీఁద మార్పుండఁ దలచితిని. నసుగారి యింట నెంత సత్కార మందితిమో స్త్రీమరులో వంత యసత్కార మందితిమి. డెక్కుమీఁద పయనించువారి కష్టము లన్నియు ననుభవించితిమి. స్నానమొనరించుచోట నిలువలేనంత కంపు! మఱుఁగు నొడ్డి నరకము! మఱమాత్రములు తొక్కుకొనుచు మాఁకి పోవలయును. నా కిది దుర్భర మాయెను. నే నిది యంతయు

ఆత్మకథ

కెప్టెనుకు విన్నవించితిని. కాని వినువా రెవరు? బాటసారులు తమ ముఱికిచే డె క్కంతయు నిరాబుచేసివై చిరి. మారుచుండుచోటనే ఉమియుదురు. పొగాకుకలిసిన తమ్మ రసము ఘోర్కరింతురు. తినఁగా మిగిలిన మెతుకుల నచటనే దిగ నాడుదురు. వారు మాటలాడు నవి మాటలు కావు; అటపులు. ప్రతివాఁడును వీలయినంత చోటు నాక్రమించుకొనఁ బ్రయతించును. తా నాక్రమించు కొనిన చోటు కంటే తన సామానుకు కావలసిన చో టెక్కుచ. ఆ రెండురోజు లును ముక్కు మూసికొని వెళ్లఁబుచ్చితిని.

రంగూనులో దిగఁగనే ఏ జెంటు కీసంగతి యంతయు వ్రాసి తిని. నేను మరల డెక్కుమీఁదనే తిరిగి వచ్చితిని. నావ్రాసిన చీటి నలనను, డాక్టరు మెహతాగారి ప్రయత్నమునలనను అపు డంత కష్ట మనుభవింప లేదు.

రంగూనునందును నా కక్కఱకల వాని కన్న నెక్కుడు పండ్లనే సమకూర్చిరి. డాక్టరు మెహతాగారి యిల్లు నాకు స్వగృహమే. కావున నే నచట తినుబండముల సంఖ్యతగ్గించితినిగాని తినెడి పరి మాణమును తగ్గింపనయితిని. కావున రకరకముల పండ్లు తీసికొని వచ్చెడి వారు. నేనును వాని నిషేధింపనయితిని. ఆ కాలములో క్రొత్తక్రొత్తవస్తువులు నాకనుల నాకర్షిం చెడివి. వానిజూడఁగా నాలుక యూరెడిది. మరియు తినుట కొక వేళ "హాళ" లేదు. నాకు గూటు దీపము నోట మెతుకై నను మేము భుజించిలేచుచుండుకు ఎనిమిది, తొమ్మిది గంట లయ్యెడిది.

గ్రాంగు సాలున హరద్వారమున కుంభోత్సవము. నే నచటికి చెళ్లక తప్ప దనుకొంటిని. మరియు మహాత్ము లగు మన్ శీరాముగారి

దర్శనము చేసికొనవలయు ననుకొంటిని. గోళలేగారి సొసయి కేవారు. కుంభోత్సవమునకు స్వయంసేవకులకు పంపిరి. వారికి హృదయనాభి కుంజ్రాగారు అధిపతులు. స్వగీయులను డాక్టరు దేవుగారును ఆ స్వయంసేవకనేనా నొకరుగా నుండిరి. మాజట్టుతో రమ్మని నాకు వార్తచచ్చెను. మగనలాల్ గాంధీ శాంతినికేతనమునందున్న మాతుకిడేని తీసికొని నాకప్పు ముందే హరద్వారమున కరిగెను. నేనును రంగూను నుండి రచ్చి వీరిని గలిసికొంటిని.

కలకత్తానుండి హరద్వారమునకు రైలులో పోవుచు మాపక్ష సొట్లు భగవంతున కెఱుక. రైలుబండ్లలో కొన్ని వేళల దీపము లయి నను ఉండెడివి కావు. శహారాన్ పురమునుండి మేము సామానులవలె, జంతువులవలె క్రిక్కిరిసిపోయితిమి. పైకప్పు లేని రైలు డబ్బాలు, పైని మధ్యాహ్నసూర్యుడు, క్రింద కాలుచున్న యినుపరేకులు: ఇంక మాపని యెటు లుండెనో చెప్పవలయునా? దప్పిచే నాలుక యెండిపోయినను ఆ యెండలో చాందసు లగు హిందువులు చత్తురు కాని, తురకలు నీరు తెచ్చుచో ముట్టరు. 'హిందూనీళ్లు' నచ్చిననే త్రావుదురు. ఈ హిందువులే వ్యాధిగ్రస్తు లగుచో నపుడు తమకు డాక్టరులు బ్రాంసి నిచ్చినను, తురక కాంపౌండరులు, కిరస్తానీ కాంపౌండరులు నీ రిచ్చినను, మాంసరస మిచ్చినను త్రాగుటకు సంకోచింపరు.

హిందూదేశమునందు మనకు పాకీపనిచేయుటయే విశేషమయిన పని యని శాంతినికేతనమున నేను గ్రహించితిని. ఒక సత్రమునం దీ స్వయంసేవకులకు డేరాలు నేయబడెను. డాక్టరు దేవుగారు మఱుగుకొద్దుగా నుపయోగించుటకు కొన్ని గోతులు త్రవ్విరి. వీరిని బాగుచేయుటకు డబ్బిచ్చి ఫాకీవాండ్ర నేర్పాటు చేయఁ జూచు.

ఆ త్మ క థ

మండిరి. ఈ దశలో 'ఈ పని యంతయు మాఫినిక్సువారిది' అని నే నంటిని. డాక్టరు దేవుగా రంగీకరించిరి. ఇంక మాలో నా బయిచ్చు వాడను నేను; పని చేయువాడు మిగన్లలో గాంధీ.

డేరాలో హార్బుండి యాశ్రమకులకు దర్శన మిచ్చుట, ధర్మ ప్రసంగము చేయుట, తదితర ప్రసంగము చేయుటయు నా పని. ఈ దర్శనము లిచ్చుటతో నాపని చెల్లు. ఒక్క నిమిషమేని తీరుబాటు లేదు. స్నానమునకు వెళ్లి నపుడును నన్ను విడిచిపెట్టెడివారు కారు. ఇంక నన్ను ఫలాహారము మాత్రము చేయనిత్తురా? దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా చేసిన యల్పసేవ హిందూదేశమునం దంతటను తెలియఁబడియె నని హరద్వారమున కనుఁగొంటిని.

నేను తిరుగలిలో నలిసిపోతిని. మూడవతరగతిలో పయనించు నపుడు నే నందఱతోపాటు కష్టము లనుభవించితిని. ఆపుడు నన్నెఱిగినవారు లేరు. దిగినంతటనే దర్శనము గోరు జనులచే పరివేష్టింపఁబడి పోతిని. ఈ రెండుస్థితులలో నేది దయాజనకమో నిర్ణయించుకొనుటకుఁ జాలఁ గష్టపడితిని. దర్శనమునకు వచ్చు మూఁకను జూడ కోపము వచ్చుమందెడిది. తఱుచు సంతాపముపూడ కలుగుమందెడిది. మూడవ తరగతి పయనములవలన కష్టముమాత్రమే కలిగెడిది; కోపము కలిగెడిది కాదు. కలిగిన కష్టముపూడ మేలునకే యుపయోగించెడిది.

నా కానాళ్లలో ఇష్టము వచ్చినటులు తిరుగుటకు శక్తి యుండెడిది. ఆ కాలములో నాకు రస్తాలో వెళ్లుటకుఁగూడ వీలు లేనంత ప్రసిద్ధిలేదు. అచటఁ గూడిన జనులకు ధర్మచింత తక్కువ. అజాగ్రూకత, చంచలత, పాపండుత యెక్కువ. సామవులు నేల యవిసినటులు పుట్టుకొని నచ్చిరి. పాలు, పంచదార తినుటకు నాగు

పుట్టినటు లుండిరి. ఇచట నే నయిదుకాళ్లుగల యావును జూచితిని. నా కాశ్చర్యము కలిగెను గాని యెఱిగినవారు నా యజ్ఞానమును పాటించినోలిరి. ఈయావు దుష్టుల లోభమునకు బలి యాయెను. లేగకాలు తెగఁగొట్టి ఆవుమూపురపు తోలు చీల్చి అచట నీకాలు కుట్టి యయిదు కాళ్ల యావును జేసిరి. ఈ రెండు పాతకములకును ఫల మేమనఁగా నమాయికుల కడనుండి ధనము దోచుకొనుటయే. అచట ఈ యయిదు కాళ్ల యావునుజూచిని హిందు వెనఁడును లేడు. దానిని మాచినందు లకుఁగాను తక్కువ డబ్బిచ్చిన హిందు వెనఁడును లేడు.

కుంభోత్సవ దినముచచ్చెను. నా కాదినము భయము. తీర్థయాత్ర యనుకొని నేను హరద్వార మేఁగ లేదు. తీర్థక్షేత్రములఁలన పవిత్ర తాగుల సంసాదింపవలయు నను మోహము నా కెన్నఁడును లేదు. అపు డచటికి పదియేడు లక్షల జనులు వచ్చిరనుకొనిరి. ఆ వచ్చిన పది యేడు లక్షల జనులును పాపండులారా? వీరిలో పలువురు పుణ్యము కొఱుకును, ఆత్మశుద్ధికొఱుకును వచ్చియుందు రని చెప్పుటలో నా కిసు మంతయు సందియము లేదు. ఇట్టి విశ్వాస మాత్మోన్నత్యము కలిగించుట అసంభవము కాదుగాని కొంచెము కష్టమని మాత్రము చెప్ప వలయును.

ప్రక్కపయిఁ బరుండి నేను విచారసాగరమున మునిగి పోయితిని. ఈ పాపండులనడుచు పవిత్రులును గలరు. వా రీశ్వరునిముందు నిర్దోషులని చెప్పవచ్చును. ఇట్టి సమయమున హరద్వారమునకే వెచ్చుట తప్పగునేని నే నావిషయమును వెల్లడించి కుంభోత్సవమునాఁడు హరద్వారమును విడనాడియుందును. హరద్వారమునకు వెచ్చుటయు, కుంభోత్సవమునాఁ డచట నుండిపోవుటయు సాపము కానిదో నే నేదో యొక కఠినవ్రతమును బూని యచట జరుగుచున్న నాపమునకు

బ్రాహ్మశ్రీత్తమును, ఆత్మశుద్ధిని చేసికొనవలయునని తలచితిని. నేను
 వ్రతము లొనరించుటకే పుట్టితిని గావున నేదో యొక కఠినవ్రత మాచ
 రింపఁ దలపెట్టితిని. కలకత్తాయందును, రంగూనునందును నా కొఱకు
 నా మిత్రుల నానాశయకమును శ్రమను జొందుటయు ఆ సమయమున
 నాకు గుర్తు వచ్చెను. ఈ కారణమున తిన్నెడు వస్తువుల కొక హ
 ద్దేర్పఱుపను, సూర్యాస్తమయమునకు ముందే భూంపను నిశ్చయించి
 కొంటిని. నేను భోజనమున కొక హద్దు నేర్పఱచికొననిచో నా
 కాతిథ్య మిచ్చువారలకు కష్టము కలిగింపు ననియు, నేనే యొకరికి నేన
 చేయవలసి యుండఁగా నొరులచే నేనే నేనింపఁబడుచుందు ననియు
 గ్రహించితిని. కావున ఇరువదినాలుగు గంటలు పరిమితి గల కాల
 ములో, నయిదు వస్తువులకన్న నెక్కువ ముట్ట ననియు, చీకటిపడిన
 తరువాత భూంప ననియు వ్రతము కొంటిని. ఈరెంటి కష్టములను
 లెస్సగా విచారించితిని. ఈరెంటిని ఇంచుకేనియు జనదాఁబ కుండు
 టకు నిశ్చయించితిని. గోగమువచ్చినపుడు ఔషధరూపముగా
 నెక్కువ వస్తువులను తినుటయా తినకుండుటయా? మందుగూడ నీ
 యయిదు వస్తువులలో చేరునా చేరదా? అను నీ విషయము లన్నిఁ
 టిని చర్చించి 'తినఁదగిన నయినచో సరి; అయిదింటికంటె నెక్కువ
 వస్తువులను దినను' అని నిశ్చయించితిని. నే నీవ్రతములు పూని పదమూ
 డేండ్లాయెను. ఇవి నన్ను లెస్సగా పట్టి చూచెను. ఇవి నన్నిటిలు
 పట్టి చూచుటయే నాపాల రామకనచిమాయెను. ఈవ్రతముల నలన
 నా యాయువు పెరిగెననియు, వీనివలన పలుమాఱులు గోగము క్తుండ
 నయితి ననియు నాయభిప్రాయము.

లక్ష్యణ-ఝూలాలా (వంతెన)

కొండంతవారు మున్శీరామ మహాత్ములు. వారిని వారిగురు కులమును దర్శించిన తరువాత నాకు చాల శాంతి కలిగెను. హరద్వార కోలాహలమునకును, గురుకులశాంతికిని గల భేదము నాకు వెంటనే స్పష్టముగా కానిపించెను. మహాత్ములు తమ ప్రేమతో నన్నోలలాడించిరి. బ్రహ్మచారు లందఱు నన్ను భక్తి శ్రద్ధలతో గారవించిరి. రామదేవుగారిని నేను మొదట నిచటనే చూచితిని. వారి కార్యశక్తిని వెంటనే నేను కనుగొనఁ గలిగితిని. మాకు కొన్ని విషయములలో మతభేదము లున్నను కొలఁదిగోజులలోనే మాపరిచయము స్నేహముగా పరిణమించెను. నేనచట రామదేవాచార్యులతోడను, తదితరాచార్యులతోడను పనిపాటలు నేర్పుటను* గూర్చి చాల సంభాషించితిని. వెంటనే గురుకులమునుండి సెలవు తీసి కొనవలసినదృఢము నాకు సంతాపకరమాయెను.

‘లక్ష్యణఝూలాలా’ తప్పక చూడఁదగినదని యెక్కువగా వింటిని ఇంతదూరము నచ్చి హృషీకేశము చూడకుండ పోవుట మంచిది కాదని పలువురు మిత్రులు నొక్కిచెప్పిరి. ‘లక్ష్యణ-ఝూలాలా’ హృషీకేశమునకు దగ్గఱ. నేను నడచి పోనెంచితిని. హృషీకేశ మొక మజిలీ; చెండన మజిలీ లక్ష్యణ-ఝూలాలా.

Industrial training.

ఆత్మకథ

హృషీకేశమున పలువురు సన్న్యాసులు ననుఁ జూడ వచ్చిరి. నారిలో నొకరికి నా జీవనవృత్తాంతము రమణీయముగా కానిపించెను. ఫినిక్సు-జట్టంతయు నావెంట నుండెను. ఆయన మమ్ముల నందఱను జూచి చాల ప్రశ్న లడిగెను. మాతో ధర్మమును గుఱించియు ప్రసంగించెను. నాలో ధర్మమునెడల తీవ్రాభిలాషము కలదని యతఁడు గ్రహించెను. నేను గంగలో స్నానముచేసి నచ్చుచుంటిని. నా శరీరము మీఁద చొక్కాలు, గిక్కాలు లేవు. నాకు శిఖా యశ్తోపవీతములు లేవు. ఇట్టి నన్నుఁ జూచి దుఃఖితుడై యా సన్న్యాసి—నీ వాస్తికుడవు. నీకు శిఖాయశ్తోపవీతములు లేకుండుట నాకు విచారముగా నున్నది. ఈ రెండును హిందూధర్మమునకు బాహ్యచిహ్నములు. హిందువయినవాఁడీరెంటిని తప్పక తాల్పవలయు నని పలికెను.

పోరుబంటరులో బ్రాహ్మణబాలకులు జందెములకు తాళపు చెవులు కట్టుకొనుచుండుట చూచితిని. ఆ తాళపుచెవుల ఝంకారము నేను వినుచుంటిని. నా కపుడు పదియేండ్లు. వారివలెనే జందెము వేసికొని దానికి తాళపుచెవులు కట్టుకొని గిర్రున త్రిప్పుచు వారి ఝంకార మాలకించుచుండవలెనని నాకును అభిలాష కలిగెను. ఆ కాలమున కాయావాడు కోమటులకు జందెము వయిచుకొను నాచారము లేదు. కాని ద్విజమాత్రులు జందెము తాల్చితీరవలయునను నొక ప్రచారము అపుడే యారంభమాయెను. గాంధీకుటుంబమువా రందఱు జందెముల దాల్చుఁ గడఁగిరి. మావారి కిరువురకును నాకును అపు డొక బ్రాహ్మణుఁడు రామరక్ష చెప్పుచుండెను. ఆయన మాకు జందెములు వయిచెను. అపుడు నాకు తాళపు చెవులతో పని లేకున్నను రెండు మూడు దానికి తగిలించి త్రిప్పఁదొడఁగితిని. పిదప జందె మెపుడో తెగెను గాని మరల జందెము వేసికొనవలయు నను వ్యామోహము

౮ లక్ష్మణ-ఝూలా (వంశాన)

నాకు కలిగినటులు సుఖము చాలను. పిదప నేను క్రొత్త జన్మిదమును తగిలించుకొనలేదు.

పెద్దవాడైన నయిన పిదప నాచేత జంబెము తాల్చు జేయుటకు పలువురు ప్రయత్నించిరి. కాని వారి ప్రయత్నము నామీద ప్రసరింపలేదు. శూద్రులకు జంబెములు తాల్చు సభకారము లేకున్నచో తదితరుల కేల యుండవలయును? ఈ బాహ్యచిహ్నమును ధరించు నలవాటు మాకుటుంబములో లేదు. మరియు దీనిని ధరించితీరవలయు ననుటకు ప్రబలమగు కారణము నాకుఁ గానరాలేదు. 'నాకు జంబెముమీద రోత లేదుకాని దానిని దాల్చుటకుఁ దగినంత హేతువు కానరా లేదు. నేను వైష్ణవుడను గాన తాతము దాల్చితిని. పెద్దలు మాయన్నదమ్ములకు పిలక నుంచుటలో జాగ్రత్తగనే యుండిరి. కాని నాకు నీమలో పిలక తీసివేయవలసి నచ్చెను. తెల్లవారు మాచి నవ్వుదు రనియు, నన్ననాగరకుఁ డని యందురనియు సిగ్గుపడి నే నచట పిలకను తీసివేసితిని. మాయన్నగారి కుమారుఁడు ఛగన్లాల్ గాంధీ దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకడ నుండెడివాఁడు. అతఁడు పట్టు దలతో శిశు నుంచుకొనెను. ప్రజాకార్యముల కితని శిశు యశ్టవచ్చునని యతని మనస్సునకు బాధ కలిగిననుగూడ లెక్కనొనక నేనతని పిలక తీసి వేయించితిని. ఈరీతిగా పిలకనుచుజీంచి నాకింత సిగ్గుండెడిది.

నే నాస్వాములవారి కీకథనంతయు వినిపించి పిదప నిటులంటిని.

“జంబెము నేను వేసికొనను; ఏలయనిన చాలమంది హిందువులకు జంబెము లేదు. అయినను వారు హిందువులే. మరియు దానియక్కఱ నాకుఁ గానిపించుటలేదు. మరియు యజ్ఞోపవీత ధారణ మనఁగా జన్మాంతర ధారణము. జన్మాంతర మనఁగా శుద్ధజీవనము, ఉన్నత

ఆత్మకథ

జీవనము. ఈకాలమున హిందూసమాజమును, హిందూస్తానమును ఈ రెండుగూడ వెనుకబడి యున్నవి. ఇట్టి స్థితిలో మనకు జం దెము దాల్చు నధికార మేడ? హిందూసమాజ మస్పృశ్యతను విసర్జించిన నాఁడు, ఉచ్చనీచభేదములను మఱచిననాఁడు ఇతరదోషముల నీసడించిననాఁడు, నాలుగుదిక్కులను 'పిక్కటిల్లిన యధర్మమును పాపండు తను పొఱుద్రోలిననాఁడు మనకు యజ్ఞోపవీతమును ధరించు నధికారము రాగలదు. కావున ఉపవీతమునుగుఱించి మీరు చెప్పినమాట నాకు గిట్టదు. ఇంక పిలకనుగుఱించి కొంచెము విచారింపవలసియున్నది. నా కీవఱకు పిలకయుండెడిది. కాని సిగ్గుచేతను, భయముచేతను దానిని దీసినయిచితిని. ఇప్పుడు దానిని మరలఁ బెంచఁ దలఁచుచున్నాను. నాసహచరులతోఁగూడ నీవిషయమును విచారించెదను.'

జం దెమునుగుఱించి నాచెప్పిన మాటలు స్వాములవారికి నచ్చలేదు. జం దెము తాల్చకుండుటకు నేనే కారణములను జెప్పితి నో వారాకారణములనే జం దెము తాల్చుటకు ప్రమాణముగాఁ జెప్పిరి. అది యటుండె. జం దెమునుగుఱించి యాయభిప్రాయములు నేటికిని మాఱలేదు. పలు మతము లున్నంతవఱకును ఒకొక్కమతమున కేదో యొక బాహ్యసంకేత ముండుచునేయుండును గాని, యాబాహ్యసంకేతము డంబమున కగునేని, యితరమతములకన్న తనగొప్పను ప్రకటించుకొనునేని యది త్యాజ్యమగును. ఈకాలమున జం దెము హిందూమతమున కభివృద్ధికమగు సాధనముగా నాకుఁ గానిపింపదు. కావున నే నీవిషయమున తటస్థుడనయి యుంటిని.

పిలకను సిగ్గుచేతను, భయముచేతను దీసివేసితిని గాన నా సహచరులతో సంప్రతించి మరల పిలకను పెంచఁ దలఁచితిని. ఇంక నీ విషయము మీరు లుంచి లక్షణ-గూలా దెస కేగుదము.

౮ లక్ష్మణ-ఝూల (వంశం)

హృషీకేశము, లక్ష్మణ-ఝూల యీ రెండును జూచి తీరనిలసి నవి. మనప్రాచీనుల ప్రకృతిసౌందర్య జ్ఞానమునకును, శిల్పమునకు ధర్మ స్వరూప మొసగు వారిమారదర్శిత్యమునకును నాకత్యాదరముజనించెను

కాని అట్టిచోటుల మనుష్యు లొనరించు పనులు మాడఁగా నాకు శాంతి నిలుచలేదు. పారద్వారమునందుచలేనే హృషీకేశము నందును బాటల ప్రక్కల సుందరముగు గంగాతీరములయందు మను ష్యులు రోతచేసెనయితరు. అది పొననమగు గంగాజల మని యయి నను వారికితోచెదు. కొంచెము ద వేగినయెడలఁ గావలసినంత చోటు దొరకుచుండఁగా బాటలను నదులయొడ్డులను పాడుచేయుట మాచి కడు సంతపించితిని.

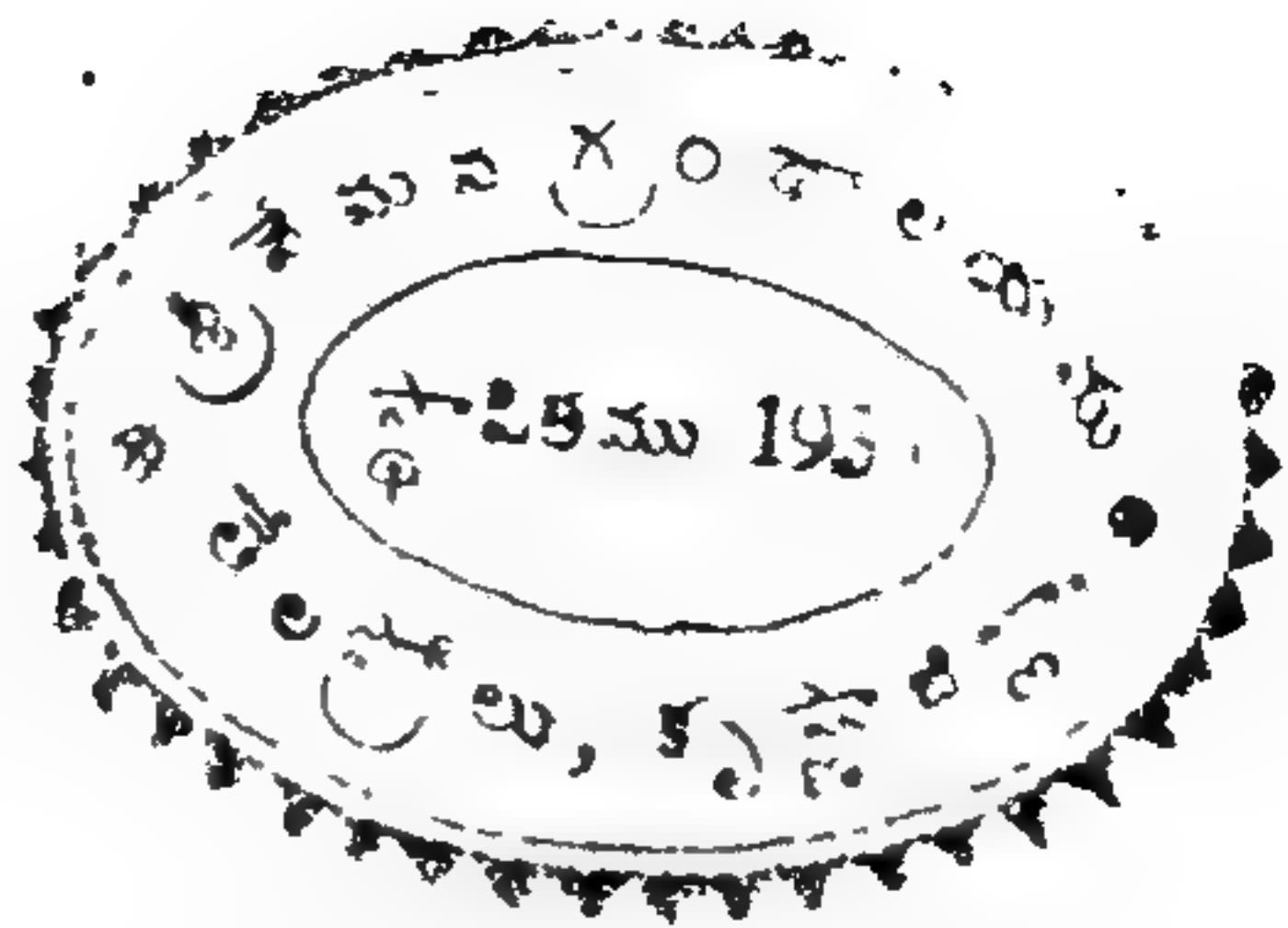
లక్ష్మణ-ఝూల యనునది వ్రేలాడుచుండు నొక యినుప వంశం. లోఁగడ నచట త్రాటితోఁ జేయఁబడిన యొక చక్కని వంశం యుండెడిదట. ఉదారహృదయుఁ డగు నొక మారువాడీ సజ్జనుఁడు దానిని దీయించి చాల రొక్కము నెచ్చించి యీ యినుప వంశం వేయించి దాని తాళపుచెవులు గవర్నమెంటునారికి విశపఱచె నట! నేను మాచియుండ లేదు గాన లోఁగడమన్న త్రాటివంశంను గుఱించి యేమియుఁ జెప్పఁజాలను గాని, యీ యినుపవంశం యచటి ప్రకృతిసౌందర్యమునకు కళంకమనియు, నస్థానపతిత మనియుఁ జెప్పఁ గలను. నిక్కమున కిది యాత్రికులవంశం. దాని తాళముచెవులు సర్కారువారి కీఁబడియెను. రాజభక్తి గల నా కానాఁటికే యీ విషయము కటువుగా నుండెను.

దీనికంటె దుఃఖిజనకమగు దృశ్యము స్వర్గాశ్రమము. టిన్రేకుల పాకలకు స్వర్గాశ్రమమని పే రిడిరి. కాని వేఁజేమియు లేదు. ఈ

ఆత్మకథ

పాకలు సాధకులకుఁగాను స్నేహబడియె నని వింటిని. కాని యచట నపుడు సాధకుఁ డేషఁడుమఁ డన్నటులు లేదు. అచటి ముఖ్యస్థలమునం దున్న పాతినిఁచూచితినీ గాని వారు గొప్పవారని నాకుఁ దోఁపలేదు.

హరద్వారమునందు నాకుఁ గలిగిన యనుభవము లమూల్యము లనుటలో సందియ మిసుమంతయు లేదు. అవి నాయునికిని గుఱించియు నా పనిని గుఱించియు నిశ్చయించుటకు చాల సాయ మొన రించెను.

౬

ఆశ్రమస్థాపనము

నే నీ కుంభయాత్ర చేయుటకు ముం దొకతూరి హరద్వార మిగియుంటిని. ౨౫-౪-౧౯౫౫లో సత్యాగ్రహశ్రమము స్థాపింపఁబడెను. శ్రద్ధానందులవారు నన్ను హరద్వారమునం దుండఁగోరిరి. కలకత్తా మిశ్రులు కొందఱు వైద్యనాథమునం దుండు మిరిరి. రాజకొటలో నుండునుని మఱికొందఱు మిశ్రులు పట్టుపట్టిరి.

నే నమదాబాదుమీఁదుగా వెళ్లుచుండునపుడు పలువురు మిశ్రులు న న్నమదాబాదునం దుండుమిరిరి. ఆశ్రమమున కగు న్యాయమును తాము భరింతు మిరిరి. మాకు నిచసించుటకు నిం డిట్లు మిరిరి. ఈ కారణములచే నా కమదాబాదుమీఁదనే చూపుపడెను. నేను గుజరాతువాఁడ నగుటచే గుజరాతుభాషవలన దేశమునకు నా చేయఁగలిగినంత సేవయును చేయఁగలుగుదునని తలఁచితిని. మరియు అమదాబాదు చాలఁగాలము నుండియు చేతిమగ్గములకు కూడలి. కావున నిచట రాటముల పని బాగుగా సాగఁగలదనియు, నిది గుజరాతుదేశమునకు ప్రధాననగర మగుటచేసి యచటఁ గల ధనచంతులు ధనమొసఁగి చాల సాయము చేయఁగల రనియు తలఁచితిని.

అమదాబాదు మిశ్రులతో ఆశ్రమమును గుఱించి మాటలాడు సంవర్ధమున అస్పృశ్యులను గుఱించియు లెస్సగా చర్చించితిని. యోగ్యుఁడగు నంత్యజసోదరుఁ డెచఁడేని యాశ్రమమునఁ బ్రవేశింపఁ

ఆ త్మ క థ

గోరినచో నేను తప్పక చేర్చికొందునని వారికి స్పష్టముగాఁ జెప్పి వయించితిని.

‘మీనియమములను పరిపాలింపఁగల యంత్యజుఁ డెవఁడేని దొరకి నపుడు మాతము లెం’ డని యొకవైష్ణవమిశ్రుఁడు తన మనస్సంతోష మును వెల్లడించెను. తుదకు నే నమదాబాదునం దాశ్రమము స్థాపింప నిశ్చయించితిని.

శ్రీ జీవనలాల్ దేశాయి బారిష్టరుగారు న న్నమదాబాదులో నుండఁగోరిన వారిలో ప్రధానులు. మేము వారి కోచరబ్-బంగాళా అద్దెకుఁ గొని యందుంటిమి.

పిదప ఆశ్రమమునకు ఏమిఁజేరు పెట్టవలయు నని చర్చకు వచ్చెను. నేను మిత్రులతో నాలోచించితిని. సేవాశ్రమమనియు, తపో వనమనియు నెవరికిఁ దోచిన ఁజేరులు వారు చెప్పిరి. సేవాశ్రమ మను ఁజేరు బాగుగనే యుండెనుగాని దాన సేవారీతి లెస్సగా తోఁపదు. ఇక తపోవన మనుపే రెటులు పెట్టుకొనఁ జెల్లును? మాకు తప స్సనినఁ బ్రియమేకాని యీఁజేరు మా తల దాఁటినది. మాయద్వేశము సత్యమును పూజించుట, సత్యమును శోధించుట, సత్యమునెడలఁ బట్టు దల వహించుట, మరియు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మేము చేసిన పద్ధతిని హిందూదేశమువారిచేఁ చేయించుట మరియు దాని శక్తి హిందూదేశ మున నెంత పని చేయునో మాచుట నా యుద్దేశము. కావున నాసహచరులును, నేనును సత్యాగ్రహాశ్రమ మను ఁజేరును నిర్ణయించి తిమి. ఈ ఁజేరులన సేవయు, సేవాపద్ధతియు సహజముగా గోచరించును.

ఆశ్రమమునకు నియమావళి యుండవలయును. చిత్తు తయారు చేసి యందఱ యభిప్రాయములను కోరితిని. అందఱ యభిప్రాయముల

౯ ఆశ్రమస్థాపనము

లోను గురువాస బెనర్జీ గారి యభిప్రాయము నేటికిని నాకు గుర్తున్నది. ప్రతములలో నమ్రతనుగూడ నొకప్రతముగా చేయవలయు నని వారి యూహ. నేటిపిన్న వారలలో నమ్రత కొఱచడి యున్నదని దీని యాశయము. నాకును ఈసంగతి తెలియును గాని నమ్రతనుగూడ ప్రతములలోఁ జేర్చినచో నమ్రత నమ్రతగా నుండదు. నమ్రతకు సంపూర్ణముగా నర్థము చెప్పవలసినచుచో శూన్యత యని చెప్పవలసి వచ్చును. శూన్యతాప్రాప్తికి వేతే ప్రతము నలయును. శూన్యత యనిన మోక్షస్థితి. ముముక్షువునకుఁగాని, సేవకునకుఁగాని ప్రతివిషయము నందును శూన్యత—అభిమానము లేకుండుట—కావలయును. లేకున్నచో నతఁడు ముముక్షువుకాఁడు, సేవకుఁడును గాఁడు. అట్టివాఁడు స్వార్థ పరుఁడు, అహంకారి.

అపు డాశ్రమమున నించుమించు పదమూవురు ద్రవిడులు కలరు. దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి నాతో నయిదుగురు ద్రవిడబాలకులు వచ్చిరి. వీరితోఁ గలిసి మే మందఱమును ౨౫ మందిమి. మా కందఱ కును పాకశాల యొకటియే. మే మందఱమును ఏకకుటుంబము వారి వలెనే నివసింపఁ బ్రయత్నించితిమి.

పరీక్ష !

ఆశ్రమము స్థాపింపబడిన కొలది కాలములోనే నే ననుకొనని విషయ మొకటి కట్టస్థించెను. భాయి అమృతలాలు తక్కురు గారికడ నుండి నా కొక యుత్తరము నచ్చెను: ‘మిగుల దరిద్రుఁడును, యోగ్యుఁడును అగు నంత్యజుఁ డొకఁడు తనకుటుంబముతో మీయాశ్రమమున నుండఁగోరుచున్నాఁడు. తా మతనిని స్వీకరింతురా ?’

నే నుద్విగ్నుఁడ నయితిని. తక్కుర్ బాబునంటి గొప్పవారి యనుమతి గొని యింత శీఘ్రకాలములో నొక యంత్యజకుటుంబ మాశ్రమమునకు వచ్చు నని నే ననుకొనియుండలేదు. నా సహచరుల కా చీటిని చూపితిని. వారు సంతోషించిరి. ‘అకుటుంబములోని వారెల్లరును ఆశ్రమనియమములను పరిపాలింతురేని తప్పక మేము స్వీకరింతు’ మని అమృతలాల్ తక్కురుగారికి తెలిపితిని.

దూదాభాయియు, అతని భార్య దానీ బహేన్, వారి కూతురు లక్ష్మీయు వచ్చిరి. లక్ష్మీ యపుడు పాలు గుడుచు శిశువు. దూదాభాయి బొంబాయిలో పంతులు. వారు ఆశ్రమమునందలి నియమములను పరిపాలింప నంగీకరించిరి. ఆశ్రమమునఁ జేర్చికొనఁ బడిరి.

వీరిని జేర్చికొనుటచలన నాశ్రమమునకు సాయ మొనరింపు విత్రమండలిలో నలజడి పుట్టెను. ఇంటివారికి నూతిలో పాలు గలదు.

అనుశిష్యుండి నీరు తెచ్చికొనుటకు మాకు కష్టము కలిగెను. అచట ఇంటివారికి నీరు తోడి యిచ్చువాఁడు మ మ్మాంతకపటచెను. మానీటి బొట్లు అతనికి తగులరాదు. అతఁడు మమ్ము తిట్టఁచొడఁగెను. దూదా భాయిని తొలగిపొమ్మని నిందింపఁగడఁగెను. ‘నిందించినచో సైరింపు’ డనియు ‘నేమయినను సరియ నీరు తెం డ’నియు నే నందఱకును జెప్పితిని. మేము మాటు తిట్టకుండుటచలన నతఁడు సిగ్గిలి మరల మమ్ముఁ దిట్టుట మానుకొనెను. కాని దీనిచలన ధనసాహాయ్య మంతరించెను. మొట్టమొదట సంత్యజ ప్రవేశమును గుఱించి శంకించిన మిత్రుఁడు నియమపరిసాలకుఁ డగు సంత్యజుఁ డెచట దొరకునని యనుకొనెను.

ధనసాహాయ్య మాగినపిదప సరఫుబహిష్కారము వచ్చు నను వార్త నా చెవిని బడెను. బహిష్కారము వచ్చినను, సాయ మాగి పోయినను అమదాబాదు విడువఁగూడ దని నా సహచరులతో నాలోచించితిని. మాలగూడెమునకుఁ బోయి యచటనే నివసించి మాలినాలి చేసికొని వచ్చినదానితో జీవిత మని యనుకొంటిమి.

ఇటు లుండఁగా నొకనాఁడు—‘రాబోవు నెలకు డబ్బు లేదు’ అని మగన్లలో గాంధీ నాకు నోటి సెచ్చెను. ‘అటు లగుచో మనము మాలగూడెమునకు తఱలుప’ మని చల్లగా నేను ప్రత్యుత్తరించితిని.

నా కిట్టి సంకటములు కలుగుట కిది మొదటితూరి కాదు. కాని పలుమాటులు చిట్టచివరనిముసమున నాకు సాయము దొరకెను.

మగన్లలాలు నాకు నోటి సెచ్చిన కొలఁది నాళ్లలో నొకనాఁడు ప్రొద్దున పడిగా పరునెత్తికొని వచ్చి యొకకుర్రడు—‘నెలుపట నొక మోటారు నిలువఁబడి యున్నది. ఒక నేకు మిమ్ము పిలువ మన్నాఁడు.’ అనెను. నేను మోటారుకడకు వెళ్లితిని. ‘ఆశ్రమమునకు కొంచెము

ఆ త్మ క థ

సాయము చేయఁదలచితిని. తాము స్వీకరింతురా? అని యా నేతు న న్నడిగెను. 'తప్పక స్వీకరింతును, ఇపు డట్టిది చాల నాశ్చర్యకము' అని నే నంటిని.

'నేను రేపుప్రాద్దున ఈవేశకే ఇచ్చటికి రాఁగలను. మీరు ఆశ్రమముననే యుందురా?' అని నే నడిగెను. 'ఉండు'నని నే నంటిని. నేను వెళ్లెను. మఱునాఁడు సరిగా ఆసమయమునకే మోటరు 'బంయి' మనెను. బాలకులు నా కీవార్త తెచ్చిరి. నేను లోపలికి రాలేదు. నేనే వెలుపలికి వెళ్లితిని. అతఁడు గదింగి రూపాయల నోట్లు నాచేతి కిచ్చి మాటాడకుండ వెళ్లిపోయెను. నే నీ సాయమును కలలోనేని తలపోయ లేదు. అతఁడు ధర్మము చేసిన పద్ధతియు ఆశ్చర్యకరముగా నుండెను. ఆయన యెపుడును ఆశ్రమమునకుఁగూడ రాలేదు. నేను వారి నొకతూరియే మాచియున్నటులు గుఱుతు. ఆశ్రమములోనికి వచ్చుట లేదు, అడుగుటా, నడుగుటా లేదు. సా మ్మిచ్చి బయటి వాఁడు బయటనుండియే నిష్క్రమించెను. ఇట్టి సంఘటన మాచుట నాకిదే మొదలు. ఈసాయమువలన మాలగూడెమునకు పోవు నాలో చన మాగిపోయెను. ఈ సాయముతో నొక యేఁడాదిచఱకును పర వాలే దనుకొంటిమి.

వెలుపలవలెనే యాశ్రమములోపలఁగూడ నలజడి యారంభ మాయెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో అస్పృశ్యులు మాయింటికి వచ్చుటయు, ఉండుటయు, భుజించుటయు వాడుకయేగాని యిపు డాశ్రమమునందు వారిని సాక్షాత్తు ప్రవేశపెట్టుకొనుట నాభార్య మొదలగు స్త్రీల కింపితము కాలేదు. దానీబహేనునెడల మావారికి తిరస్కారము లేకున్నను ఔదాసీన్యము కల దని తీక్షణ మయిన నా నయనశ్రవణ ములకు గోచర మాయెను. ఆర్థికసాహాయ్య మడుగంటిన నా కంత

చింతయు, భీతియు లేకుండెను గాని యీ గృహకల్లోలము దుస్సహ మాయెను. దానీబహేను అందఱాఁడువారిచంటిదే. దూదాభాయి చిదు వుహోసామాన్యుఁడే శాని మంచి వివేకముకలవాఁడు. అతని యోర్పునకు నే సంతసించును. అతని కపు డపుడు క్రోధము కలుగుచుండెడిది కాని యతని సైరణ న న్నాకర్షించుచుండును. చిన్న చిన్న యవమాన ములను సైరింపుమని నేను దూదాభాయికి చెప్పఁగా నతఁ డంగీక రించుటయే గాక దానీబహేనునుగూడ సైరింపు మని ప్రేరించు చుండువాఁడు.

ఈ కుటుంబము చేరుటవలన నాశ్రమము చాల పాఠములు నేర్చుకొనెను. మొట్టమొదటనే మే మాశ్రమమునం దస్పృశ్యత లేదని చాటితిమి కావున మాపని సరళ మాయెను. మే మిటులు చాటి చెప్పినను, ఆశ్రమస్వయ మధిక మగుచున్నను దీనిని పోషించువారు ప్రధానముగా సనాతనమతావలంబకు లగు హిందువులే కావున నస్పృ శ్యత పునాదులు జనజన లాడిపోయె నని స్పష్ట మాయెను. ఇందుల కింకను చాల ప్రమాణములున్నవి. కాని మేము అస్పృశ్యులతో నన్న పానము లాచరించు చుంటి మని తెలిసియు హిందువులు మాకు సాయ ము చేయుచున్నారు. వారు తమను సనాతన మతావలంబులనుగాఁ దలఁచుచున్నారు. ఇది యేమంత తక్కువ ప్రమాణమా?

ఈ యస్పృశ్యతను గుఱించియు, దీనికి సంబంధించి కలిగిన సూక్ష్మములగు చిక్కులనుగుఱించియు, తలవని తలంపుగా వచ్చిపడిన కష్టముల నతిక్రమించుటను గుఱించియు, సత్యశోధనమునకు సంబంధిం చిన వివిధ విషయములను గుఱించియు తెలుపవలసియున్నను ప్రకృ తము తెలుపకుండఁ బోవుటయు ముందు ప్రకరణములలోఁగూడ నీ దోష మెంతయో కొంత యుంచుటయు తటస్థించుచున్నది. దీనికి

ఆత్మకథ

నేను ఎగచుచున్నాను గాని యిది తప్పదు. కొన్ని ముఖ్యవిషయముల నేనిందు విడనాడవలయును. ఏలనః ఈ నాటకమునందలి చాల సాత్రములు జీవించియున్నవి. వీని సమ్మతిని గైకొనక, వీనికి సంబంధించిన విషయములను వాకొనుట యుచితమయిన పని కాదుగదా! 'పోనీ, వానిసమ్మతి గొనరాదా?' యని యనవచ్చునుగాని ఆయాయీ ప్రకరణములు వ్రాయుతఱి వానివానికి సంబంధించిన సంగతులు వానివానికిఁ బంపి సంస్కరణముచేయింఁ, చీటికి మాటికి వాని సమ్మతులు గైకొనుట యసంభవము మాత్రమే కాక యీ యాత్మకథ హద్దుగూడ నతిక్రమించిన పని యగును. కావున నీ శిష్టభాగము సత్యశోధకున కెఱుఁగఁజేయవలసియున్నను సంపూర్ణముగా నెఱుఁగఁజేయఁ జాల నని నెఱిగొందుచున్నాను. ఇటు లయ్యు యీశ్వరేచ్ఛ యున్నచో నీ కథను నాకొకటి ఆపరేషన్ రోజులందును లాగుకొని రావలయుననియే ఆశించుచున్నాను.

గిరిమిటుపద్ధతి నెత్తివేయుట

బిడ్డిగములోనే మిడుతపోటున్న చందముగా తొలుదొలుతనే
యాంతర బాహిర గుండ్లూమారుతములలోఁ జిక్కికొని
బయటబడిన మాయాశ్రమపు ముచ్చట ముగించి గిరిమిటియాల సంగతి
కొంచెము విచారింపఁబడిన సమయ మాసన్న మయినది. అయిదేండ్లు
గాని, అంతకు లోపుగాఁగాని పని చేయుటకు కరారునామా వ్రాసి
యిచ్చి హిందూదేశము విడనాడి పోయినవారు గిరిమిటియాలు.
నేలూలులో గిరిమిటియాలమీఁద వేయఁబడిన మాడుపవునుల తలపన్న
౧౯౧౪ సంవత్సరమున తీసివేయఁబడెను. కాని యీపద్ధతి యింకను
ఆపివేయఁబడలేదు. ౧౯౧౬ సంవత్సరమున పండిత మచనమోహన
మాలవ్యులు ఇంగ్లీషులో లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలులో ఈవిషయమును
గుఱించి ప్రసంగించిరి. లార్డు హార్డింగుగారు ఈ ప్రస్తావనను సంగీకరిం
చిరి. ‘సార్వభౌములు సమయము వచ్చినపుడు ఈపద్ధతి నెత్తివేయు
మని నాకు సెలవిచ్చిరిగాన తఱి వచ్చినపు డెత్తివేయుదు’ నని లార్డు
హార్డింగుగారు రున్ఫీషించిరి. అస్పష్టమగు నీవాగ్దానమున కిండియా
తృప్తిపడఁజాలదుగాన దీనిని వెంటనే యెత్తివేయింపఁబలయు నని నేఁ
దలఁచితిని. హిందూదేశ మిన్నాళ్లనుండియు నీపద్ధతిని ‘బహుపరాకు
గా’ సైరించుచు వచ్చుచుండెను. ఇపుడు హిందూదేశము కొంచెము
కన్ను తెఱచెనని నే ననుకొంటిని. కొందఱు మిశ్రులతో సంప్రతించి
తిని; పత్రికలలో వ్రాసితిని. వెంటనే తీసివేయుటయే యందఱుకును

ఆత్మకథ

అభిమత మని గ్రహించితిని. దీనియెడ సత్యాగ్రహమున కేమేని ప్రసక్తి కలదా? ప్రసక్తి కల దనుటలో నా కేమియు సందియము లేదు కాని దీని నెటు లుపయోగింప వలయునో అది తెలియలేదు.

ఈలోపుగా వైసరాయిగారు 'సమయము వచ్చినపుడు' అను మాటల కర్థమును విప్పిచెప్పిరి. 'ఈపద్ధతికి బదులు మజియొకపద్ధతిని ప్రవేశపెట్టుటకు సరియగు సమయము చిక్కగనే ఈపద్ధతి తీసివేయఁ బడు'నని వైసరాయిగారు ప్రకటించిరి. పిదప ౧౯౧౭ సాలున ఫిబ్రవరీలో నెంటనే యీపద్ధతిని తొలగించుటకు బిల్లును మంజూరు చేయుఁడని ఇంపీరియల్ లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలులో పండిత మదన మోహన మాలవ్యులు వైసరాయిగారి నడిగిరి గాని వారు నామంజూరు చేసిరి. నే నీవిషయమును హిందూదేశమునం దంతటను ప్రచారము చేయ నారంభించితిని.

హిందూదేశ మంతయు తిరుగుటకుముందు వైసరాయిగారిని చూచుట మే లని తలఁచితిని. నేను వారిదర్శనమునకు దరఖాస్తు పెట్టు కొంటిని. నెంటనే అది అంగీకరింపఁబడెను. వైసరాయిగారి కిప్పుడు మి. మేఫీ మంత్రి. అతఁ డిప్పుడు సర్ జాజ్ మేఫీయాయెను. నాకు మి. మేఫీతో గాఢపరిచయ మొననెను. లార్డు ఛమ్స్ ఫర్డ్ గారును, నేనును ఇష్టపూర్తిగా మాటలాడితిమి గాని వారు నిక్కచ్చిగా నే మాటయుఁ జెప్పరయిరి. కాని వారు తప్పక సాయము చేయుదురని నే నాశ పెట్టుకొంటిని.

నాత్రిప్పటకు బొంబాయి మొదలు. జహాంగీరు పిటిట్ గారు సభను జరపించు భారము వహించిరి. ఇంపీరియల్ సిటిజన్ షిప్ అసోసి యేషనువారి తరపున సభ యాయెను. కార్యనిర్వాహకవర్గమువారు

తీరుమానముల ముసాయిదా వ్రాయుటకు గుమిగూడిరి. డాక్టరు రీడ్, సర్ లల్లుభాయి శామలదాస్, మి. నటరాజన్ వగైరాలును, పిటిట్ గారును అపుడు ఉండిరి. 'ఎపు డీపద్ధతి నెత్తివేయుదురని సరకారు వారి నడుగవలయును?' అను చర్చచచ్చెను. 'వీ లయినంత త్వరలో, నని యొకరును '3౧వ జులై నాఁ డెత్తివేయవలయు' నని మఱి యొకరును 'వెంటనే యెత్తివేయవలయు' నని మఱియొకరును గవర్న మెంటు వారి నడుగుప మని వారు వారు సూచించిరి. '3౧వ జులై నాఁడు' అను మాట నాది. ఏకో యొక లేదీని నిష్కర్ష చేయుచో ఆనాఁటికి గవర్న మెంటువా రేమియుఁ చేయకున్న యెడల పై పనిని మనము విచారించుకొనుటకు వీలు కలుగు నని నా యభిప్రాయము. 'వెంటనే' అను మాట లల్లుభాయిగారిది. '3౧వ జులై కంటే చడిగా కావలయు నని సాయుద్దేశము' అని లల్లుభాయిగా రనిరి. 'వెంటనే' అను మాట లోకులకు సరిగా అర్థము కావని నేను తెలిపితిని. లోకులచే నేడేని పని చేయింపవలసినచుచో నిశ్చయార్థ బోధకమగు పడమునే వాడవలయును. 'వెంటనే' యనుదాని కెవనికి తోచినటులు వాఁ డర్థము చెప్పి కొనుచుఁ బోవును. గవర్న మెంటువా రొకయర్థము చెప్పుదురు; లోకు లింకొక యర్థము చెప్పుదురు. 3౧వ జులై యనునెడల నిక నర్థ భేదము పొసఁగదు. ఆలేదీకి గవర్న మెంటువా రేమియు పరిష్కరింప నిచో మనపనిని మనము చేసికొనుటకు వీలు కలుగును' అని నేనంటిని. డాక్టరు రీడుగారు దీని శక్తిని వెంటనే గ్రహించిరి. లల్లుభాయిగారికిఁ గూడ తుద కిది రుచించెను. కడపట 3౧వ జులై నిర్ధారింపఁబడెను. హిందూదేశమంతటను ఈరీతిగనే సభలు జరిగెను.

బొంబాయినుండి శ్రీమతి జాయజీ పిటిట్ గారి ప్రోద్బలమున స్త్రీల డెప్యూటీష నొకటి వైసరాయిగారికడకు వెళ్లెను. బొంబాయి

ఆ త్మ క థ

నుండి వెళ్లి నవారిలో లేడీ తాతా, స్వర్గీయదిల్ శాన్ బేగమ్, మొదలగువారు కలరు. అందఱు వేరులును నాకిపుడు గుర్తు లేవు. ఈ డెప్యూటీ వనుచలన చాల పని యాయెను. నై సరాయిగారు ఆశాచర్ధకమగు ప్రత్యుత్తర మొసఁగిరి.

నేను కరాచీ కలకత్తా మొదలగు చోటులకు వెళ్లితిని. ప్రతి చోటను పెద్దపెద్ద సభ లాయెను. ప్రతియొకమునను ఉత్సాహము పిక్కటిల్లెను. మొదట నే నిది తలపెట్టినపు డింతింత సభలు జరుగు ననియు, నిందఱు గుమిగూడుదు రనియుఁ దలఁపలేదు.

ఆదినములలో నే నొంటరిగనే ప్రయాణము లొనరించుచుంటిని. దాన నశౌకికములగు ననుభవములు చేసారెను.

సి. ఐ. డి వారు వెన్నంటి యుండెడివారు కాని వీరితో జగడము పెట్టుకొనుటకు నాకు జరూరు లేదు. నాకడ రహస్యమేమియు లేదు గాన నన్ను కష్టపెట్టవలసిన పని వారికి లేదు. వారిని కష్టపెట్టవలసిన పని నాకును లేదు. సాభాగ్యవశమున నా కపుడు మహాత్మ్యముద్ర లేదు. కాని న న్నెఱిగినచోట మహాత్మ్యఘోష లేకపోలేదు. ఒకతూరి నేను రైలులో పోవుచుండఁగా చాలస్తేషనులలో 'సి. ఐ. డీ.'లు నాటికెట్టు చూడవచ్చి నెంబరు వేసికొని కొంచెము గోలచేసిరి. వారడిగిన ప్రశ్న లన్నిటికిని నేను నడిగినే సమాధాన మిచ్చుచువచ్చితిని. నాతోడి బాటసారు లందఱును న న్నొక సాధువుగనో, ఘోరుగనో పరిగణించిరి. ప్రతి స్తేషనునందును న న్నిటులు కలవర పఱచుటచే బాటసారులు సి. ఐ. డి. వారిని తిట్టుచు 'పాప మీసాధువును వృధాగా నేల కష్టపెట్టుచున్నా రని తిరుగఁబడి నా దెసఁజూచి 'ఈ బర్ మాషులకు టికెట్టు చూపవల' దని నాకుఁ జెప్పిరి.

‘టిక్కెట్టు మాపుట నా కేమియు కష్టము కాదు. వారు వారి విధిని చేసికొనుచున్నారు.’ అని నే నా బాటసారులకుఁ జెప్పితిని బాటసారుల కీ నామాట తృప్తిగా లేదు. వారికి నాపై చాల దయ గలిగెను. నిరపరాధుల నెందుల కిటులు హైరానా పెట్టవలయు నని వారు ప్రతినివేదించిరి.

సి. ఐ. డి. వారి బాధకంటె జనసమూహపు బాధయే నా కెక్కు డనిపించెను. లాహోరునుండి డిల్లీకి పోవుచు గుంపుల యొత్తిడిచే పడ రాని పొట్టు పడితిని. నేను కరాచినుండి కలకత్తాకుఁ బోవుచుంటిని. నడుమ లాహోరులో రైలు మార్పుకొనవలయును. నాకు రైలులో చోటెచ్చును దొరకలేదు. బలము గలవారికే చోటు. తలుపులు బిగించుచో జనులు కిటికీలనుండి లోపలికి మాటుచుండిరి. నే ననుకొన్న నాటికి కలకత్తా చేరి తీవలయును. ఈ రైలు దాటిపోవుచో నే ననుకొన్న నాడు దాటిపోవును. నా కింక చోటు దొరకు నను నాశ యుడిగెను. ఎవరును నన్ను లోనికి రానీయలేదు. నేను వెతకుకొను చుండఁగా నొక పోర్టరు, పండ్రెండణా లిచ్చుచో మీకు చోటు చూపింతు’ననెను. ‘చోటు చూపించుచో తప్పక పండ్రెండణా లిస్తు’ నంటిని. అతఁడు కనబడినవారి చేతులు కాళ్లుపట్టుకొని నాకు చోటు చేయుటకు బతిమియ్యఁడెను కాని యెవరు సంగీకరింపరయిరి. రైలు బయలుదేలువేళ యాసన్నమాయెను. ఇంతలో నొక బాటసారి— ‘ఇచ్చట చోటులేదు గాని అతనిని లోనికిఁ ద్రోయుము. అతఁ డిచ్చట నిలుచుండవలయును.’ అని యనెను. ‘మీకు సమ్మతమేనా’ యని పోర్టరు నన్నడిగెను. ‘ఆ, సమ్మతమే, లోనికిఁ ద్రోయు’ మని నే నంటిని. అతఁడు నన్నెత్తి కిటికీనుండి లోనికిఁ ద్రోసెను. ఈ రీతిగా నేను లోపలఁ బడితిని. పోర్టరు పండ్రెండణాలు సంపాదించుకొనెను.

ఆత్మకథ

నా కది కాళరాత్రి. బాటసారు లందఱును ఎట్టెటులో కూరు చుండిరి. పై బల్లకు గల గొలుసును పట్టుకొని యెందుగంటలు నిలువఁ బడితిని. 'ఇంతవఱకును కూర్చుండ వే'మని నడుమనడుమ బాటసారులు నన్ను దబాయించుచుండిరి. 'కూర్చుండుటకు చోటు లేదని వారిని సమాధాన పఱచుచుంటిని గాని నే నిటులు నిలువఁబడుట వారికి సమ్మతముగా లేదు. వారు కాళ్లు నిగుడఁదన్నుకొనియే పరుండిరి. వారు నన్ను కూర్చుండుమని దబాయించినకొలఁదియు నేను మిగులశాంతితో సమాధానము చెప్పుచుంటిని. దీనితో కొంచెము వారు శాంతించిరి. వారిలో నొకరు నాయూరుజేరు లడిగిరి. నాజేరు వినఁగనే వారు నొచ్చుకొని క్షమాపణ చెప్పి చోటుచేసిరి. శాంతికి ఫలము నాకపుడు కానవచ్చెను. నా కా సమయమునకు చాలి వచ్చెను. నా తల గిర్రున తిరుగుచుండెను. కూర్చుండవలసిన సమయమున కీశ్వరుఁడు సరిగా చోటుమాపెను.

ఈ ప్రయాణతో అనుకొన్న నాటికి కలకత్తా చేరితిని. కాసిం బజారు మహారాజుగారు నా కాలిశ్య మిచ్చిరి. వారే కలకత్తాసభ కధ్యక్షులు. కరాచీలోవలెనే కలకత్తాలోఁగూడ నుత్సాహమునకు మేర లేకపోయెను. అచటికి కొందఱ తాండ్లయులుగూడ వచ్చిరి.

31వ జూలై రాకమునుపు హలిపద్ధతి తీసివేయఁబడియే నని సరకారువారు చాటిరి. గూర సాలున దీనిని తీసివేయుఁ డని మొదటనేను దరఖాస్తు చేసితిని. సర్ డబ్ల్యు. డబ్ల్యు. హంటర్ గారు 'సెమిస్లేషరీ' యని వేరుకొన్న యీ హలిపద్ధతి యెపుడో కూలిపోవు నని నే నాశించితిని. గూర వ సాలున ప్రారంభమయిన యీపనికి పలువురు సాయము చేసిరిగాని యీతూరి ఇది సఫలమగును పలువుర

౧౧ గిరిమిటాశద్ధతి నెత్తివేయుట

సాయముతోపాటు సత్యగ్రహముగూడ సమ్మిళితమయి యున్నదిని
చెప్పక తప్పదు.

ఆనాటి ప్రచారమును, దాన పాలుగొనినవారి పనులను
ఎఱుంగఁ గోరువారు దక్షిణ-అఫ్రికా-సత్యగ్రహేతిహాస మారము
గుఱు గాక !

నీలిమందు డాగు

చంపారణ్యము జనకుని రాజ్యములోనిది. చంపారణ్యంలో మామిడితోటలవలెనే ౧౯౧౬ సాగునీరు నీలిమందుతోటలందెడివి. అచటి రై తిరుచదెపాళ్లలో మాడుపాళ్ల నేలయందు కామందుకు నీలిమందు వేసి తీరనలయు నని లా కలదు. దీని కచట 'తీన్ కతియా' అని పేరు. ఇరుచది కథా లగుచో నొక ఎకరము. ఇందు మాడు కథాలలో నీలిమందు వేసి తీరనలయును. ఈ రీతిగా నిది 'తీన్ కతియా' అని ప్రసిద్ధి మాయెను.

చంపారణ్యము వెళ్లక మునుపు నాకు దానిపేరే తెలియదు. నీలిమందుచట పండింపబడునని అసలే తెలియదు. నేను నీలిమందు పొట్లములను జూచియుంటిని గాని నీలిమందు చంపారణ్యంలో తయారగుననియు, నచట వేలకొలది రైతు లిడుమలఁ గుడుచుచున్నారనియు ఎఱుఁగను.

రాజకుమారశుక్ల యనునతఁడు చంపారణ్యంలో నొక రైతు. అతనికి చాలఁ గట్టములు సంభవించెను. తనవలెనే కట్టము లనుభవించుచున్న రైతు లందఱు కట్టములను పోగొట్టుట కతఁడు ప్రయత్నము చేసెను. కాన నీ నీలిమందుచలన నంటిన డాగు కడిగివేయ నుత్సాహ మినుమడించెను.

నేను కాంగ్రెసుకు లక్ష్మో వెళ్ళినపు డితఁడు నన్ను పట్టుకొనెను. మా కడగండ్లన్నియు వకీలుబాబు మీకుఁ జెప్పఁగలఁడని యతఁడు నన్ను చంపారణ్యమున కాహ్వానించెను.

ఈ వకీలుబా బెనరో కారు; చంపారనులో నాకు ప్రియసహచరుఁడును, బిహారునందు సేవాజీవనమున కాయువుపట్టును అగు ప్రజకిశోరబాబు. రాజకుమార శుక్ల యితనిని నా గుఱారములోనికిఁ దీసికొని వచ్చెను. ఇతఁడు నల్లని ఆల్పాకా చొక్కాలాగులు తొడుగుకొని యుండెను. ఇతఁడు నాదృష్టి నాకర్షింపలేదు. వీరు నిటువేదలగు రైతుల డబ్బు కొల్లకొట్టు నొక వకీలుదొరగా రయియుందు రని తలచితిని.

ఇతఁడు చంపారనునుగుఱించి కొలఁదిమాటలు చెప్పఁగా విని, 'కనులారఁ జూడక నేను నాయభిప్రాయ మేమియును జెప్పఁజాలను; మీరు కాంగ్రెసునం దీ విషయమును ముచ్చటింపుఁడు; నేటికి నన్ను విడిచిపెట్టు' ఁడని నేను నా రివాజుచొప్పున బదులు చెప్పితిని. రాజకుమారశుక్ల కాంగ్రెసు సాహాయ్య మర్థించెను. ప్రజకిశోరబాబు చంపారనునుగుఱించి కాంగ్రెసులో మాటలాడెను. వారిప్రస్తావము సర్వజనాంగీకారమును బడసెను.

రాజకుమారశుక్లకు సంతోషము కలిగెనుగాని యంతటితోనే యంతయు సిద్ధించె నని యతఁడు తలపోయలేదు. 'స్వయముగా మీరు చంపారను వచ్చి యచటి రై తుల కడగండ్లు చూడవలయు'నని యతఁడు నన్నుఁ గోరెను. 'నేను నాసంచారములో నచటికిరాగలను, ఒకటి రెండు నా శ్లండఁగల'నని నే నంటిని. 'మీ రొక్కనాఁ డుండినఁ జాలును, కష్టములన్నియు మీకుఁ బెలిసిపోవు'నని రాజకుమార శుక్ల యనెను.

ఆత్మకథ

లక్ష్మీనుండి కాన్పూరు వెళ్లితిని. రాజకుమార శుక్ల అచట ప్రత్యక్షము. 'చంపారణ్య మిచటికి దాపు, ఒకదినము మాకు సెల వొసంగు'డని యతఁ డనియెను. 'ఈతూరి రాజులనందులకు నన్ను తమింపుఁడు, ఇంకొకతూరి నేను తప్పక రాగల నని బాస యిచ్చు చున్నా'నని నన్ను నే బంధించుకొంటిని.

నే నాశ్రమమునకు మరలితిని. రాజకుమార శుక్ల నా చెనుక చెనుకనే హాజర్. 'ఏదో యొక తిథి నిర్ణయించి తెలుపు'డని యతఁడు కోరెను. 'ఘానా లేదీకి నేను కలకత్తా వెళ్లుదును, న న్నచటఁ గలిసికొని తీసికొనిపాం'డని నే నంటిని. ఎచటికి వెళ్లనల యునో, యేమి చేయవలయునో, యేమి మాడవలయునో నా కేమియుఁ దెలియదు. నేను కలకత్తాలో భూషేన్ వసుగారి యింటిలో కాలు పెట్టకముందే సర్వవ్యాపకుఁ డగు రాజకుమారశుక్ల యచట నా కొఱకు కనిపట్టుకొని యుండెను. అనక్షరాస్యుఁడును, అకలుషితుఁ డును, పట్టుదలగల యీ రయితు న న్నిరీతిగా లోఁగొనెను.

గొంగి న సాలు మొదట కలకత్తానుండి మే మిరువురమును బయలుదేఱితిమి. 'మే మిరువురమును ఈడుజోడుగను, రయితులముగను చూపట్టుచుంటిమి. నా కే రై లెక్కవలయునో తెలియదు. అతఁడు నన్ను బండికడకుఁ గొంపోయెను. మే మిరువురము నొకబండిలోనే కూరుచుంటిమి. ప్రొద్దున పొట్నాలో దిగితిమి.

పొట్నా నాకుఁ గ్రొత్త. బస చేయుటకు నా యెఱిగిన వా రెవరును అచట లేరు. కల్ల కపట మెఱుంగని రయితు గావున రాజ కుమారశుక్లకు పొట్నాలో నే కొంచెమో పలుకుబడియుండక పో దని నేఁ దలఁచితిని. రైలులో నితనిని గుఱించి కొంచెము నాకుఁ

దెలియనాయెను. పొట్నా దిగిన తరువాత యితని సంగతి యంతయు తెలిసిపోయెను. అతఁడు శుద్ధ-అమాయికుఁడు. తనకు మిత్రులు లనుకొనిన నకీ శ్రీతనికి మిత్రులు కారు. పైఁగా రాజకుమారశుక్ల వారి కాశ్రితునివలె దోచెను. ఇట్టి రయితు-క్లయంట్లకును, వకీశ్లకును నర్హువునందలి గంగయంత యంతరము.

రాజకుమారశుక్ల నన్ను రాజేంద్రబాబుగారి యింటికిఁ గొం పోయెను. అతఁడు పూరికో, యింకొక యూరికో వెళ్లెను. బంగళాలో నొక రిద్దఱు నవుకరులుండిరి. కొంచెము తినుబండము నాకడ నుండెను. నాకు ఖిర్మారము కావలసిరాఁగా పాప మాశుక్ల బజారునుండి తెచ్చి పెట్టెను.

బిహారునందు అస్పృశ్యతను గూర్చి చాల పట్టుచు. నాజాతి యేదియో యచటి నవుకరులకుఁ దెలియదు. వారు నీరుతోడుచుండఁగా నేను నీరు తోడుకొనుటకు వీలులేదు. నా నీటివాట్లు వారిమీఁదఁ బడి నచో వారి కపవిత్రత యంటుకొనును. రాజకుమారశుక్ల లోపలి మఱుగు దొడ్డిలోనికి దారి చూపెనుగాని అచటి నవుకరులు బయటి మఱుగు దొడ్డిని వ్రేలితోఁ జూపిరి. ఇట్టి యనుభవములు నాకు పేనవే లాయెనుగాన వీరి చేతలకు నా కక్కజముగాని, గొప్పగాని కలుగ లేదు. పాప మానవుకరులు తమ నిధిని చేసికొనుచుండిరి. మరియు రాజేంద్రబాబుగారి కది సమ్మత మని వారి యభిప్రాయము. పవిత్ర ములకు నిట్టి యనుభవములవలన రాజకుమారశుక్లయెడల నాకు సదుద్దేశము పెంపొందెను. మరియు నతని విషయమంతయు చక్కగాఁ దెలిసెను. రాజకుమారశుక్ల సాకు మార్గదర్శకుఁడు కాఁజాలఁడని తెలిసికొని పొట్నానుండి లగాములు నాచేతిలోనే యుంచుకొంటిని.

బిహారువారి మంచితనము

లండనులో మాలానా మజహరుల్ హక్కుగారును నేనును సమ కాలికులము. మరల ౧౯౧౫ సాలున బొంబాయిలో కాంగ్రెసు నందు కలిసికొంటిమి. అపుడు వారు ముస్లిమ్లీనున కధ్యక్షులు. అపుడు వారు మాప్రాత చెలిమిని గుఱుశుచేసి 'పాట్నాకు వచ్చినపుడు మాయింటికి తాము దయచేయవలయు' నని న న్నాహ్వానించిరి. దీనిని నే నాధారముగాఁ గొని 'నేను వచ్చియున్నటు' లొకచీటిని వారికి వ్రాసి పంపితిని. నా వచ్చిన పనినిగూడఁ అందు దెలిపితిని. వారు నెంటునే మోటరుకారు వేసికొనివచ్చి నా కాలిధ్య మొసఁగిరి. ఇందులకు నేను వీరికి ధన్యవాదము లొసఁగి 'మేము చేరవలసిన తావునకు మొదటి రైలులో మమ్ము పంపవలసిన' దని కోరితిని. నావంటి సరి క్రొత్తవానికి రైల్వేగైడుతో పని నెట్టదు. వీరు రాజకుమారశుక్లతో మాటాడి సంగతి సందర్భములను దెలిసికొని 'మీరు ముందుగా ముఝుప్పర్ పూరు నెళ్ల వలసియుండు' నని యనిరి. నాటి సాయంకాలమే ముఝుప్పర్ పూరున కొక రైలు పోవును. వీరు మ మ్మి రైలులో పంపినై చిరి. అపు డచట ఆచార్య కృపాలినీగా యండిరి. నేను హైదరాబాద్ వెళ్లిన నాటనుండియు వీరి నెఱుఁగుదును. వీరి త్యాగమును గూర్చియు, వీరి ప్రమితజీవనమును గూర్చియు, వీరి ధన సాహాయ్యమున తాము నడిపిందు నాశ్రమమును గూర్చియు డాక్టరు చో ఇశ్రరాముగారు చెప్పియుండిరి. వారు ముఝుప్పర్ పూరు నందలి

గవర్న మెంటు కాలేజీలో ప్రొఫెసరుగా నుండిరి. నేను వెళ్లునప్పటికి ఆ పదవిని విస్జ్ఞించిరి. నేను వారికి తంతి యిచ్చితిని. రై లచటకి సడిరేయిని జేరినను వీరు విద్యార్థిమండలితో నచ్చిరి. వీరి కచట నిల్లు వాకలి లేదు. ప్రొఫెసరు మలకానీగారియింట వారి విడిది. వీరు నన్నుగూడ నా విడిదికే తీసికొనిపోయిరి. ఆ కాలములో గవర్న మెంటు ప్రొఫెస రొకఁడు నాబోటివానికి తనయింట నాతిష్ఠ మొసఁగుట చాల నసాధారణ మగు విషయము.

కృపాలినీగారు బిహారుదీనదశనుగూర్చియు, ని శేషించి తిరహుత్ డివిజను దీనదశను గుఱించియు తెలిపి నే ననుకొనిన పని యెంత కఠిన మయినదియుఁ జెప్పిరి. వారికి బిహారువారితో గాఢపరిచయము కలను. నానచ్చిన పనియంతయు కృపాలినీగారు బిహారువారికిఁ జెప్పియే యుంచిరి. ప్రొద్దున కొందఱు వక్తిల్లు నాకడకు వచ్చిరి. వీరిలో రామనమిప్రసాదుగారి పేరు నా కింతవఱకును గుర్తే. వారి పట్టు దలయే దీనికి కారణము.

వీ రిటు లనిరి: 'మీరు ఇచట నుందురేని, అనఁగా ప్రొఫెసర్ మలకానీగారి గృహములం దుందురేని, మీ తలపెట్టిన పని సాగదు. మీరు మాలో నొకరియింట విడిది చేయవలయును. ఇచట గయా బాబు పేరుపడ్డ వక్తిలు. వారి యింట మీరు బసపెట్టుట మంచిది. నేను వారి తరపున మీ మ్యాహ్వనించుచున్నాను. మాకు సరకాగువారనినచో చాల భయము. కాని మాకు చేతనయినంతసాయము మేము చేయఁగలము. రాజకుమారశుక్ల చెప్పిన మాటలు చాలవఱకు నిక్కువము. మా నాయకులు నేఁ డిటలేకుండుట దౌర్భాగ్యము. ప్రజకిశోర ప్రసాదుగారికిని, రాజేంద్రప్రసాదుగారికిని తంతి యిచ్చితిని. వారు తప్పక రాఁగలరు. మీకుఁ గావలసిన యానుపానులన్నియు వారు

ఆత్మకథ

చెప్పుదురు. మీకు సాయము చేయుదురు. దయ యుంచి తాము గయాబాబుగారి యింటికి రావలయును.

ఈ మాటలకు నేను లుబ్ధుడ నయితిని. నా విడిదిగలన గయా బాబు స్థితి విషయ మగునేమోయని వగచితినిగాని గయాబా బీవిషయ మున నన్ను నిశ్చింతుని గావించెను.

గయాబాబుగారి యిల్లు చేరితిని. వారును, వారి కుటుంబము నందలివా రందఱును నాపై ప్రేమ క్రమ్మరించిరి.

ప్రజకిశోరబాబు దరభంగానుండియు, రాజేంద్రబాబు పురీ నుండియు వచ్చిరి. ప్రజకిశోరప్రసాదు నేను లక్ష్నోలోఁ జూచిన ప్రజకిశోర ప్రసాదుకాఁడు. బిహారుల నమ్రత, నిరాడంబరత, యోగ్యత అసాధారణమగు విశ్వాసమును ఇతనియందు చూచి నే నుప్పొంగి పోతిని. ప్రజకిశోరబాబునెడల నకీళ్ల యొక్కను గల గౌరవముచూడఁగా నా కానందాశ్చర్యములు కలిగెను.

నాఁటినుండియు నా కీ నకీలు మండలితో స్నేహము నెల కొనెను.

ప్రజకిశోరబాబు నా కచటఁ గల విషయము లన్నియుఁ దెలి పెను. అతఁడు పేదలపాలిటి నకీలు. పేదలకేసు లపుడు రెం డుండెను. పేదల కే నేదియేని గెలిచినయెడలఁ దా నీ పేదల కేకొంచెమో యుప కరించినటు లతఁ డెంచుకొనును. కొన్నిమాఱులు ఇట్టి వానియందును అసాఫల్య మొదవును. ఇట్టి బీదరయితుల కడనుండి యితఁడు ఫీజు గైకొనుచుండెను. త్యాగశక్తి కలవారలయ్యను ప్రజకిశోర రాజేంద్ర బాబులు ఫీజుగొనుటలో సంకోచము లేనివారే, 'ఫీజు పుచ్చుకొననిచో మా సంసార మెటులు నడచును? మరియు నీ పేదవారికి తగినంత

సాయము మే మెటులు చేయఁగలము? అని వీరి వాచము. వీరి ఫీజును, బంగాళ-బీహారు దేశముల బారిష్టరుల ఫీజును వినఁగా నానుండె చెవరెను.

సలహా యిచ్చుటకు ఫలానావారు ౧౦౦౦౦ రూపాయలు పుచ్చికొని రని నాకుఁ దెలిసెను. ఏకేసులోను నాలుగంకెలకు తక్కువ వినలేదు.

ప్రేమపూర్వకమయిన నా నిషేధము సహేతుకమని వారు గ్రహించిరి. నా మాటలకు వారు పెడ అర్థము చెప్పలేదు.

ఈకేసు లన్నియు నవగతము చేసికొని నే నిటు లంటిని: 'కోర్టుల కెక్కినందువలన నేమియు ప్రయోజనము లేదని నాకు తెల్ల మగుచున్నది. ఇట్టి కేసులకు కోర్టులలోఁ గలుగు మేలు కొలది. ప్రజ లింతగా విశ్రిగిపోయి భీతు లయి యున్నతఱి కోర్టులు నిరుపయోగ ములు. లోకులకు భయము పోఁకొట్టుటయే సరియగు మందు. తీన్కతి యా పోవనంతవఱకు మనము నిదుర పోవరాదు. నేను రెణ్ణా శ్లను కొని వచ్చితిని. కాని విచారించి మాడఁగా నిది రెండేండ్లపని. అక్కఱ పట్టునో రెండేండ్లుగూడ నేను పని చేసెదను. నాకు చేయవలసిన పని తెలిసెను. కాని మీసాయము నలయును.'

ప్రజకిశోరబాబు నిశ్చితమనస్కుఁ డని నేను గ్రహించితిని. ఇతఁడు శాంతితో నిటులు జవాబు చెప్పెను: 'మేము చేయఁ గలంత సాయమును చేయుదుము గాని యెట్టి సాయము చేయవలయునో తెలుపుఁడు!'

మే మిటులు మాటలాడుకొనుచు నడిరేయినఱకును గూరుచుం టిమి. నే నటు లంటిని: 'నాకు మీవకాలతు సాయముతో ఆత్మేపని

ఆ త్మ క థ

లేదు. వ్రాయసకాఁడును, దుబాసీయు, వ్రావలయును. ఇందు జైలుకు వెళ్ల వలయు నక్కఱగూడఁ గలుగవచ్చును. మీరును వెళ్లఁగలుగుదు రేని నా కానందమే. కాని మీకిష్టము లేనిచో నిక పై మాటలేదు. ఒక అనియతకాలమువఱకు మీరు నకాలతు మానినై చి వ్రాయసకాం ద్రుగా పనిచేయుటమాత్ర మంత తక్కువ పనికాదు. ఇచ్చటి హిందీ భాష తెలిసికొనుట నాకుఁ గడుఁ జిక్కుగా నున్నది. కైఫీ, ఉరుగు లలో వ్రాయఁబడిన కాకితములు నేఁ జదువజాలను. వీని యనువాద ములకు మీమీఁద ఆశనెట్టుకొని యున్నాను. డ బ్బిచ్చి యీపని చేయించుట మనశ్శక్తికి మించినపని. ధనము పుచ్చికొనకుండ నేవా భాషముతో నీపనియంతయు కావలయు నని కోరుచున్నాను.'

నజకిశోరబాబున కిదియంతయు నెంటునే అవగతమాయెను? పిదప నతఁడును, అతనిసహచరులును ఒకరితరువాత నొకరు నన్ను క్రాసు-పరీక్ష చేసిరి. నా మాటలకు ఫలితార్థముగా 'సుమారు ఎంత కాలము మేము వకాలతు మానవలసియుందుము? ఎంతమందిమి పని చేయవలసియుందుము? కొలఁది కొలఁది మందిమి కొంతకొంతకాలము పని చేసినచోఁ జాలునా?' అని యీరీతిగా నన్ను ప్రశ్నించిరి. 'మీరు మీ రెంతెంత త్యాగము చేయఁ గల రని నజకిశోరబాబు వారివారి నడిగెను.

తుట్టతుదకు వారు తమ యభిప్రాయమును నా కిటులు తెలిపిరి: 'మే మిందఱము మీరు చెప్పిన పనిని చేయ సంసిద్ధులము. మాలోఁ గొందఱము మీరు నియమించినంత కాలము మీకడఁ బనిచేయుదుము. చెఱసాలమాట మాకు సరిక్రొత్త. అయినను దాని ననుభవించుటకుఁ గూడ శక్తిని సంపాదించుము.

అహింసాదేవి సాక్షాత్కారము

రైతులతో సంప్రతించుట నా యుద్దేశము. కామంగులకును, రైతులకును నడుమ నున్న చిక్కు లేంత సత్యములతో తెలిసికొనవలసి యుండెను. కావున వేలకొలది రైతులను జూడవలయును కాని వీరిని చూచుటకు ముందు కామంగులను కలిసికొని వారు చెప్పు సంగతులను తెలిసికొనుటయు, కమిషనరును జూచుటయు నావశ్యకమని తోచెను. కామంగులకును, కమిషనరునకును చీటి వ్రాసితిని.

స్టాంబర్న్ అసోసియేషన్-సెక్రటరీని మాచితిని. అతఁ డిటులు చక్కగా చెప్పివేసెను: 'మీ రీక్షేషమువారు కారు. మీరు మా సంగతులు కల్పించుకొనవలదు. మీ రేమయినను చెప్పఁజాలఁచికొంగురేని వ్రాసిపంపుఁడు'. నేను వివేకముతో నిటు లంటిని: 'నేను పరదేశీ ననుకొనను. రైతులు కోరు నెడల వారి స్థితిగతులు తెలిసికొనుటకు నాకు సంపూర్ణాధికారము కలదు'. పిదప కమిషనరును కలిసికొంటిని. అతఁడు నన్ను బెదిరించి వెంటనే తిగహుర్ వీడి పొమ్మని యుపదేశ మిచ్చెను.

నా సహచరులకు నే నీ సంగతు లన్నియుఁ దెలిపి 'సరకారు వారు 'బహుశా' నన్ను సంప్రతింప నియ్యరు, నే ననుకొనిన దాని కంటె ముందే జైలు యాత్ర పొసఁగవచ్చును. అట్టిది పొసఁగనేని మోతీహరీలోఁ గాని, లేక జేతియాలోఁగాని నన్ను పట్టుకొనినచోఁ జాల మేలు. కావున వీలయినంత వడిగా అప్రదేశములకుఁ బోవు టుచితము' అని చెప్పితిని.

ఆ త్మ క థ

చంపారను తిరహుత్ ప్రదేశమునం గొక జిల్లా. దానికి మోతీ హారి ముఖ్యపత్తనము. జేతీయాకు దగ్గిర రాజకుమారు నూరు. మరి యు దీని చుట్టుపట్టులనున్న కోతీరయితులు జిల్లాలోని కెల్ల దరి ద్రులు. వారిని నేను తప్పక మాడవలయునని రాజకుమారుని యుద్దేశము. నాకును జూడవలయునని యుండెను.

కావున సహచరులను దీసికొని నే నానాడే మోతీహారికి పయనించితిని. గోరఖబాబుగారు మా కాశ్రయ మొసగిరి. వారి యిల్లొక సత్ర మయిపోయెను. మా యందఱ కాయిల్లు చాలలేదు. ఎటులో ఒకటులు మే మందఱ మచట నుంటిమి. మోతీహారికి అయిదుమైళ్ల దూరమున నొకరయితు అన్యాయముగా దంకింపబడె ననియు నాడే మేము వింటిమి. మఱునాటిప్రాద్దున ధరణీధర బాబుగారితో నే నచటికిఁ బోయి మాచిరావలయు నని నిశ్చయించితిని. అనుకొనినటులే మఱుసటినాటి ప్రాద్దున ఏనుగుమీఁద బయలుదేరితిమి. గుజరాతులో బండిమీఁద ప్రయాణ మెట్టిదో చంపారణ్యమున ఏనుగుమీఁద ప్రయాణ మట్టిది. సగముదూరము వెళ్లకముందే పోలీసు సూపరిం టెండెంటు గారి బంటాకఁడు వచ్చి 'తమకు సూపరిం టెండెంటుగారు అభినందన ములు చెప్పు మనిరి' అని పలికెను. నా కర్థమాయెను. ఆ ప్రదేశమునకు వెళ్లి మాచి రన్నుని ధరణీధర బాబునకు చెప్పి జమాను తీసికొనివచ్చిన బాడుగ బండిమీఁద నేను వెనుకకు మరలితిని. అతఁడు 'చంపారను విడిచి పొమ్ము' అను నోయి సొకటి నా కందిచ్చెను. నన్ను ఇంటికడ దిగవిడచి దానిమీఁద చేవ్రాలు పెట్టుమనెను. 'ఇంతటి సంగతులఁ దెలిసి కొనక చంపారనును విడిచి వెళ్లిపోవను' అని నేను వ్రాసియిచ్చితిని. 'ఈ యాజ్ఞ నుల్లంఘించినందులకు రేపు విచారణజరుగఁ గల దని నాకు సమసు వచ్చెను.

౧౪ అహింసాదేవి సాక్షాత్కారము

ఆ రేయి నేను జాగరణ మొనరించి వ్రాయవలసిన యుత్తరము లన్నియు వ్రాసితిని. చెప్పవలసిన విషయము లన్నియు ప్రజకళోర బాబుకు చెప్పితిని.

నాకు సమను వచ్చినటులు నలుదెస లల్లుకొనిపోయెను. మోతీ హాద్రిలో నిట్టి వింత లెన్నఁడును జరిగియుండలేదని యెల్ల రనుకొనిరి. గోరఖబాబుగారి యిల్లును కచ్చేరియు మనుజులతో నిండిపోయెను. రాత్రియెల్లయు చేయవలసిన పనిని చేసికొనియుంటినిగాన ఈ జన సమూహమును సంభాషించుకొనఁ గలిగితిని. నా సహచరుల విలువ నా కపుడు తెలిసెను. నే నెచటి కేగిన నచట నా దుట్టును జనము. నా సహచరులు వీరిని నియమప్రకార మునుపఁగలిగిరి. కలెక్టరు మేజ్స్ట్రీటు సూపరింటెండెంటులకును, నాకును నొకమాదిరి మైత్రి సమూహమైనది. నామీద అమలు జరుపఁబడిన నోటీసుల వగైరాలను లా ప్రకారము నేను విరోధింపవచ్చును గాని నే నటులు చేయుటకు బదులు వారి నోటీసులమీద దస్కతు చేసి పుచ్చికొంటిని గాన నేను స్వక్రితరస్కారము చేయలే దనియు, వారి హుక్ములకు మాత్రమే సవినయమును తరస్కారము చేసితి ననియు వారు గ్రహించిరి. దీన వీరి కొక ప్రకారముగా భయము పోయెను. వీరు న స్నేమియు నిబ్బంది పఱుప లేదు. ఇంతియకాక లోకసమూహమును, నియమముగా నుంచు టలో నా సాయమును, నా సహచరుల సాయమును సంతోష పూర్వకముగా నుపయోగపఱిచికొనిరి. కాని తమ యధికారము నాఁడే లోపించె నని వారు కనులారఁ గనుఁగొనిరి. లోకుల కాక్షణమున దండభయము పోయెను. వారి క్రొత్త స్నేహితుని యధికారమునకు లోగిరి.

ఆత్మకథ

చంపారణ్యమునందు నన్నెనరు నెఱుంగరని గుర్తుంచుకొనవలయును. అచటి రయితు లందఱును పామరులు. చంపారణ్యము గంగకు ఉత్తరపు తల. హిమాలయ ప్రత్యంతపర్వతముమీఁద దాని యునికి. దానికి నేపాళము బాసట. ఇది యిటు లొక క్రొత్త ప్రపంచము. ఇందు కాంగ్రెసుమాట చొఱలేదు. ఇందు కాంగ్రెసు సభ్యు లెవరును లేరు. కాంగ్రెసుపే రెఱిగినవా రున్నను వారికి 'కాంగ్రెసు' అని పలుకను, కాంగ్రెసులోఁ జేరను భయము. నేఁ డచట కాంగ్రెసుపేరితో గాక కాంగ్రెసు, కాంగ్రెసు-సభ్యులును ప్రవేశించిరి. కాంగ్రెసు అభయహస్త మొసఁగెను.

నా సహచరులతో నాలోచించి 'ఇచట కాంగ్రెసుపేర నేమియు జరుపరా' దని నిశ్చయించితిని. పని కావలయును గాని పేరితో నేమి పని? కూతలు వలదు; చేతలు వలయు. ఆ ప్రాంతము నందు వకీళ్ల వాగ్యుద్ధమే కాంగ్రెసని యర్థము; డొంక తిగుసమగా లాను సమర్థించుటయే కాంగ్రెసని యర్థము. మరియు కాంగ్రె సనఁగా బాంబు, రాజద్రోహము, మోసము. ఇట్టి యూహ సరకారుకును, సరకారువారి నీలికామందులకును గలదు. కాంగ్రె పిట్టిది కాదని మే మియిరువురకును తెలుపవలయును. కావున కాంగ్రెసుపేరు స్మరింప రాదనియు, లోకులకు కాంగ్రెసుయొక్క భౌతికదేహమును గుఱించి కూడ తెలుపరా దనియు నిశ్చయించితిమి. కాంగ్రెసుపేరు—నట్టి యక్షరములు—తెలియకున్న నేమి? దానియాత్మ నెఱిగి దాని ననుస రించినఁ జాలును. కావలసిన పని యిది.

కావున ముందుగా భూమికను తయారుచేయుటకు కాంగ్రెసు తరపున చాటుగాఁగాని, వీటుగాఁ గాని మనుష్యు లెవరును అచటికిఁ బంపబడలేదు. వేలకొలది ప్రజను రాజకుమారశుక్ల సమర్థించుకొనఁ

౧౪ అహింసాదేవీ సాక్షాత్కారము

జాలఁడు. రాజకీయపు పని యిసుమంతయు నచట ప్రచారము చేయఁ బడియుండలేదు. వారు చంపారణ్యముతక్క బహిష్కరపంచి మెఱుంగరు. ఇటులయినను వారు నన్ను పురాణమిత్రునినై గౌరవించిరి. కావున ఇట్టి యీ మహాజన సమ్మేళమునందు నే నీశ్వర సాక్షాత్కారము, అహింసాసాక్షాత్కారము, సత్యసాక్షాత్కారము చేసియుంటి ననుచో నిసుమంతయు నతిశయోక్తికాదు. ఇందు ప్రతియక్కరము నిక్కము. ఇట్టి సాక్షాత్కారమునకు లోకులయెడ నాకుఁ గల శ్రేమ విసా మతొక కారణము లేదు. ఈశ్రేమయు అహింసయెడల నచల మను నావిశ్వాసమే కాని వేఱుకాదు.

చంపారణ్యమునం దా దినము నా జన్మములో మఱచి రానిది. నాకును, అచటి ప్రజకును ఆనాఁడు పండుగు.

లా ననుసరించి నేనే విచారింపబడఁగలసి నవాడను గాని నిక్క మునకు సర్కారే విచారింపబడెను. కమిషనరు నాకు పన్నిన బోనులో సర్కారునే త్రోసెను.

కేసు తీసివేసికొనుట

విచారణ మారంభ మాయెను. సర్కారు-చక్రీలు మేస్ట్రీలు మొదలగు నాఫీసరులు బెచరిపోయిరి. ఏమి చేయవలయునో వారికిఁ దోచలేదు. కేసును వాయిదా వేయుమని సర్కారు-స్టేషరు మేస్ట్రీలుకు నొక్కి చెప్పుచుండెను. కాని నే నడ్డు జొచ్చి వాయిదా వేయవలదనియు, చంపారణ్యమును విడిచి వెళ్లవలసిన దను మీ నోటీసును నే ననాదరించి యపరాధము నొప్పుకొనుచుంటి ననియు తెలిపి చిన్న వాజ్మూల మిచ్చితిని.

క్రిమినల్ ప్రొసీజరు కోడ్డు ౧౪౪ సెక్షన్ ప్రకారము మీరు నామీద జారీచేయించిన నోటీసునెడల పైకిమాత్ర మవిధేయతవలె కానిపించు గంభీరమగు నీ యనాదరము నే నేల కావించితినిో కోర్టువారి సెలవు తీసికొని రుజువు చేసికొనఁ దలచుచున్నాను. ఇది నా యుద్దేశమున ననాదరము కాదు. స్థానికచరిపాలనమునకును, నాకును గలిగిన మతభేదమని నాచునని. నే నీ ప్రదేశమునకు జనసేవ చేయుటకును, దేశసేవ చేయుటకును వచ్చియుంటిని నీలిమందు కామందులు రైతులకు న్యాయము చేయుట లేదని విని రైతులు తమకు సాయము చేయవలసిన దని కోరఁగా నే నిటకు వచ్చితిని. ఈ విషయ మంతయు సంపూర్ణముగా కనుగొనకుండ సాయమొట్టులు చేయఁగలను? కావున ఈ విషయమును సంపూర్ణముగా తెలిసికొనుటకు కీలయినచో సరకారువారి సాయమును, నీలికామందుల సాయమునుగూడఁ బడయఁదలఁచితిని. నే నిచటికి వచ్చుటకు కొండొక యుద్దేశము లేదు. నే నిచటికి వచ్చినందుల శాంతిభంగము గని ప్రాణాపాయము గని కలుగునని నమ్మజాలను. ఇట్టి విషయములలో నాకు చాల ననుభవము కలదు. కాని సరకారువా రన్యథా తలఁచిరి. వారి కష్టము నే నెఱుఁగుదును. చారులు చెప్పిన మాటలను వారు విశ్వసించవలసియుందురని నాకు తెలియును మీరు నామీద జారీ చేయించిన ఆర్డరు న్యాయబద్ధమని చందమున నేనును బద్ధుడను కావలయును. మరియు నా యుద్దేశము గూడ నట్టిదియే. కాని నే నిటులు చేసినచో నే నేపనిమీద నెవరికొఱకు వచ్చితినిో వారియెడల నా కర్తవ్యము సరిక్రమింపనవాడ నగుదును. కేసు వారిలో నుంచనిచో వారి కుపకరింపఁజాల నను

౧౫ కేసు తీసివేసికొనుట

కొనుచున్నాను. కాన వాయుంశబ నేను సంపాదకులు విడిచిపెట్టి పోవజాలను ఇట్టి ధర్మసంకటమున సంపాదకమునుండి నన్ను తొలగించు భారమును సరకారువారిమీద పెట్టిక శిక్షక పోయెను. భారతదేశమునందలి సార్వజనిక జీవనమున నా పదవివంటి పదవిలో నున్నవారు ప్రముఖమగు కార్యముపట్ల గమ జాగరూకత వహించవలసి యుండునని నేను లెస్సగా నెఱుంగదును. ఈ శిక్ష పరివాలనమందు స్వాభిమానము కలవానికి నాకు పట్టిన స్థితిగతులే పట్టినచోతలదును, నే నేది చేయ నిశ్చయించితిని అదియే—అనగా నాజ్ఞ నుల్లంఘించి మామూలుకుండ దండిము ననుభవించుటయే చేయవలయును.

నాకు వేయఁబడు శిక్ష తక్కువగా నుండవలయు నను నుద్దేశముతో నే నీ వాఙ్మూలము నీ రుఁ దలఁపలేదు. న్యాయము గల పరిపాలకులయెడ గౌరవలోపముచే నామీద జూరీ చేయఁ నీడిన యాజ్ఞను నే నుల్లంఘింపలేదు కాని యంతకంటె దొడ్డయాజ్ఞ యొకటి కలదు—అర్థ అంతర్జాత యాజ్ఞ దాని ననుసరించుటమే నా యుద్దేశమని మనవి చేసికొనుచున్నాను.

నే నిటులు వాఙ్మూల మిచ్చిన పిదప విచారణ నాపవలసిన పని యే మున్నది? కాని మేస్త్రీగిటుగాని, స్కూరుచీలుగాని యిది యిటులు పరిణామించు నని తలపోయలేదు. కావున తీర్పు చెప్పుటకు మేస్త్రీగిటు వాయిదా వేసెను. నే నీలోపుగా నీసంగతియంతయు వైస రాయికిని, పాట్నాలోని స్నేహితులకును, పండిత మదనమోహనచాల వ్యులకును, తదితరులకును తంతియిచ్చితిని. నేను శిక్ష బడయుటకు కోర్టుకు నెళ్ల కముందే ‘యీ కేసును ఎత్తి వేసికొన నలసిన దని లెఫ్టెంటె నెంటు గవర్నరు తనకు తంతి నిచ్చెననియు, నీ విషయమును మీ రింక విచారించుకొనవచ్చుననియు, ఆఫీసరులు మీకు కావలసిన సాయము చేయఁగల రనియు కలెక్టరు నాకు చీటి వ్రాసెను. ఇట్టి మే లింతలో కలుగు నని మే మనుకొనలేదు.

నేను కలెక్టరు హైకాకుగారిని సంవర్ణించితిని. అతఁడు నాశ్రయతత్పరుడయిన యోగ్యుఁ డని నాకు తోఁచెను. ‘మీకుఁ గావలసిన కాకితముల నన్నిటిని మీరు మాచికొనవచ్చును. న న్నే పుడు మాడఁదలఁచుకొనిన నపుడు మాడవచ్చు’ నని యతఁ డనెను.

ఆత్మకథ

భారతదేశమున కిది సత్యాగ్రహ ప్రథమపాఠము; లేక సవి నయమును రాజకీయాజ్ఞానంఘనమున ప్రథమపాఠము. పత్రికలలో నీ విషయము చాల చర్చింపఁబడెను. చంపారణ్యమును గుఱించియు, నా విచారణను గుఱించియు మితి లేని వ్యాప్తి కలిగెను.

నా విచారణయెడల గవర్న మెంటువారు నిష్పక్షపాతు లయి యుండవలయును. దీనిని పత్రికలలో చర్చింపఁజేసినంత పనిలేదు. మరియు పత్రికలకు వార్తలు పంపువారితో పనిలేదు. ఇంతియకాక దీనిని గుఱించి ఆతిశయమయిన టీకలును, పెద్ద పెద్దరిపోర్టులును చేసినచో నష్టముగూడఁ గలుగునను భయము కలదు. కావున 'తాము తమ సంవాద దాతలను ఖర్చుపెట్టి యిచ్చటికిఁ బంపవల'చని ముఖ్యపత్రికల సంపాదకులకు నే నుత్తరములు వ్రాసితిని. మరియు ప్రకటింపఁదగిన విషయము లున్నయెడల నేను వ్రాయుదు ననియు వారికిఁ దెలిపితిని.

సర్కారువారికి నాయెడఁ గలిగిన సద్భావమునకు నీలిమందు కామందు లసంతుష్టు లయిరి. పొక్కలేదు గాని ఆఫీసరులకును ఇది యిష్టము కాదు.

సత్యాగ్రహములతోఁ గూడిన పత్రికావార్తలు వారి కోపమును రగులుకొలుపఁజుచ్చును. దానిఫలము నే ననుభవించుటకు బదులు భయభ్రాంతు లగు రైతు లనుభవించవలసివత్తురు. మరియు నిందలి సత్యమును గనుఁగొనుటకు నాకు విఘ్న మేర్పడును. నే నింత జాగ్రత్తగా నున్నను నీలిమందు కామందులు నన్ను గుఱించి విషమముగా ప్రచారముచేయఁ దొడఁగిరి. నన్ను గుఱించియు, నా సహచరుల గుఱించియు పత్రికలలో కల్లమాటలు వెలుఁడియెను గాని నే నతి జాగరూకతఁ గొనినందునల నను, కడుఁ జిన్న విషయములందుఁగూడ నేను సత్యము నంటిపెట్టుకొని యుండుటవలనను వారి ప్రయత్నము లన్నియు ఫలములాయెను.

నీలమందు కామందులు ప్రజకిశోరబాబును నిందించుటలో నేమాటనుగూడఁ దాచికొనలేదు. కాని వారు నిందింసకొలఁదియు ప్రజకిశోరబాబు ప్రతిష్ఠ స్పృద్ధి జూందెను.

ఇట్టి చిక్కులో రిపోర్టరుల నచటికి రమ్మని నేను ఉత్పాహము కలిగింపలేదు. నాయకులకుఁగూడ రమ్మని వార్త పంపలేదు. 'అక్కణ కలిగినపుడు తెలిపినచో నత్తు' నని మదనమోహన మాల వ్యూలు ఉత్తరమువ్రాసిరి. కాని నేను వీరి కిట్టి కష్టము కలిగింపలేదు. నే నీరీతిగా నీయాందోళనమునకు రాజనీతిస్వరూపము కలుగకుండఁ దప్పించితిని. అపు డపు డచటివార్తలు ముఖ్యములయిన పత్రికలకుఁ బంపితిని. అవి వారికిఁ దెలియుటకే కాని ప్రకటింపఁబడుటకుఁ గాదు. శుద్ధికు రాజనీతిలో పరిసమాప్త మయినను రాజనీతికి సంబంధంపని విషయమున ణొక రాజనీతిస్వరూపమును గల్పించినచో నది పాడగు ననియు, ఉన్నదాని నున్నపాళముగా నుంచినయెడల నది దానికి దోహద మగుననియు నాకు పుష్కలమగు ననుభవము కలదు.

శుద్ధిమగు లోకసేవయందు ప్రత్యక్షముగాఁ గాకున్నను పరోక్షముగా రాజనీతి నచ్చి దొరలు ననుమాట చింపారణ్యసంగ్రామము సిద్ధముచేసిపెట్టెను.

కార్యపద్ధతి

చంపారణ్య విచారణమును సంపూర్ణముగా వ్రాయుట యనగా చంపారణ్యపు రైతుల చరిత్రమును వ్రాయుటయే. ఆచరిత్ర మంతయు నీ ప్రకరణములలో వ్రాయ శక్యముగాదు. చంపారణ్య విచారణ మనగా నహింసాసత్యముల మహాప్రయోగము. దీనికి సంబంధించిన విషయములలో మంచివని నాకుఁ దోచింపవానిని మాత్ర మేటి యుదాహరించుచున్నాను. దీని సంతయుఁ దెలిసికొనఁగోరువారు రాజేంద్ర ప్రసాదులు హిందీభాషలో వ్రాసిన 'చంపారన్' మేఁ మహాత్మా గాంధీ' యను పుస్తకమును చదువలయును. *

ప్రకృత మనుసరింతము. గోరఖబాబుగారి యింటనే యీవిచారణ జరుపుచో వారి యింటిని కాళీచేయ మనవలసినవచ్చును. మాకొక కొక యిల్లదొకఁ బుచ్చికొను ధైర్యము మోతీహారిలోని జనుల కింకను గలుగలేదు. కాని చతురుడగు ప్రజకిశోరబా బొక యిల్లెటులో దొరకించుకొనెను. ఇంటిముందు చాల స్థలము కలదు. మేమాయింటఁ బ్రవేశించితిమి.

ధనము లేక పని సాగదుగదా! ఇట్టిపనుల కింతవఱకును ప్రజాసామాన్యముకడ ద్రవ్యభిక్ష గొనుట యలవాటులో లేదు. ప్రజకిశోరబాబుగారిసమాజము ముఖ్యముగా వకీలుసమాజము. అక్కఱ కలిగిన

• • యస్. గణేశన్. ట్రిప్లికే. మద్రాసులో దీని కాంగ్లానువాదము ముద్రితము.

యెడల వీరే చందాలు వేసికొనెడివారు; లేక మిత్రులచేత చందాలు వేయించెడివారు. 'ధనమునకు లోటు లేని మేము జనసామాన్యము నెటులు యాచింపఁగలము?' అని వారి యభిప్రాయము. ఇది వాదమునకు బాగుగనే యున్నది. చంపారను రయితులకడనుండి యొక పైస యేని చసూలు చేయఁగూడదని నానిశ్చయము. ఇటులుచేయుచో దీనికి విపరీతార్థము ప్రసక్తించును. మరియు నే నీ విచారణనిమిత్తము హిందూదేశమునం దంతటను చందాలు వేయింపఁ దలఁపలేదు. ఇటులు చేయుచో దీనికి రాష్ట్రీయత్వమును, రాజనీతిస్వరూపమును సంఘటించును. బొంబాయి మిత్రులు ౧౫౦౦౦ రూకలు పంపుదు మనిరి కాని నేను చందనపూర్వకముగా విలదంటిని. చంపారణ్యమున కావల నున్న ధనికులను బహిరువారికడ ప్రజకిశోర బాబుచే వీలయినంత ధనము పోగుచేయింప నెంచితిని. చాలనిచో నాకు మిత్రులను ప్రోత్సహించి దాన మెహతాగారి నుపసర్పింపఁ దలచితిని. 'కావలయునది నాకడఁ దీసికొనుఁ' డని మెహతాగారు వ్రాసిరి. ఈరీతిగా మాకు ద్రవ్యచింత మాసెను. చంపారణ్యములోని పేడఱిమి కనుకూలముగా మేము తక్కువలో తక్కువ వ్యయము చేయఁదలచితిమి. కావున ధన మెక్కువ కూడఁబెట్టఁ దలఁపలేదు. చాల ధన మక్కఱలేదని తుదకు మాకుఁ దెలిసిపోయెను. ఇరసి రెండుమూడు వేలకంటె నెక్కువ వ్యయము కాలేదని నాయూహ. మరియు మేము పోగుచేసినదానిలో ఏనూఱో, వేయో మిగిలినటులు గుఱుతు.

'మొదటమొదట నాసహచరుల పద్ధతి విచిత్రముగా నుండెను' నా కది చాల వినోదపాత్ర మాయెను. ఒకొక్క నకిలు కొకొక్క నంటవాఁడు; ఒకొక్క పాకశాల. భోజనమా నడిరేయిని. ఎవరి ఖర్చులు వారివే యయినను వారి యనియమము నా కొక యుపద్రవ

ఆ త్మ క థ

ముగా నుండెను. వారికిని, నాకును చాల నెయ్యి మలచడెను గాన దుర
ర్థము చేసికొనక నా శబ్దబాణములను వారు ప్రేమతో చవిదూచిరి.
సవుకరులను తీసివేయవలయుననియు ఏక-చంట చేయవలయు ననియు,
భోజననియమ మనుష్టింపవలయుననియు తుద కందఱు సంగీకరించిరి.
వీరిలోఁ కొందఱు మాంసాహారులు. రెండు చంటకములు న్యాయకరములు.
కావున మాంసచర్జనము చేయఁబడెను. శాకాహారము గూడ ఎక్కి
తోక్కి కాకుండఁ జేయఁబడెను. దీనితో న్యాయము తగ్గెను. మాకు
పనిచేయు సామర్థ్య మెక్కువాయెను. కాలమును కలిపించెను. ఈ
రెండును మా కపు ధాన్యకములు.

వాఙ్మూలము లొసఁగుటకు రయితులు గుంపులుగుంపులుగా
వచ్చిరి. ఆ రయితులకు పలువురు సహచరులు. వీ రందఱతోడను వాకి
లియు తోఁబయు నిండిపోయెను. దర్శనాభిలాషులనుండి నా సహ
చరులు నన్ను చాల రక్షింపఁ బూనుకొనిరి గాని యాపని వారిచేతఁ
గాలేదు. ఒక నియతసమయమున నే నందఱకును గానిపింపవలసి
వచ్చెను. అయినగురు మొదలుకొని, యేడుగురిఁజూకును వాఙ్మూలములు
వ్రాసికొనుచున్నను తెనులక కొందఱు రయితులు ప్రాద్దుగ్రంథిన పిదప
యూరక నెల్ల చలపించెడివారు. నిక్కమున కిన్ని వాఙ్మూలములతో
పనిలేదు; ఏలన నివి చాలవఱకు పునరుక్తములే. కాని వాఙ్మూల
మియనిచో వారికి తృప్తి లేదు. ఇచ్చినచో సంతోషము కలిగెడిది.
వారి యాయుధేశమునకు నేను సంతోషించితిని.

వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనువారికి కొన్ని నియమములు కలవు.
వ్రాయసకాఁడు ప్రతిరైతును క్రాసుపరీక్ష చేయవలయును. దీనికి
తాళనివాని సాక్ష్యము నైకొనరాదు. దీనికి చాల సమయము పట్టినను
ఇట్లు చేయుటవలన చాల వాఙ్మూలములు తిరుగులేని వాయెను.

ఈ వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనునపుడెల్ల నొక సి. ఐ. డి. ఆఫీసరుండెడివాఁడు. మేము సి. ఐ. డి. వారిని రాకుండుఁ జేయఁగలము. కాని వీరిని రావితమనియు, కీరితో సౌజన్యము నెఱపువమనియు, వీరికిఁ గావలసిన విషయము చెప్పువమనియు ముమ్మోపిటనే నిశ్చయించుకొంటిమి. వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనునపుడు వీరు దగ్గఱనుండి చూచుచుండెడివారు, వినుచుండెడివారు. వీరిటులు చేయుటలన లోకులకు భయము పోయెను. మరియు వీరియెదుట వాఙ్మూలము లిచ్చుటలో అత్యుక్తి తగ్గెడిది. కల్లలాడుచో పోలీసువారు కొట్టులోఁ బెట్టుదురను భయముతో రైతులు జాగ్రత్తగా నుండవలసినచ్చెడిది.

నే నీ నీలిమందు కామందులకు కొప్పు కలిగింప నెంచక సౌజన్యముచే వారిని లోఁగొనఁ దలఁచితిని. ప్రియాదు లెవరిమీఁద నెక్కువ పడినవో వారికి చీటివ్రాయుటయు, వారిని గలిసికొని మాటాడుటయు నొకపనిగా పెట్టుకొంటిని. ప్లాంటర్స్ అసోసియేషన్ వారిని కలిసికొని రైతుల కష్టనష్టముల వారి కెఱుకపఱిచి వారి యుద్దేశమును గయి కొంటిని. వీరిలోఁ గొందఱు నన్నుఁ దిరస్కరించిరి; కొందఱు తొదానీస్యమును సహించిరి; మఱి కొందఱు సౌజన్యము చూపిరి.

స హ చ రు లు

వజ్జిశోరబాబు రాజేంద్రబాబులు జోడు. ఈ జోడునకు మఱి
 జోడు లేదు. వీరు నన్ను తను ప్రేమచే ముందరి కొక
 యడుగేని వేయలేనంత కుంటివానిఁ జేసి వయిచిరి. వీరికి శిష్యు లను
 కొనుఁడు లేక సహచరు లనుకొనుఁడు,—శంభుబాబు అనుగ్రహబాబు
 ధరణీబాబు రామనవమీబాబు, మరియు నింక కొందఱు నకీ శైలప్పు
 డును వీరిని బరివేష్టించియుండిరి. అపు డపుడు వింధ్యాబాబు జనక
 ధారీ బాబుగారలుగూడ నచ్చి సాయపడుచుండెడివారు. వీ రందఱు
 బిహారువారు. రైతుల వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనుట వీరి ముఖ్య
 కార్యము.

ప్రాప్తెసరు కృపలానీగారు మాకు తోడుపడకుండ నూరక
 కూరుచుండఁగలరా? అతఁడు సింధుదేశమువాఁ డయినను బిహారు
 దేశమువారికన్న నెక్కువ బిహారువాఁ డాయెను. లోకమునందు
 కొందఱు దేశసేనకులు విచిత్రులు కలరు. వా రేదేశమున కేగిన నా
 దేశమునందు కలిసిపోవుదురు. వారిని పరదేశు లని యెవరును కనిపట్టఁ
 జాలరు. అట్టివారిలో కృపలానీగా కొకరు. ఇతఁడు నా ప్రధాన
 ద్వారపాలకుఁడు. ఆ సమయమున నతఁడు దర్శనార్థులనుండి నన్ను
 బ్రతికించుచో తనజీవితము సార్థక మనుకొనెను. కొందఱును నవ్విం
 చియు, కొందఱును, హింసచేయకుండ బెదిరించియు నాకడకు రాకుండఁ
 బంపినయిచు చుండెను. చీకటిపడఁగనే యధ్యాపకత్వము వహించు

చుండువాడు. నవ్వించి సహచరుల పొట్టలు వక్కలు కావించువాడు. పిజ్జీకివాఁ డెనిఁడేని వచ్చినయెడల శూరునిగా మార్చెడివాడు.

స్కాలానా మజహరుత్ హక్కుగారు సహాయకకోటిలో నుండుటకు తమ హక్కును వ్రాయించి యిచ్చి నెల కొకటి రెండుమాటులు వచ్చి చూచి పోవుచుండిరి. నాటి సాడంబర మగు వారి జీవితమునకును, నేటి నిరాడంబర మగు వారి జీవితమునకును రాజునకును, బంటునకును గల భేదము కలదు. వారి దొరవేసము బిహారువారికి వింతగా నున్నను వారి హృదయము మాలోఁ గలిసిపోయి వారు మాలో నొకరయిపోయిరి.

నా కాయాయీ ప్రదేశములం దనుభవ మెక్కు డయిన కొలది చంపారణ్యమున సరి యయిన పని చేయవలసి యుండుచో గ్రామములందు బడులు పెట్టక తప్ప దని తోచెను. రైతుల యజ్ఞానము రామ రామ! చెప్పఁ దరము కాదు. వారు తమబాలుర నూరక తిరుగనిత్తురు. లేదా దుగ్గానిమూలికి ప్రాద్దున మొడలుకొని చీకటిపడు పజుకును నీలితోటలలోనికిఁ బంపుదురు. ఆ నాళ్లలో మగవాన్నికూలి పదికానులకంటె మించదు. ఆడువారి కాటు, పసివారికి మూడు. కర్మము చాల కెననికేని నాలు గణాలు మాలి గిట్టుచో వాడు మహాభాగ్యుఁడగును.

నా సహచరులతో నాలోచించి మొదట ఆఱు గ్రామములో బాలురకు ఒళ్లు పెట్ట నిశ్చయించితిని. పంతుళ్లకు భోజనము నివాసము మీరు ఏర్పాటు చేయుచో మిగిలినవానిని మేము చూచుకొందు మని గ్రామస్థులకుఁ జెప్పితిమి. పాపము వారి చేతిలో డ బ్బుండదు. కాన వారు ధాన్యము కొలుతు మనిరి.

ఆ త్మ క థ

పంతుళ్లు నెచటనుండి పిలిపించుట యనునది చాల నాలోచింపఁ దగిన విషయ మాయెను. బిహారులో జీతము తీసికొనకగాని, కొద్ది జీతము తీసికొని గాని నుంచి పంతుళ్లు దొరకుట కష్టము. పిల్లలను మామూలు పంతుళ్లపాలు చేయుట నా కిష్టము కాదు. వారికి అక్షర జ్ఞాన మల్పముగఁ గలిగినను చరిత్రబలము చాలఁ గావలయును.

ఇందులకు స్వయంసేవకులు కావలయునని విన్నపము ప్రకటించితిని. దీనికి జబాబుగా గంగాధరరావు దేశసాండ్లగారు బాబా సాహేబ్ సోమణ్ గారిని, పుండలీకుగారిని పంపిరి. బొంబాయినుండి అవంతికాబాయి గోఖలేగారు వచ్చిరి. దక్షిణమునుండి (పూనా) అనందీబాయిగారు వచ్చిరి. నే నాశ్రమమునుండి ఛోటేలాలును, సురేంద్రనాథుని, నా కుమారుఁడు దేవదాసును బిలిపించితిని. ఇంతలో మహాదేవ దేశాయియు, వారిభార్య దుర్గాబహేనును, నరహరి పరేఖు గారును, వారిభార్య మణిబహేనును వచ్చిరి. కస్తురబాయినిగూడఁ బిలిపించితిని. ఇటు లాచార్యులు ఆచార్యానులును ఆచార్యులును పో గయిరి. శ్రీ అవంతికాబాయియు, అనందీబాయియు విద్యావతులే కాని శ్రీ దుర్గా దేశాయికిని, మణిబహేను పరేఖుగారికిని గుజరాతీలో గల జ్ఞానము కాలఁది. కస్తురబాయి కదియు లేదు. ఈ స్త్రీలు హిందీ బాలకుల కెటులు చెప్పఁగలరు?

బాలురకు వ్యాకరణము, గోకరణము చెప్పవలసిన పని లేదు. వారికిఁ జెప్పవలసినది రీతి నీతి. వ్రాత మాతలకంటె శుచి శుభ్రతలు నేర్పవలయు నని నే నీ యాఁడువారికిఁ దెలిపితిని. హిందీ, గుజరాతీ, మరాఠీ-అక్షరములలో నత్యంత భేదము లేదనియు, మొదట అక్షరములు, అంకెలు నేర్పుట అంత చిక్కయిన పని గా దనియుఁ దెలిపితిని. దీనికి ఫలముగా నీస్త్రీలు చక్కగా బోధింపఁ గలిగిరి. దీని మీది

కాశ్మీరీశ్వాసము నృద్ధిచెందెను. వీరికి తమ పనియెడల నాసక్తిగూడఁ గలిగెను. అంతికాబాయ బడి మేలుబడి యాయెను. ఆమె యిందు లకు తనప్రాణములను ధారపోసెను. ఆమె యీపనికి పెట్టినది వేరు. మే మీ యాదువారిచలన గ్రామములలోఁ బ్రవేశము కలిగించుకొనఁ గలిగెతిమి.

నేను బహులు పెట్టుటతో నాగలేదు. గ్రామములందు ముడకికి మేరలేదు. సందు గొందులలో చెత్త చెదారములు. నూగుల చుట్టును బురడ, కుళ్లునీరు. వాకిళ్లలో కాలు పెట్టుటకు వీలు లేదు. పెద్దనార లకు శుచిత్వము నేర్పు టావశ్యకము. చింతార్యమునం దెల్లెడల పలుతెగల చర్మవ్యాధులు కలవు. వీ లయింపవలెకు వీరిని బాగు చేయుటకు ప్రయత్నింపవలయు ననియు, వారి జీవిత ప్రవిభాగము లోనికిఁగూడఁ జూడఁబాటవలయు ననియు తలచితిమి.

ఈ పనికి వైద్యులు కావలయును. డాక్టరు శేవుగారిని పంపుఁ దని గోఖలే సాసయివీవారిని గోరితిని. వీరితో నా కిదిచఱకే స్నేహము మెండు. వారి సేవాలాభ మాటునెలలు దొరకెను. పంకుళ్లు పంకు లమ్మలు వారికడఁ బని నేర్చికొనిరి.

వీ రెవరికిని నీలిమందు కామందులతోఁ గాని, రాజకీయ స్వర హారముతోఁ గాని జోక్యము లేదు. ప్రియాను లేవేని యున్నచో నాకు మాత్రమే వానితో సంబంధము. ఎవరిపని వారిదే, యెవరిపాట వారిదే, వీరి కింకొక పనితో సంబంధ మిసుమంతయు లేదు. 'ఎవరికి వారే యమునాతీరే.' చంపార్యమునందు నా యీ సహచరుల నియమపాలన మత్యద్భుతము. వీరిలో నెవరును వెంట్రుకవాసి యొనను ఈ నియమముల నుల్లంఘించినటులు నాకు గుర్తు లేదు.

ప్రమత్తవేశము

చాలవలె ఊకొక్క ఓడిలో నొక పురుషుని ఒకస్త్రీని నియమించితిమి. మందు లొసగుట, గ్రామారోగ్యము సరిచేయుట వీరు మాచుకొనవలయును. స్త్రీ సాహాయ్యమున స్త్రీగోకములో ప్రవేశము కలిగించుకొనవలయును. మందుల పని చాలఁ దేలిక చేసిపెట్టితిమి. ఆముదము, క్వినిన్ గంధకలేపము: వీనిని ప్రతిబడిలోను నిలువ చేసితిమి. నాలుకపై మకిల కానిపించినను లేక మలబంధము కలిగినను ఆముద మొసగితిమి. జ్వరము వచ్చినవారి కాముడమిచ్చి సిదప క్వినిన్ వాడితిమి. చర్మవ్యాధులు గలవారికి గజ్జి మొదలగునది కలచోటు చక్కగా కడిగి గంధకలేప మంటించితిమి. ఇంటికి పట్టుకొనినెళ్లుట కేమందును ఈయమయితిమి. విశేషవ్యాధులు కలవారిని డాక్టరు దేవుగారికడ కంపితిమి. డాక్టరు దేవుగారు నియతవేశకు కొన్ని కొన్ని తావుల కరిగి వైద్యము చేయుచుండెడివారు. ఈ సులభోపాయములు చాలమంది కుపకరించెను. మామూలు రోగములు కొలదిగా నున్న పుడును, అవి సులభోపాయములకు లొంగునపుడును పెద్దవైద్యుల సాయ మక్కఱలేదు గాన మే మేర్పఱచిన పద్ధతి హాస్యజనకము కాదు. ఇది అచటివారి కెసరికిని నవ్వులాటగా లేదు.

ఇక గ్రామసంస్కరణముకడ నట్టు. గ్రామమునందలి జనము తమంతఁ దామేమియుఁ జేయరు. పొలములలో పాటుపడువారుగూడ తమచేతితో తమ మలమును తీసి పాటువై నరు. డాక్టరు దేవుగారు

‘ఇక లాభములేదు’ అని అనుకొనెడివారు కారు. వారును మఱి కొందఱు స్వయంసేవకులును గలిసి యొక గ్రామమును పూర్ణముగా నిర్మలము చేయఁదలంచి బజారు లూడ్చిరి; వాకిళ్లలోని పెంట నెత్తినయి చిరి; నూతులకడనున్న ముఱికిగుంటలను బాగుచేసిరి. ఇటులుచేసి ‘కొందఱు స్వయంసేవకులను బంపుఁడు’ని గ్రామస్థులను గోరిరి. కొన్ని యూళ్లవా రీపనినిజూచి సిగ్గులి పనిచేయ నారంభించిరి. మఱికొన్ని యూళ్లవారు నామోటరుకారుపోవు రోడ్లనుగూడ శుభ్రపఱచిరి. ఈ మధుర విషయములతోనాట లోకుల యుపేక్షచలన కటువిషయములుగూడఁ జవిమాడఁబడకపోలేదు. కొన్ని గ్రామములవా రీపని యెడల మొగమోటమి లేక తమ యనిష్టమును దెలిపినటులు నాకు గుర్తు కలదు.

నే ననేక స్త్రీల సఖలలోఁ జెప్పుచు నచ్చిన యొక విషయమిచట నుదాహరించుట అనుచితము కాదు. భీతిహరవా యను నొక చిన్న గ్రామము కలదు. దీనిప్రక్క నొక గ్రామటిక* కలదు. అచట నున్న కొందఱ తాఁడువారి బట్టలు మాతునుగదా మడ్డి యోడుచుండెను. వీరు బట్టలేల యుతుకుకొనరో, వేలుబట్ట లేల కట్టుకొనరో కస్తుర బాయిని కనుఁగొమ్మంటిరి. ఆమె వారి నుంచి చెడుగులు కనుఁగొనెను. వారిలో నొకయామె కస్తుర బాయిని తనగుడి సెలోనికిఁ గొంపోయి, ‘ఇదిగో! మాకు పెట్టెలు గాని యలమరలు గాని లేవు. నాకు వేతే వస్త్రము లేవియులేవు. ఈ కట్టుకొనిన దొక్కటే నాకుఁ గల బట్ట. ఏమి కట్టుకొని దీని నుతుకుకొందునో సెల విండు! మహాత్ములను నా కొక వస్త్రము ని మ్మనుఁడు! నేను ప్రతిదినమును తప్పక స్నానము చేసి నెస్త్ర ముతికికొని మంచి బట్ట కట్టుకొందును’ అని చెప్పెను

* గ్రామటిక = మఱి చిన్న పల్లె, గూడఁదు.

ఆత్మకథ

హిందూదేశమునం దిట్టి గుడిసె యిది యొకటియే కాదు; వేన వేలు. పెట్టెయు బుట్టయు లేక, మాటుచలున లేక మానము కాపాడుకొనుటకు చినుగుపాతలు దాల్చువా రసంఖ్యాకులు గలరు.

మజ్జీయొక విషయ మిచట నుదాహర్యము. చంపారణ్యమున గడ్డికిని, వెదురునకును వెతకుకొన నక్కఱలేదు. భీతిహరవాలో బడికిఁగాను మట్టిగోడలుపెట్టి గడ్డి వెదుళ్లతో నొకసొకను వేసిరి. ఎవరో యొకరాత్రి దానికి నిప్పు పెట్టిరి. ప్రక్కనున్న నీలిమంగు కామందులతొలూకువాడని లోకు లనుమానించిరి. మరల నట్టి పాకయే వేయుట మంచి దనిపింపలేదు. ఆ బడిని శ్రీ సోమణుగారును, కస్తూరబాయియుఁ జూచుచుండిరి. సోమణుగారు, ఇటుకతో గోడలు కట్టి పెంకుటిల్లు వేయ నిశ్చయించిరి. పలువు రతనికి సాయపడిరి. వెంటనే యొక పెంకుటిల్లు లేచెను. ఇంక దాని కగ్నిభయము లేదు.

ఈ రీతిగా బడులవలనన, ఆరోగ్యసంస్కరణమువలనను, ఔషధములవలనను లోకులకు స్వయంసేవకులయెడల నమ్మిక ప్రబలెను. వారియెడ మంచియుద్దేశము కలిగెను.

నే నీపని యంతయు చిరస్థాయిగా నుండునటులు చేయఁదలఁచితిని గాని యది సాగలేదని చింతపూర్వకముగా చెప్పుచున్నాను. వచ్చిన స్వయంసేవకులు కొలదికాలమే యుండుటకు వచ్చియుండిరి. క్రొత్తవారు పైనుండి నచ్చుట కష్ట మాయెను. బిహారులో నిందులకుఁ దగినవా రెవరును దొరకరైరి. చంపారణ్యమున నాపని ముగియుచుటకు ఈ లోపుగా నాకొఱకు తయా రగుచున్న మజ్జీయొకపని న న్నెత్తుకొనిపోయెను. నే నచట నున్న దాటునెలలే యయినను నాటిపని నేటికిని నచట నేవోవిధముగాఁ గానఁబడుచునే యుండును.

మంచి అధికారివలని ప్రయోజనము

వెనుకటి ప్రకరణములలో జెప్పినరీతిగా నొకరికొక సంఘసేవ జరుగుచుండెను; మఱియొకరికొక రయితుల గుఱుకట్టలు వ్రాసి కొనుటయు సృద్ధిబొందుచుండెను. వేలకొలది వాఙ్మూలములు పుచ్చి కొనబడినపిదప నది మేలొనరింపక మానునా? వాఙ్మూలము లిచ్చు జనము వేలకు దాటినకొలది నీలిమందు కామండుల క్రోధము మోచుచు దొడగెను. వారు నా విచారణను విఫలముగాఁ జేయుటకు కిన్నె ప్రయత్నముల నొనరించిరి.

నా కొకనాఁడు బిహారుసరకారువారికడినుండి యొక యుత్తరము వచ్చెను. 'మీ విచారణకు వలసినదానికంటె నెక్కువకాలము పట్టెను. మీ రిక దానిని ముగించి బిహారును విడిచివారా?' ఈ యుత్తరము వినయముగనే యుండెను; గాని దాని యర్థము బట్టిబయలుగనే యున్నది! నే నీయులు ప్రశ్నోత్తరించితిని: 'నా విచారణ కింకను చాలఁగాలము పట్టక తప్పదు. విచారణ ముగిసినపిదపఁగూడ నిచటి లోకుల కష్టములను బోగొట్టుకుండ బిహారు విడిచిపెట్టి పొవుట నా కిష్టము కాదు.'

నావిచారణ నాపివేయుటకు సరకారువారికి కేండు మంచి దారులు కలవు. రైతుల కష్టములు నిక్కములని తెలిసికొని వానిని బోగొట్టుట యొకటి. వారి వాఙ్మూలములఁ గయికొని సొంతముగా విచారణసంఘమును నియమించుట మఱియొకటి. గవర్నరు ఎవ్వరు

ఆ త్మ క థ

గెఇట్ గారు నన్ను దమకడకు రమ్మనియు, సొంతముగా విచారణ సంఘము నియమించుటకుఁ దా మాహించుచున్నా మనియు అందు మీరుగూడ సభ్యుల వహించుటనియు నాకుఁ జెలిపిరి. మిగిలిన సభ్యుల పేరులుదాచి నా సహచరులతో సంప్రతించి యీ దిగువ షరతుల ప్రకారము నేను సభ్యుడ నగును నని సమ్మతించితిని. ఆ షరతు లివి : విచారణ దిగువ మండు కాలమున నా సహచరుల సలహాను దీసికొనుటకు నాకు నిషేధము ఉండరాదు. నేనిందు సభ్యుడ నయితి నను కారణమున రైతులకు సలహాదారుగా నుండరాదును నిషేధము ఉండరాదు. మరియు నీ విచారణము ముగిసినపిదప నిది నాకు సంతోషము కలిగింపనిచో రైతులకు తగిన సలహా నిచ్చి వారిని సడిపించు స్వార్థం త్ర్యము నాకు ఉండవలయును.

సర్ ఎడ్వర్డు గెఇట్ గారు నా షరతులు మంజూరుచేసిరి. ఈ విచారణ సంఘమునకు స్వ. సర్ ఫ్రాంక్ స్టా యీగా రధ్యక్షులుగా నియమింపఁబడిరి. విచారణసంఘము రైతుల ప్రియాదు సత్యమని నమ్మెను. నీలిమందు కామందు లనుచితముగాఁ దీసికొన్న సాముల్ కోంతపాలు తిరిగి యీయవలయుననియు తీన్ కతియా పద్ధతిని చట్టము ప్రకారము తీసివేయవలయుననియు నభిప్రాయపడెను.

ఈరిపో ర్టేకవాక్యతగా నుండుటకును, శుచకు అగ్రేరియన్ బిల్లు ప్యాసు చేయించుటకును గవర్నరుగారి పా లెక్కుచు. గవర్నరుగా రేమాత్ర మేని పృథముగా నుండకున్నను, తమ కాశల్యమును సంపూర్ణముగా నుపయోగింపకున్నను ఆ రిపోర్టున కైకకంఘముండెడిది కాదు. అగ్రేరియన్ బిల్లుగూడ ప్యాసుయ్యెడిది కాదు. నీలిమందు కామందు లకును చాల బలముండెను. రిపోర్టు వచ్చినతరువాత నది బిల్లుగా మారు కుండుటకుఁ జాలఁ బనిచేసిరి. కాని సర్ ఎడ్వర్డు గెఇట్ గారు తుది

౧౯ మంచి అధికారివలని ప్రయోజనము

నఱకు నచలముగా నుండి విచారణసంఘమువారి సిఫారసులు సంపూర్ణముగా నెఱవేఱునట్లు లొనరించిరి.

నూత్రేండ్లనుండి నమలులో మన్న యీ తీన్కతియాపద్ధతి యీ కీతిగా రద్దాయెను. దీనితోపాటు నీలికామందుల రాజ్య మస్తమించెను. విజ్జిపాయిసఁ బైతుల కిప్పుడు మరల జీవము వచ్చెను. 'నీలిమందు మచ్చ యెన్నఁటికిని పోదు' అను సందేహము తొలగిపోయెను.

చంపారణ్యమునం దారంభము చేయఁబడిన యీశనులను కొన్ని యేండ్లనఱకును కొనసాగింప నలయుననియు, నింకను జాల బడులు పెట్టినలయు ననియు, నింకను జాల గ్రామములు తిరిగి మాడెనలయు ననియును నే ననుకొంటిని. క్షేత్రము సిద్ధముగ నే యుండెనుగాని పలు మాటులు నా యభీష్టము నీశ్వరుఁడు కొనసాగనీయలేదు. పైయు నా కింకొక పనిదూపె లాగుకొని పోయెను.

కూలివారికి

చంపారణ్యమున కమిషనరీని ముగింపునకుఁ దెచ్చునంతలో
 'మోహనలాల్ సాంఘ్యలును, శంకరలాల్ పరీఖలును గలిసి నా
 కొక యుత్తరము వ్రాసిరి: 'భేడాజిల్లాలో పంటలు పోయెను.
 రైతులు శిస్తులు చెల్లింపజాలరు. వారికి రిమిషను ఇప్పింపవలయును.
 మీ నీ విషయమునఁ గలుగఁజేసికొనవలయును.'

అచటికి వెళ్లి మాడనిదే సలహా చెప్పఁగల యిచ్చయు, శక్తియు,
 సాహసమును నాకు లేవు.

అప్పుడే శ్రీ అనసూయాబాయియు నొక యుత్తరము వ్రాసెను.
 కూలివారి జీతములు చాలఁ దక్కువగా నున్న వనియు, కూలివారు
 చాలఁ గాలమునుండి జీతములను పెంపుచేయఁ గోరుచుండి రనియు
 నామె వ్రాసెను. నాకు కూలివారిని సరియగు దారిని నడపు నుత్సా
 హము కలదు. ఈపని చాలఁ జిన్నదయినను ఇంత దవ్వునఁ గూర్చుండి
 నే నీపనిని నడపజాలను. కావున వెంటనే అమదాబాదున కేగితిని.
 ఈ రెండు పనులను నెఱవేర్చికొని కొలదికాలములోనే చంపారణ్య
 మునకుఁ గ్రమ్మి యచటఁ దలపెట్టిన పనుల నన్నిటిని పూర్తి చేయఁ
 గల ననుకొంటిని.

అమదాబాదు వెళ్లి మాచికొనినతరువాతఁ జాలఁ గాలము
 వఱకును చంపారణ్యమునకు వెళ్ల వీలు కలుగదని తేలెను. చంపారణ్య

మనఁ బెట్టిన బడు లొకటితరువాత మజ్జియొకటి యెత్తివేయఁబడెను. నా సహచరులును నేనును చాల నాకాశసాధములను గట్టితిమి గాని యనియన్నియుఁ గలఁదెకాలములో నేలఁగూలెను.

చంపారణ్యమున బడులు పెట్టుట, గ్రామములను బాగుచేయుట యను నీ రెండు పనులేగాక గోరక్షణముమాడఁ జేయవలయునని తన పెట్టితిని. గోరక్షణమును, హిందీప్రచారణమును మార్వాడీ లిజారా గొనినటులు నా త్రొప్పటలోఁ గనుఁగొంటిని. జేతియాలో నొక మారు వాడీ సజ్జనుఁడు తన సత్రమున నాకు బసయిచ్చెను. జేతియాలోనున్న చాలమంది మారువాడీలు నన్ను తమ గోష్ఠములలోనికిఁ దీసికొని పోయిరి. గోరక్షణమును గుఱించి నే నప్పటికే ఆలోచించి పెట్టుకొని యుంటిని. నేఁడు నాకుఁ గల యుద్దేశములన్నియు నాటివే. గో సంశమును శృద్ధిపొందించుటయు, గోజాతిని సంస్కరించుటయు, ఎడ్లచే తగినంత పనిమాత్రము చేయించుటయు మేలుబకులకు క్షీరశాలల నెల కొలుపుట యీ మొదలగునవన్నియు గోరక్షణము క్రిందికి వచ్చును. మారువాడీ లీపనికి చాల సాయపడుదు. మిరి గాని నేను చంపారణ్యలోఁ జాలఁ గాల ముండఁజాలమి నాపని సగము సగముగానే యాఁగి పోయెను. జేతియాలో నింకను గోశాల పని జరుగుచున్నది కాని యది యింకను ఆచర్యముకొరకై క్షీరశాల కాలేదు. చంపారణ్యమునందొకను ఎడ్లచే మితిమీరిన పనిని చేయించుచున్నారు. హిందూనామ ధారు లింకను ఎడ్లను పియమాలి పీడించి తమధర్మమును పాడుచేసికొను చున్నారు. నే నిందుల కెఱుఁగును చగచుచున్నాను. నేను చంపారణ్యమునకు వెళ్లి నపు డెల్ల చేతఁగాక చాలించిన యీపని కావేదన పడుటయు బిహారువారలయు, మారువాడీలయు నెయ్యపు ముదలకింపు లకు పాలగుటయుఁ దబడ్ధించుచున్నది.

ఆ త్మ క థ

కొన్ని కొన్ని తావులలో బడు లేవోమాదిరిగా సాగుచున్నవి. కాని గోసేవాకార్యక్రమము చక్కగా నెలకొనలేదు. కావునఁ దానికిఁ దలఁచినంత పెం పొదనలేదు.

అమదాబాదులో ఫేడాలోఁ జేయవలసిన పనినిగూర్చి యాలోచించుచు, ముందు హాలివారి పనిని జూడ నారంభించితిని.

నా స్థితి చాల విషమముగా నుండెను. హాలివారి వాడియు సమంజసము. అంబాలాల్ సారాభాయి, శ్రీ అనసూయాబాయికి సోదరుఁడు. అతఁడు మిల్లువారి పక్షము. శ్రీ అనసూయాబాయి హాలివారి పక్షము. వీ రిరువురికి నిందు తగవు వచ్చెను. ఇక నామాట. నాకును మిల్లువారలకును జూలఁ జెలిమి. కావున వారితో తగవు లాడుట మఱికొంచెము చిక్కు. నేను వారితో సంప్రతిండితిని. పంచాయతీచే. తగవు తీర్చికొను మంటిని. కాని తమకును తమహాలి వారికిని నడుమ నొక మాధ్యస్థ్యము వారి కొప్పుదల కాలేదు.

నా కిక హాలివారితో 'కట్టు కట్టుఁ డాని చెప్పక తప్పని సరి యాయెను. నే నిటులు చెప్పకముందు హాలివారితోడను వారిలో పెద్దలతోడను బాగుగా మాటలాడి వారి స్థితిగతు లన్నియు తెలిసి కొంటిని. కట్టిన కట్టు చెంగిపోకుండుట కీక్రింది నియమములను విధించితిని :

౧. శాంతి భంగ మెన్నఁటికి కలిగింపరాదు.

౨. మరల బనిలోనికిఁ బోవువారిని బలాత్కరింపరాదు.

౩. బిచ్చ మెత్తరాదు.

క. కట్టు జరుగునంతవఱకును తిరిగిపోకుండు మండలమును; మాకు లేనివో మరియూడ గల మఱియొక హాలిపనిని చేసికొనవలయును.

పెద్దల కే నియమము లర్థ మాయెను, నచ్చెను. 'మన విన్నపము నంగీకరింపనంతవఱకుఁగాని, పంచాయతీని వేయనంతవఱకుఁగాని మనము పనిలోనికి పోఁగూడ దని హాలివారు ఒట్టుపెట్టుకొనిరి.

ఈ కట్టు జరుగుచున్నపుడే శ్రీ శంకర్లాల్ బాంకరును, శ్రీ చల్లభభాయిని నేను బాగుగా నెఱుఁగఁ గలిగితిని. ఇంతకుముందే శ్రీ అనసూయాబాయి నెఱిగియుంటిని.

సబర్కత్తీరమున నొకచెట్టుక్రింద దై నందిన మీ కట్టు కట్టిన హాలివారి సభ జరుగుచుండెడిది. అచటికి వేలకొలది హాలివారు నచ్చెడివారు. నేను ప్రతిదినమును వారు పాటింపవలసిన షరతులను గుఱుతు చేయుచుంటిని. మరియు శాంతిని కాపాడవలయు ననియు నాత్మగౌరవమును కాపాడుకొనవలయు ననియు బోధించుచుంటిని. వారు ఏక్ టేక్* అని వ్రాయఁబడిన జెండాలు గైకొని పెండ్లివారి నలె నూరేగి వీధులలో సభకు హాజ రగుచుండెడివారు.

కట్టరుచదియొక్కనాళ్లు జరిగెను. ఇది జరుగుచుండఁగా హాలివారికి న్యాయము కలిగింపవలసిన దని నేను మిల్లువారిని వ్రార్థిందుచుంటిని. 'మేము మాత్రము ఒట్టు పెట్టుకొనలేదా? హాలివాండ్రు మాకు బిడ్డలవంటివారు, మేము తండ్రులవంటివారము.....మా నడుమ మూడవవారి డొకఁడు వేలు పెట్టనేల? మాకు పంచాయతీ చేయువా రొకరా? అని నాకు ప్రత్యుత్తరము చెప్పుచుండెడివారు.

• శతధమును పాలింపుము.

ఆశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట

క్రూరి వారలను ముందరకు నడిపింక ముం దొకసారి యాశ్రమమును తొంగిచూచు టావశ్యకము. నేను చంపారణ్యమునం గుండినను ఆశ్రమము నూట ముగిసలేదు. నడుమనడుమ నచటికిఁ బోయి సచ్చుచుంటిని.

అమదాబాదు ప్రక్కనున్న కోచరబ్ అను గ్రామమున మా ఆశ్రమముకలదు. కోచరబులో స్టే గంటుకొనెను. బాలుర నచట సురక్షితులనుగా నుంచుట గష్టము. ఆశ్రమమునందు శౌచనియమముల నెంత జాగరూకతతో పరిపాలించినను చుట్టుప్రక్కల నున్న యశౌచము నాశ్రమమునకు సోకకుండఁ జేయుట యసంభవము. ఆసమయమున గ్రామస్థులచే శౌచనియమములఁ బరిపాలింపఁజేయుటకును, లేక వారికి నేచచేయుటకును మాకు శక్తిలేదు. గ్రామమునకు దూరముగా-చిక్కు కలుగనంత దూరముగా-నాశ్రమమునుంచుట మాయద్దేశము. ముం దెప్పుడో యాశ్రమమును స్థాపించినను ప్రకృతము భూమి కొని యచటికిఁ దఱలుదమని తలఁచితిమి.

‘కోచరబు విడనాడి పొందు!’ అను కీర్తనేను నోటి సనుకొంటిని. శ్రీ పుంజాభాయీ హీరాచం దను నతఁ డాశ్రమమున కొకచుట్టము. అతఁడు చిన్న పనులనక పెద్దపనులనక. యాశ్రమ సేవ చేయుచుండెడివాఁడు. అమదాబాదులో ప్రతిసంగతియు నతనికిఁ దెలియును. ఆశ్రమమునకుఁ దగిన తావు నితఁడు నెమకఁ దొడఁగెను. ఇతనితోడ నేనును

౨౧ ఆశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట

కోచరబుకు ఉత్తర భాగమును, దక్షిణ భాగమును తిరిగి చూచితిని. ఉత్తరమున మూడు నాలుగు మైళ్లలో నొకభాగము దొరకుచోచుచున్నది. ఇప్పుడు మేమున్న ప్రదేశము నతఁడు చూపెను. ఆ ప్రదేశము నాకు నచ్చుటకు చెఱసాల దాపుగా నుండుట యొక కారణము. సత్యాగ్రహశ్రమవాసుల మొగములందు జైలువ్రాత వ్రాయఁబడియుండుచే కనులయెదుట జైలుండుట చాల మంచిది. శుచిగా నుండు ప్రదేశముల నడుమనే జైళ్లు కట్టదురనియు నే నెఱుఁగుదును.

ఏడేనిమిది దినములలో కొనుబడి యాయెను. భూమిలో ఇండ్లు వాకిండ్లుగాని, చెట్లుచేమలుగాని లేవు. ఏమి లేకపోయినను నిది నదీతీరమున నుండుటయు, నేకాంతముగా నుండుటయు నన్నిటి కంటె గొప్పవిశేషము. అందు గుఱారములు వేసికొనియుండఁ దలఁచితిమి. ఇండ్లు కట్టనంతవఱకు రేకుపాకలలో నంటఁ దలపెట్టితిమి.

ఆశ్రమము క్రమాభివృద్ధిగ నుచుండెను. పిన్నలు పెద్దలు, స్త్రీలు పురుషులు అందఱు వెరసి సుమారు నలుబది మంది కలరు. అందఱకు పాకశాల యొకటియే యగుటచే చాల వీలుగా నుండెను. ఆశ్రమము నిటనుండి యటకు మార్పఁ దలపెట్టుట నానంతు. పనిచేయుట యంతయు మామూలుచొప్పున స్వ. మగన్లలో గాంధీనంతు.

మంచి యిండ్లు వేసికొని నిలఁద్రొక్కుకొనునఱకు మాకు నచ్చిన యిబ్బందులకు మితి లేదు. వానలు నంగెను. నాలుగు మైళ్లదూరము నుండి సామానంతయు రావలయును. ఈపాండ్రనేలలో పాములు కాలేసి నన్ని. అట్టిచోట పసివారితో నివసించుట సామాన్యము కాదు. పైగా 'పాములు మొదలగువానిని ఉంపరాదు' అని మాకు

ఆ త్మ క థ

నియమము. మరియు మాలో సా మనిన భయములేనివా చెవరునులేరు; నేటికిని లేరు. స్థితిగతు లిట్టివి.

హింస చేయు జీనములఁ జంప రాదను నియమము ఫీనిక్సు టాల్ స్టాయి శబర్మత్యాశ్రమములందు యథాశక్తి యనుష్ఠింపఁబడుచు వచ్చుచుండెను. ఈ యాశ్రమములం దన్నిటను మేము పాండ్ర నేలలోనే కాలుపెట్టితిమి. ఈ మాడు తావులందును సర్పదులయు ప్రదవ మెక్కుచు. అయినను నేటివఱ కెవరిని పాము చుట్టలేదు. శ్రద్ధానేత్రముతో తిలకించుచో నీశ్వరకృపయే దీనికిఁ గారణము. ఈశ్వరునకు పక్షపాత ముండునా? మానవుల పిచ్చి పనులలోఁ జేయి చేసికొనుటయే యాతని పనియా? యని యెవరును నిరర్థకముగా శంకింపకుందురుగాక ! అది యనుభవనీయమగు విషయము. దానిని భాషలోఁ బెట్టఁ జాలను. తొకికభాషలో నీశ్వరునికార్యములను గుఱించి వ్రాయుచుంటినిగాని యవి వ్రాయుటకు వీలయినవి కావని నాకుఁ దెలియును. పామరుడగు మానవుఁడు ఇచ్చింప నెంచును బో మూక హాణియే యచలంబనము. సర్పములను జంపనిమాయాశ్రమము వారి కిరువది యయిదేండ్లనుండియు నించుకయు సర్పబాధ కలుగకుండు టానుషంగిక మనుటకుబదు లీశ్వరకృపయే కారణ మని నచో నది వెట్టి నమ్మక మగునేని యట్టి వెట్టి నమ్మకమునే నేనంటి పట్టుకొనియుందును.

మాలివారు కట్టు కట్టిన సమయమున ఆశ్రమమున నేతసాలకు పునాదులు త్రవ్వితిమి. ఆశ్రమమున మొదటిపని నేత. నడుకుట మాకింకను తెలియలేదు. కావున తొలుతనే నేతసాల కట్టింపఁబలయు ననుకొంటిమి.

ఉపవాసము

క్రొలివారు మొదటి రెండు వారములును చాల వైర్యము.
మాపిరి. మిగుల శాంతముగా నుండిరి. ప్రతిదినమును
పలువురు సభకు వచ్చుచుండిరి. ప్రతిదినమును నేను వారికి శపథమును
గుర్తునకుఁ దెచ్చుచుంటిని. 'చానయినఁ జచ్చెదముగాని యొట్టు
మీటుదువా?' యని వారు చెప్పిపోవుచుండిరి.

క్రమముగా కట్టు తప్పిపోవఁ జొచ్చెను. బలముపోయినవాఁడు
చెనకఁ జూచును. అటులే కట్టులో బలము పోదొడఁగినకొలఁది
కట్టుగోనున్నవారు కట్టు తప్పినవారిని ద్వేషింపఁ జొచ్చిరి. ఇంక
వీరిలో వీరికి తగవు లుప్పతిల్లు నేమో యని యనుకొంటిని. వీరిలో వీరిని
కొట్టుకొనఁజేయకుండుట కష్టమని నాకు భయమెత్తెను. ప్రతిదినమును
సభలో జనము పలుచిన కార దొడఁగెను. వచ్చిన వారి మొగములమీఁదఁ
గూడ నాదాసీద్యము వ్రేలాడుచుండెను. మూలివా రందఱును
ఁగిగులాడిపోవుచున్నటులు నాకు వార్త వచ్చెను. నాపని అట్టిట్టయెను.
నా విధి యే మని యాలోచించితిని. నాకు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో
మూలివారికట్ల అనుభవము కలదు. కాని యిది క్రొత్త. ఏలన
నిచట మూలివారు నాప్రేరణచే కట్టుకట్టిరి. ప్రతిదినము నాకడ
బాసచేసిపోవుచుండిరి. దీనికి నేనే సాక్షిని. ఇంక వీ రెటు లీప్రతిజ్ఞను
దాటుగలరని నా యుద్దేశము. ఇది నాగర్వమో, మూలివారలయెడల

ఆత్మకథ

నాకు గల ప్రేమయో, లేక సత్యమునెడలఁ జేమయో యెవరు చెప్పగలరు?

ప్రాతఃకాలము. నేను సభలో నుంటిని. ఏమి చేయుదురా? లేదు: 'కూలివా రందఱును మరల కట్టులోనికిఁ జేరనంతచూకును, ఈవిషయము తేలు దనుక కట్టునిభాయింపనంతచూకును, — ఇంతయేల? కూలివా రందఱును మిల్లుచదిలి బయటఁ బడనంతచూకును నే నన్నము ముట్టను' అను నీ మాట లప్రయత్నముగా నానోట నెలువడెను.

కూలివారు నిన్వేషిపోయిరి. శ్రీ. అనసూయాబాయికనులనెంటు నీ రూరఁ దొడఁగెను.

'మే ముపవసంపపలయుఁగాని మీ కేటి యుపవాసము? మీచేత నుపవాసము చేయనీయము. మాతప్పులు క్షమింపుఁడు! మేముమా బాసను దాటము.' అని కూలివారు గోలకెత్తిరి.

'మీ కుపవాసముతో పనిలేదు. మీరు మీ ప్రతిజ్ఞకు నిలువఁబడినచోఁ జాలును. మనకు ద్రవ్యము లేదు. భిక్షాన్నముతో కట్టు కట్టు రాదుగదా! మీరింకొక హాలిపని చేసికొని పొట్ట గడపు కొనినచో కట్టెన్నాళ్లున్నను నిర్భయము. ఇంక నా యుపవాస మందురా? ఇది అటో యిటో తేలిపోవలెను' అని నే నంటిని.

ఈలోఁగా నల్లభభాయి మునిసిపాలి నేలో పనులకు వెదికు చుండెనుగాని సమహార లేదు. ఆశ్రమమున నేతసాలలో నిసుక పోయవలసిన పని యున్నది. దీనికిఁ జాలమంది కూలివార నుపయోగపఱిచికొనవచ్చునని మగనలాలు సూచించెను. కూలివారు పనికి తయారుగానుండిరి. శ్రీ. అనసూయాబాయి నెత్తిమీదఁ పల్లిక నిడుకొని కూలివారికి దారి జూపెను. అపు డా హాలివారిని చూడవలె

ననిపించెను. హాలివారికిఁ గ్రొత్త బలము వచ్చెను. వారికి హాలి
యిచ్చువాని చేయి పేరుకొని పోయెను.

ఈ యుపవాసమునం దొకదోషముకలదు. ఏలనఃమిల్లువారలకును
నాకును నెయ్యము కలదని లోఁగడ వ్రాసియుంటిని. కావున
నాయుపవాసము వారిని స్పృశింపకుండ నుండఁజాలదు. వీరికి
విరుద్ధముగా నుపవసించుట సత్యగ్రహ మనిపించుకొనఁబడదని నే
నెఱుఁగుదును. వీరిని సంపదలమునది హాలివారికట్టే. నాప్రాంతస్థితము
వీరి దోషమునకుఁగాదు; మఱి హాలివారి దోషమునకు. నేను హాలివారి
ప్రతినిధిని. కాన వారు దోషులగుదురేని నేనును దోషి నే. నేను
మిల్లువారికి వినయమునే మాపవలయును. వీరి కెదురుగా నుపవసించుట
బాత్కారములోనికి దిగును. ఇటులు నాయుపవాసము వారి కొరపిడి
కలిగించు నని నాకుఁ దెలిసినను నాకుఁ జేయక తప్పని దాయెను.
ఇట్టి దోషమయ మగు నుపవాసము చేయుట సార్వత్రికముని లెక్కగా
తోచెను.

‘నా యుపవాసమునలన మీరు మీదారినుండి కొంచెమేని
తొలఁగవలసిన పని లేదని నేను మిల్లువారలకుఁ దెలిపితిని. వారు
నామాటల కనుకూలార్థమునే గ్రహించిరి. అపుడపుడు ఏమానాగా
న న్నెత్తిపొడిచిరి. దీనికి వీరి కధికారము కలదు.

ఈకట్టున కెదిరినాయకుఁడు నేకీ అంబాలాలు. ఇతని పట్టుపల
యాశ్చర్యజనకము. ఇతఁడు కల్లకపటములు లేనివాఁడు. ఇతనితో
కయ్యముపొదుచుట నాకు గుచించెను. ఇట్టివాఁడు నాయకుఁడుగా
గల విరోధిపక్షమునకు నాయుపవాసము పేడాజనకమగుటచే నేను
చాల వగచితిని. అతనిభార్య సరళాదేవికిని, నాకును కడు నెయ్యము.

ఆత్మకథ

ఆమె నాకు సోదరినంటిది. నాకొక కామె నగచుట నేను మాడజాలక పోయితిని.

శ్రీ అనసూయయు, కొందఱుమిత్రులును, హాలివారు కొందఱును తొలినాఁడు నాతో సా టుపచసించిరి. కాని పిమ్మట నతికష్టముమీఁద వారిని మానిపించితిని.

ఈరీతిగా నలువంకలును ప్రేమపూరితము లాయెను. మిల్లువారి హృదయములు ప్రవించెను. వెంటనే యీవిషయమును పరిష్కరింపఁ దలపోసిరి. శ్రీ. అనసూయగారియిల్లు వీరికి సభాగృహమాయెను. శ్రీ ఆనంద శంకర ధ్రువగారు నడుమలో నందుకొనిరి. తుద కతఁడు పంచాయతీదారుగా నేర్పఱుపఁబడెను. వెంటనే కట్టు విరమింపఁ బడెను. నాకు నాటితో మా డుపవాసములు. మిల్లువారు హాలినారికి మిఠాయి పంచిపెట్టిరి. 21 దినముల కీరీతిగా సమాధానము కుదిరెను. సమాధానమున కొక సమ్మేళనము జరిగెను. దానికి మిల్లువారున, కమిషనరును హాజరయిరి. కనుషనరు హాలివారి కిటులు సలహా నిచ్చెను. మీ రెపుడును మీ. గాంధీమాట వినుచుండుడు!' ఇది జరిగిన కొలదినాళ్ల కే నాకును ఈకమిషనరుకును పెద్దయుద్ధము జరిగెను. కాని కాలము మాఁతెను; దానితోపా టుతఁడును మాఁతెను. అపు డతఁడు నామాటల వినవలదని ఖేడా రయితులకు సలహా యిచ్చెను.

రసనీయమును, దయనీయమునునగు నొకవిషయ మిటు నుదాహరిం పక యీప్రకరణమును ముగింపను. మిల్లువారు హాలివారికి పంచిపెట్టు టకు చాల మిఠాయి చేయించిరి. వేలకొలదిగా నున్న హాలివారికి దానిని పంచిపెట్టుట యెటులని శంక కలిగెను. శపథము తీసికొనిన చెట్టుక్రిందనే పంచిపెట్టుట బాగనిపించెను. ఇంతమందికి సరిపోవు చోటుగూడ వేఱొకచో దొరకదు. కావున ఆచెట్టు చుట్టుప్రక్కలఁ

గల మైదానమునందు పంచిపెట్టుట నిశ్చితమాయెను. అగానా శ్లద్రు పాజ్జలలో నున్నవారు విశేషప్రయత్నము చేయనక్కఱ లేకయే బారులు తీర్చి నిలువఁబడి మిఠాయి తీసికొనఁగలరనియు, తొందరపడి మిఠాయిమీఁద చేయిచేసికొన రనియు నాకు వెఱ్ఱినమ్మకము. కాని పంచిపెట్టుట తటస్థించినపు డెన్ని ప్రయత్నములు చేసినను విఫలము లాయెను. పంచిపెట్టుట మొదిలిడిన రెండు మూడు నిమిషములకే బారులు చెదరిపోయి గోల కాఁ దొడఁగెను. సూలిపెద్ద రెంత ప్రయత్నించినను లాభము కలుగకపోయెను. తుదకు అందఱును ఒక్క గుంపెపోయిరి. మిఠాయి చాలభాగము మట్టగింపఁబడెను. దానితో మైదానమున పంచిపెట్టుట ఆపివేయఁబడెను. మిగిలిన మిఠాయి మిర్చాపురమునందలి సేత్ అంబాలాలుగారి యింటికిఁ గొంపోవఁబడెను. మఱునాఁడు వారి బంగళాముందరి కాళీస్థలమున పంచిపెట్టఁబడెను.

దీన హాస్యరసము స్పష్టమే. 'ఏక్ శేక్' చెట్టుక్రింద మిఠాయి పంచిపెట్టుదురని అమదాబాదు బిచ్చగాండ్రకెటులో తెలిసెను. వారు మెల్లగా ఇంకు నచ్చిరి. మిఠాయిని కొల్ల గొట్టుకొనిపోవుటకు వారి యాకలి కారణము. ఇది చాల శోచనీయము.

మనదేశమున ఆకలి చిచ్చుచే జచ్చువారి సంఖ్య క్రమాభివృద్ధి నొందుచున్నది. తినునెడలఁ ద్రాగునెడలఁగూడ నాకలి సామాన్య గౌరవమును కాపాడదు. మన ధనికులు వారికి పని చూపి తిండి పెట్టుటకుబదులు బిచ్చము లొసఁగి పోషించుచున్నారు.

భేడానత్యాగ్రహము

క్రమాలివారి కట్టు ముగిసిన పిదప ఊపిరి తీసికొనుటకేని నాకు
తీరిక లేకపోయెను. వెంటనే భేడానల్లాలో సత్యాగ్రహము
నడపింపవలసినదెను. భేడానల్లాలో యౌమమునంటి స్థితికలిగెను.
రిమిషను పొందుటకు రైతులు ప్రయత్నించుచుండిరి. శ్రీ. అమృతలాల్
తక్కుగారు విచారించి రిపోర్టు తయారు చేసిరి. రైతులకు నే నింకను
తగిన సలహా నీయకముందే తక్కురుగారు కమిషనరుతో ప్రసంగించిరి.
శ్రీ. మోహనలాల్ పాండ్యాగారును శ్రీ. శంకరలాల్ పరీఖ్ గారును
దీనిలో విటుచుకొని పడిరి. వీరు స్వ. గోకులదాస్ కహన్ దాసు
శ్రీ. విశలభాయి పటేలుగారలచే బొంబాయి లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలులో
నలజడి కలిగింపజేసిరి. సరకారు వారికడకు చాల డెప్యూటీషనులు
వెళ్లెను.

నే నపుడు గుజరాతుసభ కధ్యక్షుడను. ఈసభ సరకారువారికి
విన్నపములు పంపుకొనెను; తంతు లిచ్చెను; దీనికి ఫలముగా
కమిషనరుగారి యచమానములకు లోనాయెను; బెదిరింపులు చని
మాచెను; నాటి యాఫీసరులచర్యలు నేడు పరికించినచో హాస్య
జనకముగను, నమ్మదగవంత విచిత్రముగను ఉండును.

ఏ మాత్రము మాచినను రైతులకోరిక అసంగత మనిపింపదు.
దానికి దాదు ప్రియాదులతోగూడఁ బనిలేదు. నాలుగవ సంతకన్నఁ
దక్కువ పంటలు పండినచో రైతులు రిమిషను కోరవచ్చునని లాండ్

రినిన్యూ యూల్స్ అభ్యుజ్జ కలను. పంటలు నాలుగు వంతులకన్న
తక్కువ యుండెనని ఆఫీసరు లంచనా వేసిరి. రయితులు నాలుగు
వంతులకన్న తక్కువ యుండు ననిరి. రయితులమాట సరకారుకు
సమ్మతమా? లోకాలు పంచాయతీని కోరిరి. పంచాయతీని కోరుట
రాజాగారిపై దండెత్తుటయని సరకారువారి యశ్చప్రాయము. ఇటులు
ప్రార్థనలు, వినతిపత్రములు విఫలము లయినపిదప సహాయులతో
నాలోచించి యింక సత్యాగ్రహము తలపెట్టుటయని నేను రయితులకు
సలహా యిచ్చితిని.

నాకిందు ఖేడాజిల్లాలోని స్వయంసేవకులేకాక శ్రీ. పల్లభ
భాయిపటేలు, శ్రీ. శంకరలాల్ బాంకర్, శ్రీ. అనసూయాబహేన్,
శ్రీ. ఇందులాల్ కన్వై యాలాల్ యాష్టిక, శ్రీ. మహాదేవ దేకాయి
మొదలగువారు తో డయిరి. దిన దిన మభ్యుద్ధి నొందుచున్న గొప్ప
ప్రాప్తిను నిందులకుఁగాను వల్లభభాయిగారు విచిలుకొనిరి. పీఠముఁ
గూడ వారికి నాపనికిఁ బోలేదు.

మేము నడియాన్-అనాఘాశ్రమమున డేరా వేసితిమి. అచట
విడిదికి విశేష కారణము లేదు. ఇందలుకుఁ జాలిన తావు కొండొకట
లేకుండుటయే యిందులకుఁ గల కారణము.

సత్యాగ్రహం లంద ట్రిక్రింది రీతి ప్రతిజ్ఞ చేసి చేవ్రాలు పెట్టిరి.
“మాగ్రామములలో పంటలు నాలుగు వాలుకన్న తక్కువ యని
మాకుఁ దెలియును. కావున పైసాలునకు శిస్తులు నసూలుచేయఁలదని
సరకారువారికి వన్న వించితిమి కాని వారు నసూలుచేయుట మాన లేదు.
కావున ఈదిగువ దస్కతుచేసిన మేము ఈసాలునకు నిండు శిస్తుగాని,
బకాయిగాని సరకారువారి కీయఁజాలము. కాని సరకారువారు

ఆ త్మ క థ

శిస్తువనూలు చేయుట కేవండనీతి ననుసరించినను మేము దాని ననుభవింపఁ దలచుకొన్నాము. మేము బుద్ధిపూర్వకముగా శిస్తు లిచ్చి మామాట కల్ల యనిపించుకొనుటకంటె, నాత్మగౌరవము నష్ట మొనరించుకొనుటకంటె మాభూముల జప్తు చేయించుకొనుటయే మాకు మేలు. ఇకమీఁద సరకారువారు రెండవ కిస్తీనలుకును బకాయి వనూలుచేయుట నిలుపుచో మాలో శక్తి కలవారము నిండుశిస్తు ఈయవలసినచో నిండు శిస్తును, బకాయి యున్నచో బకాయిని ఇచ్చివేయఁగలము. తా. మిచ్చినచో బీదలుగూడ నీయవలసినత్తురని శక్తి కలవారుగూడ నిపు డీయలేదు. బీదల చట్టులు, కుండలు మొదగునవి వేలమువేయఁబడును. వారి కీరీతిగా దుఃఖము కలుగును. ఇట్టి స్థితిలో దరిద్రులను కాపాడుట శక్తిమంతుల ధర్మ మని మా నమ్మకము”

ఈపోరాటమున కెక్కుచ ప్రకరణములను వినియోగింపఁజాలను. కాని నాఁడు జరిగిన చక్కని విషయములు చాల నడుగునఁ బడిపోవును. ఖేడాసత్యాగ్రహమును గుఱించి శ్రీ. శంకరలాల్ పరీఖుగారు ప్రామాణికమగు నొక గ్రంథమును * రచించియున్నారు. ఈగొప్ప విషయమును లోతుగాఁ జూడఁ దలచిన వా రాగ్రంథమును జదువుదురుగాక !

ఉల్లి దొంగ

చంపారణ్యము మాటుమూల నుండుటచలనను, వార్తాపత్రకలకు సంబంధము లేకుండఁజేయుటచలనను, అచటికి బయటినుండి జనులు పూఁగ లేదు. ఖేడాపోరాట మటులఁ గాదు. అచటివార్తలు ప్రతిదినమును పత్రకలు ప్రచురించెను. గుజరాతీవారి కీ క్రొత్త వస్తువుమీఁద మోజు పుట్టెను. వారు ధనము కురిపింపఁ దలపెట్టిరి సత్యాగ్రహమున కెంతయో డ బృక్కఱలేదని అంతలో వారికిఁ దెలియుట కష్టము. నే నెంత నివారించినను అక్కఱకు మీఁద ధనమును బొంబాయి నేకు లిచ్చిరి. సత్యాగ్రహ మయినపిదప లెక్కలు చూడఁగా కొంత నిలువయుండెను.

మఱియొక దెస సత్యాగ్రహులకు నిరాడంబర జీవనమును గుఱించి పాఠము చెప్పవలసినచ్చెను. వారు సంపూర్ణముగా నేర్చికొనిరని చెప్పఁ జాలను గాని కొంతకొంత సంస్కరించుకొని రని చెప్పఁగలను.

రైతులకుఁగూడ నిది వింతవస్తువే. కాన నూరూరు తిరిగి సత్యాగ్రహ రహస్యములు వీరికి బోధింపవలసినచ్చెను. సరకారు-ఆఫీసరులు రైతులకు యజమానులు కా రనియు, నౌకరు లనియు రైతు లొసఁగు పన్నులోనే జీతము నొందు రనియు తెలిపి రైతుల భయము పోగొట్టుట ముఖ్యమయిన పని యాయెను. భయము పోఁ గొట్టినను వీరిచేత వినయపాలనము చేయించుటయు, వినయపాలనము చేయవలయు

ఆత్మ కథ

నని యొప్పించుటయు కష్ట మనిపించెను. ఆఫీసరుల భయము దూసికొనిపోవఁగ నే వారు చేయు నచమానములకు బదులు తీర్చికొనకుండు నుండుటెటులు? సత్యాగ్రహికి అభినయము జత యగుచో పాలిగా విషము జత పడినట్లే. నే ననుకొనినంతకంటెఁ దక్కువ వినయమునే వీరు మాపఁ గలిగిరని తుదకు నాకుఁ దెలిసెను. సత్యాగ్రహములో వినయమే కఠినతమమును నంశ మని యనుభవము నుల్లస నేను దెలిసికొంటిని. వినయ మనఁగా గౌరవముగా మాటలాడుటయే కాదు. విరోధులయెడల మనస్సునందుఁగూడ నాదర ముంచుట, సరళభావ ముంచుట, హితము కోరుట: ఇట్టి ప్రవర్తనము వినయము. సత్యాగ్రహి కివి యన్నియు నావశ్యకములు.

మొదటి దినములలో లోకులు చాల ధైర్యము మాపినను సరకారు వారు పని పుచ్చుకొనలేదు. కాని లోకులకు ధైర్యము నృద్ధి పొందె నని తెలిసినకొలఁదియు సరకారువారును, ఉగ్రములగు నుపాధ్యక్షుల నవలంబింపఁ బూనిరి. ఆఫీసరులు పశువులను, ఇంటఁ గనఁబడిన నస్తువులను జప్తు చేసిరి. నాలసపాలు జరిమానాలకు నోచునులు పంపిరి. కొన్ని గ్రామములలో పండిన పంటలు జప్తు చేసిరి. దీనితో రైతులు తిల్లడిల్లిరి. కొందఱు రైతులు పన్ను లిచ్చిరి. కొందఱు తమ చట్టాలను, ముంతలను జప్తు చేసికొనుఁడని ఆఫీసరులయెదుటఁ బడ నయిచిరి. మఱికొందఱు చచ్చిననుసరే తుదిసారికి పోరితీరవలయు నని పట్టుమీఁద నిలువఁబడి యుండిరి.

ఇటు లుండఁగా రైతులెవరో శంకరలాల్ పరీఖుగారి భూమికి శిస్తులు చెల్లించిరి. దీనితో హక్కుదారులు బయలుదేరెను. తన రైతు శిస్తు చెల్లించిన భూమిని ధర్మార్థమిచ్చి శంకరలాల్ పరీఖుగారు

ప్రాయశ్చిత్తము చేసికొనిరి. ఇటులు ఆయన తనప్రతిష్ఠను కాపాడుకొని యితరులకు మార్గదర్శకుఁ డాయెను.

ఒక పొల్లమున ఉల్లి పంటను అయోగ్యమును నీతిగా జప్తు చేసిరి. భయపడిపోయినహారి కుత్సహము కలిగించుటకు మోహనలాల్ పాండ్యాగారి నాయకత్వమున ఆయుల్లిపాయల నచటినుండి వేటొక చోటునకుఁ గొంపొం డని ప్రజలకు నేను సలహా నిచ్చితిని. నాయుద్దేశమున ఈపని చట్టము నతిక్రమించుట కాదు. నిల్లుచున్న పంటను జప్తు చేయుట చట్టమునకు సమ్మతమయినను నిది నీతికి నెఱి సరిగా లూఁచి. కావున నీనీతిగా జరిగినజప్తు ననాదరించుట ధర్మమని నేను సూచించితిని. ఇటు లొనరించి జైళ్లకు వెళ్లుచు, దండ మనుభవించుటయు తప్పనిసరి యని తెలిపితిని. మోహనలాల్ పాండ్యాగారికిని ఇదియే యిష్టము. సత్యాగ్రహమున కిసుమంతయు విరుద్ధము గాకుండు నేవిషయమును గూర్చియేని చెఱసాల కేఁగకుండ ఫేడాపోరాటము ముగింపఁజేయుట మోహనలాల్ పాండ్యాగారికి సమ్మతము కాదు. కావున వీ రీ యుల్లి పంటను తొలగింపఁ దలపెట్టెరి. వీరి కేడెనమండ్రు మిశ్రులు తో డయిరి.

సరకారువారు వీరిని పట్టుకొనకుండ విడనాడుదురా? వీరిని, వీరిసహచరులను అరెస్టు చేసిరి. లోకుల కుత్సహము బలిసెను. చెఱసాలల భయము పోయిననో, రాజవండము లోకుల కశ్రయము కలిగించుటకు బదులు శౌర్యము కలిగించును. విచారణ సమయమున కోర్టుంతయు జనులచే క్రిక్కిరిసి పోయెను. పాండ్యాగారికిని, వారి సహచరులకును కొలఁదినాళ్లు కైదు విధింపఁ బడెను. నాయుద్దేశమున నీ శిక్ష తప్పు. ఈ యుల్లి పంట నచటనుండి తొలగించుట సేనల్

ఆత్మకథ

కోడు లోని చార్యము క్రిందికి రాదు. కోర్టులకు బోవుట మాయద్దేశము కాదుగాన అప్పీలు చేయబడలేదు.

వీరిని జైలునకు దీసికొని పోవునపుడు ఒక పెద్ద యూరేగింపు వీరివెంట నడచెను. నాడు జనులందఱును 'ఉల్లిదొంగ' యను బిరుదుముతో వీరిని సమ్మానించిరి. ఆ సమ్మానము నేటికిని వీరనుభవించుచున్నారు.

ఇక ఖేడా సత్యాగ్రహమును ముందరి ప్రకరణముతో ముగింతును.

భేదాసత్యాగ్రహసమాప్తి

శ్రీపోరాటము తుదకు విచిత్రముగా ముగిసెను. జనులసిపోయిరని తెల్ల మాయెను. పట్టు విడనాడిని వారు ఇంకను పీడింపఁబడి నశింపఁజేయఁబడుదు రని సంకోచించితిని. సత్యాగ్రహి కుపాదేయ మగు మపాయ మేదేని యున్నచో దానితో నీ పోరాటమును ముగింపఁ దలపొసేతిని. అట్టి యుపాయ మనుకోకుండఁ దటస్థించెను. 'ధనికులగు రైతులు శిస్తులు చెల్లించినచో నీవలకడ శిస్తు నసూలా పఱచుట యాపఁబడునని నడియాడు-తాలూకా మాన్లుతుదారు నాకు వార్త పంపెను. నేనాసంగతిని వ్రాసి పంపఁ గోరితిని. అతఁడు వ్రాసిపంపెను. మాన్లుతుదారు తనతాలూకాకు జవాబుదారీ కాఁగలఁడుగాని జిల్లాకుఁ గాఁజాలఁడు గావున నే నీ సంగతిని కలెక్టరు కెఱుకపఱచితిని. 'ఇట్టి హుకుము మీకు తెలియలేదా? యని నాకు సమాధానము వచ్చెను. నే నీ వార్త విని యుండలేదు. కాని యిది నిక్కమగుచో ప్రజల ప్రతిజ్ఞ చెల్లినట్లే. ప్రతిజ్ఞాతమగు వస్తు విడియే. కావున నీ హుకుమువలన సంతసము కలిగెను.

కాని దీనిసమాప్తివలన నాకు తుష్టి కలుగలేదు. సత్యాగ్రహ సంగ్రామము సమాప్తి పొందినతరువాత నుండవలసిన లక్షణ మిందులేదు. కలెక్టరుొక కట్టుబాటు ననుసరించినటులు కనఁబడక యీహుకుమును నిర్వహించెను. మాట యిచ్చుటయేగాని దీని పేదలకు లాభ మంతగా

ఆత్మకథ

కలుగలేదు. పేద లెసరో తేల్చునలసిన యధికారము ప్రజలది. కాని వారం దధికరింపఁజేయఁబడలేదు. ప్రజ కిట్టి శక్తి లేనందులకు నేను చాలఁ జింతింతును. తుద కిది సత్యాగ్రహమునలనఁ గలిగిన జయ మని యుద్ధోషింపఁబడినను నామాపులో నిది ని సేజముననే యుండెను.

ఆరంభముకంటె నంతమున సత్యాగ్రహులను బలవత్తులఁగాఁ జేసినిడిచిన యెడలనే సత్యాగ్రహము శుద్ధముగా ముగిసె ననవలయును. ఇం దిది నాకుఁ గానరాలేదు.

ఇటు లయును దీనినలనఁమనకు కనఁబడని మేళ్లు కొన్ని కలిగెను. వానిలాభమును తునము నేటికిని జూచుచున్నాము. ఇంకను పడయఁగలము. ఈ ఖేడాలుదాయునలన గుజరాతు రైతులకు ప్రబోధము కలిగెను. దీని రాజనీతి తెలియనారంభమాయెను.

శ్రీ. భిసెంటుగారి హోమ్-రుంట్ ప్రచార మీ రైతులను నిక్కముగా స్పృశించెను గాని ఖేడాలుదాయుయే చదువుకొనినవారిని స్వయంసేనకులను రైతుల జీవితములలో సరిగా ప్రవేశపెట్టెనని చెప్పవలయును. సేనకులు రయితుల జీతములో పడుగు పేకలుగాఁ గలిసిపోయిరి. ఈ పోరాటములో తమకుఁగల తేత్రమర్యాద స్వయంసేనకులకుఁ జక్కగాఁ దెలిసెను. వీరి త్యాగశక్తివర్ధిలైను. వల్లభభాయి యీపోరాటమునకు తన నర్పించుకొనెనన్నచో దీని పరిణామము సామాన్య మనుటకు వీలులేదు. వెనుకటిసాలున వరుదలు వచ్చినపుడును, ఈసాలున బారడోలీయందును ఏతత్ప్రయోజనము మనకు బాగుగా తెలిసెను. ఘూర్జరరాష్ట్రమున ప్రజాజీవనమునకు నన్యోజేజ ముదయించెను. నవ్యోత్సాహము చూపఁబ్టెను. రైతులకు తమశక్తి తెలిసెను. ఆశక్తి యిక్కనెన్నఁటికిని ముఖపునకు రాదు.

౧౫ ఖేడా-సత్కాగ్రహసమాప్తి

తమ ముక్తి తమమీదనే, తమత్యాగశక్తి మీదనే యున్నట్లులు
అందఱకుఁ దెలిసెను. భేడావలన గుజరాతులొ సత్యాగ్రహము
కూడకటివేఱు పోసికొనెను. సత్యాగ్రహసమాప్తిచలన నాకు తుష్టి
కలుగకున్నను ప్రజల కుత్సాహము కలిగెను. ఏలనఁగా తమ శక్తికి
మించిన ఘటముచు వారు పడసి రనుకొనిరి. రాజనీతిచలన దుఃఖము
కలుగునో దానిని నివారించు మార్గము తమకు దొరకె ననుకొనిరి. ఘోర
యుత్సాహమున కీజ్ఞానము చాలును.

కాని భేడాప్రజకు సత్యాగ్రహస్వరూపము తిన్నగా తెలియదు.
కావున వీరికి చిక్కులు వాటిల్లినట్లులు మన ముత్తర ప్రకరణముల
జూడఁగలము.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions, including sales, purchases, and expenses. It emphasizes that proper record-keeping is essential for determining the correct amount of tax liability.

2. The second part of the document provides a detailed explanation of the various deductions available to taxpayers. It covers deductions for mortgage interest, state and local taxes, charitable contributions, and other eligible expenses. It also discusses the limitations on these deductions and the requirements for claiming them.

3. The third part of the document addresses the calculation of taxable income. It explains how to start with gross income, subtract allowable deductions, and arrive at the final taxable income figure. It also discusses the impact of tax credits on the final tax liability.

4. The fourth part of the document discusses the various tax rates and brackets that apply to different levels of income. It provides a clear overview of the progressive tax system and how it affects the amount of tax paid based on the taxpayer's income level.

5. The fifth part of the document discusses the importance of paying taxes on time and the consequences of failing to do so. It explains the penalties for late payment and the interest that accrues on unpaid taxes. It also provides information on how to make payments and where to send them.

6. The sixth part of the document discusses the various tax forms that taxpayers are required to file. It provides a brief overview of the most common forms, including Form 1040, Form 990, and Form 991. It also explains the importance of keeping copies of all filed forms for future reference.

7. The seventh part of the document discusses the importance of seeking professional advice when dealing with complex tax situations. It explains that while the information provided in this document is intended to be helpful, it is not a substitute for professional advice. It encourages taxpayers to consult with a tax professional if they are unsure about any aspect of their tax situation.

8. The eighth part of the document discusses the importance of staying up-to-date on changes in tax law. It explains that tax laws are constantly changing, and taxpayers need to be aware of these changes to ensure they are paying the correct amount of tax. It provides information on where to find the latest tax news and updates.

9. The ninth part of the document discusses the importance of keeping accurate records of all tax-related documents. It explains that taxpayers should keep copies of all forms, receipts, and other documents that are used to calculate their tax liability. It also provides information on how long these records should be kept.

10. The tenth part of the document discusses the importance of understanding the basics of tax law. It explains that while it is not necessary for every taxpayer to be an expert on tax law, it is important to have a basic understanding of the principles that govern the system. It provides a brief overview of the key concepts and terms used in tax law.

విక్రమమునకు ప్రయత్నము

ఫేదాలో సత్యాగ్రహము జరుగుచున్నపుడు మహాయుద్ధముగూడ జరుగుచుండెను. దాని సంబంధమున వై సరాయిగారు నాయకులను డిల్లీ కాహ్వానించిరి. నన్నుగూడ రమ్మని పట్టుపట్టిరి. నాకును లార్డ్ ఛేమ్స్ ఫర్డునకును మైత్రి కలవని లోగడనే వ్రాసియుంటిని.

నే నీ యాహ్వానము నంగీకరించి డిల్లీకి వెళ్లితిని. నేనిందు కలుగఁ జేసికొనుట కొక సంకోచము కలదు. అలీసోదరులును, లోకమాన్యులగు నితర నాయకులును దీని కాహ్వానింపఁ బడకుండుటయే నాసంకోచమునకు ముఖ్యకారణము. ఆసమయమున అలీసోదరులు చెఱులో నుండిరి. నేను వీరిని గుఱించి యెక్కువగా వినియుంటినిగాని ఒకటి రెండుమాటులే మాచియుంటిని. వారి సేవనుగూర్చియు, దైర్యమును గూర్చియు పలువురు చెప్పఁగా వినియుంటిని. హాకీమ్ సాహెబుతో నాకు పరిచితి! కాలేగు. స్వ. ఆచార్య రుద్రులును, దీనబంధువు ఆంద్రూజుగారును వీరిని మిగుల ప్రశంసింపఁగా వినియుంటిని. లక్నోలో జరిగిన ముస్లిమ్ లీగునందు శ్వేచ్ కురేశీగారితోడను, బారిష్టరు ఖ్వాజాగారితోడను పరిచయము సంపాదించితిని. డాక్టరు అన్నారీ, డాక్టరు అబుల్ రహమానుగారలతో సంబంధమును బంధించుకొంటిని. మంచి ముసలమానులమైత్రి నన్వేషించుచుంటిని. పవిత్రులు, దేశభక్తులు నగు ముసలమానుల చెలిమి కలిగి ముసలమానుల

౨౬ విశ్వమునకు ప్రయత్నము

అంతర్యమును కనుగొనఁ దలచితిని. కావున ముసలమానులు న న్నెక్కడికి రమ్మనిన నక్కడికి వెళ్లుచుంటిని.

హిందువులకును, ముసలమానులకును సత్యమును స్నేహము లేదని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోనే నాకుఁ దెలియును. ఈయిరువురకును నడుమఁ గల భేదమును పోఁగొట్టుటకు నే నేయుపాయమును విడనాడలేదు.

ముస్లిస్తాత్రము చేసి గాని స్వత్యమును గోలుపడిగాని రాజీపడుట నా కస్వాభావికము. వీరి నేకము చేయుటలో నా యస్థింస కొరపిడి కలుగు ననియు, దీనికి విశాల ప్రయోగ మేర్పడు ననియు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నున్న నాటునుండియు అనుకొనుచునే వెచ్చుచుంటిని. ఆ నమ్మిక నేటికిని ఆరీతిగనే యున్నది. ఈశ్వరుఁడు ప్రతి క్షణమునను ఒరపిడి కలుగఁజేయుచునే యున్నాఁడు. నా ప్రయోగము నడచుచునే యున్నది.

ఇట్టి యాలోచనలతో నేను జొంబాయిరేవున దిగితినిగావున అలీసోదరులను జూడఁదలయు ననుకొంటిని. మాచెలిమి పెరుఁగఁ జొచ్చెను. మాచెలిమి యింకను లెస్సగాఁ బెనవైచికొనకముందే సరకారువారు అలీసోదరులను చెఱ్ఱలో నిడిరి. బేతుల్ జైలునుండియు ఛిందనాడా జైలునుండియు అభ్యనుజ్ఞ కలిగినపు డెల్ల మాలానా మహమ్మదలీగారు నాకు పెద్దపెద్ద యుత్తరములు వ్రాయుచుండెడివారు. నే నలీసోదరులను జూచుట కనుజ్ఞ వేడిసినిగాని యనుజ్ఞ పుట్టదయ్యె.

అలీసోదరులు జైలుకు వెళ్లిన తరువాత ముసలమాను సోదరులు నన్ను కలకత్తాలో జరిగిన ముస్లిమ్ లీగునకుఁ దీసికొనిపోయిరి. నన్ను వారు పన్యసింపఁ గోరఁగా అలీసోదరులను విడిపించికొనుట ముసలమానుల ధర్మమని ప్రబోధించితిని.

ఆత్మకథ

అటుపిమ్మట నన్నలీసుడ్ - కాలేజీకి గొంపోయిరి. మాతృదేశమును నేవించుటకు ఘోరుముకం డని నేనచట పిన్నవారలనుఁ దెలిపితిని.

పిదప నే నలీసోదరుల విడుదలనుగుఱించి సర్కారువారితో పత్రవ్యవహారమును సాగించితిని. ఈసంబంధములో శిలాఘాతమును గుఱించిన వీరి ప్రచృత్తి నవగతము చేసికొంటిని. ముసలమానులతో చర్చించితిని. నేను ముసలమానులకు నిక్కపు నెచ్చెలి నగుమనేని అలీసోదరులను విడిపించుటకును, శిలాఘాతమును పరిష్కరింపఁజేయుటకును పూర్తిగా పాటుపడి తీరవలయు ననుకొంటిని. శిలాఘాతమునుగుఱించి యడుగుట నాకు చాల సహజ మనిపించెను. దాని గుఱిదోషములనుగుఱించి విచారించుటతో నా కాట్టే పని కనబడలేదు. దీనిని గూర్చి ముసలమానులు ప్రార్థించుట నీతి విరుద్ధము కానిచో నే నిక దీనికి మద్దతు చేయవలసియే యున్నది. మతవిశ్వాస మన్నింటికిఁ బైది. ఒకసంస్తువునుగుఱించి అందఱు విశ్వాసము నొకటియే యగుచో నిన్నిమతములతోఁ బనిలేదు. ఒక మతమే యుండును. శిలాఘాతమును గుఱించి ప్రార్థించుట నాకు నీతివిరుద్ధముగా తోఁపలేదు. ఇంతియకాక బ్రిటిషు-ప్రధానమంత్రి లాఇడ్ బార్నిగూడ నీప్రార్థన నంగీకరించెను. కావున అతఁ డిచ్చిన మాటను నెఱవేర్చఁ జేయవలయు ననియు ననుకొంటిని. ముసలమానుల కోరికయందలి గుఱిదోషములను పరిక్షించుట నా యంతరాత్మను తృప్తి పఱచుకొనుటకేగాని ప్రధానమంత్రి లేటెల్లముగనే బాసచేసెను.

శిలాఘాత విషయమున నేను ముసలమానులతోఁ జేరినందులకు మిత్రులును, విమర్శకులును నన్ను తెగ విమర్శించిరి. వీరి నన్నియు విచారించి మాచిన పిదపఁగూడ నాయభిప్రాయమును మార్చికొనవలసిన

౨౬ ఐక్యమునకు ప్రయత్నము

పని నాకుఁ గాన రాలేదు. ఇందులకు పశ్చాత్తాపము చెందినదిగాని పనియుఁ గానరాలేదు. నేను ఇట్టి చిక్కు మఱియొకటి చచ్చునేని నాయాచరణ మీరీతిగనే యుండఁగలను.

ఇట్టి యాలోచనలు కడుపునఁ బెట్టుకొని నేను డిల్లీ కేగితిని. ముసలమానుల యిక్కట్టులఁగూర్చి నై సరాయితో మాట్లాడిఁ దలఁచితిని. నాటి కింకను ఖిలాఫతు ఒక సంప్రాప్తస్వరూపమునకు రాలేదు.

నేను డిల్లీకి చేరఁగనే దీనబంధు-ఆంగ్రహాజుగా రొక పూర్వపక్షము చేసిరి. ఇంగ్లండు ఇంటిల నడుమ నొక సుప్తసంధి జరుగుచున్న దని ఇంగ్లీషు పత్రికలలో ప్రకటిత మాయెను. కావున ఆంగ్రహాజుగారు 'ఇట్టి సుప్తసంధి లింగ్లండునకును ఇతర దేశములకును జరుగుచున్నపుడు మీ రీసభలో పాల్గొనుట నీతివిరుద్ధము గాదా?' యని నన్నడిగిరి. నా కీ సుప్తసంధి సంగతి తెలియదు. కాని దీనబంధువు చెప్పినఁ జాలును. కావున ఆసభలో నేను పాల్గొనుటకు శంకించుచుంటినని లార్డ్ ఛేంబెర్స్ ఫర్డుకు వ్రాసితిని. ఈ విషయమును సుజీంచి చర్చించుట కతఁడు నన్నుఁ బిలువనంపెను. ఇతని తోడను, ఇతని కార్యవర్తి ఎ. మేఫీతోడను దీర్ఘముగా చర్చించితిని. శుట్టు తుద కీ సభలో పాల్గొనుట కంగీకరించితిని. నై సరాయిగారి వాదసంక్షేప మిది: 'బ్రిటిషు-మంత్రమండలి చేయు ప్రతి పనియు నై సరాయికి తెలిసియుండు నని మీ రనుకొందురా? బ్రిటిషు సరకారు వారెన్నఁడును పొరపాటు చేయ రని నేనుగాని మఱియొకరు గాని నిర్ధారింపఁ జాలరు. మొత్తముమీఁద బ్రిటిషు పరిపాలనము లోకమునకు కల్యాణము కలుగఁజేయు ననియు, మొత్తముమీఁద హిందూదేశము బ్రిటిషు సంబంధము నైన లాభము బడసె ననియు

ఆత్మకథ

మీ రంగీకరింతురేని బ్రటిషు రాజ్యమున కిట్టి యాపత్సమయమున సాయము చేయుట ప్రతివానికిని ధర్మమని మీ రెలుగెత్తి చెప్పరా? బ్రటిషు-పత్రికలలో గుప్త సందేహినిగుఱించి నేనును జదివియుంటిని, దీనివిషయ మింతకన్న నెక్కువగా నాకును దెలియదని, ప్రమాణ పూర్వకముగాఁ జెప్పుచున్నాను. పత్రిక లెన్ని గప్పాలు ప్రకటించునో మీకును దెలిసిన విషయమే. పత్రికలలో వచ్చిన యొక చెడు మాటనలన మీ రిట్టి యాపత్సమయమున సాయపడుట మానుకొంగురా? యుద్ధము ముగిసిన తరువాత నీతినిగూర్చి మీయిష్టము వచ్చినన్ని ప్రశ్నలు వేయవచ్చును; మమ్ములను కావలసినంత విమర్శింపవచ్చునుగాని నేడుమాత్రము కాదు.

ఈవాదము క్రొత్తదే కాదు. కాని ఆసమయమున, ఆరూపమున నా కది క్రొత్తగాఁ గానిపించెను. నేను సభకు వచ్చెద నని యంగీకరించితిని. ఇంక ఖిలాఫతును గుఱించి వైసరాయికి కమ్మ న్నాయుటకు నిశ్చయింతిని.

యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

సభకు నేను హాజరయితిని. యుద్ధమునకు మనుష్యులను పోగుచేయవలయు నను ప్రస్తావమును నాచేత సమర్థింపఁ జేయవలయునని నై సరాయికిఁ జాల నిచ్చ యుండెను. నేను హిందీ, హిందూస్తానీ భాషలలో మాటలాడుదునని ప్రార్థించితిని. నై సరాయిగా రందుల కంగీకరించుచు నింగ్లీషులోఁగూడ మాటలాడఁగోరిరి. అచట దీర్ఘముగా నుపన్యసింపవలసిన పనిలేదు. నే నీ వాక్యము చెప్పితిని: 'నాకుఁ గల కార్యభారమును చక్కగా గ్రహించి నే నీ ప్రస్తావమును సమర్థించుచున్నాను.'

హిందూస్తానీలో మాటలాడినందులకు నాకుఁ జాల ధన్యవాదములు వచ్చెను. నై సరాయిగారి సభలో మేమెఱిగినంతవఱకు హిందూస్తానీప్రసంగమున కిదియే ప్రథమ దృష్టాంత మని యుండటముకొనిరి. ఈ ధన్యవాదములకును, ఈ ప్రథమదృష్టాంతమును మాటకును నా మనసు నొచ్చెను. నేను సిగ్గులితిని. జౌరా మనగతి! మనదేశమునందు, మనదేశమునకు సంబంధించిన సభయందు, మనభాషను బహిష్కరించి యవహేల చేయుట యెంత దుఃఖవార్త! ఓహో! నే నొకటి రెండు హిందూస్తానీ మాటలు మాటాడినంతనే నాకు ధన్యవాదములా? ఈప్రసంగము మనదుర్దశను తెలుపదా? సభలో పలికిన యొకవాక్యమే నాకింత గౌరవము తెచ్చిపెట్టెను. నే నా సభనుగాని, నాసమర్థనమునుగాని మఱచఁజాలను. డిల్లీలో నాచేయవలసిన

ఆ త్మ క థ

పని యొకటికలను. వైసరాయి కొకయు త్తరము వ్రాయవలసియున్నది. అది తేలికపనిగా తోచలేదు. సభకు నే నెందులకు వెళ్లితినో, యెటులు వెళ్లితినో, భవిష్యదాశ యెట్టిదో, ప్రజలకును సరకారువారికిని స్పష్టముగాఁ దెలుపుట యావశ్యకమని నే ననుకొంటిని.

వైసరాయికి కమ్మ వ్రాసితిని. అందు లోకమాన్య తిలక్, అలీ సోదరులను రావింపకుండుటకు నాభేషమును తెలిపితిని. మరియు ప్రజల కోరికలను, యుద్ధములనఁ బొడమి యున్న ముసలమానుల కోరికలను ఉల్లేఖించితిని. ఈ యుత్తరమును ప్రకటించుటకు వైసరాయి యనుమతి వేడితిని. వైసరాయి సంతోషపూర్వకముగా ననుమతించెను.

సభ యంత మొందఁగనే వైసరాయి సిల్లాకరుగుటచే నే నీ కమ్మను సిల్లాకుఁ బంపవలసివచ్చెను. టపాలోఁ బంపుచో నాలస్య మయిపోవును. ఈయుత్తరము చాలఁ బ్రముఖమయినది నాయుద్దేశము. ఎవరికో యొకరి కిచ్చి పంపుట కిష్టములేదు. పవిత్రుడగువానిచేఁ బంపవలయునని నాతలఁపు. దీనబంధు ఆండ్రూజుగారును, సుశీల రుద్రులును రెన. ఐర్లండ్ గారి పేరు సూచించిరి. చదివిచూచికొందును. శుద్ధముగా నున్నదని తోచినయెడల నీకమ్మను గొంపోవుదును, అని వా రనిరి. వారు చదివి చూచుకొనిరి బాగున్నదని దీసికొని పోవుదు ననిరి. రెండవతరగతి టికెట్టువేల యిత్తునంటినిగాని వారు దాని కంగీకరింపక రేయి పయనమయినను ఇంటరులోనే వెళ్లిరి. వీరి నిరాడంబరత, సరళత, స్పష్టతయు నన్ను మోహింపఁజేసెను. ఈరీతిగా పవిత్రపురుషుని చేతితోఁ బంపఁబడిన యీకమ్మ నాయుద్దేశ ప్రకారము మంచిపనినే చేసెను. దీన నామార్గము సరళమాయెను.

౧౭ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

యుద్ధమునకు మనుష్యులను బ్రోగుచేయుట నాకెంతవ పని. నే నీ యాచనను ఖేడాలోఁ జేయక మఱి యేడఁజేయును? నాసహచరులనుగాక మొదట మఱి యెవరిని రమ్మందును? ఖేడా పేరఁగనే వల్లభభాయి మొదలగు వారితో నాలోచించితిని. వారిలోఁ గొందఱు నా దరఖాస్తును సమ్మతించలేదు. సమ్మతించిన వారికిని పని జరుగునని నమ్మకములేదు. నేను రమ్మని కోరుచున్న ప్రజావర్గమునకును గవర్న మెంటువారికిని ప్రేమయన్న మాట లేదు. గవర్న మెంటువారి ఆఫీసులవలన వారికిఁగలిగిన దుఃఖానుభవము లింకను గుర్తు తప్పలేదు.

ఇటు లయ్యును నారు పనిచేయఁ దలఁచియే యుండిరి. కార్యారంభమాయెను. వెంటనే సంగతिसందర్భములు నాకుఁ దెలిసి వచ్చెను. నా ఆశావాదమున* కాఘాతము కలిగెను. ఖేడాపోరాటమున వీరు తమ బండ్ల నుచితముగా మా కిచ్చి యుండిరి. ఒక సేనకునకు నలుగు రయిదుగురు స్వయంసేవకుఁ బంపిరి. అటువంటిది యిప్పు డెట్లె యిచ్చినను బండికి కఱివాయెను. ఇంక స్వయంసేవకుల మాట చెప్ప వలయునా? మే మింతటితో ఆస లుడుగ లేదు. బండ్లను విడిచి రెండు కాళ్ల బండ్లమీఁదనే పయనించితిమి. రోజు కిరుచది మైళ్లు నడువలసి వచ్చెడిది. మాకు బండ్లనే యొసఁగనిచో నింక భోజన మిడుదురా? అన్న మడుగుటయు నంత బాగుగా లేదు. కావున ఎవరితోఁలెలో వా రాహారమును గొనిపోవలయు నని నిశ్చయించితిమి. వేసవిగావున పడకసామానుతోఁ బని పట్టలేదు.

* Optimism.

ఆత్మకథ

మేము వెళ్లిన చోటులన్నెల్ల సభలు జరిపితిమి. జనులు వచ్చేడి వారు కాని యొకరో యిద్దఱో సిపాయలుగాఁ జేరెడివారు. ‘మీ రహింసావాదులుగదా! అస్త్రములు దాల్చుఁ డని మా కెటులు చెప్పఁగలరు! సరకారువారిండియా కేమి మే లొనరించిరి? మమ్ములను దోడు రం డుటకు వారికి మొగ మెటులు చెల్లును?’ అని యీ రీతిగాఁ బ్రశ్నలను నామీఁద గుప్పెడివారు.

ఇటు లయ్యును మా సతత ప్రయత్నము పని చేసెను. తగినంత మంది రాఁ దొడఁగిరి. మొదటి తుకిడీని బంపినపిదప మార్గము సరళ మగు నని యాసించితిమి. ‘ఈ కూటువమూఁక నెచట నుంపవలయు’ నని కమిషనరుతో నేను సంప్రతింపమొద లిడితిని.

కమిషనరులు డిల్లీనమోనాతో ప్రతిచోటను సభలు జరుప నారంభించిరి. అట్టి దొక సభ గుజరాతులోఁగూడఁ జరిగెను. ‘సహచరులతో రండు’ని నా కాహ్వానము వచ్చెను. మేము సభకు హాజ రయితిమి. డిల్లీలోనే నాకు తక్కువ గౌరవము కలిగె ననుకొంటిని. ఇక్కడఁ నంతకును దక్కువ. ‘దేవరవారి దివ్యచిత్తము!’ అని చేతులు నలుపుకొన వలసిన నాతావరణమునందు నాకు సుఖము లేదు. తుదికెటులో మాటలాడితిని. నే నిచటఁ గొంచె మెక్కువ సంభాషించితిని. నాసంభాషణమున ఆఫీసరుల ముఖస్తుతి లేదుగాని యొకటి రెండు చుటుకు మాటలు కలవు.

సిపాయలుగాఁ జేరవలసిన దని కొన్ని పత్రిక లచ్చొత్తించి యుంటిని. ఈయాహ్వానమునఁ గల యొక విషయము కమిషనరుకు కటువుగా నుండెను. దాని సార మిది: “బ్రిటిషురాజ్యము మన కపకారము చేయఁ దలపెట్టిన చట్టములలోనికెల్ల మన జాతిని జాతిని

౨౭ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

అస్త్రగహితముగాఁ జేసిన చట్టము చట్టములలోనికెల్ల పాడు చట్టము. ఆరమ్మసుఆత్మను రద్దు చేయించుటకును, అస్త్రశిక్ష నేర్చికొనుటకును ఇది మనకు పుణ్యకాలము. ఈ యాపత్సమయమున నడుమతెగతి జను లిచ్చాపూర్వకముగా సాయపడుదురేని యపనమ్మకము తొలగి యస్త్ర సిష్టముపసంహరింపఁ బడును. "ఈనిషయము నెత్తి చూపి కమిషనరు 'మనకు మత భేదము లున్నను మీరు నచ్చుట నాకు సంతోష'మనెను. నాకుఁ జేతనయినంత మంచిమాటలతో నా మతమును నేను సమర్థించు కొంటిని.

నై సరాయిగారికి వ్రాయఁబడిన ఉత్తరపు సారాంశ మిదిగో:

యుద్ధసభకు వచ్చుటకు నేను వెళుకాడితినిగాని మీతో మాటలాడినపిదప నాకు సంకోచము పోయెను. నాకుఁ దమమెడఁగల మహదర్శమే దీనికి ముఖ్యకారణము. ఈసభకు లోకమాన్యులగు తిలకుగారిని మిసిస్ బెసంటును, ఆరీ సోదరులను అహ్మదాబాద్ పోవుటయే నేను రాకపోయిన కారణములలో ముఖ్యకారణము. వీరు చాల శక్తికల నాయకులు. ఇష్టవారి నాహ్మదాబాద్ సరకారువారు చాల పొరపాటు వడిరని నే ననుకొనుచున్నాను. అయినను దాటినది లేదు. అయ్యా ప్రాంతములలో జరుగు నదిలకు విరి కాహ్వానము వంపవచ్చును. ఎంత మతభేదమున్నను ఏరాజ్యమేనియు నిష్టి నాయకుల ననాదిరింపఁ జాలదని విన్నవించుకొనుచున్నాను. స్థితిగతు లిటులుండుట వలన నేను కమిటీలో చేరఁజాలక పోతిని. సభలో ప్రస్తావమును సమర్థించుట తోడనే సంతుష్టి వడితిని. నాయంపిన సూచనలను సరకారువారి రంగీకరించురేని వెంటనే నే నీవదిలోఁ బ్రవేశింపఁగలుగుదునని తలఁచుచున్నాను

ఏరాజ్యమునది దిక్కుమందు మేము సంపూర్ణముగా భాగస్వాములము కాఁగల మని యాశ పెట్టుకొనుచున్నామో ఆ రాజ్యమున కాపదవచ్చినపుడు సాయపడుట మాకు ధర్మము. మరియు మేము సాయము చేసినచో మాకు గావలసిన దానిని వడిగాఁ బడయగల మను నాశయు మాకుఁ గలదు. కావున తమరు మా కాశ పెట్టిన సంస్కరణములలో కాంగ్రెసు మస్లిమ్ లీకుల ముఖ్యప్రార్థనలకును సమావేశము ఉండఁగలదని తలఁచుటకుఁ బ్రజల కధికారమున్నది. ఈ యుద్ధము జరుగు చున్నంతవఱకు ప్రజలు హిమ్మతులు మొదలగు మాటలుఁగూడ మాటలాడుకుండ

ఆత్మకథ

జేయుటకుఁ బ్రయత్నించెదను మరియు శక్తికలవారి సందఱను యుద్ధమునకుఁ బోవ ప్రేరణచేయుదును. ఇటుల చేయుటవలన భారతీయులు గొప్పభాగస్వాములుకాఁగలరు. దీక్షతో వర్ణభేదము, దేశభేదమును సమసిపోఁగలవు.

చదువకొనినవా రిందు చాలఁ దక్కువగా నుపరించు మార్గము లిట్టి. జనసామాన్యమునందు పీరికి నటుకలది తక్కువ. నేను హిందూ దేశమునకు వచ్చిననాఁటనుండియు జనసామాన్యమునందు చాల పరిచయము సంపాదించితిని. పీరికి హిందూమతాల్ సంపాదించవలయునని గట్టి పట్టుగలదు. హిందూమతాల్ లేనిచో జనుల కించకయు నంతనకు లేదు. హిందూమతాల్ సంపాదించుట కంత త్యాగము చేసినను తక్కువయే యుగించుకొనునని పీరి యుద్దేశము. కావున సామ్రాజ్యమున కంతమంది క్షయంసేవకలను నమకూర్చుఁగలనో అంతమందిని నమకూర్చు గలనునని ఆర్థిక సాహాయ్యము నుగచించి నేను చెప్పఁజాలను. ఈయనను భారతదేశము తన శక్తికి మించియే ధన మొనఁగెనని నాకుఁ దెలిసినంతలో జెప్పఁగలను. నేను ప్రాణము లొడ్డఁ దలఁచియే యుద్ధసభలోని ప్రస్తావమును సమర్థించితి నని చెప్పఁగలను. కాని మాస్థితి వేటు. మేమేదుకాణమునను భాగస్వాములముకాము. మా సాయపుఁ బునాది భరిత్యరాకకుఁ దీయఁబడినది. ఆయాశ యెట్టిదో విశేషరూపముగాఁ దెలుకఁ దలచుచున్నాను. నేను భేరములాడుట లేదు. మే మిందు నిరాశులమగుదుమేని నేటివఱకును మాకుఁగల గౌరవమెల్లయు కల్లయయి పోవును.

మీలో మీకుఁ గల జగదములను మానుకొనుఁడని మీరు చెప్పిన మాటలకు అఘోసరులు చేసెడి బాధకు అత్యంతమును నహింపుఁడని యర్థమగుచో నట్టిసహన మనంబవమా. చేయవలయునని యొక పద్ధతి పెట్టుకొని దాని ప్రకారము చేయుబాధ నెదురుకొని యరిగట్టుట నార్హము. కావున ఎవరినేని యనాదరింపవలదనియు పూర్వ మెన్నఁచి యాదరింపఁబడని ప్రజాభిప్రాయము నాదరింపవలయు ననియు తమ రాఘోసరులకు సూచన చేయవలయును. చంపారణ్యమున నేండ్లతరబడియున్న బాధను విరోధించి నేను బ్రిజ్ఞానానుయాయుక్కు సర్వమహత్త్వమును రాటితిని. సత్యమునకుఁగను దుఃఖమును నహించు శక్తి కలిగినపుడు రాజ్యమునందు నిజమగు శక్తిరేవఁయు ప్రజాభిప్రాయమునందే కల దనియు భేదావ్రజలు కనుఁగొనిరి. లోఁగడ రాజ్యమనిన కాపము వెట్టు ప్రజల కిపు డంత కోపములేదు. సరకాయవారు నవినయమగు నాజ్ఞోల్లంఘనముకు నహించిరి. కావున ప్రజాభిప్రాయము నిఁకనెంతమాత్ర మనాదరింప రని లికి విశ్వాసము కలిగెను. ఇ కన్నియు పరికించి చూడఁగా చంపారణ్యమునందును భేదాయందుకు నా కావించిన పనులు యుద్ధమునకు పాక్షాత్సేవ యగుచున్నవి. 'నీ విట్టిపనులను మాను' మన్నచో గాలి పీల్చుకొనవలదని

౨౨ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

కాసిండినటులే. నేను శస్త్రబలమునకు బదులు ఆత్మబలమును అనగా శ్రేమబలమును లోప్తియమునుగాఁ జేయుటలో సఫలఁడ నగుదునేని ముల్లోకము లెత్తివచ్చినను హిందూదేశము నెదురుగా నిలువఁబెట్టఁగలను. కావున అసేకసమయములందు దుఃఖమును సహించుట యను సహనవశీతి వాదీవనమునందు జేర్చిందిపోవునటులు వాగుత్తను నిరుమించుకొనుచున్నాడు మరియు విశరులనుకూడ నీనీతిచే యవలంబింపుఁ దని చెప్పుచున్నాను. మరియు నే నేమి యొనరించినను ఈనీతి యద్వితీయ మయినదని తెలుపుటకే యొనరించుచున్నాను.

తుట్టతుడిమాట: ముసలిమానుల రాజ్యములగుటచింది గట్టిమాట యిరదని బ్రతిష్ఠ-మంత్రులను తో మడుగవలయునని కోరుచున్నాను. ప్రతి ముసలిమానునకును ఈచింత కలదని తో నొజ్జియే యున్నారు. నేను హిందువనయియుండి వారి కష్టముల సూరక చూచుచుండఁజాలను. వారిదుఃఖములు మాకునుదుఃఖములే. ముసలిమాను రాజ్యములహక్కులఁ గాపాడుటలోను, వీరి భర్తృస్థలములను విచారించి యాదరించుటలోను హిందూదేశము కోరిన సొమురాలు నిచ్చుటలోను సామ్రాజ్యక్షేమ మిమిడియున్నది నా కాంక్షయులయెడఁ బ్రేమ కలదు గావున నే నీ కమ్మ వ్రాసితిని. మరియు ఆంక్షయులయందు నా కట్టి నమ్మిక కలదో అట్టి నమ్మికనే ప్రతిహిందువునందఁన. కలిగింపఁదలచుచున్నాను.

మృత్యు పథము

యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుటలో నా పేను చివికెను. బెల్లము, గుండగా జేసిన వేరు సెనగపప్పు, నిమ్మలు నాకానాటి ముఖ్యాహారము. వేరు సెనగ యధికముగా తినుచు యపథ్యమని నాకుఁ దెలియునుగాని యధికముగనే తింటిని. దీనితో అతిసారము పుట్టెను. నడుమనడుమ నాశ్రమమున కరుగుట, నాకు మామూలు. ఈ మాత్ర మతిసార మే మంత చేయునని, నా మామూలు చొప్పున చీకటిపడువేళ నాశ్రమమున కరిగితిని. నే నాగోజులలో మందు వాడుట చాలవఱకు మానితిని. ఆనాఁ డుపవసించినచో తగ్గి పోవు నని నమ్మితిని. మఱునాటి ప్రాద్దున దేనిని ముట్టలేదు. దీనితో కొంత యుపశాంతి కలిగెను. ఇంకను ఒకటి రెండు లంఘనములు పడు నని నాకుఁ దెలియును. ఒకవేళ ఆకలి యగుచో ఖల రసము తక్కువే తేదీయు పుచ్చికొనఁగూడ దనుకొంటిని.

ఆనాఁ డేదో పండుగ. మధ్యాహ్నమునఁగూడ నేమియును గొన నని కస్తురబాయికిఁ జెప్పినటులు గుఱుతు. కాన కస్తురబాయి నన్ను మఱపించెను. నేనును మఱచితిని. నే నపు డే జంతువు పాలను త్రావుట లేదు. పాలనుండి పొడమిన ద్రవ్యములు గూడ నాకు నిషిద్ధములు గావున నేయిమజ్జిగలు గూడ నా కనుపాదేయములు. కాన నేతికిబదులు నూనె కలిపి యొక గోదుమపిండి వంటకమును నా కొఱకు ప్రత్యేకముగా కస్తురబాయి తయారు చేసెను. ఒక

గ్లాసెడు మినుపకట్టుగూడ నాకొఱకు ప్రత్యేకింపబడెను. నా కివి యిష్టము: 'కస్తూరబాయి మాట దక్కింపవలయును, నాలుకకుఁ దృప్తిని చేయవలయును, శరీర రక్షణమును జూచుకొనవలయును,' అని తలచితిని. కాని ఎప్పుడో యని నైతాను నానోటిముందే కావలియుండెను. తినఁ దొడఁగితిని. గొంతవఱకుఁ దింటిని. రుచి తీరెను. యమునకు చీటి జెల్లెను. తిని గంటకాకమునుజే అతిసారము ప్రకోపించెను.

రాత్రికి నడియాదు చేరవలయును. సాబరమతీ స్టేషనునకు నడచితిని. ఆమెలుంబావు దూరము గూడ నాకు నడచుటకుఁ గష్టమాయెను. అమదాబాదు స్టేషనులో వల్లభభాయి నన్నుఁ గలిసెను. నాకు నొప్పి మిక్కుటమాయెను. నేను నలిగియుంటి నని యతఁడు గ్రహించెను. కాని ప్రాణాంతకమగు నీబాధ నితనికిఁ గాని, యెరులకుఁగాని నేను తెలియనీయలేదు.

సుమారు పదిగంటలకు నడియాదు జేరితిమి. స్టేషనుకును, అనాథాశ్రమమునకును అరమైలులోపు. ఇది నాకు పదిమైళ్లనిపించెను. చచ్చి చెడి బసకు చేరితిని. బాధ పెరిగిపోవుచుండెను. నిముస నిముసమునకును అనుమానము కలుగుచుండెను. దానితో నిఁక నిలువలేక పోతిని. నాబాధ నందఱకును జెప్పివైచితిని. పడక వేసితిని. ఇంతవఱకు మఱుగు దొడ్డి కరుగుచుంటిని. అపుడు కమోడు గోరితిని. ఇందులకు చిన్నతనముగానే యుండెనుగాని కోరక వీలు లేకపోయెను. ఫూల్ చందుగారు మెలుపునలే పరుగిడి కమోడు తెచ్చిరి. సహచరు లందఱును విన్నబోయి నా చుట్టును మూగిరి. వీరి ప్రేమ యపారము. కాని నాబాధ తీసివేయఁగలరా? పైగా నాపట్టుదలకు పారము లేదు. ఇది వారి సంతాపమునకు మఱికొంచెము తోడు. వైద్యుని పిలుచుకొని

ఆత్మకథ

నత్తు మనిరి. నే చలదంటిని. మందు పుచ్చుకొనను, చేసిన పాప మనుభవించు నంటిని. నా సహచరులు దీని నంతయు దుఃఖముతో సహించిరి. ఇరుచది నాలుగుగంటలలో ముప్పది నలుబది సార్లులావలికి వెళ్ల వలసినచ్చెను. భోజనము మానితిని. గత దినమున ఫలరసముగూడ మానితిని. హితవును లేదు.

నేటిపంటకు రాతిచంటిదనుకొన్న నాశరీర మప్పటి కప్పుడు మట్టికన్న హీన మయిపోయెను. ఉన్న శక్తి యంతయు మటుమాయ మాయెను. డాక్టరు కాసుగా గారు విచ్చేసిరి. మందుగొనుడని బతిమాలిరి. నే నొప్పుకొనలేదు. ఇంజెక్ష నిత్తు ననిరి. చల దంటిని. అపుడు నా కింజెక్ష ననినఁ దెలియమి నవ్వుచేటు. అది దేనిదో రసి యనుకొంటిని. కాని పిదప నది యొక యోషధీరసమని తెలిసెనుగాని. తెలియుసరికి అక్కఱ దాటిపోయెను. విరేక మాగలేదు. అలపు వలన కాకతగిలి సంధించెను. మిత్రులు గడబిడపడి డాక్టరులను బిలిచిరి. వారుచ్చిరిగాని వారిమాట వినని యీకొఱపనగొయ్య కెటులు కుదుర్పఁగలరు?

నేను అంబాలాలుగారును, వారి ధర్మపత్నియు నడియాదు వచ్చిరి. నామిత్రులతో నాలోచించి అమదాబాదులోని తమ మీర్జాపురపుబంగళాలోనికి మిగుల జాగ్రత్తతోఁ దీసికొనిపోయిరి. నా కీ వ్యాధిలో జరిగిన యీ నిర్మలనిష్కామసేవకంటె నధికమగు సేవ యెవరికిని జరుగదు. ప్రతిదినమును జ్వరము కొంచెముగాఁ దగులుచు వచ్చెను. శరీరము శుష్కించికొనుచుఁబోయెను. ఇంకను కొన్నాళ్ల పా టిటులేయుండినచో లేవలేని స్థితి వచ్చుననుకొంటిని. అంబాలాలుగారి బంగళాలో నింతప్రేమతో, వేయికనులతో నిటులు నేను

మాడఁబడుచున్నను మనసు నిలుచక ఆశ్రమమునకుఁ బంపుమని కోరితిని. నాపట్టుదల కతఁడు న న్నాశ్రమమునకుఁ గొంపొయెను.

నే నిటు లాశ్రమమున మంచమునఁ బడి యటునిటు కొట్టుకొనుచుండఁగా ‘జర్మనీ సంపూర్ణముగా ఓడిపోయె’ ననియు నిఁక జనమును పోగుచేయ నక్కఱ లేదని కమిషనరు కబురు చేసె’ననియు నల్లభభాయివార్త తీసికొనివచ్చెను. నే సంతటితో జనమును పోగుచేయఁలయుననుచింతఁ బొసితిని. దీన శాంతి కలిగెను.

జలచికిత్సచే శరీరము కొంచెము నిలుచఁబడియుండెను. అతిసార మాగిపోయెను. కాని బలము పట్టలేదు. వైద్యులు, డాక్టరులును పలురకముల సలహా లొసఁగిరి. కాని నే నే మందును గొన నెంచలేదు. ఇరువురు పూవురుమిత్రులు ‘పాలమీఁద ఒట్టున్నది గాన మాంస రసము గ్రోలు మనియు, మందుగా మాంసము గొన్నచో హాని లేదనియు యాయుర్వేదమునుండి ప్రమాణము లీయఁదొడఁగిరి. ఒక మిత్రుఁడు కోడి స్రుష్టఁ దినుమనెను. కాని నే నీయుపదేశములలో దేనినేని గయికొనలేదు. అన్నింటికిని నా జవా బొకటియే—

నేను శాస్త్రమును ప్రమాణముగాఁ గొని ఖాద్యాఖ్యాద్య నిర్ణయము గావింపలేదు. అది నాజీవనముతోపాటు స్వతంత్రముగా నిర్మిత మాయెను. ఆనస్తువు నీవస్తువును దిని బ్రతుక నలయు నను లోభము సుంతయు నాకు లేదు. నాపుత్రులకు, నాభార్యకు, నామిత్రులను విధించిన ధర్మమును నా దగ్గఱకు వచ్చినపుడు నేనెటులు మానుకొందును ?

ఇంత దీర్ఘవ్యాధి నాజీవితమున నిదియ మొదలు. ధర్మమును పరీక్షింపను, పట్టిమాడను నా కీ వ్యాధి యలభ్యయోగముగా

ఆ త్మ క థ

తటస్థించెను, ఒక రాత్రి నే జీవింప ననుకొంటిని. మృత్యుదేవత నాయెదుట నిలువఁబడినటు లుండెను. శ్రీ. అనసూయా బహేనుకు నార్త పంపితిని. ఆమె పరునెత్తుకొని వచ్చెను. వల్లభభాయి వచ్చెను. ఠాక్తరు కానుగాగారు వచ్చి నాడి మాడి 'ఇప్పుడు భయపడవలసిన చిహ్న మిసుమంతయు నాకుఁ గానరాదు, నాడి బాగుగా నున్నది, బలము లేమివలననే మీ కీ యలజడి' యని చెప్పిరి. కాని నేను నమ్మ లేదు. ఆరాత్రి గడఁచెను. నా కారేయి నిదుర లేదు.

ప్రాతః కాలము. మృత్యువు రాలేదు. కాని బ్రతుకఁగల నను నాశ నాకుఁ గలుగలేదు. మృత్యు వాసన్నముగా నున్న ఓని తలఁచితిని. నామిత్రుల వలన గీతలను వినుచు ఉన్నకాలము నుపయోగించుకొన నెంచితిని. ఏ పనికిని శక్తి లేదు. చదువుటకేని శక్తి లేదు. మాటాడుట కిచ్చలేదు. ఒక్క మాట పలికినను తల గిర్రు మనును. బ్రదిమిలో తీసి పోయెను. బ్రతుకుటకొఱకే బ్రతుకుట అనఁగా ఊరక బ్రతుకుట యనుమాట నాకు గిట్టదు. పని పాటలు లేక, మిత్రులచే చాకిరి చేయించికొనుచు మెలమెల్లగా చివికి పోవు దేహమును జూచికొనుచు మారుచుండుట నాకుఁ గష్టముగాఁ దోఁచెను.

నే నిటులు మృత్యువునకు కని పట్టుకొని యుండఁగా ఠాక్తరు తల వలకరుగారు విచిత్రమగు నొకజంతువును వెంటఁబెట్టుకొని వచ్చిరి. ఆ విచిత్రజంతు వొక మహారాష్ట్రుఁడు. అతనికి హిందూస్తానీ రాదు. మాచే మాడఁగనే నావంటి వికారపు వాఁడే యని తోఁచెను. అతఁడు తన వైద్యమును నామీద నుపయోగింప వచ్చెను. అతఁడు గ్రాంట్ మెడికల్ కాలేజీలో విద్య నంతయు పరి పూర్తి చేసికొనెను గాని డిగ్రీ పుచ్చుకొనకుండ వచ్చివేసెను. ఇతఁడు బ్రాహ్మసామాజికుఁ డని నా కిటీవలఁ దెలిసెను. అతని పేరు కేలకర్. స్వభావముచే గడు

స్వతంత్రుఁడు. మంచు వైద్యమునం దతనికిఁ గడు నమ్మిక. నా జబ్బు విని తన వైద్యము నాకుఁ జేయ నచ్చిననాటనుండి యితనికి 'ఎస్ డాక్టరు' అను బిరు దిచ్చితిమి. ఇతనికిఁ దన యభిప్రాయముల యెడఁ పట్టుదల మిస్కటము. డిగ్రీ గల డాక్టరులకు దెలియని కొన్ని విషయములు తాను దెలిసికొనె నని తన విశ్వాసము. తన నమ్మిక మితఁడు నాకుఁ గలిసింపఁ జాలకపోవుట మాయరువురకును చింత్యము. నే నొకహద్దునకు కితని పద్ధతి నమ్ముదును. ఇతఁడు కొన్ని సిద్ధాంతములను తొందరపడి కావించె నని నా యభిప్రాయము

అతఁడు కనుఁగొనిన విషయములు నిక్కములగుఁగాక, కల్లలగు గాక! నా శరీరము నతని వైద్యపరీక్ష కిచ్చితిని. బాహ్యోపచారములచే నారోగ్యము గొనుట నా కభిమతమే. ఇంతియకాక మంచువైద్య మనఁగా జలవైద్యమే. కావున నాశరీరము నంతయు మంచుతో తోమ మొదలిడెను. అతఁడు చెప్పినంత ప్రయోజనము నా శరీరమున గలిగె నని నమ్మకున్నను మృత్యువునకు కాచుకొని యున్న నేను బ్రతుకు తెన్ను పట్టితిని. కొంచె ముత్సాహము కలుగజొచ్చెను. మానసోల్లాసముతోపాటు శారీరకోత్సాహమును గనుపట్టఁ జొచ్చెను. ఆకలి పుట్టెను. పది పదియేను నిమిషములు నడయాడఁ దొడగితిని. 'ఇక గ్రుడ్లరసముఁ గొనుఁ డు! ఇంత కెక్కుడు పాటచము రాఁ గలదు. నా కిట్టి నమ్మిక కలదు. గ్రుడ్లు పాలవలె నిర్దోషములు. అవి మాంసకోటిలోఁ జేరవు. గ్రుడ్లన్నియు పిల్లలుకావు. పిల్లలుకాని నిర్భీజము లగు గ్రుడ్లంగళ్లలో దొరకును. వానిని దినఁ దప్పిదము లేదు' అని కేలకరుగారు నమ్మి చెప్పిరి. నిర్భీజములగు నండములఁ గూడ. నేను గొననొల్ల నయితిని. కావలసినపనులు కొంచెముకొంచెము చేసికొనఁ గలుగుటకు నా కిప్పుడు కలిగిన బలము చాలును.

రాలతు చట్టము-నా ధర్మసందేహము

మా థేరాను పోవుచో నారోగ్యము కలుగు నని మిత్రులు

చెప్పగా విని యచటి కేగితిని. కాని యచటి నీళ్లు బలువు. నానంటి రోగి కవి పడవు. అతిసారముచే మలద్వారము దుర్బల మాయెను. అచట పుం డగుటచే మలము విడుచునపుడు మితి లేని బాధ కలిగెడిది. కావున తినుటయున్న భయము పుట్టెను. ఒకవారములో మా థేరాను నుండి మరలి నచ్చితిని. శంకరలాలుగారు నాయారోగ్యమునకు శ్రద్ధఁ బూనిరి. దలాలుగారి సలహా గొనుడని పట్టుపట్టిరి. డాక్టరు దలాలుగారు దయచేసిరి. విషయమును నెంటనే గ్రహింపఁగల వీరి శక్తికి నే నచ్చేరువొందితిని. వీ రిటు లనిరి.

‘తాము పాలు గొననంతవఱకు తమ శరీరము బాగుపడదు. కావున మీరు పాలు గొనవలెను. ఇనుము, పానాచము వీనికి సంబంధించిన ఇంజెక్ష్ నులఁ గొనవలెను. ఇటు లగుచో మీ శరీరము యథాప్రకారము కాల గల దని నేను గారంజీ యాఁగలను.’

‘ఇంజెక్ష్ నులు చేయించికొందును గాని పాలు త్రాగను’ అని నే నంటిని:

‘మిత్రులారా శరీర మెట్టిది?’ అని దలాలుగా రనిరి.

‘ఆవులకును, గేదెలకును పూకా తగిలించి దాన పా లోడ్చు ప్రక్రియ చేయుచున్నారు. ఈసంగతి వినఁగా పాలపై తిరస్కారము

౨౯ రౌలతుచట్టము-నా ధర్మసందేహము

కలిగెను. మరియు క్షీరము మనుష్యున కాహారము కాదు. గాన నేను క్షీరసన్న్యాసము గానించితినిని యుంటిని.

‘అటు లగుచో మేక పాలు పుచ్చికొనచచ్చునుగదా’ యని నామంచముకడ నిలుచుండియున్న కస్తురబాయి యనెను.

‘మేకపాలు పుచ్చుకొన్నచో నాకుఁ జాలు’నని దలాలుగా రనిరి.

నేను లోగి పోయితిని. సత్యగ్రహ సంగరపు సమ్మోహము నాకు జీచనలోభమును కలిగించెను. నేను ప్రతిజ్ఞాక్షరపాలనముతో సంతసించి ప్రతిజ్ఞాత్మహనన మొనరించితిని. ప్రతిజ్ఞాసమయమున నాకు గచ్ఛ బుద్ధియు మాహిషబుద్ధియే యుండెను. అయినను ప్రతిజ్ఞాశరీరము క్షీరసామాన్యమునే చెప్పును. మనుష్యునకు క్షీరము సహజముగు నాహారము కాఁజాల దని నే ననుకొనునంతవఱకును నాకు పాలు త్రాగుట కధికారము లేదు. ఇది యెల్లయు నాకుఁ దెలిసియున్నను మేకపాలు పుచ్చికొనుటకు సంసిద్ధుడ నయితిని. సత్యపూజకుఁడు సత్యగ్రహ సంగ్రామమును నడపుటకు బ్రతుకఁదిలఁచి సత్యమునకు బురద పూసెను.

దాన నామనసులో పుం డింకను పూడలేదు. మేకపాలు విడుచుటను గూర్చి నే నింకను విచారించుచునేయుంటిని. మేకపాలు ద్రావుచు దినదినమును దుఃఖము ననుభవించుచునే యుంటిని. కాని నేవ చేయవలయు నను అతిసూక్ష్మముగు మోహము నన్నుఁ బట్టుకొని విడుచుట లేదు. అహింసాదృష్టిలో ఆహారమును గుఱించిన పరిశోధనములు నాకుఁ బ్రయతరములు. వానివలన నా కానందము కలుగును; వినోదముపూడఁ గలుగును. అహింసాదృష్టిచే మేకపాలు

ఆత్మకథ

నాకు గజ్జము కలిగింపవు గాని సత్యదృష్టిచే గలిగించును. నే నహింసకన్న సత్యమునెక్కువ తెలిసికొనఁగల నని నామనస్సున భాసించుచున్నది. సత్యమును విడనాడితి నేని అహింసాగ్రంథిని ఎన్నటికిని విప్పఁజాల ననుకొనుచున్నాను. చేసిన ప్రతిజ్ఞయొక్క శరీరమును, ఆత్మను—శబ్దార్థమును, భావార్థమునుగూడఁ బరిపాలించుటయే సత్యపాలనము. ప్రకృతము నే నాత్మను—భావార్థమును నాశనము చేసితిని. ఇది ప్రతిదినమును నాకు మనశ్శల్యముగా నుండును. ఇటు లిది యంతయు నాకుఁ దెలిసియున్నను ప్రతిజ్ఞాసంబంధమున నాధర్మ మెట్టిదో నాకుఁ దెలియుటలేదు. లేక ప్రతిజ్ఞాపాలనమునకు నాకు ధైర్యము చాల దన్నమాట. ఈరెండును ఒకటియే. ఏలన శంకామూల మున నమ్మకము లేదు. భగవానుఁడా! నాకు నమ్మక మొసఁగుము!

మేఁకపాలు పుచ్చికొన మొదలిడిన కొలఁది రోజులలో డాక్టరు దలాలుగారు మలద్వారమునందలి పుండు నాపశేషము చేసిరి. దాన ఘల మొదనెను.

నాలు గడుగులు వేయఁగల ననుకొనుమంటిని. పత్రికలు చదువఁ దొడఁగితిని. రౌలతుకమిదే రిపోర్టు నా కంటఁబడెను. అందలి విషయములు మాచి యడలిపోతిని. భాయి ఉమర్ శంకరలాలుగారలు వచ్చి మీ రేదో చేయకతప్ప దనిరి. సుమా రొక నెలలో నే నమదాబాదుకు వెళ్లితిని. వల్లభభాయి దైనందినము నాకడకు వచ్చుమండెడివాఁడు. 'ఏదో యొకటి చేయవలె' నని నే నతనికి సూచించితిని. 'ఏమి చేయవలె?' నని యతఁ డనెను. 'కమిటీవారి యభిప్రాయములు లా యగునేని దాని నిరోధించుటకు ప్రతిజ్ఞ చేసి నిలునఁబడువారు పదిమంది దొరకినఁజాలూ, సత్యాగ్రహ మారంభింతము. మంచమును పట్టుకొని యుండనిచో నేనొకఁడనే ముందు పోరాడెదను.

౨౯ రౌలతుచట్టము-నా ధర్మసందేహము

నావెనుక పలువురు రాళ్ళలరు. ఈదుర్బల స్థితిలో నే నీపనికిఁ దగను, అని నే నంటిని.

ఈప్రసంగమునకు ఫలముగా నాకు సంబంధించినవారి నొక చిన్నసభగా సమహూర్చుటకు నిశ్చయము చేయఁబడియెను. రౌలతుకమిటీ-రిపోర్టులో ప్రకటింపఁబడిన సాక్ష్యమును బట్టి కమిటీవారు చేసిన ఫలహాలప్రకారము లా చేయవలసిన పని లేదని నాకుఁ దోచెను. ఆత్మగౌరవము కలవాఁడెవఁడును ఈలాను అంగీకరింపఁ జాలఁడనియు నాకు స్పష్టముగాఁ దోచెను.

పిదప సభ జరిగెను. ఇరువది నుండికిఁ గాబోలు-ఆహ్వానము పంపఁబడెను. నల్లభభాయిగాక వచ్చినవారిలో శ్రీమతి సరోజిని, మి. హార్నిమన్, స్వ. ఉమర్ సోబానీ, శ్రీశంకర్లాల్ బాంకర్, శ్రీమతి అనసూయా బహేను మొదలగు వా రుండి నటులు గుఱుతు.

ప్రతిజ్ఞాపత్రము తయారుచేయఁబడెను. వచ్చినవా రెల్లరును దానిమీఁద చేత్రాలు పెట్టినటులే గుర్తు. ఆపుడు నేను ప్రతికను నడపుటలేదు. అయినను ఆపుడపుడు నాయుద్దేశములను దినప్రతికలలోఁ బ్రకటించుచుంటిని. ఆపుడును ఆటులే ప్రకటింప మొదలిడితిని. శంకర్లాల్ బాంకరుగా రాందోశనము చేయఁదొడఁగిరి. ఒక పనికి పునాది వేయుటయందును, దానికి బలము హూర్చుట యందును వారికిఁ గల శక్తి యపుడే నా కనుభవమాయెను.

ఆపు డున్న సంస్థలు సత్యాగ్రహమువంటి యొక క్రొత్త అస్త్రమును చేపట్టఁ గలుగుట యసంభవ మని తలచి సత్యాగ్రహసభ యొకటి స్థాపించితిమి. బొంబాయివా రిందు చాలమంది సభ్యులుగాన దీనికి కేంద్రము బొంబాయిలోనే ఉంపఁబడెను. ప్రతిజ్ఞా పత్రకల

ఆత్మకథ

మీద పలువురు చేవాలు పెట్టడొడగిరి. ప్రతిసంగతియు నప్పటి కప్పటికిఁ దెలుపు పత్రకలు వెలువడఁ జొచ్చెను. ప్రతివోటునను సభ లాయెను. ఇది యంతయు ఖేడా లఢాయిని దలపించెను.

సత్యాగ్రహసభకు నే నధ్యక్షుడను. ఈసభలో నున్న విద్యాధికులకును, నాకును వికృతము కుదురలేదు. సభలో గుజరాతీ భాష నుపయోగించి తీరవలయునని నే నంటిని. ఈ విషయమునకును, నానూచించిన ఇంకొన్ని కార్యపద్ధతులకును వీరు విస్మీకులయిరి. అయినను వీరిలో పలువురు నాపద్ధతుల నవలంబించుట కుదారతచూపి రని నే నొప్పుకొందును. కాని 'ఈసభ యెంతకాలమో నిలువఁ జాలద'ని నేను మొదటనే యనుకొంటిని. సత్యమును గుఱించి, అహింసను గుఱించి నేను నొక్కిచెప్పుట సభ్యులలో పలువుర కిష్టము కాదు. అయినను ఈసభ మొదటమొదట బాగుగా పనిచేసెను.

అద్భుతమగు హఠాత్తాళము

ఒకవంక రౌలతు కమిటీ రిపోర్టునకు ప్రతిహూల ప్రచార మెక్కువగా జరుగుచుండగా, మఱియొకవంక కమిటీవా రిచ్చిన సలహాలను అమలులోనికిఁ దెచ్చుటకు సరకారువారి అనుకూల ప్రచారమును ఎక్కువగా జరుగుచుండెను. రౌలతు బిల్లు ప్రకటింపఁ బడెను. నేను లెజిస్లేటివ్ అసెంబ్లీ కెన్నఁడును వెళ్లియుండలేదు. ఈబిల్లు చర్చింపఁబడునాఁ డచటికి వెళ్లితిని. శాస్త్రీగారు కూడ దని గంభీరముగా మందలించుచు మహాపన్యాస మొసఁగిరి. వారి వేఁడి వాగ్ధారకు వైసరాయిగారు కనులుపెట్టుకొని చూచుచుండిరి. వీరి యుపన్యాస ప్రభావము వైసరాయిగారి మీఁద ప్రసరించె ననుకొంటిని. శాస్త్రీగారినుండి వెచ్చని యావిరి వెల్లి విరిసెను.

నిదురఁ బోవువానిని లేపవచ్చునుగాని దొంగనిదురఁ బోవువాని చెవిలో దోలు వాయించియు లేపలేము. అచటి చట్టపుఁ జర్చ యొక ప్రహసనము. సరకారువా రాప్రహసనమును ప్రదర్శించిరి. చేయఁచలసిన పనిని లోఁగడిసే వారు నిశ్చయించుకొనిరి. కావున శాస్త్రీగారి మందలింపు మందునకును గొఱగాలేదు.

సవాకోటి బోడి జంగములలో ఈబోడి జంగము నెవరు చూతురు? నేను వైసరాయిగారిని దర్శించితిని; చాల విన్నవించితిని. రహస్యములను నుత్తరములు వ్రాసితిని; ప్రకటింపఁబడిన ఉత్తరములు

ఆ త్మ క థ

వ్రాసితిని. 'నాకు సత్యాగ్రహముతక్క వేటుదారి లే దని వీనిలో తేటతెల్లము చేసితిని. కాని అంతయు వృథా.

ఇంకను బిల్లు గజెటులో ప్రకటింపబడలేదు. నాశరీరము దుర్బలముగా నున్నను దీర్ఘప్రయాణమునకు సాహసించితిని. సభకు వలయునంత బిగ్గరిగా మాటలాడగల శక్తి నాకింకను గలుగలేదు. నిలిచి యుపన్యసింపగల శక్తి నేటివఱకును నాకు రానేలేదు. నిలువబడి యుపన్యసింప దొడగితినా. కొలది నిమిషములలోనే నాశరీర మంతయును కంపింప దొడగి హృదయమునందును ఉదరమునందును పోటు కలుగును. చెన్నపురినుండి వచ్చిన యాహ్వానమును అంగీకరింపవలయు నని తలచితిని. దక్షిణదేశము నాకు స్వగృహ మనిపించును. దక్షిణ-ఆఫ్రికా సంబంధములన. తెలుగువారు, అటవవారు మొదలగువారిమీద నాకు హక్కు కలదని నే ననుకొందును. ఇటు లనుకొనుటలో పొరపాటున్న దని. నా కింతవఱకును తోచలేదు. కస్తూరి రంగ అయ్యంగారికడనుండి నా కాహ్వానము వచ్చెను. ఈయాహ్వానము చాటున శ్రీరాజగోపాలాచార్యులుగా రున్న యటులు చెన్నపట్టణము చేరినతరువాత నాకు దేలిసెను. వారితో నాకదే ప్రథమపరిచయ మనుకొందును. కాకున్నను మేము పరస్పరము తెలిసికొనుట కదే మొదలు.

ప్రజాకార్యములలో నెక్కువ పాల్గొనుటకు కస్తూరి రంగ అయ్యంగారు మొదలగు మిత్రుల యామంత్రణముచే నేలము విడిచి రాజగోపాలాచార్యులుగారు చెన్నపురిలో వకాలతు చేయవచ్చిరి. పీ రున్న చోటుననే మా విడిది. ఆగృహము కస్తూరి రంగ అయ్యంగారి దగుటచే మేము వారి యతిథులమే యని యనుకొంటిమిగాని రెండు మూణ్ణాళ్లకు మహాదేవ దేశాయి నాపొరపాటు దిద్దెను. రాజగోపాలా

30 అద్భుతమగు హఠతాళము

చార్మలుగారు మా కెడ మెడముగ నే యుండుచుచున్నది. కాని మహాదేవ దేశాయి వారి పుట్టు పూర్వోత్తరము లన్నియుఁ దెలిసికొని 'మీరు రాజగోపాలాచార్యులవారితో పరిచయము చేసి చూడవలయు' నని నాతో ననెను.

నేను వీరితో పరిచయము చేసితిని. వీరితో ప్రతిదినమును కర్తవ్యమునుగూర్చి ముచ్చటించుచుంటిని. అపుడు సభలు తక్కు మజేయొకదారి నామాపులో లేదు. రోలెక్ బిల్లు లా యగుచో దానిని వినయముతో భంగించు లెటు లని యాలోచించితిని. సరకారువారు దానికి వీలు కలుగజేయుచో దానిని సవినయముగా భంగింపవచ్చును. ఇంకను ఏ చట్టములను మన మతిక్రమింపవచ్చును? అతిక్రమింపనగు నెడల అతిక్రమింపఁదగినవానికిని అతిక్రమింపఁదగనివానికిని భేదక మేమిటి? ఇట్టి చర్చలు మాకు జరుగుమండెడివి.

కస్తూరి రంగ అయ్యంగారు నాయకులను సభ కాహ్వానించిరి. ఇందు చాల చర్చ జరిగెను. అందు విజయరాఘవాచార్యులవారిది నిండు పాలు. చిన్న విషయమునుండియు పెద్దవిషయముదాక సత్యా గ్రహ శాస్త్రమును రచింపవలయు నని వీరుకోరిరి. ఇది నా శక్తికి మించిన దంటిని.

మే మిటు లాలోచనలు చేయుచుండఁగా బిల్లు గెజెటులో చట్టముగా ప్రకటింపఁబడెను. ఈవార్త వచ్చిననాటికియి ఆలోచిం చుచు పడుకొంటిని. మామూలు వేళకంటె వడిగా లేచితిని. అర్ధనిద్ర కాబోలును; కలవచ్చెను. ప్రొద్దుననే రాజగోపాలాచార్యులవారిని బిలిచి యిటులు తెలిపితిని.

ఆ త్మ క థ

‘ఈ చట్టమునకు ప్రత్యుత్తరముగా మనము దేశములో హరతాళమును ప్రకటింపవలయు నను సూచనను నేకలగంటిని. సత్యాగ్రహ మాతృశుద్ధికి పోరాటము. ఇది ధర్మయుద్ధము. ధర్మకార్యము శుద్ధితో నారంభించుట మేలు. హిందూదేశమునందలి ప్రజ లెల్లరు నొకనాఁ డుపచరింతురు గాక! పనిపాటలు మానుమరుగాక! ముసలమానులు ‘రోజూ’ వి నాగా ఉపచరింపరు గాన నిరుపదినాలుగు గంట లుపచరింపఁ గోరుమన్నాను. మన కన్ని ప్రాంతములవారును తోడుపడుదురో, డరో చెప్పఁ వీలులేదు. గాని, బొంబాయి మద్రాసు బిహారు సింధుదేశములవారు తోడుపడుదురని నా కాశ గలను. ఈ ప్రదేశము లన్నియు తగినరీతిగా హరతాళ మొనరించినచో మనము సంతృప్తులము కావచ్చును.

నాయీమాట రాజగోపాలాచార్యులవారికి రుచించెను. పిదప వీరు మిత్రులకుఁ దెలిపిరి. అందఱును బాగుగా నున్నదనిరి. నే నొక చిన్న నోటీసును ప్రకటించితిని. 30-3-1931 నాఁడు హరతాళ మని నిర్ణయింపఁబడెను గాని పిదప 1-4-1931 కి మార్పఁబడెను. పని తొందరగా ప్రారంభింపవలసియుండుటచే లోకులకు కొలఁది యవకాశములోనే యీ సంగతి తెలుపఁబడెను.

కాని యిది యంతయు నిటులు జరుగునని యెచ రనుకొనిరి? హిందూదేశమునం దెల్లెడల ప త్తనములలో-పల్లెలలో, నెటఁ జూచినను హరతాళమే. అది ధర్మనీయము! అద్భుతము!

ఆరోజులు (౧)

దక్షిణదేశమున కొంచెము సంచారము చేసి ౪ ఏప్రిలుకుఁ గాఁబోలు బొంబాయి చేరితిని. ౬ లేదీని గల కార్యక్రమము నెఱవేర్చుటకు బొంబాయి రావలసినదని శంకరలాల్ బాంకరుగారు నాకు తంతి యిచ్చిరి.

ఇంతకు ముందే మార్చి 30 లేదీని డిల్లీలో హరతాళము జరిగిపోయెను. అచట శ్రద్ధానందులయు, అజమత్ ఖానులయు మాటయే ఆజ్ఞ. ఆటవ ఏప్రిల్ నాకును హరతాళ మాఁపవలయు ననుసంగతి యచటి కాలశ్యముగా నందెను. అట్టి హరతాళమును డిల్లీ యెన్నఁడేని అనుష్ఠించియుండలేదు. హిందువులును ముసలమానులును కలిసిపోయిరి. శ్రద్ధానందులు జుమా-మసీదున కౌహ్వనింపఁబడిరి. ముసలమానుల కోరికచే వా రచట నుపన్యసించిరి. దీనికి సరకారు-ఆఫీసరుల కన్నులు కుట్టెను. ఈహరతాళ యాత్ర రైలుస్టేషను దెసకుఁ బోవుచుండఁగా పోలీసులు తుపాకులు పేల్చిరి. కొందఱకు గాయములు తగిలెను; కొందఱు చచ్చిరి. ఈరీతిగా డిల్లీలో దండనీతి యారంభ మాయెను. వెంటనే రమ్మని నాకు శ్రద్ధానందులు వార్తనంపిరి. ఆటవ లేదీని బొంబాయిలో కార్యక్రమమును పరిపూర్తిచేసికొనిన వెంటనే వత్తునని నేను వారికి తంతి పంపితిని.

కొలఁది భేదములతో డిల్లీ ముచ్చటలే లాహోరు అమృతసరము లలో జరిగెను. డా. సత్యపాలు కిషలూగారలు వెంటనే అమృతసరము

ఆ త్మ క థ

నకు రమ్మని తంతి నంపిరి. నా కపుడు వారి పరిచితి లేదు. డిల్లీ నచ్చి పిదప అమృతసరమునకు రాగలనని వారికి తంతి పంపితిని.

అయితేదీ ప్రొద్దున లక్షలకొలది జనులు చౌపాటికడ సముద్రస్నానము చేసి యచటినుండి తామిద్వారమునకు యాత్రగా బయలుదేరిరి. అం దాడువారు బాలురు బాలికలును గలరు. ఇందు ముసలమానులును పలువురు సాలుగొనిరి. కొందఱు ముసలమాను సోదరులు దాపునఁ గల యొకమనీషీదునకు మ మ్మాహ్వానించిరి. నన్నును, సగోజినీదేనిని ఉపన్యసింపుమని కోరిరి. దేశభక్తికిని, హిందూ ముసలమానుల యొకమత్యమునకును అచట నందఱచేత ప్రతిజ్ఞలు చేయింపవలయు నని వివలదాసజేరాజణీగారు సూచించిరి. ఇంతచడిగా ప్రతిజ్ఞలు గొనుటకు నేను సమ్మతింప లేదు. ఇపుడు జరిగిన దానితో సంతోషపడుట మంచి దని నేను సలహా యిచ్చితిని. బాస చేసిన తరువాత దానిని మీఱరాదు. దేశభక్తి యననేమో లెస్సగా తెలిసికొనవలయును. హిందూ ముసలమానుల యొక్కమునకు పూనవలసిన భారము చాల దొడ్డది. దానిని బాగుగా దెలిసికొనవలయును. ఇట్టి ప్రమాణములు తీసికొనఁగోరువా రిందులకుఁగాను మఱునాఁటి ప్రొద్దున చౌపాటికడ సమావేశముకావలయునని నేను తెలిపితిని.

బొంబాయిలో సంపూర్ణ హారతాళము

చట్టమును శాంతముగా నతిక్రమించుటకు సంపూర్ణ ప్రయత్నము తొనరింపఁబడెను. రెండు మాఱు చట్టము లతిక్రమింపఁ దగినవి కలవు. అవియే మ మ్మతిక్రమింపుఁ డని చెప్పును. వానిని రద్దు చేయింప వలయును. వీనిలో నొక చట్టమునుమాత్ర మతిక్రమింపఁదలఁచితిమి. ఉప్పు చట్ట మందఱకు నసమ్మతము. దాని నాఁపుటకుఁ జాలఁ

గాలమునుండి దొడ్డ ప్రయత్నములు జరుగుచు వచ్చుచున్నవి. కావున దీని నతిక్రమించుట కెవరియిండ్లలో వారుప్పుడు వండువలయు నని నేను సూచించితిని. సరకారువారు కొన్ని గ్రంథములను నిషేధించిరి. ఆచట్టముగూడ నతిక్రమింపఁదగిన దని నేను సూచించితిని. ఇట్టివి నాపుస్తకములు రెండు : హిందీ-స్వరాజ్యము, సర్వోదయము. ఈ రెంటిని అచ్చువేసి బహిరంగముగా అమ్మినచో సన్నిఁటికంటె సహజమైన శాసనోల్లంఘన మగును. కావున నీగ్రంథము లెక్కువగా ముద్రించితిమి. సాయంతనోపవాస మయినపిదప జరిగిన మహాసభ ముగిసినతరువాత వీనిని అమ్మక జూపితిమి.

అనంతేదీ సాయంకాలమున స్వయంసేవకు లీ పుస్తకముల నమ్మక దొడగిరి. సరోజినీదేవి యొక కారుమీదను, నేనొక కారు మీదను, బయలుదేరితిమి. ముద్రించిన పుస్తకము లన్నియు అయిపోయెను. నమూనయిన సా మ్మిపోరాటమున కుపయోగింపఁబడెను. ఒక్కొక్క దాని నెల పావలా. కాని నాకడను, సరోజినీదేవికడను ఎవరును పావలా యిచ్చి కొన్నటులు లేదు. జేబులో నున్న డెల్లయు నిచ్చి పుస్తకములు కొన్నవారు పలువురు. కొందఱు పది రూపాయలనోట్లును, కొందఱు ఐదురూపాయలనోట్లును ఇచ్చిరి. ఒక పుస్తకమునకు ఏబది రూకలనెల వచ్చినటులు గుర్తు. కొట్టున బెట్టుదు రనిగూడ కొనువారిని హెచ్చరించితిని. కాని ఆసమయమున అందఱును జైలు భయ మెగిరిపోయెను.

కాని మే మమ్మిన పుస్తకములు తమచే నిషిద్ధము లయినవి కావని సరకారువారి యభిప్రాయము. మొదట ముద్రింపఁబడిన పుస్తకములు జప్తు చేయఁబడెను. వాని నమ్మినయెడలనే తప్పు. ఇది

ఆ త్మ క థ

తెండు పూర్వు. కావున నిది వారిచూపులో చట్టమునకు భంగము కలిగించుట కాదు. ఇటులు తెలియుటచే జనమునకు కులాసా లేక పోయెను.

దేశభక్తిని గుఱించియు, హిందూమహమ్మదీయసమ్మేళనమును గుఱించియు శపథము లొనరించుట కామఱునాఁడు చౌషాటిలో నొక సభ జరిగెను. తెల్లని వన్నియు పాలు గా నని విశ్వలదాస్ జేరాజణీగారు తెలిసికొనుట కదియే ప్రథమపర్యాయము. కొలఁదిమంది సభకు వచ్చిరి. నాఁడు కూడిన యయిదాఱుగురు స్త్రీలు నాకు స్పష్టముగా గుర్తున్నారమగవారును కొలఁదిమందియే. నేను శపథమును వ్రాసి యుంచుకొంటిని దాని యర్థమును వినరించితిని. కొలఁదిమందియే వచ్చినందులకు నా కాశ్చర్యముగాని, ముఖముగాని కలుగ లేదు. చుఱుకుపాలు గల పనులలో ప్రజకు పక్షపాతము మెండు. ఉపయోగింపవలసిన పనులను ప్రారంభించుటలో నభిరుచి లేదు. నా కీసంగతి మొదటినుండియు ననుభవము.

ఈవిషయమును వినరించుటకు వేతొక ప్రకరణము కావలయును.

ఏడవ లేదీ రాత్రి నేను డిల్లీ అమృతసరములకు బయలుదేఱితిని. ఎనిమిదవ లేదికి మఘర చేరితిని. అపుడే నన్ను పట్టుకొందు రను సవ్వడి బయలుదేఱెను. మఘరకు తరువాత స్టేషనులో బండియాఁగెను. నన్ను గిదవాణీగారు మాడవచ్చిరి. 'మిమ్ము తప్పక పట్టుకొందురు; ఏమేని పనియున్న నేను చేయుదును' అని వీరు తెలిపిరి. 'మంచిది, అక్కఱ కలుగుచోఁ దెలుపుదు' నని నే నంటిని. పలకల్ స్టేషను చేరకమున్నే పోలీసు-ఆఫీసు రొకఁడు నాచేతి కొక హుకు మిచ్చెను. మీరు పంజాబులో ప్రవేశించునెడల నల్లరి జరుగునని మాకు భయము కావున మీరు పంజాబు త్రొక్కఁగూడదు.' పోలీ సీహాకుము

నాకుఁ జూపి రైలుదిగుమనెను. అల్లరి జరిపించుటకు నే నచటికిఁ బోవుటలేదు; అల్లరిమాపుటకు నేను పోవుచుంటిని. అందులకు నాయకులు నన్ను రమ్మిరి. కావున నే నీహుకుము ననాచరింపవలసి వచ్చినది. ఇది చింతాజనకము' అని నే నంటిని.

పలసత్ ప్రేమను నచ్చెను. మహాదేవదేశాయి నాతోఁగూడ నచ్చుచుండెను. డిగ్రీనెల్లి శ్రద్ధానందుల కీ వార్త లందింపు మనియు జనమును శాంతముగా నుండఁ దెలుపు మనియు మహాదేవదేశాయికిఁ జెప్పితిని. మరియు నే నీ యాజ్ఞావిూటుటకుఁ గల కారణమును, దెలుపు మంటిని. మరియు శిక్షను నే ననుభవింప సంసిద్ధుడ ననియు, శిక్ష వేసిన పిదపఁగూడ మన మోర్పు జూపిన యెడలనే మనకు పిజయము కలుగుననియు దెలుపు మంటిని.

పలసత్ ప్రేమనులో నన్ను దింపి పోలీసుల నశ మొనరించిరి. కొలఁది నేపటిలోనే డిగ్రీనుండి యొకరైలునచ్చెను. న న్నం దొక మూడవ తరగతి పెట్టెలో నెక్కించిరి. పోలీసు సిబ్బంది నన్ను వెంబడించియుండెను. మఘరలో దింపి నన్ను పోలీసు బారకాసుల లోనికిఁ దీసికొనిపోయిరి. న న్నేమి చేయఁదలచికొనినో, న న్నెటుకుఁ దీసికొనిపోనఁగలరో యెచరికిని తెలియదు. తెలవాటుజామున నాలుగుగంటలకు నన్ను లేపి బొంబాయిదెసకుఁ బోవు మట్టిబండిలో నెక్కించిరి. రెండుగంటలకు సవాఈ మాధోపురమున దింపిరి. లాహోరునుండి ఇన్ స్పెక్టరు మి. బోరింగు బొంబాయిమేలులో దిగెను. వారు నన్ను సశపటిచికొనిరి.

న న్నిచట మొదటితరగతి బండిలో నెక్కించిరి. దొర నాతోఁగూడ నుండెను. లోఁగడ నేను మామూలు కైదీని.

ఇప్పుడు 'జెంటిల్ మేన్' కై దీని. ఈ యాఫీసరు సర్ మైకేల్ ఓడ్ వైయరును స్త్రోతము చేయచొడగెను. 'సర్ మైకేలుగారికి మీయెడ వేటుగా నెట్టి విరోధమును లేదుగాని మీరు పంజాబు వెళ్లుచో నచట గంధరగోళము జరుగునని వారికి భయము' అని యీ రీతిగాఁ జాలఁ జెప్పెను. కావున మీయంతట మీరు బొంబాయికి మరలి పొండనియు, పంజాబు సరిహద్దుతొక్కనలదనియుఁ దెలిపెను. 'ఈహుకుమును పరిపాలింప వీలులేదు. నాయంతట నేను బొంబాయికి పోఁజాలను' అని నే నంటిని. కావున నిక్కఁజేయునది లేక 'మీమీద అమలు జరిపెద' ననెను. 'ఏమి జరుపుదురు?' అని యంటిని. 'నాకును దెలియదు, పై అఫీసరుల ఉత్తరువు చొప్పున జేయవలయును, కాని ప్రకృతము మిమ్ము నేను బొంబాయికి తీసికొనిపోవుచున్నాను' అనెను.

సూరతు స్టేషనువచ్చెను. మాజీయొక పోలీసు-ఆఫీసరు నన్ను ఐశపటిచికొనెను. రైలు బొంబాయి సమీపించుచుండఁగా నతఁ డిటు లనెను: 'మీకిచట విడుదల, మీరు మెరీన్ లెన్స్ స్టేషనుకడ దిగినచో బాగుండునని తోఁచును. క్లోబాస్టేషనుకడ జనసమూహము మూఁగుట కవకాశ మున్నది.' నే నతని కోరిక నామోదింతు నంటిని. అతఁ డందులకు సంతసించి నాకు భద్ర్యవాచము లొసఁగెను. నేను మెరీన్ లెన్సుకడ దిగితిని. అచట నొకమిత్రుని గుర్రపుబండి కానవచ్చెను. దానిమీఁద రేవాశంకర్ రువేరీగారి యింటి కేగితిని. 'మిమ్ములను పట్టుకొని రని విని జనులు కోపపూరితులయిరి. పాయధునికడ నల్లరులు జరుగు నని భయము కలుగుచున్నది. అప్పుడే మేస్త్రీలును, పోలీసులును అచటికి వెళ్లిరి' అని రేవాశంకరులు చెప్పిరి.

ఉమర్ సోబానీ అనసూయా, బహేనుగారలు నా నెనుకనే మోటరుమీద వచ్చి 'వెంటనే మీరు రావలయును. జనమానుట లేదు. మేము వారి నాగజాలము. మీరు కనబడిన జాలును; అల్లరి ఆగిపోవును' అనిరి.

నేను మోటరులో గూరుచుంటిని. పాయథునికడ జాల జనము కానిపించుచుండెను. నన్ను జూడగనే వారి కానంద మాగలేదు. వందేమాతరస్, అల్లాహ్ అక్బర్ అను ధ్వనులతో ఆకాశము బూరటిల్లెను. పాయథునికడ పోలీసు గుర్రపురౌతులు కనబడిరి. మేడల మీదనుండి ఇటుకల వర్షము కురియుచుండెను. 'శాంతముగా నుండుడు; శాంతముగా నుండుడు'ని చేతులు జోడించి నేను ప్రార్థించుచుంటిని. మేముగూడ ఆ యిటుకవానను తప్పించు కొన లేకపోతిమి.

అబ్దుల్ రహమాను వీధినుండి యీ యూరేగింపు క్రాఫర్డు మార్కెటుదెస కేగుచుండగా గుర్రపురౌతు లెదురుగా నిలుచబడిరి. ఈయూరేగింపు కోటదెస కేగుచుండ జేయుటకు వారు చాల బ్రయత్నించుచుండిరి. జనము అపరిమేయముగా నుండెను. జనము పోలీసులను చీల్చుకొని మందులకు సాగుచుండెను. నామాటయు సాగునటులు తోపలేదు. అపుడు పోలీసు-ఆఫీసరు గుంపును చెమరఁ గొట్టుట కాజ్ఞ యిచ్చెను. రౌతు లొక్కతూరి జనముపై గుర్రములను పరుగెత్తించిరి. లోకులకు బరిసెలు గ్రుచ్చుకొనుచుండెను. నాకును తప్ప దనుకొంటిని గాని బరిసెలు మామోటారును రాచికొనుచు బోయెను. రౌతులు రైలువేగముతో బరుగిడిరి. జనము విజ్ఞప్తిపోయెను. ఎచటివా రచట పరుగిడఁ దొడగిరి. కొండలు మట్టసింపబడిరి;

ఆ త్మ క థ

కొందఱకు గాయములు తగిలెను. రాతు లావలి కేగుటకా దారి లేదు;
జనము పోవుటకా అంతకన్న లేదు. వెనుక కేగుటకును వీలులేదు;
ముందఱ కేగుటకును వీలులేదు. రాతులును, జనులును పిచ్చియై తినవారి
వలె నుండిరి. రాతు లేమిచేయుచుండిరో రాతులకే తెలియుట లేదు.
కనులు మూసికొని గుర్రములను దొడుతీయించిరి. అది యెల్లయు భయం
కరముగా నుండెను. రాతులును, జనమును ఆ గంధరగోళమున కలగా
పులగ.మయిపోయిరి.

ఈరీతిగా జనము చెవరఁగొట్టబడెను. ఊరేఁగింపు ముందరకు
జరుగకుండ జేయబడెను. మామోటరును ముందరకుఁ బోనిచ్చిరి.
కమిషనరు-ఆఫీసుముందు బండి నిలిపి పోలీసువారి న్యవహారమును
శ్రీయీదుచేయుటకు లోని కేగితిని.

ఆరోజులు (౨)

కమిషనరు-మేడ మె ట్లెక్కుదునుగదా క్రిందినుండి మీదివఱకును నైనికులు తుపాకులతో నిలువబడియుండిరి. వారిని జూచినవా రెవరును యుద్ధమునకు సన్నద్ధులుగా లే రనుకొనరు. బోరింగుగారు గ్రిఫిత్తుగారికడఁ గూర్చుండియుండిరి.

నా మాచిన సంగతు లన్నియు గ్రిఫిత్తుగారికిఁ జెప్పితిని. ఇతఁ డిట్లు సంక్షేపించి ప్రత్యుత్తర మొసఁగెను: 'ఈ యూరేఁగింపు కోటదెస కరుగుట నా కిష్టము కాదు. అచట గందరగోళము గాక తప్పదు. ఎంత చెప్పిమాచినను జనులు మరలలేదు. కావున అమలు జరిపింపక తప్పక పోయెను.'

నే నిటు లంటిని: 'దీనిలాభము మీకుఁ దెలియకపోదు. గుర్రపుడెక్కిలక్రింద జనము నలిబిలిగాక తప్పదు. గుర్రపుసవారులను బంపవలసినంత పని లేదని నే ననుకొందును.'

గౌరగా రిటు లనిరి: 'మీరటులు నిశ్చయింపఁ దగదు. మీ బోధలు జనులచే నెట్టిపనులు చేయించునో ఆసంగతి మీకంటె మా కెక్కువగా తెలియును. మేము ముందుగా జాగ్రత్త పడనిచో చాల హాని చేసూరును. జనులు మీమాటలుఁగూడ విన రని నేను మీకుఁ దెలియఁ జెప్పుచున్నాను. చిట్టము నతిక్రమించుటయే లోకులకు చప్పున పట్టునుగాని, శాంతి నెలకొలుపుట వారిశక్తి కతీతము. మీ

ఆ త్మ క థ

హేతువులు చాల దొడ్డవి. కాని లోకుల కవి అర్థము కావు. వారి స్వభావమునే వా రనువర్తింతురు.

‘తమకును నాకును మత భేద మచ్చటనే. స్వభావముచే లోకము కలహప్రియము కాదు, శాంతిప్రియమునుండీ!’

మే మిటులు చాలనేపు వాదించుకొంటిమి.

తుడకు గ్రహిస్తుగా రిటు లనితి: ‘మీమాట లోకులు విన రనుకొనుడు! మీరపు డేమి చేయుదురు??

‘నా కట్టి నమ్మకము కలిగినచో ఈపోరాటమును కట్టి పెట్టుదును.’ అని నే నంటిని.

‘సమీ? విడిచిపెట్టినచో నెంటునే పంజాబు వెళ్లుదు? నని మీరు బోరింగుగారితో ననలేదా?’

‘ఆ, అవును. తిరుగు రైలులోనే వెళ్లఁదలఁచితిని. కాని, అదొ యింక నేటిమాట కాదు.’

‘మీరు కొంచెము శాంతి వహించియున్నచో సంగతు లన్నియు మీకే తెలియును. ఇపు డమదాబాదులో నేమి జరుగుచున్నదో మీకుఁ దెలియునా? అమృతసరమున నేమి జరిగెనో తెలియునా? ఎల్లెడలను లోకులకు వెట్టి యెత్తినటు లున్నది. నాకును అన్ని సంగతులు తెలియలేదు. కొన్నిచోటుల తంతి తీగలు తెగఁగొట్టఁ బడెను. ఈదోస మంతయు మీదియే.’

‘నా జవాబుదారీ ఉన్న చోట దోసమును నా నెత్తిమీఁదఁ బెట్టుకొనకమానను. అమదాబాదులో ఆల్లరి జరిగె ననఁగా నాకు వింతయు వెతయుఁ గలుగుచున్నవి. అమృతసరమునకు నాపూచీలేదు.

నే నచటి కెన్నడును వెళ్లియుండలేదు. నే నచట నెవరిని ఎఱుగను. కాని సరకారువారు నన్నచటికిఁ బోనిచ్చియుండినచో నే నచటి శాంతిని కాపాడియుండువాడనని ధైర్యముగాఁ జెప్పఁగలను. నన్నాపివైచి సరకారువారు లోకులను రెచ్చఁగొట్టిరి.

వారిమాటలు వారు చెప్పిరి. నామాటలు నేఁ జెప్పితిని. మాకు సామరస్యము కుదురలేదు. చౌపాటిలో సభజరిపి జమలకు శాంతి బోధింతునని నాయుద్దేశము నెఱిగించి వారికడ సెలవు గొంటిని.

చౌపాటిలో సభ జరిగెను. శాంతినిగూర్చి, సత్యాగ్రహ మర్యాదనుగుఱించి వివరించి సత్యాగ్రహము సత్యోలుర కొక క్రీడ యనియు, లోకులు శాంతిని పరిపాలింపరేని వారిక సత్యాగ్రహమునకు నీరు వడలుకొనవలయు ననియుఁ జెప్పితిని.

అనుదాబాదులో నల్లరులు జరిగెనని శ్రీ. అనసూయా బేనుకుఁ గూడ వార్త వచ్చెను. ఆమెయు అరెస్టు చేయఁ బడెనని యెనఁడో పుకారు పుట్టించెను. దీనితో కూలివారికి కోప. మెత్తెను. వారు హఠాత్తాళము చేసిరి. కోపముచే పిచ్చిపనులు చేసిరి. ఒక సాజ్జెంటు చంపఁబడెను.

నే ననుదాబాదు వెళ్లితిని. నడియాదుకడ రైలుపట్టాఁ నూడఁదీయుటకు ప్రయత్నములు జరిగెను. వీరామగామున ఒక గచ్చర్న వెంటు-ఆఫీసరు మానీచేయఁబడెను. నే ననుదాబాదు చేరుసరికి మార్షల్ లా చలాయించుచుండెను. లోకులు భీతులయిపోయిరి. చేసిన పనికి నడ్డీతో ననుభవింపవలసి వచ్చెను.

కమిషనరు ప్రాబ్ గారికడకు ననుఁ దీనికొనిపోవుట కొకఁడు రైలుస్టేషనుకడ వేచియుండెను. నేను వారికడ కరిగితిని. ఆయన

ఆత్మకథ

కోపముతో మండిపోవుచుండెను. నే నతనితో చల్లగా మాటలాడితిని. జరిగిన చావునకు నాభేదము తెలిపితిని. మార్నల్ లాతో పనిలేదనియు, శాంతికి పలయు ప్రయత్నము నేను చేయుదుననియుఁ దెలిపితిని. శబర్మత్యాశ్రమముకడ నిందులకుఁగాను ఒక సభ నేర్పాటుచేయుట కనుజ్ఞ వేడితిని. వారును సమ్మతించిరి. ౧౩ ఏప్రిల్ ఆదివారమున సభ యయినటులు గుర్తు. ఆనాఁడో ఆమఱునాఁడో మార్నల్ లాగూడ రద్దయినటులుగుర్తు. నే నాసభలో లోకుల దోసము లెత్తిచూపితిని. నేను మాణ్ణాళ్లు ఉపవాసమును విధించుకొంటిని. ఒకదినము ఉపవసించుటఁడని లోకులకు సలహా నిచ్చితిని. తప్పు లొనర్చిన వారిని తమతప్పుల నొప్పుకొనుఁ డనియు సలహా యిచ్చితిని.

నాధర్మము నాకు తెల్లముగాఁ దెలిసెను. నేను నాకుఁ గల తీరికలో నెక్కువపా లెవరికొఱకు వినియోగించితినో, ఎవరికి నేను సేవ లొనరించితినో, ఎవరిమీఁద నేనుపెద్దపెద్ద యాశలు పెట్టుకొని యుంటి నో వారే యీ యల్లరిలో పాలుగొని రనినచో నాకు కష్టము కాదా? నాకును ఈదోషమున పాలు గలదని గ్రహించితిని.

తప్పుల నొప్పుకొనుఁ డని నేను ప్రజకు సలహా యిచ్చినటులే తప్పులను తుమింపుఁడని సరకారువారికిని సలహా యిచ్చితిని గాని నామాట యెవరును వినలేదు.

స్వ. సర్ రమణభాయి లోనకు అమదాబాదు పెద్దలు సత్యాగ్రహమును నిలుపుఁ డని ననుఁ గోరవచ్చిరి. ననుఁ గోర నక్కఱయే లేదు. లోకులు శాంతిని జక్కగా నభ్యసించనంతవట్టు సత్యాగ్రహమును నిలిపివేయవలయునని నేనే నిశ్చయించుకొనియుంటిని. దీనికి వారు ప్రసన్ను లయిరి.

3.2 ఆరోజులు (౨)

దీనికి మఱికొందఱు మిత్రు లప్రసన్ను లయిరి. సత్యోగ్రహమునకు శాంతి తప్పని నియమ మగుచో సాముదాయక సత్యోగ్రహము విధల మగునని వీరి మతము. కాని నామతము వేఱు. నే నెవరిలో పనిచేసితినో, నే నెవరిమీఁద ఆశపెట్టుకొనియుంటినినో వారే శాంతిని పాలింపనియెడల సత్యోగ్రహము జరుపుటకు వీలులేని మాట నిక్కము. ఎవరిచే సత్యోగ్రహము నడిపింపవలసియుండునో వారిచేత ఆసత్యోగ్రహమునకుఁ గావలసిన శాంతినంతయు పరిపాలింపఁ జేయఁ గలిగియుండుట నాయకుల కావశ్యకము. ఈ యభిప్రాయమును నేను ఇప్పటికిని మార్చుకొనఁజాలను.

కొండంత తప్పు

అమదాబాదులో సభయినవెంటనే నడియాదు వెళ్లితిని.

కొండంత తప్పనియు, హిమవత్ పర్వతమంత తప్పనియు అని వాడుక యయిపోయిన ఉపమను మొట్టమొదట నేను నడియాదునందే ఉపయోగించితిని. అమదాబాదునందే నాతప్పు నాకు మసకమసకగాఁ గానిపించెను. నేను నడియాదులో జరిగిన ఘోరములు కనులారఁ గాంచితిని. ఖేడా జిల్లాలో ననేకు లరెస్టయిరని వింటిని. ఖేడాలోను మిగిలిన చోటులను చట్టము నతిక్రమింపుఁ డని తటి రాకముందే నే నభ్యనుజ్ఞయిచ్చుటతప్పనియు, కొండంతతప్పనియు అని నాకర్థమాయెను.

నే నపుడు సభలో నుపన్యసించుచుంటిని. నే నీ తప్పిదమును ఒప్పుకొంటిని. అటు లొప్పుకొనుట నా కపహాస్యముగా నున్నను ఒప్పుకొనినందులకు నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. ఏనుఁగులంత యొరుల తప్పులు నలుసులంతవిగను, ఆచరింజలంత మనతప్పులు కొండలంతలుగను. మనము చూడఁగలుగుట నేర్చుకొనినచో మన దోషములయు పరుల దోషములయు ప్రమాణము మన మెఱుఁగఁగలుగుదుము. సత్యాగ్రహి కాఁగోరువాఁ డీ సామాన్యనియమమును కడుసూక్ష్మముగా పరిపాలింపవలయును.

ఇక ఈ కొండంత తప్పేదియో కనుఁగొందము. చట్టమును వినయముతో నతిక్రమింప నర్హుఁడగువాఁడు లారెండ వినయమున, సమ్మతియును చూపవలయును. మనము చాలవఱకు దండభీతిచే లాకు

బద్ధుల మయి యున్నాము. ఆలాలు ముఖ్యముగా నీతికిఁగాని, అనీతికిఁగాని సంబంధించి యుండవు. ఎటు లనఁగా లా యున్నను, లా లేకున్నను మంచివాఁ డెవఁడును దొంగతనము చేయఁడు. ఆమంచివాఁడే చీకటిలో తొక్కుడుబండిమీఁద దీపమును ఉంచవలయు నను లాను అతిక్రమించి, అతిక్రమించినందులకు నింతింపఁడు. ఈ నియమము పాలింపవలసినదని యెఱచేని సలహా యుచ్చుచో ఎంత మంచివాఁడేని ఆనియమపాలనమునకు సంసిద్ధుఁడు కాఁడు. కాని ఇట్టి చట్ట మొకటి పుట్టినపుడు దాని నతిక్రమించుచో జరిమానా తగులు నను భయము కలుగుచో ఆజరిమానాను తప్పుకొనుటకే దీప ముంచును. ఈనియమమును పరిపాలించుట దండమునలని భయముచేఁగాని స్వేచ్ఛచేఁ గాదు.

కాని సత్యాగ్రహ సంఘమునకు సంబంధించిన ‘లాల్’ను లెస్సగా తెలిసికొని గౌరవింపవలయు నను ధర్మ మెఱిగికొని స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా గౌరవించును. సాంఘికమగు లా ను తెలిసికొని ఇచ్చాపూర్వకముగా పరిపాలించువానికి ‘ఈ లా నీతికి సంబంధించినది’ ‘ఈ లా నీతికి సంబంధింపనిది’ అని భేదము తెలిసికొను శక్తి కలుగును. ఈ చెప్పఁబడిన మేరలో లాను అతిక్రమింపఁగల అధికారము కలుగును. ఇట్టి యధికారము రాకముందే చట్టము నతిక్రమింప వలసినదని నే చంటిని. ఇది తప్పు. ఈతప్పు నాకు కొండంతగా కానిపించెను. ఖేడా జిల్లాలో కా లిడఁగనే తొల్లిటి సత్యాగ్రహ మంతయు నాకు గుర్తు వచ్చి ‘ఎదుటిగోడను గానక కనులు మూసికొని పరుగు లెత్తించితి’ ననుకొంటిని. మరియు చట్టము నతిక్రమించు నర్హత కలుగకముందు దానిలో నిమిడియున్న అర్థము లన్నియు లెస్సగా తెలిసికొనవలయు ననుకొంటిని. ప్రతిదినమును బుద్ధిపూర్వకముగా చట్టము

ఆ త్మ క థ

నతిక్రమించుచుండువారును, దొంగతనముగా పలుమాటులు చట్టము నతిక్రమించుచుండువారును ఒక్కతూరి దీని నెటులు తెలిసికొనగలరు? దీని మర్యాదాపాలన మెటులు చేయగలరు?

లక్షలకొలది జనము దీనిని సమగ్రముగా పరిపాలింపజాల రను మాట లేట తెల్లము. కావున సాముదాయికముగా చట్టము నుల్లంఘించుటకు ముందు స్వయంసేవకుల సేన యొకటి తయారు కావలెను. వీరు లోకులకు చక్కగా తెలుపగలవారుగా నుండవలయును. ప్రతిక్షణమును దారి చూపగలవారుగా నుండవలయును. వీరికి సత్యాగ్రహమర్యాద సమగ్రముగాఁ దెలిసి యుండవలయును.

ఇట్టి యాలోచనలతో నేను బొంబాయి చేరితిని. సత్యాగ్రహసభాద్వారమున. స్వయంసేవకుల సేనను తయారుచేసితిని. వీరి సాయమున లోకులకు చట్టమును వినయముగా నుల్లంఘించుటను గూర్చి తెలుపఁ దొడఁగితిని. సత్యాగ్రహరహస్యములఁ దెలుపుటకు చిన్న చిన్న పత్రికలు ప్రకటింప మొదలిడితిని.

ఇటు లీ పని జరుగుచున్నదికాని దీని లోకుల కభిరుచి కలిగినటులు నాకుఁ దోచలేదు. స్వయంసేవకులూ యెక్కువగా సమూహ లేదు. సమూహినవారూ సత్యాగ్రహమును సమగ్రముగా నభ్యసింప లేదు. ఇంతియకాక క్రమక్రమముగా వీరిసంఖ్య పెరుగుటకు బదులు దిగజాతిఁ దొడఁగెను. నే నీ ఒండి నెంత వడిగా నడపవలయు ననుకొంటినో అది అంత వడిగా నడవ దని తెలిసికొంటిని.

నవజీవన్ యంగిండియాలు

శాంతిని నెలకొలుపు నాందోళన మిటులాకసంక మెల్లగా జరుగుచుండఁగా, సరకారువారి దండనీతి మఱియొక సంక జోరుగా సాగుచుండెను. పంజాబులో ఈదండనీతి ప్రభావము కాని పించెను. నాయకు లరెడ్డు చేయఁబడిరి. 'హలే దానుటకు మాటుపే రయిన మార్షల్ లా ప్రకటింపఁ బడెను. క్రొత్త కోర్టు లేర్పాటు చేయఁబడెను. ఈకోర్టులకు సాక్ష్య మక్కఱలేదు. ప్రమాణ మక్కఱ లేదు. నిరంకుశాధికారమున కివి తావులు. అమృతసరమున ఏమియు నెఱుఁగని స్త్రీ పురుషులను పురుషులనలె పొట్టలమీఁద డేకించిరి. హిందూదేశమునకును, ప్రపంచమునకును తెలిసియున్న జలియన్ వాలా బాగు-హత్యలుగూడ దీనిముందు నాకు తక్కువగాఁ గానిపించెను.

ఏ మయినను సరే వెంటనే పంజాబు రాజలము నని నాకు వార్తవచ్చెను. అనుజ్ఞకు నై సరాయిగారికి వ్రాసితిని; తంతి యిచ్చితిని గాని లాభము లేకపోయెను. సెంపు లేకుండ పంజాబు సరిహద్దును త్రొక్కుదునేని చిట్టము నతిక్రమించితి నను సంతోషమే దక్కును. ఈసంకట మెటులు తప్పించుకొందునా యని చింతించితిని. నే నిపుడు పంజాబునకు వెళ్లి నయెడల నది చిట్టమును వినయముతో నుల్లంఘించుట యనిశించుకొనదు. నేను కోరెడు శాంతివాతావరణ మనట లేదు. పంజాబు-నాదిర్నాలచే లోకుల కశాంతి రెచ్చెను. నే నిట్టి తఱి యిట్టమును ధిక్కరించుచో నిప్పులో నేయిపోసినటు లగును, కావున

మిత్రులు నన్ను రమ్మని కోరినను నేను పోదలపలేదు. ఇట్టి నిర్ణయము నాకు చేదు మందే. నేనిటులు ప్రతిదినమును పంజాబునుండి వచ్చు దురంతము లయిన వార్తలు వినుచు, పండ్లు కొలుకుకొనుచు గూరుచుండ జలసి వచ్చెను.

ఎవరి చేతులలో బాంబేక్రానికల్ పత్రిక ప్రచండశక్తిగా నేర్పడెనో అట్టి హార్మిమనుగారిని సరకారువారు ఎవరికిని దెలియకుండ దేశాంతరమునకు బంపివేసిరి. ఈదొంగపనికి నా కింకను దుఃఖము పోలేదు. హార్మిమనుగారు లా వలదనువారు కారని నే నెఱుఁగుదును. సత్యాగ్రహ - కమిటీవారి సలహా లేకుండ పంజాబుసరకారువారి హుక్కుమును మీఱుట వీరి కిష్టము కాదు. సత్యాగ్రహమును నే నాపక ముందే సత్యాగ్రహము నాఁపుఁ డని ఓరు నాకు ఉత్తరము వ్రాసిరి. టపాలో రావలయుటచే ఈ యుత్తరము నాప్రకటనకు తరువాత నా కందెను. కావున వీరిని దేశాంతరము పంపుట నా కెంత యాశ్చర్యము కలిగించెనో అంత దుఃఖముగూడఁ గలిగించెను.

ఇటు లీ ఘటన జరిగిన తరువాత బాంబే క్రానికల్ పత్రికా న్యవస్థాపకు లీ భారమును నన్ను వహింపఁ గోరిరి. బ్రెల్విగా రచట నుండనే యుండిరిగాన నేను చేయవలసిన దంతగా కానరాకున్నను నాస్వభావము ననుసరించి నా జవాబుదారీ యెక్కు డయ్యెడిది. కాని నాకాభార మెన్నాళ్లో లేదు. సరకారువారి పుణ్యమా యని దానిని నిషేధించిరి. పత్రిక ఆగిపోయెను.

క్రానికల్ పత్రికా సంచాలకు లయిన ఉమర్ సోబానీ, శంకర్ లాల్ బాంకర్ గారలచేతులలో నే యంగిండియా అను మఱియొక పత్రికయు నుండెను. వీ రీ యంగిండియా భారమును నన్ను వహింపు

మనిరి. క్రానికల్ పత్రిక నడచివయిచిరిగావున దాని లోటు తీర్చుటకు యంగిండియాను వారమునకు రెండుమాటులు ప్రకటింపు మని సూచించిరి. నాకును ఇది బాగుగనే యుండెను. సత్యాగ్రహ రహస్యమును లోకులకుఁ దెలుపవలయు నను నుత్సాహము నాకు పెండుగాఁ గలదు. పంజాబును గుఱించి యోగ్య మగు మాట యొకటిని వ్రాయుటకు నాకు ఓలు లేకపోయెను. కాని సత్యాగ్రహ రూప మగు శక్తి దీనినెనుక నున్నదని సరకారువారికి తెలియును. కావున నే నీ మిత్రుల సూచనను స్వీకరించితిని..

ఇంగ్లీషు భాషచే ప్రజాసామాన్యమునకు సత్యాగ్రహమును గూర్చి తెలుపుటెటులు? నాపనికి ఘూర్జర రాష్ట్రము ముఖ్యక్షేత్రము. అపు డిందులాల్ యాన్సిక్ గారు సోబానీ బాంకరుల సమాజములో నుండిరి. ఈమిత్రుల ధనసాహాయ్యమున వారు నవజీవన మాస పత్రికను గుజరాతుభాషలో నడపుచుండిరి. వీ రందఱును ఈపత్రికను నా చేత నిడిరి. దీని కార్యభారమును గూడ నిందులాలుగారు వహింతుమనిరి. ఈ మాసిక పత్రిక సాప్తాహిక పత్రికయాయెను.

ఇంతలో బాంబేక్రానికల్ పునరుజ్జీవిత మాయెను. కావున యంగిండియా యథాప్రకారము వార పత్రిక యాయెను. దీనిని నే నమదాబాదు తీసికొని పోయితిని. రెండు వార పత్రికలను భిన్నస్థలములలోఁ బ్రకటించుట చాల యశమునకును అసౌకర్యమునకును తానల మగునుగాన నవజీవనపత్రిక లోఁగడనే అమదాబాదులో ప్రకటింపఁ బడుచుండుటచే యంగిండియాగూడ నా సూచనచే అమదాబాదునకే మార్పబడియెను. ఈమార్పున కింకను గొన్ని హేతువులు కలవు. నాకు ఇండియన్ ఒపినియను తాలూకు ఆనుభవము కలదు. ఇట్టి పత్రికలకు సొంత అచ్చుమాటము లుండవలయును. వీలన

ఆత్మకథ

అపు డిండియాలో నమలులో నున్న అచ్చూహూటములకు సంబంధించిన చట్టములఁబట్టి వ్యాపారదృష్టితో అచ్చూహూటములను నడపువారు నా యుద్దేశములను యథాతథముగా ప్రకటింప సంకోచింతురు. కావున ప్రత్యేకముగా ముద్రాశాలను నెలకొలుపుట కిది ప్రబల కారణము. దీనికిని ఆమదాబాదులోనే చాల వీలు గావున యంగిండియాను అచటికి నడపితిని.

వీని ప్రకటనములన ప్రజలకు సత్యాగ్రహమునుగూర్చి నాశక్తి కొలది తెలుప నారంభించితిని. ఈరెండు పత్రికలకును చాల ప్రాచుర్యము కలిగెను. ఒక్కొక్క పత్రికకు ఇంచుమించు నలుబదివేల మంది చందాదారు లుండిరి. నవజీవన పత్రికకు వడిగను, యంగిండియా పత్రికకు మెల్లఁగను అభివృద్ధి కలిగెను. నేను జైలుకు వెళ్లి నపిదప చందాదారులు తగ్గఁ దొడగిరి. నేఁడు వీరిసంఖ్య ఎనిమిది వేలకు లోఁబడియుండును.

పత్రికలలో ప్రకటనములను ముద్రింపఁగూడదని మొదటి నుండియు నాకు పట్టుచల. దాన పత్రికల కేమియు లోటు లేదు. ఇంతియకాక పత్రికలలోని విషయముల స్వాతంత్ర్యమున కిది చాల నుపకరించె నని నాయభిప్రాయము.

ఈపత్రికలవలన నేను నాలో శాంతిఁ బడయఁ గలిసితిని. వీలనఁగా నేను వెంటనే శాసన ధిక్కారమును జేయఁజాలకున్నను నాయుద్దేశములను ప్రకటింపఁ గలిసితిని. సలహాలను, సూచనలను ఈయఁగలుగుట వలన నా మాటడ గలిగెను. ఇట్టి కఠినసమయమున ఈ రెండుపత్రికలను ప్రజలకు చక్కగా సేవ చేసిన పనియు, మార్షల్ లా వలనఁ గలిగిన యన్యాయమును వీడను తగ్గింప శక్తికొలది పని చేసెననియు నా యుద్దేశము.

పంజాబులో

పంజాబులో జరిగిన వాని కన్నిటికిని నీవే కారణమని
నీ మేకత్ ఓడ్ వాయరుగా రనిరి. మార్షల్ లాకుఁగూడ నీవే
కారణ మని యనుటలోఁ గొండలు పాంచాల యువకులు
నెనుదీయ లేదు. మీరు శాసనధిక్కారమునుమాత్రముకొంచె మాఁపకుండు
నుండినచో జలియన్ వాలాబాగునందు హత్యలు జరిగియుండెడిని కావని
వీరు క్రోధావేశముతోఁ బలికిరి. పంజాబులో కాలు పెట్టినచో మిమ్ము
మానీచేయక విడిచిపెట్టరనియుఁ గొండలు బెదరించిరి.

కాని నాచేసిన పని తెలివిగల వా రెవరును శంకింపనంత
శుద్ధముగను, ఉచితముగను ఉండెనని నాయభీప్రాయము. పంజాబులో
నెపుడు దూకుదునాయని యనుకొనుచుంటిని. లోఁగడ నెన్నఁడును
నే నచటి కేగకుండుటచే నచట జరిగిన విషయములను కనులారఁ
గనుఁగొనుటకు మఱికొంచెము తొండరపడితిని. న న్నచటి
కాహ్వనించిన డా. సత్యపాలు డా. కిచలూ. పండిత రామభజన్ త
చాచరీగార లపుడు కారాగారమున నుండిరి. వీరిని, ఇతరులను
సరకారువారు చాలఁ గాలము కొట్టున నుంపరని నాకుఁ జాల నమ్మిక.
నేను బొంబాయికి వెళ్లి నపుడెల్లఁ జాలమంది పంజాబువారు ననుజూడ
వచ్చుచుండెడివారు. వారు నాకడ ప్రోత్సహముఁ బడసి ప్రశస్తులయి
వెళ్లుచుండెడివారు. నా కపు డాత్మనిశ్వాసము చాల మెండు.

నేను పంజాబు వెళ్లుట దూరదూరముగా పోవుచుండెను.
నై సరాయిగారు 'ఇపుడుకాదు' అని ప్రతిమాటును జరుపుచుండెడివారు.

ఆత్మకథ

ఇంతలో హంటర్-కమిటీ యేర్పాటయెను. మార్చి 5 లా సమయమున పంజాబు-ఆఫీసరు లమలుజరిసిన పనులనుజీంచి యీకమిటీవారు విచారణచేయుదురని ప్రకటింపబడెను. దీనబంధు ఆంధ్రూజుగా రచటికి వెళ్లియుండిరి. వారి యుత్తరములు చదువఁగా గుండె నీ రయిపోయెను. పత్రికలలో ప్రకటితములయిన విషయములకంటె ఘోరములగు విషయములు మార్చి 5 లాసలన జరిగెనని యాయుత్తరములు ధ్వనించెను. వెంటనేచచ్చి కలిసికొనుమని వీరుత్తరము వ్రాసిరి. వెంటనే పంజాబుకు బయలుదేరినయినని మాళవ్యులును వ్రాసిరి. నేను మరల వైసరాయిగారికి తంతి యిచ్చితిని. మీరు ఫలానా తారీఖుకు వెళ్లనచ్చునని జవాబు వచ్చెను. ఆతారీఖు సరిగా గుర్తులేదు కాని ౧౭ న అక్టోబరు రయి యుండవచ్చును.

లాహోరు చేరితిని. నాఁడు నాచూచిన దెన్నటికిని మఱపునఁ బడెను. ఈమూలనుండి యామూలకు నేల యీనినటులు జనసముద్రము పెక్కేండ్లు వియోగము పొందిన ప్రియుని గలిసికొనవచ్చినటు లిండ్లు వదలి జనము స్టేషనులో నాకొఱ కెదురుమాచుచుండిరి. లోకులు నన్నుఁ జూచి హర్షోన్మత్తు లయిరి.

పండిత రామభుజదత్త చౌదరీగారి బంగళాలో నావిడిది. వారిభార్య సరళాదేవి చౌదరాణీగారిని నే నిదివఱ కెఱుఁగుదును. నా కాలిక్య మొసఁగు భార మామె పైఁ బడెను. నే నిచట 'ఆతిథ్య మొసఁగు భారము' అని యెఱిగి ప్రయోగించితిని. ఏలన నేటివలెనే నాఁడును నే నున్నచో టొక ధర్మసత్ర మయిపోవుచుండెను.

పాంచాల ప్రధాననాయకు లందఱును చెఱు బడుటచే పండిత మాలవీయులును, పండిత మోతీలాలుగారును, శ్రద్ధానంద స్వాములవారును వారి స్థానముల నాక్రమించిరి. మదనమోహన శ్రద్ధానందస్వాములతో

లోగడ నాకు గాఢ పరిచయము కలదు. మోతీలాలుగారిని బాగుగా నెఱుఁగుట కిదేమొదలు. వీరును, జైలు గౌరవముఁ బడయని అభీజననాయకులును న న్నాత్మీయునిగాఁ జేసికొనిచుకొనిరి. నా కచట క్రొత్త యనిపింపలేదు.

హంటర్-కమిటీ యొదుట సాక్ష్యము చెప్పఁగూడ దని మే మందఱమును ఒక్క త్రాటిమీఁద నుంటిమి. దానికి కారణ మపుడు ప్రకటింపఁబడెను గాన మరల నిచట వ్రాయను. ఇంతకాలము గడచిన పిదప నొకతూరి నెనుదిరిగి మాచినను 'హంటర్ - కమిటీ యొదుట సాక్ష్య మీయఁగూడదు' అను నాటి నిశ్చయము శుద్ధముగాను, ఉచితముగాను తోచుచున్న దని చెప్పినఁ జాలును.

హంటర్-కమిటీని బహిష్కరించినపిదప లోకుల తరపున అనఁగా కాంగ్రెసుతరపున విచారణసంఘము నేర్పఱుపవలయుట తర్కసిద్ధము కదా! పండిత మోతీలాల్ నెహ్రూ, స్వ. చిత్తరంజనదాసు, శ్రీ అబ్బాస్ తైయబ్ జీ, శ్రీ జయకరుగారును, నేనును పండిత మదనమోహనులచే సదిస్యలముగా నేర్పాటు గావింపఁబడితిమి. సాక్ష్యము తీసికొనుటకు మేము వేఱు వేఱు చోటుల కరిగితిమి. పని నేర్పాటు చేయుట సహజముగా నానంజే. మరియు చాల చోటుల విచారణ చేయుట నాపాలఁ బడుటచే పాంచాలగ్రామములను, పాంచాలరను లెస్సగా నర్థము చేసికొను నలభ్యయోగము నాకుఁ గలిగెను.

ఈవిచారణలో నాకు పాంచాల స్త్రీలతోగూడఁ జాలఁ బరిచితి లభించెను. యుగముల తరబడినుండి మే మెం డొంక నెఱిగినటు లుండెను. నేను వెళ్లిన తావుల నెల్ల స్త్రీలు

ఆ త్మ క థ

గుంపుగుంపులుగా వచ్చేడివారు. తాము వడికితెచ్చిన నూలుకట్టలను నాముందు పెట్టేడివారు. పాంచాలము ఖాదీ కొక గొప్పక్షేత్రము కాగలదని నే నీ విచారణలో అనాయాసముగాఁ దెలిసికొంటిని.

లోకులకుఁగలిగిన ఘోరకష్టములను విచారించుచుఁ బోయినకొలఁదిని రాచవారుచేసిన ఆరాచకము, అఫీసరులుకావించిన నాదిర్నాప్రభుత్వము మొదలగు ఘోరములను వినఁగా వినఁగా నా కాశ్చర్యమును దుఃఖమును గలిగెను. సరకారువారి కన్ని దేశములకన్న నెక్కువమంది సైనికుల నిచ్చిన దా పాంచాలదేశము. అచటి జనమే సరకారువారిచే నిట్టి యాతన లనుభవింపవలసినచేసెను. ఈవిషయ మప్పటికి నిప్పటికి నాకు విస్మయావహముగ నే యున్నది.

ఈకమిటీరిపోర్టు నంతయు తయారు చేయు భారముగూడ నాపైఁబెట్టఁబడెను. పంజాబునందు జరిగిన యత్యాచారముల నెఱుఁగఁగోరినవారు తప్పక ఆరిపోర్టును చదివితీరవలయును. ఆ రిపోర్టునం దెఱిగి చేసిన యత్యుక్తి యొకటియు లేదని నేను చెప్పఁగలను. అందలి ప్రతివిషయమునకును ప్రమాణము కలదు. ఇంతియకాక ఇం దుదాహరింపఁబడిన విషయము లన్నియు పుచ్చికొనిన వాఙ్మూలములం దేకదేశము. శంక కిసుమంతయేని యవకాశమున్న సాక్ష్యమొకటియు నీరిపోర్టునందు ప్రకటింపఁబడలేదు. ఈరీతిగా సత్యము నెదుట నిలువఁబెట్టుకొని వ్రాయఁబడిన యీరిపోర్టును పాఠకుఁడు చేతఁ దీసికొనినచో బ్రటిషువారు తమ యధికారమును నిలుపుకొనుకొని కెంత దూరము పోవఁగలరో, యెట్టి యమానుష కార్యములు చేయఁగలరో తెలిసిపోవును. నాకుఁ దెలిసినంతవఱకు రిపోర్టునం దొకమాటలోనేని యసత్యగంధము లేదు.

బదులుకు బదులా ?

పాంచాల హత్యాకాండను కాసంతసేపు విడనాడుదముగాక!

పంజాబునందలి డైయరు పరిపాలనమునుగుఱించి కాంగ్రెసు విచారణము జరుగుచున్నతటి నా కొక పెద్దపిలుపు వచ్చెను. ఇందు స్వ. హాకీముసాహెబు భాయి ఆసఫాల్ గారల షేవ్రాలు కలవు. శ్రద్ధానందస్వాములుగూడ వచ్చెదరని యందుఁ గలదు. వా ర్థాభ కుపాధ్యక్షు లనుకొందును. ఖిలాఫతును గూర్చి యాలోచించుటకు హిందూముసలమానుల సంయుక్తసభ డిల్లీలో జరుగును గాన నేనును ఆసభ కాహ్వానింపఁబడితిని. ఆసభ నచంబరులో జరిగెఁ గాఁబోలును.

ఆ యుత్తరమునందు ఖిలాఫతు చర్చమాత్రము కాక గోరక్షణ చర్చగూడ జరుపఁబడు ననియు గోరక్షణను సాధించుట కది మంచి సమయ మనియు వ్రాయఁబడెను. నా కీ వాక్య శేషము బాగుగాఁ గనఁబడలేదు. నేను వచ్చుటకు ప్రయత్నింతు ననియు ఖిలాఫతును గోరక్షణమును కలిపి బదులుకు బదులుగా చర్చింపవలసినయు, గుఱ దోషములను పురస్కరించుకొని యేవిషయమున కావిషయమును విడివిడిగా విచారించి దాని దాని యోగ్యత నిర్ణయింపవలసియుండు ననియు ప్రత్యుత్తరము వ్రాసితిని.

నేను సభకు వెళ్లితిని. వేనవేల జనము రాలేదుగాని చాల మంది వచ్చిరి. ఆసభకు శ్రద్ధానందస్వాములనారు విజయంచేసిరి. తొలుత వారితో నేను పైవిషయమునుగుఱించి మాటలాడితిని. వారికి

ఆత్మకథ

నాయభిప్రాయము రుచించెను. 'సభాముఖమున కీవిషయమున గొనిరం డాని వారనిరి. హాకీముసాహెబుతోఁగూడ మాటలాడి చూచితిని. గుఱదోషములను పురస్కరించుకొని యీరెండు విషయములును విడి విడిగా చర్చింపఁబడవలయు నని నాయభిప్రాయము. ఖిలాఫతు విషయమునందు సత్య మున్నయెడల గవర్న మెంటువారు దాని కన్యాయ మాచరించినయెడల హిందువులు ముసలమానులకు తోడుపడవలెను. దీనికి గోరక్షణమును జోడింపరాదు. హిందువు లిందులకు పరతులు కోరుట మంచి దనిపింపదు. 'మీరు మాఖిలాఫతుకు తోడుపడుఁడు; మేము గోవధము మానుదుము' అని ముసలమాను లనుటయు మంచి దనిపింపదు. హిందువులు తమకు పొరుగువారగుటచేతను, ఏకఘామియం డుండు వార లగుటచేతను హిందువుల మనోభావముల నాదరించుటకు ముసలమానులు స్వతంత్రముగా గోవధము చేయుట మానుకొనుట మంచిది. అది వారికి కర్తవ్యము. కాని ఇది స్వతంత్రవిషయము. నిక్కముగా నిది వీరికి కర్తవ్యమాయెనేని, తా మిది తమకు కర్తవ్యమని భావించుకొని హిందువులు ఖిలాఫతువిషయమున సాయము చేసినను చేయకపోయినను ముసలమానులకు గోవధము మాను టుచితము. ఈరెండు విషయములను ఈర్షితిగా విడివిడిగా విచారించుట యుక్తము కావున సభలో కేవలము ఖిలాఫతును గూర్చి మాటలాడుట యుచితమని నాయభిప్రాయము. సభవారికిఁగూడ నాయభిప్రాయము సంగతముగా నుండెను. సభలో గోరక్షావిషయము చర్చకు రాలేదు. అయినను మాలానా అబ్దుల్ బారీగా రిటు లనిరి: 'హిందువులు ఖిలాఫతుకు సాయపడినను సాయపడకున్నను, ఏకక్షేత్ర నివాసులగుటచే హిందువుల మనఃప్రసృత్తి ననుసరించి గోవధమును మానవలయును.' ఒకానొక సమయమున గోవధ మాగిపోయినటులుగూడఁ గానవచ్చెను.

ఖిలాఫతుతో పాంచాలవిషయమును జోడింపవలయు నని కొందఱు సూచించిరి. ఇదియు నాకు గిట్ట లేదు. ఈపాంచాల విషయము స్థానికము. పాంచాలమునకు మహాదుఃఖ మొదలైన నని సామ్రాజ్యమునకు సంబంధించిన శాంతుత్పన్నమునుండి పాంచాలమును విడిగా నుంచుటకు వీలులేదు. సంధివరతులనుండి యుద్భవించిన ఖిలాఫతు విషయముతో దీనిని జతపఱచుట యవివేకము నాగోపించు కొనుటయే యగు నని నాయభిప్రాయము. ఇది యందఱకును సమ్మత మాయెను.

ఆసభలో చూలానా హజరత్ మోహనీగారుండిరి. నే నిదివఱకే వీరి నెఱుఁగుదునుగాని వీ రింత యోధు లని అదివఱ కెఱుఁగను. మా కిరువురకును చాల విషయములలో మత భేదము కలదు. అది తుదివఱకును అటులే యుండెను.

సభలో జరిగిన అనేక ప్రస్తావములలో హిందువులు, ముసల మానులు అందఱును స్వదేశేచ్ఛ మవలంబింపవలయు ననియు, అందులకుఁగాను ఐదేశేచ్ఛములను బహిష్కరింపవలయు ననియు నొక ప్రస్తావము తీర్మానమునకు వచ్చెను. నాటివఱకును ఖాదీకి పునర్జన్మము కలుగ లేదు. ఈప్రస్తావము హజరత్ సాహెబు బంగీకరించునది కాదు. ఆంగ్ల సామ్రాజ్యము ఖిలాఫతునకు న్యాయము కలిగింపనియెడల పగ దీర్చుకొనవలయు నని వారి యభిప్రాయము. కావున వారు ఈ ప్రతిపాదనమున కెదురుగా 'బ్రిటిషుచస్తు మాత్రమును యథాసంభవముగా బహిష్కరింప వలయు'నని వాదించిరి. బ్రిటిషుచస్తుమాత్రమును బహిష్కరించుట అశక్యమనియు, నయోగ్య మనియు చాల హేతువులు నే నపుడు చెప్పితిని. ఇపు డాహేతువు లందఱకును దెలియును. నేను నా యహింసావిషయమును గూడ సభవారియెదుటఁ బెట్టితిని. నా

ఆత్మకథ

వాదప్రభావము సభవారిమీఁదఁ బ్రసరించినటులు కనుఁగొంటిని. హజరత్ మోహనీగారి యుపన్యాసము నాలకించి సభవారు హర్షనాదము లొనరించిరి గాన నా తూతూ ఎవరికిని వినిపింప దనుకొంటిని. అయినను నాధర్మమును నేను జేసికొనవలయుననియు, నాయభిప్రాయముల నేల దాఁచిపెట్టవలయు ననియు నేను లేచి మాటలాడుటకు సాహసించితిని. సభ్యులు నామాటలను జెవి యొగ్గి వినిరి. ప్లాట్ ఫారము మీఁది కొకరితరువాత నొకరుగా పలువురు నచ్చి నాయభిప్రాయమును సంపూర్ణముగా సమర్థించిరి. బ్రిటిషు వస్తుమాత్రబహిష్కారమును తీరుమానించుచో కొంచె మయినను ప్రయోజనము కలుగకపోఁగా నగుబాటగునని నాయకులకు తెలిసి పోయెను. ఆసభ యంతటిలో ఏదో నీమవస్తువు లేని మనుజుఁ డొకఁడును లేఁడు. ప్రతిపాదకులే యనుష్ఠింపఁజాలని విషయములు కల యీ తీరు మానమువలన చెఱుపుతక్క మేలు లేదని ఆసభలో పలువురుకనుఁగొనిరి.

‘మేము మీ విదేశవస్త్ర బహిష్కారమువలన సంతోషించుచు కూరుమండఁజాలము. మనము మనవస్త్రముల నన్నిటిని ఎపుడు సడికి నేసికొనఁగలము? ఇక విదేశవస్త్ర బహిష్కార మెపుడు చేయఁగలము? నీమవారికి కాక పుట్టించు వస్తు వొకటి మనకుఁ గావలయును. మీవస్త్ర బహిష్కారముతో మాకు జగడము లేదు గాని దానితోపాటు కాక కలిగిందుచుఱుగువస్తువు దేనినయినను మాకు పడవేయుఁడు!’ అని మూలానాగా రనిరి. ‘క్రొత్త వస్తు విం కొకటి వలయు’ నని నాకుఁగూడఁ దోచెను. విదేశవస్త్ర బహిష్కారము వడిగా ఫలింప దని నాకపుడు తెలియును. అచ్చి-ఖాదీని తయారుచేసికొనఁగల శక్తి మనలో నున్న దని తరువాతఁ దరువాత నాకుఁ దెలిసెను గాని అపుడు తెలియలేదు.

సీమబట్టలను ముట్టకుండుటకు కేలము మిల్లులను నమ్ముకొనిన-కో పగా పడుదుమనియు నాకుఁ దెలియును. మాలానాసాహెబు తన ఉపన్యాసము ముగించునంతలో ప్రత్యుత్తరమొసంగుటకు నేనుతయారుగానుంటిని.

ఈ క్రొత్త వస్తువులు దెలుపుటకు నాకు ఉరుదుమాట గాని, హిందీమాటగాని దొరకలేదు. ఇట్టి శుద్ధముసలమాను సభ్యుల యుక్తిప్రధానముగు నుపన్యాస మొసంగుట నా కిదియ మొదలు. కలకత్తాలో జరిగిన మస్లిమ్లీసులో నేను కొంచెము ఉపన్యసించితిని గాని యది కొలది నిముసములే. మరియు నుపన్యాసమునందలి విషయము సభ్యుల హృదయములకు తస్మయత కలిగింపఁజలసినదేకాని యుక్తిప్రధానముకాదు. మరియు, నిచటి సభ్యులు నాకు విరోధులు కాకున్నను వీరి మతమును నామతిమును భీష్ము. డిల్లీ ముసలమానులకడ శుద్ధమును సలక్షణమును నగు ఉరుదులో నుపన్యసింపఁ జాలను గాని వచ్చియు రాని హిందీలో నాయభిప్రాయమును వారికిఁ దెలుపఁగలిగినఁ జాలును. ఈరీతిగా నాపనిని నేను నెఱవేర్చికొంటిని. 'హిందూ-ఉరుదు'భాష రాష్ట్రభాషయగుట కర్హమయిన దనుట కిసభయే ప్రత్యక్షసమాణము. నే నింగ్లీషులో నుపన్యసించినచో నాయభిప్రాయమును ఇప్పటివలె వారి మనస్సులకు పట్టంపఁగలిగి యుండెడివాఁడను గాను. మరియు మాలానాసాహెబు చేసిన పూర్వపక్షమునకును అది తఱియయ్యెడిది కాదు. ఒకవేళ అయినను దానికి సమర్థ మయిన సమాధానము నాకడనుండి వచ్చియుండెడిది కాదు.

తుద కెటులో చెప్పఁగలిగితినిగాని మొదలు నాయీ క్రొత్తవస్తువును దెలుపుట కురుదుమాటగాని, హిందీమాటగాని తట్టకపోవుట నాకు లోటుగా నుండెను. నాకు నాన్-కో-ఆపరేషన్

ఆత్మకథ

అనుమాట దొరకెను. మాలానాగా గుపన్యసించుచుండఁగా నాకిటులు తోచెను: 'ఒకటిగాదు-రెండుగాదు: అనేకవిషములలో తాము గవర్న మెంటుకు సాయపడుచున్నాము. అట్టి గవర్న మెంటును బలవత్తరముగా నిరోధింపఁజలయునని చెప్పుట న్యర్థము. సోనీక త్తిగట్టుద మండమా కాని పని. కావున సాయము చేయకుండుటయే సరియైన నిరోధము. 'ఈరీతి గా నే నాసభలో నాన్-కో-ఆపరేషన్ అను మాటను మొదటిమాటు వాడితిని. నాయుపన్యాసమున దీనిని సమర్థింపఁ దగిన యుక్తులను సభవారి మది కెక్కించితిని. ఈమాట యెన్ని యర్థముల కాకరమో అపుడు నాకుఁ దెలియదు. కావున నేను దాని తపిస్తీలులోనికి దిగలేదు: నే నిటులు చెప్పినటులు గుర్తు:

‘ముసలమానులు ఒక గొప్పవిషయమును తీర్మానించుచున్నారు. వారికి సంధిపరతులు అనుమలము కానిచో సర్కారువారికి సాయ మాపివేసెదరు. ఇది ప్రజల హక్కు. సరకారువారి బిరుదులు మే ముంచుకొనము. వారి నొకరి నిక మేము చేయము. ఖిలాఫతునంటి ఆవశ్యకమగు ధర్మవిషయమును సరకారువారు న్యర్థపుచ్చుచో మే మిక వారి కెటులు సాయపడఁగలము? ఖిలాఫతు నెగురఁగొట్టుచో సాయము చేయకుండుట మా హక్కు.’

పదపఁ గొన్ని నెలలపాటును ఈక్రొత్తచస్తుప్రచారములోనికి రాలేదు. కొన్ని నెలలపాటు ఈశబ్ద మీసభలో నడఁగి యుండెను. ఒక నెలపిదప అమృతసరమున కాంగ్రెసు జరిగెను. నే నపుడు సహకారము చేయవలయు నను తీరుమాన మామోదించితిని. హిందూ ముసలమానుల కెన్నఁడును అసహకారమున కక్కఱ గలుగునని నే నపు డనుకొన లేదు.

అన్యతసరపుకాంగ్రెసు

మూర్ఖులు అమలులో నున్నపుడు పేరునకు మాత్రము

సాక్ష్యము పుచ్చికొని, నామ మాత్రమునకు కోర్టునువానిలో విచారించి నిందలకొలది పంజాబువారిని నెలల తరబడి, దోండ్లతరబడి కైదులోఁ బెట్టిరి. ఈ దురన్యాయమునకు నలునై పులను హాహాకారములు జయలుదేలుటచే సరకారువారు వారి కెంతకాలమో కైదులో నుంపఁజాలక పోయిరి. కాంగ్రెసు ప్రారంభము గాకముందే పలువురు విడుదల గానింపఁ బడిరి. హరికిషన్ లాలుగారు మొదలగునారు ముందు నదలిపెట్టఁబడిరి. సిమ్మట కాంగ్రెసు నకును, అలీసోదరులు విడుదల బడి నూటిగా కాంగ్రెసుకు సచ్చిరి. నాడు లోకుల సంతోషము నకు మితి లేదు. తన ప్రాక్టీసు నంతయు త్యజించి సాంచాలమున బస పెట్టిన మోతీలాలునెవ్వరూగా రపుడు కాంగ్రెసుకు అధ్యక్షులు. శ్రద్ధానందస్వాములవారు స్వాగతసభ కధ్యక్షులు.

హిందీభాషలో నొక చిన్న యుపన్యాస మిచ్చి హిందీ భాషకు నకాలతునామా పుచ్చికొనుటయు, ఉపన్యాసమున నిలస పోయిన హిందువుల స్థితిగతులనుఁజూచి చెప్పుటయుమాత్రమే ఇంతవఱకును కాంగ్రెసులో నాకుఁ గల పని. ఈసంవత్సరమునఁగూడ నింత కెక్కువపని యుండ దని తలఁచితిని. కాని వెనుక పలుమాఱులు జరిగిన చందముగనే ఈమాఱును కొంతకార్యభారము నామీఁదపడెను.

ఆత్మకథ

క్రొత్త సంస్కరణములను గుఱించి చక్రవర్తిగారి ఫర్మానా జారీ యాయెను. దానిచలన నెరికిని సంతుష్టికలుగ లేదు. నాకుఁగూడ సంపూర్ణముగా సంతుష్టి కలుగ లేదు. సదరు ఫర్మానాలో సూచింప బడిన సంస్కరణములలో లోపము లున్నను స్వీకరింపఁ దగు నని అపుడు నాకుఁ దోచెను. చక్రవర్తిగారి ఫర్మానాలో లార్డు సింహాగారి సంతకము గూడ నుండుటచే ఆసమయమున ఆభాషలో నా కాశాకిరణము కానిపించెను. కాని అనుభవశాలు లుగు లోకక్షాన్యులు, చిత్త రంజనదాసులు మొదలగు పెద్దలు పెవనివిజ్ఞచిరి. భారత ధూషణము మదన మోహనులు మధ్యస్థులుగా నుండిరి.

మదన మోహనులు నన్ను తమడేరాలో నుంచుకొనిరి. కాశీ విశ్వవిద్యాలయ శంకుస్థాపనమున కేగినపుడు నేను వారి నిరాడంబర జీవితము నెఱిగెయుంటిని గాని నే నిపుడు వారి సొంతడేరాలోనే యుండుటచలన వారి దినచర్యలో ప్రతివిషయమును చూచి యానందాశ్చర్యముల నొందితిని. వారున్న తావు పేదలకెల్ల సత్రము. దానిలో దారి దొరకదు. ఎటుఁ జూచినను నునుష్యులే. ఇందు వైశాల్యము లేదు; ఏకాంతమును లేదు. ఎవఁ డే సమయమున నెంత నేపు మాటలాడఁ దలచికొనినను నచట లోటు లేదు. ఇట్టి వీరి యీ గదిలో నా దర్బారు—అనఁగా మంచము.

ఈప్రకరణము మాళవ్యులజీవితపద్ధతిని వర్ణించుటతో వ్యయింపక ప్రకృత మనుసరింతును.

మాలవ్యులతో ప్రకృతస్థితిగతులగుఱించి మాటలాడుచుంటిని. అన్నగారివలె వారు నా కన్ని పక్షములవారి యభిప్రాయములను దెలుపుచుండిరి. సంస్కరణములగుఱించిన చర్చలలో నేనును

భాగస్వామిని గాలయ నని తలచితిని. పాంచాల హత్యకాండను గుఱించిన విచారణసంఘమున నాకు పాలుండెను. త త్వంబంధమున సరకారువారితో పని యున్నది. మఱియు ఖిలాఫతు మాట యొకటి. మి. మాంటేగు హిందూదేశమునకు మిత్రమనియు భారతీయులకు దగా చేయఁ దనియు నా యభిప్రాయము. అలీసోదరుల విడుదలగూడ శుభచిహ్న మనుకొంటిని. ఇట్టి స్థితిలో సంస్కరణముల స్వీకరించుట మంచిదని తోచెను. సంస్కరణములు చాల నసంతోషకారకములును, అవి గొటమును గావున వానిని స్వీకరింపరా దని చిత్తరంజనదాసుగారి యభిప్రాయము. లోకమాన్యులు కొంచెము తటస్థులయి యుండిరిగాని దేశబంధువు పక్షమునే సమర్థింపఁ దలచికొనిరి.

ముక్కాకలు తీసిన యీలోకనాయకులతో నామతియు వేటుపడుట నాకుఁ గష్ట మనిపించెను. ఇది యిటులుండఁగా నాయంతర్వాణి నాకు విస్పష్టముగా వినఁబడుచుండెను. కాంగ్రెసునుండి తప్పించుకొనిపోవఁ బ్రయత్నించితిని. నేను గైరుహాజ రగునెడల నన్ని కార్యములును చిక్కఁబడు ననియు, గొప్పగొప్ప నాయకులకును నాకును మతిభేదములేకుండ బ్రతికిపోవుదు ననియును పండిత మోతీలాలుగారికిని మదనమోహనులకును దెలిపితిని.

ఈపూజ్యపాదులకు నామాట యివ్వుము కాలేదు. ఎవరో యీమాటను హరి కిషన్ లాలుగారి చెవిలో డోదిరి. ‘అటు లెపుడును జరుగఁగూడదు. ఇది పాంచాలురకుఁ జాలఁ గష్టము కలిగించును’ అని వా రనిరి. లోకమాన్యులతోడను దేశబంధులతోడను జిన్నాగారితోడను సంప్రతించితిని. ఎంతయాలోచించినను దారి కానరాలేదు. నా వేదన యంతయు మాలవ్యాగారితో నిటులు కల్గ బోసికొంటిని: ‘మాకు సమాధానము కుదురునటులు లేదు.

ఆత్మకథ

నా ప్రస్తానమును తీర్మానమునకుఁ బెట్టుచో వోట్లుతీసికొనవలసినచ్చును. దానికి వీలుకావఁబడదు. ఇంతవఱకును వోట్లుతీసికొనుటకు చేతు లెత్తించుచున్నాము. చేతు లెత్తునపుడు ప్రేక్షకులయు సభ్యులయు భేదము లేకుండఁ బోవుచున్నది. ఇంత పెద్ద సభలో నిక్కచ్చిగా వోట్లు పరిగణించుటకు సౌకర్యము లేదుగాన నేను నాపక్షమునకు వోట్లు కోరినను దానికి వీలు పొడకట్టను.

కాని లాలా హరికిషణ్ లాలు గారు దీనికి వీలు కలిగింప నేర్పాటుచేసిరి. 'వోట్లు తీసికొనునాఁడు ప్రతినిధులనేగాని ప్రేక్షకులను రానీయము. వోట్ల భారము నాది. అంతియేకాని, మీరేమి? గైరుహాజరేమి?' అని హరికిషణుగా రనిరి.

తుద కొప్పింపఁబడితిని. తీర్మానమును వ్రాసితిని. కడు సంకోచముతో ప్రతిపాదింప నంగీకరించితిని. జిన్నామాళవ్యులు సమర్థకులు. నేను ప్రతిపాదించితిని. మాకుఁ గల మతభేదమునం దిసుమంతయు కటుత్వము లేకున్నను, మా యుపన్యాసములందేని యుక్తితక్కు మఱి యేమియు లేకపోయినను సభ్యు లింతమాత్రము మతభేదమునుగూడ సహింపకపోయిరి. వారికి కష్టము కలిగెను. సభ కైకనుత్య మిష్టము.

ఒకమూల ఉపన్యాసములు జరుగుచుండెను. ఒకమూల వేదికమీఁద రాజీప్రయత్నములు జరుగుచుండెను. ఒకరికడనుండి మఱియొకరికడకు చీటులు నడచుచుండెను. మాలవ్యాగారు రాజీచేయుటకు సకలబాధలు పడుచుండిరి. ఇంతలో జయరామదాసు గారు నాచేతిలో తమచీటి మంచి యీసంకటమునుండి ప్రతినిధులను తప్పించుటకు మిగుల మధురములగు శబ్దములతో నన్ననురోధించిరి.

వా రీతీరుమానమునం దొకటి చేర్పనలయునని చేసిన సూచన నాకు బాగుగఁ గానిపించెను. మాలవ్యాగా రదిచఱకే నలునైపులను సంధి కాసించుచుండిరి. 'జయరామదాసుగారు చేసిన సూచన యిరువారుల వారికిని ఉపాదేయముగాఁ గానిపించుచున్నది.' అని నే నంటిని. లోకమాన్యులకు దానిని జూపితిని. 'దాసుగారి కొప్పుల యగుచో నాకును ఆపత్తిలేదు' అని వా రనిరి. తుడుకు దేశబంధులును మెత్తఁబడి విసినచంద్రపాలుగారిదెసఁజూచిరి. మాలవ్యులకు ధైర్యము కలిగెను. వా రాచీటిని బెఱికికొని దాసుగారి మోమునుండి 'సరే' అను మాట రాకమునుపే 'సభ్యులారా! తమకిక సంతస మొదవఁగలదు; సమాధానము కుదిరెను' అని చెప్పివేసిరి. ఇకఁ జెప్పున దేమి? కరతాళధ్వనులతో సభామంటప మంతయు మ్రోఁగిపోయెను. గంభీరములకు మోము లన్నియు సంతోషముతో ప్రజ్వలించెను.

ఆ తీర్మానమును సవరణను ఇచ్చటఁ జర్చింపఁ బనిలేదు. వీలనఁగా నీర్మాన మెటులాయెనో చెప్పుటయే నా శోధనములకు విషయము.

ఈసమాధానములన నా జవాబుదారి యెక్కు రాయెను.

కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబంధము

అమృతసరమున కాంగ్రెసు-చ్యవహారములు మాచినంతమాత్రమున మహాసభతో నాకు సాక్షాత్సంబంధము కలిగిన దని నేనుద్దేశింపలేదు. లోగడ నేను కాంగ్రెసులకు వెళ్లుట నాకుఁ గలభక్తిని దానిముందు దాఖలుచేసికొనుటకే. చిన్న చిన్న పనులు తక్కిపెద్ద పనులేవియు నాకు అందున్నటు లెన్నఁడును గోచరింపనూలేదు. నేను 'కోరనూ' లేదు.

నాకుఁ గల రెండు శక్తులు కాంగ్రెసుకు ఉపయోగించు నని అమృతసరమున నా కనుభవమాయెను. పాంచాల విచారణసంఘమునందు నాచేసినపని లోకమాన్యులకును మదనమోహనులకును మోతీలాలుగారికిని దేశబంధువులకును, సంతోషము కలిగించె నని నే నెఱిగితిని. సలహాలకును సంప్రతింపులకును తమ యాంతరంగిక సభలలోనికి వీరు నన్నుఁ బిలుచు సంపుచుండెడివారు. సరియగు విషయనిర్ధారణ మిచటనే జరుగుచుండెడిది. కేరళము విషయముల నిర్ధారించువారే యచట సమూహమైడివారు. నాయకుల విశ్వాసమునకుఁ దగినవారే యచటికి రాగల వారయినను చాటు మాటుగా పైవారుఁ గూడఁ గొందఱు నూటకుండుటలేదు.

రాబోవు సంవత్సరమునఁ జేయవలసిన పనులు రెండు గలవు. అందులకు నాకుఁ గొంత సామర్థ్యముకలదు; చేయవలయు నను ఉద్దేశమును గలను.

3౮ కాంగ్రెసుతో సామోత్సంబంధము

జలియన్ వాలాబాగులో జరిగిన హత్యలను గుర్తు తెచ్చుట కొక చిహ్నమును నెలకొలుపుట యీ పనులలో నొకటి. కాంగ్రెసంతయు మిగుల పూనికతో నీ విషయమును తీరుమానించెను. దీని కయిదు లక్షలు సంపాదించవలయును. నేను ఒక బ్రహ్మచారిగా నియమింపఁ బడితిని. ప్రజాకార్యములకు ధనము పోస చేయఁగలవారలలో మదనమోహన మాలవ్యాగారిది మొదటివారు. నేనును వారికి తీసికట్టు కానని నాకుఁ దెలియును. నాకీ శక్తి కలదనిదక్షిణ-ఆఫ్రికాలోను ర్తించితిని. రాజులకడను మహారాజులకడను లక్షలు తెచ్చు శక్తి నాకు లేదు. నేటికిని లేదు. కావున మాలవ్యాగారితో పోని పెట్టుకొనవలసిన పని నాకుఁ గానరాదు. అదియునుగాక జలియన్ వాలాబాగునకు సంబంధించిన పనిలో రాజుల ద్రవ్యము తీసికొన రాదని నాకుఁ దెలియును. కావున ఈ స్మృతి చిహ్నమును నెలకొలుపుటకు ధనము చేహర్పవలసిన ముఖ్యభారము నాపైఁ బడు నని బ్రహ్మచారి పదవి గ్రహించునపు డనుకొంటిని. పిదప నటులే యయ్యెను. ఇందులకు బొంబాయిలోని ఉదారులు చేతినిండ్ల ధన మొసగిరి. అది యిప్పుడు నిలువ యున్నది. దాని వినియోగమున కొక చిక్కువచ్చెను. జలియన్ వాలాబాగులో హిందువులయు, ముసలమానులయు, సిక్కులయు రక్తముచే పవిత్రమగు నీభూమిపై నెట్టి స్మృతిచిహ్న ముంపవలయునని శంక కలిగెను. ఏలనఁగా ఈ మువ్వరిలో ఏ యిరువురికిని నేడు చెలిమి లేదు.

ఇక నా కెంతవఱ శక్తి—నాకు ముసదీ పని తెలియును. అది కాంగ్రెసు కుపయోగించును. కొలఁది మాటలలో అవినయములేని భాషలో వ్రాయఁ గల నేర్పు నాకుఁ గలదని నాయకు లందఱుఁగదరురు. దీర్ఘకాలాభ్యాసమువలన నా కీ నేర్పు కలిగెను. నాటి కమలులో నున్న కాంగ్రెసు కార్యపజాళి గోఖలేగారిచ్చి

ఆత్మకథ

పోయిన కవితె. కాంగ్రెసు-తంతుకు అంబిలి నియమానలి
యాధారము. మధురమగు దాని యితహాసమును వారినలననే నేను
వినియుంటిని. కాంగ్రెసు - పనులు విరివి యగుటచలన నిపు
దానియమబలము చాల దని సర్వవిదితమే. దానికిఁ బ్రతియేడును
చర్చ జరుగుచుండెడిది. ఏఁగాదిపాడుగునను పనులు జరుగఁ గల
యేర్పాటుగాని రాబోవు విషయములను విచారించు నేర్పాటుగాని
నాటికి లేదు. దీనికి మంత్రులు మూవురు. కాని నిక్కమున కొకఁడే.
అతఁ డయినను ముప్రొద్దులు పనిచేయగలవాఁడు కాఁడు. ఈ
యొకఁడే కాంగ్రెసు-ఆఫీసు నెటులు నడపును? భవిష్య ద్విషయముల
నెటు లాలోచించును? భూతకాలమునఁ దలపెట్టిన కార్యముల
నెటులు నిర్వహించును? కావున నాయేడు అన్నిటికంటె
నీవిషయము నాలోచించుటయే ఆచర్యక మాయెను. కాంగ్రెసుగో
వేనవేల జనము. అందు ప్రజాకార్య మెటులు సాగును? ప్రతినిధుల
సంఖ్యకు హద్దులేదు. ప్రతిప్రాంతమునుండియు ఇందఱు ప్రతినిధులు
రావలయు నను నియతి లేదు. మఱియు అందఱును ప్రతినిధులే
కావచ్చును. కావున దీని కొక యేర్పాటు ఉండితీర నలయు నని
అందఱకును తోచెను. నే నొక మరతుతో ఈయేర్పాటు చేయుటకు
పూచీపడితిని. జనములో పలుకుబడి గల మహానాయకు లిగువు రని
నే నెఱుఁగుదును. ఈకాంగ్రెసు - కార్యప్రణాళికను కూర్చుటలో
జనులకు ప్రతినిధులుగా నాకు సాయము చేయుఁడని వా రిరువురిని
నేను కోరితిని. కాని వారిరువురికిని యీవిధానమును తయారు
చేయుటకు తీరికయుండదని నాకుఁ దెలియును. దానఁ జేసి 'తమకు
విశ్వాసపాత్రములగు నిరువురను నాకుతోడొసఁగుఁడని లోకమాన్యులను
దేశబంధువులను యాచించితిని. ఈకార్యప్రణాళి-సమితిలో వీరికంటె

3౮ కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబంధము

పైవా రెవరును ఉండఁగూడ దని నూచించితిని. నానూచన
యంగీకృత మాయెను. లోకమాన్యులు శ్రీ కేలకర్ గారి వేరు చెప్పిరి.
దేశబంధులు శ్రీ ఐ. బి. సేకా గారి వేరు చెప్పిరి. ఈ మూవురును ఒక
నాఁడేని కలిసి కూర్చుండలేదు. మేము టపాలో పరస్పరాభిప్రాయము
లెఱిగికొంటిమి. తుదికు సమరసమగు నభిప్రాయముతో రిపోర్టు
తయారుచేసితిమి. దీనినిజేంచి నే నొకమాట చెప్పుదును—‘ఈవిధానము
చొప్పున పని చేసికొనుచుఁ జూయినఁ జాలును; స్వరాజ్యము
స్థితింపును.’ ఈజవాబుదారీని నెత్తిమీఁదఁ బెట్టుకొనిన పినపనే
కాంగ్రెసుతో నాకు నిక్కమగు సంబంధము కలిగినది నా యుద్దేశము.

ఖాదీ పుట్టుక

౧౯౦౮ సాలుచాళకు రాటమునుగాని, ముగ్గుమునుగాని నేనెఱుంగను. అయినను రాటముచే హిందూదేశపు దీక్షతనము పోవునని నేను హిందూ-స్వరాజ్యమున వ్రాసియుంటిని. హిందూదేశమున పలువురు కడుపుసూటికి లేక చచ్చిపోవుచున్నారు. ఇటులు చాచకుండఁ జేయుట కేయుపానుము దొరకునో ఆయుపాయమే స్వరాజ్యమునకుఁ గూడఁ ద్రోవ జూపు నను మాట యందఱకుఁ దెలిసినదే యని నే నా పుస్తకమున వ్రాసియుంటిని. ౧౯౧౫ సంవత్సరమున దక్షిణ-ఆఫ్రికా నుండి నేను ఇండియాకు వచ్చినపుడుగూడ రాటమును జూచి యెఱుంగను. సత్యాగ్రహశ్రమమును ఏర్పాటుచేసిన తరువాత నచటఁ గొన్ని మగ్గుములు పెట్టితిమి. మగ్గుములు పెట్టుటకుఁగూడ మాకుఁ గడుఁ గట్టవలెను. మే మందఱ మిట్టిపనుల కపరిచితులము. మాకు మగ్గుము నడపుట సాగలేదు. మే మందఱమును వ్రాతవారమును, వ్రాత వారమునుగాని మగ్గుముమీద చేయివేసి యెఱుంగము. చేతిపనులు మా యెఱిగినవి కావు. కావున మగ్గు మున్నను నేత నేర్పుటకు ఒకఁడు కావలసినచ్చెను. కాతియావాడు పాలన పురములలో మగ్గుములును, నేత నేర్పువాఁడును దొరకెను. ఆ నేతకాఁడు తన విద్య నంతయు మాకు నేర్పలేదు. కాని మొదలుపెట్టిన పనిని మగన్లూలు మానెడివాఁడు కాఁడు. పనివానితన మతనిసొమ్ము. కావున నేతలో నతఁడు నేర్పరియై ఆశ్రమమునం దందఱకును నొకని తరువాత నొకనికి నేత నేర్పివైచెను.

మా వస్త్రములను మేము నేసికొనవలయు నని మా యూహ. కాన నాటినుండియు బొమ్మబట్టలను విసర్జించితిమి. ఇండియా మిల్లులలో తయారయిన నూలితో నేసిన వస్త్రములనే కట్టుకొన వలయునని నిశ్చయించితిమి. దీనితో మాకు కావలసినన్ని సంగతులు తెలిసెను. సాలెవారి జీవనము, వారు నేయు వస్త్రముల మొత్తము, నూలు కొనుటలోఁ గల యిబ్బందులు, అండలి మోసము, శుచకు వారి యప్పు సొప్పులు: ఈ మొదలగున వన్నియు మాకుఁ తెలిసిపోయెను. ఇట్టి స్థితిలో ఇంత వడిగా మాకుఁ గావలయు వస్త్రము లన్నియు మేము నేసికొనలేము. కావున సాలెవారికడ మా వస్త్రములఁ గొనవలయును. కాని ఇండియామిల్లు నూలితోడనే నేయఁబడిన వస్త్రములు బట్టలవర్తకులకడఁగాని, సాలెవారికడఁగాని దొరకవు. సాలెవారికడ నున్న సన్నబట్ట యంతయు సీమనూలే. ఇండియా మిల్లులు సన్ననూలు తయారు చేయలేవు. నేటికిని అవి తయారు చేయు సన్ననూలు కడుఁ గొలఁది. మఱి సన్ననూ లవి తయారు చేయనేలేవు. మేము ప్రయత్నము చేయఁగాఁ జేయఁగా తాము నేసిన వస్త్రముల నన్నిటిని గొనినచో స్వదేశపు నూలితో నేసి పెట్టుదు మని కొందఱుంగీకరించిరి. ఈరీతిగా ఇండియామిల్లునూలితో నేయఁబడిన వస్త్రములు మే మేర్పాటు చేసకొంటిమి. మా మిత్రులలోఁ గూడఁ బ్రచారము చేసితిమి. మే మిరీతి నలవోకగా నూలుమిల్లుల కేజెంటుల మయితిమి. ఈ పరిచయమువలన వారి కార్యపద్ధతియు, వారు చేయు మోసము వగైరాలు మాకుఁ దెలియనాయెను. తామే వడికి తామే నేసి యీవలయు నని మిల్లువారి యుద్దేశము. చే మగ్గుములవారికి వా రొనరించు సాయ ముచ్చాపూర్వకము గాని యిచ్చాపూర్వకముఁ గాదు.

ఆ త్మ క థ

ఇది యెల్లయుఁ జూడఁగా మననూలు మనమే వడుకుకొండ మనిపించెను. మనము వడుకుకొననంతవఱకును. పరాధీనత తప్ప దనుకొంటిమి. ఇంకియామిల్లుల కేజెంట్లమయి దేశసేవ చేయఁగలుగుదు మనుకొనలేదు.

మాకు రాటము దొరకలేదు; రాటము త్రిప్పఁగలవాఁడును దొరకలేదు. పంటెలకును, కండెలకును మాకడ చక్రములు కలవుగాని వానిమీఁద దారము తీయుటకు వీలు కలదని మాకు తెలియదు. ఒకతూరి నక్షలు కాళిదాసుగారు రాటముమీఁద దారము తీయఁగల యామె నొకతెను దీసికొని వచ్చి—‘ఈమె మీకు నేర్పఁగల’ దని చెప్పెను. క్రొత్త సంగతులను నేర్చికొనుటలో నేర్పరి యను నొకనిని మా యాశ్రమమునుండి యామెకడ కంపితిమి గాని యతఁడును ఆ కళారహస్య మెఱుఁగఁజాలకయే వచ్చెను.

కాలము గడచిన కొలది నా కాతురత హెచ్చెను. ఆశ్రమ మునకు వచ్చిన ప్రతివానితోడను నే నీ సంగతిని గోలపెట్టుచుంటిని గాని యేమి లాభము? నీలన వడుకుట ఆఁడువారి కిజారా. కావున ఆఁడువారే అట్టి యాఁడువారిని కనిపట్టవలయును.

౧౯౧౭ సాలున గుజరాతువారు నన్ను శిక్షాపరిషత్తున కధ్యక్షునిగా బ్రోచికి * తీసికొనిపోయిరి. అచట గంగాబాయి యను నామె నాకుఁ గానిపించెను. ఆమె కలచెడ్డన; చెడ్డసాహసము కలది. ఆమె వ్రాత కోత లెఱుఁగదు. వ్రాత కోతలు వచ్చిన యాఁడు వార లెవ్వరికిని ఆమె సాహసము లేదు. ఆమె యస్పృశ్యతను దాఁటెను. ఆమె నిర్భయముగా సంత్యజులలోఁ గలసి మెలసి వారికి సేవ

* పరుకచ్చులు.

యొనర్చును. ఆమె ధనవతి. అయినను ఆమెకు కోరికలు తక్కువ. ఈమె శరీరము బలిష్ఠము. ఈమె ముక్కాడలు తీసినది; నదురు బెదురు లేక యెటకేని ఒంటరిగా వెళ్లగలదు. ఆపె గుర్రపుసవారు చేయగలదు. గోధరాలో నా కీమత్ నెక్కువ పరిచితి యొదవెను. నేను నా రాటపు సొద నామెకడ వెళ్లబోసికొంటిని. దమయంతి నలసి వెతకబోయినటులు రాటమును నెదకబోవుదు నని చెప్పి యామె నా బరువు తగ్గించెను.

దొరకెను

గంగాబాయి నుజరా తంతయుఁ దిరిగితిరిగి పిదప బడోదా
రాజ్యమునందలి బీజాపురమును గ్రామమున రాటమును గనుఁగొనెను.
అచటఁ జాల నిండ్లలో రాటము లున్నవిగాని యవి యటకలపయికిని,
గోడలపయికిని ఎక్కియుండెను. అయినను ఏకులిచ్చుట, తీసిన
నూలంతయుఁ గొనుట: ఈరెండునియమము లున్నయెడల రాటముమీఁద
దారము తీయుటకు అచటివారు సంసిద్ధులయి యుండిరి. గంగాబాయి
నాకిటులు వార్త యంపఁగనే నాసంతోషమునకు మేరలేకపోయెను.
ఏకులు చేయించుట కష్టమాయెను. స్వ. భాయి ఉమర్ సోబానీగారి
కీ సంగతి తెలుపఁగా వారు తమ మిల్లునుండి యేకులకట్టలను పంపుటకు
పూచీపడిరి. నే నీయేకులను గంగాబాయికిఁ బంపితిని. నాటునుండి
మేము నేఁగుఁజాల నన్ని నూలుకట్టలు వచ్చిపడుచుండెను.

భాయి ఉమర్ సోబానీగా రుదారతతో పంపుచుండిరిగదా
యని మన మూరక పుచ్చుకొనుచుండుటయేనా? దాని కొక మితి
లేదా? పోనీ, వెల యిచ్చిపుచ్చికొందమన్న నాకు మనస్కరింపలేదు.
మిల్లు-ఏకులు కొని నూలు తీయించుట నాకు దోషమని తోఁచెను.
మిల్లు-ఏకులు కొనినచో నిక మిల్లునూలుమాత్ర మేల కొనరాదు?
ప్రాచీనులకు మిల్లు లేకులుచేసి పెట్టినవా? కానిచో వా రేకులెటులు
చేయించుకొనిరి? ఇటు లాలోచించి దూదేకువా రెవరేని యేకులు
చేసి యిత్తురేమో కనుఁగొను మని గంగాబాయికిఁ జెప్పితిని. ఆమె

యంగీకరించెను. ఆమె మాదేకులవాని నొకనిఁ బట్టుకొనెను. అతఁడు నెలకు ముప్పదియయిదు రూకలశిగెను. అది యంతగా నెక్కువ కాదు. అపుడు నేను నెలకు లెక్క చేయలేదు. ఏకినమాదితో నీమె బాలుర కేకులు చేయుట నేర్చెను. నేను మాదిబిచ్చుమునకు బయలుదేరితిని. భాయి యశశంత ప్రసాదదేశాయి మాదిని పంపు భారమును వహించెను. గంగాబాయి బూనిన యీపని యిటు లత్యంతము స్పృశించెను. బీజాపూరునందు నడికిననూలు నేయించుటకు గంగాబాయి నేత గాండ్రును సంపాదించెను. ఇటులు బీజాపూరు-ఖాదీ వేరు మోగెను.

ఇటులు బీజాపూరులో ఖాదీ వృద్ధి యగుచుండఁగా మాయాశ్రమములో రాటము నెలకొనుట కాలస్యము కాలేదు. మగన్లొల్లగాంధీ తన నేరుపుచే రాటమునకు కొన్ని సంస్కరణము లొనగూర్చెను. ఆశ్రమమునందే రాటములును, తకిలీలును తయారు కాఁజొచ్చెను. ఆశ్రమమున నేసిన ఖాదీగుడ్డ గజము నెల రు ౧-౧-౧ ఆయెను. నే నీమోటు ఖాదీని నామిత్రుల కిచ్చి గజము ౧-కి రు ౧-౧-౧ వనూలు చేసితిని. వారు సంతోషముతో నొసగిరి.

నేను బొంబాయిలో మంచిముపట్టి యుంటిని. అయినను నా భోగట్టా నేను మానలేదు. అచట నూలు వడుకు ఆఁడునా రిరువురు దొరకిరి. వారు ఇరువది యెనిమిది శులముల నేరు నూలునకు కొకరూక పుచ్చికొనిరి. నే నప్పటికి ఖాదీశాస్త్రమున కంగుఁడను. నాకు చేతినూలు కావలయును. మఱియు ఆఁడువారిచే నడికింపవలయును. గంగాబాయి యిచ్చు నెలయు, నాయిచ్చు నెలయు తావేదా వేసి చూచికొనఁగా నేను టోపీలో పడితి నని తెలిసికొంటిని. నా రంతకు తక్కువ ధరకు ఒప్పుకొనలేదు. కావున వారిని విడనాడవలసివచ్చెను. కాని వారివలన మాకుఁ గలుగవలసిన యుపయోగము కలుగనే కలిగెను.

ఆత్మకథ

వీరు శ్రీ అనంతికాబాయికిని, శ్రీ రమాబాయి కామదారుకును శ్రీ శంకర్ లాల్ బాంకర్ గారి మాతృ శ్రీ వసుమతీ బహేనుగారికిని పెద్దకుటుంబ సభ్యులైపోయిరి. నాగడిలో రాటము జమ్మని మ్రోయఁ దొడఁగెను. నాజబ్బు పోగొట్టుటలో నీరాటమునకు భాగము కలదని చెప్పినచో నతిశయోక్తి కాఁ జాలదు. జబ్బు పోగొట్టుటకు మనస్సు మార్పు ఒక హేతువు. ఇది నిక్కము. మనుజుల రోగములను బోగొట్టుటలో మనస్సు పాలుమాత్ర మేమంత తక్కువా? నేనును రాటముమీఁదఁ జేయి నయిచితినిగాని అపు డంతగా పని చేయఁజాలకపోయితిని.

బొంబాయిలోఁగూడ నేకులకుఁ గలువాయెను. చేతియేకు తెచ్చటను దొరకలేదు. శేవాశంకర్ యువేరీగారి బంగళాముందునుండి ప్రతిదినము మాదేకులవాఁడొకఁడు దూది యేకువింటిని మాపునఁ బెట్టుకొని పోవుచుండెడివాఁడు. నే నతనిని పిలిపించితిని. అతఁడు పలుపులకు దూది యేకుచున్నటులు తెలిసికొంటిని. 'ఏకులు చేసిపెట్టెదవా?' యని యడిగితిని. కాని అత డెక్కువ నెల యడిగెను. నెలనిక్కుడయినను ఇచ్చి యేకులు చేయించితిని. ఈరీతిగా తయారయిన నూలు జపమాలలుగాఁ జేసి వైష్ణవమిత్రుల కమ్మితిని. భాయి శివాజీ బొంబాయిలో నొక రాటపుశాల పెట్టెను. వీని యన్నింటికిని చాల వ్యయ మాయెను. శ్రద్ధాశురును, దేశభక్తులును ధన మొసఁగిరి. నేను ఖర్చు పెట్టితిని. ఈ వ్యయము వృథా కాదని వినయముతో మనవి చేసికొందును. దీనివలన మే మెన్నో సంగతులు తెలిసికొంటిమి. వీనితోపాటు రాటమువలని యుపయోగ మంతయుఁ దెలిసెను.

నేను ధరించున వన్నియు ఖాదీమయ మయిపోయినదాఁక నాకు తోచలేదు. నాకట్టుబట్ట లిండియామిల్లువి. బీజాపూరు నందును ఆశ్రమమునందును తయారయినవి చాల మోటుగా నుండెను.

మఱియు వాని పన్నా ముప్ప డంగుళములు. నలుబదియయి డంగుళముల పన్నా గల ఖాదీ దోవతు లొక నెలలోపుగా నాకుఁ బంపనిచో మోటు ఖాదీపంచలు కట్టుకొనఁజేసిన యిక్కట్టు కలుగు నని గంగాబాయికి వ్రాసితిని. గంగాబాయి గాబరాపడెను. సమయము చాల దనుకొనెను గాని భార్యయు విడనాడలేదు. ఈమె యొకనెల లోపలనే ఏబది యంగుళముల పన్నా గల రెండు దోవతు లొసగి నా దారిద్ర్యమును బాపెను.

ఇంతలో భాయి లక్ష్మీదాసు లాశీగ్రామమునుండి అంత్య జూడయిన, భాయి రామజీనిని, అతని భార్య గంగాబాయిను ఆశ్రమ మునకుఁ దీసికొనిచచ్చి వారిచే పెద్దపన్నా గల ఖాదీబట్టల నేయించెను. ఖాదీవ్యాప్తికి ఈ దంపతులు చేసిన పని యింతింత కాదు. వీరు గుజరాతునందును తదితర దేశములందును చాలనుండికి చేతనూలితో బట్టల నేతను నేర్పిరి. అక్షరములు రాకపోయినను సంస్కారవతి యగు నీ గంగాసోదరిని మగ్గుముమీఁద మారుచున్నతఁడే జూచి తీరవలయును. ఆమె కపు డొకటి కనబడదు, మఱియొకటి వినబడదు. ఆమె మగ్గుమున తన్మయతఁ జెందిపోవును.

ఒక సంవాదము

‘స్వదేశీ’ ప్రచార మనుషేరఁ బరచిన యీ ఖాదీప్రచారి
మారంభ మయిన మొదటి దినములలో మిల్లువారి
విమర్శము లెక్కువగా జరుగుచుండెడిది. భాయి ఉమర్ సోబానీగారు
సమర్థు లగు మిల్లుయజమాను లగుటవలన తమ జ్ఞానమును అనుభవమును
నాకుఁ దెలుపుటయే కాక మిగిలిన మిల్లులవారి యభిప్రాయమును
గూడఁ దెలుపుచుండిరి. మిల్లుయజమాను లందఱలో నొకనివాద మితనికి
నచ్చెను. న న్న తనికడకు గ మ్మనెను. సరే యంటిని. మే మతనికడ
కరిగితిమి. మా కిటులు సంవాద మారంభ మాయెను :

మీ స్వదేశీ-ఆందోళనమే మొదటిది కాదని మీ నెఱుఁగుదురే
కదా ?

ఔను. ఎఱుఁగుదును.

నంగవిభాగదినములలో స్వదేశీ-ఆందోళనము చాల బోరుగా
జరిగెయున్నటులును మిల్లులకు చాల లాభము నచ్చినటులును మీ
నెఱింగియుందురు. మే మపుడు వస్త్రముల విలువ హెచ్చించితిమి.
చేయరానిపనులను గూడఁ జేసితిమి.

నే నిదంతయు వింటిని. విని గుఱివించితిని.

మీ గుఱిము నే నెఱుఁగుదును. కాని దానికి కారణము లేదు.
మేము పరోపకారమునకు వ్యాపారము పెట్టుకొనలేదు. మాకు

లాభము ఉండవలయును. మేము వాటాదారులకు జవాబు చెప్పవలయును. ఖర్చునుబట్టి వస్తువు వెల యుండును. ఉత్పత్తిని, అమ్మకమును ఎవ రాపగలరు? తమయాందోళనముచే స్వదేశవస్త్రముల వెల తప్పక హెచ్చునని బంగాళీనారికి తెలియవలదా?

పాప మా పిచ్చివారుగూడ నాపంటివారే, వారికిని నాకుబలె పిచ్చి నమ్మకమే. కావున మిల్లు యజమాను లొక్క పెట్ట స్వార్థపరులు కాజాల రనివారు నమ్మిరి; దిగా చేయ రనుకొనిరి. విదేశవస్త్రములను స్వదేశవస్త్రము లని మభ్యపెట్టి యమ్ముదురని వా రనుకొనలేదు.

మీకు వెళ్లి నమ్మకమని నే నెఱుఁగుదును. కావుననే మీకు హెచ్చరిక చేయఁ దలచితిని. అందులకే మి మ్మింతదూరము రమ్మని కష్టపెట్టితిని. బోనాబంగాళీలవలె మీరును పప్పులో అడుగు వేయ కుందురుగాక !

ఇటులు పలికి యాసేతు తనమిల్లులో తయారయిన నమోనాల నిటు తెమ్మని కన్ను గిట్పెను. తీసి పాటవయించిన తుక్కునూలితో నేయఁబడిన కంబళి కీనమోనాలు గ్రువ్వఁబడి యుండెను. వాని నతఁడు చేకొని యిటు లనెను. 'వీనిని మంచితిరా; క్రొత్తగా తయారు చేసితిమి? వీనికి చాలఖర్చు. ఇవి తుక్కునూలిలో తయారు చేయఁ బడినవి గావునఁ జాల చౌక. వీనిని మేము హిమాలయము వఱకు రవాణా చేయుదుము. మాకు ఎల్ల చోటులను ఏజెంట్లు కలరు. మీరుగాని మీయేజెంట్లుగాని తొక్కిమాడని చోటులలో, మీ మాటలుఁగూడ చొఱని చోటులలో మాకు కాలాలు కలవు. మాకింకను క్రొత్త యేజెంట్లతో పనిలేదు. హిందూదేశమునకు కావలసినంత వస్త్రము హిందూదేశములో తయారు కాదని మీరు తెలిసికొనుఁడు.

ఆ త్మ క థ

కావున స్వదేశీ-ఆందోళనమున చేయవలసిన దే మనఁగా ముగ్యముగా వస్తుత్పత్తి మనము వస్త్రపరిమాణమును, నాణెమునుగూడ నిర్దిష్టచేసికొనఁ గలిగినచో విదేశవస్త్ర మప్రయత్నముగనే ఆగిపోవును. మీరీ ప్రకృతపద్ధతిని ఆందోళన జరిపినచో లాభము లేదుగాన నిరకముంగు క్రొత్తమిల్లులను పెట్టించుటకు ఉద్యమించుట మంచి దని సలహా యిచ్చుచున్నాను. స్వదేశవస్తువుల ఖర్చు ఎక్కువ చేయుటకంటె స్వదేశవస్తువుల వ్యుత్పత్తి యెక్కువ చేయవలయును.

నే నీపనినే చేయుచున్నా నని తెలుపుచో నా కాశీర్వాదము లొసఁగుదురా?

ఏమి? అది యెటులు? మీరు క్రొత్తమిల్లులను పెట్టించుటకు ప్రయత్నము చేయుచో తప్పక ధన్యవాదముల కర్హులు.

ఆపనిమాత్రము చేయుట లేదుగాని రాటమును పునరుద్ధరించుటకు చాలఁ బ్రయత్నించుచుంటిని.

అ దేటి పని?

రాటపు సంగతి యంతయుఁ జెప్పి యిటు లంటిని :

నేను మీతో సంపూర్ణముగా నేకీభవించుచున్నాను. నేను మిల్లుల కేజన్సీ పుచ్చికొనఁగోరను. దీన హిందూదేశమునకు మేలునకు బదులు కీడు గలుగును. చాలఁ గాలమువఱకు మనమిల్లుల వ్యాపారమునకు లోటుండదు. చేతనూలితో వస్త్రముల నుత్పత్తి చేయించుటయు దానిని ఖర్చు పెట్టించుటయు నాపని. కావున నేను ఖాదీని తయారు చేయించుటకే పూనుకొన్నాను. ఖాదీమీదనే నాకు విశ్వాసము మెండు. ఏలయనఁగా సగము సగము పనితో సగము సగ మాకటితో చచ్చిపోవు ఆడువారికి పని చూపింపఁగలను. ఆడువారిచే నూలు

నడికించుటయు దానితో నేసిన వస్త్రములను హిందూదేశమునం
దంతటను కట్టించుటయు నాపని. రాట మెంత సఖల మగునో
నే నిపుడు చెప్పజాలను. ఇపుడే దీనికి గణేశపూజ జరిగెను. దీనియందు
నాకు దొడ్డ విశ్వాసము కలదు. దీనివలన నిసుమంతయు హాని లేదనుట
నిర్వివాదము. ఇది యెంత కొలదిగా ఉత్పన్న మయినను దీనివలన
హిందూదేశమునం దుత్పత్తి వృద్ధి యగును. ఉత్పత్తి యయినంత
మేరకు లాభమును కలదు గాన నీ ప్రయత్నములన విారాసాదించిన
చోషము లేదు.

మీ రీతిగనే యుద్యమము సాగించుచుందురేని నే జెప్పున
దేమియు లేదు. ఈ యంత్రయుగమున రాటము గిట్టునో గిట్టదో
యనునది వేటు మాట. ఆయినను నేను తమకు జయము కోరు
చున్నాను.

అసహకారము

విదప ఖాదీ యెటు లెటు లభివృద్ధి చెందెనో యీ ప్రకరణ ములలోఁ జెప్పఁ జనదు. నా యొనర్చిన ఆయాయీ పనులు ఎటు లెటులు వ్యాప్త మాయెనో ఆ యితహాసములోనికి దిగుట కిది తావు కాదు. అందు దిగినచో నొకొక్క విషయ మొకొక్క పుస్తక మయిపోవును. నేను సత్యమును శోధించుకొనుచుఁ బోవుచుండఁగా ఒకవిషయముతరువాత మఱియొక విషయ మప్రయత్నముగా నెటులు తటస్థించెనో దానిని జెప్పుటయే నా యాశయము.

కావున అసహకారమును గూర్చి కొంచెము ప్రసంగించుట కిది తటి యననచ్చును. ఖిలాఫతును గుఱించి అలీసోదరులు దిట్టముగా ఆందోళనము నడపుచుండిరి. స్వ. మాలానా అబ్దుల్ బారీ మొదలగు ఉరేమాలతో నే నీ విషయమును గుఱించి లెస్సగా చర్చించితిని. ముసలమానులు శాంతిని, అహింసను ఎంతవఱకు పాలింపఁగల రను విషయము వివేచించితిమి. ప్రకృతోపయోగముకొని కొకసాధువఱకు శాంతిని అహింసను పరిపాలించుటలో ముసలమానుల నిష్ఠాము బాధింప దనియు, ఒకసారి అహింసాప్రతిజ్ఞను గైకొనినచో దానిని మీఱరా దనియును తుదికు వారు సిద్ధాంతీకరించిరి. ఖిలాఫతు— కాన్ ఫరెన్సులో అసహకారపు తీర్మానము వచ్చెను. దీర్ఘముగా చర్చలు జరిగిన విదప సందఱును దీని నామోదించిరి. అలహాబాదు నగర గీవిషయ మొక రే యెల్లయుఁ జర్చింపఁబడినటులు నాకు

గుత్తు. హాకీము సా హెబునకు శాంతిమయమును అసహకార మశక్య మని శంక యుండెను. కాని కొంతకాలమునకు వారికి శంక పోయెను తరువాత కీరు హృదయ మిచ్చి పని చేసిరి. వీ రీయుద్యమమునకుఁ గావించిన సాయ మమూల్యము.

పిదప నుజరాతులో పాలిటికల్ కాన్ఫరె న్నాయెను. నే.నీ. సభలో అసహకారపు తీరుమానము తెచ్చితిని. దీనిని కొందఱ టెదిరించిరి. వారి యుద్దేశ మిది: కాంగ్రెసు అసహకారమును తీర్మానింపనంతఁజేయు ప్రాంతసభలకు దీనిని తీర్మానించు హక్కు లేదు. నే నిటు లంటిని: ప్రాంతసభలు వెను కడుగు వేయ నక్కఱ లేదు; ముం దడుగు వేయుటకు ఎలయునంత అధికారము కలదు. ఇంతియకాక ధైర్య మున్నచో ముం దడుగిడుట గూడ ధర్మము. దీనిచలన ప్రధానసంస్థకు అనఁగా కాంగ్రెసుకు గౌరవము హెచ్చును. ఇటులు నే ననిన పిదప ఈ విషయమునందలి గుణదోషములు చర్చకు వచ్చెను. శాంతముగా పూర్వపక్షములు సిద్ధాంతములు జరిగెను. చీట్లు పుచ్చుకొనఁబడెను. అసహకారమున కెక్కువ చీట్లు వచ్చెను; తీర్మానింపఁబడెను. ఇది తీర్మానింపఁబడుటలో అబ్బాస్ తెయబ్ జీ నల్లభభాయిగారల పా లెక్కువ. అబ్బాసుగా రధ్యక్షులు. వీరి యుద్దేశము అసహకారము దెసనే మొగ్గెను.

ఈ సంగతి విచారించుటకు ౧౯౨౧ సం. సెప్టెంబరులో కాంగ్రెసు-ప్రత్యేకసభ జరిగెను. అందులకు పెద్దపెద్ద యేర్పాట్లు జరిగెను. లాలా లజపతిరాయలు అధ్యక్షులుగా నెన్నుకొనఁబడిరి. బొంబాయినుండి ఖిలాఫతు-స్పెష లొకటియు, కాంగ్రెసు-స్పెష లొకటియు బయలు దేఱెను. సభ్యసముదాయముతో ప్రేక్షక సముదాయముతో కలకత్తా-కాంగ్రెసు కిటుకిటు లాడిపోయెను.

ఆత్మకథ.

మూలానా షేకత్ అలీగారి మాటమీద రైలులో అసహకారపు తీరుమానమునకు ముసాయిదా తయారు చేసితిని. నేటిచూపుకును ముసాయిదాలలో శాంతిమయ శబ్దమును వాడు నలవాటు నాకు లేదు. కాని యుపన్యాసములలో కలను. అయినను శాంత్యర్థబోధక మగు శబ్దము ఉరుదు మొదలగు భాషలలో నాకుఁ దెలియకపోవుటచే ముసలమానులు మాత్ర మున్న సభలలో ఆ యర్థమును దెలుపఁజాలక పోవుచుంటిని. కావున మూలానా అబుల్ కలామ్ ఆజిజ్ గారి నడుగఁగా శాంత్యర్థమును బోధించుటకు బా-ఆమన్ అనియు అసహకారార్థమునకు తర్క్-ఏ-మనాలాత్ అనియుఁ దెలిసిరి.

ఈరీతిగా నేను గుజరాతీ హిందీ ఉరుదు పదములను తెలిసికొనుచుండఁగా కాంగ్రెసులో పై తీర్మానము తయారుచేయు భారము నాపాలఁ బడెను. ఆ ముసాయిదాలో శాంత్యర్థబోధక మగు పదము పడలేదు. చిత్తు తీరుమానమును రాత్రి రైలులో తయారుచేసి మూలానా షేకత్ అలీగారి చేతి కిచ్చితిని. ఉండవలసిన 'శాంతి' శబ్దము ముసాయిదాలో జాటిపోయె నని రాత్రి గుర్తు వచ్చెను. 'అచ్చు కాక ముందే శాంతిమయశబ్దమును జోడింపవలయునని మహాదేవ దేశాయి గారిని పంపితిని. దీనిని జోడింపకముందే చిత్తుతీర్మాన మచ్చయి పోయినటులు గుర్తు. ఆ రాత్రియే విషయనిర్ధారక సభ. కావున ముందరనే శాంతిమయ శబ్దమును చేర్పఁబరిచిచ్చెను. ముందరనే నేను చిత్తుతీర్మానమును తయారుచేసికొనియుండనిచో చాల చిక్కుపడి పోవువాడనే యని పిదప తెలిసికొంటిని.

ఇ ల్లలుకఁగనే శండుగు కాలేదు. ముసల్ల పండుగు మంగున్నది. నా తీర్మానము నెవరు సమర్థింతురో, మఱి యెవరెదిరింతురో నాకుఁ గొంచెమేని తెలియలేదు. లాలాజీ యెటు ముల్లు

సూపునో కొంచెమేని తెలియదు. అనుభవము గల పురాణమోక్షులండును కలకత్తాలో నుండిరి. వీరిలో విదుషి ఆనీబెసంటు, పండిత మాలవ్యులు, విజయరాఘవాచార్యులు, పండిత మోతీలాలుగారు. దేశబంధులు లోనగు నాయకులు ముఖ్యులు. ఖిలాఫతు పాంచాల గోషముల నిస్సృతికొనికే అసహకారము చేయబడు నని నా తీర్మానము. దీనితో శ్రీ విజయరాఘవాచార్యులవారికి సంకోచము కలుగలేదు. వీరు 'ఏవో కొన్ని అన్యాయములకుమాత్ర మసహకార మేమిటి? అన్యాయములలోని కెల్ల స్వరాజ్య మీయకుండుటయే దురన్యాయము. స్వరాజ్యమునకే అసహకార మాచరింపదగు నని చెప్పిరి. మోతీలాలుగారుగూడ నిటులే పలికిరి. నేను వెంటనే వీరి సూచన నొప్పుకొని నా తీర్మానములో స్వరాజ్యమునుగూడఁ జేర్చితిని. దీర్ఘమును గంఢీరమును నిశితమునునగు చర్చతో అసహకారపు తీర్మాన మామోదింపబడియెను.

అంతకుకంటె మొదట నీ యాందోళనమున మోతీలాలుగారు. చేరిరి. నాఁడు ఈ తీర్మానముమీఁద మధురముగా కావించిన వాదము నేటికిని నాకు గుర్తున్నది. వా రందలి శబ్దములను కొన్నిటిని మార్చ సూచింపఁగా నేను మార్చితిని. దేశబంధువుల నిటు వైపు త్రిప్పుటకు వీరు చాలఁ బాటుపడిరి. దేశబంధువున కసహకార మనిన ఇష్టమే కాని ప్రజలు దీని భారమును వహింపఁజాలరని వారికి సంకోచము. దేశబంధువులును, లజపతిరాయలును నాగపురమున పూర్తిగా అసహకారవాదు లయిపోయిరి. ఇట్టి శిష్టసభలో లోకమాన్యులు లేని లోపమునకు నేను కడు చింతపడితిని. వారత్తటి నా సభలో నుందురేని నా కాశీర్యోదము లొసఁగి యుందు రని నా యుద్దేశము. ఒకవేళ వారు ఖండించినను నా కది సౌభాగ్యమే. దానఁ గొంత

ఆ త్మ క థ

నేర్చికొని యుందును. వీరికిని నాకును మత భేదము కలదు గాని యది చాల మధురము. 'మా బంధుత్వములు సన్నిహితము' లని వారు తలపించెడివారు. ఈ పంక్తులు వ్రాయుచుండఁగా వారి మృత్యు చిత్రము నా యెదుట నిలుచుచున్నది. నా సహచరుఁడు పటచర్చనుఁడు నడిరేయి నీవార్తను నాకు తెలిపినచేసెను. వెంటనే 'నా గాఢాదు' తునిసి పడిపోయె' ననువాక్యము నా నోరిమండించెను. అప్పుడు నాచుట్టును సహచరులు కలరు. అపు డసహకారము మూర్తిమంత మయియుండెను. వారికడ నుండి నాకు లేజస్సు వచ్చుననుకొంటిని. వారి యుద్దేశ మేదెస నుండెనో దైవమున కెఱుకగాని ప్రజేతిహాసముగా నట్టి కష్టకాలమున వారు లేకపోవుటంబుకును చింతాకర మని మాత్రము నా కెఱుక.

నాగపురమున

కలకత్తాలో జరిగిన స్పెషల్ కాంగ్రెసునందు తీర్మానింపబడిన అసహకారమును నాగపురమునఁ గాబోవు కాంగ్రెసు స్థిరీకరింప వలయును. కలకత్తాయందుబలె నాగపురమునందును జనులు తొండోప తండము. నాటికిని ప్రతినిధుల సంఖ్య నియతము చేయబడలేదు. కావున సుమారు పదునాలుగువేల ప్రతినిధులు వచ్చినట్లులు నాకు నున్నవి. విద్యాలయములకు సంబంధించిన తీర్మానములలో కొంచెము మార్పు చేయవలసిన దని లాలాజీ పట్టు పట్టుగా నే నందుల కంగీకరించితిని. ఇటువలె దేశబంధువు సూచించిన మార్పులను గూడ నంగీకరించితిని. తుదకు అహింసాత్మక మగు అసహకారప్రస్తావ మందఱి చేతను ఆమోదింపబడెను.

ఈ సభలోఁగూడ కాంగ్రెసు నిబంధనల మార్పును గుఱించి పునరాలోచన జరుగవలసి యున్నది. కలకత్తా స్పెషల్ కాంగ్రెసు లోనే నే నీ నిబంధనల ముసాయిదాను సభవారి యెదుటఁ బెట్టితిని. సభవా రందఱును దీనిని యభేచ్ఛముగా చర్చించిరి. శ్రీ విజయరాఘవా చార్యులవా రీ కాంగ్రెసు కధ్యక్షులు. నిర్ణయకసభవా రీనిబంధనలలో నొక పెద్ద మార్పు చేసిరి. నేను ౧౫౦౦ ప్రతినిధులను సూచించితిని. నారు ౬,౦౦౦ చేసిరి. ఇది దూరదృష్టి లేని మార్పుని నా యుద్దేశము. ఇన్నియేండ్ల యనుభవమును బడసిన పిదపఁ గూడ నా యుద్దేశము మాఱలేదు. ప్రతినిధుల సంఖ్యాబాహుళ్యములన పని బాగుగా జరుగు

ఆత్మకథ

ననియు, ప్రజాస్వామ్యము చక్కగా నిర్వహింపబడు ననియు ననుకొనుట నట్టి కల్ల. స్వయం నియుక్తు లగు ప్రతినిధులు ఆటువేల మంది ఉండటకన్న ఉదారమనస్కులును ప్రజాస్వత్వపరిపాలకులును ప్రామాణికులును నగు ప్రతినిధులు పదియేనువందలమంది యున్నచో ప్రజాతంత్రము సురక్షిత మగును. ప్రజాతంత్రమును నిర్వహించుటకు జనులలో స్వాతంత్ర్యము స్వాభిమానము ఐకమత్యము ఉండవలయును. జనులు యోగ్యులును సత్యసంధులును నగు ప్రతినిధులనే యెన్నుకొనవలయును. సంఖ్యామోహ మున్నచో ఆటువేలే యని మితి యేమి? ఇంకను ఎక్కుడింపచచ్చును. కావున నీ విషయ మాలోచించి నిశ్చయింపబడుచుండు ఆటువేలు ఖాయము చేయబడెను.

స్వరాజ్యమును నుజ్జించి కాంగ్రెసులో తీవ్రముగా చర్చ జరిగెను. 'వీ లగుచో సామ్రాజ్యములో నుండవచ్చును. పీలు లేనిచో సామ్రాజ్యమునుండి విడిపోవచ్చును. ఎటులేని స్వరాజ్యము సంపాదించఁ దగును' అని కాంగ్రెసుకార్య ప్రణాళికలో నొక నిబంధన కలదు. స్వరాజ్యము సామ్రాజ్యాంతర్భాగమే కావలయునని ఒక పక్షమువారి వాదము. దీనికి సమర్థకులు మాలవ్యులును, జిన్నాగారును. కాని వీరి కెందఱో బాసట కాలేదు. 'శాంతిసాధనములచేతనే, సత్యసాధన ములచేతనే స్వరాజ్యము సంపాదించవలయును' అని మఱియొక నిబంధన కలదు. ఈ పరతులకును వినాదము కలిగెను. కాంగ్రె సీవివాదము సంగీకరింపలేదు. నిబంధన లన్నిటిపై చక్కగా చర్చ జరిగెను. తుదకు తీర్మానము చేయబడెను. ప్రామాణికత్వము తోడను జాగరూకతతోడను ఈనిబంధనలను లోకులు నిర్వహింతురేని సంస్కారమును పొంది స్వరాజ్యమును బహుగల రని నా పరమవిశ్వాసము. ఆయినను ఈవిషయ మిచ్చట నప్రస్తుతము.

హిందూ ముసలమానుల యొక్కమును గుఱించియు, అంత్యజాలను గుఱించియు ఖాదీని గుఱించియు ఆ కాంగ్రెసులో తీర్మానములు చేయఁబడెను. నాటినుండియు కాంగ్రెసునందలి హిందూసభ్యులస్పృశ్యతాకలంకమును తుడిచివేయఁ బూనుకొనిరి. నాటి నుండియు ఖాదీచేత కాంగ్రెసు కంకాళమాత్రావశిష్ట లగు నిఱుపేదలతో పోరాని చుట్టటికమును గలుపుకొనెను. ఖిలాఫతుకు అంగముగా అసహకారమును జేపట్టి దానిమూలమున హిందూ ముసలమానుల యొక్కమునకుఁ జాలఁ బాటుపడెను. కాంగ్రెసు చేసిన పనులలో నిది చాల దొడ్డ పని.

పూర్ణా హుతి

ఇపు డీప్రకరణములను ముగింపవలసిన సమయ మాసన్న మాయెను.

ఇటుమీఁదట నాజీవితములో జనులకుఁ దెలియని విషయ మేదియు లేదు. మఱియు నేను గూర్తిగా సాలునుండియు కాంగ్రెసునాయకులతో చాలఁ గలిసి మెలసి పని చేసితిని. నాఁటినుండియు నాజీవితమున నే యంశమును ఎత్తికొనినను వారి సంబంధము తెలుపనిచో నది యథార్థచర్చనము కాదు. వారి బాంధవ్యములు నా కింకను నూతనములుగా నున్నవి. శ్రద్ధానందులు దేశబంధులు లాలాజీ హక్సీముసాహెబు మనకు లేకున్నను సాభాగ్యవశమున పలువురు దేశనాయకులు మన కున్నారు. కాంగ్రెసులో చాల పరివర్తనము కలిగినను దాని పడఁపటి చరిత్ర మింకను ప్రక్రియాదశయందే యున్నది. నా ముఖ్యశోధనము లన్నియు మహాసభాద్వారముననే జరిగెను గావున నా శోధనములను వ్రాయ వలసి వచ్చుచో నాయకులకును నాకును గల సంబంధము నుదాహరింప వలసి వచ్చును. ఔచిత్య నెఱిగి యిపుడు దీని నంట నొల్లను. మఱియు నేఁడు జరుగుచున్న శోధనలు నా యుద్దేశమున నిశ్చయాత్మకములని యనిపించుకొనఁ దగవు గాన నీగ్రంథము నిక ముగించుట నాకు విధి యని తలచుచున్నాను. నా కల మిక ముందరికి సాగవల దనుచున్నది.

పాఠకులకడ నెలవు తీసికొనవలసి వచ్చుటచే నాకు నెఱ గలుగుచున్నది. నాకు నాశోధనము లనర్హములు. వాని యథార్థ వర్ణనము చేయఁగలిగితినో లేదో నాకుఁ దెలియదు. నేను దేనిని

దాచుకొనలేదు. ఉన్న దున్నటులు చెప్పితిని. సత్యమును నే నేరూపమునఁ జూచితినిో యే మార్గమునఁ జూచితినిో ఆరూపమున ఆమార్గమునఁ దెలుపుట కెల్లపుడును ప్రయత్నించితిని. దీని సంతయు పాతకుల యెదుట నిడి చిత్తశాంతి నొందుచున్నాను. ఏల యనఁగా, వీనిని బరించుచో పాతకులహృదయములలో సత్యము నెడలను, అహింసయెడలను అధికమగు శ్రద్ధ కలుగఁగల దని నా కాశ.

సత్యముకంటె వేఱుగా పరమేశ్వరుఁ డొకఁ డున్నాడని నా కనుభవము లేదు. సత్యమున కహింసయే రాజమార్గ మని యీ గ్రంథమునందలి ప్రతిపుటయూఁ జెప్పఁజాలనియెడల నా యీ ప్రయత్న మంతయు వ్యర్థమని తలఁతును. నా ప్రయత్న మంతయు వ్యర్థ మయినను నా సిద్ధాంతము వ్యర్థము కాదు. ఇంతకును నా అహింస సత్యమయినను అపక్వముగ నే, అపూర్ణముగ నే యున్నది. కావున నా కనుఁగొనఁగలిగిన దా సత్యసూర్యునిలో నొక కిరణమే. మఱియు వేల సూర్యు లయినను ఆసత్యసూర్యునకు తీసికట్టు. సంపూర్ణమగు నహింస లేనిచో సంపూర్ణ మగు సత్యము దొరక దని ఇన్నాళ్లు శోధించిన పిదపఁగూడఁ జెప్పుచున్నాను.

వ్యాపకుఁ డగు నీసత్య నారాయణుని ప్రత్యక్ష దర్శనమునకు జీవమాత్రమును తనవలెనే ప్రేమించు టత్యాచర్యము. ఈ సత్యమును బడయఁగోరువాఁడు జీవనమునందలి యే తేత్రమునకును ఆవల నుండఁ జాలఁడు. కావుననే రాజనీతి తేత్రమునకు సత్యభక్తి న న్నీడ్చుకొని పోయెను. మతమునకు రాజనీతితో సంబంధము లేదని చెప్పువారికి మత మన నేమియో తెలియ దని నిస్సంకోచముగాఁ జెప్పుట వినయేతరము కా దనుకొనుచున్నాను.

ఆత్మశుద్ధి లేక ప్రాణిమాత్రముతో వికారానుభవము కలుగదు. ఆత్మశుద్ధి లేక అహింసా పరిపాలన మసంభవము. ఆత్మ శుద్ధి లేనిచో

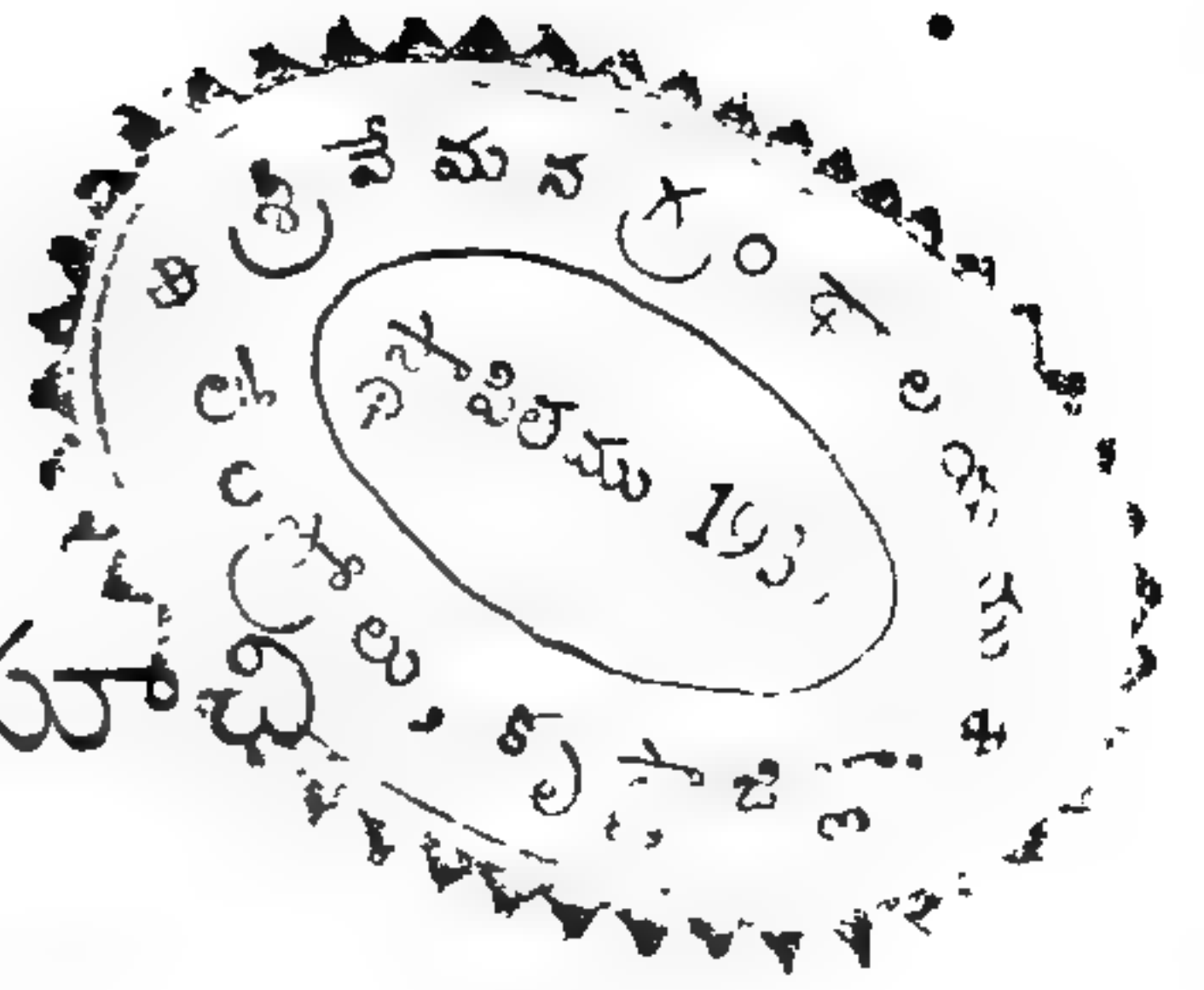
ఆత్మకథ

ఆత్మదర్శనము దొరకదు. కావున జీవనక్షేత్ర మంతయు పరిశుద్ధము కావలయును. ఈ శుద్ధి సాధ్యము. ఏల యనఁగా, ఒకని శుద్ధి యనేకులను శుద్ధుల నొనరించును. వ్యష్టికిని సమష్టికిని ఇట్టిశుద్ధి కలుగఁ గలంత సన్నిహితసంబంధము కలదు. ఇట్టిశుద్ధికి ప్రయత్నింపఁగల శక్తిని సత్యనారాయణుఁడు ప్రతివానికిని ఇచ్చియే యున్నాఁడు.

ఈ శుద్ధి మార్గము చాల నెగుడు దిగు డయిన దని ప్రతిక్షణమును నా కనుభవ మగుచున్నది. శుద్ధుఁ డగుటకు మనోవాక్కాయములచే నిర్వికారుఁడును రాగద్వేషాది రహితుఁడును గావలయును. ప్రతిక్షణమును సదమద మగుచున్నను నే నట్టి నిర్వికారస్థితకడకుఁ జేరఁజాలకున్నాను. కావున లోకుల స్తోత్రములు నన్ను మరులుకొలుపక పలుమాటులు వేసటగొలుపుచున్నవి. శస్త్ర యుద్ధ మొనరించి జగత్తును జయించుటకంటె మనోవికారములను జయించుట నాకు కష్ట మనిపించుచున్నది. హిందూదేశమునకు వచ్చిన పిదపఁగూడ నాలోఁ గొన్ని వికారములు తెలియకుండ నడఁగియున్న వని కనుఁగొని స్థితిలుచున్నాను గాని ధైర్యమును మాత్రము గోలుపోవ లేదు. సత్యశోధనలలో నా కానందము కలిగెను. ఇంకను కలుగుచునే యున్నది. కాని యింకను అగ్ని పథము ముందున్నదని నే నెఱుఁగుదును. కావున నే నింకను శూన్యతను బడయవలయును. అన్నిటికంటెఁ దన యల్పత్వము మానవున కెంతవఱకు గోచరము కాదో అంతవఱకును ముక్తి లేదు. ఈవినయమునకు అహింస ఎల్ల. ఈవినయము లేక ముక్తి లే దనుట అనుభవసిద్ధము. ఇట్టి వినయమును ప్రార్థించుచు, దీనికి లోకుల సాయమును యాచించుచు నిరక నీప్రకరణములను ముగించుచున్నాను.

అయిదవ భాగము—రెండవ ఖండము

సమాప్తము.

అకారాదిపదాదిసూచి

అ

అంటరానివారు ౫౬.

అంతరాత్మ, నా ౧౩.

అంబాలాల్ సారాభాయి, అనసూయాబాయి సోదరుడు ౨౦.

అంబాలాల్, నేట్—కట్టున కెదిరినాయకుడు ౨౭;—గారి బంగళా
ముందు మిఠాయిపంపకము ౨౯;—గారు నన్ను తమ మీర్జా
పురపు బంగళాలోనికి మిగుల జాగ్రత్తతో దీసికొనిపోయిరి ౩౧౪.

అగ్ని పరీక్ష ౧౪౫.

అగ్రేరియన్ బిల్లు ౨౭౬.

అచ్చు గూర్చుటయందు కనిష్ఠుడను ౮౬.

అజమల్ ఖాను ౩౨౭.

అడకొత్తులోని పోక ౯.

అతిసారము ౩౧౨.

అనందీబాయి ౨౭౦.

అనసూయా బహేన్—నాకు తోడు ౨౯౧;—కు వార్త ౩౧౬;—
సభకు వచ్చెను ౩౨౧;—అరెస్టు చేయబడెనని ప్రకారము ౩౩౭.

అనసూయాబాయి—ఉత్తరము ౨౭౮;—శూలివారిపక్షము ౨౮౦;
—ని నే నిదివరకే యెరుగుదును ౨౮౧; కనులవెంట నీ రూర
దొడ ౭ను ౨౮౬;—నాతోపాటు పవసించెను ౨౮౮.

అకారాదిపదాదినూచి

అనుగ్రహబాబు ౨౬౮.

అనుజ్ఞాపత్రిక ౪.

‘అకౌ టు ది లాస్ట్’—రస్కిక్ వ్రాసినది ౭౫;—నన్ను తనప్రకారము నడిపించెను ౭౬.

అన్న, మా—గారు నాకు త్తరము వ్రాయుట మానుకొనిరి ౨౧;—
గారి తుదికమ్మ కరుణజనకము ౨౨;—గారు గతించిరి ౨౦౨.

అస్సారీ, డా. ౩౦౦.

అప్పనిన నాకు రోత ౨౫.

అబ్దుల్ రహమాను, డా. ౩౦౦.

అబుల్లా, సేర్ ౬౦.

అబ్బాస్ తెయబ్ జీ ౩౪౯, ౩౭౯.

అభిప్రాయము, నా ౩౫౨.

అమదాబాదు—చేతిమగ్గములకు మాడలి ౨౩౧;—మీద నాకు చూపు
పడెను ౨౩౧;—నం దాశ్రమము స్థాపింప నిశ్చయించితిని
౨౩౨.

అమృతలాలు తక్కరు, భాయి—కడనుండి యుత్తరము ౨౩౪;—
గారు రిపోర్టు తయారుచేసిరి ౨౯౦.

అయిదుకాళ్లు గల యావు ౨౨౩.

అరవము పోపు తమిళస్వయంశిక్షక గ్రంథమువలన నేర్చికొంటిని ౧౩౬.

అలిఘడ్-కారేజి ౩౦౨.

అలీసోదరు -లను జూడగోరిక ౩౦౦;—లచెర ౩౦౧; —ల విడు
దుల ౩౫౭;—ల ఆందోళనము ౩౭౮.

అకారాదిపదాదిసూచి

అలెగ్జాండరు ౬.

అనంతికా బాయి గోఖలే ౨౭౦;—బడి మేలుబడి యాయెను ౨౭౧;
—పడుకుట నేర్చెను ౩౭౨.

అవమానము ౧౧.

అసహకారపు తీర్మానము ౩౮౧.

అస్పృశ్యత ౨౩౭, ౨౪౯.

అహింస ౧౫౭.

ఆ

ఆంధ్రరాజు—గారి ముమ్మూర్తులు ౧౯౫;—గారు మావారిని సుశీల
రుద్రగారికడకు గొంపోయిరి ౧౯౬;—గారు శాంతిని కేతనమున
నుండిరి ౨౦౮;—గారు బర్దవానువరకు వచ్చిరి ౨౧౦;—గారి
ప్రశ్నకు నాసమాధానము ౨౧౦-౧;—హాకీమ్ సాహెబును
ప్రశంసించుట ౩౦౦;—గారిపూర్వసక్షము ౩౦౩;—గారి
సూచన ౩౦౬;—పంజాబుకు వెళ్లియుండిరి ౩౪౯.

ఆకస్మిక మగు సాయము ౨౩౫-౬.

ఆఖోకవిపలుకు ౧౮౭.

ఆచార్య కృపాలినీ ౨౫౦.

ఆచార్య రుద్రులు ౩౦౦.

ఆడిపోత ౧౨.

ఆత్మకథలు ౪౪.

ఆత్మశుద్ధి లేక అహింసాపరిపాలన మసంభవము.

అకారాదిపదాదినూచి

ఆనందశంకరధ్రువ ౨౮౮.

ఆనందస్వామి ౪౫.

ఆనందానందులు ౨౦౭.

ఆపరేషను ౩౨౦.

ఆఫీసరు—లనిరాశ ౭ ;—లు డరబనుకు తంతి యంపిరి ౭ ;—కడ
నుండిచీటి ౧౧ ;—తోడ త్తరప్రత్యుత్తరములు ౧౬౨-౩ ;—
కు త్తరము ౧౬౩-౪.

ఆఫీసు—జొహాన్స్ బగ్గులో ౧౪.

ఆరమ్స్ ఆక్టు ౩౦౯.

ఆరోగ్య దిగ్దర్శనము ౩౦.

ఆరోగ్యసంపాదనమున మనఃపరిణామ మొక హేతువు ౩౭౨.

ఆలోచన, నా ౧౬౭ ;—లు ౩౨౫.

ఆల్ బర్టు వెస్టు, మి.—చిన్న అచ్చుకూటమున భాగస్వామి ౬౭.

ఆశ—డబ్బు కూడబెట్టనలయు నను ౧౫.

ఆశాకిరణము ౩౫౮.

ఆశ్రమమున—మాంసత్యాగము ౧౨౮ ;—నకు నామకరణము ౨౩౨ ;
—నకు నియమావళి యుండవలెను ౨౩౨ ;—నకు సాయ
మొనరించు మిత్రమండలిలో నలజడి ౨౩౪-౫ ;—లో నలజడి
౨౩౬.

ఆసలిఫా, భాయి ౩౫౧.

ఆసియా ఆఫీసరుల పెద్దతాణా జొహాన్స్ బగ్గులో ౩౪.

ఆహారద్రవ్యములు, మామూలు ౧౨౪.

అకారాదిషదాదిసూచి

అహారనియతి ౧౦౯-౧౧౦.

అహ్వనము—చంపారణ్యమునకు ౨౪౭ ;—వై సరాయిగారికడనుండి
3౦౦ ;—కస్తూరి రంగ అయ్యంగారికడనుండి 3౨౪.

ఇ

ఇంగున పొగించిన మినుపకట్టు ౧౬౮.

ఇంగ్లీషుపరిపాలనమునెడ నాకు దొడ్డ భక్తి ౯౯.

ఇంటిలో నిర్భు తగ్గించితిని ౯౪.

‘ఇండియన్ ఒపినియన్’ ౫౨ ; —వాతలకు నేను పూటకాపు
౫3 ;—వారపత్రిక. గుజరాతీ, హిందీ, అరవము, ఇంగ్లీషు
భాషలలో బయలువెడలుచుండెడిది ౫3 ;—నా సంయమము
నకు తాలింఖానా ౫౪ ;—‘ఇమ్మ ఇమ్మని నానె త్తిపె గూరు
చుండెను ౫౯ ;—చందాలు మదనజిత్తుగారు వసూలు చేయు
ట ౬౨ ;—కు వ్యయము చాల బెరుగుచుండెను ౭౪ ;—
గురించి నా యభిప్రాయము ౭౭ ;—ఒకతూరి మెర్క్యురీ
ప్రెస్సులో ముద్రణ చేయింపవలసివచ్చెను ౭౯ ;—కార్యా
లయమును ఫీనిక్సుకు మార్చుట ౭౯ ;—ప్రథమ సంచిక ౮౦ ;
—కొఱకు మేము పడిన కష్టములు ౮౨-3 ;—కొక చిన్న
శాఖ డరబనులో కలదు ౮౬ ;—లో నొకప్రకటన ౧౦౭.

ఇండియామిల్లుల నూలువస్త్రములు 3౬౭.

ఇందులాల్ కన్వెయాలాల్ యాజ్ఞిక ౨౯౧.

ఇందులాల్ యాజ్ఞిక 3౪౫.

ఇంద్రియదమనమునకు పాలు విడనాడుటయే మేలు ౧౨౨.

౫

అకారాదిపదాదినూచి

ఇంపీరియల్ సిటిజన్షిప్ అసోసియేషన్ ౨౪౧.

ఇటుకలచర్మము ౩౩౩.

ఇన్స్పెక్టరు హుసుము ౨౦౨.

ఇల్లు, మా ౩౯;—రూకలతో నిండిపోయెను ౭౧.

ఉ

ఉత్తమలాత్ త్రివేదులు—గుజరాతువారి యోలగమును సమకూర్చిరి
౧౯౬.

ఉత్తరము—రేవాశంకరుగారికి ౨౦;—మాయన్నగారికి ౨౧;—గవ
ర్నరుకు ౯౯;—శ్రీనివాసశాస్త్రిగారికి ౨౧౭;—బిహారుసర
కారువారికడనుండి ౨౭౫;—మోహన్లాల్ పాండులు, శం
కరలాల్ పరీఖుగార్లకడనుండి ౨౭౮;—అనసూయాబాయి
కడనుండి ౨౭౮;—నకు ప్రత్యుత్తరము ౩౫౧.

ఉపచారము, నా—నల్లమారిరోగులకు ౬౩.

ఉపవాస—దినములలో నీరు కడుపార గ్రోలవలయును ౧౪౭;—
ము నాకు గట్టమాయెను ౧౪౮;—ము ౨౮౬-౭.

ఉపాసము నారంభించితిని ౧౨౬.

ఉప్పుచెట్ట మందరకు నసమ్మతము ౩౨౮.

ఉప్పుపప్పు—లు నా కిష్టదేవతలు ౧౧౯;—ల త్యాగము ౧౨౦.

ఉమర్ శంకరలాలు, భాయి ౩౨౦.

ఉమర్ సోబానీ, స్వ. ౩౨౧;—అనసూయాబహేనుగారల ఖోరిక
౩౩౩;—క్రానికల్ పత్రికాసంచాలకులు ౩౪౪;—ఏకుల

అకారాదిపదాదినూచి

కట్టలను పంపుటకు పూచీపడిరి 320;—సమర్థులగు మిల్లు
యజమానులు 324.

ఉల్లిదొంగ—మోహనలాలు పాండా 254.

ఊ

ఉపిరితిత్తులలో వాపు ౧౬౨;—కు క్రొత్తచికిత్స ౧20-౧.
ఉరేగింపు 333.

ఎ

ఎడ్వర్డు గెఇట్, గవర్నరు 22౫-౬.

ఎదుటి గోడనుగానక కనులు మూసికొని పరుగు లెత్తించితిని 34౧.

ఏ

ఏకశయ్యాత్యాగము ౧౦౬.

ఏకాదశిని ఉపవాసము ౧౦౯.

ఏకుల —కొరకు ప్రయత్నము 320 కరవు 32౨.

“ఏక్ టేక్, జెండాలు ౨౮౧.

ఏడైవారితో పరిచితి ౧2౬.

ఏనుగుమీద ప్రయాణము ౨౫౬.

ఏలిన్ సన్, డాక్టరు ౧20, ౧2౨.

ఏషియాటిక్ డిపార్టుమెంటు ౧౦.

ఏసుమతమువారితో కూడిమాడి యుంటిని ౧2.

అకారాదిపదాదినూచి

ఐ

ఐర్లండ్, రె. 30౬.

ఐస్ డాక్టరు 3౧౭.

ఒ

ఒకకురనిచేతిపై యాలుకరతో గొట్టితిని ౧౪౧.

ఒకజంతువు, విచిత్రమగు 3౧౬.

ఒకమిల్లుయజమానితో సంవాదము 3౭౪.

ఒకసార్జెంటు చంపబడెను 3౩౭.

ఓ

ఓడలో మూడవతరగతి ౧౪౯.

క

కటిస్నానము ౨౭;—కూనీగారి ౧౪౮.

కట్టు, కూలివారి—ఇరుసదివాళ్లు జరిగెను ౨౮౧;—క్రమముగా తప్పి
• పోవజొచ్చెను ౨౮౫;—విరమింపబడెను ౨౮౮.

కట్టుబట్టులు, నా—ఇండియామిల్లువి 3౭౨.

కన్యాదానసౌభాగ్యము ౪౯.

కమిటీరిపోర్టు 3౫౦.

కమిషనరు—మిగుల వెత చెందెను 3౫;—బెదరింపు ౨౫౫;—

నాకు పన్నినబోనులో సర్కారునే త్రోసెను ౨౫౯;—

సలహా, కూలివారికి ౨౮౮;—మేడ 3౩౫.

౮

అకారాదిషదాదినూచి

కమ్మ—వైశరాయికి ౩౦౬;—వైశరాయికి వ్రాయబడిన దానిలోని సారాంశము ౩౦౯-౧౧.

కరాచినండి | కలకత్తాకు ప్రయాణమున రైలులో పడిన యిక్కట్లు ౨౪౩.

కర్నలు జేకరు—నేనకు సరదారు ౧౫౪.

కర్నలు వాయలీ—ష్టిడిరు ౧౦౧.

కర్నల్ స్పార్క్స్—కసాయిదుకాణమున కథిపతి ౧౦౧-౨.

కలకత్తా కాంగ్రెసు కిటకిటలాడిపోయెను ౩౭౯.

కలమునకు అంకుశము కాసలయును ౫౫.

కలెక్టరు మేస్ట్రీటు సూపరింటెండెంటులకును నాకును ఒకమాదిరి.
మైత్రి ౨౫౭.

కల్యాణదాసు ౬౨-౩.

కస్తూరిబాయి ౩౯;—కన్నులనుండి గంగాయమునలను ప్రసహింప జేసెను ౪౦;—ప్రతిఫల మహేక్షింపక నాకు నేన జేయున దాయెను ౪౧;—అవుడవుడు చేతిమరను త్రిప్పుచుండును ౪౪;—నామాటకెన్నడు నెదురాడలేదు ౧౦౦;—కి ముమ్మారులు ప్రాణముమీదికి వచ్చెను ౧౧౨;—జ్వేర్యము ౧౧౭, ౨౨౫;—అమాయికురాలు ౧౬౬;—కి రక్తస్రావము ౧౧౯;—నాతో పంతమాడుట ౧౧౯;—కారోగ్యము కలిగెను ౧౨౦;—ఒడులుచేయదొడగెను ౧౨౧;—నీమ పయనము ౧౪౯;—కి గుజరాతీలో జ్ఞానములేదు ౨౭౦;—భీతిహరవాలోని బడిని చూచుచుండెను ౨౭౪;—నన్ను మరపించెను ౩౧౨.

అకారాదిషదాదిసూచి

కస్తూరిరంగ అయ్యంగారు ౩౨౪.

కాంగరీ గురుకులము ౧౯౫.

కాంగ్రెసు—అమృతసరమున ౩౫౬;— నుండి తప్పించుకొని పోవ
బ్రయత్నించితిని ౩౫౯;—ప్రత్యేక సభ ౩౭౯;—పదపటి
చరిత్ర యింకను ప్రక్రియాదశయందే యున్నది ౩౮౬.

కానుగా, డా. ౩౧౪;—గారు నానాడి చూచి భయపడవల దనిరి
౩౧౬.

కాక్షపూరు—వెళ్లితిని ౨౪౮.

కాలేజ్ కరు, కాకా (కక్క) ౨౦౭; —భిన్నభిన్న స్థలములలో
భిన్నభిన్నానుభవములు సంపాదించబోయెను ౨౦౮.

కాలిదాసు, వకీలు ౩౬౮.

కాలీబాబు ౨౦౮.

కాశీంబజూరు మహారాజుగారి యాతిశ్యము, కలకత్తాలో ౨౪౪.

కిచను ౪౬.

కిచలూ, డా. ౩౪౭.

కిస్తీ, కంపెనీకి ౧౭.

కిర్లవాపు, నా ౨౬.

కుంభోత్సవము, హరద్వారమున ౨౨౦.

కుక్కలవలె కాలము గడపుట తగునా? ౧౩.

కూలివారు గోలకెత్తిరి ౨౮౬.

కూలివారి కట్టుకు నియమములు ౨౮౦.

కూలివారికి కోపమెత్తెను ౩౩౭.

అకారాదిపదాదినూచి

కూలివారి సభ ౨౮౧.

కూలీ లొకేషన్ ౫౭ ;—నత్తివేయ మునిసిపాలిటీవారి ప్రయత్నము
 ౫౮ ;—అనారోగ్యనిలయ మాయెను ౫౮ ; — ను మునిసి
 పాలిటీవారు స్వాధీనపఱచికొనిరి ౬౧ ;—కు నలదెసలను
 పహరా ౭౧ ; లోనివారి మార్పు ౭౨.

కృపాలినీ, ఆచార్య ౨౫౦ ;—గారికి బిహారువారితో గాఢపరిచయము
 కలదు ౨౫౧ ;—నాప్రధానద్వారపాలకుడు ౨౬౮.

కేంటలీ ౧౫౪.

కేకోబాద్ కావసజీ దిన్నా, భాయి ౧౭౬.

కేలకర్-విచిత్రజంతువు ౩౧౬ ;—గారి మంచువైద్యము ౩౧౭.

కేలకర్ బేకు, మి. ౪౯ ;—గారితో చర్చ ౧౨౨ ;—గారుఖానుగారికి
 మిత్రులు ౧౨౩ ;—గారితో పాలనుగూర్చి చర్చ ౧౨౩ ;—
 గారు నాకుతోడు ౧౨౬ ;—నాతో టాల్ స్టాయి ఆశ్రమమున
 నుండిరి ౧౨౭ ;—గారికి త్రవ్వటమనిన కులాసా ౧౩౨ ;—
 గారు ప్రేషిష్టు మొనాస్టరీకిబోయి చెప్పులుగుట్టుపని నేర్చిరి
 ౧౩౩ ;—గారు నాకొక క్రొత్తవిషయమునుచెప్పిరి ౧౪౩ ;—
 గారి పట్టుదల ౧౪౫ ;—గారి నిర్మలప్రేమ ౧౪౬ ;—గారి
 సీమపయనము ౧౪౯ ;—గారితో రగడ ౧౫౦ ;—గారికి
 దుర్బిణులమీద పోకు ౧౫౦ ;—గారికి జర్మనీభూగోళము
 జిహ్వగ్రమున తొండవించుచుండును ౧౬౬ ;—గారితో నాలో
 చన ౧౬౭ ;—గారు సీమకు వచ్చిరి ౧౭౪.

కేశవరావు దేశపాండే ౨౦౭.

కేసు-కఠినముగా పరీక్షింపవచ్చిన దొకటి కలదు ౧౭౮.

అకారాదిషదాదిసూచి

కొండంత తప్పు 3౪౦-౧.

కొమరులు, నా-నాపైనేరముమోపిరి ౯౫.

కోచరబ్ బంగాళాయం దాశ్రమము ౨3౨;—లో స్వేగంటుకొనెను.
౨౮౨.

కోరిక—నా ౮౫.

కాలు-సర్వెంట్స్ ఆఫ్ ఇండియాసాసైటికి చెందినవారు ౨౧౪.

క్రాసుపరీక్ష—౨౫౪.

క్రూకు, లార్డ్ ౧౫౪.

క్రొత్త-డిపార్టుమెంటు ౫;—డిపార్టుమెంటువారి యనుమానములు
2;—డిపార్టుమెంటు పెద్దయుద్యోగియాజ్ఞ ౮;—చుట్టరిక
ములు ౪౫;—పని ౨౦౯;—వస్తువు 3౫౬.

క్లయంటు-సాహసము ౧౮౦;—సంతసము ౧౮3;—నన్ను మోస
గించెను ౧౮౪.

క్లిప్ స్క్రిప్ ఫారము 2౨.

క్లేజిక్-మి—ట్రాన్సువాలులోని ఒక హోస్కూలులో ఆచార్య ౪౯;
—షార్టుహాండురైటరు ౪౯;—దైర్యము ౫౦—మిన్ ౫౧

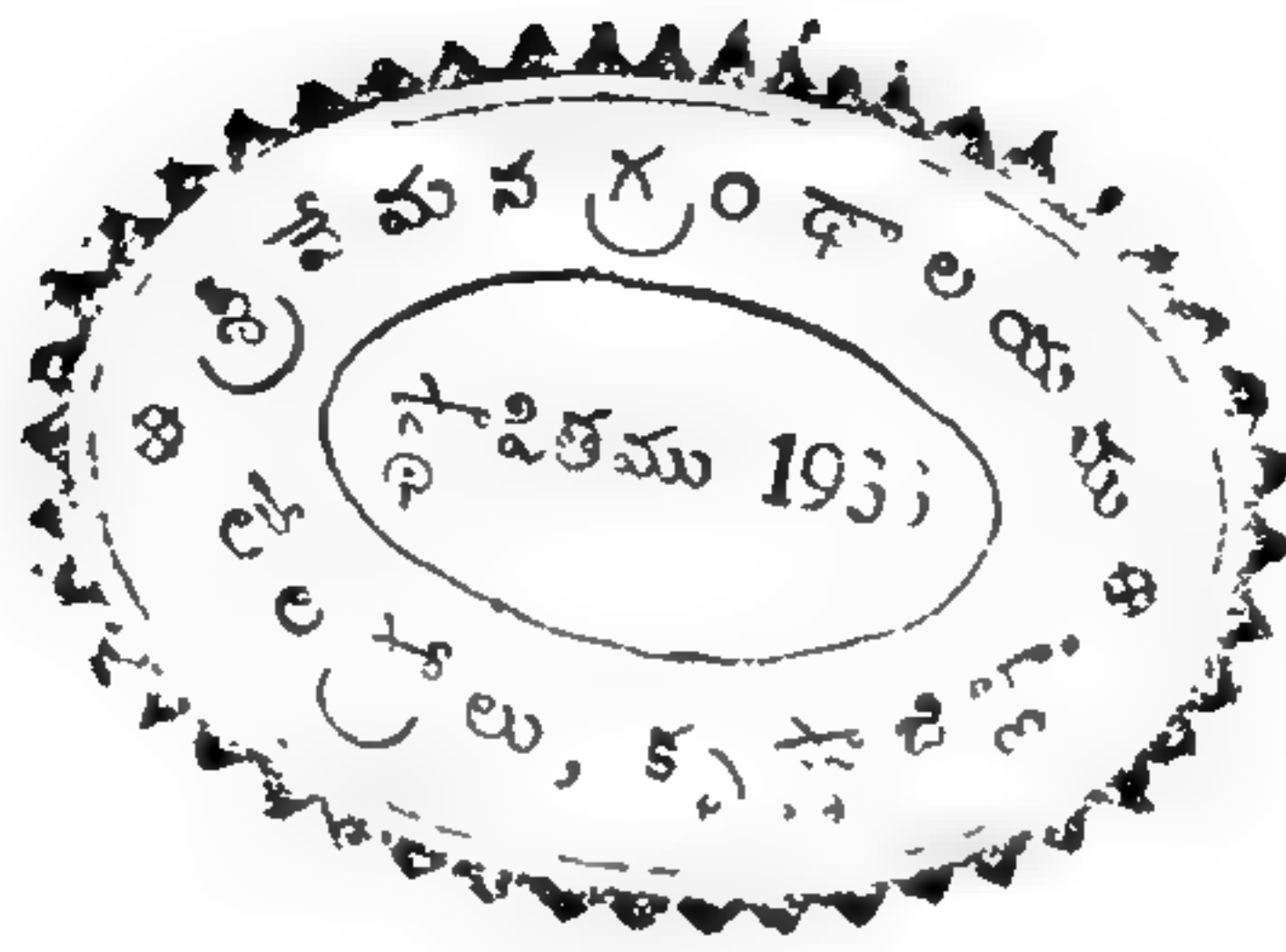
క్లౌమము-ఫేడాజిల్లాలో ౨౯౦.

క్షీరత్యాగము ౧౨3.

ఛ

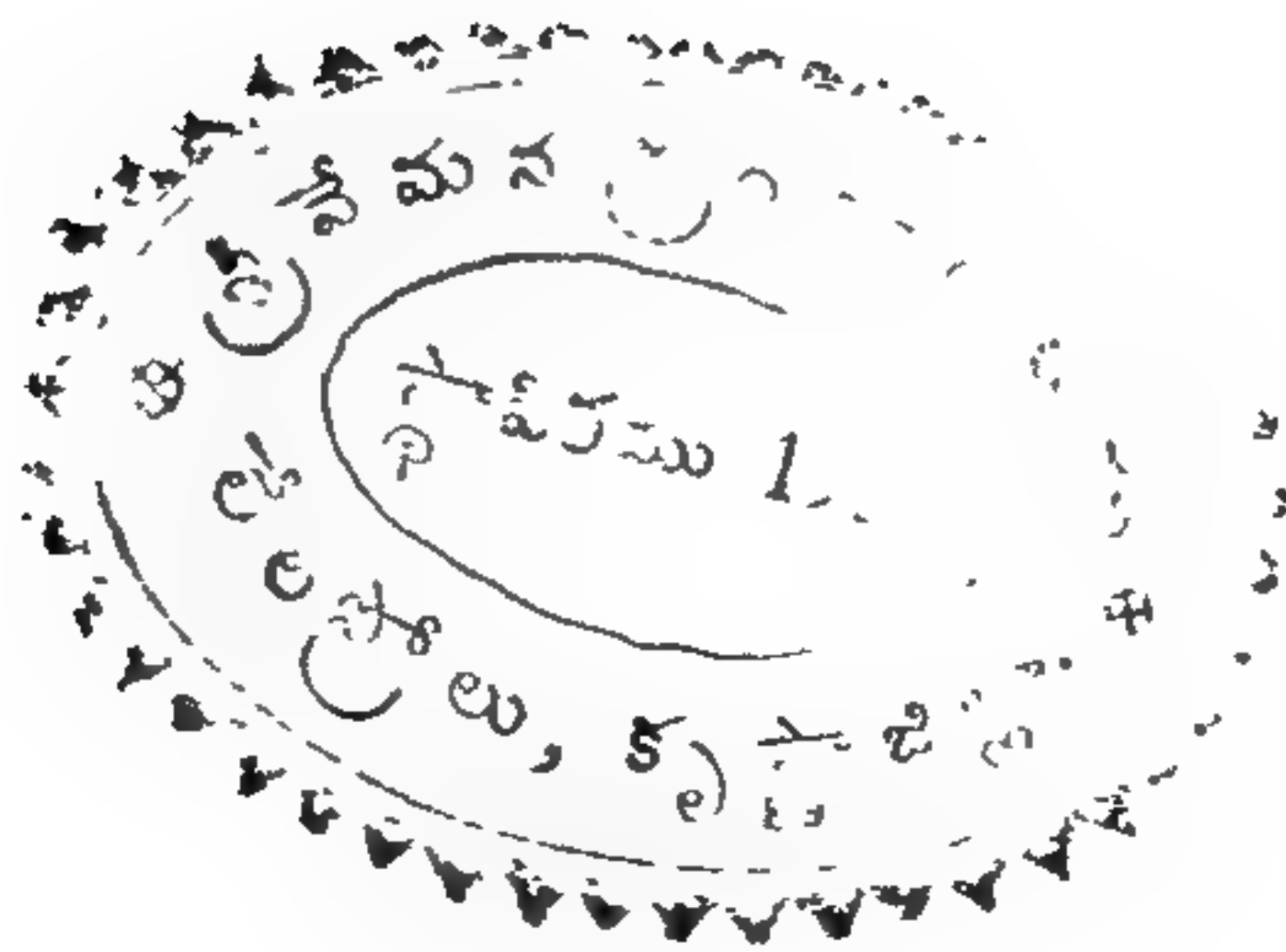
ఖాదీ-గుడ్డగజమువల 32౧;—శాస్త్రమున కంఠుడను 32౧.

ఖితిమోహనబాబు ౨౦౮.

ఆత్మకథ

అయిదవ భాగము

అకారాదిపదాదినూచి

ఖిలాఫతు 302;—కాన్ఫరెన్సు 325;—స్పెషలు 325

ఖేడాశిల్లాలో యుద్ధమునకు కూటువమూక 30.

ఖైదీల నియమములు 000.

ఖ్వాజా, బారిష్టరు 300.

గ

గంగాధరరావు దేశపాండే 220.

గంగానాథవిద్యాలయము 202.

గంగాబహేను 323.

గంగాబాయి 325;—గుర్రపుసవారు చేయగలను 325;—రాటము
కొరకుత్రిప్పటలు 320;—నేతగాండ్రను సంపాదించెను 320;
—గాబరా 323.

గయాబాబు-పేరుపడ్డవకీలు 220;—గారియిల్లుచేరితిని 222.

గవర్న మెంటు ఆఫీసరు-కూనీచేయబడెను 330;—కూనీ, వీరామగా
మున 332.

గాడ్ డ్రే, డాక్టరు-గారిదైర్యము 25;—తొంటికలెనే పనిచేయు
చుండిరి 22;—గారి అనుమతితో మువ్వరుగోగులపై మట్టిని
ప్రయోగించితిని 22;—గార్డుతోవాదము 203.

గిదవాణీ 330.

గిరిమిటియాలు 235.

గీత-నాకు ధర్మనిఘంటువు 05;—అధ్యయనము 05

గుండెవడతో జడ్జీలయెదుట నిలువబడితిని; 05

03

అకారాదిపదాదినూచి

గుజరాతీభాష నుపయోగించితీరనలయును ౩౨౨.

గుజరాతుసభకు నేనధ్యక్షుడను ౨౯౦.

గుప్తసంధి ౩౦౩.

గురుదాసబెనర్జీ ౨౩౩.

గుర్రపురాతులు గుంపును చెదురగొట్టిరి ౩౩౩-౪.

గోకులదాస్ కహ్లాదాసు ౨౯౦.

గోఖలే-గారిప్రమాణపత్రము ౧౧;—గారినుండివార్త ౧౪౯;—గారు
ప్రభాకరువెల్లియుండిరి ౧౧౨;—గారు ప్యారిసులోదిగబడిః
పోయిరి ౧౧౨;—గారు సీమకువచ్చిరి ౧౬౬;—గారిసలహా
౧౬౭;—గారికి నానిశ్చయమును తెలిపితిని ౧౬౮;—గారు దేశ
మునకు పయనించిరి ౧౬౯;—గారి స్వాగతసన్నాహములు
౧౭౬;—గారిని చూచితిని ౧౯౬;—గారియాజ్ఞ ౧౯౭;—
గారికబురు ౧౯౮;—గారునామీద ప్రేమకురిపించిరి ౧౯౯;—
గారికి నాయుద్దేశము రుచించెను ౨౦౦;—గారి కారోగ్యము
సరిలేదు ౨౦౧;—గారుదేహముచాలించి రని తంతి ౨౦౧;—
కర్ణధారుడు ౨౧౬;—సామెల్లీ వారితోనాకోరిక ౨౭౧.

గోడు ౧౬౪.

గోధరా ౩౬౯.

గోరక్షణము ౨౭౯;—హిందీ ప్రచారణముల ఇజారా ౨౭౯.

గో-గారు మాకాశ్రయ మొసగిరి ౨౧౬;—గారి యిల్లు మన
దిపోయెను ౨౧౭;—గారు యింటిని కాళీ చేయ
౨౬౪.

౧౪

గోవిందస్వామి ౭౮.

గ్రంథము, ఖేడా సత్యగ్రహమును గురించి ౨౯౨.

గ్రంథనిషేధశాసనోల్లంఘనము ౩౨౯.

గ్రామములో బళ్లు ౨౬౯.

గ్రామసంస్కరణము ౨౭౩.

గ్రీఫిత్తు ౩౩౬.

ఘ

ఘేటోలు ౫౬.

చ

చంపారణ్యము ౨౪౬ ;—తిరహుత్ ప్రదేశమునం దొక జిల్లా ౨౫౬
గంగకు త్తరపు తల ౨౫౮ ;—నంవలి రేతులు పామరులు
౨౫౮ ;—ప్రాంతమునందు 'కాంగ్రెసు'నకర్థము ౨౫౮.

'చంపారణ'మేఁ మహాత్మా గాంధీ, —రాజేంద్రప్రసాదులు వ్రాసినది
౨౬౪.

చక్రనర్తిగారి ఫర్మానా జూరీ ౩౫౮.

చెట్టము —నతిక్రమించుట లోకులకు చప్పున పట్టును ౩౩౫;—
ధిక్కరించుచో నిప్పులో నేయి పోసినటులగుచు ౩౪౩.

చింత, నా ౩౮౧.

చింతామణి శాస్త్రీ ౨౦౮.

చిత్తరంజనదాసు ౩౪౯.

చిత్తు తీరుమానము ౩౮౦.

గా

అకారాదిపదాదినూచి

చిన్న — వకీలు, నేను మాక్లయింటుకు ౧౭౯ ;—సత్యగ్రహము
౧౯౬-౭ ;—సభ ౩౨౧.

చీటి - నాకు దొరికెను ౬ ;—నీలిమందు కామందులకును కమిష
నరుసకును ౨౫౫ ;—కలెక్టరునుండి నాకు ౨౬౧.

చెట్లు లేనిచోట ఆముదపుజెట్టే మహావృక్షము ౧౮.

చేంబర్లను, మి-గారు ఇండియా ప్రతినిధులకు చెప్పిన శాంతిపాతన
ములు ౩ ;—నేటాలునుండి బ్రాన్సువాలుకు వెళ్లెను ౪ ;—
ను నేను చూడకుండ జేయగలరు ౭ ;—నన్ను తొలగించిన
విషయమున కొంచెము మాటలాడెను ౧౨ ;—నన్ను జూడ
కుండుట ౧౩.

చేతిమర, ఒక-ను గొంటిని ౯౪.

చేమ్సుఫర్డు, లార్డు ౨౦౫ ;—గారు ఇక్కచ్చిగా ఏమాటను చెప్పరయిరి
౨౪౦ ;—గారితోమైత్రి ౩౦౦ ;—గారి కుత్తరము ౩౦౩.

చోఇథరాము, డా. ౨౫౦.

చౌపాటి-లో నొకసభ ౩౩౦ ;—లో సభ జరిగెను ౩౩౭.

చ

చగ్గలాల్ గాంధీ ౭౮ ;—కి నాయాలోచన నచ్చెను ౧౦౫ ;—మా
యన్న కుమారుడు ౨౨౭ ;

చోపేలాలు ౨౭౦.

జ

జందెము-లకుతాళములు ౨౨౬ ;—గురించి నాచెప్పినమాటలు ౨౨౭-౮
జగదానందబాబు ౨౦౮.

గ

అకారాదిపదాదినూచి

జడ్డిగములోనే మిడుతపోటు ౨౩౯.

జడ్డి-గారు నాపై నిందనారోపించుట ౧౦౧;—గారికి నాజవాబు ;

నానైపునకుమొగ్గిరి ౧౦౨.

జనకధారీబాబు ౨౬౮.

జనరల్ మెకెంజీ పరిచయము ౧౦౧.

జపమాలలు ౩౭౨.

జయకరు ౩౪౯.

జయరామదాసు ౪౫;—గారు నన్నునరోధించిరి ౩౬౦.

జలియక్ వాలాబాను హత్యాస్మృతిచిహ్నము నెలకొల్పుటకు ప్రయత్నము ౩౬౩.

జహంగీరుపిటిక్ ౨౪౦;—గారు కార్యనిర్వాహకవర్గములో నుండిరి ౨౪౧.

జాయజీపిటిక్, శ్రీమతి ౨౪౧.

జార్జి గాడ్ ఫ్రే-ఇండియన్ బారిస్టరు ౧౨.

జిజ్ఞాసుసభ ౧౯.

జిన్నా-గారు స్వాగతసభకు నచ్చిరి ౧౯౬.

జిహ్వచాపల్యము నాకుకలదు ౧౦౯.

జీవనలాల్ దేశాయి-బారిస్టరు ౨౩౨.

జీవరాజమెహతా, డా ౧౫౧;—గారిసలహా ౧౬౬.

జులూ-ల తిరుగుబాటు ౯౯;—లనేవ ౧౦౧;—ల తిరుగుబాటుకు కారణము ౧౦౧;—లు పొరపాటున గాల్పబడిరి ౧౦౨.

జూటాకేసాకటియు నాకడకువచ్చేడిదికాదు ౧౭౮.

అకారాదిపదాదినూచి

‘జింటిల్ మెక్ కై దీ’ నయితని ౩౩౨.

జీరామసింహులు ౫౯.

జోహాన్సుబర్గ్-లో కడుపునొప్పియు తలనొప్పియు వచ్చుచుండెడివి.
 ౨౬;—లో నలుగురు హిందూస్తానీ గుమాస్తాలు. ౪౭;—
 లోని మాల్ లొకేశను ౫౭;—పరిసరములలో బంగారుగను
 లనేకములు కలవు ౬౧;—వీడు మైశ్వరదూరమున లేడ్ కేట్
 ౬౬;—లో మేమందరము ప్రోగయి నివాసింపమొదలిడితిమి
 ౯౮.

జో సెఫ్ డోక్, మి. ౬౭.

జ్వరము నాకు తగిలెను ౨౦౨.

ట

టాల్ స్టాయి - ఆశ్రమము - లో నొకబడి ౧౨౭;—నందు సంయమ
 వాతానరణ మనాయాసముగా నెలకొనెను ౧౨౮;—నకు
 నేను జనకుడను ౧౩౧;—ఒక క్షుణ్ణము ౧౩౧;—నందలి
 విద్యార్థుల కొంటెతనము ౧౩౩;—నందలివారికి చేతిపనుల
 నేర్పుట ౧౩౩;—న నొకనియమము ౧౩౪;—పాఠశాల
 ౧౩౫;—న నిరువురికి భయంకరపతనము ౧౪౫.

టెంపొరరీసార్జుంటు మేజరు నయితని ౧౦౦.

టెలిగ్రాములు, రెండు ౧౫౬.

టెలిఫోను ౩౮౨.

టైపింగు నాకు కొలదిగా తెలియును ౪౭.

టోప్సీలో పడితిని ౩౭౧.

అకారాదిపదాదినూచి

టెనుక్లర్కు కృతజ్ఞత ౬౫.

ట్రస్టీ-పదమున కర్థము ౨౦ ;—గా నేను నియమింపబడితిని ౩౬౨.

ట్రాంసువాలు - బావురుమనుచుండెను ౪ ;—లో వకాలతు చేయ
దలచితిని ౧౩ ;—లో వకాలతు సనదు పుట్టునా పుట్టదా?
౧౪ ;—లోని భారతీయుల హక్కులు కాపాడుటకు ప్రయ
త్నము ౧౫ ;—మేజిస్ట్రేటు కోర్టు ౧౮౪.

ట్రేపిస్టు మొనాస్టరీ ౧౩౩.

త

తామారుద్వారప్రాంతమున నుపన్యాసము ౩౨౮.

ద

దరబను - పోలీసు సూపరింటెండెంటు నాప్రాత చెలికాడు ౬ ;—
లో వకాలతు ౩౮.

డాక్టరు-తో వాదము ౧౧౩-౪ ;— అగ్రహము ౧౧౫ ;—నన్ను
గని స్థిలెను ౨౦౪.

దాలు, నా - తునిసిపడిపోయెను ౩౮౨.

డిక్, మిస్ - టైపురైటింగు గుమాస్తా ౪౮ ;—మిసెస్ మేక్డ్డా
నాల్డు ఆయెను ౪౯ ;—తో నాపని దక్కలేదు ౫౨.

ధ

ధిల్లీ - కి వెళ్లితిని ౩౦౦ ;—లో దండనీతి ౩౨౭ ;— అమృతసరము
లకు బయలుదేరితిని ౩౩౦.

త్ర

తంతి - వై సరాయి మొదలగువారికి ౨౬౧;—శంకరలాలు బాంకరు
నుండి ౩౨౭.

తప్పుల నొప్పుకొనుడని ప్రజకు సలహా ౩౩౮.

తర్క్-ఏ-మవాలాత్ - అసహకారార్థబోధకము ౩౪౦.

తలపన్న ౨౩౯.

తలవలకరు, డాక్టరు ౩౧౬.

తాతా, లేడీ ౨౪౨.

తావళము దాల్చితిని ౨౨౭.

తిండియెట్టిదో త్రేపట్టిది ౩౧.

తినుట-రుచికొరకు గాదు ౧౧౧;—యన్న భయముపుట్టెను ౩౧౮.

తినుబండములు, నా ౧౬౬.

తిరుగలిలోనలిగిపోతిని ౨౨౨.

తీక్షణతీయా ౨౪౬;—పద్ధతి రద్దాయెను ౨౭౭.

తీర్మానములు ౩౪౫.

తీవ్రచర్చ ౩౪౪.

తుక్కునూలి నమోనాలు ౩౭౫.

తెల్లనివన్నియు పాలుగావు ౩౩౦.

తెల్ల-వారికి మాయింట తావొసగితిని ౪౬;—యధికారుల యెడ నమ్మ
కము పోయెను ౧౫౩;—బాటసారులకును నల్ల బాటసారుల
కును నడుమభేదము ౧౭౫.

అకారాదిపదాదిసూచి

తేనీరు ద్రావమానితిని ౧౧౯.

తైయబ్ హాజీఖాన్ మొహమ్మద్ నేర్ ౯;—గారి వీరత్వము ౧౨.

తోడివారికి-చివాట్లు ౧౦;—నా పలుకులు ౧౧.

తోడు, నాకు ౩౬౫.

ధ

ధియాసఫీపరి వేషమున బడితిని ౧౭.

ద

దండనీతి, పంజాబులో ౩౪౩.

దక్షిణ-ఆఫ్రికా-దేశము ౪;—లోనొకవిధమగు ప్రజాప్రభుత్వము కలదు
౮;—లో రంగు తెగులు ౮;—లో నాభావములు మారెను
౧౬;—లో హిందువు లంటరానివారుగా పరిగణింపబడిరి
౫౬;—లోమనహిందూస్తానీయులకు మాలీలని ప్రసిద్ధి ౫౭;—
లో నాకుభాయీఅనుపేరు తుదిచరకుపోలేదు ౬౦;—సత్యా
గ్రహేతిహాసము ౧౦౮;—లో నామిత్రులు కొందరచే ఉప్పు
బప్పుల దినుటమానిపించితిని ౧౨౧;—యోడలలోను దక్షిణ-
ఆఫ్రికాలోనూడ హృదయమేళనము కలదు ౧౭౫;—లోనా
కున్ డెన్ వారితో పరిచితిగలదు ౧౭౬;—లోనావేషము ౨౦౨.

దిరఖాస్తు ౬;—మంజూరుచేసిరి ౧౪.

దలాలు, డాక్టరు ౩౧౮;—గారు పుండు నాపరేషను చేసిరి ౩౨౦.

దళారులు-మందలు మందలుగ పోగయిరి ౬.

దానీబహేన్ ౨౩౪;—అంద రాడువారివంటిదే ౨౩౭.

అకారాదిపదాదినూచి

దిల్ శాద్ బేగం ౨౪౨.

దివ్యజ్ఞానసమాజ-పు మిశ్రులు నన్ను వారిసంస్థలోకి లాగికొనజూచిరి
 ౧౮;— మువారిలో పలువురు మాంసముతినరు ౨౩; —ము
 వారితోదై నందినమును చర్చ ౨౬.

దురన్యాయము ౩౫౬.

దుర్గాబహేను ౨౬౦.

దుస్తులు, నా ౨౦౨.

దూదాభాయి ౨౩౪;—మంచి వివేకము గలవాడు ౨౩౬;—
 కుటుంబముచలన ఆశ్రమము చాల పాఠములు నేర్చుకొనెను
 ౨౩౬.

దూదేకులవాడు ౩౬౧.

దేవదాసు ౩౬౦.

దేవు, డా. ౨౦౦;—స్వయంసేవకసేనలో నొకరుగా నుండిరి ౨౨౧;
 —గారు నామాటనంగీకరించిరి ౨౨౨; — గారిని పంపుడని
 గోఖలే సొసైటీవారిని గోరితిని ౨౬౧;—గారు కొన్నికొన్ని
 తావుల కరిగివైద్యము చేయుచుండెడివారు ౨౬౨.

దేశపాండేగారికి 'సా హెబ్' అనుపేరు విశ్రుతము ౨౦౬.

దేశమునకేగ ప్రయత్నముచేయదొరకొంటిని ౧౬౩.

దై వప్రపాతిమాల్యము ౨౬౬.

దోషము, నా ౯౫-౬.

ద్రవ్యచింతమానెను ౨౬౫.

ధ

ధన్యవాదములు ౧౦౪.

ధరణీధరబాబు ౨౫౬.

ధరణీబాబు ౨౬౮.

ధర్మసంకటము ౪౪.

న

నగీనబాబు ౨౦౮;—గారు పంటయింటిని చక్కగా శుద్ధిచేయుటకు
బూనుకొనిరి ౨౦౯.

నటరాజ్, మి. ౨౪౧.

నడియాన్-అనాథాశ్రమమున డేరా ౨౯౧;—లో జరిగిన ఘోర
ములు కనులారగాంచితిని ౩౪౦.

నమ్రతకు సంపూర్ణమన నర్థము ౨౩౩.

నరహరిపరేఖు ౨౭౦.

నల్లమారి-రోగము ౬౧;—రోగుల కుపచారము ౬౩;—రోగులను
లేజ్ లేటోకు మార్చుట ౬౬.

నవజీవనమాసపత్రిక సాప్తాహికపత్రికయాయెను ౩౪౫.

నాగపురపు కాంగ్రెసు ౩౮౩.

నాన్ కో ఆపరేషన్ ౩౫౫-౬.

నాశిష్యురే నాకు గురువులయిరి ౧౪౦.

నియమములు, నా-డాక్టరుగారికి ముకుద్రాదులు ౧౬౯.

నిరామిషాహరగృహము ౨౩.

అకారాదిపదాదినూచి

నిశ్చయము-నా ౧౬౭;—వైసరాయికి కమ్మవ్రాయ ౩౦౪.

నీలిమందు తోటలు ౨౪౬.

నూతనకుటుంబత్యాగము ౮౬-౭.

నేటాలు-కు పనయనము ౭౫;—ట్రాన్సువాలులో వకాలతును గురించి
భేదము ౧౮౪.

నేతకాడు తనవిద్యనంతయు మాకు నేర్పలేదు ౩౬౬.

నేపాల బాబు ౨౦౮.

నేషనల్ లిబరల్ క్లబ్బు ౧౬౮.

నోటీసు ౨౫౬; — ను చిన్నదానిని ప్రకటించితిని ౩౨౬.

నోబేల్ ఫౌన్టు ఎసోసియేషన్ ౨౩.

ప

పంజాబు-రావలయుననివార్త ౩౪౩;—కు బో గుతూహలము ౩౪౭.

పచ్చికూరలు ౧౭౦.

పట్ వర్ధనులు ౨౦౭;—నా సహచరులు ౩౮౨.

పట్టుదల, నా ౩౪౬.

పత్రవ్యవహారము, సరకారువారితో ౩౦౨.

పత్రిక-లలో కరకు వ్రాతలు ౬౭;—లసంపాదకుల కుత్తరములు
౨౬౨;—లలో ప్రకటనములను ముద్రింపగూడదు ౩౪౬

పయనము, మోతీహారికి ౨౫౬.

పరిచయము, క్రైస్తవ మిత్రులతో ౧౮.

పరీక్ష-తిను బండములందు ౩౦.

అకారాదిపదాదినూచి

పలుకులు, నా ౨౫౩.

పలుతెరగుల బాలికాబాలులను ఒకచోనుంచి చదివించుట పోషకుల
జాగ్రత్తకు నికషోపలము ౧౪౪.

పశ్చాత్తాపము ౧౪౫.

పాంచాల యువకుల క్రోధావేశము ౩౪౬.

పాంచాలస్త్రీలతో పరిచితి ౩౪౭.

పాట్నా-నాకుగ్రోత్త అరహ;—లో మాలానామజహరుల్ హక్కు
గారి యాతిధ్యము ౨౫౦.

పాతంజలయోగ దర్శనము ౧౯.

పాములుమొదలగు వానిని చంపరాదు ౮౩.

పాయధునికడ జాల జనము ౩౩౩.

పారసీ రుస్తుంజీ, నేర్-గారు సాహసకార్యములలో నాకుదోడు ౭౮;
—గారి కొకతూరి గొప్ప అపదతటస్థించెను ౧౮౭;—గారికి
నాయెడల దొడ్డనమ్మకము ౧౮౭;—గారి దొంగతనముపట్టు
వడెను ౧౮౮;—గారి పశ్చాత్తాపము ౧౮౮;—గారికి నాస
లహా ౧౮౮-౯;—గారుధైర్యమును గోలుపోయిరి ౧౯౦;—
గారుకేసు తప్పించుకొనిరి ౧౯౧.

పి. అండ్. ఓ. లోమూడవతరగతి టికెట్టులేవు ౧౭౪.

పిక్కలనొప్పులు ౧౫౧.

పిటి ౧౯౬.

పియర్సును ౨౦౮;—గారు చెమట ఓడ్చిరి ౨౦౯.

పిలక, నా-ను సీమలో తీసివేయవలసి వచ్చెను ౨౨౭.

అకారాదిపదాది సూచి

పిల్లలకు—నా, చదువు ౯౬;— చరిత్రబలము చాల గావలయును
౨౭౦.

పుంజాభాయి హీరాచందు ౨౦౨.

పుండలీకు ౨౭౦.

పూనా-చేరితిని ౨౧౬;— లోనిసానైటీ స్థలము నాకొక క్షేత్రము
౨౧౮.

పెద్దపిలుపు ౩౫౧.

పెద్దమార్పు ౩౮౩.

పెద్దయుద్ధము-నాకును కమిషనరునకును ౨౮౮.

పెద్దవకీలు ౧౭౯, ౧౮౦.

‘పేసివ్రిశ్ట కోస్’ ౧౦౭.

పొలిటికల్ కాన్ఫరెన్సు ౩౭౯.

పోరుబందరు ౨౦౨.

పోలాకు-క్రిటిక్ పత్రిక కుపసంపాదకుడు ౭౩;—‘అకౌటుదిలాస్టు’
అనుగ్రంథమును నాచేత బెట్టెను ౭౫;—మాకుటుంబములో
నొకడాయెను ౮౭;—గారి యుత్తరము ౮౮;—గా రికినా
సలహా ౯౧; గారుయూదులు, వారియిల్లాలు క్రైస్తవి ౯౨;—
గారి పెండ్లి రిజన్లేషన్ ౯౨;—గారు నాతోకలిసి చక్ర
ముత్రిప్పు చుందురు ౯౪;—మిసెస్. చక్రముత్రిప్పుటకు వచ్చు
చుండిరి ౯౪;—గారితో తీవ్రసంవాదము ౯౭.

పోలీసు-కమిషనరు ౩౪;—సూపరింటెండెంటు సందేశము ౨౫౬;—
లు తుపాకులు పేల్చిరి ౩౨౭; —, ల వశమొనరింపబడితిని
౩౩౧; - ఆఫీసరుకోరిక ౩౩౨.

ప్రకటన ౧౦౭.

ప్రజాప్రభుత్వము-ఆసియాలో లేదు ౮.

ప్రతిజ్ఞ-సత్యాగ్రహము లొనరించినది ౨౯౧.

ప్రతిజ్ఞ-క్షరమాత్రపాలనము ౩౧౯;—పత్రము ౩౨౧.

ప్రతిదినమును సాముచేయుచుంటిని ౧౭౫.

ప్రతివాదులు, మా ౧౭౮.

ప్రశ్నోత్తరము. నా ౧౪౩-౪;— బిహారుసరకారువారికి ౨౭౫.

ప్రదోష వ్రతము ౧౨౭.

ప్రయాణము-రాజకోటకును పోరుబందరుకును ౨౦౨.

ప్రస్తావము-చంపారణ్యమునుగూర్చి కాంగ్రెసులో జరిగెను ౨౪౭;—

ఒకటితీరు మానమునకు వచ్చెను ౩౫౩.

ప్రాగజీ దేశాయీ ౧౩౨.

ప్రాట్, కమిషనరు-కడకరిగితిని ౩౩౭.

ప్రాణజీవనమెహతా, డా ౨౬;—గారు సోరాబజీఅడాజణియాగారి

నింగ్లండులో భరించుచుండిరి ౧౫౨;—గారిసలహా ౧౭౨;—

గారు నాపార్శ్వములకు కట్టుకట్టిరి ౧౭౫;—గారితోమాట

లాడుటకురంగూను పోదలచితిని ౨౧౯;—గారి నుపసర్పింప

దలచితిని ౨౬౫.

ప్రియాదు-పోలీసువారి వ్యవహారమునుగూర్చి ౩౩౫.

ప్లాంటర్స్ అసోసియేషన్-సెక్రటరీ ౨౫౫;—వారి యుద్దేశమును

గయికొంటిని ౨౬౭.

ప్రీడరులకు కల్లలాడకతెల్లవారదు ౧౭౭.

ప్రేగు-కోచరబులో ౨౮౨.

ఫ

ఫడకే-మామ ౨౦౭.

ఫినిక్సు-లో ఎనుబది యెకరముల స్థలమునుగొంటిమి ౭౮;—లో
ముద్రాలయము తయారాయెను ౭౯;—కు మార్పు ౭౯;—
డరబనుకు పదుమూడుమైళ్లు ౭౯;—నందు ఇండియా ౭౯;—
య ౭౯ మొదటిఅంకము ముద్రణమునకు పడినపాట్లు ౮౧-౮౩;—
నుండి బయలుదేరినవారికి నాయుత్తరము ౧౯౫;—కుటుంబ
మునకు శాంతినికేతనమున బస ౨౦౮.

ఫిరోజుషా ౧౯౬.

ఫిర్యాదులు—వీరమగాము శాయరీనిగూర్చి ౨౦౫.

ఫూల్-చందు—౩౧౩.

ఫ్రాంక్ స్టాయి, స్వ. సర్-విచారణసంఘమున కధ్యక్షులు ౨౭౬.

బ

‘బడితె యెవరిదో బ్రెవారిది’ ౩.

బదరీ-నాక్లయంటు ౨౪;—రూకలు బదరీకి యిచ్చివైచితిని ౨౫;—
సత్యాగ్రహమునకు చాలబనిచేసెను ౫౯.

బరేలవీ ౩౪౪.

బాంకు మేనేజరు ౭౧.

బాంబే క్రానికల్ ౩౪౪;—పత్రికానిషేధము ౩౪౪;—పునరుజ్జీ
వనము ౩౪౫.

బా-అమ౯-శాంత్యర్థబోధకము ౩౮౦.

బాబాసాహెబ్ సోమణ్ ౨౭౦.

బాలకులను కొట్టి చదువుచెప్పట నాకు గిట్టును ౧౪౧.

బీసెంటు గారి హోమ్‌రూల్ ప్రచారము ౨౯౮.

బిహారునందు అస్పృశ్యతనుగూర్చి చాల పట్టుదల ౨౪౯.

బీజాపూరు-ఖాదీ ౩౭౧.

బీమా-ఏజంటు ౧౫;—పదివేల యాకలకుజేయించుకొంటిని ౧౬.

బూత్, డాక్టరు ౧౦౨.

బెదరింపు ౩౪౭.

బేతియా ౨౭౯.

బొంబాయి-లో నకాలతు ౧౫;—సరకారు వారితో పత్రికావ్యవహారము ౨౦౫;—మిత్రులజోదార్యము ౨౬౫.

బొమ్మబట్టలను విసర్జించితిమి ౩౬౭.

బోయరుయుద్ధము ౪౬.

బోరింగు, మి. ౩౩౧;—గారుగ్రీఫిత్తుగారికడగూర్చుండియుండిరి ౩౩౫.

బ్రహ్మచర్య-వ్రతమును బూనుటకు తొందరపడితిని ౧౦౪;—మును గురించినాయాలోచన ౧౦౪;—ము లేనిజీవనము శుష్కము ౧౦౫;—ము సులభసాధ్యము కాదు ౧౦౫;—ము ౧౯౦౬. సంవత్సరము మధ్యమున వ్రతమాయెను ౧౦౬;—ము ఆహారపరివర్తనమునకు కారణము ౧౨౨;—మును పాలింపగోరువారికి సలహా ౧౨౪-౫.

బ్రాండ్ మందునకు మాడకొరగాదు ౬౬

భ

భయంకరపతనము ౧౪౫.

భయకచ్ఛము ౩౬౮.

భర్తమోహము సత్యమునుమూసెను ౨౧౫.

భాయిఉమర్ శంకరలాలు ౩౨౦.

భారతమంత్రితో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు ౧౬౪.

భార్య, నా-స్నానముచేయుటకు సన్నాహము ౨౧౪.

భీతిహరవా-చెంతనొక గ్రామటిక ౨౭౩;—లో బడిపాకకు నిప్పుపెట్టిరి ౨౭౪.

భూపేంద్రనాథవసు ౨౧౯.

భూపేవసు ౨౪౮.

మ

మంచము పట్టియుంటిని ౩౭౧.

మంచువైద్యము ౩౧౭.

మందులు ౨౭౨.

మగనలాలగాంధీ ౭౯;—అచ్చుపూర్పుటయం దందరకన్ననుజ్యేష్ఠుడు ౮౬;—కి నాయాలోచననచ్చెను ౧౦౫;—బహుమతిపొందెను ౧౦౭-౮;—కుటుంబపెద్ద ౨౦౮;—తోడ పూనాకుపయనము ౨౧౦;—కి సలహా ౨౧౩;—యు నేనును స్తేషనులోనిపంపుకడ స్నానముచేసితిమి ౨౧౪;—హరద్వారమునకరిగెను ౨౨౧;—పనిచేయువాడు ౨౨౨;—నాకు నోటిసిచ్చెను ౨౩౫;—వంతు పనిచేయుట ౨౮౬;—సూచన ౨౮౬;—మొదలుపెట్టినపనిని

అకారాదిపదాదినూచి

మానెడివాడు కాడు ౩౬౬;—రాటమునకు కొన్ని సంస్కరణ
ములాసగూర్చెను ౩౭౧.

నుగ్గము మీద చేయివేసి యెరుగము ౩౬౬.

మట్టి-వైద్యము ౨౭;—బండిలో నన్నెక్కించిరి ౩౩౧.

మణిబహేను ౨౭౦.

మణిలాలు ౧౧౬.

మతము, నా-వేరు ౩౩౯.

మదనశిక్తు ౫౨;—గారు ఒకయింటితాళమును పగులగొట్టిరి ౬౨;—
గారిధైర్యము ౬౪;— గారిఅంచనా ౭౪;—గారికిభయమె
త్తెను ౭౭.

మదనమోహనమాలవ్యులు, పండిత ౨౩౯;—బిల్లునుమంజూరుచేయుడని
వై సరాయిగారి నడిగిరి ౨౪౦;—గారియుత్తరము ౨౬౩;—
పాంచాలప్రధాననాయకుల స్థానమాక్రమించిరి ౩౪౮;—గారి
జీవితపద్ధతి ౩౫౮;—రాజీచేయుటకుసకలబాధలు పడుచుం
డిరి ౩౬౦;—లకుధైర్యము కలిగెను ౩౬౧;—గారి పేరు,
ధనము పోగు చేయువారలలో మొదటిది ౩౬౩.

మదీరా ౧౫౧.

మద్యనిరాకరణము ౧౧౩.

మనసుఖలాలు నాజరు-‘ఇండియన్ ఒపినియన్’ ప్రథమసంపాదకుడు
౫౨;—మాలోకలియ లేదు ౮౬.

మనోవికారములను జయించుట కష్టము ౩౮౮.

మలకానీ, ప్రాఫెసరు ౨౫౧.

అకారాదిపదాదినూచి

మహాకవి ౧౯౫, ౨౦౯.

మహాత్మ్యముద్ర-నాకులేదు ౨౪౨.

మహాదేవదేశాయి ౨౭౦;—నాకుతోడు ౨౯౧;—నాపారపాటు
దిద్దెను ౩౨౪;—నాతోగూడ వచ్చియుండెను ౩౩౧.

మహావ్యాధులు-నాకు రెండుమారులు వచ్చెను ౨౮.

మాంటేగు, మి. ౩౫౯.

మాంసవర్జనము ౨౬౬.

మాటయిచ్చువాడను నేను పనిచేయువాడు మగనలాలుగాంధీ ౨౨౨.

మాణేకలాలు-నాకుజోహాన్నబర్గులో దొరకిరి ౬౩.

మాతుకిడికి నేను నాయకుడను ౧౬౦.

మాధేరా-కేగితిని ౩౧౮.

మాదంపతులకయ్యము ౩౯, ౪౦.

మాన్లుతుదారు, నడి యాదులాలాకా-నుండివార్త ౨౯౭.

మార్నల్ లా-అమదాబాదున ౩౩౭;—రద్దు ౩౩౮;—ప్రకటింప
బడెను ౩౪౩.

మాల్టెడ్ మిల్కు ౧౭౧.

మిఠాయి పంపకము ౨౮౯.

మితవ్యయము ౯౪.

మిత్రుల-తో నాలోచన ౧౫౨;—కొందరమతము ౩౩౯.

మిల్లువారికి నాప్రార్థన ౨౮౧.

‘మిడ్ జ్ ప్లాస్టరు’ కట్టు ౧౭౫.

ముఝఫ్ఫర్ పూరు-కువెల్లి తిమి ౨౫౦.

అకారాదిపదాదినూచి

ముకొశీరాము ౨౨౦

ముసర్దీ పని-నాకు దెలియును ౩౬౩.

ముసల్ల పండుగు ముందున్నది ౬.

ముస్లిమ్ లీగు ౩౦౦, ౩౦౧.

మూడవతరగతి బాటసార్లకిడగండ్లు ౨౦౪, ౨౧౨.

మూణాల్ల ఉపవాసము ౩౩౮.

మృచ్చికిత్సపై నాకు చాలమురుపు ౮౯.

మృశ్యుదేవత నాయెదుట నిలుసబడినటులుండెను ౩౧౬.

మృశ్యుశయ్య నెక్కితిని ౩౧.

మెకెంజీ, జనరల్-గారిపరిచయము ౧౦౧;—గారు నేటాలునం దొక
ప్రసిద్ధభూస్వామి ౧౦౨.

మెహతా, డా.-గారియింట ౨౨౦.

మేకపాలు పుచ్చికొనుటకు సంసిద్ధుడ నయితిని ౩౧౯.

మేకికొటాయరు-స్కాచ్ థియా సఫిస్తు ౮౮.

మేక్ డోనల్డు, మిసెస్. ౪౯.

మేఫీ, మి.-వై సరాయిగారిమంత్రి ౨౪౦;—తోచర్చ ౩౦౩.

మేమందరమును పరీక్షలో ప్యాసయితిమి ౧౫౪.

మేమమ్మినపుస్తకములయెడ సరకారు వారి యభిప్రాయము ౩౨౯.

మేమందరము నొక్కత్రాటిమీద నుంటిమి ౩౪౯.

మైకేల్ ఓడ్ వైయరు, సర్ ౩౩౨;—నన్నా క్షేపించుట ౩౪౭.

మొరలు, నా ౨౦౫.

అకారాదిపదాదినూచి

మోతీలాలు-వధవాణులొ దర్జీ ౨౦౨;—నన్నాకర్నించెను ౨౦౩;—
ను రోగ మెత్తుకొని పోయెను ౨౦౪.

మోతీలాలునెహ్రూ-౩౪౮-౯;—గారు కాంగ్రెసుకధ్యక్షులు ౩౫౭.
మోతీహారి ౨౫౬.

మోహనలాల్ పాండ్యా ౨౭౮;—గారు విరుచుకొని పడిరి ౨౯౦;—
గారి నరెస్తుచేసిరి ౨౯౫;—గారి నాయకత్వము ౨౯౫.

మాలానాఅబుల్ కలామ్ అజన్ ౩౮౦.

మాలానా అబ్దుల్ బారీ ౩౫౨;—గారితో లెస్సగాచర్చించితిని ౩౭౮.

మాలానామజహరుల్ హక్కు ౨౫౦;—గారు నెలకొకటి రెండుమారులు
వచ్చిచూచిపోవుచుండిరి ౨౬౯.

మాలానా మహమ్మదలీ ౩౦౧.

మాలానా షేకత్ అలీ ౩౮౦.

మాలానాహజరత్ మొహనీ ౩౫౩;—గారి వాదము నాయకులకు
రుచింపలేదు. ౩౫౪.

య

యంగిండియా ౩౪౪;—భారము నేనుస్వీకరించితిని ౩౪౫;—ను వార
మునకు రెండుమారులు ప్రకటింపసూచన ౩౪౫;—కూడ
అమదాబాదునకు మార్చబడియెను ౩౪౫.

యంత్రములుగూడ మనవలె విశ్రాంతిగోరును ౮౩.

యశవంతప్రసాదదేశాయి, భాయి ౩౭౧.

యొద్ధ-ఆరంభము ౧౫౧;—ముచేయుట నీతికాదు ౧౫౬;—విషయ
ము ననానిశ్చయము ౧౫౭-౮;—మున పాలుగొనుట నా
ధర్మము ౧౫౯.

యూదులు ౫౬.

ర

రంగుతెగులు ౮.

రంగూనుకు ప్రయాణము ౨౧౯.

రమణభాయి, స్వ. సర్ ౩౩౮.

రమాబాయి కామదారు ౩౭౨.

రయితు-ఒక డన్యాయముగా దండింపబడెను ౨౫౬.

రవీంద్రులు ౧౯౫.

రాజకుమారశుక్ల ౨౪౬;—నన్ను పట్టుకొనెను ౨౪౭;—సర్వవ్యాప
కుడు ౨౪౮;—నాకు ఖడ్గారము తెచ్చిపెట్టెను ౨౪౯;—
గారితో మాలా నామజసూరుల్ హక్కుగారు మాటాడిరి
౨౫౦;—చెప్పినమాటలు నిక్కము ౨౫౧;—ఉద్దేశము
౨౫౬;—వేలకొలదిప్రజను సమర్థించుకొన జాలదు ౨౫౮.

రాజకోట ౨౦౨.

రాజగోపాలాచార్యులు ౩౨౪;—గారితోపరిచయము ౩౨౫.

‘రాజయోగము’-వివేకానందునిది ౧౮;—మణిలాల్ సనుభాయిద్వివే
దిది ౧౮.

రాశీ ప్రయత్నములు ౩౬౦.

రాజేంద్రప్రసాదు-గారికితంలి ౨౫౧;—గారు పురినుండి వచ్చిరి ౨౫౨.

రాజేంద్రబాబు ౨౪౯;—ఫీజుగొనుటలో సంకోచము లేనివారే ౨౫౨.

రాటము-చేహిందూదేశపు బీదతనముపోవును ౩౬౬;—సోద ౩౬౯;—
శాల, బొంబాయిలో ౩౭౨;—నందు నాకు దొడ్డవిశ్వాసము
కలదు ౩౭౭.

అకంఠాదిపదాదినూచి

రాత్రి తినుట మానితిని ౬౭.

రాబర్టు-తో పరిచయము ౧౬౫;—గారి సలహా ౧౭౨-౩;—గారు
నై స్రానికి తంఱియిచ్చిరి ౧౭౪.

రామదీ ౩౭౩.

రామదాసు-చేయి విరుగొట్టుకొ నెను ౧౮;—ఫీనిక్సున నాతోగూడ
నుండినటులగురుతు ౧౧౬;—నా వెంటనుండెను ౨౧౯.

రామదేవు ౨౨౫.

రామనవమీప్రసాదు, వకీలు ౨౫౧.

రామనవమీబాబు ౨౬౮.

రామభజదత్తచౌదరి, పండిత ౩౪౭.

రామరక్షచెప్ప బ్రాహ్మణుడు నాకుజందెను నైచెను ౨౨౬.

రాయచందుభాయి ౧౨౨.

రిచ్, మి. ౧౪;—దివ్యజ్ఞాన సామాజికుడు౧౭;—వాణిజ్యాలయము
నకు సంచాలకుడు ౫౨—గారిసంసారముదొడ్డ ౬౩;—గార్తి
తలపు ౮౭.

‘రిటరక్టునేచర్’ ౨౭.

రీడ్, డాక్టరు ౨౪౧.

రుద్రులు, ఆచార్య ౩౦౧.

శేఖాశంకర్ ఝవేరియంటికేగితిని ౩౩౨.

శైలు-పట్టాలనూడదీయ ప్రయత్నము ౩౩౭.

శైలులో మాపడ్డపాట్లు ౨౨౧.

అకారాదిపదాదినూచి.

రై లేవ్వైగుడుతో నావంటివానికి పనినెట్టదు ౨౫౦.

రోషము, నా ౧౮౧.

కాలతు కమిటి రిపోర్టు ౩౨౦.

కాలతుచట్టము ౩౨౩;—పు జర్చ యొక ప్రహసనము ౩౨౩.

కాలతు బిల్లు ౩౨౩;—గజెటులో చట్టముగా ప్రకటింపబడెను ౩౨౫.

ల

లక్ష్మణ-గూల ౨౨౫;—వేలాడుమండు నొకవంతెన ౨౨౯.

లక్ష్మణదాస, భాయి ౩౭౩.

లక్ష్మి ౨౩౪.

లజపతిరాయలు పూర్తిగా అసహకారవాదులై పోయిరి ౩౪౧.

లల్లూభాయిశ్యామలదాసు ౨౪౧.

లాఇడ్ జార్జి-బ్రిటిష్ ప్రధానమంత్రి ౩౦౨.

లా ఇసి యమ్ ౧౫౫.

లాలా లజపతిరాయలు-కాంగ్రెసు ప్రత్యేకసభ కార్యక్రమములు ౩౭౯.

లాసానైవేవారు ౧౪.

లేక్ లేక్ ౬౬.

లోకమాన్యలు-మొదలగు పెద్దలు పెదవివిరచి ౩౫౮;—మొదలగు

వారికి నాయందు విశ్వాసము ౩౬౨.

లోటు ౩౫౫.

లౌకికసంబంధము కంటే నాధ్యాత్మిక సంబంధ మనర్థము ౨౧౮.

లౌత్-సీమలోనొక గ్రామము ౬౯.

అకారాదిపఠాదిసూచి

వ

వికాలతు-లో నేనెన్నడు నశత్యముకు బూనకొనియుండలేదు ౧౭౭;
—లో నానిష్కాపట్యము ౧౮౫.

వకీలుపనిపై రోత ౩౫.

వగపు ౨౫౨.

వడుకుట ఆడువారి కిబారా ౩౬౮.

వద్రంగుల సాయమువేడితిని ౮౩.

వధవాణు-అరణ్యమాయెను ౨౦౪.

వల్లభభాయి ౨౮౧;—మునిసిపాత్తీలో పనులకు వెదికుచుండెను
౨౮౬;—నాకు తోడయిరి ౨౯౧;—గారితోనాలోచన
౩౦౭;—నన్నుగలిసెను ౩౧౩;—జర్మనీ ఓటమివార్త తె
చ్చెను ౩౧౫;—దై నందినము నాకడకు వచ్చుచుండెడి వాడు
౩౨౦;—గారిపాలు అసహకారము తీర్మానింప బడుటలో
ఎక్కువ ౩౭౯.

వసుమతీబహేను ౩౭౨.

వాఙ్మూలము, నా ౨౬౦-౧;—అన్వాసికొనువారికి కొన్ని నియమములు
కలవు ౨౬౬.

వార్త-వల్లభభాయినుండి ౩౧౫;—అనసూయా బహేనుకు ౩౧౬;
—ధిల్లీకిరమ్మని శ్రద్ధానందులనుండి ౨౨౭.

వాలజీగోవిందజీ దేసాకు ౧౦౮.

విందు, నాకు ౨౦౦-౨౦౧.

అకారాదిపదాదినూచి

వింధ్యాబాబు ౨౬౮.

విచారణసంఘపు టభిప్రాయము ౨౭౬;—ము ౩౪౯;—మున నాకు
పాలుండెను ౩౫౯.

విచారము, నా ౧౬.

విజయరాఘవాచార్యులు ౩౨౫;—గారి సూచన ౩౮౦;—గారు
నాగపురము కాంగ్రెసు కథ్యక్షులు ౩౮౩.

వికలదాస జేరాజణి ౩౨౮.

వికలభాయిపటేలు ౨౯౦.

విడుదల, నా ౩౩౨.

విదేశవస్త్రబహిష్కారము వడిగా ఫలింపదు ౩౫౪.

విద్యార్థులకు నే సరవమునేర్పుట ౧౩౬.

వినయము ౨౯౪.

విపినచంద్రపాలు ౩౬౧.

విలింగ్డను, లార్డు-గవర్నరుగారితో సంభాషణ ౧౯౮;—గారు సాహిత్య
మును కనబరచిరి ౨౦౫.

విల్లి యమ్మగాడ్ క్రేఫ్, డాక్టరు ౬౨.

విషయనిర్ధారకసభ ౩౮౦.

వీరమగాముశాయరీ ౨౦౩;—నిగూర్చి ఫిర్యాదులు ౨౦౫;—తీసి
వేయబడినది ౨౦౬.

వెనుకకు మరలితిని ౨౫౬.

అకారాదిపదాదినూచి

వెట్ట, మి-చిన్న అచ్చుకూటమునకు భాగస్వామి ౬౭;—గారి ఆనుర్దా
 ౬౮;—గారు ఇండియన్ ఒపినియనును చేతదీసికొనిరి ౬౯;—
 గారి మొదటిరిపోర్టు ౭౦;—గారికి నాయభిప్రాయ మెరిగించితిని
 ౭౧-౮;—గారికి నా సలహా ౮౧;—గారినిరాశ ౮౨;—గారి
 సంతోషము ౮౩;—గారికి నా సలహా ౯౩;—గారి వివా
 హము ౯౩;—గారి భార్యసుందరి ౯౩;—గారికి నాయా
 లోచన నచ్చెను ౧౦౫;—గారికి కబురు ౧౧౫.

వేదన, నా ౩౫౯.

నైద్యనియోజనము ౨౭౧.

‘నైద్యరాజ’బిరుదమునాకు వచ్చెను ౧౨౧.

నై సరాయి-గారి చిగ్గనమునకు చరఖాస్తు ౨౦౦;—గారికడకు స్త్రీల
 డెప్యూటీషన్ ౨౦౧;—గారి వాచసంతేపము ౩౦౩-
 ౩౦౪;—గారిని దర్శించితిని ౩౨౩;—గారి యనుజ్ఞాకోరితిని
 ౩౪౩;—గారికి తంతి ౩౪౮.

వోట్లు ౩౬౦.

వ్రజకిశోరప్రసాదు, వకీలు ౨౪౭;—గారికి తంతి ౨౫౧;—క్షేపల
 పాలిటి వకీలు ౨౫౨;—నిశ్చితమనస్కుడు ౨౫౩;—నన్ను
 క్రాసుపరీక్షచేసెను ౨౫౪;—కు చెప్పవలసిన విషయములను
 చెప్పితిని ౨౫౭;—పైనింప ౨౬౩;—చతురుడు ౨౬౪;—
 చే ధనము పోగుచేయుంప నెంచితిని ౨౬౫;—రాజేంద్రచామర
 జోడు ౨౬౮.

వ్రతము ౧౪౬, ౨౨౪.

శ

శంక 3౬౩.

శంకరలాల్ పరీఖు ౨౬౮;—విరుచుకొనిపడిరి ౨౯౦;—గారి గ్రంథము
౨౯౨;—గారిప్రాయశ్చిత్తము ౨౯౪.

శంకరలాల్ బాంకరు ౨౯౧;—గారు నాకు తోడయిరి ౨౯౧;—గారు
నాయారోగ్యమునకు శ్రద్ధబూనిరి ౩౧౮;—గా.రాందోశనము
చేయ మొదలిడిరి ౩౨౧;—క్రానికల్ పత్రికాసంపాదకులు
౩౪౪.

శంభుబాబు ౨౬౮.

శంకరము, నా ౧౦౫.

శబ్దశాస్త్రముకడ ౪౪ : ౩౮.

శబ్దబాణములు, నా ౨౬౬.

శరదబాబు ౨౦౮.

శాంతిని కేరసము ౧౯౫;—న కేగ నుద్యోగము ౨౦౦;—న స్వాగతము
౨౦౬;—న విద్యార్థులకును ఉపాధ్యాయులకును నానూచిన
౨౦౮;—తేనెపెరవలె జుమ్మనుమండెను ౨౦౯;—శోక
మున మునిగిపోయెను ౨౧౦.

శాసనము, ఒక-శాంతిని నెలకొల్పుటకు ౬.

శిష్యపరిషత్తున కన్యకుడను ౩౬౮.

శిఖాయజ్ఞోపవీతములు నాకు లేవు ౨౨౬.

శినాశీ, భాయి ౩౬౨.

శం

అకారాదిపదాదినూచి

శిష్యుని దోషములలో కొంత యంశమునకు గురువుజవాబుదారి కలదు ౧౪౭.

శ్రద్ధానందులు, స్వ ౧౯౫;—గారి కోరిక ౨౩౧;—గారు జుమా మసీదున నుపన్యసించిరి ౩౨౭;—పాంచాల ప్రధాననాయకుల స్థాన మాక్రమించిరి ౩౪౮;—హిందూముసలమానుల సంయుక్త సభ కుపాధ్యక్షులు ౩౫౧;—స్వాగతసభ కధ్యక్షులు ౩౫౭.

శ్రీనివాసశాస్త్రి-గారిసమ్మోహనాస్త్రము ౫౬;—గారికి ఉత్తరము వ్రాసితిని ౨౧౭;—గారు మహాపన్యాస మొసగిరి ౩౨౩.

శ్వేచ్ కురేశి ౩౦౦.

ష

షరతులు-ఎడ్వర్డుగెజిట్ గారికి నా తెలిపినవి ౨౭౬.

స

సంకటములు ౨౩౫.

సంకోచము ౩౦౦.

సంతసము, నా ౨౦౦.

సంతోషబాబు ౨౦౮.

సంయమనాథావరణము ౧౨౮.

సంస్కృతము నాకు రాదు ౧౮.

సత్యనారాయణ ౩౮౭.

సత్యపాలు ౩౨౭;—కారాగారమున నుండెను ౩౪౭.

అకారాదిపదాదినూచి

సత్య-పూజవలన వకేలుమిత్రులలో నాప్రతిష్ఠ వర్ధిల్లెను గాని;—
మున కహింసయే రాజమార్గము ౩౮౭.

సత్యాగ్రహ-శపథము ౧౬౩;—ప్రసమపాతము ౨౬౨;—ము, భేడా
జిల్లాలో ౨౯౦;—మునకు ధనము ౨౯౩;—సనూప్తి ౨౯౯;—
సభ ౩౨౧;—రహస్యముల దెలుపుటకు చిన్నచిన్న పత్రికలు
ప్రకటింప మొదలిడితిని ౩౪౨.

సత్యాగ్రహి-తన యశీస్రాయములందే ఆరూఢుడయి యుండవలయును
౧౨౯;—మోసగింపబడుటకే జన్మమెత్తెను ౧౬౧.

సదాగ్రహము-సత్యాగ్రహశబ్దపు పూర్వరూపము ౧౦౭;—అను పదపు
రూఢ్యర్థము ౧౦౮.

సభ, ఒక-తీర్మానము ౧౬౩;—బొంబాయిలో ౨౪౦;—లో చర్చ
౨౪౧.

సమను, నాకు ౨౫౬.

సమన్య ౪.

సమాచారపత్రిక ఒక మహాశక్తి ౫౫.

సమాధానము ౩౬౧.

సరకారువకీలు-నా కొసగిన ప్రమాణపత్రిక ౧౯౧;—మొదట్లగువారు
బెవరిపోయిరి ౨౬౦.

సరకారు-నాచిచాటింపు ౨౪౪;—ఆఫీసుగులకన్నులు కుట్టెను ౩౨౭.

సరకాదేవి-నేర్ అంబాలాలుభార్య ౨౮౭:

సరకాదేవిచౌదరాణీ-పండిత రామభుజదత్తచౌదరీగారిభార్య ౩౪౮.

అకారాదిషదాదినూచి

సరోజినీదేవీ ౧౫౫;—సభకు వచ్చినటులు గుర్తు ౩౨౧.

‘సర్వోదయము’ ౭౫;—యొక్క సిద్ధాంతములు ౭౬;—నమ్మి
గ్రంథనిషేధశాసనము నుల్లంఘింపజూచితిని ౩౨౯.

సహచారులకు నామాటలు ౨౫౫.

సాము ౧౭౫.

సావా ఈ మాధోపురము ౩౩౧.

సి. ఐ. డి. వారునన్ను వెన్నంటియుండెడివారు ౨౪౨.

సిస్ట, నా ౩౦౫.

సిసిలియారాబట్టుకొరసాని ౧౭౧; పశ్చాత్తాపము ౧౭౨.

సీమకు పయనము ౧౪౯.

సుంకరి ౧౯౦.

సురేంద్రనాథు ౨౭౦.

సుశీలరుద్రులు౧౯౫;—అంఘ్రహజగారి ముచూర్మర్మలలో నొకరు
౧౯౬;—చేసిన సూచన ౩౦౬.

సెక్రటరీ ౨౦౫;—గారి వాదము ౨౦౬.

సెమిస్లేవరీ ౨౪౪.

సేక. ఐ. బి. ౩౬౫.

సానైట్సభ్యత్వమునకు ప్రయత్నము ౨౧౬.

సోదరీసోదరులకు తగవు ౨౮౦.

సోమణు ౨౭౪.

సోరాబజీ అడాజణియా ౧౫౫;—మందలింపు ౧౬౦;—గు సమా
ధానము ౧౬౧;—ప్రియాదు ౧౬౨.

అకారాదిషదాదిసూచి

స్త్రీమరుహో కష్టములు ౨౧౯.

స్త్రీపురుషులను పురుషులవలె పోట్టలమీద డేించిరి ౩౪౩.

స్వదేశీప్రచారము ౩౭౪.

స్వయం చేవకులు ౧౫౪;—ల నేన యొకటి తయారుకావలెను ౩౪౨.

స్వర్గశ్రమము-టిక్ రేకులపాక ౨౨౯.

స్వాగతము-గోఖలేగారి ౧౭౬;—బొంబాయిలో ౧౯౬.

స్వాములవారు, ఒక ౧౧౬.

హ

హంటర్, సర్. డబ్ల్యు, డబ్ల్యు. ౨౪౪.

హంటర్ కమి ౩౪౪;—యెదుట సాక్ష్య మివ్వగూడదు ౩౪౯.

హాకీమ్ సాహెబు ౩౦౦, ౩౫౧;—హృదయమిచ్చి పనిచేసిరి ౩౭౯.

హతము, నా ౧౦౧.

హరతాళము ౩౨౬.

హరద్వార-ప్రయాణమున రైలులోపడినపాట్లు ౨౨౧;—యన కొక
తూరి యరిగియుంటిని ౨౩౧.

హరమూక్ కేలక్ బేగు ౧౧౦.

హరికిషక్ లాలు ౩౫౭;—గారిసలహా ౩౫౯.

హరిలాలు ౯౬.

హరిహరశర్మ గౌరన్న గారు ౨౦౭.

హర్షము, నా ౧౨౦.

అకారాదిపదాదినూచి

హాజ్ హాస్, మిన్. ౧౬౧.

హార్దీంగు, లార్డు-గారికడనుండి జవాబు ౧౭౪;—మాలవ్యులుచేసిన
ప్రస్తావము సంగీకరించిరి ౨౩౯.

హార్నిమక్, మి. ౩౨౧;—గారిని దేశాంతరమునకు బంపివేసిరి. ౩౪౪.

హింద్ స్వరాజ్ ౧౫౬.

హిందీస్వరాజ్యము ౩౨౯.

హిందూస్తానీగుమాస్తాలు ౪౭.

‘హిందూ-ఉరుదు’ భాష రాష్ట్రభాషయగుట కర్తవ్యమయినది ౩౫౫.

హిందూధర్మమును శక్తికొలది పఠించితిని ౧౮.

హిందూముసలమానుల సంయుక్తసభ ౩౫౧.

హుకుము, నాకు ౩౩౦.

హృదయనాథకుంజ్రాగారు స్వయంసేవకుల కధిపతులు ౨౨౧.

హృషీ కేశము-ఒకమజిలీ ౨౦౫;—మాచితీరవలసినది ౨౨౯.

హెన్రీపోలకు, మి. ౬౭.

హేమక్ ౧౧౫.

హైకాకు-కలెక్టరు ౨౬౧.

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం పంఖ్య	TPLA 103 B149
పుస్తకం పేరు	అర్థ శత్రు
తారీఖు	25/10/24
ముందు లెక్క	NO
వెనుక లెక్క	NO
మొత్తం పేజీలు	447
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	BCI, CI, 7, 2, 12A
లేని పేజీలు	
తయారు చేసినది	RUKSANA
పేజీలు విడదీసినది	RUKSANA
స్కాన్ చేసినది	Hema
పరిశ్చ చేసినది	THASIN
పేజీలు పరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడింది	
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	Good